

ಶ್ರೀ ತುಲಸೀ ರಾಮಾಯಣಂ

ನನ್ನ ಜನ್ಮದಾತರಾದ

ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ

ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀರಾಮಜಯ

ಶ್ರೀ ತುಲಸೀ ರಾಮಾಯಣಂ

ಅಥವಾ

ಶ್ರೀ ರಾಮಚರಿತ ಮಾನಸ

ಮೈ. ಶೇ. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾವ್

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಕೆ. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ,

251, ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-4.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೧೯೫೮ : ೫೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು.

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೬.೦೦

[ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸರ್ವಹಕ್ಕುಗಳೂ ಲೇಖಕರದ್ದು.]

ಮುದ್ರಕರು : ಈಸ್ಟನ್ ಪ್ರೆಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರವರಿಂದಲೂ ಅವರ ವಾಚಕರಿಂದಲೂ ನಾನು ಬಹುವಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರವರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಈ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಆಗಲೇ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಭಿಮಾನ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೋ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಸ್ನೇಹದ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಲು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದವನಾದೆ. ನನ್ನ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯಗಳ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ನನಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ದೊರೆಯದೆ ಹೋಯಿತು.

ನನಗೆ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲ. ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತುಲಸೀದಾಸರೆಂಬವರು ರಚಿಸಿರುವ ರಾಮಾಯಣವು ಮಹಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಗೌರವವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ನೋಡಿರುವ ನನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಮಾಯಣ ಬೇಕೆನಿಸಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೊಸ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ವಯಸ್ಸು ಈಗ ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದೀ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳುಂಟೋ ಅದನ್ನರಿಯದವನು ಆ ಗ್ರಂಥದ ಕನ್ನಡದ ಅನುವಾದವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಈ ನನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಶ್ರೀ ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಮಾತೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯ ರವರ ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಪದ್ಯಗಳ ಓಟ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಪ್ರಸಾದ ಇದರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಪದಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಅನಂತಪದ್ಮ ನಾಭರಾಯರಿಗಿರುವ ಹಿಡಿತವೂ, ಧಾಟಿಯಕಡೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಕಿವಿಯೊ ಲವೂ, ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಭಾವ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯೂ ಲಾಲಿತ್ಯವೂ ಎಲ್ಲ ರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸಬಲ್ಲವಾಗಿವೆ.

ಶ್ರೀಮಾ ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರವರು ನೈಜವಾಗಿ ವಿನಯ ಶಾಲಿ ಗಳು, ಮತ್ತು ಉದಾತ್ತ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರು. ಅವರು ರಾಮ ಕಥೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದು ಸ್ವಭಾವಾನುಗುಣ ವಾಗಿದೆ. ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ತುಲಸೀ ರಾಮಾಯಣದ ಛಾಯೆ ಕನ್ನಡಿ ಗರಿಗೆ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಸಂದೇಹವಿರದು.

ಶ್ರೀಮಾ ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರ ಕೃತಿ ಲೋಕಪ್ರಿಯವಾಗಲಿ ; ಅವರ ಕಾವ್ಯಶ್ರೀ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿರಲಿ.

ಬೆಂಗಳೂರು. }
೧೮-೨-೧೯೪೯. }

ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.

ವಿ ಜ್ಞಾನ ನೆ

ನಾನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಯಲ್ಲ. ಕವಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಸೇವೆಮಾಡಿ, ಅವರೆಲ್ಲರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸಿದವರು ಹಿರಿಯರೂ, ಪೂಜ್ಯರೂ ಆದ ವೇ|| ಬ್ರಂ|| ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶ್ಯಾಮಣ್ಣನವರು. ಬೇಸರ ವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹಿಂದಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ, ಅನೇಕ ಮುಖದಿಂದ ನೆರವು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಚಿರಮಣಿ. ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದ್ದು ೧೯೩೬ ರಲ್ಲಿ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಪ್ರೊ|| ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕಿಸಿ, ಪೂಜ್ಯ ಡಿ. ವಿ. ಜಿ. ಅವರಿಂದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆಯಿಸೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಪೂಜ್ಯರೂ, ಹಿರಿಯರೂ, ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಆದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಜಿ. ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು, ನಾನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಹಿಸಿ, ಅಮೋಘವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಉಪಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಣಾಮಗಳು. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ವೇ|| ಬ್ರಂ|| ಶ್ರೀ|| ವೋ. ಶಂ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಓದಿ ನೋಡಿ, ಮೆಚ್ಚಿ, ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯಿತ್ತರು. ಅವರ ಆಜ್ಞಾಪ್ರಕಾರ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ೧೯೩೦ರ ದೇವರಾಜಬಹದ್ದೂರ್ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನವೂ ಬಂತು. ಪೂಜ್ಯರೂ ಗುರುಗಳೂ ಆದ ಗಮಕ ವಿದ್ವಾನ್ ಕೃಷ್ಣಗಿರಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯರೂ, ಗೆಳೆಯರಾದ ಗಮಕ ವಿದ್ವಾನ್ ಸಂ. ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣರಾಯರೂ ಈ ಕಾವ್ಯದಿಂದ

ಒಂದೆರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ವಾಚನಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಹಿರಿಯರಿಗೂ, ಮಿತ್ರರಿಗೂ ನನ್ನ ಅನಂತಾನಂತ ವಂದನೆಗಳು.

ಗೆ|| ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ್ ಅವರು ಕಾರ್ಯಗೌರವದಿಂದ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ೧೯೫೦ನೇ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಈ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಕಟನಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಾಗಿ ಆಶ್ವಾಸನೆಯಿತ್ತು, ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಇದರ ಬಹುಭಾಗ ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಮುದ್ರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ಅನಿವಾರ್ಯಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಈ ಕಾವ್ಯವು ಇದುವರೆಗೂ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವೊದಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗವಾದರೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿ ದೆಯೆಲ್ಲಾ ಎಂ ದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ನೆರವಾದ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಕೆ. ತಮ್ಮಯ್ಯನವರ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞ.

ಮಡಿಕೇರಿ

ಮೈ. ಶ್ರೀ. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾವ್

ಭಾಗ ೧

	ಪುಟ
ಮುನ್ನಡೆ	7
ವಿಜ್ಞಾನ ಸನಿ	9
೧ ಬಾಲಕಾಂಡ	೩
೨ ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡ	೧೪೫
೩ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ	೩೫೩
೪ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ	೪೩೨

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ವರ್ಣನಾಮರ್ಥ ಸಂಘಾನಾಂ ರಸಾನಾಂ ಭಂದಸಾಮುಪಿ |
ಮಂಗಳಾನಾಂಚ ಕರ್ತಾರೌ ವಂದೇ ವಾಣೀ ವಿನಾಯಕೌ ||

ಭವಾನೀ-ಶಂಕರೌ ವಂದೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ವಿಶ್ವಾಸರೂಪಿಣೌ |
ಯಾಭ್ಯಾಂ ವಿನಾ ನಪಶ್ಯಂತಿ ಸಿದ್ಧಾಃ ಸ್ವಾಂತಸ್ಥಮಿಶ್ವರಮ್ ||

ವಂದೇ ಬೋಧಮಯಂ ನಿತ್ಯಂ ಗುರುಂ ಶಂಕರ ರೂಪಿಣಮ್ |
ಯಮಾಶ್ರಿತೋ ಹಿ ವಕ್ತ್ರೋಪಿ ಚಂದ್ರಃ ಸರ್ವತ್ರ ವಂದ್ಯತೇ ||

ಸೀತಾರಾಮ ಗುಣಗ್ರಾಮ ಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯ ವಿಹಾರಿಣೌ |
ವಂದೇ ವಿಶುದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನೌ ಕವೀಶ್ವರ ಕಪೀಶ್ವರೌ ||

ಉದ್ಭವಸ್ಥಿತಿ ಸಂಹಾರಕಾರಿಣೀಂ ಕ್ಲೇಶಹಾರಿಣೀಂ |
ಸರ್ವ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರೀಂ ಸೀತಾಂ ನತೋಹಂ ರಾಮನಲ್ಲಭಾಮ್ ||

ಯನ್ಮಾಯಾ ವಶವರ್ತಿ ವಿಶ್ವಮಖಿಲಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವಾಃಸುರಾ |
ಯತ್ಸತ್ವಾದಮೃಷೈವ ಭಾತಿ ಸಕಲಂ ರಜ್ಜೌ ರಥಾಯೇರ್ಭ್ರಮಃ ||

ಯತ್ಪಾದ ಪ್ಲವಮೇಕಮೇವಹಿ ಭವಾಂಭೋದೇ ಸ್ಥಿತಿರ್ಷಾವತಾಂ |
ವಂದೇಹಂ ತಮಶೇಷ ಕಾರಣಪರಂ ರಾಮಾಖ್ಯಮಿಶಂ ಹರಿಮ್ ||

ನಾನಾ ಪುರಾಣ ನಿಗಮಾಗಮ ಸಮ್ಮತಂ ಯದ್ -

ರಾಮಾಯಣೇ ನಿಗದಿತಂ ಕ್ವಚಿದನ್ಯತೋಪಿ ||

ಸ್ವಾಂತಃ ಸುಖಾಯ ತುಲಸೀ ರಘುನಾಥಗಾಥಾ

ಭಾಷಾನಿಬಂಧಮತಿಮುಜ್ಜಾ ಲಮಾತನೋತಿ ||

ಶ್ರೀರಾಮ ಜಯ

ಶ್ರೀ ತು ಲ ಸೀ ರಾ ಮಾ ಯ ಣ

ಬಾ ಲ ಕಾಂ ಡ.

ಮಂಗಳಾಚರಣ

ಶ್ರೀ ರಮಣಿ ಹೈತ್ಯಮಲ ಸೂರ್ಯನು
ದಾರ ಗುಣಗಣ ಕಿರಣನಘತಮ
ಹಾರಿ ಸುಜ್ಞಾನಘನ ತೇಜೋರಾಶಿಯವಿನಾಶಿ |
ನಾರದಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಮುನಿಜನ
ಸೂರಿಗಳ ಸುಜ್ಞಾನ ಜೋತಿಯ
ಪಾರ ಮಹಿಮಾರಾಮ ಸೀತಾರಾಮ ರಕ್ಷಿಪುದು

||೧||

ಜಾನಕೀಪತಿ ದಿವ್ಯನಾಮನ
ಸಾನುರಾಗದಿ ನೆನೆದು ಮುನಿಸತಿ
ಹೀನಜನ್ಮವ ನಿಗಿ ಪತಿಪದಪದ್ಮ ಸೇರಿದಳು
ಏನಮಾಡಿದೊಡೀನು ರಾಮನ
ಜಾನಿಸುವನೇ ಧನ್ಯ ಮುನಿಸುರ
ಭೇನು ಗಂಗಾತಾತ ರಕ್ಷಿಸುವೊಲಿದು ಶ್ರೀರಾಮ

||೨||

ನಾಗಭೂಷಣ ಸನಕ ನಾರದ
ಯೋಗಿಜನ ಹೈತ್ಯಮುದ ಚಂದ್ರವಿ
ರಾಗಿ ಕರುಣಾವಾರಿನಿಧಿ ಗಂಗಾಧರನೆ ಹರನೆ
ರಾಘವೇಂದ್ರ ವಿಲಾಸ ಸಂತಸ
ರಾಗ ರಂಜನ ದೇವ ಶಿವ ಸು
ತ್ಯಾಗಿ ಗಿರಿಜಾರಮಣ ಪಾಲಿಸು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳ

||೩||

ಶ್ರೀ ತುಲಸೀ ರಾಮಾಯಣ

ನನುವ ಚಂದ್ರನ ಗರ್ವ ಮುರಿಯುತ
ಲೋಗುಮಿಗೆಯ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಲೋಕವ
ನಿಗಮನುತ ಕಯ್ಯಾಯ್ತಿ ಪರಿಹರಿಸುತಲಿ ವಿಘ್ನಗಳ |
ಸಗುಣ-ನಿಗುಣರೂಪ ಗಜಮುಖ
ನಗೆಗೆಡೆಯ ಮಾಡದಿರು ಕರುಣದಿ
ಸೋಗದೊಳೀವರಕಾವ್ಯ ನುಡಿಯಲಾ ನೀಡು ಸನ್ಮತಿಯ ||೪||

ಸರಸಿಜಾಸನ ಡಾಣಿ ಗುಣಮಣಿ
ಪರಮ ಘನ ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿನಿ
ಹರಿಹರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಸುರಗಣ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿನಿಯೆ |
ತರುಣಿ ರವಿಶಶಿನಯನೆ ಶಾರದೆ
ನಿರುತ ಕವಿಕುಲ ಹೃದಯ ಮಂದಿರೆ
ನೆರೆದು ಸನ್ಮತಿ ಪಾಲಿಸೌ ನೀನೆಲಸು ರಸನೆಯಲಿ ||೫||

ಜಾನಕೀ ಪದಪದ್ಮಮೂಲದಿ
ಮೌನಿಪತಿ ಕುಳಿತಿರಲು ರಘುಪತಿ
ತಾನೆ ತೋರಿದ ತನ್ನ ಲೀಲೆಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಮತ್ತೆ |
ಮೌನಿ ತುಲಸೀದಾಸ ಕವಿಕುಲ
ಭಾನು ಕರುಣದೊಳಿತ್ತ ವರವನು
ಸಾನುರಾಗದಿ ರಾಮಚರಿತವ ನುಡಿಯೆ ಕನ್ನಡದಿ ||೬||

ಕವಿಯೆನಿಸಲಾನಜ್ಞ, ಕಾವ್ಯದ
ಸವಿಯನರಿತವನಲ್ಲ, ಗೂಢಾ
ರ್ಥವನು ಭಂದಸು ಭಾವ ಲಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಸಗಳನರಿಯೆ |
ಅವಿನಯವ ಸಜ್ಜನರು ತಾರದೆ
ಸವಿರಸವನೂಡುತ್ತ ಸನ್ಮತಿ
ಜವದೊಳೊರೆವುದು ನಡೆಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸಲಹುವುದು ||೭||

ಬಾಳಿಕಾಂಡ

ಕನ್ನಡದ ಕವಿಕುಲದ ಗುರುಗಳು
 ರನ್ನ ಕವಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಪಂಪರು -
 ಜನ್ನ ಕುವರವ್ಯಾಸ ಹರಿಹರ ಪೊನ್ನ ಮುದ್ದಣರು |
 ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಮೆಯನು ಬೆಳಗಿದ
 ರನ್ನ ವಂದಿಸುತ್ತವರ ಚರಣಗ
 ಳನ್ನು ನೆನೆದಾಂ ರಾಮಮಾನಸಚರಿತವೊರೆಯುವೆನು ||೮||

ರಾಮಮಾನಸ ಚರಿತವನು ಸಿರಿ
 ರಾಮನೇ ನುಡಿಯುವನು ಭಕ್ತರ
 ಕಾಮನೆಯ ನೀಡಲ್ವೆ ಕವಿಗಳನಂತ ವಾಣಿಯಲಿ |
 ರಾಮನಾಮಾವೃತದ ಸವಿಗಂ
 ಡೀ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನು ವಿರಚಿಸಿ
 ರಾಮಭಕ್ತರ ಪಾದಮೂಲದೊಳರ್ಪಿಸುವೆ ಮುದದಿ ||೯||

ಪರಮಪುರುಷನೆ ಕಥೆಗೆ ನಾಯಕ
 ಸಿರಿಯೆ ನಾಯಕಿ ರಾಜಋಷಿಗಳು
 ಹಿರಿಯರೆನಿಸಿದ ಪ್ರಾಣದೇವರು ಜೀವವಿತ್ತವರು |
 ಹಿರಿಯ ಕವಿವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕರುಣದಿ
 ಮರಳಿ ತುಳಸೀದಾಸ ಜನುಮದೊ
 ಕೊರೆದ ಸಿರಿ ರಘುರಾಮ ಚರಿತೆಯ ಸಾಧುಜನಕೊಲಿದು ||೧೦||

ಅವನಿಯೊಳು ಮುಷಿ ಯೋಗಿ ಧರಣೀ
 ದಿವಿಜರಿಗೆ ಮೇಣರಸು ಮಂತ್ರೀ
 ನಿವಹೆಕ್ಕಿದು ಸನ್ಮತಿಯ ನೀಡುವುದವರ ಕೃತಿಯಂತೆ |
 ಕವಿಗಮಕಿ ವಾಗ್ಮಿ ಪ್ರವರರಿಗೆ
 ನವೆನ ವಿರಹೀಜನಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದು
 ಸವಿಯ ನವರಸ ಕಾವ್ನ ರಘುಪತಿಚರಿತಮಾನಸವು ||೧೧||

ಶ್ರೀ ತುಲಸೀ ರಾಮಾಯಣ

ನುಡಿಯು ಕನ್ನಡ ನಡೆಯು ಕನ್ನಡ
ಒಡಲು ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ಕೊಟ್ಟುದು
ಬಿಡದು ಕನ್ನಡನಾಡು ನಮ್ಮನು ಪ್ರೇಮಬಂಧನದಿ |
ನಡೆನುಡಿಗಳಿಂದೊಂದುಗೂಡಿಸಿ
ನಡೆಸುವಳು ನಲ್ಮೆಯಲಿ ಕರುಣದ
ಕಡಲು ಕನ್ನಡತಾಯಿ ಪದಪದ್ಯಗಳಿಗಿರಗುವೆನು

||೧೭||

ಪಡೆದು ರಘುವರಚರಿತಮಾನಸ
ಮಧುವ ಸಜ್ಜನ ಭೃಂಗ ರೈಲಕಾ
ರದಲಿ ಕಾವ್ಯ ಸರೋರುಹಾಕರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತಿರೆ |
ವಿದಿತಘನ ರಾಮಾಯಣ ಕಥಾ
ಮಧುವ ಕಾಣಲು ಸವಿದು ಕೀರ್ತಿಯ
ಮುದದಿ ರೈಂಕೃತಿಯಿಂದ ಹಾಡುತ ಹಾರುತಿರುತಿಹವು ||೧೮||

ವಿಶ್ರಾಮ ೧

ಸೂ|| ಶಿವನು ತನ್ನನು ತೊರೆಯೆ ದುಃಖದಿ
ಶಿವೆಯು ಯಾಗಾಗ್ನಿಯಲಿ ದೇಹವ
ಸನೆದು ಪರ್ವತ ಕುವರಿಯಾದಳು ಲೋಕ ನಲಿದಾಡೆ ||

ರಾಮಚಂದ್ರನ ಪರಮಮಂಗಳ
ನಾಮ ಪಾವನವೆಂದು ನಿತ್ಯವು
ಕಾಮಹರ ಸುಜ್ಞಾನ ಗುಣಯುತ ಜಾನಿಸುವ ಮುದದಿ |
ಆ ಮಹಾಕಾಶಿಯೊಳು ನೆಲಿಸುತ
ತಾಮಸವ ಪರಿಹರಿಸಿ ದುರಿತ ವಿ
ರಾಮ ಗೈಯುವ ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ತನ್ನವರ

||೧||

ಬಾಲಕಾಂಡ

ಮುನಿಪ ಭಾರದ್ವಾಜ ಸಂಶಯ
ಮನದಿ ವಿನಯದಿ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನ
ವನಜಪದಗಳಿಗಿರಗಿ ರಾಮನ ಮಹಿಮೆ ಬೆಸಗೊಂಡ |
ಜನಕ ನೀಂ ಸುಜ್ಞರಿಗೆ ರಘುಪತಿ
ಘನ ಚರಿತೆಗಳನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರ
ಲೆನಗೆ ತತ್ಪರಹಸ್ಯಮನ್ನೋರೆ ತಂದೆ ಸಲಹೆಂದ ||೨||

ಗುರುವೆ ಕಾಶೀವಿಶ್ವನಾಥನು
ದುರಿತವೊರಿಸುತ್ತ ಮೋಕ್ಷವೀನನು
ಕರುಣದಿಂ ರಘುರಾಮಮೂರ್ತಿಯ ನಾನು ಮಹಿಮೆಯಲಿ |
ತರಣಿ ವಂಶದೊಳ್ಳೊಗೆದು ದಶರಥ
ನರಪಸುತನಾಗೆಸೆದು ಕೀರ್ತಿಯ
ಮೆರೆದನೆರಡನೆ ರಾಮ ಬಳಲಿದ ತೊಳಲುತ್ತಡವಿಯಲಿ ||೩||

ಪರಶಿವನ ಮನದಿಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯು
ತರಣಿವಂಶ ಲಲಾಮರಾಮನು
ಧರೆಯೊಳಿರ್ವರು ರಾಮಚಂದ್ರರು ಬಂದಬಗೆಯೆಂತು |
ಧರಣಿಜಾಪತಿ ರಾಮ ಗಂಗಾ
ಧರನ ಮಾನಸ ಮೂರ್ತಿಯೇಂ ಪರಿ
ಹರಿಸು ಸಂಧಿಗ ರಮಣ ರಾಮರ ಪರಿಯ ಪೇಳೆಂದ ||೪||

ನಗುತ ಮುದದಲಿ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು
ರಘುವರನ ಮಹಿಮೆಗಳ ನೀನೇ
ಸೊಗದೊಳರಿತಿಹೆ ಮತ್ತೆ ಶುಭವನು ಬಗೆವೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ |
ಮುಗುದನೊಲು ಕೇಳುವೆಯ ಮುನಿವರ
ನಗೆಗಿಡಿಯ ಮಾಡದಿರು ರಾಮನ
ಬಗೆಯರಿಯದವನಲ್ಲ ಸನ್ಮತಿ ಸುಗುಣ ನೀನೆಂದ ||೫||

ಶ್ರೀ ತುಲಸೀ ರಾಮಾಯಣ

ಆದೊಡಂ ನುಡಿಯುವೆನು ಸಿರಿ ಸೀ
ತಾಧವನ ಶುಭಚರಿತೆಯೆನಗುಂ
ಸಾಧವನ ಮಾಡುವೆನು ಮೋಕ್ಷವ ಪೊಂದಲೀ ಜಗದಿ |
ಸಾದರದಿ ಹರಿ ಕರುಣೆ ಪಡೆದೊಡೆ
ಮೇದಿನಿಯೆ ವೈಕುಂಠ ಹರಪುರ
ಮಾದಪುದು ಮುನಿನಾಥ ರಾಮನ ಮಹಿಮೆ ಕೇಳೆಂದ ||೬||

ಆ ಮಹೇಶ್ವರಿಯೊಂದು ದಿವಸಂ
ಕಾಮಹರನಿಂಗೈರಗಿ ವಿನಯದಿ
ರಾಮಮಹಿಮಾ ವಿಪ್ರರವನೊರೆಯೆಂದು ಕೇಳಲ್ತೆ |
ಕಾಮಿನಿಯ ಬಯಕೆಯನು ಮನ್ನಿಸಿ
ರಾಮನಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಶಂಕರ
ರಾಮ ಚರಿತೆಗಳೊರೆದ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಗೆ ಕರುಣದಲಿ ||೭||

ಕೇಳಲದ ಮೂಡಿದುದು ಸಂದೆಗ
ವ್ಯಾಳ ಶಂಕರಿಗಾಗ ಮನದಲಿ
ಫಾಲನೇತ್ರನ ಬೆಸಗೊಳಲು ಬಲುನೊಂದ ಮನದಲ್ಲಿ |
ಪೇಳಿ ರಾಮರಹಸ್ಯ ಕುಂಭಜ
ನಾಲಯಕೆ ಕರೆತಂದ ಪತ್ನಿಯ
ಪಾಲಿಸಿದ ಮುನಿನಿಕರ ದರ್ಶನವಿತ್ತು ಕೃಪೆಯಿಂದ ||೮||

ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಮರ್ಮವ
ನನಘ ತಿಳುಹುತ ರಾಮಮೂರ್ತಿಯ
ಗುಣವ ಪಾಡುತಲಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾಶ್ರಮಗಳಲಿ ಚರಿಸಿ |
ಮುನಿ ಮುಖದಿ ರಘುವರನ ಮಹಿಮಾ
ಘನತೆಯುಪದೇಶಿಸುತ ಮಂಜನ
ಮನೆಯ ಸಾರ್ಧ ಪರಾತ್ಪರನು ದಾಕ್ಷಾಯಿಣೀ ಸಹಿತ ||೯||

ಬಾಲಕಾಂಡ

ಹರಿಯ ನೋಳ್ಪಾತುರವು ನೋಳೆತುದು
ಹರಗೆ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಮಾದುದು
ತರಳೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಗೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿರಲು |
ನರನ ರಾಮನ ದರ್ಶನಾತುರ
ಹರನಿಗೇಕೆಂದರಿಯದಾದಳು
ಸರಿದಳಾ ಪತಿ ಹೋದೆ ಮಾರ್ಗದಿ ಸಂದೆಗದ ಮನದಿ

||೧೦||

ನರನ ಹಸ್ತದಿ ಮರಣ ಬಯಸಲು
ವರವನಿತ್ತನು ರಾವಣಗೆ ವಿಧಿ
ಹರಿಯದನು ಪಾಲಿಸಲು ಮಾನವ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದನು |
ಅರಿಯದೊಲು ನರರೂಪಿನಿಂದಿರೆ
ಸಿರಿವರನ ಕಾಣದೆಯೆ ಶಂಕರ
ತರಹರಿಸಿ ಮನದಲ್ಲಿ ನೊಂದನು ದರ್ಶನಾತುರದಿ

||೧೧||

ಅನಿತರೊಳು
ದನುಜ ರಾವಣ ಗೈಯೆ ದುಃಖದೊ
ಳನಕುಲಜ ಸೌಮಿತ್ರಿ ವೆರಸುತಲಳಲುತಿರುತ್ತಿದರ್ |
ಇನಕುಲಜ ಮಾಯಾವಿನೋದನು
ಮನುಜ ವೇಷದಿ ಗೈವ ಪರಿಯ
ನನಘ ಶಿವ ನೋಡುತ್ತಲಚ್ಚ ರಿಗೊಂಡ ಮನದಲ್ಲಿ

||೧೨||

ನೋಡಿದನು ಹರನಾಗ ಬಲುಕೊಂ
ಡಾಡಿದನು ಹರಿಮಹಿಮೆ ತನುವೀ
ಡಾಡಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ರಘುಪತಿ ಪಾದಪದ್ಮದಲಿ |
ಹಾಡಿದನು ಹರಿಗುಣವ ಮರೆಯೊಳು
ನೋಡಿ ಪುಳಕಾಶ್ರುಗಳು ಬರೆ ಕಾ
ಡಾಡಿ ರಾಮಗೆ ತಾನು ಕಾಣಿಸದಿದರ್ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿ

||೧೩||

ಜಯ ಜಗತ್ಪಾಲಕನೇ ಜಯಜಯ
 ಜಯ ಜಗತ್ಪಾಲನನೇ ಜಯಜಯ
 ಜಯತು ಸೀತಾರಾಮ ಜಯಜಯ ಸೆಚ್ಚಿದಾನಂದ |
 ಜಯತು ಮಂಗಳನಾಮ ರಾಮನೇ
 ಜಯಯೆನುತ ರೋಮಾಂಚನದಿ ಹರ
 ಭಯವಿದೂರನು ನಡೆದ ಸಂತಸ ಮನದಿ ಗಿರಿವರಕೆ ||೧೪||

ನರನ ವರ್ಣನೆಯಹಿತಮಾದುದು
 ಪರಮ ನುಹಿಮಾರ್ಣವನು ಪರಶಿವ
 ಸುರನರೋರಗ ವಿನುತ ಸನ್ಮನಿವಂದ್ಯ ಜಗಭರಿತ |
 ಹರನೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಾಧಿಪ
 ಪರಮ ಮಂಗಳಧಾಮನಿವನಾ
 ನರಪ ತನುಜನ ನುತಿಪುದೇಕೆನುತವಳು ನೋಡಿದಳು ||೧೫||

ಪಾವನನು ಪತಿ ಸತ್ಯರೂಪನು
 ಕೋವಿದನು ಸರ್ವಜ್ಞ ಶಂಕರ
 ದೇವನೀ ವಾಣಿಗಳು ಜಗದೊಳಗಿನ್ನು ಪುಸಿಯಹುದೆ |
 ಪಾವನನೇ ರಘುವರನು ಶಿವಗಿಂ
 ದೇವದೇವನೇ ನಿರ್ಗುಣನೇ ಸಂ
 ಭಾವ್ಯನೇನೀ ದಶರಥಾತ್ಮಜನೆಂದು ಮರುಗಿದಳು ||೧೬||

ಮತಿವಿಕಲ್ಪವನರಿತು ನಗುತಾ
 ಸತಿಯ ಮನಮಂ ತಿರ್ದಿ ಸುರಮುನಿ
 ನುತನ ರಾಮನ ಪರಿಯ ವಿವರಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ತೋರಿದನು |
 ಪ್ರೀತಿಯೊಳವನನ್ನರಿಯಲಾರರು
 ನುತಗುಣನ ನೀನೈದಿ ನೋಡಲೆ
 ಸತಿಯ ಪರಿಕಿಸಿ ಬಂದು ತಿಳುಹೆನಗೆಂದ ಗಿರಿಪತಿಯು ||೧೭||

ದೇವಿಯಂ ಕಳುಹಲ್ವೆ ಶಂಕರ
 ಗಾವ ಬಗೆಯಿಂ ಶಾಂತಿದೋರದಿ
 ರಾ ವಿರಾಗಿಯು ರಾಮಜಾನದಿ ಕುಳಿತ ಮೋನದಲಿ |
 ಆವ ಬಗೆಯಿಂದಾ ರಘೋತ್ತಮ
 ಪಾವನತ್ತವ ಕೆಣಕಿ ನೋಡುವೆ
 ದೇವನೋ ಮೇಣವನು ನರನೋ ತಿಳಿಯಬೇಕೆನುತ ||೧೮||

ಚಿತ್ರಕೂಟವ ಸೇರ್ದು ರಾಮ ವಿ
 ಚಿತ್ರ ಮಾಯಾ ಶೋಧನದಿ ಶತ
 ಪತ್ರಲೋಚನೆ ಸೀತೆಯಾದಳು ನೆನೆದ ಮಾತ್ರದಲಿ |
 ಮಿತ್ರ ಕುಲಜರ ಕಂಡು ನಿಂದು ಪ
 ವಿತ್ರ ರೂಪದಿ ನಲಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ನತ್ತ ಕಂಡನು ಸೀತೆಯೊಲಿನ್ನೊರ್ವ ರಮಣಿಯನು ||೧೯||

ಎರಡನೆಯ ಜಾನಕಿಯ ಕಾಣುತ್ತ
 ಲರರೆಯೆಂದಚ್ಚರಿಯ ತಾಳುತ್ತ
 ಲರಿಯದೆಂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿದು ವಿಚಿತ್ರವೆನೆ |
 ತರುಣಿ ಕಣ್ಣೀರ್ಗಲಿ ಮುಂಬರಿ
 ದರಿದು ರಾಮನ ಬರವ ನಿಂದಳು
 ಪರಮ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಕಂಡನು ದಕ್ಷಜಾತಿಯನು ||೨೦||

ತಾಯಿ ದಶರಥ ಕುವರನಾಂ ರಘು
 ರಾಯ ಕುಲಜಂ ರಾಮಚಂದ್ರನು
 ಕೈಯ ಮುಗಿವೆನು ಲೋಕನಾಥನ ರಾಣಿ ಸದ್ವಾಣಿ |
 ಮಾಯೆ ನೀ ನಡೆಯುತ್ತಲೊರ್ವಳೆ
 ನೋಯುವೆಯ ಕರುಣಿಸಲು ಭಕ್ತರ
 ತಾಯಿ ನಿನಗೇಂ ದಯವೊ ಶರಣರೊಳಿಂದನಾ ರಾಮ ||೨೧||

ಎಲ್ಲಿ ಮಂಗಳರೂಪ ಪರಶಿವ
 ನೆಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳು ಭೃಂಗಿ ಭೂತಗ
 ಕೆಲ್ಲಿ ನಂದೀಶ್ವರನು ಬಳಲಿದೆ ನಡೆಯುತೆನಗಾಗಿ |
 ನಿಲ್ಲು ಪದಪದ್ಮಗಳ ತೊಳೆಯುವೆ
 ನಿಲ್ಲಿನುತ ಶಿವಭಕ್ತಿಪರವಶ
 ನಲ್ಲಿ ನಿಂದನು ನೋಡಿ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯ ನಿಜವರಿತು ||೨೨||

ನೋಡಿದಾಗಲೆ ಮನದ ಶಂಕೆಗ
 ಕೋಡಿದುವು ನುಡಿ ಕೇಳ್ವ ಸತಿ ಕೊಂ
 ಡಾಡಿದಳು ರಘುವರನ ಮಹಿಮೆಗಳರಿತು ಸಂತಸದಿ |
 ಮೂಢಮತಿ ತಾನಾದೆನೆನ್ನುತ
 ಬೇಡಿ ಮನ್ನಣೆ ಮೌನದಲಿ ಮಾ
 ತಾಡದೆಯೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು ಪತಿಪಾದ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ||೨೩||

ಶೋಧನೆಯ ಹುರುಳರಿತ, ಭೀತಿಯ
 ಬೋಧೆಯಾಗಲ್ಪನಿತರಲಿ ಸೀ
 ತಾಧವನು ನಿಜಮಾಯೆಯನು ಬೀಸಿದನು ಕಾನನದಿ |
 ಆದುವಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರಗತಿಗಳು
 ಮಾಧವನ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವು
 ಸಾಧಿಸಿತು ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯ ಮುಂದೆಸೆದು ನಿವಿಸದಲಿ ||೨೪||

ಎತ್ತ ನೋಡಿದೊಡತ್ತ ರಘುವರ
 ಚಿತ್ತವನು ಸೆಳೆಯುತಿಹೆ ದೃಶ್ಯಮು
 ನುತ್ತಮೆಗೆ ತೋರಿದನು ಬಹುರೂಪ ಪ್ರಪಂಚವನು |
 ಇತ್ತಲತ್ತಲು ರಾಮ ಜಾನಕಿ
 ಮತ್ತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿವರ ರೂಪ ವಿ
 ಚಿತ್ರಮೆಸಗಿದುದಲ್ಲಿ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯ ಮನಸೆಳೆದು ||೨೫||

ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿ ತಾನು ಪತಿಗ
 ಕ್ಷಿರಸಿ ರಾಮನ ಸೇವೆ ಗೈವೆಡೆ
 ಸುರರು ತಂತನು ಸತಿಯರೊಡಗೂಡುತ್ತ ರಘುಪತಿಯ |
 ಚರಣತಲದಲ್ಲಿಹುದ ಕಂಡಳು
 ಮೆರೆಯೆ ಸಚರಾಚರವು ಹರಿಯಲಿ
 ತರುಣಿ ಬಹುರಾಮರನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದಳು ವನದಿ ||೨೬||

ಹತ್ತು ದೆಸೆಗಳೊಳಾ ವಿಚಿತ್ರವೆ
 ಕಿತ್ತಿರಲು ಸತಿ ದೇಹವನೆ ಮರೆ
 ಯುತ್ತ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದೆಳಾಗಲು ಮಹಿಮೆಗಳ ನೋಡಿ |
 ಮತ್ತೆ ಶೀತಳ ಮಂದ ಪರಿಮಳ
 ಯುಕ್ತ ಮಾರುತ ಬೀಸೆ ಕಣ್ಣೆರೆ
 ಯುತ್ತ ನಿಂದಳು ರಾಮಮೂರ್ತಿಯ ಲೀಲೆಗಳ ನೆನೆದು ||೨೭||

ತೊರೆಯುತ್ತನುಮಾನವನು ರಾಮನ
 ಮರೆಯಹೊಕ್ಕರೆ ತೆರೆಯ ತೆಗೆದನು
 ತರುಣಿ ಕಂಡಳು ವನದೊಳಲುವ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ |
 ಭರದಿ ವಂದಿಸುತಿರ್ವರಂ ಸತಿ
 ಗಿರಿಗೆ ನಡೆದಳು ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯೊ
 ಕೆರಗಿ ಭಯದಲಿ ನಿಂದಿರಲ್ಕುಪಚರಿಸಿದನು ಹರನು ||೨೮||

ಮನದ ಸಂಶಯ ನೀಗಿತೇ ಸತಿ
 ಯಿನಕುಲಜ ದರುಶನವನ್ನಿತ್ತನೆ
 ಘನಕರುಣಿ ರಘುರಾಮ ಮಹಿಮಾ ಬಗೆಯ ನುಡಿಯಿಂದ |
 ನಿನಗೆ ನಮಿಸುವ ಪರಿಯೊಳವನಂ
 ಮಣಿದಿನಾಂ ನೋಡಿದನು ರಾಮನ
 ಜನಿತಮಾದುದು ಸತ್ಯ-ಮಿಥ್ಯವನೊಗೆದೆ ಮನದಿಂದ ||೨೯||

ತರಳೆ ಸೀತಾಮಾತೆ ರೂಪವ
 ಧರಿಸಿದುದ ಹರಿತಿಳಿದು ಸತಿಯೇ
 ಧರಣಿಜಾಮಣಿಯೆಂದು ನಮಿಸಿದ ಮಾತೆ ನೀನೆನುತ |
 ಆರಿತೆ ನಿಜಮಂ ಯೋಗಬಲದಿಂ
 ತರುಣಿ ನಿನ್ನಾಂ ಮುಂದೆ ಸತಿಯೆಂ
 ದರಿದ್ರಾದೊಡೆ ನರಕಭಾಜನಹೆನು ತಾಯಿಯಲೆ ||೩೦||

ಇಷ್ಟದೈವದ ರಮಣಿ ಸೀತಾ
 ದೃಷ್ಟಿ ಮೂಡಿತು ರೂಪ ಧರಿಸುತ
 ಶಿಷ್ಟಮಾರ್ಗವ ತೊರೆದೆ ರಾಮನ ಪರಿಕಿಸುವ ನೆಪದಿ |
 ಮುಟ್ಟಿ ನಿನ್ನಂ ಸತಿಯ ಭಾವನ
 ನಟ್ಟದೆಂ ಮನದಿಂದ ದಕ್ಷಜೆ
 ತೊಟ್ಟು ನೀನಾ ಜನನಿ ರೂಪವ ಮಾತೆಯನಗೆಂದ ||೩೧||

ನೀನು ದೃಢಮತಿ ಭಕ್ತ ನಿನ್ನ ಸ
 ಮಾನರಿಹರೇನುಗ್ರ ಶಪಥದಿ
 ವಿನಾಶೋಚನೆಯನ್ನು ತೊರೆದಿಹೆಯೆಂದು ಗಗನದಲಿ |
 ವಾಣಿ ಮೊಳಗಲು ಕೇಳ್ವ ಶಂಕರಿ
 ಕಾಣದೆ ಸುಮಾರ್ಗವನು ಪತಿಸದ
 ಜಾನದಿಂದೆರಗಿದಳು ದುಃಖದಿ ಕ್ಷಮೆಯ ಬೇಡುತ್ತ ||೩೨||

ಸತಿಗೆ ರಾಮನ ಕತೆಗಳೊರೆಯುತ
 ಮತಿಯನೆರೆದನು ತಾನು ತಪದೊಳು
 ಮಥಿಸಿದನು ಮನವನ್ನು ಲೋಕಕೆ ಮೌನಮಯನಾಗಿ |
 ಅತಿಚಪಲಮನ ಕೆಡಿಸಿತೆನ್ನನು
 ಹುತವಹಗೆ ಬಲಿಗೊಟ್ಟು ದೇಹವ
 ಪತಿಯ ಸೇರುವೆನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪವನು ಮಾಡಿದಳು ||೩೩||

ರಾಮ ಪಾಪವಿರಾಮ ಮಂಗಳ
 ಧಾಮ ರವಿಕುಲ ಸೋಮ ರಾಕ್ಷಸ
 ಭೀಮ ದಶರಥರಾಮ ಜಯಸಂಗ್ರಾಮ ರಘುರಾಮ |
 ಕಾಮಪಿತ ಭುವನಾಭಿರಾಮನೆ
 ಸೋಮನ್ಮೌಳಿಯ ಪಾದ ನಂಬಿದ
 ಕಾಮಿನಿಯ ಕರುಣಾಳು ಪೊರೆಯೆಂದೊರಲಿದಳು ಸತಿಯು ||೩೪||

ಇಂತು ದಕ್ಷಾಯಿಣಿಯು ವಿರಹದ
 ಚಿಂತೆಗಾಸರೆಯಾಗಿ ಕಳೆದಳು
 ಕಾಂತೆ ಎಂಬತ್ತೇಳುಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ನೂಕಿ |
 ಕಂತುಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ದಕ್ಷನ
 ನಂತಪದವಿಯ ಪಡೆದನೆಂಬಾ
 ಸಂತಸದ ಸದ್ವಾರ್ತ ಕೇಳ್ದಳು ಮನದೊಳುಬ್ಬಿದಳು ||೩೫||

ಕರೆಸಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ದಕ್ಷನು
 ನೆರೆಸಿ ಮುನಿಗಳ ಯಾಗಕೋಸುಗ
 ಸುರರ ಬರಿಸಿದ ಸುರನದೀ ತೀರದಲಿ ನಡೆಸಲ್ಪಿ |
 ತೆರಳಿ ಕಿನ್ನರ ನಾಗವಿದ್ಯಾ
 ಧರರು ಖೇಚರ ಸಿದ್ಧ ಯಕ್ಷರು
 ತರಳ ಕಂಡಳು ಪಿತನ ನೋಳ್ಪಾತುರವು ವರ್ಚಿದುದು ||೩೬||

ತವರು ಮನೆಯಂ ಸೇರುವಾಸೆಯೊ
 ಳವಳು ಕೇಳಲು ಸತಿಯನುಜ್ಞೆಯ
 ನನೆದುದಿಲ್ಲವೆ ರಮಣಿ ಪಿತನಿಂ ಪಿಂತ್ಸಸೂಯೆಯಲಿ |
 ಲವನು ನೂಕಿದನಲ್ಲವೇ ಸಿಜ
 ಕುವರಿಯರ ಕರೆಸುತ್ತ ತೊರದಿಹೆ
 ಕುವರಿಯೋರ್ವಳ ನಿನ್ನನದರಿಂ ಹೋಗಬೇಡೆಂದ ||೩೭||

ಹಿಂದೆ ಸರಸಿಜಭವನ ಸಭೆಯಲಿ
 ನಿಂದಿಸಿದ ಪರಿಪರಿಯೊಳೆನ್ನನು
 ತಂದೆಯೊರನು ಸೇರದಿರು ನೀನೆಂದು ನುಡಿಯುತಿರೆ |
 ಇಂದುಮುಖಿ ದುಃಖಗಳ ಶಿವಮನ
 ದಂದು ಮಂತ್ರೀ ಸಹಿತ ದಕ್ಷನ
 ಮಂದಿರಕೆ ಕಳುಹಿದರೆ ಹೊರಟಳು ಪತಿಯ ಪದಕೆರಗಿ ||೩೮||

ಬಂದ ಮಗಳಂ ಮೃನ್ನಿಸದೆ ಬಾ
 ಯೆಂದು ಕರೆಯದೆ ಕುಶಲವರಿಯದೆ
 ನಿಂದಿಸಲು ಪಿತ ಮುಗುಳುನಗುತಿಹರಕ್ಕತಂಗಿಯರು |
 ಪೊಂದಲಪಮಾನವನು ನಿಲಯಕೆ
 ಬಂದ ತೆರನಾಯ್ತಲ್ಲಿ ನುಡಿಸದೆ
 ನಿಂದು ಬಾಯ್ತೆರೆಯುತ್ತಲಣಕದಿ ನೋಡುವರು ಖಳರು ||೩೯||

ತಂದೆ ತನ್ನನು ತೊರೆದನೆಂಬುದ
 ರಿಂದ ನೋಯಳು ಯಾಗದಲಿ ಪತಿ
 ಗೊಂದು ತಾಣವ ನೀಡದಿರೆ ಕಂಡದನು ಮರುಗಿದಳು |
 ಇಂದುಧರಗಪಮಾನ ಮಾಡಲು
 ತಂದೆಯೆಸಗಿದ ಕೃತ್ಯದಿಂ ಬಲು
 ನೊಂದು ಕ್ಷೇಳ್ತಳು ವಿನಯದಿಂ ನಮಿಸುತ್ತ ದಕ್ಷನನು ||೪೦||

ಮಾತನಾಡದೆ ಹೇಸಿ ನಡೆಯಲು
 ತಾತ, ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯು ಸುರರಂ
 ತೇತಕೀ ದುರ್ಮತಿಯು ಮೊಳೆತುದು ಪಿತನ ಯಾಗದಲಿ |
 ನಾಥನಿಲ್ಲದ ಯಜ್ಞವಿದು ನಿಮ
 ಗೇತರಾಯಾಸವಿದು ಶಿವನಾ
 ರಾತಿಯಾತನು ನಿಮ್ಮ ಸುಡಿಸುಡಿಯೆಂದು ಮುರುಹಿದಳು ||೪೧||

ಪತಿಯನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಾ
ಹುತವಹನ ಬಳಿಗೈದಿ ಕೈಮುಗಿ
ಯುತಲಿ ಶಂಕರ ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆನುತವಳು ಹಾರಿದಳು |
ಸತಿಯು ಆತ್ಮನ ಶಿವನೊಳರ್ಪಿಸಿ
ಪತಿಯೊಳಿಣಿಸಿದ ಪಾಪದಹನಕೆ
ಪಿತನ ಯಾಗಾಗ್ನಿಯಲಿ ದೇಹಾರ್ಪಣವ ಮಾಡಿದಳು ||೪೨||

ಪುಡಿ ಪುಡಿಯ ಮಾಡಿದವು ಗಣಗಳು
ಸಿಡಿಲದನಿ ಗೈಯುತ್ತ ದಕ್ಷನ
ಕಡೆಯ ಸುರನರರನ್ನು ಕೊಂದವು ಸತಿಯ ಹಾನಿಯಲಿ |
ಒಡಲುಳಿಸಿ ಕೊಳುವಾತುರದಿ ನಡು
ನಡುಗಿ ಸುರಪಡೆ ಬೆದರೆ ಭೃಗುಮುನಿ
ಕೆಡಹಿ ಮುರಿದನು ಶಿವಗಣಂಗಳ ಗರ್ವದರ್ಪಗಳ ||೪೩||

ವಾರ್ತೆ ಬಂದುದು ದೇವ ಮುನಿಯಿಂ
ದಾರ್ತನಾದನು ರುದ್ರ ದಕ್ಷ
ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂ ಸತಿಯನ್ನು ಕೊಂದುದರಿಂದ ಕಿಡಿಯಾದ |
ಮೂರ್ತಿಯುರಿಸಿತು ಹರನ ಕೋಪದಿ
ನರ್ತಿಸಿತು ಲಯಕರ್ತ ನಮಿಸುತ
ಲರ್ಥಿಯೇನೆನೆ ವೀರಭದ್ರನ ಶಿವನು ಮನ್ನಿಸಿದ ||೪೪||

ವೈರಿಯೆಮಗಾ ದಕ್ಷನವನಂ
ಗಾರುಗೆಡಿಸೆನೆ ತ್ವರದಿ ನಡೆದನು
ವೀರಭದ್ರನು ಕೊಂದು ದಕ್ಷನ ಯಾಗ ಕೆಡಿಸಿದನು |
ಮಾರಹರ ನಿಂದಕರ ಮುರಿಯುಪ
ನಾರಿಯಳಿದಾ ಯಾಗ ಕುಂಡಕೆ
ಶೂರಮಣಿಯುತ ನಿಲಯರುದ್ರನ ಮಾಟ ತೋರಿದನು ||೪೫||

ಶಿವನನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯನುದೇನ

ಶಿವನ ಸನ್ನಿಧಿ ಸಂಗ ಯೋಗವು

ಶಿವನ ಮತಿಗತಿ ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕಿರಲಿ ತನಗೆನುತ |

ಶಿವನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ವರವ ಪಡೆದಳು

ಶಿವೆಯು ತನ್ನಾ ಮರಣಕಾಲದಿ

ಶಿವನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನು ಪುನರಸಿ ಸೇರುವಾತುರದಿ ||೪೬||

ಶಿವನು ಮುಟ್ಟಿದ ತನುವ ಸುಡುತಾ

ಶಿವೆಯು ಹಿಮಗಿರಿ ಸತಿಯ ಬಸುರಲಿ

ನವತನುವ ಪಡೆಯುತ್ತಲುದಿಸಿದಳೊಲಿದು ಜಗನಲಿಯೆ |

ಅವಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಯುಷಿ

ತವಸಿಗಳು ಜಾನದಲಿ ನಿಂದರು

ರವಿಕುಲಜ ನಾಮವನು ಜಪಿಸುತಲನವರತ ಭರದಿ ||೪೭||

ಪಾರ್ವತಿಯು ರಘುರಾಮಜಾನದೊ

ಳುರ್ವತಿಯ ಪಾವನನ ಮಾಡಲು

ಪರ್ವತನೊಳುದಿಸಿದಳು ಲೋಕವು ರಾಮಮಯವಾಯ್ತು |

ಪರ್ವತವೆ ಸುರಲೋಕಮೆನಿಸಿತು

ಸರ್ವ ಪುಣ್ಯಶ್ರಮವು ಗಿರಿಯೆನೆ

ಪಾರ್ವತೀ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಮಹಿಮಾದರ್ಶವೇನೆಂಬೆ! ||೪೮||

ವಿಶ್ವಾಮ ೨

ಸೂ|| ಫಾಲನೇತ್ರಾಗ್ನಿಯಲಿ ಹರಿಸುತ

ಕಾಲನರಮನೆವೊಗಲು ಶಂಭು ಹಿ

ಮಾಲಯಾತ್ಮಜೆಯನ್ನ ವರಿಸಿದ ಜಗವು ಜಯಯೆನಲು

ಒಂದು ದಿನ ನಾರದನು ಗಿರಿಗೈ
ತಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಯನ
ನಿಂದುಮುಖಿಯು ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಡನೊಳಗೊಳಗೆ |
ಮುಂದಿವಳ ಮಾನಾಭಿಮಾನವ
ನೊಂದು ತಿಳಿಯದಮಂಗಳನು ಮೇ
ಣಂದ ಹೀನನು ಭಸ್ಮಧಾರಿಯು ಕೈವಿಡಿವನೆಂದ ||೧||

ಸರುವ ಸಂಗತ್ಯಾಗಿ ನಿರ್ಗುಣ
ನರಸ ಮಸಣಕೆ ಯೋಗಿ ಭಿಕ್ಷುಕ
ನರ ಕಪಾಲವ ಪಿಡಿದ ಚರ್ಮಾಂಬರನ ಮಂಗಳನು |
ಅರಿವಿದೂರನು ಮೋಹರಹಿತನು
ಪರುವತನೆ, ಪತಿಯಾಗುವನು ಕೇ
ಶ್ವರನ ಲಕ್ಷಣಗೀ ವಿಲಕ್ಷಣ ನಾಥನರಿಯೆಂದ ||೨||

ಕೇಳುತ್ತಲಿ ನಾರದನ ನುಡಿಗಳ
ನಾ ಲಲನೆ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಳು
ಫಾಲನೇತ್ರನೆ ನಾಥ ತನಗೆಂದವಳು ನಿಶ್ಚಿತ್ತಿಸಿ |
ನೀಲಲೋಚನೆಗೀ ವಿಲಕ್ಷಣ
ಶೀಲ ಪತಿಯಹನೆಂದು ಪರ್ವತ
ಪಾಲ ದುಃಖದಿ ಬೆಂದು ನೊಂದನು ಗೂಢವರಿಯಡೆಯೆ ||೩||

ಮನಕೆ ಸಂಶಯ ಬೇಡ ಮುಕ್ತ
ಣ್ಣನಿಗೆ ಸತಿಯಾಗುವಳು ಪಾರ್ವತಿ
ಘನಮಹಿಮಗಿವು ನಿತ್ಯಮಾಗಿಹುದೈ ವಿಲಕ್ಷಣವು |
ಗುಣನುಹುದು ತಪದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸೆ
ತನುಜೆಗಾಣತಿಯಿತ್ತು ಕಳುಹೆನ
ಲನುನಯದಿ ಸಂತೋಷವಡೆದನು ಸರ್ವರುಂ ನಲಿಯೆ ||೪||

ತಂದೆಯಡಿಗಳಿಗೆರಗಿ ಪಾರ್ವತಿ
ಯಿಂದುಧರನನ್ನೊಲಿಸೆ ನಡೆದಳು
ಸುಂದರಾಂಗವನೊಡ್ಡಿ ಗಾಳಿಗೆ ನಿಂದು ತಪದಲ್ಲಿ |
ತಂದು ಮನದಲಿ ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಯು
ನಂದು ನಿನದಳು ಘೋರ ತಪದಲಿ
ಮುಂದಿ ನಡುಗಲ್ಪುವಳ ಕಾಂತಿಯ ನೋಡಲಾರದೆಯೆ ||೫||

ತೊರೆದಳಾ ಸುತೆ ಸಕಲ ಭೋಗವ
ಮರೆಯುತರಮನೆ ಬಂಧುಬಳಗವ
ಹರನ ಚರಣದಿ ಸೂರೆಗೊಟ್ಟಳು ಮಾನಸಾತ್ಮಗಳ |
ಹರನ ಹೊರತಿನೈನ ಕಾಣಲು
ತರಳೆ ತನ್ಮಯಳಾಗಿ ತಾನೇ
ಕರುಣೆ ಶಂಕರಿ ಶಕ್ತಿಯಾದಳು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಲಿ ||೬||

ಕಂದ ಫಲ ಮೂಲಗಳ ಭಕ್ಷಿಸು
ತಿಂದುಮುಖ ತಪವೆಸಗಿ ಮೆರೆದಳು
ತಿಂದು ತರಗೆಲೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರವ ತಪವ ನೂಕಿದಳು |
ಮುಂದವನು ತೊರೆಯುತ್ತ ಸವಿಜಲ
ಬಿಂದುಗಳ ಸವಿಯುತ್ತ ಕೊನೆಯಲಿ
ನಿಂದಳಾಸತಿ ವಾಯುಭಕ್ಷಣಗೈದು ತಪದಲ್ಲಿ ||೭||

ಇಂತಿರುತ್ತಿರಲತ್ತ ಶಂಕರ
ಚಿಂತಿಸುತ ರಘುವರನ ನಾಮವ
ಕಂತುಸಿತ ವೈದೋರಿದನು ಹರುಷದಿ ರಾಮರೂಪದಲಿ |
ಸಂತತವು ಗಿರಿಜಾತೆ ನಿನ್ನನೆ
ಚಿಂತಿಸಳು, ತಪದಿಂದ ಬಿಂದಳು,
ಸಿಂತಿನಾ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯು ಗಿರಿಜಾತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೮||

ರಾಮದರ್ಶನದಿಂದ ಹರ್ಷವ
ಕಾಮಹರ ವೊಂದಿದನು ತನ್ನನೆ
ಕಾಮಿಸುತ ತಪದೊಳಿರೆ ಪಾರ್ವತಿಯಿರಿತು ಮನದಲ್ಲಿ |
ಭಾಮಿನಿಯ ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಶ್ಚಲ
ರಾಮಭಕ್ತಿಯ ತಾಳ್ವ ಕುಳಿತನು
ನೇನುದಿಂ ಮೌನದಲಿ ಲೋಕಕೆ ವಿಮುಖನಾಗುತ್ತ ||೯||

ನಡೆದು ಋಷಿ ಸಪ್ತಕರು ಪಾರ್ವತಿ
ಯೆಡೆಗೆ ವಿಧವಿಧದಿಂದ ಪರಿಕಿಸಿ
ಕಡಲಶಯನನ ಗುಣವ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಹೊಗಳಿದರೆ ಜರೆದು |
ಮೃಡಗೆ ತಿತ್ತಿಹೆನಾತ್ಮ ವಂಚಿಸಿ
ದೊಡೆ ದುರಾಗ್ರಹಿಯಾಗಿ ನರಕದಿ
ಕೆಡೆದು ನೋವೆನು ಶಿವನ ಮಾತುಳಿದಾವುದಿಲ್ಲಿನೆಗೆ ||೧೦||

ಎರಡನರಿಯೆನು ಶಿವನ ನಂಬಿದೆ
ಪರಮ ಮಹಿಮರು ನೀವು ಎನ್ನೊಳು
ಕರುಣದೋರುತ ಶಿವನ ಚರಣವ ಕಾಣ್ಬ ಬಗೆದೋರಿ |
ತರಳೆಯನು ಸಲಹುವುದು ಮೇಣದ
ನರುಹದಿದೊಡೆ ಬಳಲಿದಿರಿ ಪಿಂ
ತಿರುಗಿ ಬಂದೆಡೆಗೆಂದಳಾ ಗಿರಿಜಾತೆ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ||೧೧||

ಅವನು ಭಿಕ್ಷುಕಯೋಗಿ ನಿರ್ಧನ
ನವನರಿಯೆ ಮಾನಾಪಮಾನವ
ನವನರೂಪನು ವಿಲಯಮೂರ್ತಿ ಕಪಾಲ ಪಿಡಿದಿಹನು |
ಅವನು ಮನಬಂದಂತೆ ಕುಣೆವನು
ಸುವಧು ಸುಂದರಿ ಮೋಸಹೋಗದಿ
ಶವನ ಮರೆ ನಾರದನ ನುಡಿ ಪುಸಿಯೆಂದರಾಗವರು ||೧೨||

ಭೂತಗಳು ಸೇವಕರು ಶಿವಗೆ
 ಪ್ರೇತಗಳು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೇಣಾ
 ತಾತ ವಿಧಿ ಶಿರವನ್ನು ಕಡಿದ ದ್ರೋಹಿ ನಿರ್ವಾಣ |
 ಮಾತೆ ನೀ ಜಗದಂಬೆ ನಿನ್ನನು
 ಮಾತಿನಿಂ ಕೆಡಿಸಿದನು ನಾರದ
 ನಾತಗೀ ಗುಣ ಸಹಜ ಬಿಡುತಪವೆಂದರಾಗವರು ||೧೩||

ದೇವ ಮುನಿ ಮಹಿಮೆಗಳ ಬಲ್ಲೆನು
 ಪಾವನನು ಸರ್ವಜ್ಞ ನಿರ್ಗುಣ
 ಪಾವನತುಲಾಭರಣನಂ ಶಶಿಮೌಳಿ ಶಂಕರನ |
 ಭಾವನೆಯನುಚಿತದಲಿ ಕೊಟ್ಟಹ
 ದೇವನೊಳು ಹಗೆಯೇಕೆ ನಿಮಗಾ
 ದೇವದೇವನ ಹರಕೆಯಿರಲೆಂದೊರೆದಳಾ ಗಿರಿಜೆ ||೧೪||

ಹರಸಿದರು ಮೆಚ್ಚಿದರು ಶಿವನೇ
 ಕರನ ಪಿಡಿದನು ತಪವು ಫಲಿಸಿತು
 ತರಳೆ ಗೃಹವನು ಸಾರು ನಡೆಯೆಂದವರು ಗಿರಿಗೈದಿ |
 ಅರುಹಿದರು ಪರ್ವತಗೆ ಪಾರ್ವತಿ
 ಯುರುತರದ ಮಹಿಮೆಗಳನಿವಳಾ
 ಹರಗೆ ಸತಿಯಹಳೆಂದು ತಿಳುಹುತ ಸರಿದರಲ್ಲಿಂದ ||೧೫||

ಅತ್ತ ಶಂಕರ ವಿಮುಖನಾಗಿ ವಿ
 ರಕ್ತನಾಗಿರೆ ದನುಜ ತಾರಕ
 ಗಿತ್ತ ವರಬಲದಿಂದ ಕಂಟಕನಾದ ಜಗಗಳಿಗೆ |
 ಮೃತ್ಯು ಶಿವಸುತನಿಂದ ತನಗೆ
 ನ್ನುತ್ತ ಕೊಬ್ಬಿದನಿದ್ದ್ರ ಲೋಕನ
 ಮುತ್ತುತಾಕ್ರಮಿಸಿದನು ಸುರರಂಕೆಡಿಸಿ ಸೋಲಿಸಿದ ||೧೬||

ಶಿವಗೆ ಸತಿಸುತರಿಲ್ಲ ನಿಧಿತಾ
 ನಿವಗೆ ವರಗಳನಿತ್ತು ಕೆಡಿಸಿದ
 ಜವನು ನಡುಗುವ ದುರುಳನಿಂ ಜಗನೊಂದು ಬೆಂಡಾಯ್ತು |
 ನವೆದನಿಂದ್ರನು ರಾಜ್ಯ ತೊರೆಯುತ
 ಲಿವನ ಮರಣಕೆ ಶಿವಗೆ ಸುತನಾ!
 ಗುವನೆ ಕರುಣಿಸು ತಾತ ಹಾಯೆನುತಿದುರ್ದಮರಗಣ ||೧೭||

ಹರ ವಿರಕ್ತಿಯೊಳಿರುವನವನಂ
 ಸ್ಮರನು ತಿರುಗಿಬಲ್ಲನದರಿಂ
 ಕರೆಸಿ ಕೇಳುವುದೆನಲು ತುತಿಸಿದರಾಗ ಕಾಮನನು |
 ಹರನ ತುಡುಕಿದೊಡೆನಗೆ ನಿಶ್ಚಯ
 ಮರಣವಾದೊಡೆ ಲೋಕಕಂಟಕ
 ಪರಿಹರಿಸಲಾ ಶಿವವಿರಕ್ತಿಯ ಮುರಿವೆನಾನೆಂದ ||೧೮||

ಇಕ್ಷ್ವು ಚಾಪವ ಧರಿಸುತಾ ಘಾ
 ಲಾಕ್ಷ ಗಿರಿಯನು ಹೊಕ್ಕ ವಿರತಿ ವಿ
 ಲಕ್ಷಣರು ಸೈನಿಕರು ಶೀತಳ ಮಂದಮಾರುತರು |
 ಭಕ್ಷಿಸಿದ ಯೋಗಿಗಳ ಮನಮಂ
 ಕುಕ್ಷಿಯೊಳು ಸುಖಮಂತ್ರ ಕಾಮನ
 ಪೇಕ್ಷೆ ಪೆರ್ಚಲ್ಪಾತ್ಮ ಸುಜ್ಞಾನಗಳು ಚಾರಿದುವು ||೧೯||

ವಸರಿಸಿತು ಮಧುಮಾಸ ಗಿರಿಯೊಳ
 ಗೆಸೆದು ಕಾಮನ ಚೇಷ್ಟೆಯಿಂ ಸಂ
 ತಸದಿ ಶುಕಪಿಕ ಸೋಗೆ ಕಲಹಂಸಗಳ ಸವಿಗಾನ |
 ಕುಸುಮ ಮಕರಂದವನು ಚೆಲ್ಲುತ
 ಲೆಸೆಯುತಳಿಕುಲ ಸುಳಿಯೆ ಯತಿಮುನಿ
 ರಸಿಗಳಾಗಲು ಮೋಹಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸಿದರು ಮನದಿ ||೨೦||

ಸ್ಮರನ ರತಿಮಂತ್ರಗಳು ಶಿವನೊಳು
 ಹುರುಳದೋರದೆ ಪುಸಿಯೆ ಮಾವಿನ
 ತರುವನೇರುತ ಕುಸುಮ ಶರವನು ಹೊಡಿ ಗುರಿವಿಡಿದು |
 ಹರನ ವಕ್ಷದೊಳೆಸೆಯೆ ರತಿಕಳೆ
 ಬರೆದುದಾ ಶರ ಯೋಗದಿಂದಾ
 ಹರನ ಸೆಳೆದುದು ಕಲಕಿ-ಮನಮಂ ಹೋಬಿಗೊಳಿಸಿದುದು ||೨೧||

ಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯನುಳಿದು ಶಂಕರ
 ನಾಗಲಾಕ್ಶ್ಮೀಶದಲಿ ನೋಡಲು
 ನೀಗಿದನು ತನು ಫಾಲನಯನಾಗ್ನಿಯಲಿ ಮನ್ಮಥನು |
 ನಾಗಭೂಷಣನುರಿವ ದೇಹವ
 ನಾಗ ಮಾವಿನ ಮರದಿ ಕಾಣುತ
 ಮೂಗನಾದನು ಕೊಂದೆನೇ ರತಿಪತಿಯನೆಂದಳಲಿ ||೨೨||

ವಿಲಯ ರುದ್ರನು ಕೋಪ ಜಲದೊಳು
 ತೊಳೆದನಾ ರತಿಪತಿಯ ಪೀಡೆಯ
 ಕಳೆದು ಫಾಲಾಗ್ನಿಯಲಿ ದಹಿಸಿದ ಹರಿಕುಮಾರನನು |
 ಇಳಿಗೆ ಹಿತಮಂ ಬಯಸಿ ಮನ್ಮಥ
 ನಳಿದನೇ ಹಾಯೆಂದು ಶಂಕರ
 ಲಲನೆ ರತಿಯಂ ಕರೆದು ಕರುಣದಿ ವರವ ನೀಡಿದನು ||೨೩||

ಸರುವರೋಳನಂಗನೆನಿಸುತ ಪತಿ
 ಯಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿ - ಮುಂದೆ ಯದುಕುಲ
 ಸರಸಿಯಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನುದಿಸುವನವನ ಬಸುರಿನಲಿ |
 ಸ್ಮರನೊಗೆವ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾಮದಿ
 ತರಳೆ ನೀ ವರಿಸವನ ಕರವಿಡಿ -
 ತೊರೆ ಬಸನ ರತಿಯೆಂದು ಕರುಣದಿ ಕಳುಹಿದನು ಶಿವನು ||೨೪||

ಹರಿವಿಂಚಾದಿಗಳು ನೆರೆದರು
 ಸುರರು ಬಂದರು ಕರುಣವಾರಿಧಿ
 ಗೆರಗಿ ನಂದಿರಲರಿತು ಶಂಕರನಭಯ ನೀಡಿದನು |
 ವರಿಸಲೊಪ್ಪಿದ ಗಿರಿಜೆಯಂ ಹರ
 ವಿರತಿ ಬಿಡುತಲಿ ತಾರಕನ ಭಯ
 ಪರಿಹರಿಸೆ ಮನ್ನಿಸಿದ ದೇವರ್ಕಳನು ಕಳುಹಿದನು ||೨೫||

ನೆಡೆದು ಋಷಿ ಸಪ್ತಕರು ಪರ್ವತ
 ನೆಡೆಗೆ ಗಿರಿಜೆಯ ಕರೆದು ಕಾಮನ
 ಮೃಡನು ದಹಿಸಿದ ಬಗೆಯ ಪೇಳಲು ನಗುತ ಪಾರ್ವತಿಯು |
 ಸುಡನು ರುದ್ರನು ಕರುಣೆ ಮನ್ಮಥ
 ನಡಗಿರುವ ಹೃದಯದಲಿ ಪ್ರೊರೆಯುವ
 ನೆಡಬಿಡದೆ ಸಾಂಬಶಿನ ನೋಹದೊಳಿಂದಳಾ ತರಳೆ ||೨೬||

ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಸೋತು ಹರಸುತ
 ಶಿವನನುಗ್ರಹವಾಯ್ತು ಕರವಿಡಿ
 ಯುವನು ನಿನ್ನನೆನುತ್ತ ಪರ್ವತರಾಯನಂ ಕರೆದು |
 ಶಿವಗೆ ಪಾರ್ವತಿ ವಧುವು ಸುಖವಾ
 ಹವನು ನಡೆಸಲು ಲಗ್ನಪತ್ರವ
 ಜವದಿ ಬರೆಸೆಂದೆನಲು ನಿಶ್ಚಿಸಿದನು ಮದುವೆಯನು ||೨೭||

ಗಿರಿಜೆಯನು ಕೈವಿಡಿದ ಶಂಕರ,
 ದುರುಳ ಸಂಹಾರವನು ಕೋರುತ
 ಸುರರ ಹಿತವನು ಬಯಸಿ ಕರುಣವ ಸುರಿದನೆನ್ನುತಲಿ |
 ಸುರಿದರಾಗಸದಿಂದ ಸುಮಗಳ
 ಹರನ ತುತಿಸುತ ಕಳಸವಿಟ್ಟರು
 ಭರದಿ ದುಂದುಭಿ ಭೇರಿ ವಾದ್ಯ ಧ್ವನಿಯ ಮೊಳಗಿದರು ||೨೮||

ಬಂದು ನೆರೆದರು ಸುರರು ಕಿನ್ನರ
 ರಿಂದುಧರನಂ ನಮಿಸಿ ತುತಿಸಿದ
 ರಂದು ಖೇಚರ ಯಕ್ಷ ವಿಧ್ಯಾಧರರು ನೆರೆಯಲ್ತೆ |
 ಬಂದನಾಗ ವಿರಿಂಚಿ ವಾರ್ತೆಯು
 ತಂದ ಘೇಯೆನೆ ಸುರರು ಭಕ್ತರ
 ಬಂಧು ಸರ್ವರ ಮನ್ನಿಸಿದ ಕರುಣಾವಿಶೇಷದಲಿ • ||೨೯||

ವೀರನಾರಾಯಣನು ಬರುತ್ತಿರೆ
 ಮಾರಹರನೈತರುತಲಪ್ಪಿದ
 ಶ್ರೀರಮಣ ಜಯಯೆಂದು ನುತಿಸಿದ ಹರಿ ಗುಣವ ನೆನೆದು |
 ಸೇರಿ ಶಿವಗಣ ಗಿರಿವರನ ಶೃಂ
 ಗಾರ ಮಾಡುತ ಲಗ್ನಕಾ ಸಂ
 ಭಾರಗಳನಣಿ ಮಾಡಿದವು ಭೂತಗಳು ಶೀಘ್ರದಲಿ ||೩೦||

ಕೊರಳಲುರಗಾಭರಣ ಗಂಗೆಯು
 ಶಿರದಿ ಪಣೆಯೊಳು ಚಂದ್ರ ಚರ್ಮಾಂ
 ಬರವು ಶಿವನಿಗೆ ರುಂಡ ಮುಕ್ತಾಹಾರ ಮಕುಟ ಜಟಿ |
 ಕರದಿ ಶೂಲ ಕಪಾಲ ಡಮರುಗ
 ಹರಿಣಿಗಳ ಪಿಡಿದಿಹನು ಚೆಲುವಿನ
 ವರನು ನಂದಿಯನೇರಿ ಪೊರಟನು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲಿ ||೩೧||

ವಿವಿಧರೂಪವ ತಾಳ್ಪು ನಡೆದುದು
 ಶಿವನ ಭೂತ ಪ್ರೇತಗಣ ಮಾ
 ಧವನು ರಚಿಸಿ ವ್ಯಾಹ ಕ್ರಮದಲಿ ಮುಂದೆ ತಾನಿಂದ |
 ಕವಿದುದಾಗಸ ಧೂಳಿರಾಶಿಯೊ
 ಳವನಿಯನು ಮುಸುಕಿದುದು ಕತ್ತಲೆ
 ಶಿವನ ಸೇನಾನಿಕರ ಸಾರುತ್ತಿರಲಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೩೨||

ಅತ್ತ ಪರ್ವತ ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ಕರೆ
 ಸುತ್ತ ನಗರವ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ವಿ
 ಚಿತ್ರವೆನೆ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ನೋಡುತ್ತಲಚ್ಚರಿಯ |
 ಉತ್ತಮದ ಬೀಡಾರ ಗುಡಿಗಳ
 ಚಿತ್ರ ತರದಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ನೆ
 ಕ್ಷತ್ರ ಕಾಂತಿಯ ಜರೆವವೊಲು ಮಣಿಕಾಂತಿಯೆಸೆಯುತಿರೆ ||೩೩||

ಇದಿರುಗೊಂಡನು ಶೈಲರಾಜನು
 ವಧುಗಳುಪ್ಪಾರತಿಯನೆತ್ತಲು
 ಮುದದಿ ಮಯನಾದೇವಿ ಶಂಕರನಡಿಯ ಸಾರುತಲಿ |
 ಅದುಭುತವ ಕಾಣಲೈ ಭಯದಿಂ
 ಮದುವಣಿಗೆನಿವನಲ್ಲ ಹಾಯೆಂ
 ದೊದರೆ ನಾರದ ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯ ಬಣ್ಣಿಸಿದನಾಗ ||೩೪||

ಹಿಂದೆ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನುದರದಿ
 ಬಂದ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯು ಶಿವನಂ
 ಪೊಂದಿ ರಾಮನ ಪರಿಕಿಸಲು ಜಾನಕಿಯ ರೂಪದಲಿ
 ನಂದಿರಲು ಶಿವ ಸತಿಯ ತೊರೆದನು
 ದಂದುಗವಸಡಲಾರದಾ ವಧು
 ವಂದು ದಕ್ಷನ ಯಾಗಶಿಖಿಯಲಿ ತನುವ ದಹಿಸಿದಳು ||೩೫||

ಇಂದವಳು ಸುತೆಯೆನಿಸಿ ನಿನಗಾ
 ನಂದಮಂ ನೀಡಿಹಳು ಜಗದಾ
 ನಂದರೂಪಿಣಿ ಲೋಕನಾಯಕಿ ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯು |
 ಇಂದುಧರನರ್ಥಾಂಗಿ ಶಿವನಂ
 ಪೊಂದಲಾವಪರಾಧ ಹೃದಯದ
 ದಂದುಗವತೊರೆ ನಿಜವನರಿಯೌ ತಾಯಿ ಹೋಗಿಂದ ||೩೬||

ನಾರದನ ನುಡಿಕೇಳಿ ಸರ್ವರ
ಪಾರ ಪರಿತೋಷದಲಿ ನಲಿದರು
ಮಾರಹರನಂ ಕಾಣುತುಪ್ಪಾರತಿಯನೆತ್ತಿದರು |
ಪಾರುವತಿಯಲಿ ಶಕ್ತಿದೇವಿಯ
ಪಾರ ಮಹಿಮೆಯ ಕಂಡು ವಿನಯದಿ
ಬಾರಿಬಾರಿಗು ನಮಿಸಿದರು ಗಿರಿರಾಜರಾಣಿಯರು ||೩೭||

ವಿಧಿತಘನ ಸಿಂಹಾಸನವ ರಚಿ
ಸಿದನು, ಧಾರಾಮಂಟಪವ ಮೊ
ಡಿದನು ಮಣಿರತುನದಲಿ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ |
ವಿಧಿಯು ನಿಜಕರದಿಂದ ಸಿಂಗರಿ
ಸಿದನು ಲೋಕಶರಣ್ಯನೀಶ್ವರ
ಸುದತಿ ಪಾರ್ವತಿಯರಿಗೆ ಕೇಸರಿಸೀತಮಂ ರಚಿಸಿ ||೩೮||

ಚಿತ್ತದೊಳು ರಘುರಾಮನಂ ನೆನೆ
ಯುತ್ತಲೇರಿದ ದಿವ್ಯಸೀತವ
ನುತ್ತಮಾಂಗನು ಸುರರು ಸುಮನರ್ಷವನು ಕರೆಯಲ್ವೆ |
ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯರಾಗಲು
ಚಿತ್ತಜನ ಸೋಲಿಸುವ ರೂಪವ
ಪೊತ್ತ ಗಿರಿಜೆಯ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕರೆತಂದರಾ ಸ್ವಭಿಗೆ ||೩೯||

ಬರುವ ಪಾರ್ವತಿಗಾಗ ಸರ್ವರು
ಶಿರವ ಬಾಗಿಸಿ ನಮಿಸಿದರು ಉರು
ವರೆಯ ಭಾರವ ಕಷ್ಟಪರಿಹರಿಸೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ |
ಸರುವಲೋಕಶರಣ್ಯ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಬರುತಲಭಯವನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ
ಕರುಣದಲಿ ನೋಡುತ್ತ ಮಣಿನುಯ ಪೀಠವೇರಿದಳು ||೪೦||

ಆದಿಶಕ್ತಿಯ ಕರವಪಿಡಿದನ
ನಾದಿ ಪುರುಷನು ಸಪ್ತಋಷಿಗಳು
ವೇದ ಘೋಷವ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ವತಿ ವರಿಸಿದಳು ಶಿವನ |
ಸಾಧುಗಳು ಜಯರವದಿ ಹೊಗಳಲು
ಮೋದದಿಂದಲಿ ಪರ್ವತನು ಜಗ
ದಾದಿ ದೇವಿಯನಿತ್ತು ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿದನು ||೪೧||

ಮೊಳಗಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳ ಭೇರಿಗ
ಳುಲಿಯೆ ಮಂಗಳನಾಡ್ಯ ಬದಿಲ
ರೊಲಿದು ಸುರಿದರು ಕುಸುಮವರ್ಷವನುಬ್ಬಿ ಮನದಲ್ಲಿ |
ನಲಿದು ನರ್ತಿಸೆ ಖಚರ ಕಿನ್ನರ
ರೊಲಿದು ಪಾಡಿದರಾಗ ಶಾಂತಿಯು
ನೆಲಸೆ ಸರ್ವರು ತಾರಕಾಸುರ ಭಯವ ನೀಗಿದರು ||೪೨||

ಜಗದ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಯಿರ್ವರು
ಜಗದ ಶಾಂತಿಯ ಬಗೆದು ಕರವಿಡಿ
ದೊಗುವ ಪುಳಕಾಶ್ರುಗಳನೊರಿಸುತ ನೋಡಿದರು ಜನರ |
ನಗುತಲುಪ್ಪಾರತಿಯನೆತ್ತ ತ
ಮುಗುಢಿಯರು ಪಾಡಿದರು ಹರಸಿದ
ರಗಜೆಯನು ಮಣಿಯುತ್ತ ಕರುಣವ ಬೇಡಿದರು ಮುದದಿ ||೪೩||

ಮಾಡಿ ಕನ್ಯಾದಾನ ಪರ್ವತ
ರೂಢಿಯಿಂದುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತನು
ನೀಡಿ ಬಳುವಳಿ ದಾಸದಾಸೀ ಜನರನಿರ್ವರಿಗೆ |
ದೂಡಿ ಮಯನಾದೇವಿ ಸಂಶಯ
ಪಾಡಿದಳು ಮಂಗಳವ ಶುಭವನು
ಬೇಡಿದಳು ಸುಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಗಳ ಶಿವನನ್ನು ||೪೪||

ಮುಗಿಸಿ ವೈವಾಹವನು ಪರ್ವತ
 ನಗಜೆ ಸಹಿತಾ ಶಿವನ ಕಳುಹಿಸಿ
 ಜಗವು ಹೊಗಳಲು ಧನ್ಯನಾದನು ಸುತೆಯ ಲಗ್ನದಲಿ |
 ಸೊಗದೊಳುಪಚರಿಸುತ್ತ ಕಳುಹಿದ
 ನೊಗುವ ಬಾಷ್ಪದಿ ಬಂದುವರ್ಗವ
 ನಿಗಮ ವೇದ್ಯನ ನೆನೆಯುತಿರ್ದನು ಮನದೊಳನವರತ ||೪೫||

ಯೋಗಿಯಾದಾ ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿ .
 ಭೋಗಿಯಾದನು ಲೋಕ ರಕ್ಷಣೆ
 ಗಾಗಿ ಲೋಕದ ತಂದಿತಾಯ್ತು ಗಳು ಶಿವನು ಗಿರಿಜೆಯರು |
 ನಾಗವೇಣಿಯೊಳೊಗೆದು ಪಣ್ಣುಖ
 ಸಾಗುತೇಳನೆ ದಿವಸ ತಾರಕ
 ನಾ ಗರುವ ಮುರಿದೊರೆಸಿದಾ ಕತೆ ಲೋಕಪಾನವನು ||೪೬||

ಪರಿಕಿಸುತ ಪತಿಯಿಷ್ಟದೈವವ
 ನೆರಡೆಣಿಸಿ ರಾಮನೊಳು ದೇಹವ
 ತೊರೆದು ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯು ಮಯನಾದೇವಿ ಸುತೆಯಾಗಿ |
 ಹರನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಕರವ ಪಿಡಿದಳು
 ಧರಣಿಜಾ ಪತಿಗಾಗಿ ಸತಿಯಂ
 ತೊರೆದ ಶಿವನಾ ಮಹಿಮೆಯೆನಿತೋ ತಿಳಿದ ನೆರರಾರು ? ||೪೭||

ರಾಮ ಶಿವರಲಿ ಭೇದವೇತಕೆ ?
 ರಾಮನೇ ಶಿವ ಶಿವನೆ ರಾಮನು
 ರಾಮನಂ ಶಿವ-ಶಿವನ ರಾಮನು ಜಾನಿಸರು ನಿತ್ಯ |
 ರಾಮನೊಲಿಯನು ಶಂಭುವೈರಿಗೆ
 ರಾಮವೈರಿಗೆ ಶಂಭುವೊಲಿಯನು
 ರಾಮ-ಶಿವರೊಳಗೊಂದು ನೋಡದ ಮನುಜನೇ ಮೂರ್ಖ ||೪೮||

ಇಂತು ಕಾಲವ ನೂಕಿ ಪಾರ್ವತಿ
ಕಂಠುವೈರಿಯನೊಂದು ದಿವಸಂ
ಕಾಂತ, ರಘುವರನಿರವ ಪರಿಕಿಸಿ ಮಲಿನಮನಳಾಗಿ |
ಪಿಂತಿನಾ ಗುಣವನ್ನು ಸುಟ್ಟಿನು
ಸಂತತ ಶ್ರೀರಾಮ ಚರಿತೆಯ
ನಂತವಾಗಿರಲೆನಗೆ ಪೇಳೆಂದಿರಗಿದಳು ಪದಕೆ ||೪೯||

ಸುಟ್ಟಿನಾನಜ್ಞಾನ ಕಾಮನ
ಸುಟ್ಟವೊಲು ಹಣೆಗಣ್ಣ ಕಿಡಿಯಲಿ
ತೊಟ್ಟಿನಾಂ ಭಕ್ತಿಯನು ರಘುವರ ಚರಣಯುಗಳದಲಿ |
ಕೆಟ್ಟು ಪಡೆದೆನು ರಾಮನೊಲವನು
ಕೊಟ್ಟಿ ರಾಮಸುಧಾರಸವ ಮನ
ಕಿಟ್ಟಿ ಕಿಚ್ಚನು ದುರಿತವುರಿದುದು ನಾಥ ಕೇಳಿನಲು ||೫೦||

ಸತಿಯ ಮಾತನು ಮೆಚ್ಚಿ ಶಂಕರ
ಹಿತದಿ ರಾಮಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತ
ಮತಿಯನೆರೆದನು ಸತಿಗೆ ತತ್ವವನರಿಯೆ ಸುಲಭದಲಿ |
ನುತಗುಣನು ನೇವರಿಸಿ ಕುರುಳನು
ಸತಿಯ ತೊಡೆಯೊಳಗಿರಿಸಿ ರಾಮನ
ಕಥೆಗಳಭಿವರ್ಣಿಸಿದ ತತ್ವರಹಸ್ಯಗಳ ಬಿಡಿಸಿ ||೫೧||

ವಿಶ್ರಾಮ ೩

ಸೂ|| ಸ್ಮರನ ಗೆಲ್ಲತುರದಿ ನಾರದ
ವಿರಹ ದುಃಖದಿ ಶಾಪವೀಯಲು
ಹರಿಯು ರಾಕ್ಷಸವಧೆಗೆ ಭಕ್ತನ ಶಾಪ ಕೈಗೊಂಡ ||

ಹೊಳೆಯೆ ರಾಮನ ಮೂರ್ತಿ ಹೃದಯದಿ
 ಲಲಿತೆಯಂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ, ಪಾರ್ವತಿ
 ಯಲಳು ಮತಿ ನೀನರಿವೆ ರಾಮರಹಸ್ಯ ಸಕಲವನು |
 ಇಳೆಯ ಹಿತಮಂ ಬಯಸಿ ಕೇಳುವೆ
 ಯಾಲವಿನಿಂದಾ ರಾಮ ಚರಿತೆಯ
 ಸುಲಭ ರೀತಿಯೊಳೊರೆವೆನೆಂದನು ಶಿವನು ಸತಿಯೊಡನೆ ||೧||

ನಿದ್ಧೆಯೆಳ್ಳರವೆರಡಲಿ ನರ
 ಮೊದ್ದು ತನವನು ನೀಗೆ ಮಾಯೆಯ
 ನದ್ದಿ ಸುಜ್ಞಾನಾಬ್ಧಿಯಲಿ ಹರಿಭಕ್ತಿಗೊಲಿಯುತ್ತ |
 ಶುದ್ಧ ಮನದಿಂ ನೋಡೆ ಚರಣದಿ
 ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಲು ರಾಮನಲ್ಲಿಯೆ
 ಎದ್ದು ಬರುವನು ಪರಮ ಕರುಣಾವನಧಿ ಕೇಳಿಂದ ||೨||

ರಾಮ ಪಾದಾಬ್ಜಾನುರಾಗದಿ
 ಕಾಮಿಸಿದೆ ಸತ್ಪಥೆಗಳಾಲಿಸೆ
 ರಾಮಲೀಲಾಶ್ರವಣ ಪಾವನ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನವು |
 ರಾಮ ಗುಣಗಳ ಬಲ್ಲುದೇ ಪೆಣ
 ರಾಮಕತೆಗಳ ಕೇಳುದೇ ಬಿಲ
 ರಾಮಪದಕೆರುಗುವುದೆ ಸೋರೆಯ ಬುರುಡೆ ಕೇಳಿಂದ ||೩||

ಹರಿಯ ಗಾನವ ಕಪ್ಪೆ ಬಲ್ಲುದೆ
 ಮರವು ಪೋವುದೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಗೆ
 ಹರಿಯ ಗುಣಗಾನದಲಿ ಸುಖಿಸದ ಹೃದಯ ಕಬ್ಬುನವು |
 ನರಪ ದಶರಥತನಯ ಮೇಣಾಂ
 ನಿರುತ ಜಾನಿಪ ರಾಮನೊಬ್ಬನೆ
 ತರಳೆ ಲೋಕಾತ್ಮನೊಳು ಭೇದವ ತಾರದಿರು ಮನದಿ ||೪||

ಅರಿಯರುಚಿತಾನುಚಿತ ಜನಿಸುತ
ಕುರುಡರವರಾಗುವರು ದ್ವಂದ್ವವ
ನರಿಯದೆಯೆ ಜರಿಯುವರು ಬಗೆ ಬಗೆಯಿಂದ ಕುಹಕಿಗಳು |
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಿಲ್ವಿ ರೂಪವ
ಧರಿಸಿ ಬರುವನು ಸಗುಣನಾಗುವ
ಹರಿಯು ಶರಣರ ಪಾಲಿಸಲು - ನಿಜವೆಣಿಸೆ ನಿರ್ಗುಣನು ||೫||

ಶೋಕ ಹರ್ಷ ಜ್ಞಾನವಜ್ಞತೆ
ಬೇಕು ಬೇಡೆಂಬಾಸೆ - ಅಹಮಿತಿ
ಭೀಕರ ವ್ಯಾಪಾರ ಜೀವನ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳು |
ಸೋಕಲಾರವು ರಾಮನಂ ಹರಿ
ಗೇಕೆ ದ್ವಂದ್ವದ ತೊಡಕು ಲೋಕದೊ
ಕೇಕ ರಾಮಬ್ರಹ್ಮ ನಾನರಿತಿಹುದು ತಿಳಿಯೆಂದ ||೬||

ಚರಿಸುವನು ಕಾಲ್ಪಿಲ್ಲ ಮಾಡುವ
ಕರುಮವನು ಕೈಯಿಲ್ಲ ಕೇಳುವ
ಕರಣ ಮೊದಲವಗಿಲ್ಲ ರಸಗಳನರಿವ ಮುಖವಿಲ್ಲ |
ಒರೆವ ನಾಲಿಗೆಯಿಲ್ಲ, ಯೋಗಿಗೆ
ಪರಮ ಸಂಜ್ಞಾನವನು ನೀಡುವ
ಹರಿಯು ನಿರ್ಗುಣಮಯನು ರಾಮನ ತಿಳಿವರಾರಿಂದ ||೭||

ಮುಟ್ಟುವನು ತನುವಿಲ್ಲ ನೋಡುವ
ದೊಟ್ಟ ಮೊದಲವಗಿಲ್ಲ ಲೋಕವ
ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ವಾಸನೆಯ ಕೊಳ್ಳನು ಹರಿಗೆ ಮೂಗಿಲ್ಲ |
ಮುಟ್ಟುವನು ಮೂಸುವನು ಕೇಳುವ
ದಿಟ್ಟಸುವ ತಿರುಗುವನು ಮಾಯಾ
ಪಟ್ಟವೇರಿದ ದೇವದೇವನಲೌಕಿಕದ ಕೃತಿಯಿಂ ||೮||

ಹೆರುಷ ದುಃಖಂಗಳಲಿ ರಾಮು
 ಸ್ಮರಣೆಗೈದೊಡೆ ದುರಿತ ಸಂಚಿತ
 ಹರಿದು ಪೋಪುದು ಸುಲಭದಲಿ ಭವಶರಧಿ ದಾಟುವನು |
 ಹರಿಯೆ ಪರಮಾನಂದರೂಪನು
 ಧರಣಿಜಾಪತಿ ದಾಶರಥಿ ದನು
 ಜಾರಿ ರಾಘವ ಮನ್ಮನೋದೇವತೆಯು ಪರಮಾತ್ಮ ||೯||

ರಾಮನವತಾರಗಳ ಕಾರಣ
 ವೀ ಮಹಿಯ ರಾಕ್ಷಸರ ಪಾಪವ
 ತಾಮಸವ ಪರಿಹರಿಸಲಾಯ್ತೆಂದೊರೆಯುವರು ಬುಧರು |
 ರಾಮನೆಸೆದನು ಹಲವು ಕಲ್ಪದೊ
 ಕಾ ಮಹಾತ್ಮನು ಸಿಗನು ತರ್ಕಕೆ
 ಛಾಮೆ ಕಾರಣವೊರೆಯಲರಿಯೆನಗೋಚರನ ಲೀಲೆ ||೧೦||

ಜಗದೊಳಾಗಲು ಧರ್ಮ ಸಂಕರ
 ಸುಗುಣಿಗಳಿಗಪಮಾನವಾಗ
 ಲ್ಲೊಗೆವ ರಾಕ್ಷಸ ನಿಕರಕೀಯುವ ಮೋಕ್ಷ ಕರುಣದಲಿ |
 ಜಗಕೆ ತನ್ನ ಯಶೋವಿಶಾಲವ
 ಝಗ ಝಗಿಸಿ ತೋರಲ್ವೆ ಬರುವನು
 ನಿಗಮ ಮರ್ಯಾದೆಯನು ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮಾಡಲ್ವೆ ||೧೧||

ವೀರ ರಘುರಾಮನಿಗೆ ಮಮತಾ
 ಪ್ರಾರಪಾಲಕರಿರ್ವರಿವರು
 ಚಾರುಗಾತ್ರರು ಮೆರೆಯೆ ಜಯವಿಜಯಾಭಿಧಾನದಲಿ |
 ಸಾರಸಾಕ್ಷನ ಭಕ್ತವರ್ಗವ
 ಪೊರಿದಪಯಕದಿಂದ ಧರಣಿಗೆ
 ಜಾರಿ ರಾಕ್ಷಸರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದರವರು ಪಾಪದಲಿ ||೧೨||

ಕನಕ ಕಶ್ಯಪನೆನಿಸಿ ಜಯನುಂ
ಕೊನೆಗೆ ವಿಜಯನು ಹಿರಣ್ಯನಯನನ
ಜನುಮನುಂ ತಾಳಿದರು ತಾಪಸ ಶಾಪದಿಂದವರು |
ವನಜನಾಭ ವರಾಹ ರೂಪದಿ
ಕನಕನಯನನ ಕೊಂದ ನರಹರಿ
ಯೆನಿಸಿ ಕೊಂದ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನನ್ನು ಕರುಣದಲಿ ||೧೩||

ಎರಡನೆಯ ಜನುಮದಲಿ ರಾವಣ
ದುರುಳ ಕಂಟಕ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
ಮರಳಿ ಬಂದರು ಜಗದ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗವೊಡ್ಡಿದರು |
ಒರೆಸಿದನು ರಘುರಾಮನವರಂ
ಹರಿಯಸಾದರನು ಮೂರು ಜನ್ಮದೊ
ಳರಿಗಳೆನಿಸುತ ಜಯವಿಜಯರುಂ ಶೀಘ್ರದಲಿ ನಡೆದು ||೧೪||

ಒಂದು ಕಲ್ಪದಿ ಹರಿಗೆ ನಾರದ
ನಿಂದಲಾದುದು ಶಾಪ ಮೇಣರ
ವಿಂದನಾಭನ ಕಶ್ಯಪಾದಿತಿ ತಪದಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ |
ನಂದನನು ನೀನಾಗು ತಮಗೊಳ್ಳಿ
ಬೆಂದು ವರಗಳ ಪಡೆಯೆ ಲೀಲೆಯೊ
ಳಂದು ತಾನೇ ಮನುಜರೂಪನ ತಾಳ್ದನೆನೆಂಬೆ ||೧೫||

ನಾರದನು ಸಂಚಾರವಶದಿಂ
ಸೇರಿದನು ಹಿಮಗಿರಿಯ ಗಂಗಾ
ತೀರದಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು ರಾಮಧ್ಯಾನ ಪರನಾದ |
ಸಾರುತಿರೆ ದಿವಸಗಳು ತಪದೊಳ
ಪಾರ ಸಂತೋಷದಲಿ ಮುಳುಗಿರೆ
ಮಾರುವೋದನು ಶಕ್ರ ಸುರಮುನಿ ತಪದ ಬಲೈಯಲಿ ||೧೬||

ಮನದೊಳಾಶಯಮೇನೊ ಬಗೆವನೊ
 ಮುನಿಪ ಮೋಕ್ಷವನಿದ್ರಪದವಿಯ
 ನೆನೆವನೋ ಹಾಯೆಂದು ಭಯದಲಿ ಮನ್ಮಥನ ಕರೆದು |
 ಮನ ವಿಕಾರವಗೊಳಿಸಿ ನಾರದ
 ಮುನಿ ಸಮಾಧಿಯ ತೊರೆಸಿ ರಕ್ಷಿಸು
 ಘನಮಹಿಮ ನಿನಗವನು ತೋಟೆಯ ಕಾಮ ನಡೆಯೆಂದ ||೧೭||

ಕಾಮಜಾಲವನೊಡ್ಡಿ ನಾರದ
 ನಾ ಮಹಾತಪಕೆತ್ತ ಕಿಚ್ಚನು
 ಭಾಮೆಯರು ಸುರನಾರಿಯರು ನಲಿಯುತ್ತ ನರ್ತಿಸಲು |
 ಕಾಮ ಮೋಹಕೆ ಸಿಲ್ಕದಾಮುನಿ
 ರಾಮಪದದಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ ಮತಿ
 ಧೂಮವೇಳುತ ಕಾಮನಾಟವನಡಗಿಸಿತು ಮುರಿದು ||೧೮||

ಮರಳಿದನು ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ಮನ್ಮಥ
 ಸುರಮುನಿಯ ಬಲೈಯನು ಹೊಗಳಲು
 ಸುರರು ಸುಮವರ್ಷವನು ಕರೆದರು ತುಹಿನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ |
 ಸ್ಮರನ ಗರ್ವವ ಮುರಿದ ಪರ್ವೆಯೊ
 ಳರದೆ ಮುನಿಪತಿ ಜರೆದ ವಿಧಿ ಹರಿ
 ಹರರ, ಮೆಚ್ಚಿದ ತನ್ನ ತಾನೇ, ನಡೆದ ಪಯಣದಲಿ ||೧೯||

ಮುನಿಯ ಹಿತಮಂ ಬಯಸಿ ಮಾಯಾ
 ವನಿತೆಗಾಣತಿಯಿತ್ತು ಸಿರಿಪತಿ
 ಮುನಿಪತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆಸಿದಳಚ್ಚರಿಯ ಮಾಯೆ |
 ಜನಪನೊರ್ವಂ ಇದಿರುಗೊಳುತಾ
 ಮುನಿಯನರಮನೆಗೊಯ್ದು ಕನ್ಯಾ
 ಮಣೆಯ ಸುಂದರಿ ವಿಶ್ವಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ತೋರಿದನು ||೨೦||

ನೆರೆದಿಹರು ಬಹು ರಾಜಪುತ್ರರು
ತರಳೆಯನು ವರಿಸಲ್ಪೆ ಕರುಣದಿ
ಹರಸಿ ನೀವೆನೆ ರೂಪರಾಶಿಯ ಕಂಡು ಬಿಮೆಗೊಂಡ |
ತೊರೆದ ಮತಿಯಂ ಜಪವು ಜಾರಿತು
ಸರಿಯೆ ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ಮನಸಿಜ
ಶರದಿ ನೊಂದನು ವಿಶ್ವಮೋಹಿನಿಯಂಗಸುಖ ಬಯಸಿ ||೨೧||

ಜನಪತಿಯ ಹೊಗಳುತ್ತ ಹರಸಿದ
ವನಿತೆಯನು ನೋಡುತ್ತ ಹರಿಸದ
ವನಜಮಂ ನೆನೆಯುತ್ತಲವನಾ ದಿವ್ಯರೂಪವನು |
ಅನಘ ನೀಡರಘಳಿಗೆ ಮೋಹಿನಿ
ಮನವನೆನ್ನೊಳು ನಿಲಿಸಿ ಕರುಣದಿ
ತನುಜನಂ ಸಲಹೆಂದು ಬೇಡಿದ ರಿಸಿಯು ಮೋಹದಲಿ ||೨೨||

ತನುವ ಬಾಧಿಸ ರೋಗಕೌಷಧ
ವನು ಕೊಡುವವೊಲು ಹಿತದೊಳಾಂ ಮೋ
ಹಿನಿಯ ಮೋಹಾತುರನ ಕಳೆವೆನು ನಿನ್ನ ಕೈಬಿಡೆನು |
ಮುನಿಯ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವ ಬಿರುದಿರ
ಲೆನಗೆ ಸಲಹೆನೆ ನಿನ್ನ ! ನಡೆಯೆಂ
ದನಘನೊರೆಯಲು ಬಂದ ನಾರದ ಲಗ್ನ ಮಂಟಪಕೆ ||೨೩||

ಮದನ ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸುತಾಮುನಿ
ಪದುಮನಾಭನು ರೂಪರಾಶಿಯ
ನೊದವಿಸಿದ ತನಗೆಂಬ ಹರುಷದಿ ಮನದೊಳಾತುರದಿ |
ಇದಿರು ನೋಡುತಲಿರಲು ಸಮಯವ
ಮನದಿ, ಶಿವಗಣವೆರಡು ನಾರದ
ಗೊದವಿದಾಶಯದಿಂದ ಹಾಸ್ಯವಮಾಡೆ ಚೇಷೆಯಲಿ ||೨೪||

ವರಿಸಿದುದು ಕಪಿರೂಪ ಮುನಿಯನು
 ಹರಿಯು ಹಿತವನೆ ಬಯಸಿ ತಿದ್ದಿದ
 ಸುರಮುನಿಯ ಮುಖ ಕಪಿಯತೆರನಾಯ್ತು ರಿಯದೊಲು ಜನರು ||
 ಪರಮ ಸಂತೋಷದಲಿ ಮೋಹಿನಿ
 ಕರವನೇ ಬಯಸುತ್ತ ಕುಳಿತರೆ
 ಹರಗಣಂಗಳ ಹಾಸ್ಯ ಮಿತಿಮೀರಿದುದು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೨೫||

ವೀರ ರಘುವರ ಮೂರ್ತಿ ರಾಜ ಕು
 ಮಾರರೂಪದಿ ಬಂದು ಕುಳಿತರೆ
 ನಾರದನ ಕಪಿಮುಖವ ಕಾಣುತ್ತ ನಕ್ಕು ಮೋಹಿನಿಯು |
 ಹಾರ ಹಾಕುತ್ತ ಹರಿಯ ವರಿಸಿದ
 ಳಾ ರಮಾಧವ ವಿಶ್ವಮೋಹಿನಿ
 ವರಿಸಿ ನಿವಸದಿ ಮಾಯವಾದನು ತೋರುತಚ್ಚುರಿಯು ||೨೬||

ಹರುಷಮಾರಿತು ಕೋಪಮೇರಿತು
 ಹರಿಗಣಂಗಳ ಮಾತಿನಲಿ ಮುನಿ
 ನಿರುಕಿಸಲು ನೀರಿನಲಿ ಕಪಿಮೊಗ ಕಂಡಸಹ್ಯದಲಿ
 ಸರಿಸಿಯಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲು
 ಹರಿದುದಾ ಕಪಿರೂಪ ಮುನ್ನಿನ
 ಪರಮ ಕಾಂತಿಯ ಪೊಂದುತಾಕ್ರೋಶವನು ತಾಳಿದನು ||೨೭||

ಮರೆಸೆ ನಿಜವನು ಶಿವಗಣಂಗಳು
 ದುರುಳ ರಕ್ತಸರಾಗುತಲಿ ಕಪಿ
 ವರರ ಕರದಿಂ ಮೋಕ್ಷವೆನ್ನುತ ಶಾಪನೀಡಿದನು |
 ವಿರಹ ದುಃಖವನೊಡ್ಡಿ ಕವಡಿನೊ
 ಳಿದೆ ಹೃದಯವ ಮಾನಗಿಡಿಸಿದೆ
 ವಿರಹದುಃಖದಿ ನೋವಜನ್ಮವು ಬರಲಿ ಹರಿಗೆಂದ ||೨೮||

ಒಡನೆ ಶಾಂತಿಯ ಪಡೆದು ನಾರದ
ಕೆಡೆದ ದೇಹವ ಹರಿಯ ಚರಣದಿ
ಮಡಿದ ತೆರನಾಯ್ತುನು ಮಾಯದ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲ್ಪಿದೆನು |
ಜಡಮತಿಯ ತೊಡೆಯಿಂದ - ಮುನಿಪತಿ
ಬಿಡು ವಿಷಾದವ ಮಾಯಹರಿದುದು
ತೊಡುವೆ ದೇಹವ ಮುಂದೆ ಶಾಪವಕೊಂಡೆ ನಾನೆಂದ ||೨೯||

ಮುನಿಯ ಶಾಪದೊಳೊಂದು ಕಲ್ಪದಿ
ವನಜನಾಭನು ರಾಮನಾದನು
ವಿನಯದಿಂ ಸ್ವಾಯಂಭುಮನು ಶತರೂಪೆಯೊಡಗೂಡಿ !
ತನುವೆದಂಡಿಸಿ ತಪನಗೈದರು
ಘನಮಹಿಮೆಯಂ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚುತ್ತ
ವಿನುತ ವಿಧಿ ಹರಿ ಹರರು ದರ್ಶನವಿತ್ತು ಹೊಗಳಿದರು ||೩೦||

ಹರಿಯು ಕರುಣದಿ ವರವಬೇಡನೆ
ತರಳ ನೀನೆಮಗಾಗಿ ಸಲಹೆನೆ
ದುರುಳ ರಾಕ್ಷಸ ನಥಿಯ ಕಾರ್ಯಕೆ ನಿಮ್ಮೊಳುದಿಸುವೆನು |
ತರಣಿ ಕುಲದಲಿ ನಿಮಗೆ ಜನ್ಮವು
ಬರಲು ಮಗನಹೆನೆಂದು ಹರಿ ಕ
ಣ್ಮರಿಸಿ ನಡೆದನು ಮನುವು ಹರ್ಷದಿ ತುತಿಸಿ ಪಾಡಿದನು ||೩೧||

ಮನುವೆ ದಶರಥ ಸತಿಯೆ ಕೋಸಲಿ
ಘನತರದಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಹರಿಯೇ
ತನಯನಾದನು ರಾಮಚಂದ್ರನು ಮಹಿಮೆದೋರಿದನು |
ವಿನಯವೆನಿತೋ ಕರುಣವೆನಿತೋ
ವನಜನಾಭಗೆ ಭಕ್ತರಲಿ ಕೇ
ಳ್ವನಿತು ವರಗಳನೀವ ವೈದೋರುವನು ಕಾಯುವನು ||೩೨||

ವಿಶ್ರಾಮ ಳ

ಸೂ|| ಧರೆಯಗೆಲ್ಲ ರವಿಪ್ರತಾಪನು

ಗರುವದಲಿ ವಿಧಿವಶದಿ ಶಾಪದಿ

ದುರುಳ ರಾವಣನೆನಿಸಿ ಜನಿಸಿದ ಬಂಧುಜನ ಸಹಿತ ||

ಕೇಳು ಮುಂಗತಿ ಸತ್ಯಕೇತು ನೃ

ಪಾಲಿಸುತ ಭಾನುಪ್ರತಾಪನು

ಪಾಲಿಸಿದ ಧರ್ಮದಲಿ ಕೇಕಯರಾಜ್ಯಮಂ ಪದೆದು |

ಸೋಲಿಸಿದ ನೃಪ ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ.

ಮೂಲೆಯರಸುಗಳನ್ನು ಮೆರೆದನು

ಮೇಲೆನಿಸಿ ಭಯಗೊಳಿಸಿ ಸರ್ವರ ಬಾಹುವೀರ್ಯದಲಿ ||೧||

ಕಿರಿಯನರಿಮರ್ದನನುಮಂತ್ರಿಯು

ಧರಮರುಚಿಯತಿ ವೀರರಿವರು

ಧುರದೊಳಪಜಯವೆಂಬುದರಿಯರು ನೀತಿಕೋವಿದರು |

ನರಪನಿಕರವ ಗೆಲ್ಲ ಕೈಯೊಳ

ಗಿರಿಸೆ ಸಕಲರಸೂಯೆಯಲಿ ನರ

ವರನ ಹಾನಿಯ ಬಯಸುತಿದರು ಬದ್ಧ ವೈರದಲಿ ||೨||

ಏಕ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿ ಲೋಕೋ

ದ್ರೇಕವಡಗಿಸಿ ಬಾಹುವಿಕ್ರಮಿ

ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತಿಯನು ಪಡೆದನು ಧರ್ಮನೀತಿಯಲಿ |

ನಾಕಕಿಂ ಮಿಗಿಲಾದ ಭೋಗವ

ನೇಕಮಡಿಯಿಂದನುಭವಿಸಿದನು

ಮೂಕರಾದರು ಸುರರು ಧರೆಯಮರಾವತಿಯಿಂದೆಂದು ||೩||

ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕೊಳ ಬಾವಿ ಕೆರೆಯರ
ವಟ್ಟಿಗೆಯ ದೇವಾಲಯಂಗಳ
ಕಟ್ಟಿ ಭೂಸುರನಿಲಯವಿಡಿಸಿದನನ್ನ ಸತ್ರಗಳ |
ಅಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದುದು ಕೇಡು ನೃಪಜಗ
ಜಟ್ಟಿಯಂ ವಿಧಿ ಸೋತರಾಯರ
ನಿಟ್ಟುಸುರು ಕಟ್ಟಿದುದು ರಾಯನ ಪುಣ್ಯಕೀಲಿಸುತ ||೪||

ನಡೆದ ಮೃಗಯಾವ್ಯಸನದಲಿ ನೃಪ
ನಡವಿಯಲಿ ಮೃಗಗಳನು ಬಾಣದಿ
ಕೆಡಹುತ್ತೊಟ್ಟಿದ ರಾಶಿ - ಭೀಕರ ಹಂದಿಯಿದಿರಾಯ್ತು |
ಬಿಡದೆ ಬಾಣವ ಹೊಡಿ ಕೋಪದಿ
ಕಿಡಿಯಕಾರುತಲೋಡಿ ನೃಪ ನ
ಟ್ಟೆಡವಿ ಸೇರ್ಪನು ಮಾಯಮಾದುದು ಹಂದಿ ಮರೆಯಾಗಿ ||೫||

ಶಶಿಯ ನುಂಗುವ ರಾಹುವೊಲು ಕ
ಣ್ಣೆಸೆದುದಾ ಮಿಗವಡಗಿ ಕುದುರೆಯ
ಬುಸು ಬುಸು ಸ್ವರದಿಂದಲೆದ್ದುದು ಮಸೆದು ದಾಡೆಯನು |
ನಿಶಿಯ ತಮ ಪಥದಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚುತ
ಲೆಸೆದ ವಿಶಿಖವ ತಪ್ಪಿದುದು ಗುರಿ
ಬಿಸಿಯುಸುರುಗರೆಯುತ್ತ ಮುಂದಕೆ ನಡೆದ ಕಷ್ಟದಲಿ ||೬||

ಹಳುವದಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ದಾಹದಿ
ಬಲುಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆಯೊ
ಳಳಿಗೊರಗಿ ಬಿದ್ದಿರಲು ಶೀತಲವಾಯು ಸೋಕುತಿರೆ |
ತಿಳಿದು ನೃಪನೇಳುತ್ತ ನಡೆದನು
ಜಲವನರಸುತಲಿರಲು ಕಂಡನು
ಕುಳಿತಿರಲು ಮುನಿಯೊರ್ವ ಯೋಗಾರೂಢನಾಗಹುದ ||೭||

ತ್ವರದಿ ಕುದುರೆಯನಿಳಿದು ಮುನಿಸ್ಥದ
ಕೆರಗಿ ತಿಳುಹದೆ ತನ್ನ ಕುರುಹನು
ಶರವ ಯಾಚಿಸಿ ನಿಂದ ನರಪತಿ-ಕಣ್ಣೆರೆದ ಮುನಿಯು |
ಸರಸಿಜಾಕರವನ್ನು ತೋರಲು
ಪರಮಹರುಷದಿ ನೀರನೀಂಟುತ
ತೆ ಾರೆದನಾಯಾಸವನ್ನು-ಕುದುರೆಗೆ ಜಲವ ಕುಡಿಸಿದನು ||೮||

ರಣದಿ ಸೋತು ರವಿಪ್ರತಾಪಗೆ
ಜನಪನೋರ್ವನಸೂಯೆಯಿಂದಲಿ
ಮುನಿಯ ವೇಷವ ತಳೆದು ಮೊಕ್ಕನು ಕಾನನಾಂತರವ |
ದನುಜಪಡೆ ನೇಹದಲಿ ವೈರಿಯ
ಹನನಗೈವೆನೆನ್ನುತ್ತ ದುಃಖದ
ಹೊನಲಿನಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ಧ ಸಮಯವ ಸಾಧಿಸುತ ಕಪಟೆ ||೯||

ಹಲವು ರಾಯರ ಧುರದಿ ಪರಿಭವ
ಗೊಳಿಸಿ ಭೂಮಿಯ ಕೊಂಡ ಬಗೆಯನು
ತಿಳಿಯುತುಳಿದಿಹ ಭೂಪರಿಗೆ ಹಗೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಲು |
ಹೊಳಹುದೋರುತ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ
ತಲೆದರೆವೆನೆನ್ನುತ್ತ ರಕ್ಕಸ
ದೊಲವ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕಪಟೆ ಮುನೀಶ್ವರನು ಭರದಿ ||೧೦||

ಬಂದಿರಲು ನೃಪಚೀಂಟಿಗಾವನ
ಕಂದು ರಾಕ್ಷಸ ಕಾಲಕೇಯನು
ಹಂದಿಯಾದನು ಸುಳಿದು ನರಪತಿ ಬಟ್ಟಿದಪ್ಪಿಸಿದ |
ನಿಂದು ಕಪಟವನರಿಯದವ ಮುನಿ
ಯೆಂದೆ ನಂಬಿ ರವಿಪ್ರತಾಪನು
ತಂದೆ ದರುಶನದಿಂದ ಪಾವನನಾದೆ ನಾನೆಂದ ||೧೧||

ಕುರುಹ ಮರೆಸಿರೆ ನಿನ್ನ ನಿಜಗಳೆ
ನರಿಯಬಲ್ಲೆ ರವಿಪ್ರತಾಪನು
ನರಪರೋರೆಯರು ತಮ್ಮ ಪದವಿಯನಿಡುವೆ ಧರ್ಮವಲಾ |
ಇರುಳು ಕವಿದುದು ನಾಳೆ ನಗರಕೆ
ಸರಿವೆ ಮಲಗಿರಲೆನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೆ
ಕರೆದು ಕಳುಹುವೆ ನಿನ್ನ ನೀನರಿಯದೊಲು ನೋಡೆಂದ ||೧೭||

ಇನಿತು ಶಕ್ತಿಯ ಪಡೆದ ನೀನಾ
ರೆನಲು ಜನಪ ಬಿಬಾರನೆಂಬರು
ಜನರು ನಿರ್ಧನ ಗೃಹವಿಹೀನನು ರಾಜ್ಯಬಾಹಿರನು |
ಜನರ ಕಾಣೆನು ಕಾಣರೆನ್ನಂ
ಜನರು ಯೋಗಾರೂಢನಾಗಿಹೆ
ನೆನಿತೊ ಸಾವಿರ ವರುಷದಿಂದಾನಿಲ್ಲಿ ಕೇಳೆಂದ ||೧೮||

ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲ ನೃಪರನಾಹುತಿ
ಯನ್ನು ಗೈದುದ ಬಲ್ಲೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ
ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಕೆ ಕುರುಹನೊರೆದೆನು ಗೂಢವಿರಿಸಿದೆನು |
ಅನ್ಯರಿಂದೆನಗೇನು ಲೋಕದೊ
ಳೆನ್ನನೇ ಮರೆಯುತ್ತ ನೆನೆವೆನ
ನನ್ಯ ಭಾವದಿ ದೇವದೇವನ ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯||

ಬಂದೆನೊಂದೇ ಸಾರಿ ಭೂಮಿಗೆ
ಬಂದುದೊಂದೇ ತನುವನಾದಿಯು
ತಂದೆ ಪೆಸರಾಯ್ತೇಕತನುವೆಂದೆನಗೆ ಧರಣಿಯಲಿ |
ಪೊಂದಲಿಲ್ಲೆ ರಡನೆಯ ದೇಹವ
ನಿಂದಿರಾಪತಿಯೊಲಿಸಿ ಸಕಲವ
ನಿಂದು ನನದೊಳೆ ಕಾಣ್ಕೆನೆಂದನು ಕಪಟದಲಿ ಮುನಿಯು||೨೦||

ಒರೆದುದಿಲ್ಲಾ ರೊಡನೆ ಮೇಣಾ
 ನರಿಯೆನಾರಂ ಹಲವು ಕಾಲಕೆ
 ತರಳ ನಿನ್ನಂ ಕಂಡೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನು |
 ವರವ ನೀಡುವೆ ಕೇಳೆನಲು ನೃಪ
 ಹರುಷದಲಿ ಮುನಿಸದದಿ ಹೊರಳಿದ
 ನರಿಯದಿರ್ಧನು ಕವಡುಯೋಗಿಯ ಕಪಟಮಂತ್ರಗಳ ||೧೬||

ಕರುಣವೆನಿತೋ ತರಳನಲಿ ಮುನಿ
 ವರನೆ ಪಾಲಿಸು ಸಮರ ಜಯಸಿರಿ
 ಧರಯನೇಕಚ್ಛತ್ರಪತಿಯೆನಿಸುತ್ತ ಶತಕಲ್ಪ |
 ಪೊರೆದು ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆಯೆ ಕರುಣಿಸು
 ಮರಣದುಃಖ ಜರಾದಿ ಸಂಕಟ
 ವರವಿದೂರನ ಮಾಡು ಮನದಿಷ್ಟಾರ್ಥ ನೀಡೆಂದ ||೧೭||

ಕವಡುಮುನಿ ಸಂತಸವ ನಟಿಸುತ
 ಲವನಿಪತಿ ನಿನಗಿತ್ತಿ ವರಗಳ
 ಬುವಿಯ ಶತಕಲ್ಪಗಳು ಪಾಲಿಸೆ ಕೀರ್ತಿವಡೆಯುತ್ತ |
 ದಿವಿಜಪಡೆ ಭಯವೊಂದು ನಿನಗುಂ
 ಟವರು ಜಪತಪಯೋಗ ಬಲದಿಂ
 ಭವವಿದೂರರು-ಹಾರುವರು ವೈರಿಗಳು ನಿನಗೆಂದ ||೧೮||

ಅವರ ಶಾಪದಿ ನಿನಗಳಿವು ನೀ
 ನವರ ವಶಪಡಿಸಿದೊಡೆ ಸರಿಸಿಜ
 ಭವನು ಹರಿಹರರೊಳಿಗವ ಮಾಡುವರು ನಿತ್ಯದಲಿ |
 ಅವರ ವೈತ್ರಿಗುಪಾಯವೊಂದಿಹು
 ದವನಿಪತಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಕೈಗೂ
 ಡುವುವು ಮನದಿಷ್ಟಾರ್ಥ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಿರವು ಕೇಳೆಂದ ||೧೯||

ಮೇಲೆನಿಸ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳ ನೀ
ಪಾಲಿಸಿದೆ ಕರುಣದಲಿ ಧರೆಯಮು
ರಾಳಿಯನ್ನೊಲಿಸಿಂದು ನೀನಾಯುಕ್ತಿಯಂ ರಚಿಸಿ |
ಕಾಲನಂ ಸೋಲಿಸಿದೆ ವರದಿಂ
ದೇಳಿಗೆಯ ನಾಂ ಪಡೆದೆ ಕೃಪೆಯಿಂ
ದೇಳು ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡು ಕರವಿಡಿಯೆಂದನಾ ಭೂಪ ||೨೦||

ಅರಸ ಯುಕ್ತಿಯ ಮಾಡುವೊಡೆ ನಾಂ
ಪುರಕೆ ಬಾರೆನು ಬಾರದಿದೊಡೆ
ವರವು ನಿಷ್ಕಲಮುಪ್ಪುದದರಿಂ ಕಷ್ಟಮಾಗಿಹುದು |
ಅರಿಯರೆನ್ನಂ ಬುವಿಯೊಳಾರುಂ
ಪುರಕೆ ಗಮಿಸಿದುದಿಲ್ಲ ನಾನಿದು
ವರೆಗೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಗಳನೆಂತಾಂ ಗೈವೆ ಹೇಳೆಂದ ||೨೧||

ನೋಡಿದನು ಕಪಟ ಪ್ರವೀಣನು
ನೀಡಿ ವರಗಳ ತಂತ್ರಜಾಲವ
ಹೂಡಿ ಮೋಹದಿ ಸೆಳೆದ ನರಪತಿ ಮನವ ಮೋಸದಲಿ |
ಮೋಡಿಯರಿಯದೆ ಚರಣಗಳಲೀ
ಡಾಡಿದನು ದೇಹವನು ಮುನಿಯನು
ಕಾಡಿದರೆ ಬಹೆನೆಂದ ಹೃದಯದೊಳಹಿತ ಮಂತ್ರದಲಿ ||೨೨||

ಒರೆಯದಿರು ಗೂಢವಿದು ಬರುವೆನು
ಪುರಕೆ ನಿನ್ನ ಪುರೋಹಿತನೊಲಾಂ
ಮರೆಸುತೆನ್ನೀ ಮುನಿಯ ವೇಷವ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲಿ |
ವರಪುರೋಹಿತನೆನ್ನ ರೂಪದೊ
ಳರಸ ವನದಲ್ಲಿರಲಿ ಪುರಜನ
ರರಿಯದಿರಲೆಮ್ಮಾ ರಹಸ್ಯವನೆಂದ ಕಪಟಮುನಿ ||೨೩||

ಅವನ ರೂಪದೊಳರಮನೆಯ ಸೇ
 ರುವೆನು ಸವಿರಸ ಪಾಕಗಳ ಗೈ
 ಯುವೆನು ದಿವಸಕೆ ಲಕ್ಷವಿಪ್ರರಿಗಶನವೀಯುತಲಿ |
 ವಿವಿಧ ಸೇವೆಯೊಳವರ ಮೆಚ್ಚಿಸೆ
 ಕುವರ ನಿನಗೆಣೆಯಾರು ಲೋಕದಿ
 ಜನದಿ ಬರುವೆನು ಮೂರು ದಿನಗಳೊಳೆಂದ ಮಾಯಾವಿ ||೨೪||

ನರಪ ನಿದ್ರಿಸು ಪುರಕೆ ಕಳುಹುವೆ
 ತುರಗ ಸಹಿತಲೆ ಯೋಗ ಬಲದಿಂ
 ದಿರುಳು ಕಳೆಯುವ ಮುನ್ನ ಕತಿಪಯ ದಿನಕೆ ನಾ ಬಂದು |
 ಪುರದಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕುರುಪ
 ನ್ನೊರೆವೆ ಯುಕ್ತಿಯ ಸಾಧಿಸುತ ಬುವಿ
 ಸುರರ ಜಯಿಸುವ ಹವಣಗೈವೆನು ಚಿಂತೆ ಬೇಡೆಂದ ||೨೫||

ಇತ್ತ ನರಘಟಿ ಮುದದಿ ನಿದ್ರಿಸ
 ಲತ್ತ ಬಂದನು ಕಾಲಕೇತು ನ್ನ
 ಪೋತ್ತಮನ ಹಾನಿಯನು ನೆನೆದರು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ನೆರೆದು |
 ತೆತ್ತಿಹರು ಭಾನುಪ್ರತಾಪಗೆ
 ಪೊತ್ತ ದೇಹವ ಹಿಂದೆ ರಾಕ್ಷಸ
 ರೊತ್ತೆಯಾಗಿರೆ ಕಾಲಕೇಯನು ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡ ||೨೬||

ರೋಷದಿಂ ರಕ್ತಸರು ಭೂಪತಿ
 ನಾಶಗೈಯಲು ಸೋತನರಪತಿ
 ಗಾಸೆಯಂ ತೋರಿಸುತ ಭಾನುವ ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಜಯಿಸೆ |
 ಭಾಷೆವಡೆದರು ದುರುಳ ಸೂಕರ
 ವೇಷದಿಂ ಸೆಳೆಯುತ್ತ ಜನಪನ
 ಮೋಸದಾಸರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದನು ಕಾಲಕೇತನನು ||೨೭||

ಮರುಳ ನಿಪಿಸದೊಳೊಯ್ದು ರಾಯನ
ತುರಗ ಸಹಿತರಮನೆಯೊಳರಿಸಿದ
ಸೆರೆಯೊಳರಿಸಿ ಪುರೋಹಿತನ ತಾನವನ ಪರಿಜಿಂದ |
ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ಕಾಲರಾಕ್ಷಸ
ನರಿಯ ಹಾನಿಯ ಬಗೆದು ಸೇರಿದ
ನರಮನೆಯ ಮೂರನೆಯ ದಿವಸದಿ ಕಂಡ ರಾಯನನು ||೨೮||

ಬಂದನೇ ಗುರು ಸಿರಿಯ ಸೆಳೆದೈ
ತಂದನೇ ಮುನಿ ಜವನ ಶಕ್ತಿಯ
ನಂದಿಸಿದನೇ ಕೃಪೆಯೊಳಿಂದ ರವಿಪ್ರತಾಪನೃಪ |
ಹಿಂದರಣ್ಯದೊಳೆರೆದ ನುಡಿಗಳ
ನಂದುಮನದೊಳು ತಂದು ಮೋಸದ
ಬಂಧನವ ಸೇರಿದನು ಕಾಳೋರಗನ ಪಿಡಿದಂತೆ ||೨೯||

ಮರುಳನಾಣತಿಯಂತೆ ವಿಪ್ರರ
ಕರೆಸಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ಭೋಜನ
ವಿರಸುತೊಲಿಸಲು ಭೂರಿದಕ್ಷಿಣೆ ದಾನ ಧರ್ಮದಲಿ |
ಅರಸ ಮನಮಾಡುತ್ತ ಕರೆಸ
ಲ್ಪರಮನೆಗೆ ಸಂತಸದಿ ಬಂದರು
ಧರಣಿಯಮರರು ನೃಪನ ಸುಗುಣಾವಳಿಯ ತುತಿಸಿದರು ||೩೦||

ಮಾಡಿದನು ಪಾಕವ ಪುರೋಹಿತ
ಲಾಡು ಹೋಳಿಗೆ ಫೇಣಿರಾಶಿಯ
ಮಾಡಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಗಳ ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದಲೊಟ್ಟಿದನು |
ಮಾಡಿ ಪರಿಪರಿ ಪಾಯಸಗಳ
ರೂಢಿಗತಿಶಯಮಾದ ಪರಿಮಳ
ಕೂಡಿದುದು ನೃಪತೋಷಗೊಂಡನು ಮುನಿಯ ಸಹೃದಯಕೆ ||೩೧||

ಸದೆದು ದುಷ್ಟ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಾ
ಡಿಡನು ಪಾಕವ ವಿಪ್ರಮಾಂಸದಿ
ವಿಧವಿಧದ ಮೃಗಮಾಂಸ ಪಕ್ಷ್ಯವಗೈದ ಮೋಸದಲಿ |
ಬುಧನಿಕರ ಕಾಲ್ದೊಳೆದು ಕುಳಿತಿರೆ
ಮುದದಿ ರಾಯನು ತಂದು ಬಡಿಸಿದ
ನಥಮ ಮಾಡಿದ ಸಕಲ ಪಾಕವ ಮಾಂಸಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ||೩೨||

ಖಳನು ಭೂಸುರ ಮಾಂಸಪಾಕದಿ
ಸೆಳೆದ ರಾಯನ ಸಕಲ ಧರ್ಮವ
ಕುಲವ ದಹಿಸಿದ ಸಿರಿಯ ತುಳಿದನು ತಲೆಯಮೆಟ್ಟಿದನು |
ಮೊಳಗಿದುದು ನಭನಾಣಿ ವಿಪ್ರರೆ
ತೊಳೆಯಿರೈ ಕೈಗಳನು ಕೆಡುತಿಹಿ
ರಿಳೆಯಮರ ಮಾಂಸವನು ಸವಿಯದಿರೆಂದು ಕೇಳಿದುದು ||೩೩||

ನಡುಗಿದರು ಭೂಸುರರು ನರಪತಿ
ಸಿಡಿಲೆರೆಗಿದೊಲು ಬಿದ್ದ ಭೂಮಿಯೊ
ಳಡಗಿದುದು ಸಂತಸವು - ವಿಪ್ರರು ತಾಳ್ದು ರೋಷವನು |
ಜಡಮತಿಯೆ ನರಮಾಂಸವಿಕ್ಕಿದೆ
ಸುಡು ಸುಡೆಲವೋ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವ
ಪೊಡವಿಯೊಳು ರಾಕ್ಷಸನು ನೀನಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಿದರು ||೩೪||

ಅಳಿದು ಹೋಗಲಿ ನಿನ್ನ ಬಾಂಧವ |
ಕುಲವು ರಾಕ್ಷಸ ಜನ್ಮಪಡೆಯಲಿ
ಕುಲದ ನಾಮವುಯವು ನಿನ್ನ ಪಾಪಕೃತಿಯಿಂದ |
ಉಳಿದುವೆಮ್ಮಾ ಕರ್ಮ ನೀತಿಯು
ನಳಿನನಾಭನ ಕರುಣದಲಿ ನಿನ
ಗಳವು ಶೀಘ್ರದೊಳೆಂದು ಶಾಪವನಿತ್ತರಾ ದ್ವಿಜರು ||೩೫||

ಮೊಳಗಿದುದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಗನದಿ
 ಕುಲವನಳಿಸಿದಿರೇಕೆ ನರಪತಿ
 ತಿಳಿಯನೊಂದನು-ನೃಪನ ಹಾನಿಯ ಬಯಸಿ ರಾಕ್ಷಸನು |
 ತುಳಿಯೆ ರಾಯನ ಸಿರಿಯ ಮೋಸದೊ
 ಳೊಲಿಸಿ ಭೂಸುರ ಮಾಂಸವಿಕ್ಕಿಸಿ
 ಸಿಲುಕಿಸಿದ ಶಾಪಾಗ್ನಿಯಲಿ ಖಳನೆಂದು ಕೇಳಿದುದು ||೩೬||

ಗಗನ ವಾಣಿಯ ಕೇಳಿ ಭಯದಿಂ
 ದಗಿದು ವಿಸ್ಮೃತ್ತಮರು ಮರುಗಲು
 ಬಗಿದು ಬರುತಿಹ ದುಃಖದಲಿ ಭಾನುಪ್ರತಾಪನೃಪ |
 ಮುಗಿದು ಕೈಗಳ ನಮಿಸಿ ಚರಣದಿ
 ಹಗೆಯ ತಾರದೆ ಮನಕೆ ಕರುಣದಿ
 ತೆಗೆದು ಶಾಪವ ಕುಲವನುಳುಹಿರಿಯೆನುತ ಬೇಡಿದನು ||೩೭||

ಶಾಪಮಾಗಲು ನೃಪಗೆ ರಾಕ್ಷಸ
 ಸೂಪಕಾರನು ಮಾಯವಾದನು
 ಪಾಪಿಯಾಮುನಿ ಕುಲವಿಘಾತಿಯಗೈದ ಕೈಮೆಯಲಿ |
 ಭೂಪತಿಯ ಕೆಡಿಸಲೈ ವಿಪ್ರರು -
 ಶಾಪ ಕಠಿನವು ತೆಗೆಯಲೆಂತಿದ
 ರೂಪುಗೆಡಿಸಿದನೆಂದು ಶೋಕದ ಭರದಿ ಮರುಗಿದರು ||೩೮||

ಮರುಗಿದರು ಧರಣೀಸುರರು ಪುರ
 ವರವು ಶೋಕದೊಳದ್ದಿ ಮುಳುಗಿತು
 ಧರುಮವಳಿದುದು ಸತ್ಪವುರುಳಿತು ನೃಪನ ಹಾನಿಯಲಿ |
 ಧರೆಗೆ ರಕ್ಷಕರಾರು ಲೋಕದ
 ಧರುಮ ದೇವತೆ ಕೆಟ್ಟನಕಟಾ
 ತಿರಿಯು ತಬ್ಬಲಿಯಾಯ್ತೆನುತ ಜನ ಕೊರಗಿ ಮರುಗಿದುದು ||೩೯||

ಅತ್ತಲಾ ಖಳನ್ನೈದಿ ವಿಪ್ರನ
 ಪತ್ತನಕೆ ನೂಕಿದನು ಸಕ್ಕಲವ
 ಬಿತ್ತರಿಸಲಾ ಕವಡು ಯೋಗಿಗೆ ಶಾಪಸಂಗತಿಯ
 ಪತ್ರ ಬರೆಸುತಲಿತರ ನೃಪರಂ
 ಶತ್ರುನನ್ನೊರೆಸಲ್ಕೆ ಕರೆಸಲು
 ಮುತ್ತಿ ಕೇಕಯರಾಜ್ಯ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತೆ ||೪೦||

ಮೊಳಗಿದುದು ರಣಭೇರಿ ವೈರಿಗ
 ಇಳಿದು ಕರೆದು ರವಿಪ್ರತಾಪನ
 ಬಲವ ಮುರಿದರು ಕೇಡುಹಿಡಿದುದು ನೃಪನ ಬಂಧಿಸುತ |
 ತಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿತು ವಿಪ್ರಶಾಪದೊ
 ಇಳಿಗೊರಗದನು ಬಂಧುಸಹಿತಲೆ
 ಕುಲವ ತೊಡೆದರು ಪೂರ್ವವೈರಿಗಳಂದು ಕಳನೊಳಗೆ ||೪೧||

ಘೋರ ಧುರದಲಿ ಗೆಲ್ಲು ತಂತಮ
 ಧಾರುಣಿಯ ಪಡೆಯುತ್ತ ಹೊಕ್ಕರು
 ವೈರಿರಾಯರು, ವಿಪ್ರಶಾಪದಿ ಸತ್ಯಕೇತುಕುಲ |
 ಮಾರುವೋದುದು ಕಾಲಮುನಿದರೆ
 ಭಾರಮಪ್ಪುದು ತೃಣವು ತಾಯೀ
 ವೈರಿಯೆನಿಸಳು ಹಗ್ಗ ಹಾವಹುದೆಂದ ಮುನಿನಾಥ ||೪೨||

ಕಾಲವುರುಳಲು ದೈವವಿಧಿಯಿಂ
 ಖೂಳ ರಾಕ್ಷಸ ವಂಶದಲಿ ಭೂ
 ಪಾಲನೊಗೆದನು ರಾವಣಾಂಕಿತದಿಂದ ದಶಶಿರದಿ |
 ಮೇಲೆನಿಸ ಪ ವಿಶ್ವವಸು ಬಸುರಲಿ
 ತಾಳಿದನು ಜನ್ಮವನು ಧರಣೀ
 ಫಾಳ ಘೋರರ ಮಂತ್ರಿಯರ್ವರಸುತ್ತ ಭೂವಿಯಲಿ ||೪೩||

ಅನುಜನೇ ಘಟಕರ್ಣನಾಮದಿ
 ಜನಿಸಿದನು ಧರನಡುಗೆ, ಮಂತ್ರಿಯು
 ಜನಿಸಿದನು ಧರ್ಮಾತ್ಮ ಭಕ್ತ ವಿಭೀಷಣಾಂಕಿತದಿ |
 ಅನುಜ ತನುಜರು ಬಂಧು ಬಳಗವು
 ಜನಿಸಿ ದನುಜಾನ್ವಯದಿ ರಾವಣ
 ನನುಜರೊಡಗೂಡುತ್ತ ತಪವಾಚರಿಸಿದನು ಭರದಿ ||೪೪||

ಸರಸಿಜಾಸನ ಮೆಚ್ಚಿ ಬರೆ ದಶ
 ಶಿರನು ಮಾನವರೆತ್ತ ಬಲದಲಿ
 ಧರೆಯೊಳಾರುಂ ಕೊಲದ ಶಕ್ತಿಯ ನೀಡು ತನಗೆಂದ |
 ಮರೆತು ಬುದ್ಧಿಯ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
 ಭರದಿ ಬೇಡಿದ ನಿದ್ರೆಯನು, ರಘು
 ವರನ ಭಕುತಿಯ ಕೇಳ್ವ ವಿನಯದೊಳಾ ವಿಭೀಷಣನು ||೪೫||

ವರಗಳತ್ತಾ ವಿಧಿಯು ತೆರಳಿದ
 ಹರಸಿ - ಮೂವರು ಮರಳೆ ಹರುಷದಿ
 ವರಿಸಿ ರಾವಣ ಮಯಕುಮಾರಿಯ ಕರನಿಡಿದ ಭರದಿ |
 ಅರಿತು ರಾಕ್ಷಸರವನತಿಯ ದಶ
 ಶಿರನು ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಲು
 ಧರೆಯ ದಿಗ್ವಿಜಯಾಭಿಲಾಷೆಯೊಳ್ಳಿದಿದನು ಜವದಿ ||೪೬||

ಹಿಂದೆ ತನ್ನವರಾಳ್ವ ಲಂಕೆಯ
 ನೊಂದಲೋಸುಗ ಬರಲು ಬಲುಭಯ
 ದಿಂದ ಬಿಟ್ಟೋಡಿದರು ಯಕ್ಷರು ತೊರೆದು ಲಂಕೆಯನು |
 ಅಂದದಿಂ ಹರಪೀಠವೇರುತ
 ನಿಂದ ರಾವಣ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮ
 ದಿಂದಲವನೀ ಸಕಲರುಂ ಸೋಲಿಸಿದ ವರ್ಮೆಯಲಿ ||೪೭||

ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರ ಬಾಂಧವ
 ನಿತ್ಯ ಸಂಪದ ವರ್ಚಿ ರಾವಣ
 ಗತ್ಯಧಿಕ ಭುಜಶಕ್ತಿ ಮೆರೆದುದು ಲೋಕನಡುಗುತಿರೆ |
 ಎತ್ತಿ ಕೈಲಾಸವನು ತನ್ನಿ
 ಪ್ಪತ್ತು ತೋಳ್ಗಳ ಬಲದಿ ಶಿವನಿಗೆ
 ತೆತ್ತು ಗರ್ವನ ನೊಂದ ರಾವಣನೊಮ್ಮೆ ದರ್ಪದಲಿ ||೪೮||

ಹೋನು ಜಪತಪ ಯಜ್ಞ ಪೈತ್ಯಕ
 ಧೂಮಗಳ ಕಂಡಲ್ಲಿಗೈದುತ
 ಕಾನುರೂಪರು ರಾವಣಾಜ್ಞೆಯ ತಳೆದು ಕೆಡಿಸುವರು |
 ನೇನು ಮೌನ ಸಮಾಧಿಯಡಗಿತು
 ಭೂಮಿ ನಡುಗಿತು ಭಯದೊಳುಡುಗಿತು
 ಸೋನು ಸೂರ್ಯ ವಿರಿಂಚಿ ದಿಗುಪಾಲಕರ ಬಳಲಿಸಲು ||೪೯||

ನಡುಗಿದುದು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗ
 ಳಡಗಿದ್ದುದು ಜಯಸಿರಿಯು ಸರ್ವರು
 ಕೆಡೆದರಾ ದಶಶಿರನ ಚರಣದಿ ಸಕಲವರ್ಷಿಸುತ |
 ನಡೆದು ಖೇಚರ ಯಕ್ಷ ಕಿನ್ನರ
 ಪೊಡವಿಪಾಲರ ಸುರರ ಸೋಲಿಸಿ
 ಕೆಡಿಸುತನರಾ ಸುಂದರಿಯರಂ ಸೆಳೆದ ಮೋಹದಲಿ ||೫೦||

ಇಳೆಯು ನೊಂದಳು ಧರ್ಮವಡಗಲು
 ಬಲಕೆ ಬೆದರುತ ಹರಿಯ ಚರಣದಿ
 ಬಿಳಲು ದಶರಥ ತನುಜನಾಗುತ ಬರುವೆ ಶೀಘ್ರದಲಿ |
 ಇಳೆಯ ಭಯನುಂ ಬಿಡಿಸಿ ದನುಜರ
 ತಲೆಯ ಚೆಂಡಾಡುವೆನು ಲೋಕದ
 ಕಲೆಗಳೆತ್ತುವೆ ಮತ್ತೆ ತಾನೆಂದಭಯ ನೀಡಿದನು ||೫೧||

ಅತ್ತಯೋಧ್ಯಾ ಪುರದಿ ರಘುಕುಲ
 ವೃತ್ತಮಣಿ ದಶರಥನು ಹರಿ ಸ
 ವೋತ್ತಮನ ನೆನೆಯತ್ತ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತಿರುತಿಹನು |
 ಉತ್ತಮ ಸ್ತ್ರೀವೆರಸಿ ಧರ್ಮದಿ
 ಸತ್ಯಕಾಮನು ರಾಜಖುಷಿಯೆನಿ
 ಸುತ್ತಲಿಸೆದನು ರಾನುಚಂದ್ರನ ಪಡೆಯುವಾತುರದಿ ||೫೨||

ವಿಶ್ರಾಮ ೫

ಸೂ|| ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಯಲಿ ನಾಲ್ವರು
 ಪುತ್ರರಂ ಪಡೆಯುತ್ತ ನೃಪತಿ ಪ
 ವಿತ್ರರೂಪಗೆ ಮಾಡಿದನು ಚಾಲೋಪನಯನಗಳ ||

ಶ್ರೀವರನ ಕೃಪೆಗಳಿಸುತ್ತನುದಿನ
 ದೇವ ದೇವನ ಚರಣಕಮಲದ
 ಸೇವೆ ಜನತಾ ಸೇವೆಯೆಂದರಿಯುತ್ತ ದಶರಥನು |
 ಅವಗಂ ಪ್ರಜೆಗಳನು ಪಾಲಿಪ
 ತೀವಿ ಸದ್ಗುಣದಿಂದ ಕೋಸಲ
 ದೇವಿಯಾರಾಧನೆಯೆ ಜನತಾಸೇವೆಯೆಂದರಿದು ||೫೩||

ಸತ್ಯವಚನವೆ ತಾಯಿ ನಿತ್ಯಾ
 ನಿತ್ಯಮತಿಯೇ ತಂದೆಯನುಜರು
 ಸತ್ಯಧರ್ಮವು ದಯವೆ ಗೆಳೆಯನು ಶಾಂತಿ ಸತಿಯೆನಿಸೆ |
 ಉತ್ತಮಕ್ಷಮೆ ಸೂನು ಸೂರ್ಯಕು
 ಲೋತ್ತಮನ ಗುಣವನಧಿ ನಿಲುಕದು
 ಮತ್ತೆ ಶೇಷಾದ್ಯರಿಗೆ ಮಿಕ್ಕುಳಿದವರ ಪಾಡೇನು ? ||೫೪||

ಧರಣಿಪತಿಯರುನತ್ತು ಸಾವಿರ
 ವರುಷ ರಾಜ್ಯವನಾಳ್ವ ಸರ್ವರ
 ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಪಡೆದು ತೃಪ್ತಿಯ ಪೊಂದಿರಲು-ಮನದಿ |
 ಜರೆಯು ಮೂಡಿರೆ ತನುಜರಿಲ್ಲದೆ
 ಹರುಷ ತಗ್ಗಿ ತು-ನಿಲಲು ಸಂತತಿ
 ನರಪ ಸೀಳಿಗೆಯಳಿದುದಕಟಿನ್ನುತೊರಗಿದನು ಬಿಳ್ವು ||೩||

ಹಿಂದೆ ಮನುವಾಗಿರಲು ನಿಜತಪ
 ದಿಂದೊಲಿಸೆ ಕರುಣದಲಿ ಜನಿಸುವೆ
 ನೆಂದ ಸಿರಿಪತಿ, ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜ ಭೂಪನೆನರಣ್ಯ |
 ಹಿಂದೆ ರಾವಣನಿಂದ ಪರಿಭವ
 ಪೊಂದಿ ದಶರಥನಿಂದ ಸಿರಿಗೋ
 ವಿಂದನುದಿಸುತ ಕೊಲುವನೆಂದೊರೆದ ನುಡಿ ಪುಸಿಯಾಯ್ತು ||೪||

ಕುಲವಿಘಾತುಕನಾದೆ ವರ ರಘು
 ಕುಲದವಾನಲನಾದೆನೆನ್ನಿಂ
 ನಿಲುವುದೀ ರವಿವಂಶ ಕೇಸರಿಪೀಠ ತೆರಪಾಯ್ತು |
 ನಳಿನನಾಭನ ಕರುಣೆ ಪಡೆಯದ
 ಖಳನು-ಬದುಕಿನ್ನೇಕೆ ಧರ್ಮದ
 ಕಳಶ ಮುರಿದುದು ಪಾಪಿಯಕಟಾಯೆಂದು ಕೊರಗಿದನು ||೫||

ಅನಿತರಲಿ ಗುರುಮಂತ್ರಿ ಪರಿಜನ
 ಜನಪನಿದಿರಲಿ ನಿಂದು ಮರುಗಲು
 ಮುನಿ ವಸಿಷ್ಠನು ನೃಪನ ದುಃಖವ ತಿಳಿದು ನುಡಿಸಿದನು |
 ತನುಜರನು ನೀಪಡೆವೆ ಬಿಡು ಬಿಡು
 ಮನದ ತಾಪನ, ಋಷ್ಯಶೃಂಗನ
 ನನಘ ಕರೆಸುತ ಮಾಡು ಸುತಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಯಾಗವನು ||೬||

ಪರಮ ಪಾವನ ಯಜ್ಞಮಿದು ಮುನಿ
ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂ ಸಾಂಗಮಾಗಲು
ಹರಿಯೊಲಿನ ಸುತರಾಗುವರು ನೀ ಮಾಡು ಯಾಗವನು |
ತೊರೆದು ದುಃಖವ ಋಷ್ಯಶೃಂಗನ
ಕರೆಸು ಸಂಭಾರಗಳ ತರಿಸೆನೆ
ಭರದೊಳಿಧ್ವರ ಮಾಡೆ ಮನಮಾಡಿದನು ಭೂಪಾಲ ||೭||

ತ್ವರದಿ ಹರಿದೈದಿದರು ದೂತರು
ಧರಣಿಪಾಲಕ ರೋಮಪಾದನ
ಭರದಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ವಿನಯದಲಿ |
ನರಪ ದಶರಥನಿತ್ತ ಪತ್ರವ
ಕರದೊಳಿತ್ತರೆ ಮುದದಿ ಮನ್ನಿಸಿ
ಕರೆದು ಕಳುಹಿದ ಋಷ್ಯಶೃಂಗನ ದಶರಥನ ಪುರಕೆ ||೮||

ಗುರುವಸಿಷ್ಠನ ನೇಮದಿಂದ
ಧ್ವರನ ನಡೆಸಿದ ವಿಭವದಿಂ ನೃಪ
ಧರಣಿ ಧನ ಕನಕಾದಿ ದಾಣಗಳಿತ್ತು ವಿಪ್ರರಿಗೆ |
ಕರು ಸಹಿತ ಗೋವ್ವಳನು ಶತಸಾ
ವಿರದೊಳಿತ್ತನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಸಿಂ
ಗರಿಸಿ ರತ್ನಾಭರಣದಿಂ ತಣಿಸಿದನು ಸರ್ವರನು ||೯||

ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಹುತಿಯ ನೀಡ
ಲ್ಕಾ ಮಹಾಗ್ನಿಯೊಳೆದ್ದು ಬಂದನು
ಭೂಮಿಪನ ನೇಹಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ ದಿವ್ಯಪೂರುಷನು |
ಆ ಮಹೀಶನ ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ
ತಾಮರಸ ಕರಗಳಲಿ ನೀಡಿದ
ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀನ ಪಾಯಸಪಾತ್ರೆಯಂ ಮುದದಿ ||೧೦||

ಎಲೆ ಮಹೀಪತಿ ಸತಿಯರುಣಲಿದ
 ನೊಲಿವುನೈ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಮನ
 ದಳಲ ತೊಡೆ ಸುತರುಗಳ ಪಡೆಯುವೆ ತೆಗೆದುಕೊಯಿಂದ |
 ನಲಿದು ಪಾತ್ರೆಯ ಕೊಂಡು ಸತಿಯರಿ
 ಗೊಲಿದು ಪಾಯಸವಿತ್ತ ಮೂವರು
 ಲಲನೆಯರು ಭುಜಿಸಿದರು ಪುತ್ರಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಮುದದಿ ||೧೧||

ಧರಿಸಿದರು ಗರ್ಭವನು ಮೂವರು
 ತರಣಿವಂಶದ ಕೀರ್ತಿ ಬೆಳಗಿಸೆ
 ನರಪ ದಶರಥನೀಸ್ವಿತಾರ್ಥನ ಪಡೆಯುವಾತುರದಿ |
 ದುರುಳ ಬಾಧೆಯ ಪರಿಹರಿಸೆ ರಘು
 ವರನ ಬಸುರಲಿ ಧರಿಸಿದಳು ಕುಶಲೇ
 ಶ್ವರಿಯು ಪದುಳದಿ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣವನು ಬಯಸುತಲಿ ||೧೨||

ಹರನು ನಾಲ್ಕೊಗ ಸಕಲ ಸುರಪಡೆ
 ನೆರಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಕಾಣಿಸಿ
 ದುರುಳ ರಾವಣ ವಧೆಯ ಕಾರಣ ಮನುಜರೂಪಿನಲಿ |
 ಆರಸ ದಶರಥನಿಷ್ಟವೀಯಲು
 ತರಣಿಕುಲದಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುವೆ
 ಹರಿಯೆ ಕುರುಣಾಮಯನೆ ಮೈದೋರೆಂದು ತುತಿಸಿದನು ||೧೩||

ದೇವ ದೇವ ಜಗತ್ಪತಿಯೆ ಕರು
 ಣಾವಲಂಬನ ಲೋಕಮೋಹ ಪ
 ರಾವರೇಶನೆ ಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮ ವರಾಹ ನರಸಿಂಹ |
 ಮಾವರನೆ ಜಯಜಯತು ನಿಜ ಭ-
 ಕ್ತಾವಳಿಯ ಮನದಿಷ್ಟ ಕರುಣಿಸು
 ಪಾವನನೆ ಸಲಹೆಂದು ತುತಿಸಿದರಂದು ಕೈಮುಗಿದು ||೧೪||

ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳ ಸಲಿಸೆ ದಶರಥ
ಪಟ್ಟದರಸಿಯ ಬಸುರೊಳೊಗೆವೆನು
ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆಯಿರಿ ಮನದ ದಗುಡವ ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣಕೆ |
ಕಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದುದು ಮೃತ್ಯು ದನುಜರ
ಕಟ್ಟಡವಿಯಲ್ಲಿಹರು ಕಪಿಗಳು
ತೊಟ್ಟು ದೇಹವನಿಧಿರು ನೋಡುತ್ತಿಹರು ಸಮಯವನು ||೧೫||

ಕೋಸಲೇಶ್ವರಿಯುದರ ಹೊಕ್ಕನು
ಶ್ರೀಶನಾನಂಧಾತಿಶಯ ಸುಖ
ಸೂಸಿದುವು ಸಂಪದವು ಲೋಕದಿ ಪಾಪವಡಗಿದುದು |
ಮಾಸಿದುದು ದುರ್ನೀತಿ ಮುನಿಗಳು
ಪಾಸನೆಯ ಮಾಡಿದರು ಹೊಗಳುತ್ತ
ಭೂಸುರರು ಕೌಸಲ್ಯಿಯನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ನಲಿದು ||೧೬||

ದೇವದೇವನು ಜಗದಿ ಜನಿಸುವ
ಪಾವನದ ಸುಮುಹೂರ್ತ ಬರೆ ತಾ
ರಾವಳಿಗಳೊಡಗೂಡುತುಚ್ಛ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಲು |
ದೇವನವತಾರನನು ತಿಳಿಯುತ್ತ
ತೀವಿದುದು ಸಂತೋಷ ಲೋಕವ
ಕಾವ ಕರುಣಾವನಧಿ ಜನ್ಮ ಮುಹೂರ್ತ ಮೂಡಿದುದು ||೧೭||

ರಾಮಜನ್ಮ ಮುಹೂರ್ತವರಿಯುತ್ತ
ಭೂಮಿಯೊಳು ನಿರ್ಜೀವ ಜೀವಿಗ
ಳಾ ಮಹಾತ್ಮನ ದರ್ಶನಾತುರದಿಂದ ಹರ್ಷಿಸಲು |
ಶ್ರೀಮದನುಪಮ ರೂಪ ಭಕ್ತ
ಪ್ರೇಮ ಜಗದಭಿರಾಮ ರಘುಕುಲ
ರಾಮನಂ ಜಗಹೊಗಳಿ ಹಾಡಿದುದಾ ಮುಹೂರ್ತದಲಿ ||೧೮||

ಸೊಗದ ಮಧುಮಾಸದಲಿ ಚೈತ್ರದ
 ನಗುವ ಪಕ್ಷದ ನವಮಿ ದಿನಸದಿ
 ಜಗವು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವ ಸಮಯದಲಿ |
 ಮುಗುಳು ನಗುತಿರೆ ಕುಸುಮ ಶೀತೋ
 ಸ್ಥಗಳು ವರ್ಚದೆ ಸೊಂಪೆಸೆಯುತಿರ
 ಲೊಗೆದ ರಘುಪತಿ ಹರುಷದಿಂದಭಿಜಿನ್ನುಹೂರ್ತದಲಿ ||೧೯||

ಬೀಸಿದುದು ತಂಗಾಳಿ ಪರಿಮಳ
 ಸೂಸಿದುದು ಸುರಸಾಧು ಋಷಿಮುನಿ
 ತೋಷದಿಂದುತ್ತಾಹವಡೆದರು ಹರಿಯ ಜನನದಲಿ |
 ಸೂಸಿ ಹರ್ಷವ ಕುಸುಮನಗುತಿರೆ
 ಹಾಸಿದುವು ಗಿರಿಶಿಖರ ಮಣಿ ಸಂ
 ತೋಷದಿಂ ನದಿನದವು ಹರಿದುವು ತುಂಬಿ ಸುಧೆಯಿಂದ ||೨೦||

ಮೊಳಗೆ ದುಂದುಭಿ ಭೇರಿ ಗಗನದಿ
 ನಲಿದು ಸುರಪಡೆ ಸುನುವ ಸುರಿದುದು
 ಸಲಿಸಿ ತಂತಮ ಸೇವೆ ಹರಿಪದಪದ್ಮದಲಿ ನಿಂದು |
 ನಳಿನನಾಭಗೆ ನಮಿಸಿ ತೆರಳಿದ
 ರಿಳೆಯ ಭಾರವು ಮಾಸಿತೆನ್ನುತ
 ತಳೆದು ಸಂತಸ ಸಕಲ ಸುಖಗಳ ಕರೆದರವರಿಳಿಗೆ ||೨೧||

ಜನಿಸಿದನು ಸುರವೃಂದ-ಸನ್ನುತ
 ವನಜಮುಖಿ ಕೌಸಲ್ಯೆಯುದರದಿ
 ತನಯನಾದನು ಮಂದಹಾಸವ ಬೀರಿ ಮೈದೋರಿ |
 ಮುನಿಮನೋಹಾರಕನು ಸಿರಿವರ
 ಜನಿಸಲದ್ಭುತ ರೂಪಗರೆಯುತ
 ಲನಳನಂ ನೋಡುತ್ತ ಹಿಗ್ಗಿ ದಳಾಗ ಮನದಲಿ ||೨೨||

ರಾಮ ಜಗದ್ಭಿರಾಮ ಮೇಘ
ಶ್ಯಾಮ ರಘುಕುಲಸೋಮ ಸುಂದರ
ಧಾಮ ನಯನಾರಾಮ ದೈತ್ಯವಿರಾಮ ನಿಸ್ಸೀಮ |
ಭೂಮಿಜಾಪತಿರಾಮ ಭಕ್ತ
ಪ್ರೇಮ ದಶರಥರಾಮ ನತಜನ
ಕಾಮ ಜನಿಸಿದನಿಳೆಯ ಭಾರವಕಳೆಯೆ ನರನಾಗಿ ||೨೩||

ಜನಿಸಿದನು ನಿಜರೂಪದಲಿ ಮಾ
ನಿನಗೆ ತೋರಿದ ವಿಶ್ವರೂಪವ
ನನುಪಮ ಗುಣಾಂಬುನಿಧಿ ಕೊಟ್ಟನು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನು |
ಮುನಿಸುರರು ತಿಣುಕುವರು ನೋಡಲು
ವನಜನಾಭನ ಕೋಸಲೇಶ್ವರಿ
ಗನಘ ಸುಲಭದೊಳೊಲಿದು ಮೈದೋರಿದನು ತಾನಾಗಿ ||೨೪||

ನೋಡಿದಳು ಹರಿ ದಿವ್ಯರೂಪವ
ಮೂಡಿದುದು ಪುಳಕಾಶ್ರು ತನುವೀ
ಡಾಡಿದಳು ಪದಪದ್ಮದಲಿ ಮೈದೋರಲು ತನಗೆ |
ರೂಢಿಯೊಳು ಮಗುವಾದೆ ನಿನಗೀ
ಮೋಡಿಯೇತಕೆ ದೇವ ದನುಜನಿ
ಭಾಡ ನಿಗುಣ ಶ್ರುತಿಗಗೋಚರ ಮಹಿಮ ಪ್ರೀಧಾಮ ||೨೫||

ಲೋಕವೇ ನಿನ್ನುದರದೊಳಗಿರೆ
ಬೇಕೆನುತ ನಿಜಗರ್ಭದಲಿ ಬರ
ಲೇಕೆ ನಗರೇ ಸಾಧುಸಂತರು ತಿಳಿದು ನಿನ್ನಿರವ |
ಸಾಕು ಭಕ್ತರಭೀಷ್ಟ ಸಲಿಸ
ಲ್ವೀಕುಮಾರನ ರೂಪತಾಳುತ
ನೇಕ ರೂಪನೆ ಬಂದೆ ನೀ ಮೈದೋರಿದ್ದೆ ತಂದೆ ||೨೬||

ಹಿಂದೆ ಮನು ಶತರೂಪೆ ತಪದಲಿ
 ಕಂದನಾಗೆಂದುದನು ತಿಳುಹುತ
 ಲಂದು ಸರ್ವರ ಮನಕೆ ಮಾಯವನೊಡ್ಡಿ ಕೋಸಲೆಗೆ |
 ಅಂದದಿಂ ನಿಜರೂಪ ತೋರುತ
 ಮಂದಹಾಸದಿ ನಿಂದ ಸಿರಿಪತಿ
 ಯಂದು ಜನಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆಯನರಿಯರು ಮಾಯದೊಳು ಸಿಲುಕಿ ||೨೭||

ಶ್ರೀಶನುಪಸಂಹರಿಸೆ ಶೋಭಾ
 ರಾಶಿಯಂ ವರ ವಿಶ್ವರೂಪವ
 ಭಾಸುರಾಂಗಿಯು ನಡೆದ ವಿಷಯವ ಮರೆತು ಮೋಹದಲಿ |
 ಆ ಶಿಶುವ ಕೈಗೊಳಲು ಬಂದು ಸು
 ವಾಸಿನೀ ಜನರಳುವ ಮಗುವ
 ನ್ನಾಶಿಸುತ ನೋಡಿದರು ಹರುಷದೊಳೊಲಿದು ಹಾಡಿದರು ||೨೮||

ಕಂದನುದಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದಾ
 ನಂದದಿಂ ದಶರಥನು ನಿಲದೈ
 ತಂದು ತನಯನ ನೋಡಿ ರೋಮಾಂಚನದೊಳುರುಬುತಲಿ |
 ನಿಂದು ನೋಡಿದನೆವೆಯನಿಕ್ಕದೆ
 ಸುಂದರಾಂಗವ ನಲಿದು ಮರೆಯುತ
 ಲಂದು ದೇಹವ ಬಾಷ್ಟಪೂರಿತನಾಗಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ||೨೯||

ತಂದರುಪ್ಪಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿದ
 ರಿಂದು ಮುಖಿಯರು ಹಾಡಿಹೊಗಳಿದ
 ರಂದುಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆ ತಳಿಯುತ ಹರಸಿದರು ಶಿಶುವ |
 ಮಂದಿಯಾತೀರ್ವದಿಸೆ ಸಂತಸ
 ದಿಂದ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯ ಮೊಳಗಿತು
 ನಿಂದು ಮಂತ್ರಗಳೊರೆಯೆ ವಿಪ್ರರು ನೃಪತಿ ಹರ್ಷಿಸಿದ ||೩೦||

ಗುರು ವಸಿಷ್ಠನು ನೋಡಿ ಮಗುವನು
ಹೆರಸಿ ನಾಂದಿಯನಿರಿಸಿ ಜಾತಕ
ಕರುಮಮಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಹೊಂಪುಳಿವಡಿಯುತಡಿಗಡಿಗೆ |
ಧರಣಿಸುರರಿಗೆ ಕನಕರತ್ನಾ
ಭರಣವಿತ್ತನು ಗೋವು ಶತಸಾ
ವಿರವನಿತ್ತನು ವಸ್ತ್ರಮಣಿಗಣವಿತ್ತ ಲೋಗರಿಗೆ ||೩೧||

ಸಾರಿಸುತ ವೀಧಿಗಳ ಮನೆಗಳ
ನೋರಣದಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಬಳಿದರು
ಕಾರಣಿಯ ಪನ್ನೀರ ತಳಿದರು ಚಿತ್ರಗಳ ಬರೆದು |
ತೋರಣವ ಕಟ್ಟಿದರು ಬಾವುಟ
ವೇರಿಸುತ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಪುರದಲಿ
ಸಾರಿದರು ರಘುವರನ ಜನ್ಮವನಾತುರದಿ ಜನರು ||೩೨||

ಅನಿತರಲಿ ಕೇಕಯಕುಮಾರಿಯು
ತನಯನಂ ಪ್ರಸವಿಸಿದಳೇನೆಂಬೆ
ಜನಪನಾನಂದಾಂಬುಧಿಯೊಳಿಸಾಡಿದನು ನಲಿದು |
ವನಜನಯನೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯಿವರು
ತನಯರಂ ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಪುರದೊಳು
ಜನರು ಹಿಗ್ಗಲು ಲೋಕ ನಸುನಗೆಯಿಂದ ಬೀಗಿದುದು ||೩೩||

ಜಗದಿ ಧರ್ಮವು ಸತ್ಯ ಸಿರಿಪತಿ,
ಯೋಗೆಯೆ ಬದುಕಿತೆನುತ್ತ ಚಂದ್ರಮ
ನೋಗುವ ಹರ್ಷದಿ ತಂಗಿದನು ಶಾಂತಾತ್ಮ ತಾನಾಗಿ |
ನಗುತ ಹರಿದೈತಂದ ಭಾಸ್ಕರ
ನೋಗಿದ ನಿಜಕುಲದಲ್ಲಿ ಹರಿಯೆಂ
ದೋಗುವ ಪ್ರೇಮದಿ ಜಗವ ಬೆಳಗಿದ ಪರಮ ಹರುಷದಲಿ ||೩೪||

ಬಂದ ಸೂರ್ಯ ನಿಜಾನ್ವಯದಿ ಹರಿ
 ಬಂದನೆಂಬಾತುರಡ ಮನದಿಂ
 ಬಂದ ಕರ್ತವ್ಯವನು ಮರೆತನು ತನ್ನ ಗತಿ ನಿಲಲು |
 ನಿಂದು ಪೊಂದಿ ಸಮಾಧಿ ಮೂವ
 ತ್ತೊಂದು ದಿನಗಳ ಕಳೆದನರಿಯದೆ
 ತಂದೆಯುದಯದಿ ಜಗದ ಭಾರವು ಹರಿಯೆ ಹರ್ಷಿಸಿದ ||೩೫||

ವನಜಮುಖಿ ಪಾರ್ವತಿಯೆ ಲಾಲಿಸು
 ಮನುಜ ರೂಪದಿ ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು
 ವಿನುತ ಕಾಕಭುಸಂಡಿ ಸಂಗದೊಳಾರು ತಿಳಿಯದೊಲು |
 ಮನದ ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರೇಮದಿ
 ಕುಣಿದು ಕುಸುಮದೊಲಾವು ಚರಿಸುತ
 ಲಿನತನೂಜನ ಕಂಡೆವೆಂದನು ಚಂದ್ರಶೇಖರನು ||೩೬||

ಇಂತು ಮೂವತ್ತೊಂದು ದಿನಗಳು
 ಸಿಂತೆ ತೆರಳಲ್ಪೊಂದು ದಿನದೊಲು
 ಚಿಂತೆ ತೊರೆದರು ಹಗಲುರಾತ್ರಿಗಳರಿಯದೆಯೆ ಜನರು |
 ಅಂತರಾತುಮನೊಲಿದಿರಲು ವಿ
 ಶ್ರಾಂತಿಯಲಿ ಸಾಕೇತನಗರವ
 ನಂತ ಪುಣ್ಯೋತ್ಸವದಿ ಮೆರೆದುದು ಪರಮವೈಭವದಿ ||೩೭||

ಭೂಮಿಪತಿ ಗುರುವರನ ಕರೆಸುತ
 ನಾನುಕರಣೋತ್ಸವವ ನಡೆಸಿದ
 ರಾಮನೆಂಬಭಿಧಾನಮಾದುದು ಕೋಸಲಾತ್ಮಜಗೆ |
 ಕಾಮದಶ ಶತಕೋಟಿ ರೂಪ ನಿ
 ರಾಮಯನು ಲೋಕಾಭಿರಾಮನು
 ರಾಮನಾನುದಿ ಜಗವ ಭೆಳಗುವನೆಂದು ಹೊಗಳಿದನು ||೩೮||

ಭರತನೆಂಬಭಿಧಾನಮಾದುದು
ತರುಣಿ ಕೈಕಾದೇವಿ ತನಯಗೆ
ವರಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜರು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮೇಣು ಶತ್ರುಘ್ನ |
ಭರಿಸುವನು ಜಗವನ್ನು ಭರತನು
ಪರಮ ಲಕ್ಷಣಯುತನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನರಿ ಭಯಂಕರ ವೀರನೀ ಶತ್ರುಘ್ನ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯||

ಎಳೆತನದ ನೇಹದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನೊಲಿಸಿಕೊಂಡನು ರಾಮಚಂದ್ರನ
ಗೆಳೆಯರಾದರು ಭರತ ಶತ್ರುಹರೋಲುಮೆಯಿಂ ಕೂಡಿ |
ಕಲಿತು ಮೂವರು ಹಿರಿಯ ರಾಮನ
ನೊಲಿಸಿಕೊಂಡರು ಸೇವೆಮಾಡುತ
ಹಲವು ಪರಿಯಿಂದುಪಚರಿಸುವರು ಮನದ ಹರ್ಷದಲಿ ||೪೦||

ಪ್ರೇಮ ಮುಗ್ಧಳು ಕೋಸಲೇಶ್ವರಿ
ರಾಮನಿಗುಣನೆಂಬುದರಿಯದೆ
ಕಾಮಿಸುತ ನುಡಿಸುವಳು ಮುದದಲಿ ಪುತ್ರಮೋಹದಲಿ |
ರಾಮನೇ ಸರ್ವಸ್ವ ಮೂವರು
ಭಾಮೆಯರು ಸಮ ಮನುತೆಯಿಂದಾ
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರನು ನೋಡುವರು ||೪೧||

ಮೃದುನಗೆಯ ಹಾಸದಲಿ ಮಿನುಗುವ
ರದನ ಪಂಕ್ತಿಗಳೆಸವ ಕಂಗಳು
ಮದನ ಮುಖವಂ ಜರೆವಕಾಂತಿಯು ರಾಮಚಂದ್ರಮಗೆ |
ಹೃದಯದೊಳು ಶ್ರೀವತ್ಸ ಭೃಗುಮುನಿ
ಪದದ ಲಾಂಛನ ಮಗುವಿನಂದಡಿ
ಮುದದೊಳೀಸಾಡಿದನು ಸರ್ವರ ನಗಿಸಿ ನಗುತಿಹನು ||೪೨||

ಪುರಜನರ ಸುಕುಮಾರ ನಾಲ್ವರು
 ಪರಮ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಭಯ ಸಾ
 ಗರವ ತೊಡೆದರು ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಗಳಿತ್ತು ಸಲಹಿದರು |
 ದರುಶನದಿ ದುರಿತಾದ್ರಿ ಕರಗಲು
 ನಿರುತಮಾದುದು ಹರುಷ ಕೋಸಲೆ
 ಯುರಿಯದೆಯೆ ತೂಗುವಳು ಬಾಲಭ್ರಮೆಯ ಮನದಂದು ||೪೩||

ಕುವರಗಭ್ಯಂಜನವ ಮಾಡಿಸಿ
 ವಿವಿಧ ರತ್ನಾಭರಣ ತೊಡಿಸುತ್ತ
 ಲವನ ತೊಟ್ಟಲೊಳಿಟ್ಟು ತೂಗುತ್ತ ನಿದ್ರೆಗೊಳಿಸಿರಲು |
 ಅವಳು ಬೇಗದಿ ಹರಿಯ ಪೂಜಿಸೆ
 ವಿವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯಾದಿಗಳ ಮಾಡಿರೆ
 ಜನದಿ ತಿನ್ನುತಲಿರುವ ಮಗನಂ ಕಂಡಳಾ ಕುಶಲೆ ||೪೪||

ತೊಟ್ಟಲೊಳು ನಿದ್ರಿಸುವ ರಾಮನು
 ತಟ್ಟಿಯನು ಕೊಂಡೊಯ್ದ ನೀ ಕಡೆ
 ಮುಟ್ಟಿತೇನಿದು ಮಗನ ಭೂತ ಪಿಶಾಚ ಚೀಷ್ಟೆಗಳು |
 ತೊಟ್ಟು ತಾ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ
 ಜಟ್ಟಿಯೊಲು ಕಾಣಿಸಲು ಭಯದೊಳು
 ಕಟ್ಟಿ ಕೈಗಳಮುಗಿಯೆ, ನರಹರಿಂದ ಮೈದೋರಿ ||೪೫||

ರೋಮ ರೋಮಕೆ ಕೋಟಿ ಜಗಳ
 ನಾ ಮಹಾದೇವ ವಿಧಿ ರವಿಶಶಿ
 ಭೂಮಿ ನದಿನದ ಸರಿಸ ಗಿರಿ ಗುಹೆ ಸಿಂಧು ಕಾನನವ |
 ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ದೇಹದಲಿ ಕಂ
 ಡಾ ಮಹಿಳೆ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಲು
 ರಾಮ ನಗುತಲಿ ಮಾಯವಾದನು ಮಾತೆಯಿಧಿರಿಂದ ||೪೬||

ನಡುಗುತದ್ಭುತ ರೂಪಮಂ ಕಂ
 ಡೊಡನೆ ಕರೆದರೆ ಕುಣಿದು ನಗುವನು
 ಗುಡುಗಿನೊಲು ಹುಡುಕಿದರೆ ಸಿಗನಾ ರಾಮ ಮಾಯಾವಿ |
 ಸಡಗರದಿ ತೊಟ್ಟಲೊಳು ಮಲಗದ
 ಕಡುಚೆಲುವ ನಿದ್ರಿಸುತ ಕೋಸಲೆ
 ಸಿಡಿದುದೇನಿದು ಭೂತ ತನಯಂಗೆಂದು ಮರುಗಿದಳು ||೪೭||

ತೃಣವ ನೀವಾಳಿಸುತ ತಿಲಕವ
 ಪಣೆಯೊಳಿಸುತ ಹರಕೆಯರ್ಪಿಸಿ
 ವನಜನಾಭಗೆ ಭರದಿ ರಕ್ಷೆಯ ಕಟ್ಟಿದಳು ಕರದಿ |
 ಕೊನೆಗೆ ಬಾಯ್ತೆರೆದಾಕಳಿಸಿ ನಿಜ
 ಜನನಿಗದ್ಭುತ ತೋರ್ವ ಬಾಯೊಳು
 ವನಜಮುಖಿಯಪ್ಪಿದಳು ತರಳನ ಮೋಹವಶದಿಂದ ||೪೮||

ಯೋಗ ತಪ ಸಾಧನಕೆ ಸಿಲುಕನು
 ರಾಗರಂಜನೆ ಕರ್ಮಕೊಲಿಯನು
 ಮಾಗಧರ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ತೋರನು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಗಳ |
 ಬಾಗಿದನು ಕೋಸಲೆಗೆ ಹರಿ ಶಿಶು
 ವಾಗಿ ನಲಿದನು ಜಗದುದರ ಹೆಂ
 ಗೈಗಳಲಿ ದಿನದಿನಕೆ ಬೆಳೆದನು ಕಣ್ಣೆ ಬೆಳಕಾಗಿ ||೪೯||

ಶ್ರುತಿಗಗೋಚರ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತನು
 ಮತಿಗೆ ವಾಣಿಗೆ ಸಿಗನು ಲೋಕದ
 ಪಿತನು-ದಶರಥನೃಪನ ಪಿತನೆಂದೊಲಿದ ಮಾಯೆಯಲಿ |
 ನುತಗುಣರು ಪುರಜನರ ಹೃದಯವ
 ಮಥಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ ಸೂರೆಗೊಂಡರು
 ಸತತ ಸಜ್ಜನಲೋಲರಾದರು ಸುಲಭರೊಲಿಯುತ್ತ ||೫೦||

ಗುರುವಸಿಸ್ಥನ ಕರೆಸಿ ಚೂಡಾ
 ಕರಣ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಸುತರಿಗೆ
 ವಿರಚಿಸಿದ ಸಂತಸದಿ ದಶರಥ ವಿಪ್ರರನು ತಣಿಸಿ |
 ಅರಸನೆಗಳದಲ್ಲಿ ನಲಿಯುತ
 ಪರಮ ಹರುಷವನೀವ ಸಹಜ
 ವೇರಸಿ ವಿವಿಧಕ್ರೀಡೆಯಿಂ ಶ್ರೀರಾಮನಲಿಯುವನು ||೫೦||

ಆರನೆಯ ಬಯದಲ್ಲಿ ದಶರಥ
 ಭೂರಿವಿಭವದೊಳುಪನಯನ ಸಂ
 ಸ್ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಪದುಳದಿ ತನ್ನ ಕುವರರಿಗೆ |
 ಸಾರಿದರು ಮುನ್ಯಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸುಕು
 ಮಾರ ನಾಲ್ವರು ಪಡೆಯೆ ವಿದ್ಯಾ
 ವಾರಿಧಿಯ ಗುರುಮುಖದಿ-ಕಲಿತರು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ||೫೧||

ಆವನುಸುರಲಿ ವೇದ ಜನಿಸಿತೊ
 ಆವ ದೇವನ ನುಡಿಯೆ ನಿಗಮವೊ
 ಆವ ದೇವನ ಗುಣವ ನಿತ್ಯ ಶ್ರುತಿಯು ಹೊಗಳುವುದೊ |
 ಆ ವಿಭುವು ಗುರುಮುಖದೊಳರಿಯುತ
 ಲೀ ವಲಯದಲಿ ಲೀಲೆ ತೋರ್ಪನು
 ದೇವದೇವೋತ್ತಮನ ಚಿತ್ತವನರಿವರಾರಿಂದ ||೫೨||

ಗುರುವು ನಡೆಯಲು ಮುಂದೆ ನಾಲ್ವರು
 ವರ ಧನುರ್ಬಾಣಗಳ ಪಿಡಿಯುತ
 ಹರುಷದಿಂ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ ನಡೆಯುತಿರೆ ವಿಧಿಯಲಿ |
 ಪುರದ ಸಚರಾಚರವು ಕಂಡುದು
 ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಗಿ ನೆನೆದುಡು
 ಭರದಿ ಸಿರಿರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ ಮನದಣಿಯೆ ನೋಡಿ ||೫೩||

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ೬

ಸೂ|| ನಡೆದು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೆಡೆಯೊಳು

ಕೆಡಹಿ ರಕ್ಕಸರನ್ನು ಮುನಿಸತಿ

ಯೊಡಲ ಕಾಯ್ದು ವಿದೇಹ ನಗರಕೆ ಬಂದನಾ ರಾಮ ||

ಸಕಲ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕಲಿತನು

ಶಕುತಿ ನರ್ತಿಸೆ ಭುಜಗಳಲಿ ಸು

ವ್ಯಕುತನಾದನು ಸೋದರವೆರಸುತ್ತ ರಘುವರನು |

ಅವಿಳ ಲೋಕದೊಳೇಕ ವೀರ

ಪ್ರಖರನೆನಿಸಿದ ಮಗನ ನೋಡುತ

ಸುಖದೊಳೆದನು ಜನಪ ಶ್ರೀಹರಿ ದರ್ಶನವ ಕೊಂಡು ||೧||

ಒಂದು ದಿನ ಸಭೆಯೊಳಿರೆ ನರಪತಿ

ಬಂದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ - ಹರಿದೈ

ತಂದು ದಶರಥನರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಗಳಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿ |

ಅಂದದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪೀಠದಿ

ಬಂದ ದದನೇನೆಂದು ಕೇಳುತ

ಲಂದು ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗೈದನು ಭೂರಮಣ ಮುನಿಯ ||೨||

ಎರಗಿ ಪದಪದ್ಮದಲಿ ತನಯರ

ಕರೆಸಿ ಕೆಡಹಿದ ಮುನಿಯ ಚರಣದಿ

ಪರಮ ಪಾವನನಾದೆ ಋಷಿವರ ನಿನ್ನದರ್ಶನದಿ |

ಕರುಣಿಸಿದೆ ಪಾಮರನ-ದದನವ

ನೊರೆಯಲಾಣನಿ ವಹಿಸಿ ಮಾಡುವೆ

ನೆರಡನಾಡೆನು ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದವನಿಪತಿ ನುಡಿದ ||೩||

ತುಷ್ಟಿವಡಿದೆನು ನಿನ್ನ ಮಾತೆಂ
 ಗೆಷ್ಟು ಹೊಗಳಲಿ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ
 ನೆಷ್ಟು ನೆನೆಯಲಿ ಸೂರ್ಯಕುಲಜರ ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳ |
 ಎಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಲಾನು ನರಪತಿ
 ನಿಷ್ಕೆಯಂ ಪಾಲಿಸುವೆ ನಿನಗಿ
 ನ್ನೆಷ್ಟು ಕರುಣೆಯೊ ನಿನ್ನ ಜನಗಳಿಂದನಾ ಮುನಿಪ ||೪||

ಯಾಗ ಕೈಕೊಂಡಿಹೆನು ಮುನಿಗಳ
 ನೀಗ ನೆರೆಸಿಹೆ ವನದೊಳಧ್ವರ
 ಕಾಗಿ ಸಂಭಾರಗಳು ಸಿದ್ಧಮಿರಲ್ಕೆ ರಕ್ಕಸರು |
 ಯೋಗಿಗಳ ಸವರುತ್ತ ರಕ್ತದಿ
 ತೇಗಿ ವಿಘ್ನವ ಗೆಯ್ಯುತ್ತಿಹರಾ
 ಯಾಗ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಸವರಲು ಕಳುಹು ರಾಘವನ. ||೫||

ಎನಲು ಕೇಳಿ ನೃಪಾಲ ಭಯದಿಂ
 ದನುಜರಾರ್ಭಟಿ ತಡೆಯೆ ರಾಮನ
 ಮುನಿಯು ಕೇಳುವ ಬಗೆಯನರಿಯದೆ ನೊಂದ ಮರುಗುತಲಿ ||
 ಅನಿತರಲಿ ಗುರುನೆರೆದು ರಾಮನ
 ಘನತೆಯನು ವಿವರಿಸಲು ಭೂಪತಿ
 ಮನದ ಸಂಶಯವೊರೆಸಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಗೊಪ್ಪಿಸಿದ ||೬||

ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ ಬಾಲಕರ ನಿನ್ನಡಿ
 ಗೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ಸುತರಾಗುಹೋಗನು
 ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ನಾಂ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳ ಯಾಗರಕ್ಷಣೆಗೆ |
 ತಪ್ಪದಿರು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕಾವುದು
 ಬೊಪ್ಪ ನೀ ತರಳರಿಗೆ ಬಾಲ ಕ
 ರೊಪ್ಪಿದರು ಮುನಿಸಂಗ ಪಾಲಿಸು ಸುಖದಿ ನೀನೆಂದ ||೭||

ಅದನರಿತು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾಮನ
ಪದಕೆರಗಿ ಮುನಿಯಾಗ ರಕ್ಷಣ
ಕೊಡಗೆ ನಡೆದನು ರಾಮಸೌಮಿತ್ರಿಯರ ನೆಳಲಿನಲಿ |
ಪದೆದು ಮುನಿಪತಿ ನಡೆದ ನೋಡುತ
ವಿದಿತವೇದ್ಯನ ಮಹಿಮೆ ನೆನೆಯುತ
ಸದಯ ಹೃದಯನ ಲೀಲೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಹರಿತಂದ ||೮||

ಅರುಣಲೋಚನನುಟ್ಟು ಪೀತಾಂ
ಬರವ ಹೊನ್ನಾಯುಗವ ಪಿಡಿಯುತ
ಕರದಿ, ಬತ್ತಳಿಕೆಯನು ಬೆನ್ನಲಿ ಬಿಗಿದು ನಸುನಗುತ |
ಪರಮ ಸುಂದರ ರೂಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ವೆರಸಿ ವರ್ಣಿಸಿ ವನದ ಬೆಡಗನು
ಕರದಿಕರವಿಸುತ್ತ ವನದಲಿ ನಡೆದ ಲೀಲೆಯಲಿ ||೯||

ಒರ್ವ ಮೇಘಶ್ಯಾಮ ಸುಂದರ
ನೊರ್ವ ಸುಂದರ ಗೌರವರ್ಣನು
ಸರ್ವಲೋಕ ಶರಣ್ಯ ಮಹಿಮಾರ್ಣವನು ರಘುರಾಮ |
ಉರ್ವರೆಯ ರಕ್ತಸರ ಸವರುತ
ಗರ್ವ ಮುರಿಯಲು ಮನುಜರೂಪವ
ನುರ್ವಿಯೊಳು ತಾಳುತ್ತ ಬಂದಿಹನೆಂದು ಮುನಿ ನಲಿದ ||೧೦||

ತರಳರನು ನುಡಿಸುತ್ತ ವಿಪಿನದ
ಪರಿಯ ವೇಳಿ ವಿನೋದ ಮಾತುಗ
ಳೊರೆಯುತ್ತಾ ಮುನಿ ನಡೆಯೆ ಬಂದಳು ದುರುಳಿ ತಾಟಕಿಯು |
ನರರ ವಾಸನೆಯರಿತು ಘರ್ಜಿಸೆ
ಮೊರೆದು, ಕಂಟಕಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲನೆ
ಗುರುವು, ಬಾಣದಿ ಕೊಂದು ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತನಾ ರಾಮ ||೧೧||

ಮುಷಿಯು ಕಲಿಸೆ ಬಲಾತಿಬಲಗಳ
ಹಸಿವು ತೃಷೆಗಳ ನೊಗೆವ ಮಂತ್ರವ
ನೆಸೆದರಾ ಸೋದರರು ತೇಜೋರಾಶಿಯಿಂದಾಗ |
ಅಸಮ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕಲಿಸಿದ
ನಸದೃಶಾತ್ಮರಿಗವನು ಮಾರ್ಗಾ
ಯಸವ ಕಳೆಯುತ ಪೊಕ್ಕನಾಶ್ರಮ ವರವ ಮುನಿಪತಿಯು ||೧೨||

ಪರಮ ಪುಣ್ಯೋದಯವು ರಾಮನ
ಬರವು, ಕರುಣಾರ್ಣವನು ಕೃಪೆಯಲಿ
ಸುರಿಸಿದನು ಮಹಿಮಾತಿಶಯಗಳ ಬರುತಲಾಶ್ರಮಕೆ |
ಕರಗುವನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಿರಿಪತಿ
ನೆರೆಯುವನು ಕರೆದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುದ
ಕರದಿಕೊಳ್ಳುತಲಾಕ್ಷಣದಿ ಭುಂಜಿಸುವನೊಲಿಯುತ್ತ ||೧೩||

ಮಾಡಿ ಯಜ್ಞವ ಬಿಟ್ಟು ಭಯವನು
ನೋಡುವೆನು ನಾನಿಂದು ಬರಲ
ಕೃಡಿಸುವೆ ರಾಕ್ಷಸರು, ವಿಘ್ನವನೊಡ್ಡಲಧ್ವರಕೆ |
ಓಡಿಸುವೆ ಯಮನಾಲಯಕೆ ನೀ
ವ್ಯಾಡಿ ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತದಿಂದೆನೆ
ಕೂಡಿದುದು ಮುಷಿನಿಕರವಧ್ವರ ದೀಕ್ಷದಾಳುತ್ತ ||೧೪||

ಬಂದನಾ ಮಾರೀಚ ಹರಿದೈ
ತಂದನಾಗ ಸುಬಾಹು ಗಗನದೊ
ಳಂದು ನೆರೆದರು ರಕ್ಕಸರ ಪಡೆವೆರಸಿ ಘರ್ಜಿಸುತ |
ತಂದು ರಕುತವ ಸುರಿಯೆ ರಘುವರ
ನಂದಗೆಡಿಸಿದನವರನೆಚ್ಚನು
ಕೊಂದು ಬಿಸುಟ ಸುಬಾಹು ದುರುಳನ ಸೀಳಿ ಬಾಣದಲಿ ||೧೫||

ಕರುಣದಲಿ ಮಾರೀಚನನ ಕೊಲ್ಲದೆ
ಶರಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ ದನುಜರ
ಮುರಿದು ಕೆಡಹಲು ಯಜ್ಞ ನಡೆದುದು ವಿಘ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೆ |
ಹರಸಿದರು ಹೊಗಳಿದರು ರಾಮನ-
ಹರಸಿದರು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮುನಿಗಳು
ಹರಿಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಲಿಯುತ ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು ||೧೬||

ನಗುತ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಹರಸಿದ
ರಘುವರನ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮಿಥಿಲಾ
ನಗರ ಪಯಣವನೊರೆದು ಮುನ್ನಿನೊಂದು ದೃಶ್ಯವನು |
ಸೊಗಯಿಸುವೆ ಸೀತಾ ವಿವಾಹಕೆ
ಜಗದೊಳತಿಶಯ ಧನುಶಯಾಗವ
ನಘಹರಗೆ ತೋರಿಸುವೆ ನಡೆನಡೆಯೆಂದನಾ ಘನಿಪ ||೧೭||

ನಡೆದು ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ಪಯಣಮೊ
ಳಡವಿಯಲಿ ನಿರ್ಮಾನುಷಾತ್ರಮ
ವಡಗಿರಲು ತಾ ಕಾಣುತಾಶ್ಚರ್ಯದಲಿ ಕೇಳಿದರೆ |
ಕೆಡೆದ ನಾರಿಯ ಶಿಲೆಯ ರೂಪವ
ಕಡಲಶಯನಗೆ ತೋರಿ ಗೌತಮ
ರಡವಿಯಿದು ಶಾಪದಲಿ ನಿರ್ಜನವಾಯ್ತು ಕೇಳೆಂದ ||೧೮||

ಕೇಳಹಲ್ಯಾ ದೇವಿ ಶಕ್ರನ
ಜಾಲದಲಿ ಸಿಲ್ಕುತ್ತ ದುರಿತ
ವ್ಯಾಳ ಬಂಧಿಸೆ ಪತಿಯ ಶಾಪದೊಳಿಹಳು ಶಿಲೆಯಾಗಿ |
ಎಳು ನಿನ್ನೀ ಪಾದ ಸರಸಿಜ
ಧೂಳಿ ಕರುಣಿಸಿ ಸತಿಯನೆಬ್ಬಿಸು
ತೀಲವಂತನೆ ವನವ ಪಾವನಮಾಡು ನೀನೆಂದ ||೧೯||

ನೊಂದನದ ಕೇಳುತ್ತ ತಳುವದೆ
 ಬಂದು ಸೋಕಲು ಪದದಿ ಕಲ್ಲನು
 ನಿಂದಳಾ ಸತಿ ಮನುಜರೂಪದಿ ರಾಮನಂ ನೆನೆದು |
 ಬಂದ ಶಾಪವ ಪರಿಹರಿಸಲ್ವೆ
 ತಂದರಾಮನ ವನಜ ಚರಣ
 ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ಹೊರಳಿದಳು ಗೌತಮನರಸಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೨೦||

ಸುರಿವ ದೈಗುಜಲದಿಂದ ರಾಮನ
 ಚರಣದೊಳೆಯುತ ಮುಖ ಸರೋಜವ
 ಭರದೊಳೆಸಿ ಪೂಜಿಸಿದಳಾದೇವಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
 ಸೆರೆಬಿಗಿದು| ಬರುತಿರಲು ನುಡಿಗಳ
 ನರಿಯದೆಯೆ ನುತಿಸಲ್ವೆ ರಘುಪತಿ
 ಕರುಣೆಯಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಮೈಚಾಚಿದಳು ಪುಳಕದಲಿ ||೨೧||

ಪತಿತ ಪಾವನ ಚರಣಕಮಲ,
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಮೂರಡಿಯಳೆದ ಪದವಿದು
 ನುತೆ ಸುರಾಪಗೆಯೊಗೆದ ಪಾವನ ಚರಣ ಭಯಹರಣ |
 ಸತತ ಭಕ್ತರ ಕಾವ ಕರುಣಾ
 ಯತನ-ಪಾಪಿಯ ಕರೆಯ ಕೇಳುತ
 ಲತಿಹಿತದೊಳ್ಳೆತಂದೆ ಸಲಹಿದೆ ಚರಣಧೂಳಿಯಲಿ ||೨೨||

ಪಡೆದು ಪತಿಶಾಪವನು ನಿನ್ನೀ
 ಕಡು ಚೆಲುವ ನೋಡಿದೆನು ಶಂಕರ
 ನೆಡಬಿಡದೆ ಜಾನಿಸುವ ರಘುವರನಾಮದಿರವರಿತು |
 ಒಡೆದು ಬರೆ ಸುರಗಂಗೆ ಚರಣದಿ
 ಮೃಡನು ಹರುಷದಿ ಶಿರದೊಳಾಂತನು
 ನೆಡೆದು ಬರುತಲಿ ಪದವ ಸೋಕಿಸಿ ಶಾಪ ನೀಗಿಸಿದೆ ||೨೩||

ಇಂತು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ನುತಿಸುತ
 ನಂತ ಗುಣಗಳ ನೆನೆವುತಿರಲ
 ತ್ಯಂತ ಹರುಷದಿ ಮುನಿಸ ಗೌತಮ ಬಂದನಾತುರದಿ |
 ಕಂತುಪಿತನಂಘ್ರಿಗಳಿಗೇಗುತ
 ಚಿಂತೆಯಂ ತೊರೆಯುತ್ತ ರಾಮನ
 ನಂತರಂಗದಿ ಜಾನಿಸುತ ಸರಿದನು ವನಕೆ ಸತಿವೆರಸಿ ||೨೪||

ಮುಂದೆ ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ಪಯಣದಿ
 ಬಂದು ಗಂಗಾತೀರ ಸೇರ
 ಲ್ತಂದು ಮುನಿವರ ಗಂಗೆ ಧರೆಗೈತಂದ ಚರಿತೆಗಳ |
 ಅಂದದಿಂ ದೊರೆಯಲ್ವೆ ಮೂವರು
 ಮಿಂದು ನುತಿಸಿದೊಲಿದು ನಡೆದರು
 ಮುಂದೆ ಬಹುದೃಶ್ಯಗಳ ನೋಡುತ ನಾಡುಗಳ ದಾಟಿ ||೨೫||

ಅನುಜ ಸಹಿತ ವಿದೇಹನಗರವ
 ನನಘ ಕಾಣುತಮದರ ಸೊಗದಿಂ
 ಮನಕೆ ಹಿತಮಾಗಲ್ವೆ ಪುರರವ್ಯತೆಯ ಹೊಗಳಿದನು |
 ವನ ಸರೋವರ ಕೂಪವಾಪೀ
 ವನದಿ ರಂಜಿಸೆ ನಗರ ಮೆರೆದುದು
 ಘನತರದ ಸೌಧಗಳು ಮಣಿನುಯ ಕಳಶಗಳು ಹೊಳೆಯಿ ||೨೬||

ಬಡ ಜನರ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ ಭಿಕ್ಷದ
 ಗೊಡವೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಸರ್ವರು
 ಬಡವರಾಧಾರಿಗಳು ಸತ್ವರು ಸರಳ ಸುಹೃದಯರು |
 ವೃಡಪತಿಯ ಪದಭಕ್ತಿ ನಿರತರು
 ಬಿಡರು ಸತ್ಯವ ಧರ್ಮಕರ್ಮವ
 ನೆಡಬಿಡದೆ ಪಾಲಿಪರು ಮಿಥಿಲಾಪುರದ ಮಾನವರು ||೨೭||

ಜನಕ ಭೂಪತಿ ರಾಜಮುಷಿವರ
 ನೆನಿಸಿ ಸುತರೊಲು ಪಾಲಿಸುವ ಧಾ
 ರುಣಿಯ ಧರ್ಮದಿ ಸುಜ್ಞ ಸಚಿವ ಸಹಾಯಮಿರಲೊಲಿದು |
 ಜನಕನಾ ಪುರದೆಡೆಗೆ ಬರುತಲಿ
 ಮನಕೆ ಸಂತಸಮೂಡೆ ಮೂವರು
 ಮನೆಯ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲ ನೆಲೆಯ ನೋಡುತಲಿ ||೨೮||

ಬರಲು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮಿಥಿಲೆಗೆ
 ಸರಿದು ದೊತರು ವೇಳೆ ನೃಪನಾ
 ತುರದಿ ಬಂದನು ತನುನ ಚಾಚಿದ ಮುನಿಯ ಪದಗಳಲಿ |
 ಚರಣಯುಗಳನ ತೊಳೆದು ಮುನಿಪತಿ
 ಬರವು ಸಿರಿಪತಿ ಸುಳಿದವೊಲು ನೀ
 ಕರುಣವಲಿ ಪಾನುರನ ಧನ್ಯನಗೈದೆ ನೋಡಿಂದ ||೨೯||

ಸ್ನಾನ ಮೌನ ಸಮಾಧಿ ಜಪತಪ
 ಜಾನ ಶಮ ದಮ ಯಜ್ಞ ಯಾಗಗ
 ಳೂನಮಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುವುವೆ ಮುನಿ ಕುಶಲವೇ ನಿನಗೆ ? |
 ಮೌನಿಪತಿ ನೀ ಬಂದನುಗ್ರಹ
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೈನಿನ
 ಗೇನು ಕರುಣೆಯೊ ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಳಿಂದನಾ ಜನಕ ||೩೦||

ನಗುತ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುನಿಪತಿ
 ತೆಗೆದು ಭೂಪನ ನೊಸಲನೆತ್ತುತ
 ಲೊಗುವ ಹೆರುಪದಿ ಮನ್ನಿಸುತ ಹೊಗಳಿದನು ನೃಪನ |
 ನಿಗಮ ಧರ್ಮವನನುಸರಿಸಿ ಮೂ
 ಜಗದ ಪುಣ್ಯನ ಸೂರೆಗೊಂಡಿಹೆ
 ಸುಗುಣ ಸಾಗರ ಜನಕ ನಿನ್ನ ಸಮಾನರಿನ್ನಾರು ? ||೩೧||

ಅನಿತರಲಿ ರುಘುರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ರನುವಿನಿಂದೊಳಹೊಕ್ಕು ನಮಿಸಲು
ಮುನಿಸದದಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಹರಸುತ ಕೂರಿಸಿದನವರ |
ಜನಸನಾ ಬಾಲಕರ ನೋಡುತ
ಕಣುಗಳೆವೆಯಾಡಿಸದೆ ಮರೆತನು
ತನುವ ತೇಜೋರಾಶಿ ಪಸರಿಸಲಲ್ಲಿ ಹೊಳೆ ಹೊಳೆದು ||೨೨||

ಅದನು ನೋಡಿ ವಿದೇಹ ಮೋಹದ
ಮುದದೊಳನಳು ವಿದೇಹನಾದನು
ವಿದಿತಗೊಳಿಸಿದ ತನ್ನ ನಾಮದ ಬಲುಮೆಯನ್ನಾಗ |
ಚದುರಮತಿ ಪೇಳಾವ ಸತ್ಕುಲ
ವಿದಿತಮಾಗಿ ಪವಿತ್ರವೆನಿಸಿದು
ದುದಿಸಲೀ ವರಕುವರರ್ವರು ಬೇಗ ನುಡಿಯಿಂದ ||೨೩||

ಆನ ಮುನಿಕುಲದವರು ಮೇಣಿ
ನ್ನಾವ ನೃಪಕುಲ ಜಾತಲಿವರಿ
ನ್ನಾವ ದೇವಾಂಶದಲಿ ಸಂಜನಿಸಿದರು ಧರೆಯಲ್ಲಿ ? |
ಆವನಂ ವಿಧಿ-ಶಿವರು ನುತಿಪರೊ
ಆವನಂ ವೇದಗಳು ಕಾಣವೊ
ಆ ವನಧಿಶಯನನಿವ ನಿಜ ನೋಡೆಂದನಾ ಜನಪ ||೨೪||

ಮೆರೆವ ಕೋಸಲದೊಡೆಯ ದಶರಥ
ನರಪ ಸುಕುಮಾರಕರು ನಮ್ಮ
ಧ್ವರದ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು ಬಂದರು ಕೊಂದರರಿಬಲವ |
ಹಿರಿಯ ರಾಮನು ಕಿರಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ,
ಪೊರೆದು ಯಾಗವ ಸಾಂಗಗೊಳಿಸಿದ
ಪರಮ ಕರುಣಾವನಧಿಯಾತನು ರಾಮಚಂದ್ರಮನು ||೨೫||

ನೋಡಿ ದಣಿಯನ್ನು ಜನಪ ಕೀರ್ತಿಯ
ಹಾಡಿ ದಣಿಯನ್ನು ಹರಿಯ ಗುಣ ಕೊಂ
ಡಾಡಿ ದಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದಣಿಯನ್ನು ನಾಮಮಹಿಮೆಗಳ |
ಮೂಡಿದುತ್ಸಹದಿಂದ ತನುವೀ
ಡಾಡಿ ನಮಿಸಿದ ಮನದಿ ನುತಿಸಿದ
ಬೇಡಿದನು ಕರ್ತುಣೆಯನು ಬಂದಿರೆ ನಡೆದು ಕೃಪೆಯಿಂದ ||೩೬||

ಸರುವರನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಮುನಿವರ
ಚರಣಗಳಿಗೆರಗುತ್ತ ಲೊಯ್ದನು
ಸರುವರನು ನಿಜಗೃಹಕೆ ಮುದದಲಿ ಜನಕ ಭೂಪಾಲ |
ಸಿರಿಯಿರುವ ತಾಣವನು ಸೇರಿದ
ನರಸಿ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಮಚಂದ್ರನು
ನರಪತಿಯ ಹೊಗಳಿದನು ಮಾನಸಪೂಜೆಯಿಂ ತಣೆದು ||೩೭||

ವಿಶ್ರಾಮ ೭

ಸೊ|| ಜನಕ ನಗರವ ನೋಡಿ ಮರುದಿನ
ಜನಕನುಪವನದಲ್ಲಿ ಜಾನಕಿ
ಯನು ರಘೂತ್ಸಮ ಕಂಡು ಮನದಲಿ ವರಿಸಿದನು ನಲೆದು ||

ಅನುಜ ಸಹಿತಾ ರಾಮ ನಮಿಸಿದ
ಮುನಿಯ ಮಿಥಿಲಾಪುರವ ನೋಡಲು
ವಿನಯದಿಂದಾಣತಿಯ ಪಡೆದನು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಲಿ |
ಅನಘರಿವರು — ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನ
ವನು ವಿದೇಹದ ಜನರು ಪಡೆಯಲಿ
ಕಣುಗಳಿಗೆ ಸವಿಯೂಟಮಾಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ರೂಪದಲಿ ||೧||

ಉಟ್ಟು ಪೀತಾಂಬರವ ಮುಕುಟವ
 ನಿಟ್ಟು ತಲೆಯೊಳು ತಿಲಕ ಪಣೆಯೊಳ
 ಗಿಟ್ಟು ಕಾರ್ತಿಕವಡಿದು ಬತ್ತಳಿಕೆಯನು ಬಿಗಿಯುತ್ತ |
 ಸುಟ್ಟು ದುರಿತವ ಮುಕ್ತಿ ಫಲವನು
 ಕೊಟ್ಟು ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವ ದನುಜ ಘ
 ರಟ್ಟ ನಡೆದ ವಿದೇಹ ನಗರದ ರಾಜ ವೀಧಿಯಲಿ ||೨||

ನೀಲವರ್ಣನು ಗೌರರೂಪ ವಿ
 ಶಾಲಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ನಡೆವನು
 ನೀಲಕುಂತಳ ಸಿಂಹಕಂಧರ ಬಾಹು ವಿಸ್ತಾರ |
 ಪಾಲಿಸುತ ಮೋಕ್ಷವನು ದುರಿತ
 ವ್ಯಾಳ ತೊಲಗಿಸಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ
 ಪಾಳಯಕೆ ನಡೆತಂದನಾತುರದಿಂದ ರಾಘವನು ||೩||

ಬರುವ ಸುಂದರ ವಿಗ್ರಹರನನು
 ಸರಿಸಿ ಮಿಥಿಲಾಪುರದ ಬಾಲರು
 ಹರುಷದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಡೆದರು ವೀಧಿ ವೀಧಿಯಲಿ |
 ಸರಳ ಗುಣಮನ್ನರಿತು ಸರ್ವರು
 ಹರಿಯ ದೇಹ ಸ್ಪರ್ಶಕಾತುರ
 ಭರದಿ ಮುಟ್ಟುತ ಪಡೆದು ರೋಮಾಂಚನವ ನಲಿಯುವರು ||೪||

ಆ ಮುಖದ ಸವಿ ಸೊಂಪು ನಗರದ
 ಭಾಮೆಯರ ಮನಸೆಳೆಯೆ ಬಿಸುಟರು
 ಕೋಮಲೆಯರತ್ನಾಶಿಗಳ ಹರಿಪಾದ ಮೂಲದಲಿ |
 ರಾಮನೇ ಗತಿಯೆಂದು ಹರುಷದಿ
 ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಲಿ ರಾಮ ಮಂಗಳ
 ಧಾಮ ದರ್ಶನವತ್ತ ಪುಣ್ಯಮಿಡೆಂದು ಹೊಗಳಿದರು ||೫||

ಕರೆದು ಸಖಿಯರ ತೋರಿಸಲು ಹರಿ
 ಚರಣ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪಡೆಯುತ
 ಹರುಷ ನೇತ್ರಾನಂದದಿಂದ ನೋಡುವರು ಮನದಣಿಯೆ |
 ಹರಿ ಹರ ವಿರಿಂಚಾದಿ ದೇವರು
 ಸರಿಯಹರೆ ಕಾಂತ್ರಿಯಲಿ ಮೂವರ
 ಪರಮ ಚಿಲುವಿಂದಾದ ವಿಗ್ರಹರೇ ಕುಮಾರಕರು ||೬||

ಚಂದ್ರನೋ ಕಮಲಾಪ್ತನೋ ದೇ
 ವೇಂದ್ರನೋ ಮದನಾರಿಯೋ ನಾ
 ಗೇಂದ್ರನೋ ಮನ್ಮಥನೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಿವನೇನೋ |
 ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗರಿಯ ದೇವ ಜಿ
 ತೇಂದ್ರಿಯರ ಮನಹಾರಿ ಸದ್ಗುಣ
 ಸಾಂದ್ರ ತಾಪತ್ರಯವ ತೊಡೆವನು ನೋಡಲಿವನನ್ನು ||೭||

ಇಂತು ನಾನಾ ವಿಧದಿ ಸೌಧದಿ
 ನಿಂತು ನಾರಿಯರವರ ನೋಡುತ
 ನಂತನಂ ಹೊಗಳುವರು ಸಖಿಯರ ಕರೆದು ಹೇಳುತ್ತ |
 ಸಂತಸದೊಳೊರ್ವ ಸಖಿ ಪೇಳ್ತ
 ಳನಂತರೂಪರ ಬಲ್ಲಿ ಮಿಥಿಲಾ
 ಕಾಂತ ಕರೆತಂದಿಹನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುನಿಸಹಿತ ||೮||

ಇವರು ದಶರಥರಾಯ ತನಯರು
 ಇವನು ರಘುಪುಂಗವನು ರಾಮನು
 ಇವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮುನಿಯ ಯಾಗವ ಕಾಯ್ದು ಮಾರ್ಗದಲಿ |
 ಇವನವಲೈಯ ಶಾಪವೊರೆಸುತ
 ಲವನಿಜೆಯ ಕೈಪಿಡಿಯ ಬಂದಿಹ
 ನಿವನ ರೂಪೇ ರೂಪು ನೋಡೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೯||

ಅನಳ ರೂಪಿಂಗಿವನ ಚೆಲುವನ
 ಳವಡಿ ಸಲ್ಕೊಪ್ಪುವುದು ಜನಪತಿ
 ಯವಘಡವನೊಡ್ಡಿ ದನು ಶಂಕರ ಚಾಪರಪಣದಲಿ |
 ಅವನಿಯೊಳಗಿನ್ನಿ ಹೆರೆ ರೂಪು
 ಕೃವರು ರಾಮಗೆ ಜನಕ ಶಪಥವ
 ಸನೆದು ಸೀತೆಯನೀವನವಗೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೧೦||

ಎನಲು ಮತ್ತೊರ್ವ ಸಖಿ ನುಡಿದಳು
 ವನಜ ಮುಖ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ಸಖಿ
 ಧನುವ ಲೀಲೆಯೊಳ್ಕಿತ್ತಿ ಮುರಿವನು ಸೀತೆಕರವಿಡಿದ |
 ದನುಜರಂ ಸದೆಬಡಿದು ಮಾರೀ
 ಚನ ಸುಬಾಹುವ ಭಂಗಗೊಳಿಸಿದ
 ನನಘ ಪದಧೂಳಿಯಲಿ ಮುನಿಸತಿ ಶಾಪವೊರೆಸಿದನು ||೧೧||

ಜನಕಜೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಬಯಕೆಯೊ
 ಳನಘೆಯಂ ವರಿಸಲ್ಕೆ ರಾಮನ
 ವನಜಪೀಠನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ತುಂಬಿ |
 ಧನುಗಿನುವ ಲೆಕ್ಕಿಪನೆ ಮುರಿದೊಗೆ
 ವನು, ಸರೋಜಾನನೆಯ ವರಿಸುವ
 ಜನಕ ಸುತೆಯಿನ್ನೇಸು ಧನ್ಯಳೊಯೆಂದು ಹೊಗಳಿದರು ||೧೨||

ಈ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ್ತ ಸಕಲರು
 ಮೌನದಿಂದಂತಾಗಲೆಂದರು
 ಮಾನನಿಧಿಯಂ ಹರಸಿ ಬೇಡಿದರೊಲವ ವಿನಯದಲಿ |
 ಮಾನನಿಯರೊಲಿದವನ ಹರಸಿ ಸು
 ವಾಣಿಯಿಂ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತ
 ನೂನ ಸುಂದರ ರೂಪರಂ ನೋಡಿದರು ಮನದಡೆಯ ||೧೩||

ಎಲ್ಲಿ ಚರಿಸಲ್ಪಲ್ಲಿ ಮೋದವ
 ಚಿಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಗಳ ಬೀರುತ
 ಪುಲ್ಲಲೋಚನರ್ವರುಂ ನಡೆದಿಹರು ವಿಧಿಯಲಿ |
 ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತ ಗೆಳೆಯ
 ಗೊಳ್ಳಿ ನುಡಿಯಂ ಪೇಳುತೆಳನಗೆ
 ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸೂಸುತ್ತ ತೋರಿದ ದಿವ್ಯರೂಪವನು ||೧೪||

ನಡೆದು ಗೆಳೆಯರ ನೆರವಿಯಲಿ ಸವಿ
 ನುಡಿಗಳಾಡುತ ಸುತೆ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ
 ಪೊಡವಿಪತಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕಾರ್ತುಕ ಯಜ್ಞ ಮಂಟಪವ |
 ನಡೆದು ನೋಡಿದನದರ ಸೊಬಗನು
 ನುಡಿದನನುಜಗೆ-ಜನಕನಗರಿಯ
 ಬೆಡಗ ವಿವರಿಸಿ ಬಾಲಕರ ಪಡೆ ಸೋಕುತಿಹುದವನ ||೧೫||

ರಾಮನೊಡನಾಡುವರು ನೋಡುತ
 ಲಾ ಮನೋಹರ ರೂಪರಾತ್ಮಾ
 ರಾಮರಾದರು ತರಳರೆಲ್ಲರು ಚಿತ್ತವನು ತಿತ್ತು |
 ಪ್ರೇಮಮಯನಾರಾಮ ಮಿತ್ರರೆ
 ಕಾಮನೆಗಳರಿಯುತ್ತ ನುಡಿಸಲು
 ಧಾಮನಂ ನಿಜನಿಲಯಕೊಯ್ವರು ಕರೆದು ಸಲುಗೆಯಲಿ ||೧೬||

ಅವರವರ ಗೃಹಕ್ಕೆದಿ ಭಕ್ತಿಯ
 ನವನು ಕೈ ಕೊಳ್ಳುತಲಿ ಮಿಥಿಲೆಗೆ
 ನಿವಿಸದಲಿ ತಾನಾಪ್ತನಾದನಪಾರ್ ಗುಣದಿಂದ |
 ಅವರವರ ಕೆಲಸಗಳ ಮರೆಯುತ
 ಲಿನನ ತಮ್ಮವನೆಂದೆ ಬಗೆಯುತ
 ಲನಚಿ ಕತ್ತರಿ ತಿಲಕವಿಡುತಲಿ ಹರಸಿಕಳುಹಿದರು ||೧೭||

ಅನುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗಾಗ ಮುದದಿಂ
 ಜನಕನಗರಿಯ ಸೊಬಗ ತೋರಿದ
 ವನಜಲೋಚನ ವೃದ್ಧ ಮಧುರವಾಣಿಯಲಿ ವಿವರಿಸುತೆ |
 ಕ್ಷಣದಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಯ್ತು ಸಕಲ ಭು
 ವನವು ಮಯನಾಣತಿಯ ದೆಸೆಯಿಂ
 ಮಣಿಖಚಿತ ಚಿತ್ರತೆರದಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನೋಡೆಂದ ||೧೮||

ಹೊತ್ತು ಮಾರಲು ನೇಹಿಗರ ಕಳು
 ಹುತ್ತ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಸನ್ನಿಧಿ
 ಯತ್ತ ಸಾರಿದರಿವರಂ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನೆಡೆತಂದು |
 ಬಿತ್ತರಿಸುತಿರೆ ಕಂಡ ನೋಟವ
 ನತ್ತ ಸೀತೆಯ ನಾಳೆ ತೋರ್ಪೆನೆ
 ನುತ್ತ ಪಡುವಣ ಸೀಮೆ ಸಾರ್ಧನು ಭಾಸ್ಕರನು ತೆರಳಿ ||೧೯||

ಓಡಿದುದು ದಿನ ಜನಕ ಸುತೆಯನು
 ನೋಡುವಾತುರದಿಂದಲಿತ್ತಲು
 ಮೂಡಿದನು ಪೂರ್ವದಲಿ ಚಂದ್ರನು ರಾಮನನ್ನರಸಿ |
 ಮಾಡಿಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ಗುಣಗಳ
 ಹಾಡಿ ಮುನಿಸದವೊತ್ತಿ ಸೇವೆಯ
 ಮಾಡುತ್ತೊಲಿಸಿದರಂದು ಮುನಿಸತಿ ನಿದ್ರೆವೋಗಲೈ ||೨೦||

ಅಣ್ಣನಡಿಯೊಳು ಕುಳಿತು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ನುನ್ನತಾಮಲ ಪದಗಳೊತ್ತುತ
 ನನ್ನೆಯಿಂ ಪವಡಿಸಿದ ರಾಮನ ಗುಣವ ನೆನೆಯುತ್ತ |
 ತನ್ನ ವಂಶದಿ ಬಂದ ರಾಮನಿ
 ಗಿನ್ನು ಸೀತೆಯ ತೋರುವಾತುರ
 ವನ್ನು ನೆನೆಯುತ ಮೂಡಣದ್ರಿಯನೇರ್ದ ನೇಸರನು ||೨೧||

ಗುರುವಿನಾಣತಿಯಿಂದ ಪುಷ್ಪವ
ತರಲು ನಡೆದರು ನೃಪನ ಹೊಬನ
ವರಸಿ ನೋಡೆ ವಸಂತರಾಗವ ಬೀರುತಿರಲಲ್ಲಿ |
ಶಿರತೆರದ ಫಲವೃಕ್ಷರಾಜಿಯ
ನೆರಳನೀಯುವ ತರುಸಮುಚ್ಚಯ
ಪರಮ ಸುಂದರ ಪುಷ್ಪವಾಟಿಕೆಗಳನು ನೋಡಿದರು ||೨೨||

ಬನವು ನಂದನವನವ ಮಾರಿಸಿ
ಮನಸೆಳೆಯೆ ಸುರಭೂಜದೊಲು ಫಲ
ವನು ಸುರಿಸಿ ತರುನಿಚಯವಿಹವಾ ವನದಿ ಸೊಗಮಾಗಿ |
ಕುಣಿಯೆ ನವಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆ
ಗಿಣಿ ಚಕೋರ ವಿಹಂಗಮಂಗಳು
ಬನದಿ ಸುಖಗಾನವನು ಮಾಡುತ್ತಿಹವು ಬೆಡಗಿಂದ ||೨೩||

ಕೇಳಿ ವನಪಾಲಕನ ರಾಮನು
ನಾಲ್ಕು ದೆಸೆಗಳ ನೋಡಿ ಮುದದಲಿ
ಮೇಲಿನಿಂ ಪುಷ್ಪಗಳ ಕರಪಲ್ಲವದೊಳೆತ್ತುತಿರೆ |
ಫಾಲನೇತ್ರನ ಸತಿಯ ಪೂಜೆಗೆ
ಬಾಲೆ ಸೀತಾರಮಣಿ ಬಂದಳು
ಶೀಲ ಸಖಿಯರ್ವರಸಿ ರಾಜೋದ್ಯಾನ ಮಾರ್ಗದಲಿ ||೨೪||

ವನದ ಬೆಡಗನು ಸೀತೆ ನೋಡುತ
ವನಜ ಮುಖಿಯಗೊಳಿದು ತೋರುತ
ವನಜನಿಲಯದೊಳಿಳಿದು ಮಜ್ಜನಗೈದು ಮಡಿಯುಟ್ಟು |
ಘನಮಹಿಮೆ ಪಾರ್ವತಿಯನರ್ಚಿಸೆ
ವಿನಯದಿಂ ದೇಗುಲವ ಹೊಕ್ಕಳು
ತನುವನೀಡಾಡಿದಳು ಶಂಕರಿ ಪಾದಪದ್ಮದಲಿ ||೨೫||

ಮುಗಿಸಿ ಪೂಜೆಯನುಪವನದಿ
ಪುಷ್ಪಗಳನೆತ್ತಲು ವನದೊಳಲೆಯುತ
ನಗೆಯ ಸೂಸುತ ಬರುತ ಕಂಡಳು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ |
ಮುಗುಧೆ ಮರೆಯಲಿ ನಿಂದು ರಾಮನ
ಮೊಗವನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನ ಮರೆಯುತ
ಲೋಗುವ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿ ನೋಳ್ಳಳು ಗಿಡದ ಮರಿಗಳಲಿ ||೨೬||

ಅತ್ತ ಜಾನಕಿ ಹೋದ ಮಾರ್ಗದಿ
ತೆತ್ತಿಗರು ನಡೆತಂದು ಕಂಡರು
ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯು ಲೋಕನ ಮರೆತು ನಿಂದಿರಲು |
ಎತ್ತ ನೋಡುವೆ ಸೀತೆ ಜನಕನ
ಪುತ್ಥಳಿಯೆ ನೀನೇನ ಮಾಡುವೆ
ಹೊತ್ತು ಹೋದುದು ಪೂಜೆಯಾಯ್ತು ನ್ನೇಳು ಹೋಗುವೆವು ||೨೭||

ಎನಲು ಮಾರುತ್ತರನ ಕೊಡದಿಹ
ಜನಕಜೆಯ ನೋಡುತ್ತ ಸಖಿಯರು
ವನಜನಯನೆಯ ನೋಟದೊಳು ನಿಜನೋಟಮಂ ಹರಿಸಿ |
ಅನಘರಿವರ ಕಂಡು ಮೌನದಿ
ಮನಮುಳುಗಿದಂತಾಗೆ ಮಾರನ
ಕಣೆಗೆ ಹೃದಯವನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದರು ವರ ಸಖೀಜನರು ||೨೮||

ಅವರವರು ತಮತಮಗೆ ತೋರಿದ
ಸವಿಗುಣವ ರೂಪುಗಳ ಹೊಗಳುತ್ತ
ಕುವಲಯ ಶ್ಯಾಮನನು ಬಣ್ಣ ಸುತಿವರು ನರರಲ್ಲ |
ದಿವಿಜರೊಡೆಯನ ಸುತರೊ, ಮನ್ಮಥ
ಕುವರರೋ ಸಿರಿಯಾತ್ಮಜರೊ ಮೇ
ಣಿವರು ವಿದ್ಯಾಧರ ಕುಮಾರರೊ ಖೇಚರಾನ್ವಯರೋ ||೨೯||

ನಾಲಿಗೆಗೆ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ - ಕಣ್ಣುಳು
 ವೇಳಲಾರವು ಹಲವು ಮಾತೇಂ
 ವ್ಯಾಳ ಶಯನಂಗರಿದು ಚಿಲುವು ಸ್ಮರನ ಬೆಡಗೇನು ? |
 ಕೇಳಿ ಸಖಿಯರ ನುಡಿಯ ಜಾನಕಿ
 ನೀಲವರ್ಣನ ನೋಡಿ ಸಿಲ್ವಿದ
 ವಾಲಿಗಳು ಸೆರೆ ಹರುಷವೇರಲು ಮಾತು ಮರೆಯಾಯ್ತು ||೩೦||

ತ್ವರದಿ ಮತ್ತೊರ್ವ ಸಖಿ ಪೇಳ್ವಳು
 ನರಪ ದಶರಥ ಸುತರು ಮುನ್ಯ
 ಧ್ವರನ ಕಾಯುತಹಲ್ವೆ ಶಾಪವ ಕಳೆದು ಬಂದಿಹರು |
 ಹರಿಯು ಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಾಮನು
 ಕಿರಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾರ್ವರಂ ನ -
 ಮ್ಮರಸ ಕರೆತಂದಿಹನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುನಿಯೊಡನೆ ||೩೧||

ಆವನಾ ರೂಪಿಂಗಿ ಮೋಹಿಸಿ
 ದೇವಿ ಸೋಲುತ ಸುಖವ ಬಗೆವಳೊ
 ಆವನಂ ಪುರಜನರು ನರನಾರಿಯರು ತುತಿಸಿದರೋ |
 ಆ ವನಜಲೋಚನನ ನೋಡ
 ಲ್ವಾ ವನಿತೆಯರು ರೋಮಪುಳಕದೊ
 ಕಾವನತ ಮುಖರಾಗಿ ನಿಂದರು ಹರುಷಭಾರದಲಿ ||೩೨||

ನೆನೆದು ನಿಜವೃತ್ತಾಂತ ಜಾನಕಿ
 ವನಜನಾಭನೆ ರಾಮನೆಂದರಿ
 ದನುವಿನಿಂ ಮನದಲ್ಲೆ ವಂದಿಸಿ ಹಿಂದೆ ನಾರದನು |
 ತನಗೊಲಿದು ಪೇಳ್ವುದನು ಹೃದಯದಿ
 ನೆನೆದು ಹೊಂಪುಳಿಯೋಗಿ ಲಜ್ವಾ
 ವನತೆಯಾದಳು ಸಿಕ್ಕಿದಳು ಸೆರೆ ರಾಮ ಹೃದಯದಲಿ ||೩೩||

ಧ್ವನಿಸೆ ಕಂಕಣ ಕಿಂಕಿಣೀರವ
 ದನಿಗೊಡಲು ನೂಪುರವು ಕೇಳ್ದದ
 ನನುಜನೊಡನಂತೆಂದ ರಾಮನು ವತ್ಸ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಮನುಮಥನು ದಿಗ್ವಿಜಯ ಕಾರಣ
 ನನದಿ ದುಂದುಭಿ ವಾದ್ಯ ಘೋಷದಿ
 ವನಿತೆಯರ್ವೆರಸುತ್ತ ನಡೆದಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದು ||೩೪||

ಎನುತೆ ದನಿಗುಡುವೆಡೆಗೆ ಬರುತಿರೆ
 ವನಿತೆ ಸೀತಾವದನ ಚಂದ್ರನ
 ನನಘ ನಯನ ಚಕೋರಕಂಗಳು ಭರದಿ ನೋಡಿದುವು |
 ಜನಕ ತನುಜೆಯನೆವೆಯನಿಕ್ಕದೆ
 ಮುನಿಮನೋಹಾರಕನು ನೋಡಲು
 ಮನದ ಭಯದಿಂ ನಿಮಿಯು ತೋಲಗಿದ ರಾಮನನ್ನಿಗಿಳಿಂ ||೩೫||

ಉಡುಗಿದುದು ನಡೆ ನುಡಿಯೆ ಮಾತುಗ
 ಳಡಗಿದುವು ಹೃದಯದಲಿ ಸೀತೆಯ
 ಕಡುಚಿಲುವು ಚಿತ್ರತರಮಾಗಿರೆ ಮಿಕ್ಕನೋಟಗಳು |
 ಜಡವೆನಿಸೆ ವಿಧಿ ರೂಪನಿನಳಿಗೆ
 ತೊಡಿಸಿ ನೈಪುಣ್ಯವನು ತೋರ್ದನು
 ವೊಡವಿಯೊಳು ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿಯನಿನಳೊಳವಡಿಸಿ ||೩೬||

ಸುಂದರಿಯು ಸೌಂದರ್ಯ ಕಾಂತಿಗೆ
 ಕುಂದಣನನಿಟ್ಟಂತೆ ಗುಣಗಳಿ
 ಗಂದಮಾದಾಭರಣವಿನಳಿ ನಿರ್ಮಲದ ಚಿಲುವು |
 ಅಂದವನು ಹೋಲಿಸುತ ಬಣ್ಣಿಸು
 ತಂದಗೆಡಿಸುವರಿವಳ ರೂಪಿಗೆ
 ಸಂದ ರೂಪಿನ್ನುಂಟೆ ನೀ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಹೇಳೆಂದ ||೩೭||

ಇವಳಿಗುಪಮಾನವಿಹುದೇಂ ಮೇ
 ಇವಳನಂತಾ ವಿಧಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ
 ಭುವನ ಮೋಹನ ತನ್ನ ಗೆಲ್ಲನೆನುತ್ತ ಹರುಷದಲಿ |
 ಅವಳ ರೂಪಕೆ ಮಾರುವೋದನು
 ರವಿಕುಲಜ ತನ್ನಿರವನರಿಯುತ
 ಜನದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಪೇಳಿದನುಚಿತ ಸಮಯದಲಿ ||೩೮||

ಅನುಜ ನೋಡೀ ಪರಮ ಸುಂದರಿ
 ಜನಕರಾಯನ ತನುಜೆ ಸೀತೆಯು
 ಧನುಷಯಾಗವನಿವಳಿಗೋಸುಗ ಮಾಳ್ವೆ ಭೂವರನು |
 ವನರುಹಾಕರದಲ್ಲಿ ಮೀಯುತ
 ಲನಘೆ ಗೌರೀ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ
 ವನದಿ ತನ್ನೀ ಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸೆ ನಡೆತರುವಳೆಂದ ||೩೯||

ಇವಳಲೌಕಿಕ ರೂಪಮಧುವನು
 ಸವಿಯುತೆನ್ನ ಪವಿತ್ರಮನ ಮೋ
 ಹನನು ಪಡೆದುದು ವಿಧಿಯು ಕಾರಣ ಬಲ್ಲನಿದಕೀಗ |
 ತವೆ ಶುಭಾಂಗಗಳದುರುತಿವೆ ಎನ
 ಗಿವಳ ಮೇಲ್ಮನಮಾಗೆ ಶುಭವನು
 ಭವವ ತೋರ್ವವು ಶಕುನತತಿಗಳು ವತ್ಸ ಕೇಳೆಂದ ||೪೦||

ಅರಿಯೆನಾಂ ಪರಿನಾರಿಯರ ಕಂ
 ಡರಿಯೆನಾಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು ರಘುಕುಲ
 ದರಸುಗಳು ಪರಿನಾರಿಯರ ನೋಡರು ಪರಮಧರ್ಮಿಗಳು |
 ಮರವೆಯಿಂ ದುಷ್ಕರ್ಮವೆಸಗರು
 ನಿರುತಮಿರಲೆನಗಿಂತು ಮೋಹ
 ಸ್ಫುರಿಸಿದುದು ಜಾನಕಿಯ ನೋಡಲ್ಕೆಎನಗಿದಚ್ಚುರಿಯು ||೪೧||

ಬೆನ್ನು ಹಾಕಿದರಿಲ್ಲ ಮೊನೆಯೊಳು
 ಬೆನ್ನು ಬದ್ಧವರನ್ನು ಸಲಹುವ
 ಸನ್ನುತರು ನಾರಿಯರ ಮೋಹಕೆ ಸಿಲುಕಿದವರಿಲ್ಲ |
 ಉನ್ನುತರು ಬಹುದಾನಿ ಯಾಚಕ
 ರನ್ನು ಮನದಣಿವಂತೆ ನೀಡುತ
 ಮನ್ನಿಸುವ ಗುಣಯುತರು ರವಿಕುಲ ಮಕುಟವರ್ಧನರು ||೪೨||

ಎನುತ ವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಮೋಹದಿ
 ಜನಕಸುತೆಯಂ ನೋಡಿ ದಣಿಯದೆ
 ವನಜಮುಖ ಮಕರಂದಪಾನವ ಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲತ್ತ |
 ಇನಕುಲೋತ್ತಮನನ್ನು ನೋಡುತ
 ಮನದೊಳಾ ಚಿತ್ರವನೆ ಚಿತ್ರಿಸಿ
 ನೆನೆದು ಜಾನಕಿ ಚಕಿತಳಾದಳು ರಾಮಜಾನದಲಿ ||೪೩||

ಸುಳಿಯೆ ಶೀತಳ ಮಂದ ಮಾರುತ
 ನಲುಗಿಸುತ ಗಿಡಬಳ್ಳಿ ಕನ್ನೈ
 ದಿಲಿಯು ಮರೆಮಾಡಲ್ವೆ ರಾಮನ ಮೊಗವನಾಗಾಗ |
 ಸುಳಿವ ಪುಷ್ಪದ ಮರೆಗೆ ಕನಲುತ
 ಬಳಲಿದಳು ಚಣವಗಲಲಾರದೆ
 ತಳೆದಳಾ ಜಾನಕಿಯು ಹೃದಯದಿ ರಾಮರೂಪವನು ||೪೪||

ನೀಲ ಗೌರಾಂಗರನು ಸಖಿಯರು
 ಮೇಲಿನಿಂ ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲೀ ಮಾ
 ಲೋಲ ನಿಜಕರವಿಡುವ ಧನುಮುರಿದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ |
 ನೀಲಕುಂತಳೆ ಸೀತೆ ರಾಮನ
 ಮೂಲಮಂ ಚಿಂತಿಸುತ ತನ್ನಾ
 ಮೂಲಜನ್ಮದ ಗೂಢವರಿತಳು ಸಂತಸದ ಮನದಿ ||೪೫||

ಅನಘ ರಾಮನ ನೇತ್ರಮಾರ್ಗದಿ
 ಮನದೊಳೊಯ್ಯತ ಹೃತ್ಯವಾಟವ
 ನನುವಿನಿಂ ಮುಚ್ಚಿದಳು ನಿಶ್ಚಲಮನದಿ ನೋಡುತ್ತ |
 ಜನಕಜೆಯು ಮೋಹದಲಿ ಸಿಲ್ವರೆ
 ವನಜಮುಖನಂ ಜಾನಿಸುತ್ತಲಿ
 ಮನದಿ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡುದಾ ಸೆವಿನಿಚಯ ಬೆರಗಾಗಿ ||೪೬||

ಮುನಿಗೆ ಪೂಜಾಸಮಯಮಾಗ
 ಲ್ಲನುಜ ಸಹಿತಾರಾಮ ನಡೆದುವ
 ವನಲತಾ ಮಂಟಪವ ಹೊರವಡುತಿರಲು ನೋಡಿದರು |
 ಘನತರದ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡು ಜಾರಲು
 ಮಿನುಗುತ್ತಿಹ ಚಂದ್ರನೊಲು ಹೊಳೆದನು
 ವನಜಮುಖಿಯರ ಮುಂದೆಸೆದು ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರನು ||೪೭||

ವೀರರಿರ್ವರು ನೀಲ ಪೀತ ಸ
 ರೋರುಹದೊಲೆಸೆಯುತಿರೆ ಕಾಂತಿಯ
 ಬೀರಿ ಬೆಳಗಿದರವರು ಬನದೊಳಗೆಲ್ಲ ದೆಸೆಗಳಲಿ |
 ಚಾರುಗುಣ ಗಂಭೀರ ವರಸುಮ
 ಹಾರ ಪದಕ ಕಿರೀಟ ಕಮಲಾ
 ಗಾರ ಕರುಣಾಸಾರನೆಸೆದನು ವನಿತೆಯರ ಮುಂದೆ ||೪೮||

ತಿಲಕ ಪಣೆಯೊಳು ಮಕರ ಕುಂಡಲ
 ತೊಳಗೆ ಕಿವಿಯೊಳು ವನಜಲೋಚನ -
 ಗಳಿಯ ಜರೆಯುವ ಪುರ್ಬು ಗಲ್ಲದೊಳೆಸೆವ ಶ್ರಮಬಿಂದು |
 ಹೊಳೆವ ನಾಸಿಕ ನುಣ್ಣದಪುಗಳು
 ಸುಳಿಯುತಿರೆ ಮುಂಗುರುಳ ಗುಂಗುರು
 ಸೆಳೆವ ಸರ್ವರ ಮನನ ಜಗದಭಿರಾಮ ರಘುರಾಮ ||೪೯||

ಎಳನಗೆಯ ಮೊಗಕಾಂತಿ ಮನ್ಮಥ
ಕಲಭಕರದಂತಿರುವ ಭುಜಗಳು
ಹೊಳೆವ ಪುಷ್ಪಕರಂಡ ಸುಮಗಳನಿಡಲು ಪಿಡಿದಿಹನು |
ನಳಿನಮುಖಿ ನೋಡಿವನ ಸುಮಶರ
ನಳವಿ ಹೊಕ್ಕನು ವಿಶ್ವಮೋಹನ
ನಿಳಿಯೆ ಮೆರೆದಳು ಕಾಂತಿ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಲೋಕದಲಿ ||೫೦||

ಧರಿಸಿಹನು ಸೀತಾಂಬರವ ಸಿರಿ
ವರನ ತೇಜದಿ ಸುಗುಣಸಾಗರ
ಹರಿಯ ರಾಮನ ಭಾನುಕುಲ ಭೂಷಣನ ನೋಡೆನುತ |
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರಾಗ ರಘುಪತಿ
ಪರಮ ಕಾಂತಿಯ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲ್ಕುತ
ಮರೆತು ಕಾರ್ಯನ ನಿಂದರಲ್ಲಿಯೆ ಮೋಹಪರವಶದಿ ||೫೧||

ಒರ್ವಸಖಿಯೆಳ್ಳತ್ತು ನುಡಿದಳು
ಪಾರ್ವತಿಯ ಪೂಜೆಯನು ಭಜನೆಯ
ಸರ್ವ ಕಜ್ಜವ ಮತ್ತೆ ಗೆಯ್ಯೆವು ಹರಿಯ ನೀ ನೋಡು |
ಉರ್ವಿಯೊಳಗುರುತರದ ರೂಪರ
ನಿರ್ವರಂ ಮನದಣಿಯಲೀಕ್ಷಿಸು
ಗರ್ವದಿಂ ಪೆರ್ಮೆಯಲಿ ಜಾನಕಿ ನಿಶ್ಚಲದ ಮನದಿ ||೫೨||

ನೋಡದಿದೊಡೆ ಬೇಡ ನಡೆ ನೀ
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುದು ಶಿವೆಯ ತನುವೀ
ಡಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುತಿವನ ನೀ ಪಡೆಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ |
ನೋಡಿದಳು ಕಣ್ಣೆರೆದು ದನುಜ ವಿ
ಭಾಡ ಶಿವಧನು ಮುರಿದು ಜನಕನ
ಗಾಢ ಪಣನುಂ ಗೆಲುವನೇ ಹಾಯೆಂದು ಹಲುಬಿದಳು

ಚಿಂತೆ ಮೂಡಲು ಮನದಿ ಸೀತೆಯು
 ಕಂತು ಬಾಧೆಗೆ ಸಿಲ್ವರಲು ನಿ
 ಶ್ವಿಂತೆವಡೆಯೌ ತಾಯೆ ರಾಮನ ಕರವಿಡಿವೆ ಮುಂದೆ |
 ಪಿಂತೆರಳು ಕೋಪಿಸಳೆ ಸುನಯನೆ
 ಯಿಂತು ತಳುವಿದೊಡ್ಲಿಯೆನ್ನ
 ಲ್ಕಂತರಂಗದಿ ಮೂಡಿದುದು ಭಯ ತನ್ನಿರವನರಿಯೆ ||೫೪||

ಮನದಿ ನೆನೆಯುತಲೊಮ್ಮೆ ರಾಮನ
 ವನಜಮುಖಮನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡುತ
 ಜನಕಸುತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಳಲ್ಲಿಂ ಸಖಿಯರೊಡನಾಗ |
 ಮನದಿ ಧೈರ್ಯವ ತಾಳಿ ರಘುಪತಿ
 ವನಜಪದಗಳನಂಬಿ ನಡೆದಳು
 ಜನನಿಯೆಡೆಗುಯ್ಯಲಿಯ ಮನದಿಂದೈದಿದಳು ಮೆಲನೆ ||೫೫||

ರಾಮಮಯಮಾಯವರ ಹೃದಯವು
 ಕಾಮಿನಿಯರೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಸಕಲಾ
 ರಾಮಮಯಮಾಯ್ದು ಸೀತೆಗೆ ರಾಮಜಪಮೊಂದು |
 ಪ್ರೇಮನರ್ತಿಸಲಲ್ಲಿ ತರುಮೃಗ
 ಕಾಮಿಸಿದುವಾ ರಾಮನನು ಖಗ
 ಕೋಮಲಾಂಗನ ಕಂಡು ಹರುಷದೊಳುಲಿದು ಹಾಡಿದುವು ||೫೬||

ಒಮ್ಮೆ ನೆನೆವಳು ರುದ್ರಚಾಪವ
 ನೊಮ್ಮೆ ನೆನೆವಳು ರಾಮಚಂದ್ರನ
 ರಮ್ಯವನದಲಿ ದೇವ ಮರೆಯುತ ನಡೆಯುತಿರೆ ಸೀತೆ |
 ಒಮ್ಮನದಿ ಜಾನಿಸುತ ರಾಮನ
 ನೆಮ್ಮಿ ಪದರಾಜೀವಯುಗಳವ
 ಸುಮ್ಮನಾದಳು ಹೃದಯ ತೂಗುಯ್ಯಲಿಯವೋಲಾಗಿ ||೫೭||

ಅಂದು ರಾಮಪ್ರೇಮ ಮಯ ಮುಸಿ
ಯಿಂದ ಸೀತೆಯು ಹೃದಯ ಪತ್ರದೊ
ಳಂದಮಾಗಿದ ಚಿತ್ರವೊಂದನು ಬರೆದಳತಿ ಭರದಿ |
ಬಂದು ಗಿರಿಜಾಲಯಕೆ ಭಕ್ತಿಯೊ
ಳಂದುಮುಖಗಭಿನಮಿಸಿ ಜಾನಕಿ
ಯಂದು ಗೌರೀ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದಳೊಲಿದು ವಿನಯದಲಿ ||೫೮||

ಜಯಜಯತು ಗಿರಿರಾಜಪುತ್ರಿಯೆ
ಜಯಮಹೇಶ್ವರ ಮುಖ ಚಕೋರಕ
ಜಯತು ಪಣ್ಮುಖ ಗಜವದನ ಜನನೀ ವಿರಾಗಿಣಿಯೆ |
ಜಯ ಜಗತ್ಪಾಲಕಿಯೆ ಜಯಜಯ
ಜಯ ಜಗತ್ಪಾವನೆಯೆ ಪಾರ್ವತಿ
ಜಯತು ವಿದ್ಯುತ್ಪರಣಗಾತ್ರೆಯ ಸರ್ವಮಂಗಳಿಯೆ ||೫೯||

ಆದಿ ಮಧ್ಯಾಂತಗುಣ ವಿರಹಿತೆ
ವೇದನರಿಯದ ಶೀಲ ಚರತಳೆ
ಶೋಧಿಸಲ್ಕಳವಲ್ಲ ನಿನ್ನಾ ಪ್ರತಿಭೆಗಳ ಸತ್ತ್ವ |
ಆದಿಶಕ್ತಿ ಪುರಾಣೆ ಜನನಿಯ
ನಾದಿರೂಪಿಣಿ ವಿಶ್ವಮೋಹಿನಿ
ಸಾಧ್ವಿಗುಣಮಣಿ ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲನ ವಿಲಯಕಾರಿಣಿಯೆ ||೬೦||

ಹದಿಬದೆಯರೆಲ್ಲರೊಳು ನೀನೇ
ಮೊದಲಿಗಳು ನಿನಗಗ್ರಪೂಜೆಯು
ವಿದಿತಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಜಿತಮೋಹ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ |
ವಿಧಿಸತಿಗೆ ಶೇಷಂಗುಮಸದಳ
ವದನು ತಿಳಿಯಲು ದೇವಿ ಶಂಕರಿ
ಸದೆಯಹೃದಯಾನಂದೆ ಜಯಜಯಮಾತೆ ಶರ್ವಾಣಿ ||೬೧||

ದೇವಿ ನಿನ್ನೀ ಪದಸರೋಜವ
 ಸೇವಿಸಲು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸುಲಭದೊ
 ಳಾವಗಂ ವಶಮಹವು ಭಕ್ತಿಯೊಳರ್ಚಿಸಲು ನಿನ್ನ | -
 ದೇವ ಮುನಿನರರೆಲ್ಲರಿಯದೆ
 ಸೇವಿಸುವರನವರತ ನೀ ನಿಜ
 ಭಾವನೆಯನರಿಯುತ್ತ ಪಾಲಿಸು ಮನ್ಮನೋರಥವ ||೬೨||

ಒರೆಯುವೆನೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಲೋಕದೊ
 ಳರದ ತಾವೆಲ್ಲಿಯದು ಜಡ ಜೀ
 ವರಲಿ ನೆಲಸಿರೆ ಮನ್ಮನೋರಥವರಿಯದೇ ನಿನಗೆ ! |
 ಕರುಣಿಸೆನ್ನಳಿವಳವು ನಿನ್ನದು
 ಹೊಂದುದಿ ಮನ ನಿನ್ನ ಮಾಯದೊ
 ಳುರುಳಿ ರಾಮನ ಹೃದಯಕೆಂದಳು ಹೊರಳಿ ಚರಣದಲಿ ||೬೩||

ಜನನಿ ಪಾರ್ವತಿ ಕೊರಳ ಮಾಲಿಕೆ
 ಜನಕಜೆಯ ಕೊರಳನ್ನು ಸಾರ್ದುದು
 ವಿನಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಂದಳು ಶಿವೆಯು ನಸುನಗುತ |
 ಮಣಿದು ಭಯದಿ ಹಸಾದವೆನ್ನುತ
 ಕಣುಗಳಲಿ ನೀರ್ಗರೆದು ನಿಂದಿರ
 ಲನುನಯದಿ ಗಿರಿಜಾತೆ ಕಂಬನಿವೊರೆಸಿದಳು ಕರದಿ ||೬೪||

ನಿನ್ನ ಮನದಂತಹುದು ಜಾನಕಿ
 ನಿನ್ನಭೀಷ್ಟವನರಿವ ರಘುವರ
 ನಿನ್ನ ವರಿಸುವ ರುದ್ರಚಾಪವ ಮುರಿದು ಭುಜಬಲದಿ |
 ಅನ್ಯರಿಂಗಳವಲ್ಲ ಕಾರ್ಮುಕ
 ವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ದೇವದೇವನ
 ನಿನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ ತೆರಳು ನೀ ತೆರಳೆಂದಳಾ ಶಿವೆಯು ||೬೫||

ಎನುತ ಶಿವೆ ಮರೆಯಾಗೆ ಜಾನಕಿ
ಯನುವಿನಿಂ ನಡೆತಂದು ಹೊಕ್ಕಳು
ಜನನಿಯಂತಃಪುರವ ಹೊಂಪುಳವಡೆದು ಸಂತಸದಿ |
ಮುನಿಸುರರು ಹಂಬಲಿಪ ರಾಮನ
ಕಣುಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಸೆಳೆದಳು
ಘನಮಹಿಮೆ ನಿಸ್ಸೀಮ ದೇವನ ಹೃದಯದೊಳ ಹೊಕ್ಕು ||೬೬||

ಅನುಜಸಹಿತಾ ರಾಮನೈದುತ್ತ
ಮುನಿಪದವ ಸೇರಿದನು ವಂದಿಸಿ
ಜನಕಜೆಯ ದರುಶನದ ಬಗೆಗಳ ವಿವರಿಸಿದನಾಗ |
ಮನದೊಳಾದ ವಿಕಾರವೊರೆದೊಡೆ
ಮನದಿ ಸಂತೋಷವನು ತಾಳುತ್ತ
ಜನಕಜೆಯ ಕರವಿಡೆನೆ ನೀನೆಂದಾಶಿಸಿದ ಮುನಿಯು ||೬೭||

ನಾಕೆ ಚಾಪವ ಮುರಿದು ರಾಘವ
ನಾಳುವನು ಜಾನಕಿಯನೆನ್ನುತ
ಕಾಲತೆಗೆದನು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಗಾಗ ನೇಸರನು |
ಮೇಲೆ ಬಂದನು ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ವಿ
ಶಾಲಮತಿ ವಿರಹದಲಿ ನೋಯಲು
ಕಾಳಗವನೊಡ್ಡುತ್ತ ಗೆಲಿದನು ಸೂರ್ಯ ತಿಮಿರವನು ||೬೮||

ಇನನುದಯದಲಿ ಮಜ್ಜನಾದಿಯ
ನನುಗೊಳಿಸಿ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿರೆ
ಜನಕನಾಣತಿಯಿಂದ ಬಂದನು ಗುರುಶತಾನಂದ |
ವಿನಯದಿಂ ರಾಜಾಲಯಕೆ ಬಾ
ರೆನಲು ಸೋದರರಿವರೊಡನಾ
ಮುನಿಪ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ರಾಯನ ಕಂಡು ಹರಸಿದನು ||೬೯||

ವಿಶ್ವಾಮ ೮

ಸೂ|| ತಿಣಕಿದುದು ನೃಪನಿಕರ ಶಂಕರ
ಧನುವನೆತ್ತಲು - ನಗುತ ಸುಲಭದೊ
ಳಿನಕುಲೋತ್ತಮ ಮುಡಿದು ವರಿಸಿದ ದೇವಿ ಜಾನಕಿಯ ||

ಮುನಿಪ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುಂದಿರ
ಲನುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹಿಂದೆ ಬರುತಿರೆ
ದಿನಪ ಕುಲಮಣಿ ರಾಮಚಂದ್ರನು ನಗೆಮೊಗದಿ ನಡೆದು |
ಧನುಷ ಮುಖಮಂಟಪಕೆ ಬಂದನು
ಜನಪರಿಗೆ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಾರೀ
ಜನಕೆ ದರುಶನವಿತ್ತ ನಿಗಮಕೆ ಸಿಲುಕದಾ ಹರಿಯು ||೧||

ಹರಿಯ ನೋಳ್ಪಾತುರದಿ ಕಜ್ಜವ
ಮರೆತು ನರನಾರಿಯರು ಹೊಕ್ಕರು
ಹರನ ಕಾರ್ಮುಕ ಯಾಗಭವನವ ಮನದ ತವಕದಲಿ |
ದರುಶನವ ತಾನೀವ ಕರುಣಾ
ಶರಧಿ ನಿಗಮಸ್ತವಕೆ ನಿಲುಕದ
ಹರಿಯು ಮೈದೋರಿದನು ನಲಿಯುತ ಯಾಗಮಂಟಪದಿ ||೨||

ಹೊಳೆವ ತಾರಾಗಣದ ಮಧ್ಯದಿ
ಬೆಳಗುತಿಹ ಶಶಿಯುಗಳದಂತಾ
ನಳಿನ ಸುಖಕುಲ ಗಗನಮಣಿಗಳು ತತ್ಸಭಾಂಗಣದಿ |
ಸುಳಿವುದೋರಲು ನೃಪರ ಭುಜಬಲ
ವಳಿದು ರುದ್ರನ ಧನುವ ಭಂಗಿಸು
ತಿಳೆಯ ಮಗಳನು ವರಿಸುವಾಸೆಯು ತೊಲಗಿ ಮಸುಳಿಸಿತು ||೩||

ದುರುಳರಿಗೆ ಯಮನಂತೆ ನರರಿಗೆ
 ಪರಮ ಸುಕುಮಾರನೊಲು, ಭಕ್ತರ
 ಸಾರವ ಪರಮಾತ್ಮನೊಲು, ಕನ್ಯಾಜನಕೆ ಮೋಹನನು |
 ಅರಿವವರ ರುಚಿಯರಿತು ತೋರಿದ
 ಹರಿಯ ಮಾಯಾಲೀಲೆ ಹೊಳೆದಿರ
 ಖರಿತು ಹೊಗಳಿದರಂದು ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನದೊಳಗೆ ||೪||

ಬರುವ ಮುನಿಯಂ ಕಂಡು ಜನಪತಿ
 ಯೆರಗಿ ಹರುಷದೊಳಘೈ ಮೊದಲಾ
 ದುರುತರದ ಪೂಜೆಗಳ ರಚಿಸುತ ಕರೆದು ಕೂರಿಸಿದ |
 ಸರಪ ಸತಿಸಹಿತಾ ಕುಮಾರರ
 ಪರಮ ಸುಂದರ ವಿಗ್ರಹಂಗಳ
 ನಿರುತ ನೋಡುತ ತೋಷ ಪುಳಕಾಶ್ರುಗಳ ಸೂಸಿದನು ||೫||

ವೀರ ಸಿರಿಮುಡಿ ಮುರಿದ ಪಾರ್ಥಿವ
 ರಾ ರಘೂತ್ತಮನನ್ನು ನೋಡುತ
 ಮೌರುಷದ ಬಗೆಯರಿಯದಿರ್ವರು ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ಬಾಗಿ |
 ಧಾರುಣಿಯ ಮಗಳೆಮಗೆ ದುರ್ಲಭ
 ಪಾರುಗಾಣಿಸಿ ರುದ್ರಚಾಪವ
 ಸೇರುವನು ರಘುರಾಮ ಸೀತಾರಮಣಿಯಂ ವರಿಸಿ ||೬||

ಕೆಲರಸೂಯೆಯೊಳವನ ಬೈದರು
 ಕೆಲರು ಹೊಗಳಿದರವನ ಮೈಮೆಯ
 ಕೆಲರು ನಮಗೇಕೆಂದು ಮೌನವ ಧರಿಸಿದರು ಭಯದಿ |
 ಕೆಲರು ಮುಳಿವರು ಕೆಲರು ನಲಿವರು
 ಕೆಲರು ಸೀತೆಗೆ ರಾಮನೇ ಪರಿ
 ಫಲವಿದೇಕೆಂದೆನುತ ಮನದಾಸೆಗಳ ನೀಗಿದರು ||೭||

ಜನಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಮಗಳನು
 ಧನುಷಯಾಗಾಲಯಕೆ ಕರೆಯಿಸಿ
 ವನಜಮುಖಿಯರು ಜಾನಕೀದೇವಿಯನು ಸಿಂಗರಿಸಿ |
 ಅನುನಯದಿ ಕರೆತರಲು ಹಾಡುತ
 ವನಜಲೋಚನೆ ನಡೆದು ಬಂದಳು
 ಇನಕುಲೋತ್ತಮನನ್ನು ನೆನೆಯುತ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ||೮೬||

ಶಾರದೆಯು ವಾಚಾಳಿ ಶಿವನಿಗೆ
 ಪಾರುವತಿಯರ್ಥಾಂಗಿ ಮತ್ತಾ
 ಮಾರಸತಿಯತಿ ದುಃಖಿತಳು ತನುರಹಿತ ಪತಿಗೂಡಿ |
 ಸ್ವೀರಸಾಗರ ಕುವರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ
 ಘೋರ ವಿಷಸುರೆ ಸಹಭವರು ಮೇ
 ಣಾರ ಕಾಣೆನು ಸೀತೆಯಂ ಪೋಲ್ವರನು ಲೋಕದಲಿ ||೮೭||

ಪರಮಕಾಂತಿ ಪಯೋದಧಿಯ ಸೌಂ
 ದರ್ಯ ಕೂರ್ಮನ ಮೇಲೆ ಶೋಭಾ
 ಹರುಷ ವಾಸುಕಿ ಕಟ್ಟಿ ವರಶೃಂಗಾರ ಮಂದರನ |
 ಇರಿಸಿ ಮುದದಿಂ ಮನ್ಮಥನೆ ನಿಜ
 ಕರಕಮಲದಿಂ ಕಡೆಯಲಾ ಪಯ
 ಶರಧಿಯಲಿ ಸುಖಮೂಲ ಸುಂದರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುದಿಸುವಳು ||೮೮||

ಅಂತೋಗದ ಸಿರಿದೇವಿ ರೂಪಕ
 ನಂತಮಡಿ ಮಿಗಿಲೇ ಧರಾತ್ಮಜೆ
 ಗಿಂತ ನಿರ್ಮಲ ಸಾಧುರೂಪಾಗುಂಟು ಲೋಕದಲಿ |
 ಸಂತಸದ ಖನಿ ಸಂತ ಭಕ್ತರ
 ಚಿಂತನೆಯ ಚಿನ್ಮೂರ್ತಿ ರಾಘವ
 ನಂತರಂಗದದೇವಿ ನಾರೀರೂಪಕುಲ ಸೂರ್ಯ ||೮೯||

ಚತುರೈಯರು ಕರೆತರುವ ಸೀತೆಯು
 ನತಿಮುದದಿ ಹಾಡುತ್ತ ಚಾಪ
 ಕ್ರತ್ರವ ಮಾಡುವ ನಿಲಯ ಸೇರ್ಪರು ಮಂದಗಮನದಲಿ |
 ಸುತಗುಣರು ಸ್ತುತಿಸಿದರು ವರಿಸುವ
 ಮತಿಯ ಮರೆತರು ಮನಕೆ ಭಕ್ತಿಯ
 ಗತಿಯ ಕಾಣಿಸಿ ಕರನ ಜೋಡಿಸಿ ನಮಿಸಿದರು ಮನದಿ ||೧೭||

ಧರಿಸಿ ರತುನಾಹಾರ ಪದಕವ
 ನುರುತರಾಭರಣಗಳೊಪ್ಪುತ್ತ
 ಲಿರಿಸಿ ಕತ್ತರಿ ತಿಲಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಜರೆವ ಕಾಂತಿಯಲಿ |
 ಬರುತಿರಲು ಗಜಗಮನೆ ನಿಜ ಮೈ
 ಮರೆತು ಸಕಲರು ಲೋಕಮಾತೆಗೆ
 ತಿರನ ಬಾಗುತ ನಮಿಸಿದರು ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೧೮||

ನೊಳಗೆ ದುಂದುಭಿವಾದ್ಯ ಬದಿಲ
 ರೊಲಿದು ಸುರಿದರು ಕುಸುಮವರ್ಷವ
 ನಳಿನಮುಖಿಯರು ಹಾಡೆ ರಂಭಾದಿಗಳು ನರ್ತಿಸಲು |
 ಹೊಳೆವ ಮುಖಚಂದ್ರಮನ ಕಾಂತಿಯ
 ವೆಳಗ ಬೀರುತ ತೊಳಪ ರತುನಾ
 ವಳಿಯ ಕಿಂಕಿಣಿರವದಿ ಬಂದಳು ಪಿಡಿದು ಮಾಲೆಯನು ||೧೯||

ಬಂದು ಲಜ್ಜಾಭರದ ಭಾರದಿ
 ಮುಂದಿರುವ ನೃಪಸುತರ ನೋಡದೆ
 ಸಿಂಧುಶಯನನರಸಿದಳು ಸೀತಾರಮಣಿ ನಲಿದು |
 ಇಂದುಮುಖ ಮಣಿವಿಷ್ಟರದೊಳಿರೆ
 ಮಂದಹಾಸದಿ ನಿರ್ಧನಗೆ ನಿಧಿ
 ಬಂದೊದಗಿದೊಲು ಹಿಗ್ಗಿದಳು ರಘುವರನ ನೋಡುತ್ತಲಿ ||೨೦||

ನಿಲಿಸಿದಳು ರಘುವರನ ಮೂರ್ತಿಯ
 ನಲಿದು ಹೃದಯದಿ ಹಿಗ್ಗಿ ರಾಮನ
 ಸುಳಿವುದೋರಲು ಕೋಟಿ ಮನ್ಮಥರೂಪ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ |
 ಒಲಿದು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಸೀತೆಯ
 ಚಿಲುನ ನರನಾರಿಯರು ರಾಯನ
 ಭಲವ ಬಿಡಿಸೆಂದೊರಲಿದರು ಕಾಮಾರಿಯನು ಬೇಡಿ ||೧೬||

ದಿನಪ ವಂಶೋದ್ಭವನು ದಶರಥ
 ತನಯ ಮೇಘ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ
 ನನಘ ಮಹಿಮಾರ್ಣವನು ವೀರನು ಸಾಧುಗುಣಯುತನು |
 ಜನಕಸುತೆಗೊಪ್ಪಿಹನು ವಿನಯದಿ
 ಜನಪ ನೈವಾಹವನು ಮಾಡಲಿ
 ಧನುವನೆತ್ತುವ ಕಾರ್ಯವಿನ್ನೇಕೆಂದುದಾ ಸಭೆಯು ||೧೭||

ವಂದಿಮಾಗಧವೃಂದ ಹೊಗಳಿದು
 ದಂದು ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಭೂಪತಿ
 ವೃಂದ ಕೇಳ್ದು ಜನಕರಾಯನ ರವಣಮಂ ಸಾರಿ |
 ಬಂದಿಹಿರಿ ವೀರಾಧಿವೀರರು
 ಸುಂದರಿಯ ಬಯಕೆಯಲಿ ನೊಡಲೊಳ
 ಗಿಂದುಮೌಳಿಯ ಧನುವ ವರಿಸಿರಿ ವಿಜಯಸಿರಿಯೊಡನೆ ||೧೮||

ಭೂಪ ಭುಜಬಲ ಶಶಿಗೆ ರುದ್ರನ
 ಚಾಪರಾಹು ವಿದೇಹನರಪತಿ
 ಚಾಪಮುರಿದರಿಗೀವ ಪುತ್ರಿಯಕರವ ತಳುವದೆಯೆ |
 ಭೂಪವಂಶವಿಭಾಡ ರಾವಣ
 ನೀ ಪುರಾರಿಯ ಧನುವನೆತ್ತುಲು
 ತೂಪಿರಿದು ಮೈಯೊಡೆದು ಕೆಡೆದನು ಭೂಮಿಯಲಿ ಹೊರಳಿ ||೧೯||

ಬಾಲಕಾಂಡ

ಏಳಿ ವೀರೋತ್ತಮರೆ ಕೀರ್ತಿವಿ
ಶಾಲಮತಿಗಳೆ ರುದ್ರಚಾಪನ
ಲೀಲೆಯಿಂದೆತ್ತುತಲಿ ಮುರಿದೊಡೆ ನಿಮಗಹುದು ಕೀರ್ತಿ |
ಏಳುತೀ ಧನುವೆತ್ತಿ ಭಂಗಿಸಿ
ನೀಲಲೋಚನೆ ಕರೆದ ಜಯಮಣಿ
ಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದ ರಾಜಪುತ್ರನೆ ಧನ್ಯನೀ ಜಗದಿ ||೨೦||

ಕೇಳಿದರು ಜನಕ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ
ತಾಳಿ ರೋಷಾಗ್ನಿಯನು ಚಾಪನ
ಚಾಳಿಸಲು ಪಲ್ಲಡೆದು ಭುಜಗಳ ಹೊಯ್ದು ಶಿರನೆಗಹಿ |
ನೀಲಲೋಚನೆ ರೂಪಮೊಂದೆಡೆ
ಕಾಲರುದ್ರನ ಚಾಪಮೊಂದೆಡೆ
ಮೇಲೆ ರಾಮನ ಬರವು ಮುರಿದುದು ರಾಯಭುಜಬಲನ ||೨೧||

ವೀರವಂಶಘರಟ್ಟ ರಾಜಕು
ಮಾರ ಕಂಠೀರವರು ಕಾರ್ತುಕ
ಕೇರಿಸಲು ಹೆದೆ - ಮುಗ್ಗುರಿಸಿದರು ಶೋಣಿತವಕಾರಿ |
ಧಾರುಣಿಯ ನೈಪವರ್ಗವನು ಕಾ
ಮಾರಿ ಕಾರ್ತುಕ ಜಯಿಸೆ ಲಜ್ಜಾ
ಭಾರದಲಿ ನಿಜಪೀಠ ಸಾರ್ಧರು ಮೌನಮುದೈಯಲಿ ||೨೨||

ಅರಸುಗಳ ಭುಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೊಲಗಿರೆ
ಧರೆಯ ಕಚ್ಚಿತು ಚಾಪವಲುಗಿಸ
ಲರಿಯದಾ ಪಾರ್ಥಿವರು ಜಾರಿದರಿಳಿದು ತಲೆವಾಗಿ |
ಹರನ ಚಾಪದ ತೊಡಕು ಮೇಣಾ
ಧರಣಿಜಾತಿಯ ಮೋಹ, ಬಲಹೀ
ನರಿಗೆ, ನಮಗೇಕೆನುತಲಿದರು ಮುತ್ತಳಿದ ನೃಪರು ||೨೩||

ಮತ್ತೆ ಸಾಗಿದರೊಟ್ಟು ಗೂಡುತ
ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಮಕುಟವರ್ಧನ
ರೆತ್ತಿ ಕೈಕಾಲಿರುಕಿ ಚಾಪದ ಮೇಲೆ ಕೆಡಹುತ್ತ |
ಉತ್ತಮದ ಹದಿಬದಿಯ ಕೆಣಕುವ
ಮತ್ತ ಕಾಮುಕನಂತೆ ಬಿದ್ದರು
ಕತ್ತಲಿಕ್ಕಿತು ಸೆರೆಯು ಸಿಕ್ಕಿತು ಜೀವತಳನುಳಿಸಿ ||೨೪||

ಉಡುಗಿದುದು ಭುಜಶಕ್ತಿ ಕಾರ್ಮುಕ
ಮಿಡುಕದಾದುದು ಮೇಲುಸಿರಿನಿಂ
ನಡುಗಿ ಚಾಪದ ತೊಡಕಬಿಟ್ಟರು ಘಾಸಿಯಾಗುತಲಿ |
ಅಡಗಿಸುತ ಕರತಲದಿ ಮೊಗವನು
ನಡೆದು ಸೀತವ ನೆಮ್ಮಿ ಕುಳಿತರು
ಪಡೆದು ವೈರಾಗ್ಯವನು ಮೋಹವ ತೊಡೆದು ಮನದಿಂದ ||೨೫||

ನೋಡಿ ಮಿಥಿಲಾಧಿಪತಿ ವೀರರು
ಪಾಡಳಿದು ಕುಳ್ಳಿರಲು ಖತಿಯಲಿ
ಬಾಡಿದುದು ವಿಕ್ರಮವು ಶಿವಧನುವಿದಿನಲಿ ನಿಮಗೆ |
ಬೇಡ ನಿಮಗೀ ಚಿಂತೆ ಚಾಪದ
ಜಾಡನರಿಯಿರಿ ಹೆಣ್ಣು ಹರಿಬದ
ಮೋಡಿಯೇತಕೆ ಬಾಹುಬಲ ಬರಡಾಯ್ತು ಹೋ ಯೆಂದ ||೨೬||

ಧನುವ ಭಂಗಿಸಿ ಸತಿಯ ವರಿಸುವ
ಮನದಿ ಸುರಮಾನವರು ಕಿನ್ನರ
ದನುಜ ವಿದ್ಯಾಧರರು ವೀರಕ್ಷತ್ರ ಭೂಮಿಪರು |
ವಿನುತ ವಿಕ್ರಮ ಭುಜರು ಬಂದೀ
ಧನುವ ಕಂಡಿರಿ ಮೌನ ತಾಳ್ದಿರಿ
ನೆನಹು ಮರೆತಿರಿ ಶಕ್ತಿ ಪೊಳ್ಳಾಯ್ತೆಂದನಾ ಜನಕ ||೨೭||

ಅವನಿಯೊಳು ವಿಧಿ ಸೃಜಿಸಲಿಲ್ಲವೆ
 ಬುವಿಯಮಗಳಿಗೆ ಪತಿಯ ಮತ್ತೀ
 ಶಿವನ ಕಾರ್ಮುಕ ಪಿಡಿನ ವೀರನು ಜಗದೊಳಿನ್ನಾರು ?
 ಅವನ ಶೂರಾಭಾವ ಮಾಗಿರ
 ಲವನಿಜೆಯ ವೈವಾಹನಿಂದುದೆ
 ಸವರಿದಿನೆ ಪುಣ್ಯಗಳನೆಂದಾ ಜನಕ ಖತಿಗೊಂಡ ||೨೮||

ಕೆರಳಿದನು ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಾಮನ
 ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಗೆ ಸೋತು ನುಡಿದನು
 ತರಣಿ ಕುಲದರಸನಿರೆ ಶೂರಾಭಾವವೇ ಲೋಕ |
 ಮುರಿವೆ ನಾನೀ ಧನುನ ಸುಲಭದಿ
 ಕರುಣದಿಂದಾಣತಿಯನಿತ್ತೊಡೆ
 ಹರನ ಕಾರ್ಮುಕವೆತ್ತ ಮತ್ತೀ ಬಾಹುಬಲವೆತ್ತ ||೨೯||

ಮುರಿಯದಿದೊಡೆ ಧನುನ-ಕಾರ್ಮುಕ
 ಶರವ ಮುಟ್ಟಿನು ಮುಂದೆ ರಘುಕುಲ
 ಸರಸಿರುಹ ನೀನಿರಲು ಜನಕನ ಭಂಡ ನುಡಿಯೇಕೆ ?
 ಬೆರಳೊಳೆತ್ತ ತ ನೂರುಯೋಜನ
 ತಿರೆಯೊಳ್ಳಿದುವೆ ಕೊಡು ಕೊಡಾಣತಿ
 ಬರಡುಬಿಲ್ಲನು ಮುರಿವೆನೆಂದನು ಝಡಿಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ||೩೦||

ನಡುಗಿದುದು ಕುಲಶಿಖರ ದಿಗ್ಗಜ
 ಕಡುಗಿ ಮೈಮರೆತಿರಲು ಪೌರುಷ
 ವಡಗಿ ಕುಳಿತರು ಮಿಕ್ಕರಾಯರು ಮೌನಮನದಿಂದ |
 ಪೊಡವಿಸುತೆ ಮೊಗವರಳಿ ರಘುವರ
 ಮೃಡನ ಚಾಪವನೆತ್ತಿ ಕರವನು
 ಪಿಡಿನನೆಂಬಾತುರವ ಪಡೆಗಳು ಜಯವ ಕೋರಿದಳು ||೩೧||

ಹರುಷಮಾದುದು ಮುನಿಗೆ ತರಳನ
 ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯೊಳೊಲಿದು ಕೂರಿಸಿ
 ತರಣಿಕುಲ ಪಂಕೇಜ ಸೂರ್ಯನ ಸಿರಿಮೊಗನ ನೋಡಿ |
 ಧರಣಿಜೆಯ ಪರಿತಾಪ ನೀಗಿಸು
 ಹರನ ಕಾರ್ಮುಕವೆತ್ತಿ ಭಂಗಿಸಿ
 ಸಿರಿಯ ಕರವಿಡಿಯೆಂದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುನಿರಾಯ ||೩೨||

ಗುರುಚರಣಕಭಿನಮಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಹರಿಯಪೀಠವ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂದನು
 ಶಿರವ ಬಾಗಿ ಸಿ ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂ ನೋಡಿದನು ಸಭೆಯ |
 ಗಿರಿಯನೇರುವ ಸೂರ್ಯನೊಲು ರಘು
 ವರನು ಕೇಸರಿಪೀಠ ಶಿಖರದೊ
 ಳುರುತರದೊಳುದಿಸಿದನು ಜಯಜಯಯೆನಲು ಸುಡನಿಕರ ||೩೩||

ಪಡೆಯುತಾರ್ಶೀರ್ವಾದ ಕಾರ್ಮುಕ
 ದೆಡೆಗೆ ಬಂದನು ರಾಮ ನೆನೆದನು
 ಮೃಡನಪದಗಳ ದೇವ-ಮುನಿ ಚರಣಗಳ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ |
 ಕಡೆಗೆ ಗುರುವಂ ನೋಡಿ ದಶರಥ
 ನಡಿಗಳಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತ ತುತಿಸಿದ
 ಮೃಡಸುತನ ನಾಮಗಳ-ನೋಡಿದ ಪರಶಿ ವನ ಧನುನ ||೩೪||

ತಂದೆತಾಯ್ಯಳ ಸೇವೆಗೈದಿರಿ
 ವಂದಿಸಿದನಾದೊಡೆಯು ಗುರುಪದ
 ವಿಂದು ತನ್ನೊಳು ಸುಕೃತಮಿದೊಡೆ ರುದ್ರಧನುಷಿಲಿರು |
 ಕುಂದಪುಷ್ಪದ ನಾಳದೊಲು ಮುರಿ
 ವಂದವನು ನೃಪಜನಕ ನೋಡಲಿ
 ಯೆಂದು ಬಲವಂದೆರಗಿ ಕೈ ನೀಡಿದನು ಕಾರ್ಮುಕ ||೩೫||

ತರಳೆಯರು ತೋರಿದರು ರಾಣಿಗೆ
ಹರನ-ಬಿಲ್ಲನು ತೊಡುವ ರಾಮನ
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಮನದೊಳಾತುರಗೊಂಡಳಾದೇವಿ |
ಪರಮ ಭುಜಬಲ ವಿಕೃಮರನೀ
ಹರನ ಕಾರ್ಮುಕ ಸೋಲಿಸಿತು ಕಿರು
ವರೆಯನೀ ಸುಕುಮಾರಗೊಲಿವುದೆಯೆಂದಳಿದುಮುಖಿ ||೩೬||

ರಾವಣನ ಬಾಣಾಸುರನ ಭೂ
ಪಾವಳಿಯ ಧನು ದಿಂಡುಗಡೆದುದು
ಭಾವಿಸಲು ರಾಮಂಗುಮಸದಳವೀ ಮಹಾಚಾಪ |
ಈ ವನಜಮುಖನೆತ್ತುವನೊ ಸೀ
ತಾವಧುವ ವರಿಸುವನೊ ಶಿವಶಿವ
ದೇವಿ ಸುಕೃತವನರಿವರಾರಿಂದಳು ಸುಲೋಚನೆಯು ||೩೭||

ವನಧಿಯಾಪೋಶನವ ಮಾಡಿದ
ಮುನಿಯು ಕಲಶಜನೆತ್ತ ಮೇಣಾ
ವನಧಿಯೆತ್ತಲು, ರವಿಯ ಬಿಂಬವ ನೋಡೆ ಕಿರಿದಹುದು |
ಮಿನುಗಲುದಯಾಚಲದಿ ಮೂಜಗ
ವನು ಮನೋಹರಮಾಗಿ ಬೆಳೆಗುವ
ದಿನಪಕುಲಮಣಿ ಬಾಲನಾದೊಡೆ ಶಕ್ತಿ ಕಿರಿದಹುದೆ ! ||೩೮||

ಸುಲಭರೇಂ ಹರಿಹರವಿರಿಂಚಿಗ
ಳೊಲಿವರಲ್ಲವೆ ಸುಲಭಮಂತ್ರಕೆ
ಸುಲಭರೇಂ ಸುರವರರು ಮಂತ್ರಕೆ ಸಿಲುಕರೇನೊಲಿದು |
ಕಲಭ ಮದಿಸಿರಲೇನು ಮಾವುತ
ಸುಲಭದಿಂದಂಕುಶದಿ ನಡೆಸನೆ
ಬಲವ ತೋರುವ ತರಳನೆಂದರು ಸಕಲವನಿತೆಯರು ||೩೯||

ಹೆರುಷಮೂಡಿತು ಮನದ ಸಂದೆಗ
 ಮುರಿಯೆ ರಾಮಪ್ರೀತಿಯುದಯಿಸೆ
 ಧರಣಿ ಜಾತೆಗೆ ದುಃಖಮೋಡಿತು ರಾಮಬಲವರಿತು |
 ಹರಸತಿಯ ಪದಪಂಕರುಹೆಯುಗ
 ವರವ ನೆನೆದಳು ರಾಮಚಂದ್ರನ
 ಚರಣಕಮಲವ ಭಜಿಸಿದಳು ಸೀತಾರಮಣಿ ಮನದಿ ||೪೦||

ಮಾಡಿ ಮಾನಸಪೂಜೆ ಜಾನಕಿ
 ಬೇಡಿದಳು ಪಾರ್ವತಿಯ ವಿನಯದಿ
 ಕಾಡಿದಳು ಗಣಪತಿಯ ರುದ್ರನ ಕರುಣ ಭಿಕ್ಷೆಯನು |
 ನೀಡೆನುತಲೆರಗಿದಳು ಭಕ್ತಿಯು
 ಜೋಡು ತೊಟ್ಟಳು ರಘುವರಗೆ ಜಯ
 ಬೇಡಿ ನಿಂದಳು ಪಿತನ ಶಪಥಕೆ ಮರುಗಿ ಕಂದಿದಳು ||೪೧||

ಸಚಿವರಿಗೆ ಮತಿಯಿಲ್ಲ ಮೌನಿಗ
 ಳುಚಿತವರಿತವರಲ್ಲ ಮಾಡಿದ
 ನಚನನೆಂತೆಂದರಿಯ ಜನಪತಿ ಮುಂದೆ ಗತಿಯೆಂತೊ ? |
 ಶಚಿಯರಸನಾಯುಧವ ಪೊಳ್ಳಳೆ
 ವಚಲಶಕ್ತಿಯ ಖನಿಯು ನರಪತಿ
 ನಿಚಯ ಭೀಕರಚಾಪ ರಾಮನ ಬಲಕೆ ಮಣಿಯುವುದೆ ! ||೪೨||

ಪರಮಪಾವನ ರುದ್ರಚಾಪವೆ
 ನರಪರಲಿ ನೀ ತೋರು ಶಕ್ತಿಯ
 ಸರಳ - ಕುಸುಮಶರೀರ ರಾಮಗೆ ಹೆಗುರುಮಾಗೆಂದು |
 ತರಳೆ ಬಹುಪರಿಯಿಂದ ಜಾನಿಸಿ
 ಮರುಗಿ ನಿವಿಸನ ನೂರುಯುಗಗಳ
 ತೆರದಿ ಕಳೆಯುತಲಿಹಳು ರಾಮಗೆ ಜಯನ ಬಗೆಯುತ್ನ ||೪೩||

ಸೀತಿಯಾತುರವರಿತು ರವಣಕೆ
 ಸೋತು “ರಘುಪತಿ ವರಸದಿದೊಡೆ -
 ಮಾತುಮುರಿದೊಡೆ ಜೀವತೊರೆಯುವೆ ”ನೆಂಬ ಪಣವರಿತು |
 ಮಾತನಾಡದೆ ಗುರುವ ವಂದಿಸು
 ತಾತುರದೊಳೀಕ್ಷಿಸಿದ ಚಾಪನ
 ಭೂತಲವು ನಡುಗಿದುದು ಕಮಠನ ಧೈರ್ಯ ಜಾರಿದುದು ||೪೪||

ಮನದಿ ನಮಿಸಿದ ಗುರುವ ಮತ್ತಾ
 ಧನುವ ಸುಲಭದೊಳೆತ್ತಿ ಹೊಳೆವುತ
 ಮಿನುಗೆ ಚಾಪನ ಬಾಗಿಸಲು ರಂಜಿಸಿತು ಕರವುಟದಿ |
 ಧನುವನೆತ್ತಿದ ಬಗೆಯನರಿಯರು
 ಧನುವ ಬಾಗಿಸಿ ಹೆದೆಯನೇರಿಸೆ
 ಚಣದೊಳೆರಡಾಗುತ್ತ ಮುರಿದುದು ಘೋರನಿಸ್ವನದಿ ||೪೫||

ಸರುವ ದೆಸೆಯೊಳು ಭೀತಿ ತುಂಬಿತು
 ಮುರಿದ ನಿನದಕೆ ರವಿಯ ತೇಜಗ
 ಳಿರದೆ ನಿಜಮಾರ್ಗವನು ಬಿಟ್ಟೊಡಿದುವು ದೆಸೆದಿಸಿಗೆ |
 ಕಿರಿಚಿದವು ದಿಗ್ಧಂತಿ ಕಮಠನು
 ಮರೆತ ವೈಯನು ನಾಗನುರುಳಿದ
 ಧರೆ ರಸಾತಲಕಿಳಿಯಿತೆಂಬೊಲು ತೋರ್ದುದಾಗಲ್ಲಿ ||೪೬||

ಸುರನರೋರಗ ದನುಜ ಮುನಿಗಳು
 ಕರವ ಕರ್ಣದೊಳಿಸ್ಕಿ ನಡುಗುತ
 ಧರೆಗೊರಗಿದರು ಮೂರ್ಛವೋದರು ಧನುನಿನಾದದಲಿ |
 ಹರಿಯೆ ಶೀತಲವಾಯು ತಿಳಿಯುತ
 ಹರನ ಕಾರ್ಮುಕ ಮುರಿದರವಮೆಂ
 ದರಿತು ಸರ್ವರು ಭರದಿ ಜಯಘೋಷವನು ಮಾಡಿದರು ||೪೭||

ತೊಲಗಿದುದು ಭಯ ಹರುಷಮುಕ್ತಿತು
 ಲಲನೆಯರು ಹಿಗ್ಗಿದರು ಜನಪತಿ
 ಪುಳಕ ಜಲದೊಳಗದ್ದೆ ರಾಣೀವಾಸವನಿತೆಯರು |
 ಇಳೆಯ ಮಗಳನು ಹರಸಿ ಹೊಗಳಿದ
 ರೊಲಿದು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಸುಕೃತನ
 ಸುಳಿದುದಾ ರಘುರಾಮನಾನುವು ದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳಂದು ||೪೮||

ಎರಡು ಭಾಗವ ಮಾಡಿ ಚಾಪವ
 ಧರೆಯ ಮೇಲಿಳುಹಿದನು ರಾಘವ
 ಸರುವ ದೇವಾದಿಗಳು ಸುಖವನು ಪೊಂದಿದರು ನೋಡಿ |
 ಗುರುವು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರೂಪದ
 ವರಪಯೋಧಿಯಲ್ಲಿ ರಘುವರ
 ನುರುತರ ಪ್ರೇಮಪಯ ತುಂಬುತ ತುಳುಕಿತಾಗಲ್ಲಿ ||೪೯||

ರಾಮಮೂರ್ತಿಮು ನೋಡಿ ಮುನಿಪಗೆ
 ಪ್ರೇಮವಾರಿಧಿವುಕ್ತಿ ಹರಿದುದು
 ರೋಮಪುಳಕಿತನಾದ ಪರಿತೋಷಮನನಾಗಿ |
 ರಾಮ ಮಂಗಳನಾಮ ಮಯಮಾ
 ಯ್ತಾ ಮಹೀತಲ - ಸುರರು ಗಗನದಿ
 ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಸುಮನರ್ಷವನು ಸುರಿಸಿದರು ||೫೦||

ವಿಧಿಯು ಮೊದಲಾದಖಿಳ ಸುರಗಣ
 ಬುಧರು ವಿದ್ಯಾಧರರು ಖಚರರು
 ಸಿದ್ಧಕಿನ್ನರ ನಾಗ ಮುನಿಗಳು ಬಂದು ನೋಡಿದರು |
 ಪದುಳದಿಂ ದರ್ಶನವ ಮಾಡುತ
 ಪದತಲದಿ ನೊಸಲಿಕ್ಕಿ ವಂದಿಸಿ
 ಮುದದಿ ಸುರವನಿತೆಯರು ನರ್ತಿಸಿ ಗಾನಮಾಡಿದರು ||೫೧||

ಪಸರಿಸಿತು ಕಾಳ್ಚಿಟ್ಟಿನಂದದಿ
 ಪಸುನುತಿಯೊಳೀ ವಾರ್ತೆ ಕೈಗೂ
 ಡಿಸಿದ ಸೀತಾ ವಾಂಛಿತವ ವಿಧಿಯೆಂಬ ನಿರ್ಘೋಷ |
 ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿ ತುಂಬಿ ಜಯರವ
 ಮೆಸೆದು ಕಾರ್ತುಕ ಭೇದರವನುಡ
 ಗಿಸಿತು, ಭಯಮೋಡಿದುದು ಸಂತಸವೆಳಗು ಹೊಳೆದಿರಲು ||೫೨||

ವಂದಿನಾಗಧರೊಲಿದು ಹೊಗಳಿದ
 ರಂದು ರಾಮನ ಕೀರ್ತಿ ಜಗಕಾ
 ನಂದನಾಗಲು ಜನಕ ಧನಕನಕಾದಿಗಳನಿತ್ತು |
 ದುಂದುಭಿಯು ಕಹಳೆಗಳು ಭೇರೀ
 ವೃಂದ ಮೊಳಗಲು - ಸೀತೆಯಿದಿರಲಿ
 ನಂದು ವರನಾರಿಯರು ಗಾನವನಾಡಿದರು ನಲಿದು ||೫೩||

ಮುನಿಶತಾನಂದಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಸಖಿ
 ಜನರು ಸೀತೆಯ ಮಂದಗತಿಯಿಂ
 ದಿನಕುಲೋದ್ಭವನೆಡೆಗೆ ಕರೆತಂದರು ಸರಾಗದಲಿ |
 ವನಜಹಸ್ತದಿ ಪಿಡಿದು ಮಾಲೆಯ
 ಜನಕಸುತೆ ಹರಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು
 ತನುವ ಮರೆದಳು ಸೂರೆಗೊಟ್ಟಳು ಚಿತ್ತಪದತಳದಿ ||೫೪||

ಕರದ ಮಾಲೆಯ ಮರೆತು ರಾಮನ
 ಚರಣಗಳ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂದಿರ
 ಲರಿತು ಸಖಿಯರು ಸೀತೆ-ರಾಮಗೆ ಮಾಲೆ ಸೂಡುತಲಿ |
 ಭರದಿ ವರಿಸಿದಳೆಂದು ಪಾಡಲು
 ಧರಣಿಸುತೆ ನಡುಗುತ್ತ ಮಾಲೆಯ
 ಸಿರಿವರೆಗೆ ಹಾಕಿದಳು ಜಯಜಯನಾದ ಮೊಳಗುತಿರೆ ||೫೫||

ಜನಕಜೆಯ ಕರಮಾಲೆ ರಘುಪತಿ

ತನುವಲಂಕರಿಸಿರಲು ದುರ್ಜನ

ದನುಜ ಮೊದಲಾದವರ ಸೊರ್ಕಡಗಿದುದು ಲೋಕದಲಿ |

ಇನಕುಲದ ಕೀರ್ತಿಗಳ ವಿಪ್ರರು

ವಿನಯದಿಂ ಕೀರ್ತಿಸಲು ಸಂತಸ

ಮನವತಾಳ್ದನು ಜನಕ ಹೊಂಪುಳಿಯೋದ ವೈಮರೆತು ||೫೬||

ಚರಣಸೋಂಕಲು ಶಿಲೆಯಹಲ್ಯಾ

ತರುಣಿಯಾದುದನರಿತು ಜಾನಕಿ

ಕೊರಳ ನವರತ್ನಗಳು ಸಿರಿಪದ ಸೋಂಕಲೇನಹುದೊ ? |

ಅರಿಯನೆಂದಾ ಸೀತೆ ಪದಯುಗ

ಕೆರಗದಿರೆ ಮನದೊಳಗೆ ನಕ್ಕನು

ಧರಣಿಜಾತಿಯ ಮಮತೆಯಿರಿಯುತ ರಾಮಚಂದ್ರಮನು ||೫೭||

ವಿಶ್ರಾಮ ೯

ಸೂ|| ಹರಧನುವ ಮುರಿದ ಧ್ವನಿಯನಾ

ಪರಶುರಾಮನು ಕೇಳಿ ಮಿಥಿಲಾ

ಪುರವ ಸಾರಲು ಗರ್ವಖಂಡನಗೈದ ರಘುರಾಮ ||

ಫಾಲನೇತ್ರನ ಧನುವ ಮುರಿಯಲು

ಮಾಲೆಸೂಡಿದಳಾ ಧರಾತ್ಮಜೆ

ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಸುಂದರನನ್ನು ವರಿಸಿದಳು |

ಕೋಳುನೋಡುದು ಮಿಕ್ಕ ಭೂಪರ

ಬಾಳು, ಕೆರಳಿತು ರೋಷವಹ್ನಿ

ಜ್ವಾಲೆ, ಜರೆದರು ಜನಪತಿಯ ಖತಿಯಿಂದ ಬಹುವಿಧದ ||೧||

ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟುವೆವೀ ಕುಮಾರರ .
 ಕಡಿದು ಬಲಿಯಿಕ್ಕುವೆವು ತಡೆದರ
 ಪಿಡಿದು ಕೊಲ್ವೆವು ಜನಕ ನಿನ್ನೀಕುಲವ ಕಲಕುವೆವು |
 ಸುಡುಸುಡೀ ಛಲ ಬರಡು ಚಾಪವ
 ಪುಡಿಯ ಮಾಡಿದೊಡೀ ಕುಮಾರಗೆ
 ಕೊಡುವರೇ ಕನ್ನಿಕೆಯ ನಾವಿರಲೆಂದರಾ ನೃಪರು . ||೨||

ಹಿರಿಯರದನಾಲಿಸುತ ಬೈದರು
 ಹೆರನ ಕಾಮುಕವೆತ್ತಲಾರದೆ
 ತರಣಿಕುಲಸಂಭವನ ಜರೆದೊಡೆ ಪುಣ್ಯಹೀನವಲಾ |
 ತೊರೆದಹಂಕಾರಗಳ ರಾಮನ
 ನಿರುಕಿಸಿರಿ ಮನದಣಿಯೆ ಹೋಗಲಿರಿ
 ಪರಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನೆಂದರು ಜರೆದು ಜನಪರನು ||೩||

ಮೂಡಿದುದು ಭಯ ನೃಪರ ಖಾಡಾ
 ಖಾಡಿಯಲಿ ವನಿತೆಯರು ನಡುಗಿದ
 ರೋಡಿದರು ಮರುಗಿದರು ರಾಯರ ಖಾತಿಯಲಿ ನೊಂದು |
 ನೋಡಿದಳು ಜನಕಸುತೆ ಭಯದಲಿ
 ಭೇಡಿದಳು ಪಾರ್ವತಿಯು-ಸುನಯನೆ
 ಬಾಡಿದಳು ದುಃಖದೊಳವಳ ಕರೆದೊಯ್ದಳರಮನೆಗೆ ||೪||

ಕೆರಳಿದನು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕಣ್ಣಳ
 ಲುರಿಯ ಕಾರಿದ ನೃಪರ ಗರ್ವವ
 ಮುರಿವ ಹದನನು ನೆನೆದ ಚಾಪವ-ಶರವ ಕೈಗೊಂಡು |
 ಹರಿಮೊಗವ ನೋಡಿದರೆ ಕೋಪವ
 ಪರಿಹರಿಸಿ ನಗೆಮೊಗದಿ ಮೋನದಿ
 ಗುರುಚರಣಕಭಿನಮಿಸಿ ರೋಷವನುಳಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ||೫||

ಬೀಸಿದುದು ಬಿರುಗಾಳಿ ದಿಗ್ಗಜ
 ಘಾಸಿಗೊಂಡುವು ಕೂರ್ಮನೊರಗಿದ
 ರೋಷವಹ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆ ಹೊಳೆದುದು ಭೂಮಿ ನಡುಗಿದುದು |
 ಸೂಸಿದುವು ಕಿಡಿ ವಿಲಯ ಮೇಘಗ
 ಳಾ ಸಮಯದಿ ಕ್ಷತ್ರಕುಲಜರ
 ಮೊಸಲಿನೆ ಯಮನಂತೆ ಭಾರ್ಗವರಾಮ ನಡೆತಂದ ||೬||

ಗಿಡುಗನುಪಟಳದಿಂದ ಕೋಳಿಗ
 ಳಡಗುವಂತಡಗಿದರು ಸರ್ವರು
 ಕೊಡಲಿರಾಮನ ಕಿಡಿಯ ಕೆಮ್ಮಾಸೆಗಳ ನೋಡಲ್ವೆ |
 ನಡುಗಿದುದು ಕುಲಶಿಖರ ತರುಗಳು
 ಕೆಡೆದುವಾ ಪುರದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಿವ
 ರುಡುಗಿ ರಾಮನ ತೊಡಕು ತಮಗೇಕೆಂದು ಸಾರಿದರು ||೭||

ಪರಮವೈಷ್ಣವ ರುದ್ರಮಂತ್ರಪ
 ನೊರೆವುತಾ ಭೂಸುರನು ರೋಷೋ
 ತ್ವರುಷದಿಂ ನಿರುಕಿಸಿದ ಸಕಲಕ್ಷತ್ರವೀರರನು |
 ಉರಿಹೊಗೆಯ ಕೆಮ್ಮಾಸೆ ರುದ್ರನ
 ಪರಿಯ ಕಾಣುತ ಭಯದೊಳಡಗಿತು
 ನೆರೆದ ಭೂಪರ ಶೌರ್ಯ ಜನಪತಿ ಹೃದಯ ಕಲಕಿದುದು ||೮||

ಪಣೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಯ ಬಳಿದು ರೌದ್ರಾ
 ನನನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಾಲೆಯ
 ಮುನಿ ಮನೋವೇಗದಲಿ ಬಂದನು ಕೊಡಲಿಯನು ಪಿಡಿದು |
 ಕಣುಗಳಲಿ ಕಿಡಿಗಾರಿ ನಂದಿರೆ
 ಜನಕ ಭಯದಿಂ ಕರೆದು ಸೀತೆಯ
 ಮುನಿಯ ಚರಣದಿ ಕೆಡಹಲಾಶೀರ್ವದಿಸಿದನು ಮುದದಿ ||೯||

ಮುನಿಸ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಾಜ್ಞೆಯೊ
 ಳನಕುಲೋತ್ತಮರೆರಗಿದರೆ ಭೃಗು
 ತನಯ ಹರಸಿದನವರ ಹೊಗಳಿದ - ಮತ್ತೆ ಮನ್ನಿಸಿದ |
 ಜನಪದಶರಥ ಕುವರರಿರ್ವರು
 ಜನಕಜೆಯ ಕರವಿಡಿಯೆ ರುದ್ರನ
 ಧನುವ ಭಂಗಿಸಿದಾತನೀ ರಘುರಾಮ ನೋಡೆಂದ ||೧೦||

ಕಿಡಿಯಕಾರುತ ರೋಷಭೀಷಣ
 ಪಿಡಿದು ಕೊಡಲಿಯ ಜನಕರಾಯಗೆ
 ನುಡಿದನೆತ್ತಣ ನೃಪರು ವೈಭವವೇನು ಪೇಳಿನಲು |
 ವೊಡವಿ ಮಗಳನು ವರಿಸೆ ಬಂದಿಹ
 ವೊಡವಿಸರು, ರಘುವೀರ ಭಂಗಿಸಿ
 ಮೃಡನ ಚಾಪವ ಗೆಲಿದ ಸೀತಾಕರವ ತಿಳಿಯೆಂದ ||೧೧||

ಮುರಿದ ಶಿವಕಾರ್ಮುಕವ ಕಾಣ
 ಲ್ಕುರಿಯ ಕಾರುತ ಕಾಲಯಮನೊಲು
 ದುರುಳ ನರಪತಿ ಜನಕನೆಲವೋ ಕುಲವನೊರೆಸುವೆನು |
 ಗರುವ ಮೂಡಿತೆ ನಿನಗೆ ಲೋಕದ
 ಗುರುವಿಗಪಮಾನವನು ನೆನೆದೆಯ
 ಮುರಿವೆನ್ನೆ ತೋರೆನಗೆ ತೀಘ್ರದೊಳಿಂದ ಭೃಗುತನಯ ||೧೨||

ಪರಶುರಾಮನ ರೋಷವಹ್ನಿಯೊ
 ಳುರಿದು ಭುಜಬಲ ಭೀತಿ ಮೊಳೆತುದು
 ತರಣಿಕುಲಜರ ಕೊಲದೆ ಬಿಡನೆಂದುಳಿದ ನೃಪನಿಕರ |
 ಹರುಷಗೊಂಡುದು ಜನಕ ಮಾರು
 ತ್ತರವ ನುಡಿಯದೆ ಮೌನದಿಂದಿರೆ
 ಕಿರುನಗೆಯೊಳಾ ರಾಮನೆಂದನು ಭಾರ್ಗವನ ನೋಡಿ ||೧೩||

ಧನುವ ಮುರಿದವನಾನು ನಿನ್ನೀ .
 ವನಜಪದ ಸೇವಕನು - ಮುಟ್ಟಲು
 ಧನುವೆರಡು ಹೊಳಾಯ್ತು ಕೋಪಮಿದೇಕೆ ನಿನಗೆನಲು |
 ವಿನಯದಿಂ ಸೇವಿಸಲು ಸೇವಕ
 ನೆನಿಸುವನು ನೀ ವಿನಯಹೀನನು
 ಪಣೆಯಗಣ್ಣಿನ ಬಿಲ್ಲ ಮುರಿಯುತಲೆನಗೆ ಹಗೆಯಾದೆ . ||೧೪||

ಗುರುವೆನಗೆ ಗಿರಿಜೇಶನಹಿತವ
 ನರಿತರಿತು ನೀಗೈದು ಹಗಯೆನಿ
 ಸಿರುವೆ ಮುರಿದವನಾವನಾಗಲಿ ಶತ್ರುವಿನ್ನೆನಗೆ |
 ತುರಿಸಿದನೆ ಫಣಿಶಿರವನಪ್ಪಿದ
 ಮರಣ ಸಿಂಹವ ಕೆಣಕಿ ಜೀವನ
 ತೊರೆದನವನಿನ್ನೇನೆನುತ ಕಿಡಿಯಾದ ಭಾರ್ಗವನು ||೧೫||

ಕೇಳಿದನು ಸೌಮಿತ್ರಿ ರೋಷ
 ಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ಪಲ್ಲಡಿದು ರಘುಕುಲ
 ಮೌಳಿಮಣಿಯೊಳು ಸರಸವೇ ನಿನಗಿಂದು ವಿಪ್ರನಲಾ |
 ಬಾಲತನದಲಿ ಹಲವು ಬಿಲ್ಲುಳ್
 ಬಾಳುಗೆಡಿಸಿರಲಾ ಸಮಯದಲಿ
 ಕೇಳದಿಹ ಮುನಿ ಬಂದುದೇತಕೆ ಮುನಿಯುತೀಗಿಂದ ||೧೬||

ಹರನ ಶಿಷ್ಯನು ನೀನು ಪುರಹರ
 ಚರಣ ಭಕ್ತಿಯದೇಸೋ ಮೇಣಾ
 ಹರನ ಧನುವಿನೊಳೆಷ್ಟು ಮಮತೆಯೊ ಪರಶುಧರ ನಿನಗೆ |
 ಗುರುಧನುವ ಮುರಿದೊಗೆದನಗ್ರಜ
 ನುರವಣಿಯ ನೀ ತಡೆಯಲಾಪೆಯ
 ಪರಿಣತಿಯ ತೋರೆನಗೆ ಭಾರ್ಗವನೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ||೧೭||

ತರಳನಾಡಿತದಿಂದ ಖತಿಗೊಂ
 ಡರರೆ ನೃಪಬಾಲಕನೆ ತಿಳಿಯದೆ
 ಸೊರಹದಿರು ಶಿವಚಾಪಕಣೆಯಹೆ ಚಾಪಮಿನ್ನಿಹುದೆ ? |
 ಅರಿಯರೇ ಜಗವಿದಿತವಿದು ಸರು
 ವರಿಗೆ - ಗಳಹದೆ ತೊಲಗು ಬಯಸದೆ
 ಮರಣ ಮರೆಯಾಗೆಂದ ಕೋಪದೊಳೊಡುಗಚ್ಚುತಲಿ ||೧೮||

ಶಿವನ ಕಾರ್ತುಕವೇನು ಮೇಣಿ
 ನ್ನವನಿಯೊಳಗಿಹ ಮಿಕ್ಕ ಧನುವೇಂ !
 ಶಿವನ ಕಾರ್ತುಕವತಿ ಪುರಾತನವೆಂದು ನೀನರಿಯಾ ?
 ಸವೆದ ಚಾಪವ ಸೋಂಕೆ ಮುರಿದುದು
 ರವಿಕುಲೋತ್ತಮನೇನ ಮಾಡುವು
 ದವನಿದೇವರು ಬೆಸಸಿರಿಂದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಗುತ ||೧೯||

ಎನ್ನ ನೀತಿಯನರಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ನಿನ್ನು ತರಳನು ಕೊಲೆನು ಕರುಣದೊ
 ಳೆನ್ನ ಪಾರ್ಥಿವಕುಲದವಾನಲನೆಂದು ಮನಗಾಣು |
 ಎನ್ನ ಭುಜಬಲದಿಂದ ಪಾರ್ಥಿವ
 ರುನ್ನತಿಯ ಮುರಿದಿಹೆನು ಕೊಡಲಿಯ
 ಬಣ್ಣವರಿಯದ ಬರಡುಬಾಲಕ ತೊಲಗು ನೀನೆಂದ ||೨೦||

ಹೆತ್ತ ತಾಯ್ತಂದೆಯರ ದುಃಖದೊ
 ಳೊತ್ತರಿಸದಿರು ಹಾಳುಹೊರುವುದು
 ಮತ್ತೆ ಗಳಹಲು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ಪಾಡ ನೀನರಿಯಾ ! |
 ಸುತ್ತುತಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಲ ಭೂ
 ಪೋತ್ತಮರ ಶಿರವರಿದೆನಿದ ನೆನೆ
 ಯುತ್ತ ಕೆಣಕದಿರೆನ್ನ ತೊಲತೊಲಗಿಂದ ಭೃಗುಸೂನು ||೨೧||

ಪರಮಪಾವನ ಹರನಕಾರ್ಮುಕ
 ದಿರವ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಮರೆತೀ
 ಪರಶುವನು ಹೊಗಳುತ್ತಿಹೆ, ರುದ್ರನ ಚಾಪಕಪಮಾನ |
 ಬರಿದೆ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಯುತ್ತ ಹೊಗಳುವೆ
 ಗುರುವಿಗಪಮಾನವನು ಮಾಡುವೆ
 ಬರಡು ಚಾಪವೋ-ಪರಶುವೋ ನಾನರಿಯೆ ಹೋಗಿಂದ ||೨೨||

ಕೆಣಕಿಹರೆ ಸುರವಿಪ್ರಗೋವ್ವಳ
 ನಿನಕುಲೋತ್ತಮರಿನ್ನೆಬರ ನೀ
 ಮುನಿಪ ಭೃಗುವರಕುಲಜ ನಿನ್ನಡಿಗಿರಗಿ ಬೇಡುವೆನು |
 ಧನು ಪರಶುಗಳನೊಗೆದು ಶೋಷವ
 ಹನನ ಮಾಡುತ ಸತ್ವಗುಣವ
 ನ್ನನಘ ಭಜಿಸೈ ರುದ್ರಗುರುವೊಲಿಯುವನು ನಿನಗೆಂದ ||೨೩||

ಗೆಲಿದ ಶಿವಧನು ಸತ್ವಗುಣದಲಿ
 ಗೆಲುವನೀ ಗುಣದಿಂದ ನಿನ್ನನು,
 ತಿಳಿಯದನ ನುಡಿಯೆಂದು ಪೊಳ್ಳೆಳೆಯದಿರು ನೀತಿಗಳ |
 ವಿಲಯರುದ್ರನ ಶಿಷ್ಯ ನಿನ್ನಡಿ
 ಗಳಲಿ ಹೊರಳುವೆ ಮನ್ನಿಸೆನ್ನನು
 ಛಲವ ಬಿಡು ನೀನೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಗುತ ಭೃಗುಸುತಗೆ ||೨೪||

ವಿಲಯ ಮೂರುತಿಯಂತೆ ಕೆರಳುತ
 ಲೆಲೆಲೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುನಿವರ
 ನುಳುಹಿರುವೆ ಬಾಲಕನ ಕೊಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಗುಣವರಿತು |
 ಛಲವ ನಿಲ್ಲಿಸು ಮತ್ತೆ ಗಳಹ
 ಲ್ಕುಲವನೊರೆಸುವೆ ಮಂದಮತಿ ಗಾ
 ವಿಲನ ಕೊಲದಿರೆನೆಂದ ಭಾರ್ಗವರಾಮ ಖಾತಿಯಲಿ ||೨೫||

ಮತ್ತೆ ದೂರದಿರೆನ್ನ ಕುಲಗಿಲ
ಮೊತ್ತಮುಳಿಯದ ತೆರದೊಳೊರೆಸುವೆ
ನೆತ್ತ ವೋದರು ಬಿಡೆನು ಹರಿಹರವಿಧಿಯ ಮರೆವೊಗಲಿ |
ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಕಳಚುವೆನು ದೇಹದ
ಪಿತ್ತವಿಳಿಸುವೆ ನಿಲಿಸದೊಡೆ
ಕೆತ್ತಿ ನುಡಿವುದನೆಂದ ಪಾರ್ಥಿವ ಕುಲದವಾನಲನು ||೨೬||

ಹೊಗಳಿಕೊಂಬರೆ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳರು
ಹೊಗಳುಭಟರಾರಿಲ್ಲ ಪೆರ್ವೆಯ
ಹೊಗಳಿಕೊಂಡರೆ ಬಾಹುವಿಕ್ರಮ ಮೊಳೆವುದೇಂ ಮತ್ತೆ !!
ಹೊಗಳಿಕೊಂಬುವ ಮಮತೆ ನಿನಗಿರ
ಲುಗುಳುಸುಳು ಕೀರ್ತಿಗಳನೆನ್ನನು
ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸದು ಪರಶುಧರ ನುಡಿಯೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ||೨೭||

ಶೂರ ಸಮರಾಂಗಣದಿ ಶೌರ್ಯವ
ತೋರಿ ಬೆಳಗುವ-ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟರ
ವೀರ ನುಡಿನುಡಿ ವಂದಿನಾಗಧರೇಕೆ ಹೊಗಳುವೊಡೆ !!
ಗಾರುಗೆಡಿಸಿದುದಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥಿವ
ವೀರರಂ ಪೂರ್ವದಲಿ ರಘುಕುಲ
ವೀರಗದಿರಾರಿಹರು ಗಳಹದಿರೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ||೨೮||

ಎಲೆಲೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ನಿನ್ನಿಂ
ದುಳಿದಿರುವನಿನ್ನೆವರ ಕುವರನ
ಛಲನ ಬಿಡಿಸಿಲ್ಲದಿರೆ ಯಮನಾಲಯನ ಕಾಣುವನು |
ಉಳಿದಿರುವ ಗುರುಮುಣನ ಬಾಲನ
ತಲೆಯನುರುಳಿಸಿ ತೀರಿಸುವೆನಿ
ನ್ನಳಿದಿನನನೆಂದರಿದುಕೊಳ್ಳೆಂದೊರೆದ ಭಾರ್ಗವನು ||೨೯||

ಎಲೆ ಮುನಿಸ ತಾರದಿರು ಕೋಪವ
 ನೊಲಿದು ತರಳನ ದೋಷವೆಣಿಸದೆ
 ಸಲಹು ಸಾಧುಗಳಿದನು ಗಣಿಸರು ಹರಸು ಬಾಲಕರ |
 ವಿಲಯರುದ್ರನ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬುದೆ
 ತಿಳಿಯನೀ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನುಡಿದೊಡೆ
 ಸೆಳೆಯುವರೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಬಿಡು ತಡೆಯಿಂದ ಕೌಶಿಕನು ||೩೦||

ನಿನ್ನ ಶೀಲವನರಿಯುತುಳುಹಿದೆ
 ನಿನ್ನ ಸೈರಿವೆನೆಂತು ಗುರುಮುಣ
 ವನ್ನು ಸಲಿಸುವೆನಿವನ ಕೊರಳನು ಕಳಚಿ ಶೀಘ್ರದಲಿ |
 ಎನ್ನ ರೋಷಜ್ವಾಲೆ ಬಲಿತುದು
 ಬೆನ್ನನಟ್ಟಿತು ತರಳಗಾದುದು
 ಮುನ್ನ ಮೃತ್ಯುಪ್ರೇಮ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ನೋಡೆಂದ ||೩೧||

ಹರಿಯನೇ ಹಗೆಯೆಂದು ನೋಡುವ
 ಪರಶುರಾಮನ ಕಂಡು ನಗುತಾ
 ದರಿಸೆ ಕೌಶಿಕ ನಯದಿ ನುಡಿಸಿದ ರೋಷತಾಮಸನ |
 ಮುರಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾಗ ಕರೆತಾ
 ಗುರುವ ಮುಣಬೆಳೆದಿರಲು ಬಡ್ಡಿಯ
 ಬರೆಸಿ ಮುಣಮೂಲವನು ತೀರಿಸು ಕರೆ ಗುರುವನೆಂದ ||೩೨||

ಮುನಿಯ ಕೋಪವನರಿತು ರಘುವರ
 ವಿನಯದಿಂ ನುಡಿಯುತಿರೆ ಭಾರ್ಗವ
 ಕನಲಿ ಕೊಡಲಿಯನೆತ್ತಿ ಬರುತಿರಲೊರೆದ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಧನುಮುರಿದ ಮೇಲಿನ್ನು ಕೋಪವ
 ನನಘಮಾಡಿದೊಡೆನು ಫಲ-ಫಲ
 ವಿನಿತು ಮಾಳ್ವರೆ-ಎನಗೆ ಮುನಿದೊಡೆ ಚಾಪ ಸರಿಯಹುದೆ? ||೩೩||

ಕೆರಳಿ ಮುನಿ ರಘುಪತಿಯ ನೋಡುತ
ಕರೆದ ಯುದ್ಧಕೆ ಕೊಡಲಿ ತಿರುಗಿಸಿ
ಗಿರಗಿರನೆ ಕೋಪದಲಿ ಭಾರ್ಗವ ಸಮರಕನುವಾದ |
ಅರೆನಗೆಯ ನೋಟದಲಿ-ಮುನಿವರ
ಶಿರವನೊಡ್ಡುವೆ ನಿನ್ನ ಪರಶುಗೆ
ಪರಮಶಿಷ್ಯರ ಕೊಲುವರೇ ಸಾಕೆಂದ ದಾಶರಥಿ ||೩೪||

ಕೊಡಲಿ ಬಿಲುಬಾಣಗಳ ಕಾಣಲು
ಝಡಿದ ಪಾರ್ಥಿವ ವೀರನೆನ್ನುತ
ಹುಡುಗತನದಲಿ, ತಮ್ಮ ರೋಷವ ತಡೆದು ಕರುಣದಲಿ |
ಪೊಡವಿಯಮರನೆ ನಿಜವನರಿತಿರ
ಲಡಿಗಿರಗಿ ಪೂಜಿಸುವನನುಜನು
ಕಡುತವಸಿ ನಿನಗೆಮಗೆ ಸಾಟಿಯೆ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮದಿ ||೩೫||

ಕೆರಳಿ ರಾಮನ ನುಡಿಗೆ ರೋಷೋ
ತ್ವರುಷದಲಿ ಖಳನಿನ್ನ ನಾಲಗೆ
ಯುರಿವುದನು ನೋಡುತಿರು ಪಾರ್ಥಿವಕುಲಕುಠಾರನಲಾ |
ಧರೆಯನಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಬಾರಿಗೆ
ಚರಿಸಿ ಭೂಭುಜಕುಲವ ಸವರಿದ
ಪರಶುವಿದು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿಹುದೆಂದ ಭೃಗುಸೂನು ||೩೬||

ಸೆಣಸುವರೆ ಪಾರ್ಥಿವರು ಭೂಸುರ
ಜನಗಳಲಿ ನೀ ವಿಪ್ರನಾಗಿರ
ಲೆನೆಗೆ ಸಲ್ಲದು ಯುದ್ಧಮದರಿಂ ಮಣಿವೆ ಪದಯುಗದಿ |
ರಣಭಯಂಕರನೆನೆಗೆ ಸಮಬಲ
ನೆನುವವೀರನದಾರು ಲೋಕದೊ
ಳಿನಕುಲೋನ್ನತರೆಮ್ಮನಂಜಿಸರಾರು ಹೇಳೆಂದ ||೩೭||

ನೋಡಿದನು ಭೃಗುರಾಮ ರಘುವರ
 ನಾಡಿತಕೆ ತಲೆದೂಗಿ ದನುಜವಿ
 ಭಾಡಗೆರಗುತ ಮನದಿ, ವೈಷ್ಣವಚಾಪ ನೀಡುತಲಿ |
 ನೋಡು ಶಿವಚಾಪದೊಲು ಮಣಿಯದು
 ಹೊಡು ಬಾಣವ ಬಾಹುಬಲವನು
 ನೋಡುವೆನು ತೊಡದಿದೊಡೀಗಳೆ ಕೊಲುವೆ ಕೇಳೆಂದ ||೩೮||

ಸೆಳೆದು ವೈಷ್ಣವ ಚಾಪ ಮೌರ್ವಿಯ
 ಬಲಿದು ಲೀಲೆಯ ತೋರಲಾಕ್ಷಣ
 ನಳಿನಪದಗಳ ಪಿಡಿದು ಹೊರಳಿದ ಪರಶುಧರನಾಗ |
 ಮುಳಿಸು ತೊಲಗಿತು ಭಕ್ತಿ ಮೂಡಿತು
 ನಳಿನನಾಭನ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ
 ಸೆಳೆದು ವೈಷ್ಣವ ಶಕ್ತಿಯಿತ್ತನು ಹರಿಯ ಹೊಗಳಿದನು ||೩೯||

ದೇವದೇವರಿಗೊಡೆಯನೆಂಬುದ
 ಭಾವಿಸದೆ ತೆಪ್ಪೆಣಿಸಿದೆನ್ನನು
 ತೀವಿದತಿಶಯದಿಂದ ನೋಡಿದೆ ಕರುಣವಾರಿಧಿಯೆ |
 ಶ್ರೀವರಾಂಘ್ರ ಸರೋಜಯುಗಳದಿ
 ದೇವ ಜಯಜಯಯೆಂದು ಹೊಗಳುತ್ತ
 ಪಾವನನು ಹೊರವಂಟೆ ಹರುಷದಿ ಬಡಗದಿಕ್ಕಿನಲಿ ||೪೦||

ಹರುಷ ಮೂಡಿತು ದುಃಖವೋಡಿತು
 ನರಪತಿಗಳಾರ್ಭಟಿಯು ತಗ್ಗಿತು
 ಸುರರು ದುಂದುಭಿವಾದ್ಯ ಮೊಳಗಿದರಾಗ ಗಗನದಲಿ |
 ಸುರಿದು ಸುಮವರ್ಷವನು ಹಾಡುತ್ತ
 ತರಳೆಯರು ಹರಸಿದರು ಹೊಗಳಲು
 ಸರಸಿಜಾನನೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮೆಚ್ಚಿದಳು ಸೀತೆ ||೪೧||

ವಿಶ್ವಾಮ ೧೦

ಸೂ|| ರಾಯದಶರಥ ನಡೆಯುತಂಭೋ
ಜಾಯತಾಕ್ಷ ವಿನಾಹಕೋಸುಗ
ರಾಯಜನಕನ ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ಸತಿಸುತರ್ವರಸಿ ||

ಪುರದಿ ಮಂಗಳನಾದ್ಯ ಮೊಳಗು
ತ್ತಿರಲು ಶೃಂಗರಿಸಿದರು ಮಿಥಿಲಾ
ಪುರದಿ ಗೃಹಗಳ ಕೇಳಿ ರಾಮವಿನಾಹವಾರ್ತಿಯನು |
ಸರಸಿರುಹ ವದನೆಯರು ಪಾಡುತ
ಹರುಷದಲಿ ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿಯಿಂ
ಹರಸಿ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರರ ನಲಿದರಂದಲ್ಲಿ ||೧||

ಮೃಡನಕಾರ್ಮುಕ ಭಂಗಮಾದುದು
ಕೊಡಲಿಕಾರನ ಗರ್ವಮುರಿದುದು
ಪೊಡವಿಪಾಲರ ದರ್ಪವಡಗಿತು ರಾಮನಿಧಿನಲಿ |
ಮಡುಹಿದನು ನೃಪಶೋಕವಹ್ನಿಯ
ಪೊಡವಿಸುತೆ ನೂಕಿದಳು ದುಃಖವ
ಪಡೆದುದೀ ಧರೆ ಸತತ ಸಂತೋಷವನು ವಿಜಯದಲಿ ||೨||

ಜನಕ ಕೌಶಿಕನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಜ
ತನಯ ದಶರಥ ಸಾರ್ವಭೌಮಗೆ
ಜನಕಜಾ-ಶ್ರೀರಾಮ ಲಗ್ನೋತ್ಸವದ ಸಂಗತಿಯ |
ಅನುವಿನಿಂ ಬರೆದಿತ್ತು ದೂತರ
ನನಘನಟ್ಟಿದ ಪುರವನಿತ್ತಲು
ಘನವೆನಲು ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ವಿಧವಿಧದಿ ಚಿತ್ತಿಗರು ||೩||

ಪರಮಸುಗುಣಾರ್ಣವನು ರಾಘವ
 ಪರಮ ಸುಂದರಿ ಸೀತೆಯಿರ್ವರು
 ಮೆರವ ಕೇಸರಿಪೀಠ ನಿರ್ಮಿತವಾಯ್ತು ಸಂಭ್ರಮದಿ |
 ಸಿರಿಯು ಮಿಥಿಲಾಪುರದಿ ನೆಲಸಲು
 ಸುರಿದು ಸಂಪದಗಳನು ಕರೆದರು
 ಸುರರು ಸುಮವರ್ಷವನು ದುಂದುಭಿವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಿ ||೪||

ಜನಕನಟ್ಟಿದ ಚರರು ಪಯಣದೊ
 ಳನಕುಲೋದ್ಭವ ನಗರಿ ಸೇರುತ
 ಜನಪತಿಯ ದರ್ಶನವ ಪಡೆಯುತ ಕಾಣಿಕೆಗಳಿತ್ತು |
 ವಿನಯದಿಂ ಶುಭಲಗ್ನಪತ್ರವ
 ಕನಕತಟ್ಟಿಯೊಳಿಟ್ಟು ನಿಂದಿರ
 ಲನಘ ನೋಡುತ ರೋಮಪುಳಕಿತನ್ಮಾದನಡಿಗಡಿಗಿ ||೫||

ದನುಜರಂ ಸದೆಬಡಿದ ವ್ಯಾಜದಿ
 ಮುನಿಯು ಕಲ್ಯಾಣವನು ಬಗೆಯುತ
 ಲಿನಕುಲವ ಬೆಳೆಗಿಸಿದ ತರಳರನೊಯ್ದು ಸಂಗಡದಿ |
 ತನಯ ಭಂಗಿಸಿ ರುದ್ರ ಕಾರ್ಮುಕ
 ಜನಕನೊಡ್ಡಿದ ಹಣವಗೆಲ್ಲನು
 ಮುನಿಯ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ನಡಿವುದು ರಾಮಕಲ್ಯಾಣ ||೬||

ಕರೆದು ದೂತರ ಕೆಲಕೆ ನೃಪನುಪ
 ಚರಿಸಿ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ವೃದ್ಧನುಡಿ
 ಯೊರೆದು ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ |
 ತರಳರಿದವಂ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿರೆ
 ಪರಮ ಹರುಷದಿ ಕೇಳ್ದ ರಾಘವ
 ಹರನ ಕಾರ್ಮುಕ ಮುರಿದ ಪರಿಯಂ ಕೇಳಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ||೭||

ದನುಜೆಯಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಕೌಶಿಕ
ಮುನಿಯ ಯಾಗವ ಕಾಯ್ದು ಗೌತಮ
ಮುನಿಸತಿಯನುದ್ಧರಿಸಿ ಮಿಥಿಲಾನಗರಕ್ಕೆತಂದು |
ಭನುವಭಂಗಿಸಿ ಜನಕರಾಯನ
ಪಣವ ಗೆಲ್ಲನು-ಪರಶುರಾಮನ
ವಿನಯದಲಿ ಖಂಡಿಸಿದ ಬಗೆಗಳ ಪೇಳ್ವರಾಚರರು

||೮||

ಪಸರಿಸಿದುದೀ ವಾರ್ತೆ ಪುರದಲಿ
ಕುಶಲೆ ಕೈಕೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯರು ಬಂ
ಹೊಸಗೆ ನುಡಿಯಿಂ ನಲಿದು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಸೇವಕರ |
ಉಸಿರಲಮ್ಮದೆ ಹೊಗಳಿ ರಘುವರ
ನೈಸಕವನು ಮಿಗೆ ಕಾಣೈಯಾಯುತ
ಲೊಸೆದು ದಶರಥ ಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿದ

||೯||

ಗುರುವಸಿಷ್ಠರ ಕರೆಸಿ ಪದಗಳಿ
ಗೈರಗಿ ಮಂಗಳಲಗ್ನದೊಸಗೆಯ
ನೊರೆಯೆ ಹೊಂಪುಳಿಯೋದನಾಮುನಿ ಹರುಷಲಹರಿಯಲಿ |
ಪರಮ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ರಾಮನು
ಹರನ ಕಾರ್ಮುಕ ಮುರಿದು ಸೀತೆಯ
ವರಿಸಿ ಮೆರೆವನು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣವನು ಬಯಸುತಲಿ

||೧೦||

ಧನ್ಯ ನೀನೇ ಜಗದಿ ಸುತಸಂ
ಪನ್ನ ವೈದೋರಿದನು ಸಿರಿಪತಿ
ಯೆನ್ನುತಾಮುನಿ ಹೊಗಳಿದನು ದಶರಥ ನೃಪಾಲಕನ |
ಪನ್ನ ಗಾಸನ ಹರಿಯ ಪೂಜಿಸು
ತುನ್ನತದಿ ದಾನಾದಿ ಸತ್ಕೃತಿ
ಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ನೃಪತಿ ಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯಲಿ ನಲಿದೊಲಿದು

||೧೧||

ಪುರದ ನರನಾರಿಯರು ಹರುಷೋ
 ತ್ಕರುಷದಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಮನೆಗಳ
 ಪರಿಮಳೋದಕ ತಳಿದು ಕನ್ನಡಕಳಶಗಳನಿಡಿಸಿ |
 ಪುರಮನೋಹರಮಾಗೆ ಕೇತನ
 ಮೆರೆಯೆ ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿ ಮಿರುಗುವ
 ತೆರದಿ ಬರೆದರು ರಂಗವಲ್ಲಿಯ ಚಿತ್ರ ವೀಧಿಯಲಿ ||೧೨||

ಭರತ-ಶತ್ರುಘ್ನರನ್ನು ಕರೆಸುತ
 ಕರಿತುರಗ ವಾಹನವ ತರಿಸಿ
 ತ್ವರದಿ ರಾಮವಿವಾಹಕೋಸುಗ ತೆರಳಿರೆಂದೆನಲು |
 ಹರುಷ ಪುಳಕಿತರಾಗಿ ಸೋದರ
 ವರರು ದಶರಥನೊಡನೆ ಮಿಥಿಲಾ
 ಪುರದ ಪಯಣೋತ್ಸಾಹ ಮಾನಸರಾದರಾತುರದಿ ||೧೩||

ಕರಿತುರಗ ಪಾಯದಳ ಶತಸಾ
 ವಿರದ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಿಾರಿ ಹೊರಟರೆ
 ವರವರೂಢವನೇರಿ ನರಪತಿ ಪಯಣಕನುವಾದ |
 ಗುರುವಸಿಷ್ಠನು ರಥವನೇರ
 ಲ್ಪುರಮನೆಯ ನಾರಿಯರು ಶಿಬಿಕೆಯ
 ಹರುಷದಿಂದೇರಿದರು ಜಯಘೋಷದಲಿ ಹಿಗ್ಗುತಲಿ ||೧೪||

ವಂದಿಮಾಗಧ ಸೂತ ಭೂಸುರ
 ವೃಂದ ಗುಣಗಾಯಕ ಪಸಾಯ್ತರು
 ಸಂದಣಿಸಿ ಪಯಣದಲಿ ನಡೆದರು ಜನಕ ಪುರವರಕೆ |
 ವಂದಿಸುತ ಮನದಿಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯ
 ನಂದು ಗುರುಸಹಿತಾ ನೃಪಾಲನು
 ಬಂದು ರಥವೇರಿದನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನಡೆಸಿದನು ||೧೫||

ನಡೆದು ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ಪಯಣದೊ
 ಕಡಿಗಡಿಗೆ ರಾಮಾಮೃತವ ಸವಿ
 ದೊಡಲ ಪಾವನಗೈದು ಬರುತ್ತಿರೆ ನೋಡಿ ಶುಭಶಕುನ |
 ಪೊಡವಿಪತಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಲಿ ರಥವನು .
 ನಡೆಸುವನು ಜವದಿಂದ ರಾಮನ
 ನೆಡಬಿಡದೆ ನೆನೆಯುತ್ತ ನೋಳ್ಪಾತುರದ ಮನದಿಂದ ||೧೬||

ಬರುವ ದಶರಥನೆಂದು ಮಾರ್ಗದೊ
 ಕುರುತರದಿ ಭವನಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿ
 ಸರುವತರ ವಸ್ತುಗಳನಿರಿಸಿದ ಜನಕ ಸಂತಸದಿ |
 ಪರಿಮಳೋದಕ ಪಕ್ಷಿಫಲಗಳ
 ನಿರಿಸಿ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳ ಮಾಡಿಸಿ
 ತರತರದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನಿರಿಸಿದನಾ ಗೃಹಿಗಳಲಿ ||೧೭||

ಕರಿತುರಗೆ ಮಣಿರಥವ ಭೂಷಣ
 ವರರತುನ ಹೇಮಾದಿ ಭಂಡಿಯ
 ಭರದಿ ಕಳುಹಿದ ವಸ್ತ್ರಜಾಲವ ದಾಸದಾಸಿಯರ |
 ಕರೆತರಲು ಮರ್ಯಾದೆಯಲಿ ನೃಪ
 ವರನ ರತುನಾಭರಣ ರಾಶಿಯ
 ಹೊರಿಸುತ್ತೊಂಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕಳುಹಿದ ಕೋಸಲಾಧಿಪಗೆ ||೧೮||

ಜನಕನನುಚರರೊಲಿದು ತಂದಾ
 ಕನಕರತುನಾವಳಿಯನಿತ್ತರು
 ವಿನಯದಲಿ ಜನಪತಿಯ ಕಾಣಿಕೆಯೆಂದು ನುಡಿವುತಲಿ |
 ಅನುವಿನಿಂದಾ ವಸ್ತು ಜಾಲವ
 ಜನಪ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ ಯಾಚಕ
 ಜನನ ತಣಿಸಿದ-ಜನಕದೂತರ ನುಡಿಸುತುಚಿತದಲಿ ||೧೯||

ನರಪ ದಶರಥ ಪಯಣಮಾರ್ಗದೊ

ಳುರುತರದೊಳರಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ
ಪರಿಮಳೋದಕ ಸೂಸಿ-ಹಾಸಿರೆ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯು |
ಸುರಪತಿಯ ಸಂಪದನ ಜರೆಯುತ
ವರಕುಬೇರನ ತಲೆಯ ತಗ್ಗಿಸಿ
ಮೆರೆಯೆ ಮಿಥಿಲಾನಗರ ಸೀತಾದೇವಿ ಮಂಗಳಕೆ ||೨೦||

ಆ ರಮಾಧವನೊಲಿದು ಲೋಕ

ಪ್ರೇರಕನು ಮಗನಾದನಾ ವರ
ಧಾರುಣೀಪತಿ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮಂಗಳಕೆ ಬರಲು |
ಶ್ರೀರಮಾಮಣಿ ಸೀತೆ ಹರುಷದಿ
ಬೀರಿದಳು ನಿಜಮಹಿಮೆ ಸಿದ್ಧಿಗ
ಳಾ ರಘೂತ್ತಮನನ್ನು ಸೇವಿಸೆ ಸಿದ್ಧಮಾಗಿರಲು ||೨೧||

ಸುರಸುಖವ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಸಿದ್ಧರು

ತಿರೆಯ ಮಗಳಾಜ್ಞೆಯಲಿ ದಶರಥ
ನರಪತಿಯ ಪರಿವಾರ ಮೊದಲಾದವರನುಪಚರಿಸಿ |
ಹಿರಿದೆನಿಸಿ ರಾಣಿಯರ ಸೇವಾ
ನಿರತರಾದರು ಹಲವು ರೂಪನ
ಭರಿಸುತಣಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಮಾಯಾವಿಲಾಸದಲಿ ||೨೨||

ಆ ಮಹಿಮೆಗಳನಾರು ಬಲ್ಲರು

ರಾಮನೊರ್ವನು ತಿಳಿದು ಮನದಲಿ
ಭೂಮಿಜೆಯು ಬಹು ಸಂಭ್ರಮದಿ ಮಾಡುತಿಹ ಕಜ್ಜಗಳ |
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸತ್ಕರಿಸಲೀಪರಿ
ಭೂಮಿಪತಿ ದಶರಥನ ಜಾನಕಿ
ರಾಮ ಮಹದಾನಂದಗೊಂಡನು ಮನದಿ ನಲಿದೊಲಿದು ||೨೩||

ಬಂದು ಮಿಥಿಲಾಪುರದೊಳಿಳಿದರೆ
ತಂದೆ ಬರವನ್ನರಿದು ರಘುವರ
ನಂದು ಮನದಾತುರದೊಳಿರಲದನರಿತು ಮುನಿನಾಥ |
ಸುಂದರಾಂಗರರಿವ ರೊಡನೈ
ತಂದು ನೃಪತಿಯ ಕಾಣಿಸಿದನರ
ವಿಂದನಯನರು ಪಿತನ ವಂದಿಸಿದರು ಸರಾಗದಲಿ ||೨೪||

ಬರುವ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುನಿವರ
ಗೆರಗಿ ತರಳರನಪ್ಪಿ ಸುಖಸಾ
ಗರದಿ ತೇಲ್ದನು ನೃಪತಿ ಹರ್ಷೋತ್ಸವ ದೊಳಿರುತಿರಲು |
ಹರಸಿ ಕುವರರನೊಪ್ಪಿಸುತ ರಘು
ವರನ ಘನಮಹಿಮಾತಿಶಯಗಳ
ನೋರೆಯಲಾಲಿಂಗಿಸಿದನಿವರ ಪರಮಸಂತಸದಿ ||೨೫||

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಹ
ರಾ ಮಹೀಪತಿಯೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿರ
ಲಾ ಮಹೋನ್ನತರನ್ನು ನೋಡುವ ಬಯಕೆಯಲಿ ಜನರು |
ಪ್ರೀಮದಿಂ ಬರುತಿರಲು ಭಕ್ತಿ
ಪ್ರೀಮಧಾಮನು ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂ
ಕಾಮನೆಯನೊಲಿದಿತ್ತ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸರ್ವರಿಗೆ ||೨೬||

ಭರತ ಶತ್ರುಹರನ್ನು ನೋಡುತ
ಲುರುತರಾನಂದಾಶ್ರುಗರೆಯುತ
ಪುರದನರನಾರಿಯರು ಕೊಂಡಾಡಿವರು ದಶರಥನ |
ಧರಣಿಜಾತಿಯ ಭಾಗ್ಯಮಾರಿಗು
ದೊರೆಯದೆನ್ನತ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ಪರಮಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವ ನೋಡುತ್ತ ನಲಿಯುವರು ||೨೭||

ಪಾವನದ ಹಿಮುಖತುವಿನಲಿ ಸಂ
 ಭಾವ್ಯ ಮಾರ್ಗೀಶ್ವರದಿ ಶುಭದಿನ
 ವೀ ವಿವಾಹವು ಸೊಗದಿ ನಡೆದುದು ಸಕಲಜಗನಲಿಯೆ |
 ಪಾವನಗ್ರಹಯೋಗ ತಿಥಿ ತಾ
 ರಾವರವ ಶುಭವಾರ ಪರಿಕಿಸು
 ತಾ ವನಜಭವ ಸನ್ಮುಹೂರ್ತವನಿರಿಸಿ ತಿಳುಹಿದನು ||೨೮||

ಧಾರುಣೇಶ ವಿದೇಹ ವಿನಯದಿ
 ನಾರದರ ಕರವಿತ್ತು ಕಳುಹಿದ
 ನಾ ರಘೂತ್ತಮನೆಡೆಗೆ ಮಂಗಳ ಪತ್ರಮಂ ಮುದದಿ |
 ಭೂರಿವಿಭವದೊಳದನು ಕೈಗೊಂ
 ಡಾ ರಿಸಿಯ ಸನ್ಮಾನಿಸಿದ ದನು
 ಜಾರಿ ಜನಕನು ರಾಮಚಂದ್ರನ ಭಾಗ್ಯಮಂ ಹೊಗಳಿ ||೨೯||

ವಿಶ್ರಾಮ ೧೧

ಸೂ|| ಸುರರುಘೇಯನೆ ರಾಮಸೀತಾ
 ಕರಕಮಲನುಂ ಪಿಡಿಯೆ ಜನಕಾ
 ವರಜ ಸುತೆಯರ ವರಿಸಿದರು ಭರತಾದಿಗಳು ನಲಿದು ||
 ಪಣವತಮ್ಮಟಿ ಭೇರಿ ಮೊಳಗಿತು
 ಜನಕನರಮನೆಯಲ್ಲಿ - ಶಂಖ
 ಧ್ವನಿಯಗೆಯ್ದರು ಶುಭನಗಾರಿಯ ಸಬುದ ಮಾಡಿದರು |
 ವನಿತೆಯರು ಹಾಡಿದರು ವಿಪ್ರರು
 ಘನ ನಿಗಮ ಮಂತ್ರಗಳ ಪಠಿಸಿದ
 ರನುವಿನಿಂ ಕಳಸಗಳ ತಂದಿರಿಸಿದರು ನಾರಿಯರು ||೧||

ಏಳು ಜನಕನೃಪಾಲ ವರಗೋ
 ಭೂಳಿಲಗ್ನದಿ ನಡೆಸು ಮದುನೆಯ
 ನೇಳು ಕನ್ಯಾದಾನಕನುವಾಗೆನಲು ಭೂಸುರರು |
 ಕೇಳಿ ಹೊಂಪುಳಿಯೋದನಾ ಭೂ
 ಪಾಲ ಸರ್ವರ ಕರೆಸಿ ದಶರಥ
 ನಾಲಯಕೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲಿ ಹೊರವಂಟ ಸಂಭ್ರಮದಿ ||೨||

ಇಳೆಯನುಗಳ ವಿವಾಹ ಸಮಯವ
 ತಿಳಿದು ಪರಿಜನಕೊರೆದ ದಶರಥ
 ಮೊಳಗುತ್ತಿರೆ ವಾದ್ಯಗಳು ಹೊಂಪುಳಿಯೋದರಾ ಜನರು |
 ಇಳೆಯರಸರೇ ಸಿರಿಗೆ ಸುರಪತಿ
 ಯೊಲಿದು ತಲೆನಾಗಿದನು ನಾಣ್ಣಿದ
 ಜಲಜಸಂಭವ ಶಿವ ಕುಬೇರರು ನಲಿದರಿದ ನೋಡಿ ||೩||

ಜನಕನರಮನೆಗೊಲಿದು ದಶರಥ
 ತನುಜರೊಡನೈದುತ್ತಿರೆ ಹರುಷದಿ
 ಮಣಿಕನಕ ಸುಮನೃಪ್ತಿ ಸುರಿಸಿದರಾವಧದಿ ಸುರರು |
 ವಿನಯದಿಂ ನಮಿಸುತ್ತಿಹೆ ಪ್ರಜೆಗಳ
 ಜನಪರವರು ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಮೆರ
 ವಣಿಗೆಯಲಿ ನಡೆತರುತಿರಲು ಜಯಘೋಷಮಾಡಿದರು ||೪||

ಸುರರು ಸುರನಾರಿಯರು ದೇಹವ
 ಮರೆತಿರಲು ಶಿವನೋಡಿ ಕರುಣದಿ
 ಮರೆಯದಿರಿ ದೇಹವನು ರಾಮನ ಲಗ್ನ ಸಂಭ್ರಮದಿ |
 ಸ್ಮರಿಸೆ ಸೀತಾರಾಮನಾಮವ
 ದೊರಕುವುದು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಿರಿಪತಿ
 ಯಿರವ ಬಲ್ಲವರಾರು ನೋಡಿರಿ ಹರಿಯ ನೀವೆಂದ ||೫||

ನಂದಿವಾಹನನಾಗಿ ಹರುಷದೊ
 ಳಿಂದುಧರ ನಡೆದಿರಲು ಸುರಪಡೆ
 ಇಂದಿರಾಪತಿ ಜನಕನೆಂದಾ ದಶರಥನ ನೋಡಿ |
 ಮಂದಿ ಕಲಿತುದು ಜಯ ಜಯಧ್ವನಿ
 ಯಿಂದ ತುಂಬಿತು ಲೋಕ ಮುನಿಜನ
 ವೃಂದನೆರೆದುದು ರಾಮಚಂದ್ರನ ನೋಡುವಾತುರದಿ ||೬||

ಸುರರು ಕಿನ್ನರ ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾ
 ಧರರು ನರರೂಪದಲಿ ನೆರೆದರು
 ಪರಮಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವ ನೋಡುತ್ತ ನಡೆದಿಹರು |
 ಭರದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೆನಲ್ಕೀ
 ಧರೆಯೊಳವತರಿಸಿಹರು ನಾಲುಕು
 ತರಳರೆಂದಾ ಸುರರುಘೇಯನೆ ಹರುಷಪುಳಕದಲಿ ||೭||

ಮಣಿಕನಕ ಸಿಂಗರದ ತುರಗದಿ
 ಜನದ ಸಂದಣಿಯೊಳಗೆ ಬರುತಿರ
 ಲಿನಕುಲೋದ್ಭವ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಶಿವನು ಸತಿಸಹಿತ |
 ಮನದಣಿಯಲೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಹೊಗಳುತ್ತ
 ವಿನಯದಿ ನಮಿಸಿದನು ದಶರಥ-
 ಜನಕನೃಪರಿನ್ನೇಸು ಸುಕೃತರೊ ಪರಮಘನರೆಂದ ||೮||

ನಿರುತ ನಿಗಮಸ್ತವಕೆ ಸಿಲುಕದ
 ಹರಿಯ ಬೆನ್ನಿನೊಳಿಟ್ಟು ಜಾನಕಿ
 ಕರವ ಪಿಡಿಸುವ ಭಾಗ್ಯಮಾಯಾ ರಾಮನಶ್ವಕ್ಕೆ |
 ತುರಗಮಾದೊಡಮೇನು ರಾಘವ
 ದರುಶನ-ಸ್ವರುಶನದ ಸೇವೆಯ
 ಹಿರಿಮೆಯಾಯ್ತೆನ್ನೇಸು ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೋ ಹೆಯಕೆ ||೯||

ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಗಿಂಟು ಕಣ್ಣಳು
ಹರಸುತಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಕಣ್ಣಳು
ಹರಗೆ ಹದಿನೈದಿರಲು ರಾಮನ ನೋಡಿ ದಣಿಯದಿರೆ |
ಸುರಪ ಗೌತಮನಿತ್ತ ಶಾಪವು
ಪರಮ ಹಿತವಾಯ್ತೆಂದು ಹಿಗ್ಗುತ
ಹರಿಯ ಸಾಸಿರ ಕಣ್ಣಳಿಂದಲಿ ನೋಡಿದನು ನಲಿದು ||೧೦||

ಇದಿರುಗೊಂಡರು ಬಂದು ಸುಂದರ
ವಧುಗಳಾನಂದದಲಿ ಜನಕನ
ಸುದತಿ ಸುನಯನೆ ಹರಿಸುತಾನಂದಾಶ್ರುಗಳ ನಲಿದು |
ವಿದಿತಘನ ಸಂಪೂರ್ಣ ರೂಪನ
ಪದೆದು ನೋಡಿದಳಚಲ ಸಂತೋ
ಷದಲಿ ನಿಶ್ಚೀಷ್ಟಿತ ಶರೀರದಿ ನಿಂದು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ||೧೧||

ಆರತಿಯ ಬೆಳಗಿದರು ಮುದವನು
ಬೀರಿ ರತ್ನಾಭರಣ ವಸ್ತ್ರವ
ನಾರಿಯರು ರಘುರಾಮಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಹರ್ಷಿಸಲು |
ಚಾರುಗುಣ ಗಂಭೀರ ರಾಮನು
ದಾರದಿಂ ಮಣಿರತುನ ರಾಶಿಯ
ಪಾರಿತೋಷಕಮಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು ತನ್ನ ಪರಿಜನಕೆ ||೧೨||

ವಿನಯದಿಂದಘೃದಿಗಳಲಾ
ಜನಪ ದಶರಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ
ಜನಕ ಹರುಷದಿ ಲಗ್ನಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ |
ಮುನಿನಿಕರಕೆರಗುತ್ತ ಸಿಂಹಾ
ಸನದಿ ಕೂರಿಸಿ ನೃಪರ ಸರ್ವರ
ನನುನಯದಿ ಕರೆತಂದನಾ ಜನಪಾಲ ಮರೆಯದೆಯೆ ||೧೩||

ಕೋಸಲೇಶ್ವರ ಶಿವಗೆಸಮನೆಂ
 ದಾ ಸುಶೀಲನು ನಮಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ
 ತೋಷದಿಂದಿನ್ನಿತರ ಭಾವನ ನೆನೆಯದಿರುತಿಹನು |
 ದಾಶರಥಿ ಪಿತನನ್ನು ನೋಡುತೆ
 ಲಾ ಸುಮತಿ ಗುಣಗಣವ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ
 ಲೇಸು ಜನುಮದ ಸುಕೃತಮೊಂದಾಧರಿಸಿದನು ನೃಪನ ||೧೪||

ದಶರಥನ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಪೂ
 ಜಿಸಿದ ನೃಪ ಮುದದಿಂದ ಮಿಗೆ ವಂ
 ದಿಸಿದ ಬಾಂಧವರುಗಳನುಚಿತಾಸನವನೀಯುತ್ತ |
 ಹಸಿತವದನಂ ನುಡಿಸಿದನು ಸಂ
 ತಸವನೊಡ್ಡಿದ ಸಂಭ್ರಮವ ವ
 ಣಿಸಲು ವಾಗ್ಮಿಗೆ ಸಿಗವು ನುಡಿಗಳದೇನ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ||೧೫||

ದೇವನಾರಿಯರೊಲಿದು ಬಂದರು
 ತೀವಿವೆಳನಗೆಯಿಂದ ನಲಿಯುತ್ತ
 ಭೂವಧೂಸುತೆಯನ್ನು ನೋಳ್ಪಾತುರದಿ ನರರಂತೆ |
 ಭೂವಧುಗಳಾ ಸುರವನಿತೆಯರ
 ಭಾವವರಿಯದೆ ಕಲಿತು ಮಿಗೆ ಸಂ
 ಭಾವಿಸಿದವರನ್ನು ವಿನಯದಿ ಹರುಷಮನದಿಂದ ||೧೬||

ನೀರೆಯರು ಭೂಜಾತೆಯಂ ಹದಿ
 ನಾರು ಬಗೆಯಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಸುಕು
 ಮಾರಿಯರು ಹಾಡುತ್ತ ನಡೆದರು ಲಗ್ನಮಂಟಪಕೆ |
 ಮಾರ ತಲೆವಾಗಿದನು ಕೋಕಿಲ
 ಸೇರಿದುದು ವನ-ರೂಪ ಗಾನವ
 ನಾರು ಬಣ್ಣಿಸಲರಿವರೀ ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತರಿದು ||೧೭||

ನಡೆದು ಬಂದಳು ಸೀತೆ ಗೆಳತಿಯು
 ರೊಡನೆ ಮೆಲುಗತಿಯಿಂದ ರಾಮನ
 ಮಡದಿಯಾಗುವೆನೆಂಬ ಹಿರಿಹಿಗ್ಗಿನಲಿ ನಲಿನಲಿದು |
 ಕಡಲಶಯನಂಗೊಲಿದು ಬಂದಳು
 ಮೊಡವಿಮಗಳಾತುರದೊಳಚ್ಚರಿ
 ವಡೆಯೆ ಮುನಿಸುರ ಖಚರ ವಿದ್ಯಾಧರ ಮಹೋರಗರು ||೧೮||

ಶ್ರೀರಮಾಮಣಿ ಸೀತೆ ಬಂದಳು
 ವಾರಿಜೋದರನರಸಿ ಬಂದಳು
 ಧಾರುಣೀ ಸಂಜಾತೆ ಬಂದಳು ಮನುಜರೂಪಿರಲಿ |
 ಸ್ವೀರಸಾಗರಶಯನ ರಾಮನ
 ಸೇರಿ ದನುಜರನೊರೆಸಿ ಭೂವಧು
 ಭಾರವಿಳಸಲು ಬಂದಳಾ ರಘುವನ ವರಿಸಲ್ವೆ ||೧೯||

ಬಂದಳೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು-ಲೋಕದ
 ತಂದೆಯಂ ವರಿಸಲ್ವೆ-ಜಾನಕಿ
 ಯೆಂದು ಲೋಕದ ಜನನಿಯಂ ನಮಿಸಿದರು ಮನಸಿನಲಿ |
 ಬೆಂದುದಿನ್ನೇಂ ದನುಜಕುಲವನ
 ವೆಂದು ನೂರ್ವಿಡಿ ತೋಷದಿಂ ರಘು
 ನಂದನನ-ಜಾನಕಿಯ ದರುಶನದಿಂದ ಹಿಗ್ಗುವರು ||೨೦||

ರತುನಸಿಂಹಾಸನದಿ ದಶರಥ
 ಸುತನು ಮೆರೆದಿರೆ ತರಳಿಯರು ಭೂ
 ಸುತೆಗೆ ಕೈಗೊಡಲಾಗ ಕೇಸರಿ ಪೀಠವೇರಿದಳು |
 ಸತಿಸಹಿತ ರಘುವರನ ಪದಗಳ
 ಲತಿಹಿತದಿ ವಿಮಲೋದಕದಿ ತೊಳೆ
 ಯುತಿರೆ ಹೊಮ್ಮಳೆಗರೆದುಡಾ ಸುರನಿಕರ ಪದುಳದಲಿ ||೨೧||

ಪರಮಪದರಜ ಸೋಂಕೆ ಗೌತಮ
 ನರಸಿ ಪಾವನಳಾದಳಾ ವರ
 ಚರಣದುಂಗುಟದಿಂದೊಗೆದುದಾ ದೇವನದಿ ಪರಿದು |
 ಹರಿ-ಪದೋದ್ಭವೆಯೆಂದು ಶಂಕರ
 ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟನು ದೇವಗಂಗೆಯ
 ನರಪನಿಂಥಾ ಪಾದಪದ್ಮವ ತೊಳೆದ ಸಡಗರದಿ ||೨೨||

ಧರಣಿಜಾತಿಯ ಕರದಿ ರಾಮನ
 ಕರವನಿಸುತ ಗುರುಜನಗಳು
 ಭರದಿ ಗೋತ್ರಪ್ರವರವೊರೆದರು ಲಗ್ನಕಾಲದಲಿ |
 ಜರುಗಲೀಪರಿ ರಾಮ-ಜಾನಕೆ
 ನರವಿವಾಹ ಮುಹೂರ್ತ ಹರವಿಧಿ
 ಸುರರು ಮುನಿಜನ ಯೋಗಿ ಸಿದ್ಧರು ಖಚರರುರೆ ನಲಿಯೆ ||೨೩||

ಪರುವತನು ಪಶುಪತಿಗೆ ಪಾರ್ವತಿ
 ಕರವನಿತ್ತವೊಲಾ ಸಮುದ್ರನು
 ಹರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಿತ್ತವೊಲು ನೃಪಜನಕ ಪದುಳದಲಿ |
 ಧರಣಿಜೆಯ ರಘುರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ
 ನರ ವಿವಾಹದೊಳಿತ್ತ ಸರ್ವರು
 ಹರುಷದಿಂ ಜಯಘೋಷಮಾಡಲು ಜಗಕೆ ಶುಭಮಾಯ್ತು ||೨೪||

ದೇವದೇವರ ದೇವ ರಾಮನಿ
 ಗಾ ವಸುಂಧರೆ ಮಗಳ ಮುದದಿಂ
 ಭೂವಧೂವಲ್ಲಭನು ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿದನು |
 ಆ ವಧೂವರರಿರ್ವರುಂ ಭ
 ಕ್ತಾವಳಿಯ ಸಂತಸದಿ ಮುಳುಗಿಸ
 ಲಾ ವಿದೇಹ ವಿದೇಹನಾಮನ ಸಾರ್ಥಕಂಗೆಯ್ದ ||೨೫||

ಗುರುವಸಿಷ್ಠನ ನುಡಿಯ ಮನ್ನಿಸಿ
ಹೆರುಷದಿಂದೂರ್ಮಿಗಳೆಯ ರಾಮಾ
ವರಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗಿತ್ತು ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿದನು |
ಕರೆಸುತ್ತನುಜ ಕುಶಧ್ವಜನ ಸುತೆ
ಯರನು ಪದುಳದಿ ಭರತಶತ್ರು
ಘ್ನರಿಗೆ ನೀಡೆಂದೊರೆಯಲಾಣತಿಯಂತೆ ನಡೆಸಿದನು ||೨೬||

ಭರತ ಮಾಂಡವಿಕರವ ಪಿಡಿದನು
ವರಿಸಿದ ಶ್ರುತಿಕೀರ್ತಿಕರವನು
ಹೆರುಷದಿಂದಾ ಶತ್ರುಸೂದನ ಮುನಿಸುರರು ನಲಿಯೆ |
ಸುರರುಘೇಯನಲಾಗಸದಿ ಸುಮ
ವರುಷಗರಿಯುತ ಶುಭನಿನಾದದಿ
ಧರಣಿ ತುಂಬಲು ನೃಪತಿ ಸಂತಸ ಬಾಪ್ಪ ಸುರಿಸಿದನು ||೨೭||

ಅಂದು ಜೀವನು ನಾಲ್ಕುವಸ್ಥೆಗೆ
ಳಿಂದಲುತ್ತಮ ಪುರುಷ ನಾಲ್ವರ
ಬಂದು ಸೇರಿದ ತೆರದೊಲಾ ದಂಪತಿಗಳೆಸೆಯುತಿರೆ |
ಮಂದಗಮನೆಯರಾರತಿಯೆ ಸಾ
ನಂದದಿಂದೆತ್ತುತಿರೆ ಬದಿಲ
ರಂದಣದಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನೋಡಿದರವರ ಮೈಮರೆತು ||೨೮||

ಮತ್ತಯೋಧ್ಯಾಧಿಪತಿ ಮನದಿ ನ
ಗುತ್ತ ತನ್ನ ಕುಮಾರರಂ ನೋ
ಡುತ್ತ ಪರಮಾನಂದ ತುಂದಿಲನಾದ ಮೈಮರೆತು |
ಎತ್ತಲುಂ ಕಣ್ಣೆಸೆಯೆ ಸತಿಸಹಿ
ತುತ್ತಮ ಕುಮಾರಕರು ಭೂಪಕು
ಲೋತ್ತಮನು ಹರುಷಿಸಿದ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಪಡೆದಂತೆ ||೨೯||

ತೆಗೆಸಿದನು ಮಣಿಕನಕ ರತುನಾ

ದಿಗಳ ಬಳುವಳಿಯಿತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿ
ಗಗಣಿತದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ಜನಕನೃಪಾಲನೊಲವಿನಲಿ |
ತೆಗೆಸಿ ಪೀತಾಂಬರನ ರಾಮಾ
ದಿಗಳಿಗಿತ್ತನು ಮಣಿಕಿರೀಟವ
ಝಗಝಗಿಪ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳ ಭೂಪಮನದಣಿಯೆ ||೩೧||

ಒಲಿದು ರಥ ಗಜ ತುರಗ ಪಶುಸಂ

ಕುಲನ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯರನಿ
ತ್ತಲಘುಮತಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಿದ ಜಾಮಾತ ನಾಲ್ವರನು |
ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಬಂದ ಬೀಗರ
ಬಳಗವಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಋಷಿಮುನಿ
ಗಳನು ವಿನಯದಿ ನುಡಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಚರಣ ಕೆರಗಿದನು ||೩೨||

ಹಲಹವು ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತದಿಂದೀ

ನೆಲನಮಗಳ ವಿನಾಹ ಕಂಡೆವು
ವಿಲಯರುದ್ರನ ಚಾಪವೆತ್ತಿದ ರಾಮದರ್ಶನವ |
ಸುಳಿಯಲಾ ಭಾರ್ಗವನ ದರ್ಪವ
ನಳಿದ ಮುನಿಸತಿ ಶಾಪವೊರೆಸಿದ
ಜಲಶಯನ ಹರಿಕರುಣ ಕಲ್ಯಾಣಗಳ ನೋಡಿದೆವು ||೩೩||

ತರಳೆಯರು ಮಣಿಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ

ವಿರಿಸುತಾರತಿಯೆತ್ತಿ ಪದುಳದಿ
ಗರಿಕೆ ನೀವಾಳಿಸುತ ದೃಷ್ಟಿಯ ತೆಗೆದು ಹರಸಿದರು |
ಪುರದ ನರನಾರಿಯರ ಪಡೆ ವಧು
ವರರ ನೋಡುತ ಗಾನಮಾಡುತ
ಪರಮಘನಮಾಯ್ತೆನುತ ಹಿಗ್ಗಿದರೊಲಿದು ನಮಿಸಿದರು ||೩೪||

ನಾಗವಲ್ಲಿಯ ಮುಗಿಸಿ ಜನಪತಿ
 ಬೀಗರೌತಣ ಮಾಡಿ ನಲಿಯುತ
 ಲಾಗ ದಂಪತಿಗಳನು ಮೆರವಣಿಗೆಯಲಿ ಪತ್ತೆನದಿ |
 ಯೋಗಿಜನ ಹರುಷಿಸಲು ಪುರಜನ
 ರಾಘವನ ದರುಶನದಿ ಪುಳಕಿತ
 ರಾಗಿ ದಶರಥ ಜನಕರಿವರು ನಮಿಸಿದರು ಮುದದಿ ||೩೪||

ಪುರದ ವೀಧಿಗಳೊಳಗೆ ನಡೆಯುತ
 ಮೆರವಣಿಗೆಯೈತಂದು ಭೂಪತಿ
 ಯರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೈ ಬಂದುದು - ಯುವತಿಯರು ನಿಂದು |
 ಭರದೊಳುಪ್ಪಾರತಿಯ ಬೆಳಗಲು
 ಕರೆದು ಕರುಣವ ರಥವನಿಳಿದನು
 ಧರಣಿಜಾಸುತೆ ಸಹಿತ ರಾಘವ ಲೋಕ ನಲಿಯುತಿರೆ ||೩೫||

ಜನಕನೈವ ಸೀತಾವಿನಾಹವ
 ನನುನಯದಿ ಮಾಡುತ್ತ ದಶರಥ
 ಜನಪನುಪಚಾರದಲಿ ಮುಗಿಸಿದ ಹರುಷ ಪೆರ್ಚುತಿರೆ |
 ಅನಘ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ರಾಕ್ಷಸ
 ಹನನಕಾರ್ಯದ ನೆಸದಿ ಬಂದನು
 ಮನುಜರೂಪದೊಳೆಂದು ಹೊಗಳಿದ ರಾಮಚಂದ್ರನು ||೩೬||

ವಿಶ್ರಾಮ ೧೨

ಸೂ|| ಪರಿಣಯಾನಂತರದಿ ತನುಜ
 ವೆರಸಿ ವರಸಾಕೇತ ನಗರಕೆ
 ಮರಳಿ ದಶರಥ ಬಂದ ಪರಮಾನಂದಲಹರಿಯಲಿ

ಆದುದುತ್ಸವ ಪಲವು ಬಗೆಯಿಂ
 ದಾ ಧರಿತ್ರೀ ಸುತೆಯ ಪರಿಣಯ
 ಮೋದದಲಿ ಸಾಗಿದುದು ಮಿಥಿಲಾ ನಗರ ನಗುತಿರಲು |
 ಆ ದಯಾನಿಧಿ ದಶರಥನು ಸೂ
 ರ್ಯೋದಯದಿ ಗುರುಸನಿಹಕ್ಕೆದುತ
 ನಾದಿದನು ಹರ್ಷಾಶ್ರುಬಿಂದುಗಳಿಂದ ಪದಯುಗವ ||೧||

ಎಲೆಮುನಿಪ ತರಳರ್ಗೇ ಪರಿಣಯ
 ಮೊಲವಿನಿಂ ಮಾಡಿಸಿದೆ ನೇಸರ
 ಕುಲವ ಬೆಳೆಸಿದೆ ಕರುಣವೆನಿತೋ ನಿನಗೆ ತನಯರಲಿ |
 ಇಳೆಯಮರರಂ ಕರೆಸು ಗೋವ್ರಜ
 ನೆಲವನವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸು ರತುನಾ
 ವಳಿಯ ವಸ್ತ್ರವ ಕೊಡಿಸು ಮಾಡಿಸು ದಾನಗಳನೆಂದ ||೨||

ಹೇಮಮಣಿ ಶೃಂಗಾರಯುತ ವರ
 ಕಾಮಧೇನುವ್ರಜವ ದಶರಥ
 ಭೂಮಿದೇವರಿಗಿತ್ತ ಹಲವು ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಯಾಚಕರ ಕರೆಸುತ
 ಹೇಮರತುನಾಭರಣ ವಸ್ತ್ರವ
 ನಾ ಮಹಿಶನು ಸೂರಗೊಟ್ಟನು ಲೋಕಮೆಚ್ಚುತಿರೆ ||೩||

ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುನಿಗಿರ
 ಗುತ್ತ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದೊ
 ಉತ್ತರೋತ್ತರಮಾಯ್ತು ವರಭೂಮಿಜೆಯ ಪರಿಣಯದಿ |
 ತೆತ್ತವಣೆಯೇನಂ ಬೆ-ನಿಮಿವಂ
 ಶೋತ್ತಮನ ಬಾಂಧವ್ಯ ದೊರೆತುದು
 ತೆತ್ತಿಸಿತು ಸರ್ಕ್ಕೀರ್ತಿ ಲೋಕದೊಳೆಂದನಾ ಭೂಪ ||೪||

ಮನ ಬರದು ದಶರಥನ ಕಳುಹಲು
 ಜನಕನೃಪತಿಗೆ ರಾಮದರುಶನ
 ಕಣುಗಳಿಗೆ ಹಿತಮಾಯ್ತು ಜಾಮಾತರನು ನೋಡುತ್ತ |
 ದಿನಗಳುತ್ಸವದಿಂದ ಸಾಗಲು
 ಮುನಿಸ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ದಶರಥ
 ಜನಪನಂ ಕಳುಹಲ್ವೆ ಬೆಸಸಲು ಭೂಪನೊಪ್ಪಿದನು ||೫||

ಪೊರಮಡುವ ದಶರಥನು ಕುವರ
 ವೇರಸಿ ನಿಜಪುರಕೆನುತಲಂತಃ
 ಪುರದ ನಾರಿಯರರಿತು ಸೀತಾರಮಣಿ ವಿರಹದಲಿ |
 ಕರಗಿತಂತಃಕರಣ ಶೋಕದೊ
 ಕೊರೆಯಲಮ್ಮದೆ ನೋಡಿದನೆಯರು
 ತರಳೆಯೂರ್ವಿಳಿ ಮಾಂಡವಿ ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯರನೊಲಿದು ||೬||

ದಿನಪನಸ್ತಮಿಸಲ್ವೆ ಬಾಡುವ
 ವನಜದಂತಾ ಕಮಲಮುಖಿಯರು
 ಘನಮಹಿಮ ಶ್ರೀರಾಮನೈದುವನೆಂಬ ನುಡಿಕೇಳ್ವು |
 ಜನನಿ-ಜನಕರ ತೊರೆದೆ ಶಿಶುವೊಲು
 ವನಜವದನೆಯರುಮ್ಮಳಿಸಿ ಗುಣ
 ಗಣವ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಕಾರುಣ್ಯವನು ನೆನೆನೆನೆದು ||೭||

ಬಂದ ಬಳಗವ ಸತ್ಕರಿಸುತಾ
 ನಂದದಲಿ ಫಲಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗ
 ಳಂದಮಾದೋದಕವನಿತ್ತನು ಜನಕನೃಪನೊಲಿದು |
 ಬಂದು ಸವಿನುಡಿಯಿಂದ ತಾನೇ
 ಮಂದಿಯಂ ನುಡಿಸುವನೊಲುಮೆಯಿಂ
 ತಂದು ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆಯಲಿ ತಾಂಬೂಲಗಳನಿತ್ತ ||೮||

ಉಡುಗೊರೆಯನೀಯುತ್ತಲವರ
 ನ್ನಡಿಗಡಿಗೆ ನುಡಿಸುತ್ತ ನೃಪ ಬೀ
 ಳ್ಕೊಡುತ ನೊಂದನು ಕಳುಹಲಾರದೆ ಬಂಧುವರ್ಗವನು |
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ಪೊಸತೆನಿಸುವೊಲು ತ
 ನ್ನಡಿಯ ಮಿಥಿಲಾಪುರದೊಳೂರುತ
 ನಡೆದು ಬಂದಾ ರಾಘವನ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಹಿಗ್ಗಿ ||೯||

ರಾಜ್ಯ ಸಂಪದ ತುರುಗ ಗಜರಥ
 ಪೂಜ್ಯವಸ್ತು ಸಮಸ್ತವನಿತಾ
 ಬಜ್ಜರವ ಹರಿಯಂಕ್ಷಿಯುಗಳದಿ ಸೂರೆಮಾಡಿದನು |
 ರಾಜ್ಯಮೇಕಿದು ನಿನ್ನಪದ ಸಾ
 ಮ್ರಾಜ್ಯದೊರಕಿರಲಿನಗೆ ವರ ಸಾ
 ಯುಜ್ಯ ಪದವಿಯ ಕರುಣಿಸೆಂದಾ ಜನಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ||೧೦||

ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮದಗಜವ ತೊಂ
 ಭತ್ತು ಸಾವಿರ ತುರಗರಥ ಮೂ
 ವತ್ತು ಸಾವಿರ ಲಕ್ಷೆ ಗೋವ್ವಳ ದಾಸದಾಸಿಯರ |
 ಇತ್ತು ಮಣಿರತುನಾವಳಿಯನರು
 ವತ್ತು ಸಾವಿರ ಭಂಡಿಯಲಿ ಹೇ
 ರುತ್ತ ಕಳುಹಿದ ಜನಕನೃಪ ಸಾಕೇತಪುರವರಕೆ ||೧೧||

ಬಂದು ಸುನಯನೆಗೆರಗಿ ದಶರಥ
 ನಂದನಂ ನಗೆಮೊಗದಿ ನೋಡುತ
 ಲಿಂದಯೋಧ್ಯೆಗೆ ತಂದೆ ತೆರಳುವ ಬಂಧುಜನ ಸಹಿತ |
 ಇಂದುಮುಖಿ ಹರಸುತ್ತ ಕಳುಹುವು
 ದೆಂದು ನುಡಿಯಲು ಹರುಷ ದುಃಖದಿ
 ನೊಂದು ಗದ್ದದವಾಣಿಯಿಂದುಪಚರಿಸಿದಳು ಮುದದಿ ||೧೨||

ಪರಮ ಪುರುಷನು ನೀನು ನಿನ್ನನು
ದರದಿ ಧರಿಸಿದ ಪುಣ್ಯವೆಷ್ಟೆಂ
ದರಿಯೆನಾಂ ಕಾಸಲ್ಯೆ ಮಾಡಿದ ತಪದ ಬಲ್ಮಿಗಳ |
ತಿರೆಯ ಮಗಳನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ಪದ
ಸರಸಿಜದಿ ನಿನ್ನವಳವಳು ದಿನ
ಕರನವಂಶವ ಬೆಳಗಿಸುವಳೆಂದೊರದಳಾವನಿತಿ

||೧೩||

ಭಾವಿತಾತ್ಮ ಪನಾಡ ಪುರುಷ ಪ
ರಾವರೇಶನ ನಣ್ಣು ಪಲ್ಲವಿ
ಸೀ ವಿದೇಹ ಕುಮಾರಿ ಸಯ್ಯಂ ವಿದಿತಮಣಿಯರದಿ |
ದೇವರೇಶಕವನರಿತು ಸೀತಾ
ದೇವಿ ನಡೆವಳು ನೆಳಲಿನೊಲು ನೀ
ಕಾವುದೈ ಕರುಣದಲಿ ತರಳೆಯನೆಂದಳಾ ಲಲನೆ

||೧೪||

ಭೂವಿಯಮರರ ಪಾದಧೂಳಿಯ
ಭೂಮಿಪತಿ ದಶರಥನು ಶಿರದಲಿ
ನೇಮದಿಂ ಧರಿಸುತ್ತ ಪೂಜಿಸುತಿಷ್ಟದೇವರನು |
ಪ್ರೇಮದಿಂ ವಿಘ್ನೇಶನಡಿಗಳಿ
ಗಾಮಹೀಪತಿ ನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡಾ ಮಿಥಿಲೆಯನು ಹಿಂದುಳಿದು ಪೊರಡುತಿರೆ ಶುಭಮಾಯ್ತು ||೧೫||

ಮಣಿವರೂಢವನೇರಿ ದಶರಥ
ತನಯರಂ ವರಿಸುತ್ತ ಪೊರಟರೆ
ಜನಕ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವರನ್ನ ಪಯಣದಲಿ |
ಜನಪತಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ರಿಂಗಣ
ಗುಣವ ಮನದಿಂ ಪುರಕೆ ಮರಳಿದ
ತನುಜೆಯರ ವಿರಹಾತುರದೊಳಭಿಜಾತ ಮರುಗುತಲಿ

||೧೬||

ನಡೆನಡೆಯುತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಂಗುತ
 ಪೊಡವಿಪತಿ ಗುರು ಬಳಗ ಸುತರುಗ
 ಕೊಡನೆ ಪಾಂಥರನೋಡಿ ನುಡಿಸುತ ಹರುಷಗೊಳಿಸುತಲಿ |
 ಅಡಿಯಿಡುತ ಶುಭದಿವಸ ಮಡದಿಯ
 ರೊಡನೆಯೋಧ್ಯಾ ಪುರದ ಬಾಹೆಗೆ
 ನಡೆತರಲು ಪುರಜನರು ಹರುಷದೊಳುಬ್ಬಿದರು ನಲಿದು ||೧೭||

ಪುರದ ನರನಾರಿಯರು ಹಿಗ್ಗಿನೊ
 ಕುರುಬಿ ವೀಧಿಯ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು
 ಬರೆದು ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಬಣ್ಣದ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳ |
 ಪರಿಮಳೋದಕದಿಂದ ಸಾರಿಸು
 ತಿರಿಸಿ ಕನ್ನಡಿ ಕಳಸ ಲೋಕೇ
 ಶ್ವರನ ಮುಖದರ್ಶನಕೆ ನಿಂದರು ಸೌಧಗಳನೇರಿ ||೧೮||

ಫಲಭರಿತ ಗಿಡಗಳನು ಪೂಗೀ
 ಫಲ ರಸಾಲ ಕದಂಬ ಕದಳಿ ಬ
 ಕುಲ ತಮಾಲ ಮಧೂಕ ಮಂಟಪಗಳನು ರಚಿಸಿದರು |
 ಬೆಳೆದ ಭಾರಿಯವೃಕ್ಷ ಪರಿವಿಡಿ
 ಗಳನು ನಾಚಿಸುವಂತೆ ವಿಧವಿಧ
 ಫಲತರುಗಳಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ಚಿತ್ರತರಮಾಗಿ ||೧೯||

ಪಣವ ತಮ್ಮಟೆ ಭೇರಿ ಕಹಳಾ
 ಧ್ವನಿ ಡಮರುಗ ನಗಾರಿ ದುಂದುಭಿ
 ನಿನದವಾಗಲು ಲೋಕಪಾಡಿತ್ತು ರಾಮನಾಮವನು |
 ಅನುವಿನಿಂ ಕರಿತುರಗ ವೃಗಗಳು
 ದನಿವಿಡಿದು ಕೂಗಿದುವು ರಾಮನ
 ಘನತೆಯಿರಿಯುತ ನೆನೆದು ಹಿಗ್ಗಿದರಾರು ಹರುಷದಲಿ ||೨೦||

ಭರದಿ ಹರಿ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆದುವ
ತೆರದಿ ರಘುವರ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಿ
ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ಹರಿಹರರ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರರ ನೆನೆದು !
ಹರುಷದಿಂದುಪ್ಪಾರತಿಯ ನವ
ತರುಣಿಯರು ಬೆಳಗಿದರು ಪಾಡುತ
ದರುಶನದಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು ಹರಸಿ ನವೀನ ವಧುವರರ ||೨೧||

ಆರತಿಯನೆತ್ತಿದರು ಪದುಳದಿ
ನೀರೆಯರು ಸುಕುಮಾರರಿಂಗು
ಪ್ಪಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿದರು ಪುರನಾರಿಯರು ನಗು ಮೊಗದಿ !
ನೀರೆಯರು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಮರೆ ನೀ
ವಾರಿಸುತ ಸುಕುಮಾರಿಯರ ವದ
ನಾರವಿಂದನ ನೋಡಿ ಮರೆದರು ತಮ್ಮ ದೇಹಗಳ ||೨೨||

ಉಡುಗೊರೆಯನೀಯುತಲಿ ತನುಜರ
ತಡವರಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಸಿ ಸೊಸೆಯರ
ತೊಡಿಸಿದರು ರತ್ನಾಭರಣಗಳ ನೃಪನರಾಣಿಯರು |
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಬಂದುದಕೆ ಪುತ್ರರ
ಪಡೆದು ಸಾರ್ಥಕನಾಯ್ತಿನುತಲಾ
ಪೊಡವಿಪತಿಯರಸಿಯರು ರೋಮಾಂಚನದಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು ||೨೩||

ಬಿಡದೆ ಕುಲನೀತಿಗಳ ನಿಗಮದ
ನುಡಿಯ ಹಳಿಯದೆ ಸರ್ವ ವಿಧಿಗಳ
ಸಡಗರದಿ ವಿರಚಿಸುತ ದಶರಥ ಪರಿಣಯನ ಮುಗಿಸಿ |
ನುಡಿಯಲಮ್ಮದೆ ಹರುಷಭಾರದಿ
ಪೊಡವಿಪಾಲ ಕುಮಾರ ಸೊಸೆಯರ
ಬಿಡದೆ ಕೈವಾರಿಸುತ ನಲಿಯುವ ಸತಿಯರೊಡ ನೊರೆದು ||೨೪||

ಅರಮನೆಯ ಹೊಗುವೆಂದು ನೃಪ
ತರುಣಿಯರು ತಟ್ಟಿಸಿ ಮಕ್ಕಳ
ಹರುಷ ಬಾಷ್ಪವ ಸುರಿಸಿದರು ವಧುವರರ ನೋಡುತಲಿ |
ಕರೆಸಿ ವಿಪ್ರಾವಳಿಯ ಪೂಜಿಸು
ತೆರಗಿ ಹರಕೆಯ ಕೊಂಡು ರತ್ನಾ
ಭರಣ ಭೂಷಣವಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು ಪದುಳದಲಿ ||೨೫||

ಬಳಿಕ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಗೆರಗುತ
ಬೆಳಗಿಸಿದೆ ರವಿಕುಲವ ಕರುಣವ
ನೊಲಿದು ಕರೆಯುತಲೆಂದು ಹೊಗಳಿದ ಮುನಿಯ ದಶರಥನು |
ಹಲವು ಪರಯಿಂ ಮಣಿವ ನೃಪತಿಯ
ನಿಲಿಸಿ ಕೈನಾರಿಸುತಲಾಶ್ರಮ
ನಿಲಯಕಭಿಮುಖನಾದನಾ ರಿಸಿ ಹರುಷ ಮನದಿಂದ ||೨೬||

ಹೊಸಪರಿಯೊಳುತ್ಸವನ ವಿರಚಿಸಿ
ಹೊಸತೆನಿಸಿ ಲೋಕದಲಿ ನೃಪ ಸಂ
ತಸವ ಬೀರಿದ ದಿವಸದಿವಸ ನವೀನ ಕೃತಿಗಳಲಿ |
ವಸುಧೆ ನಗುತಿರೆ ಸುತರ ಮೇಣಾ
ಸೊಸೆಗಳಂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕಾವನು
ಬಸುಟ ಮಕ್ಕಳ ದೈವವೆಂದೇ ಬಗೆದ ದಶರಥನು ||೨೭||

ಮನದಿ ರಾಮನಮೂರ್ತಿ, ನೃಪತಿಯ
ವಿನಯ, ರಾಮವಿವಾಹ ಸಂಭ್ರಮ
ಜನಕನನುಪಮ ಪೂಜೆ. ಸೀತಾಶಕ್ತಿ ನಲಿದಾಡಿ |
ಜನಪದವು ಹರ್ಷಾಶ್ರು ಕರೆಯುತ
ಲನಘನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದೀ
ಜನುಮ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಯೈನುತ ಹಿಗ್ಗಿದುದು ಸಂತಸದಿ ||೨೮||

ಬಂದ ಬಳಗವನುಪಚರಿಸಿ ನಿಜ
ಮಂದಿರಕೆ ಕಳುಹಿದನು ಪರವಶಾ
ನಂದಕಂದ ರಘೂತ್ತಮನ ಬಿಡಲಾರದೆಯೆ ನಡೆದು |
ಮಂದಿ ಮೋಹದ ಮನವ ನಿಲಿಸುತ
ಹಿಂದುಹಿಂದಕೆ, ತಾವು ನಡೆದರು
ಮುಂದುಮುಂದಕೆ ಹೊತ್ತು ಜಡದೇಹವನು ಪಯಣದಲಿ ||೨೯||

ದಶರಥನ ವೈದುನನು ಕೇಕೆಯ
ವಸುಧೆಯರಸನು ಪದಕೆರಗಿ ಪ್ರಾ
ರ್ಥಿಸಿದ ಭರತನ ಪುರಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲ್ಕೆ ತನ್ನೊಡನೆ |
ಒಸೆದು ಶೀಘ್ರದಿ ಮರಳಿ ಬಹೆ ಭರ
ವಸದೊಳೊಪ್ಪಿದ ತಂದೆಯಂ ವಂ
ದಿಸುತ ಶತ್ರುಹನೊಡನೆ ಮಾವನ ಮನೆಯ ಸೇರಿದನು ||೩೦||

ಅತ್ತ ತಿರಳಲು ಭರತ ಶತ್ರುಹ
ರಿತ್ತಲಾ ರಘುರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ರುತ್ತಮದ ಪಿತೃಮಾತೃ ಸೇವಾಕೃತ್ಯದಲಿ ತೊಳಲಿ |
ತಿತ್ತಿಗರ ನೆನೆವುತ್ತಲವರಂ
ಚಿತ್ತದಲಿ ಹಾರೈಸುತಿದರರು
ಹೊತ್ತು ಹೋಗದು ಬಂಧುವಿರಹದ ಬೇಗೆಯಿಂ ದಣೆದು ||೩೧||

ಕರುಣೆಯೆನಿತೋ ರಾಮಚಂದ್ರಗೆ
ಭರತ-ಶತ್ರುಹರನ್ನು ನೆನೆಯುತ
ಕರಗುವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಮರೆಯಾಗಿರಲು ಮರುಗುವನು |
ಪರಮಘನ ಗಂಭೀರ ಭಕ್ತರ
ಕರೆಗೆ ಬಂದೊದಗುವ ಮಹಾ ಶಂ
ಕರನ ಕುಣಿಸುವ ದೈವ ದಶರಥಗೊಲಿದು ಪೂಜಿಸುವ ||೩೨||

ಕವಿಕುಲದ ಜೀವನವು ಸುಖಗಳ
 ತವರು, ಭಕ್ತರ ನಿಧಿಯು, ಸೀತಾ
 ಧನನು - ರಾಮನು, ಕೃತಿಯನೇಸಗುವ ತನ್ನವರನೊಲಿಸೆ |
 ಅವನ ಚರಿತೆಯನೊರೆವ ಬರೆದೋ
 ದುವರ ಹೃದಯದೊಳಿದುರ್ ಪ್ರೇಮವ
 ಸವಿನ ದಶರಥ ರಾಮ - ಕರುಣದೊಳೊಲಿದು ರಕ್ಷಿಸುವ ||೩೩||

ಇದು ರಘೂತ್ತಮ ಚರಿತಮಾನಸ
 ಮಿದುವೆ ಕನ್ನಡತಾಯ ಚರಿತೆಗ
 ಳಿದು ವಿನೂತನನಂತವಾಣಿ ಮನೋಜ್ಞನಾಗಿರಲು |
 ಹೃದಯದೊಳು ನೆನೆಯುತ್ತಿರೆ ಕಾವನು
 ಪದುಮಲೋಚನ ರಾಮಚಂದ್ರನು
 ಮೊದಲು ನೋಡುವ ಭಕುತರಾರ್ತಿಯನರೆವ ರಘುರಾಮ ||೩೪||

|| ಮಂಗಳಂ ||

ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡ

ವಿಶ್ರಾಮ ೧

ಸೂ|| ರೂಢಿಯಿಂ ರಾಮಂಗೆ ರಾಜ್ಯವ
ನೀಡಲಾಲೋಚಿಸಲು ದಶರಥ
ಮೂಡಿದುದು ಘನಹರ್ಷ ವರಸಾಕೇತನಗರದಲಿ ||

ಶ್ರೀವಧೂವರ ವಿಮಲಗುಣ ರಾ
ಜೀವಲೋಚನ ದೇವಕುಲ ಸಂ
ಭಾವನೀಯ ನಿರಿಂಚಿ - ಶಂಕರ ಸಕಲ ಜಗವಂದ್ಯ |
ರಾವಣಾದಿಯ ಕೊಂದಖಿಳ ಲೋ
ಕಾನಳಿಯ ಸಲಹಲ್ವೆ ರಘುರಾ
ಮಾವತಾರದಿ ಬಂದ ದಶರಥರಾಮ ಕಾಪಿಡಲಿ ||೧||

ಶ್ರೀಮನೋಹರ ರಾಮಚಂದ್ರ ನಿ
ರಾಮಯಾನಂದಾತ್ಮ ನಿಗುಣ
ಧಾಮ ಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣರೂಪ ನಿರವಯವ |
ಕಾಮಪಿತ ಕರುಣಾಲವಾಲ ಸು
ಧಾಮಪಾಲ ಸುಶೀಲ ಮಂಗಲ
ನಾಮ ಸೀತಾರಾಮ ಸುರಿಸಲಿ ಸಂತಸದ ಮಳೆಯ ||೨||

ವಿಮಲ ತುಲಸೀದಾಸಕೃತ ನಿರು
ಪಮ ರಘೂದ್ವಹ ಚರಿತ ಮಾನಸ
ಕಮಲ ಮಧುರಸ ಭೃಂಗ ಝೇಂಕೃತಿಯಿಂದ ಸಂಚರಿಸಿ |
ಅಮರನುಡಿಯೊಳನಂತ ರಾಗದಿ
ಸುಮನಸರ ಮನವೊಲಿಸಿ ನುಡಿದನು
ಸಮಿತ ಹರ್ಷದಿ ನಲಿದು ಮೆರೆದುದು ಚಿತ್ತ ತನ್ಮಯದಿ ||೩||

ಪರಿಣಯಾನಂತರದಿ ಜಾನಕೆ

ವೆರಸಿ ರಾಘವ ಬರಲಯೋಧ್ಯಾ

ಪುರಕೆ ನೂತನ ಹರುಷ - ಹೊಂಪುಳಿಯಿಂದ ಮೈಗೂಡಿ !

ನೆರೆ ನವೀನೋತ್ಸವದಿ ಮಂಗಲ

ವರುಷ ಕೆರೆದುದು ಸುಕೃತ ರಾಮನ

ನಿರುಪಮಾನ್ತ ಸುನಾಮ ಗಾನವಚೋವಿಲಾಸದಲಿ

||೪||

ಹರಿಯ ಪ್ರೇಮದ ಸವಿಯ ಮನಗಂ

ಡುರುತರದ ಪೂಗಾಯಿ ಪಣ್ಣಳ

ಭರದೊಳೊಪ್ಪಿಸುತಿಹವು ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ |

ಗಿರಿಯೊಳೊಗೆದೊಡಮೇನು ನದಿನದ

ದರುಶನಾತುರ-ವೇರ್ಚಲೋಡುತ

ನರಪಯೋನಿಧಿಯೆನಿಸಿದುವು ಸಾಕೇತ ಪುರವರವ

||೫||

ತೋಷಗೊಳೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗ

ಳಾ ಸುಧಾಕರ ಮುಖವ ನೋಡುತ

ದಾಶರಥಿ ಮಾತೆಯರು ನಲಿದರು ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಲಿ |

ಆ ಸಕಲ ಮುನಿನಿಕರ ರಾಮ ವಿ

ಲಾಸಗಳ ಹೊಗಳುತ್ತಿರೆ ತನುಜರ

ಭಾಸುರಾಂಗ ಸ್ಪರ್ಷನದಿ ದರ್ಶನದಿ ಹಿಗ್ಗುವರು

||೬||

ಗುಣಯುತಂ ಹರಿಯಂತೆ ಕರುಣಾ

ವನಧಿ ಧರೆಯೊಲು ಶಕ್ತಿ ಪೂರ್ಣಂ

ಮನಸಿಜಾರಿಯ ತೆರದಿ ವರ ಶ್ರೀಮಂತನಿಂದ್ರನಂತೆ |

ವನಜಭವನೊಲು ವಾಣಿಯುಕ್ತನು

ಮನಸಿಜನವೊಲು ಲೋಕಮೋಹಕ

ಮನುಜನೇ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಯನರಿಯಲಳವಲ್ಲ

||೭||

ಕ್ರೂರಿಯೇ ಹರಿ ದುರಿತಕುಲ ಸಂ
ಹಾರಿ ಚೋರನು ಭಕ್ತಕುಲ ಮನ
ಹಾರಿ ಕಾಮುಕನೊಲಿವ ಸಿಲುಕುವ ತನ್ನ ನೆನೆದರಿಗೆ |
ಆರ ನೆನೆಯದಿರಾರನೊಲಿಸನ
ದಾರಗೊಲಿಯನಪಾರ ಘಹಿಮೋ
ದಾರ ಗುಣಗಂಭೀರ ದಶರಥರಾಮಚಂದ್ರಮನು ||೮||

ರಾಮ ಪಾಪವಿರಾಮ ದಶರಥ
ರಾಮ ಸೀತಾರಾಮ ಸುಗಣೋ
ದ್ವಾಮ ಕರುಣಾಕರನಯೋಧ್ಯಾರಾಮ ಶ್ರೀರಾಮ |
ಶ್ರೀಮನೋಹರಮೂರ್ತಿ ಕೋಸಲ
ರಾಮ ಚಿನ್ಮಯರೂಪ ಮೋಹನ
ರಾಮನಂ ಭುವನಾಭಿರಾಮನ ಮೆಚ್ಚಿದುದು ಲೋಕ ||೯||

ಇವನೆನುಗೆ ಪ್ರಭು-ದಶರಥನು ಮುಂ
ದಿವಗೆ ರಾಜ್ಯವನೀವ ನಾವಿ
ನ್ನಿವನ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಾಮ ಸಾವ್ರಾಜ್ಯದಲಿ ಮೆರೆಯುವೆವು |
ಇವಗೆ ಸುಂದುದು ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳು
ಜನನ ಭಯವೆನುಗಿಲ್ಲ ಲೋಕದ
ಬವಣೆ ತೊಲಗಿತು ರಾಮಚಂದ್ರನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲಿ ||೧೦||

ಭೂಪಗಾದುದು ಮುಪ್ಪು ಜವ್ವನ
ರೂಪ ಮೂಡಿತು ರಾಮಚಂದ್ರಗೆ
ಶ್ರೀಪಯೋನಿಧಿಯಾಯ್ತು ಸಾಕೇತಪುರ ಮೆರೆವುತಲಿ |
ರೂಪಗುಣಶೀಲಗಳಿಗಾಕರ
ನಾ ಪಯೋದಧಿಶಯನ ಪ್ರಜೆಗಳ
ತಾಪಸರ ಯೋಗಿಗಳ ಹೃದಯದಿ ಮೆರೆವನನವರತ ||೧೧||

ಒಂದು ದಿನವೊಡ್ಡೊಲಗದಿ ನೃಪ
 ನಂದನರ ಸಹಿತರಲು ಸಭೆಯೊಳ
 ಗಿಂದುಮುಖ ರಘುರಾಮಮೂರ್ತಿಯ ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳ |
 ಸುಂದರನ ಸುಗುಣಾವಳಿಯ ಸಾ
 ನಂದದಿಂ ಹೊಗಳುತ್ತಿರೆ ಹಿಗ್ಗಿದ
 ನಂದು ದಶರಥ ಮಗನ ವಿದಿತ ಯಶೋವಿತಾನದಲಿ ||೧೭||

ತನ್ನ ನಡೆನುಡಿ ರಾಜ್ಯಭಾರದೊ
 ಳುನ್ನತಾಮಲ ಕೀರ್ತಿವಡೆದ ನೃ
 ಪೋನ್ನತಂ ರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ ಬಯಸುತ್ತಿರೆ ಜನರು |
 ಇನ್ನು ತನಗೀ ಲೋಕಸಂಪದ
 ತಿಣ್ಣಮೇಕೆಂದಾ ಧರಾಧಿಪ
 ತನ್ನ ತನಯಗೆ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯನೀಯಲನುವಾದ ||೧೮||

ನರಪ ದಶರಥನೊಂದು ದಿವಸಂ
 ಶಿರದಿ ಮಕುಟವ ತೊಡುತ ನೋಡಿದ
 ಕರದ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ತೋರಿತು ಜರೆಯ ನವಿರೊಂದು |
 ಅರರೆ ನೃಪನೀ ವೃದ್ಧನಾದರು
 ಧರಣಿ ಸಿರಿ ನಾರಿಯರ ವಿಷಯವ
 ಮರೆಯದಿಹೆ ಭೀಯೆಂದು ನುಡಿವೊಲು ಕಿವಿಯೊಳೆರಗಿದುದು ||೧೯||

ರಚಿಸು ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವ
 ನಚಲಧರ್ಮಗೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನ
 ಶುಚಿಯು ಮಾಡೆಂದೊರೆದುದಾ ಮುದಿಗೂದಲಾ ನೃಪಗೆ |
 ಅಚಲನುತಿಯೆಷ್ಟರವ ಪಡೆಯುತ
 ವಚನ ತೊಟ್ಟನು ರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ
 ರಚಿಸೆ ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕನ ತನ್ಮುಹೂರ್ತದಲಿ ||೨೦||

ಒಂದು ಶುಭದಿನ ಭೂಪದಶರಥ
ಬಂದು ಕುಲಗುರು ವರವಸಿಷ್ಠನ
ಕುಂದಪದಗಳಿಗಿರಗಿ ಸಂತಸ ಚಿತ್ತದಿಂ ನೋಡಿ |
ಕಂದ ರಾಮನಿಗೀ ಧರಿತ್ರೀ
ಬಂಧನವ ತೊಡಿಸಲ್ತೆ ಮನಮಾ
ಯ್ತಂದು-ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕನವೊಪ್ಪಿತೇನೆಂದ ||೧೬||

ಮುನಿತಿಲಕ ಶ್ರೀರಾಮ ಶಕ್ತನು
ಮನುಕುಲದ ಹರಿಪೀಠವೇರಲು
ಜನರ ಸೇವಕ ಮಂತ್ರಿ ಮಿತ್ರಾರಾತಿ ಪರಜನರ |
ಮನವುದಾಸೀನಮಿರೆ ಬಹುಜರೆ
ಯೆನ್ನನಪ್ಪಿರಲಿನ್ನು ರಾಮಗೆ
ಜನಸ ಪದವಿಯನ್ನೀಯೆ ಮಾಡಿದೆ ಮನವನಾನೆಂದ ||೧೭||

ರಾಮ ಕಾಮನೆ ಪರ್ಚಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿ
ಗಾ ಮಹೋನ್ನತ ಗುಣವ ಮುನಿಖುಷಿ
ಕಾಮಿನೀ ನಿಕುರುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿತು ನಿನ್ನ ಹರಕೆಯಲಿ |
ರಾಮಮಯಮಿಾ ಲೋಕ ಸತ್ಯ
ಪ್ರೇಮಮಯನಂ ಬಯಸುತಿಹುದೀ
ಭೂಮಿಪಾಲನೆಗಿಂದು ನರಮೃಗವೃಂದ ತಿಳಿಯೆಂದ ||೧೮||

ಗುರುಚರಣರಜ ಧರಿಸೆ ಶಿರದಲಿ
ದೊರೆವುದಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪದ
ಧರೆಯ ಪಾಲನ ಶಕ್ತಿ ಮೂಡುತ ಕಾಂತಿಯೇರುವುದು |
ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ಪೂಜೆಯಿಂ ಪಡೆ
ದಿರುವೆ ಮೇಲ್ಮೈಯ ಕೀರ್ತಿವಡೆದೆನು
ಧರೆಯೊಳಾರಿಹರಿನ್ನು ಸಮರೆನಗಿಂದ ದಶರಥನು ||೧೯||

ಅರಸನನು ಮನ್ನಿಸಿ ವಸಿಷ್ಠನು
 ಶಿರವನೆಗಹಿದ ಕರಕಮಲದಿಂ
 ಸುರಿಸುತಾನಂದಾಶ್ರು-ರಾಮಗೆ ಕೊಡು ಧರಿತ್ರಿಯನು |
 ತರಣಿಕುಲ ಧರ್ಮಾಸನದಿ ರಘು
 ವರನು ಮೆರೆಯಲಿ ನಿನಗಿದೊಪ್ಪಿತು
 ಹರಿಗೆ ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕನ ಮಾಡು ಹೋಗಿಂದ ||೨೦||

ಭೂಪಕುಲಮಣಿ ಸುಕೃತದಿಂ ಚಿ
 ದ್ರೂಪನಂ ಪಡೆದಿರುವೆ ರವಿಕುಲ
 ಭೂಪ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಪೂಜಿಸು ಲೋಕರಕ್ಷಕನ |
 ಆ ಪವಿತ್ರಗೆ ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟವ
 ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ರಚಿಸು ಪುಣ್ಯದ
 ರೂಪವೆತ್ತಿಹ ರಾಮನಾಗಲಿ ಮುಂದೆ ಯುವರಾಯ ||೨೧||

ತರಿಸು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ತಡವೇ .
 ಕಿರಿಸು ಸುಮುಹೂರ್ತವನು ಶ್ರೀರಘು
 ವರನ ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕದ ದಿನವೆ ಶುಭದಿನಸ |
 ಕರೆಸು ಸರ್ವರ ಬೇಗ ನೀನೆನ
 ಲರಸನತ್ಯಾನಂದದಿಂದಲಿ
 ಚರಣಕೆರಗುತ ರಾಮಪಟ್ಟಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದನು ||೨೨||

ಅರಸನೊಡ್ಡೋಲಗದಿ ಸಚಿವಂ
 ಗೊರೆದನೀ ಶುಭವಾರ್ತೆ ಸರ್ವರು
 ಹರುಷ ಹೊಂಪುಳವಡೆದು ನಲಿದರು ರಾಜವಾಣಿಯಲಿ |
 ಪುರಿದಿ ಹರಹಿತು ವಾರ್ತೆ ರಾಮನ
 ಸರಮ ಮಂಗಳನಾಮದಿಂ ಜನ
 ಮರೆತು ನಿಜತನು ಭಕ್ತಿವಾರಿಧಿ ಜಲದೊಳೀಸಿದರು ||೨೩||

ಚೂತ ಕದಳಿ ತಮಾಲ ತೆಂಗು
ವ್ರಾತ ಪನಸ ಸಲಾಶ ಮೊದಲಹ
ಭೂತಲದ ಭೂರುಹದ ಪತ್ರದ ತೋರಣಂಗಳಲಿ |
ನೂತನದಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಗಜಮಣಿ
ಜಾತ ಮಣಿಮಯ ವೀಧಿಯಿಂ ಸಾ
ಕೇತಪುರ ರಂಜಿಸಿತು ಲೋಕಾತೀತಮಾಗುತಲಿ ||೨೪||

ತುರಗ ಗಜರಥ ವಶುಗಣಂಗಳ
ಚರರು ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ಮುದ್ದ ರ
ಪರಶು ಕಾರ್ಮುಕ ಖಡ್ಗ ತೋಮರಗಳನು ಧಳಧಳಿಸಿ |
ವರಮುನಿಪನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಹೊಳಸಿಸಿ
ಹರಿಯ ಪಟ್ಟಿಕೆ ಸಚಿವ ಸೈನಿಕ
ವರರು ನಿಂದರು ರಾಯನರಮನೆಯಿದಿರು ಕೈಮುಗಿದು ||೨೫||

ತಂದೆ ಪಟ್ಟವ ತನಗೆ ನೀಡುವ
ನೆಂದು ರಘುವರ ಕರೆದು ಜಾನಕಿ
ಗೆಂದ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿಹ ಭರತ ಬಹುದಿನಕೆ |
ತಂದೆ ಕರೆಸದೆ ತಮ್ಮನಂ ತನ
ಗಿಂದು ರಘುಕುಲ ರಾಜ್ಯವೀವನೆ
ಕಂದ ಬಾರನೆ ಪುರಕೆನುತ ಮರುಗಿದನು ಮನದೊಳಗೆ ||೨೬||

ಅವನ ನಡೆನುಡಿ ಸರಳಗುಣ ಮೇ
• ಣವನ ಭುಜಬಲ ಶೌರ್ಯ ರಣದೊಳ
ಗವನ ಸಾಹಸ ವಿಜಯ ಸತ್ಯಪ್ರೇಮಧರ್ಮಗಳ |
ಅವನ ನಲ್ಕುಡಿ ಸಲುಗೆ ಸ್ನೇಹಗ
ಳವನ ಹೃದಯ ವಿವೇಕ ಜಾಣ್ಮೆಗ
ಳವನ ಗುರುಹಿರಿಯರಲಿ ನನ್ಮತೆ ಪರಮಘನವೆಂದ ||೨೭||

ನಗೆವೊಗೆವ ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ವಾರಿಧಿ
 ಮಿಗೆ ಹರುಷದಿಂದುಕ್ಕುವಂತಾ
 ನಗರಿವಾಸಿಗಳಾ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು |
 ನಗೆಮೊಗದೊಳಾ ನೃಪನ ಪೆಂಡಿರು
 ರಘುಪತಿಯನಪ್ಪಿದರು - ಸೀತೆಯ
 ಹೊಗಳಿದರು ಸನ್ಮಾನಿಸುತ್ತ ಹರಸಿದರು ಮನವೊಲಿದು ||೨೮||

ಮಾಡಿದಳು ಕೌಸಲ್ಯೆ ಪೂಜೆಯ
 ಬೇಡಿದಳು ಶ್ರೀಪತಿಯ ಪದದಲಿ
 ರೂಢಿಯೊಳಗುತ್ತಮದ ಪದವಿಯ ನೀಡೆ ತನಯಂಗೆ |
 ಪಾಡಿ ಯುವರಾಜ್ಯದಲಿ ಮಗನಿಗೆ
 ನೀಡೆ ಮಂಗಳ ಪದದಿ ತನುವೀ
 ಡಾಡಿದಳು ಶುಭಗಳನು ಬಯಸುತ್ತ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ||೨೯||

ಅರಸನಾಜ್ಞೆಯೊಳಾ ವಸಿಷ್ಠನು
 ಭರದಿ ವ್ರತನಿಯಮಗಳ ಮಾಡಿಸೆ
 ಬರುತಿರಲು ಕಂಡಿದ್ದು ರಾಘವನೆರಗಿದನು ಪದದಿ |
 ಕರುಣಿಸಿದೆ ನೀ ನಡೆದು ಬರುತಲಿ
 ತರಳನನು ಕಾಪಿಡುವ ಭಾರವ
 ಧರಿಸಿ ಗುರುವರ ಪತಿಕರಿಸಿ ನೀನೊಲಿದೆ ಘನವೆಂದ ||೩೦||

ಅರಿಯನೇ ನಿನ್ನಿರವ ರಘುಪತಿ
 ಮರುಳು ಮಾಡುವೆಯೇಕೆ ಕರುಣಾ
 ವರನೆ ಲೋಕಾವನತ ಚರಣ ಸರೋಜ ಘನಮಹಿಮು |
 ದುರಿತವಿಸಿನ ಕುಠಾರ ನಿನಗಿಂ
 ದರಸ ಯುವರಾಜ್ಯಭಿಷೇಕವ
 ವಿರಚಿಸುವನದರಿಂದ ಹರಿದೈತಂದೆ ತಾನೆಂದ ||೩೧||

ರಾಮ ನಿಯಮೋಪಾಸನ ವ್ರತ
ಹೋಮ ನೇಮಗಳೆಸಗು ಶ್ರೀಹರಿ
ನಾಮ ಜಪಗಳಮಾಡು ಕುಲಪದ್ಧತಿಗಳನುಸರಿಸಿ |
ಶ್ರೀಮನೋಹರ ನಡೆಯೆನಲು ರಘು
ರಾಮನಚ್ಚರಿವಡೆದ ರವಿಕುಲ
ಭೀಮ ಭರತಕುಮಾರನಿಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟವೇಕೆನುತ ||೩೨||

ಏಕಕಾಲದೊಳಾಯ್ತು ಜನ್ಮವು
ಏಕಕಾಲದಿ ಶಯನ ಭೋಜನ
ಏಕಕಾಲದಿ ಕರ್ಣವೇಧವು ಮುಂಜಿ ಕಲ್ಯಾಣ |
ಕೈಕಯಿಸುತನಿಲ್ಲದಿರಲಭಿ
ಷೇಕವೊಪ್ಪುವುದೇ ವಸುಂಧರೆ
ಯೇಕೆ ಭರತಕುಮಾರನಿಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟವೇಕೆಂದ ||೩೩||

ಮುನಿಪು:ರಾಮನ ಸಂತವಿಡುತಿರ
ಲನಿತರಲಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಬಂದನು
ವನಜಪದಗಳಿಗೆರಗಿ ನಿಂದನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿನಿಯ |
ಅನುಜ ಭರತನ ನೆನೆದು ಮರುಗುವ
ವನಜನಾಭಗೆ ಸೂಕ್ತಿವೊರೆವುತ
ಲಿನಕುಲದ ಧರ್ಮಾಸನದಿ ಬೆಳೆಗೆಂದು ಬಯಸಿದನು ||೩೪||

ಮೊಳಗಿದುವು ನಿಸ್ಸಾಳ ಭೇರಿಗ
ಳುಲಿಯೆ ಮಂಗಳ ವೇದಘೋಷಗ
ಳೊಲಿದು ನರನಾರಿಯರು ಭರತನ ಬರವ ಕಾಯುತಲಿ |
ಸುಳಿಯನೇಕೆ ಕುಮಾರ ನಮ್ಮಾ
ಹೊಳಲ ಮರೆತನೊ ಶತ್ರುಸೂದನ
ನೊಲಿದಯೋಥ್ಯಗೆ ಬಾರನೇಕೆಂದವರು ಮರುಗುವರು ||೩೫||

ಎಂದಿಗಾ ಶ್ರೀರಾಮ ತಾನೈ
 ತಂದು ಜಾನಕಿಸಹಿತ ರಾಜ್ಯವ
 ನಂದಗೊಳಿಪನೊ ರತ್ನಪೀಠವನೆಂದಿಗಡರುವನೊ ? |
 ಎಂದು ಮಕುಟನ ಶಿರದೊಳಿಡುವನೊ ?
 ಎಂದು ಸಂತಸಮಳೆಗರೆವನೋ ?
 ಎಂದು ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರರ ಪ್ರಜೆಗಳೆನಿಸುವನೋ ||೩೬||

ಈ ವಿವರ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗ
 ಳಾನರಿಸೆ ಸುರರೊಡೆಯ ಚಿಂತಿಸಿ
 ರಾವಣಾಸುರ ವಧೆಗೆ ಮಾನುಷರೂಪದಿಂ ಬಂದ |
 ದೇವ ಸಿಂಹಾಸನವ ತಳೆದರೆ |
 ಸಾವು ತಪ್ಪದು ಭೂಮಿಗದರಿಂ
 ದೀ ವಿನೋದನ ನಿಲಿಸಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿದನು ಶಕ್ರ ||೩೭||

ಹಲವು ವಿಧದಿ ವಿರಿಂಚಿ ಸತಿಯ
 ನ್ನೊಲಿಸಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ಪದದಲಿ
 ಖಳಕುತಾರನ ಮಂಗಳೋತ್ಸವ ನಿಲಿಸಬೇಕೆಂದು |
 ಖಳ ಕುಬುಜೆ ಮಂಥರೆಯ ಬುದ್ಧಿಯ
 ಹೊಲೆಗೆಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಿದಳು ರಘುಕುಲ
 ತಿಲಕನೊಲಿದೀ ಲೋಕಸಲಹಲು ದುಷ್ಕಜನರಿಂದ ||೩೮||

ವಿಶ್ರಾಮ ೨

ಸೂ|| ಸರಸತಿಯ ನೇಮದಲಿ ಪುಂಧರ
 ದುರುಳ ಮಂತ್ರವನೊರೆಯೆ ದಶರಥ
 ನರಸಿ ಹೊಕ್ಕುಳು ಕೋಪನಿಲಯವ ರಾಜ್ಯದಾಸೆಯಲಿ |

ಆ ಮಹಾಸತ್ತನದಿ ಮಂಗಳ
ನಾಮರಸ ಪೀಯೂಷ ಪರಿಮದು
ರಾಮಚಂದ್ರನ ಸುಗುಣಗಾನ ಯಶೋವಿಶಾಲವನು |
ರಾಮಣೀಯಕಮಾಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತ
ಲಾ ಮನೋಹರ ನಗರ ಮೆರೆದಿರೆ
ಕಾಮಿನೀನಿಕುರುಂಬ ನಲಿಯಲು ವಾದ್ಯ ಮೊಳಗಿದುದು ||೧||

ಕೇಳಿ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯರವ ವಿ
ಪ್ರಾಳಿ ಮಾಡುವ ಮಂತ್ರ ಘೋಷ ವಿ
ಕಾಳಿಸಿತು ಮನ ಕೈಕೆ ನಚ್ಚಿನ ಧಾತ್ರಿ ಮಂಧರೆಗೆ |
ನಾಳೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನೀವ ಧರಣೀ
ಪಾಲ ರಾಮಂಗಿಂಬ ನುಡಿಗಳ
ನಾಲಿಸುತ ಬೆಚ್ಚಿದಳು ಮನದೊಳಸೂಯೆ ಮೂಡಿದುದು ||೨||

ಅರಿಯಳಾ ಸುಕುಮಾರಿ ಕೇಕೆಯ
ತರಳೆ ತನ್ನ ಕುಮಾರಗೊದವಿದ
ಪರಪುದಾರುಣ ಕಷ್ಟ ರಾಮನ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲಿ |
ಧರಣಿಸತಿ ಕೌಸಲ್ಯೆಗೊಲಿಯುತ
ಧರೆಯ ರಾಮಂಗೀವ ಕೈಕೆಗೆ
ಭರತ-ಕುನರಗೆ ಕಷ್ಟಮಾಯ್ತೆಂದಳಲಿದಳು ಕುಬುಜೆ ||೩||

ಜನಪ ಮರೆಮೋಸದಲಿ ಮಾವನ
ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟುವ
ತನಯ ರಾಮಗೆ ಮರುಳುಮಾಡಿದ ಕಿರಿಯ ರಾಣಿಯನು |
ಎನಗರಿಯದೇನಿವರ ಮಾತುಗ
ಳನಕುಲೋತ್ತಮ ಭರತನಾಗನೆ
ಜನಪ ! ನೋಡಲಿ ಕುಬುಜೆ ಶಕ್ತಿಯನೆಂದು ಸಾರಿದಳು ||೪||

ಮನದಿ ಕುದಿದಳಲುತ್ತು ಕೈಕೆಯ
 ಸನಿಯಕ್ಕೈದುತ ಕಾರ್ಯ ಕೆಟ್ಟಿದು
 ವನಜಮುಖಿ ನೀ ಕೆಟ್ಟಿಯಿಂದಾ ಗೂನಿ ದುಃಖದಲಿ |
 ಕುಣುಗಳಲಿ ನೀರ್ಗರೆದು ಮೌನದಿ
 ಮನಕರಗುವಂತಳುತ ನಿಂದಿರ
 ಲನುನಯದಿ ನೃಪನರಸಿ ನುಡಿಸಿದಳವಳ ಕರುಣದಲಿ ||೫||

ನೋಯಲೇತಕೆ ಧಾತ್ರಿ ದಶರಥ
 ರಾಯಗೇನಹುದಿನ್ನು ಕೋಸಲ
 ರಾಯಸೂನು ಕ್ಷೇಮವೇ ಪುರಜನಕೆ ಸುಖಮುಲ್ತೆ ? |
 ಆ ಯಮಳರಿಗೆ ಸುಖಮೆ ನಿನಗೇ
 ನಾಯಸಂ ನುಡಿ ಬೇಗ ರಘುಕುಲ
 ರಾಯತಿಲಕ ಕ್ಷೇಮವೇ ವೇಳೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೬||

ಪೇಳಲೇನಹುದಿನ್ನು ಸಕಲ ಸು
 ಖಾಳಿ ತೊರೆದುದು ನಿನ್ನ ಭೂಮಿ
 ಪಾಲ ನಂಬಿಸಿ ಕುಹಕೆ ಕೆಡಿಸಿದ ಮುಗುಧೆಯೆಂದರಿದು |
 ಮೂಲಮಂ ಕೊಯ್ದೊಳೆಯ ಲತೆಯೊಲು
 ಬಾಳುಗೆಡಿಸಿದ ನೀನು ನಿದ್ರಾ
 ಲೋಲುಪತೆಯಿಂ ಕೆಟ್ಟಿ ಹೋಗಕಟಿಂದಳಾ ಧಾತ್ರಿ ||೭||

ಪಡೆದಳಾ ಕೌಸಲ್ಯ ರಾಮನ
 ಪೊಡವಿಯೊಡೆತನ ಮಾಡೆ ಭರತಂ
 ಗಡವಿಯೊಡೆತನಮಿನ್ನು ರಾಜ್ಯಾದಿಗಳ ಹಂಗೇಕೆ ? |
 ನಡುಹೊಳೆಯೊಳಾಗಿಹುದ ಕಾಣದೆ
 ಪೊಡವಿಪನ ಮೋಸಗಳ ನಂಬಿದೆ
 ಬಿಡು ವಿನೋದಕೆ ಸಮಯವೇ ನುಡಿಯೆಂದಳಾ ಕುಬುಜಿ ||೮||

ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಾಮಗೆ
ನಾಳೆ ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಚನ
ಪಾಲಿಪಳು ಕೌಸಲ್ಯೆ ಕೋಸಲ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು |
ಏಳು ನಿದ್ರೆಯ ತೊರೆದು, ಭರತನ
ಹಾಳು ಹೊಕ್ಕುದು ರಾಮನಿಂದಲಿ
ಬಾಳುಗೆಟ್ಟುದನರಿಯದಿಹುದೇನೆಂದಳಾ ಕುಬುಜೆ ||೯||

ಇದಕೋ ವಜ್ರದಹಾರ ರಾಮಗೆ
ಪದವನಿತ್ತಪನೀ ಶುಭೋಧಯ
ಹದುಳನುಹುದೌ ಹರುಷಮಾದುದು ಕೇಳಿ ಶುಭವಚನ |
ಉದಯಿಸಿದ ರವಿಕುಲದ ಭಾಸ್ಕರ
ವಿಧಿತಘನ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಮೆರೆ
ವುದನು ನೋಡುವೆನೆಂದೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿದಳು ಕೈಕೆ ||೧೦||

ಕೋಸಲಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾನು ರಾಮಂ
ಗೇಸುಭಕ್ತಿಪ್ರೇಮವೆನ್ನೊಳು
ಮೀಸಲೀ ಸಾನ್ಮಾಜ್ಯ ಕೋಶಗಳಾ ರಘೋದ್ವಹಗೆ |
ತೋಷಮಾದುದು ದಾಶರಥಿ ಸಿಂ
ಹಾಸನದಿ ಮೆರೆವಾಗ ನೀಡುವೆ
ಭೂಷಣಂಗಳ ನವರತುನ ನಿನಗೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೧೧||

ಸುಡುಸುಡೇತರ ಪಾರಿತೋಷಕ
ತೊಡವು-ಬೆಡಗುಗಳೇಕೆ ಬಂಚಿಸಿ
ಕೆಡಿಸನೇ ಬೆಳ್ಳಾಡಿ ದಶರಥನಬಲೆಯೊರ್ವಳನು |
ಮುಡುಬರೊಲು ಪಟ್ಟಿರುವೆ ಪರಿಭವ
ಮಡರೆ ತಿಳಿಯದೆ ಪಾಪಿಯುಪಹತಿ
ಹೆಡತಲೆಯೊಳರೆ ತಿಳಿಯೆನೀ ಹೋಗೆಂದಳಾ ಕುಬುಜೆ ||೧೨||

ಸಾಕು ನಿನ್ನಾಳಾಪ ಹಾವನು
 ಸಾಕಿ ಬದುಕುವ ಪರಿಯೆ ಮಾತಿ
 ನ್ನೇಕೆ ಭಕ್ತಿಪ್ರೇಮೆ ಕಾಂಬುದು ನಾಳಿನುದಯದಲಿ |
 ನೂಕಿ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಭರತನ
 ನೀ ಕುಠಾರನ ಮೆಚ್ಚಿದೆಯೆ ಸುರ
 ಲೋಕ ಸುಖಗಳನೊದವೆಯಾ ಹೋಗಿಂದಳಾ ಕುಬುಜಿ ||೧೩||

ಜನಪಹಿತೆ ನಿನಗೆಂದು, ಕೋಸಲೆ
 ತನಯ ಹಿತನೇ, ರಾಮಸರ್ಪದ
 ಘನವಿಷನ ನೀನರಿಯೆ ಭರತನ ಜೀವಹೀರುವುದು |
 ನಿನಗೆ ಮಗನಲಿ ಮರುಕವಿಲ್ಲೆಲೆ
 ಘನಕಿರಾತಿನಿಯಾದೆಯಕಟಾ
 ಜನಪತಿಯ ಹೆರುಳರಿಯೆ ನೀನೆಂದಳಾ ಕುಬುಜಿ ||೧೪||

ನುಡಿಯದಿರು ಮಂದಮತಿ-ರಘುವರ
 ಪೊಡವಿಸತಿಗಧಿಕಾರಿ ಕರುಣದ
 ಕಡಲೆ ಸತ್ಯಾಗಾರ ಧರ್ಮಧಾರ ಗಂಭೀರ |
 ಸುಡಲಿ ಮೂಣಲಿ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯ
 ನಡಿಯೊಳಪಿಸಿ ರಾಮಸೇವೆಯ
 ನೆಡಬಿಡದೆ ಮಾಡುವುದೆ ಘನನೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೧೫||

ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಮಧಿಸುತಿರೆ ಘನ
 ಘೋರವಿಷ ತಲೆದೋರಿದಂತೀ
 ವಾರಿಜೋದರನುತ್ಪನ್ನದಿ ಕರುಬುವರೆ ಧಾತ್ರಿ |
 ಅರಘಾತ್ತಮನೆಡೆಯೊಳಿದರು
 ನೀರೆ ಕುಹಕವನೊರೆವರೇ ನೀ
 ಗಾರೊಳುಸುರುವೆ ತಿಳಿಯೆ ಕೆಡಬೇಡೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೧೬||

ಹಿರಿಯಮಗ ಸಮ್ರಾಟನವ್ವುದು
ಕಿರಿಯ ಕಿಂಕರನವಗೆ-ರವಿಕುಲ
ದರಸರಿಗೆ ನೀತಿಯಿದು, ಹುಯ್ಯಲಿದೇಕೆ ಶುಭದಿನದಿ |
ನಿರಜೆಯಾ ಕೌಸಲ್ಯ ಕೂರ್ಪರ
ಪುರುಡಿಸುವರೇಂ ಕೈಯೊಳಿಸೆಯುವ
ಪರುಸವೇದಿಯನೊಡೆವರೇ ಹೋಗಿಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೧೭||

ಎನಗೆ ಮುಳಿಸಿನಿತಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಲಿ ;
ಕನಸುಮನಸಿನೊಳಾ ರಘೂತ್ತಮ
ನೆನಗೆ ಪ್ರಿಯಕರ ಧರೆಯನಾಳಲಿ ಲೋಕಪಾಲಿಸಲಿ |
ಹೊಣಕೆಯೇ ನಿಜಕುವರ ರಾಮಗೆ
ವನಜಪದ ಕೈಂಕರ್ಯವೆಸಗಲಿ
ನೆನೆಯದಿರು ಕೈತವನ ಮಂಧರೆಯೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೧೮||

ಹಲವು ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತಫಲದಿಂ
ದೊಲಿದು ಕೌಸಲಿ ಸೂನುವೆನಿಸಿದ
ಸಲಿಸಲೆನಗಿನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮದಿ ಮನದಭೀಷ್ಟವನು |
ಒಲಿದೆನಗೆ ಸುಕುಮಾರನಾಗಲಿ
ಇಳೆಯಸುತೆ ಮಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಲಿ
ಬೆಳೆಗಲೆಮ್ಮೆಯ ಕುಲವ ರಾಘವನೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೧೯||

ಅರಸನಾದೊಡೆ ರಾಮ ನಿನ್ನಯ
ಕರುಳು ಕತ್ತರಿಸುವುದೆ ? ವರ್ಧಿಪ
ತರಳನಲಿ ಮುಳಿಸೇಕೆ ಹರ್ಷದಿ ಹರಸುಮನವೊಲಿದು |
ಪರಮಪಾವನಮಹುದು ರಾಘವ
ಮೆರೆಯೆ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಮಂಧರೆ
ದರುಶನದಿ ಶುಚಿಯಾಗುಯೆಂದಳು ಕೈಕೆ ನಸುನಗುತ ||೨೦||

ಕೇಳುತುದ್ವೇಗದಲಿ ಕೋಪ
ಜ್ವಾಲೆ ಕಂಗಳಲುರಿಯೆ ದುಃಖ
ವ್ಯಾಳ ವಿಷಕಾರುತ್ವ ಬಿಸಿಯುಸಿರಿಡುತ ನೋಡುತ್ತ |
ನಾಲಿಗೆಯ ಸೀಳಲಗೆ ಹೊಡಿಹೊಡಿ
ಕಾಳಕೂಟವ ಕುಡಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿಸು
ನಾಳೆಗಿರೆ ನಾನೆಂದು ನುಡಿದಳು ಕುಬುಜೆ ಮುಳಿಸಿನಲಿ ||೨೧||

ಎರಡು ನಾಲಿಗೆಯಿಲ್ಲ ನುಡಿಯೆರ
ಡೊರೆಯೆ ನಾನಾಪನಿತು ಹಿತಗಳ
ನೊರೆದೆನಲ್ಲದೆ ಗನ್ನ ಕತಕದ ಹುರುಳನಾನರಿಯೆ |
ಪರಿಚರಿಸುತಿದ್ದೆವರ ನಿನ್ನೊಳ
ಗಿರಡೆಣಿಸುವೆನೆ ತಾಯೆ ಭರತನ
ಪರಿಯ ನೆನೆದೆನು ಕೈಕೆ ಪರುತವಿಸೆಂದಳಾ ಗೂನಿ ||೨೨||

ಜನುಗುಮತಿಯುನ್ಮಾರ್ಗಿ ಜತ್ತಕಿ
ಯನುವರಿಯೆನೊಳ್ಳರಿಯೆ ಕಂಟಕಿ
ನಿನಗೆ ತೊಟ್ಟಾಗಿರುವೆ ವಿಧಿನಿಯಮಾನುಸಾರದಲಿ |
ನಿನಗವಜ್ಞೆಯದಾಗೆ ಸಹಿಸದ
ಕಿನಿಸು ಮೂಡಿತು ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ ಭರ
ತನಿಗೆ ಹದುಳವ ಬಯಸಿ ನುಡಿಸಿದೆನೆಂದಳಾ ಕುಬುಜೆ ||೨೩||

ದೊರೆಯೆ ಸುಂದರರೂಪಮೆನಗಾಂ
ಧರೆಯನಾಳ್ವೆನೆ, ಪಟ್ಟಮಾದೊಡೆ
ಭರತಕುವರಗೆ ರಾಣಿಯವ್ವೆನೆ ಕೈಕೆಯೆನಿಸುವೆನೆ ! |
ಆರುಹಿ ಮಹದಪರಾಧಗೆಯ್ದೆನು
ಕೊರಳ ತೆಗೆ ನಾಲಿಗೆಯ ಕೀಳಿಸು
ಪರಮ ಕರುಣಾವನಧಿಯೆಂದಳು ಕುಬುಜೆ ಕೋಪದಲಿ ||೨೪||

ಕಪಟನುಡಿ ಬಿಳ್ಳಾಡಿದುದು ತನ
ಗುಹಪತಿಯ ನೃಪ ಬಗೆದನೆಂದೇ
ಚಪಲೆಯರಿತಳು ಸುರರಮಾಯಾ ಬಲೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ |
ವಿಫಲಮನದಿಂ ನವೆದು ಮಂಥರೆ .
ಕಪಟ ಭಣಿತೆಗಳಗಡುಗೊಳಿಸಲು
ನೃಪರಮಣಿಯುನ್ಮಾರ್ಗಯಾದಳು ನೆಪವಣಿಗೆಗುಂದಿ ||೨೫||

ಶಬರಗಾಂಧಕೆ ಸೋತು ಸಿಲ್ಕುವ
ದಬಲ ಹೆರಿಣದೊಲಾ ಸುವಾಸಿನಿ
ಕುಬುಜೆ ನುಡಿಗಳ ನಂಬಿ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಲಿ ಕೇಳುತಿರೆ |
ಪ್ರಬಲಳಾದಳು ಗೂನಿ ಕೈಕೆಯ
ಸಭೆಯ ಚಕಿತನನರಿತು ಚಣದಲಿ
ಕಬಳಿಸಿದಳಾ ವಿಮಳ ಹೃದಯವ ಕಲಕಿ ಕೌಳಿಕದಿ ||೨೬||

ಕಲಹೆ ಕಂಟಕೆಯೆಂಬ ಬಿರುದುಗ್
ಳೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟಹೆ ದೇವಿ ಕಲುಬಿದ
ರುಳಿವೆನೇ ನೃಪನರಸಿಯರನೇಡಿಸಲು ಬದುಕುವೆನೆ ! |
ಎಳೆಗುವರಿ ನೀನರಿಯೆ ಕಪಟವ
ಗಳಿತ ಸುಖಿ ನೀನೆನುತ ಮಂಥರೆ
ಸುಲಭದಿಂದೊಲಿಸಿದಳು ರಾಣಿಯ ಮನವ ನಿವಿಸದಲಿ ||೨೭||

ಇರಬಹುದು ಸುಪ್ರೀತಿ ನಿನ್ನಲಿ
ಧರಣಿಜೆಗೆ ರಾಮಂಗೆ ಕೋಸಲೆ
ಗರಸನಾದೊಡನುಳಿವುದೇ ತತ್ಪ್ರೀತಿ ಮೋಹಗಳು |
ಸರಮ ಮಿತ್ರನೆ ಶತ್ರುವಪ್ಪನು
ಸರಮ ಶತ್ರುವೆ ಮಿತ್ರನಾಗುವ
ತರಳೆ ಕೇಳಿದು ಕಾಲಮಹಿಮೆಗಳೆಂದಳಾ ಧಾತ್ರಿ ||೨೮||

ಕಮಲ ನೀರೊಳಗಿರಲು ನೇಸಳು
 ಕಮಲ ಬಾಂಧವನೆನಿಸಿ ಪೊರೆಯುವ
 ನಮಲ ಜಲ ಓರಿದಾಗೆ ದಹಿಸುವ ತಾನೆ ಕುಸುಮಗಳ |
 ಕಮಲಸಖಕುಲ ಜಾತ ರಾಘವ
 ಕಮಲಮುಖಿ ಸುಡದಿಹನೆ ಮೇಣಾ
 ಕುಮತಿ ಕೋಸಲಿ ಬಿಡುವಳೇ ಹೇಳೆಂದಳಾ ತರುಣಿ ||೨೯||

ಪತಿಯೊಲವು ನಿನಗುಂಟು ಸರ್ವದ
 ಹಿತನು ವಶಮೆನಗೆಂಬ ಗರ್ವದ
 ಪತಿಹೃದಯ ತುಂಬಿರುವ ಕಲ್ಮಷವರಿಯದಿರುತ್ತಿರುವೆ |
 ಹಿತವಚನವಾಡುವನು ಮೇಲುಪ
 ಹಿತಿಯ ನೆನೆವನು ಮನದಿ ನೃಪತಿಯ
 ಕೃತಕ ನುಡಿಗಳ ನಂಬಿ ಕೆಡಬೇಡೆಂದಳಾ ಕುಬುಜೆ ||೩೦||

ಅಟ್ಟಿ ಭರತನ ತನ್ನ ತನಯಗೆ
 ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿಸಿ ನಿನ್ನ ಯಮಪುರಿ
 ಗಟ್ಟಿ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲಿ ಭೋಗಿಪಳು ಕೌಸಲ್ಯೆ |
 ಪಟ್ಟಿರುವೆ ನೀನೆಗ್ಗತನದಿಂ
 ಕೆಟ್ಟಿ ನಿನ್ನೊಳು ಜನಿಸಿ ತಾ ಪರ
 ಪುಟ್ಟಿನಾರ್ದ ಭರತನೆಂದಳು ಧಾತ್ರಿ ಖಾತಿಯಲಿ ||೩೧||

ಕುಲಕೆ ಕೀರುತಿಯಹುದು ಜನಮನ
 ಕೊಲವ ತರುತಿಹುದಿಂದು ರಾಮಂ
 ಗಿಳಿಯ ನೀಡಲೈನಗು ಸುಖ ಮತ್ತಿದರ ಫಲಗಳನು |
 ತಿಳಿಯೆ ಭೀಕರ ಪತನ ಕೇಕಯ
 ಕುಲಲಲಾಮಗೆ ಭರತಕುವರಂ
 ಗಿಳಿಯೊಳಿನ್ನುಳಿವಿಲ್ಲಕಟ ಹೋಗೆಂದಳಾ ಧಾತ್ರಿ ||೩೨||

ಕೇಳುತುಮ್ಮಳದಿಂದ ಕುಬುಜೆಯ
ಕೌಳಿಕದ ಮಾತುಗಳ ನಂಬುತ
ಕೋಳುವೋದಳು ಕೈಕೆ ಪರಿಭವವಾಯ್ತು ತನಗೆನುತ |
ಕಾಳಮತಿಯನುವರಿತು ಮಾಯಾ
ಜಾಳಿಗೆಯನೊಡ್ಡಿ ದಳು ಭೂಮಿಯ
ನಾಳುವೊಡೆ ರಘುರಾಮ, ಕಱುಬಿದಳಾ ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ ||೩೩||

ಹತ್ತುದಿಸೆಗಳನೊಳಗು ಗೆಯ್ದ ನೈ
ಪೋತ್ತಮನ ಸುಶ್ರೋಣಿ ಮಾರಿಯ
ಕುತ್ತಕೊಳಗಾಗುತ್ತ ನೊಂದಳು ನೆಟವಣಿಗೆಗುಂದಿ |
ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತುತ್ತಾದ ಭರತಂ
ಗೆತ್ತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೋಪ ಭೋಗಗ
ಕೆತ್ತ ಸುಖಮೆಂದೊರಲಿದಳು ಸುಕುಮಾರಿ ದುಃಖದಲಿ ||೩೪||

ನೋಯಲಿಲ್ಲವೆ ಕದ್ದು ವಿನತೆಯ
ಮಾಯಜಾಲದಿ ಸುರುಚಿ ಕರುಬುತ .
ಹೇಯದಿಂದನಗಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆ ನರಸುನೀತಿಯನು |
ರಾಯತನನಂತಿರಲಿ ಬಂಧನ
ದಾಯತಿಕೆ ಭರತಂಗೆ ನೈಪತಿ ಸೆ
ಹಾಯ ತಪ್ಪಲು ಹಾನಿಯಾದಪುದೆಂದಳಾ ನಾರಿ ||೩೫||

ಸಿಡಿಲೆರಗಿದಂತಾಯ್ತು ಮೇದಿನಿ
ಕೆಡಹಿ ನುಂಗಿದೊಲಾಯ್ತು ಭಯದಿಂ
ನಡುಗಿ ತನಗಿನ್ನಡವಿಯೇ ಗತಿಯೆನುತ ಹೆಲುಬಿದಳು |
ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೌಸಲ್ಯ ತಂತ್ರದಿ
ಮಡುಹಿದಳು ಕೌಳಿಕದಿ ತನ್ನನು
ಕಡೆಗೆ ಕರುಣದೊಳೆಚ್ಚರಿಸಿದಳೆ ಸಮಯದಲಿ ಧಾತ್ರಿ ||೩೬||

ಕೋಪ-ದುಃಖಗಳೆರಡು ಭಾಧಿಸೆ
 ರೂಪ ಮಾಸಿತು ಚೆಲುವು ಬೀತುದು
 ಪಾಪಿ ನುಡಿಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಹಿತಮಾ ರಾಮ ಹಗೆಯಾಗೆ |
 ತಾಪಹರೆಣಕೆ ಬಗೆಯನರಿಯದೆ
 ಪಾಪಿ ಪಾದದಿ ಶರಣುವೊಕ್ಕೊಡ
 ನಾ ಪರ್ಯೋಧರೆ ಮನನ ಕಲಕಿದಳಾ ಕುರೂಪಿಣಿಯು ||೩೭||

ಅರಿಯದಾದೆನು ಶತ್ರುಮಿತ್ರರ
 ಪರಿಯ ಪಕ್ಕಾದೆನು ದುರಾತ್ಮರ
 ಕಿರುಕುಳಕೆ ಮೈಸೋತು ಸಿಕ್ಕಿದೆನಕ್ಕ ಬಲೆಯೊಳಗೆ |
 ಹಿರಿದು ದುಸ್ವಪ್ನಗಳ ಕಾಣುವೆ
 ನಿರುಳು ದೇಸಿಗರಂತೆ ವನದಲಿ
 ಭರತ ಚರಿಪುದ ಕಂಡೆನಕಟಿಂದಳು ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ ||೩೮||

ಸವತಿ ಸಹವಾಸದಲಿ ಬದುಕುವೆ
 ಬವಣೆಯೇಕಿದು ರಾಮರಾಜ್ಯದಿ
 ನವೆವ ಕೋಟಿಲೆಯೇಕೆ ಕೇಕಯ ವಂಶದಲ್ಲುದಿಸಿ |
 ಹವಣಿಯೆ ಪರಿಭವದಿ ಸಾರ್ವೇನು
 ತವರುಮನೆಯಂ ಬಂಚಿಸಿದ ನಿಧಿ
 ಬುವಿಯೊಳಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವರಾರಿಂದಳಲಿದಳು ಕೈಕೆ ||೩೯||

ಎಲೆ ಮುಗುಧೆ ಬಳಲದಿರು ಭರತಂ
 ಗಿಳೆಯ ಸಾಧಿಪ ಮಂತ್ರವೊರೆವೆನು
 ಹಳುವದಲಿ ರಘುರಾಮ ಚರಿಸುವ ತೆರದಿ ಮಾಡುವೆನು |
 ತಿಳಿಯೆ ದೇವಾಸುರರ ಪೂರ್ವದ
 ಕಲಹದಲಿ ನೃಪ ನಿನಗೇರಡು ವರ
 ಗಳನು ಕೊಟ್ಟುದ ಮರೆತೆಯಾ ಹೇಳೆಂದಳಾ ಧಾತ್ರಿ ||೪೦||

ಒಂದು ವರದಲಿ ಬೇಡುರಾಜ್ಯವ
ಕಂದ ಭರತಂಗಿರಡನೆಯ ವರ
ದಿಂದ ರಾಮನು ಹೊಗಲಿ ಹಳುವನ ವರುಷ ಹದಿನಾಲ್ಕು !
ಕಂದ ಮೂಲ ಫಲಾಶನದಿ ಮುನಿ
ಯೆಂದದಲಿ ನಾರುಡೆಯ ಜಟಿಧರಿ
ಸಿಂದುಮುಖ ವನವಾಸನಾಡಲ್ವೆಂದಳಾ ದುರುಳಿ ||೪೧||

ಸವತಿಯರೆಗುಲ್ಲಾಸ ಭಂಗವೆ
ಜವದಿ ಮಾಡಿನ್ನೀಳು ತಳುವಿದೊ
ಡವರ ಬಯಕೆಯು ಸಾಧಿವುದಕಿಂ ಬೇಗ ನೆನೆಕಾರ್ಯ |
ಅವನಿಸತಿ ಬಂದೊಡನೆ ಯಾಚಿಪು
ದವನಿಜಾಸತಿಯಾಣೆ ಪಡೆಯುತ
ದವನಿಯನು ಭರತಂಗಿ ಪಡೆನೀನೆಂದಳಾ ಧಾತ್ರಿ ||೪೨||

ಜಾಣೆ ಮಂಥರೆ ಭರತಗೇಣಿಸಿದ
ಕೇಣಮಂ ಮುರಿಯುತ್ತ ಸಲಹಿದೆ
ಮೌನದಿಂದಾನಿನ್ನು ಹೋಗುವೆನು ಕೋಪ ಗೃಹಮನ್ನು |
ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ಬರುವನದೊ ಸಂಶಯ
ಮೇನಿದಕೆ ವರಯುಗಳ ಬಲದಿಂ
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಡೆತನ ಭರತಗಿಂದಳು ರಾಣಿ ಸುಶ್ರೋಣಿ ||೪೩||

ಕಳುಹಿ ಕುಬಜೆಯ ಕೈಕೆ ದುಃಖದಿ
ಬಳಲಿ ರತುನಾಭರಣ ಮುಕ್ತಾ
ವಳಿಯ ಹರಿದೊಗೆಯುತ್ತ ಹೊಕ್ಕಳು ಕೋಪನಿಲಯವನು |
ಉಳಿದು ಪೀತಾಂಬರವ ಮಾಸಿದ
ಮಲಿನ ವಸನವನುಟ್ಟು ನೆಲದಲಿ
ಮಲಗದಳು ರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ ಬಗೆಯ ನೆನೆಯುತ ||೪೪||

ವಿಶ್ರಾಂತಿ

ಸೂ|| ಒಲಿದು ಕೊಡು ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯವ

ಹಳುವದೊಡೆತನ ನೀಡಿ ರಾಮನ

ತೊಲಗಿಸೆಂದಾ ಕೈಕೆ ಭೂಪನ ಬೇಡಿದಳು ವರವ

ದುಷ್ಯಮಂತ್ರದ ನೆಲದಿ ನೆಟ್ಟಳು

ದುಷ್ಯಕಾಲದ ಬೀಜ ಮಂಧರೆ

ದುಷ್ಯ ಕಾವಳ ನೀರನೆರೆಯುತ ಫಲವಪೊಂದಿದಳು |

ಪುಟ್ಟಿದುವು ವರವೆಂಬ ದುಷ್ಯಲ

ಕೊಟ್ಟಳಾ ನೃಪಸತಿಗೆ ಮುಂದಿನ

ಕಷ್ಟವರಿಯದೆ ಮುಗುಧೆ ಸೋತಳು ಕುಬುಜೆ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ||೧||

ಹರಿದು ತಾರಾಹಾರ ಪೀತಾಂ

ಬರವನೊಲ್ಲದೆ ಮಲಿನವಸನದಿ

ಬರಿಯ ನೆಲದೊಳು ಮಲಗಿ ಕಬರಿಯ ಕೆದರಿ ನಿಷ್ಕರದಿ |

ತರುವನೊಸಗೆಯ ನೃಪತಿಗುಬ್ಬಸ

ತರುವ ಮೃತ್ಯುವಿನಂತೆ ಮರವ

ಖ್ಯೊರಗಿದಳು ಸತಿ ಕೋಪನಿಲಯದಿ ಪತಿಯಬರವರಿತು ||೨||

ಪರಮ ಕರುಣಾವನಧಿ ನಮಗಿ

ನ್ನರಸನಹ ಲೋಕಾಭಿರಾಮಗೆ

ಧರೆಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಸೇರ್ದುದು ಪಟ್ಟಬಂಧನದಿ |

ಅರಸ ತರಣಿಕುಲ ಪ್ರದೀಪನೊ

ಳಿರಿಸುತಧಿಕಾರಗಳನುಚಿತದಿ

ಹರುಷಗೊಳಿಸಿದ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನೆಂದು ಪುರಹೊಗಳೆ ||೩||

ಪಟ್ಟದೊಸಗೆಯೊಳುತ್ತವಂಗಳೆ
 ಪಟ್ಟಣದ ಜನಮೆಸಗಲತ್ತಲು
 ಪಟ್ಟರಲು ನೃಪನರಸಿ ಹೊಲ್ಲೆಹವೆಸಗುತಂಡಲಿದು |
 ಪಟ್ಟವಾಗದು ಹರಿಗೆ ದಶರಥ
 ನಟ್ಟುವನು ವನಕೆಂಬ ರೋಷದಿ
 ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ಕೆಂಪಾಗುತ್ತಸ್ತಾಚಲವ ರವಿ ಸಾದರ್ಪ ||೪||

ಅರಸಗುತ್ತವಮಾಯ್ತು ರಾಮಂ
 ಗರಸುತನವೀವಂದು ತಾನೇ
 ತರಳನ ಪ್ರಜೆಯೆಂಬ ಗರ್ವದಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ನೃಪತಿ!
 ಮೆರೆದು ವರ್ಧಿಪ ಸುತಗೆ ಸೀತಾ
 ವರಗೆ ಮಂಗಳವೆಸಗುವಾತುರ
 ಭರದೊಳಿರುತಿರಲಸ್ತಮಿಸಿದನು ಸೂರ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮದಿ ||೫||

ಜನಗಳುತ್ತಹಕಡ್ಡಿ ಯೆಂಬುದ
 ದಿನಪನೊರೆವಂತಸ್ತಮಿಸಿದನು
 ವನಜಮುಖಿ ಕೈಕೇಯಿಯರಮನೆಗೈದ ಭೂಪಾಲ |
 ತನಯ ರಘುರಾಮಾಭಿಷೇಕದ
 ಘನ ಸುವಾರ್ತೆಯೊಳವನು ಹರುಷಿಸೆ
 ನೆನೆದು ಬಂದನಮೋಘ ಗುಣ ಸಂಪನ್ನಕಾತರದಿ ||೬||

ದಾರವಟ್ಟದೊಳಲ್ಲಮೆಂದಿನೊ
 ಳಾ ರಮಣಿ ತಾನಿದಿರುಗೊಳ್ಳಳು
 ಹಾರವಿಸಿ ಕರಯಲ್ಪೆ ಬಾರಳು ಭೀತಿ ಮೂಡಿದುದು |
 ಆರು ನುಡಿಯರು ದುರದುರನೆ ಪಡಿ
 ಹಾಱಿಗಳು ನೋಡುವರು ವಹಿಲದಿ
 ನಾರಿಯನ್ನೇಷಣದಿ ಸೋತ ನೃಪಾಲ ತರಹರಿಸಿ ||೭||

ಜಿನುಗುಮತಿ ಭಲಗಾತಿ-ನಿರ್ನಿರ
 ಮಿನಿತು ಕಣ್ಮರೆಯಹಳೆ ಪೊಲ್ಲದು
 ವನಜಮುಖಿಯೆಲ್ಲಿಹಳೊ ಕಾಣೆನೆನೆತ್ತ ದಡದಡಿಸಿ |
 ಜನಪ ಪೆಚ್ಚಳಿಸುತಲಿ ನೊಂದಂ
 ಮನುಮಥಾಗ್ನಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ನಿಷ್ಕುರ
 ಮನದೊಳಡಗಿದ ಪರಿಗೆ ಕಾರಣ ನೆನೆದು ಕಂಪಿಸಿದ ||೮||

ನುಡಿಯರೊರ್ವರು, ಕೋಪ ನಿಲಯದ
 ಕಡೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿಯ ನಿಲಿಸಿ ನಂದಿರೆ
 ನಡುಗಿ ದೂವಾಳಿಸಿದ ನೃಪನುದ್ವೇಗ ಮನದಿಂದ |
 ಕಡೆದ ಸತಿಯಂ ಕಂಡ ಭೂಷಣ
 ತೊಡವು ಜಿಲ್ಲಿರೆ ಸನಿಯಕ್ಕೈದುತ
 ಮುಡಿಯ ನೇವರಿಕುತ್ತು ನೋಡಿದ ಕರುಣ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||೯||

ನೊಂದ ಹರಿಣಿಯೊಲಾ ಸುಮಂಗಳೆ
 ಕಂದಿದವಯವದಿಂದ ಪಟ್ಟಿರ
 ಲಂದು ಪೆಂಪಳಿದವಯವದಿ ಕೋಟಲೆಗೆ ಮೈಗೊಡುತ |
 ಬಂದು ತಟ್ಟಿಸುತಲಿ ನೃಪ ಜನ
 ಗುಂದಿ ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಸಿ
 ಸುಂದರಾಂಗಿಯನೆಚ್ಚಿ ರಿಸಿ ನುಡಿಸಿದನು ದೈನ್ಯದಲಿ ||೧೦||

ಸರಸಿಜಾನನೆ ಪರುತವಿಸು ದು
 ಸ್ತರದ ಕೋಪವಿದೇಕೆ ಕಾಣದ
 ಕುರುಹಿದೇನಿದು ಕೋಪಗಾಣದ ರೂಪು ಭಯಗೊಳಿಸಿ |
 ತರಹರಿಸುತೆನ್ನಸುವ ಚಾಳಿಸಿ
 ಮರವಡುವರೇ ರಮಣಿಯೇಕೌ
 ಪರಮ ಸಂತಸವಾರ್ತೆಯಿಂ ತೊಡೆ ಕೋಪ ನೀನೆಂದ ||೧೧||

ಪತಿಯನಾಲೋಕಿಸದೆ ಮುಳಿಸಿಂ
ಪತಿಯ ಕರಗಳ ನೂಕಿ ಸೆರೆಬಿಗಿ
ಯುತಿರೆ ದುಗುಡುವ ಕೆತ್ತು ಕಡುಗಾಹೇಱಿದಳು ನಾರಿ |
ಕ್ಷಿತಿಪಗಿರಿದಂತಾಯ್ತು ಜವಗುಂ
ದುತಲಿ ಕೋಪದೊಳೇನ ನೆನೆವಳೊ
ಸತಿಯೆನುತ ನಿರ್ವಿಣ್ಣ ಭಾವದಿ ಮತ್ತೆ ನುಡಿಸಿದನು ||೧೨||

ದೇವಿ ಪಲ್ಲಟವೇಕೆ ಬಿಡುಬಿಡು
ಕೌವರಿಂದಲಿ ಬಂದೊಡೆನಗೀ
ಹೇವಮಾದುದು ಕಟಕಿಯಪ್ಪುದು ನಿನ್ನ ಕಡುಗೋಪ
ಕೋವಿದಳೆ ಶುಭಸಮಯದಲಿ ದುಃ-
ಖಾವಲಂಬನವೇಕೆ ನಿನಗಿ
ನ್ನಾವನಿಂದೊದವಿದುದು ಕಷ್ಟನೀ ಹೇಳೆಂದನಾ ನೃಪತಿ ||೧೩||

ಆರು ನಿನಗಹಿತವನು ಬಯಸಿದ
ನಾರು ದುಃಖವನೊಡ್ಡಿದ ಮೇ
ಣಾರ ಶಿರ ಹೋಳಾಗಿ ಹೋಹುದೊ ಮಸೆದ ಕಣಿಗಳಲಿ |
ಆರು ನಿನಗನುಚಿತವ ಬಗೆದರ
ದಾರಿಗಪಯಶ ಕೊರಳಮೆಟ್ಟಿತೊ
ಆರೊಳೇನಸರಾಧ ಮಾಯ್ದಿರೆಯೆಂದನಾ ಭೂಪ ||೧೪||

ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳಮರರಾಗಲಿ
ಗಣ್ಯ ಮಾಡೆನು ನಿನ್ನೊಳನುಚಿತ
ಮನ್ನು ನೆನೆದವ ರಾಮನಾದರು ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆನೀಗ |
ಇನ್ನು ದುಃಖವಿದೇಕೆ ಬಿಡುಬಿಡು
ನಿನ್ನ ಮನದಭಿಲಾಷೆ ಸಲಿಸುವೆ
ವೆಣ್ಣುಣೆಯೆ ಕೋಪಿಸದಿರೊ ಬಾರೆಂದ ಹೆಲುಬುತಲಿ ||೧೫||

ತುರುಬು ಕಟ್ಟಿಲೆ ರಮಣಿ ನವ್ಯಾಂ
 ಬರನನುಡು ಮೇಲೇಳು ರಘುವರ
 ಧರಣಿಪಾಲಕನಪ್ಪನುದಯದಿ ನಿನ್ನ ಹರಕೆಯಲಿ |
 ಭರತನಿಲ್ಲದ ದುಃಖ ನಿನಗಾ
 ವರಿಸಿತೇಯೆನ್ನಾಣೆ ನಲ್ಲುಡಿ
 ಯೊರೆದು ಸಂತಸದಾಳು ಬೇಡುವೆನೆಂದನಾ ಭೂಪ ||೧೬||

ದೇವಿ ನಿನ್ನದು ಸಕಲ ಸಂಪದ
 ಜೀವ ಮಾನ ಪ್ರಾಣ ನಿನ್ನದು
 ಈ ವಿವಿಧ ಪರಿವಾರ ರಾಜ್ಯೈಶ್ವರ್ಯ ನಿನ್ನವಿವು |
 ಹೇವಗೊಳಿಸದೆ ಪರುಠವಿಸು ರಾ
 ಜೀವಲೋಚನೆ ಹರ್ಷಮುಖದಲಿ
 ಧಾವತಿಯ ತೊರೆ ಪೇಳು ನಿನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥವೇನೆಂದ ||೧೭||

ಎಳು ಪುಸಿಯನ್ನೊರೆಯೆ ಸತ್ಯವ
 ಕೇಳು ನಗೆವೊಗದಿಂದ ನೀನಿ
 ನ್ನೇಳು ಸುಂದರ ತನುವ ಸಿಂಗರಿಸೇಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ |
 ಎಳು ಶ್ರೀರಾಮಾಭಿಷೇಕವ
 ನಾಳೆ ರಚಿಸುವೆ ಧರೆಯನಾಳುವ
 ನೀಲಲೋಚನ ನಿನ್ನ ಹರಕೆಯೊಳೆಂದನವನೀಶ ||೧೮||

ಬೇಡಿದೊಡೆ ನಿನಗಿಲ್ಲವೆಂಬೆನೆ
 ಬೇಡಲೇತಕೆ ದೇವಿ ಕೋಸಲ
 ನಾಡು ನಿನ್ನದು ಭರತನಾಳಲಿ ನಿನ್ನ ಮನವಿರಲು |
 ಕೋಡದಿರು ರಘುರಾಮ ನಾಣೆಯೊ
 ಳಾಡಿತವ ನಡೆಸುವೆನು ರಮಣಿ ಸ
 ಗಾಢಿಕೆಯೊಳಿನ್ನೇಳು ಸಿಂಗರಿಸೆಂದ ಭೂಪಾಲ ||೧೯||

ಸತಿಯ ಮೋಹದ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲ್ವಿ
ಕ್ಷಿತಿಪ ರಘುವರನಾಣೆಯಿಡುತಿರೆ
ಮತಿವಿಹೀನೆಯು ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗುತ ಮೆಲ್ಲನೇಳುತ್ತ |
ಪತಿಯ ನೋಡದೆ ವಸ್ತ್ರ ಸಂವರಿ
ಸುತಲಿ ಕಬರಿಯ ಕಟ್ಟಿ ರಾಯನ
ಮತಿಗೆ ಮಸಿಯಂ ಬಳಿದು ನಿಂದಳು ಮೌನದಲಿ ದೂರ ||೨೦||

ಸುರಮುನಿಗಳಭಿಮಾನಿಗಳು ಪುರ
ವರದ ನರನಾರಿಯರು ರಾಮಗೆ
ಧರೆಯನೀವುದ ಬಯಸಿ ಕಾದಿಹರೌ ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ |
ಪರಮಪುಣ್ಯ ಶ್ಲೋಕಹಿತೆ ನೀ
ನಿರದೆ ಮಂಗಳವೆತ್ತ ತನಯನ
ಹರಸು ಬಾ, ಬಾ-ವಾದ್ಯವೇದಧ್ವನಿಯು ಕೇಳುತಿದೆ ||೨೧||

ಬೇಡ ಬಲ್ಲೆನು ಬೇಡಿದೊಡೆ ನೀ
ನೀಡಲಾಪೆಯ ಕಾಂತ ಕೇಳ್ವುದ
ನೀಡುವೊಡೆ ತತ್ಕ್ಷಣದಿ ಬೇಡುವೆನು ವರವ |
ನೋಡು, ದೇವಾಸುರರ ಯುದ್ಧದಿ
ನೀಡಿದೆರಡು ವರಗಳನು ನಾ
ಬೇಡುವೆನು ನೆನಪಿಹುದೆ ಕೊಡುವುದಕೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೨೨||

ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಕುರುಳ ತಿದ್ದುತ್ತ
ವಿಾರಲರಿವೆನೆ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಯ
ನೀರೆ ಯಾಚಿಸದಿರಲು ಮರೆತಿಹೆ ಕೊಟ್ಟಿನಿನ್ನೇಳು |
ಸಾರವೇದ ಪುರಾಣ ಪುರುಷನು
ದಾರ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ನಿರಾಮಯ
ಭೂರಮಾವರ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದ ||೨೩||

ರೂಪ-ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬಿಗಿದಾ

ಭೂಪತಿಯ ಬಳಲಿಸುತ-ವರಗಳ

ನಾಪನಿತು ಪಡೆವುದಕೆ ಭರವಸೆ ಪೊಂದಿರಲು ಕೈಕೆ

ಶ್ರೀಪತಿಯ ಮೇಲಾಣೆಯಿಡುವ ವಿ

ಲಾಪವರಿಯದೆ ಸತಿಯ ಮೋಹದ

ತಾಪದಿಂ ಮನಸೋತ ದಶರಥ ಮತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಸುಂದಿ ||೨೪||

ಸತ್ಯವೇ ರವಿಕುಲದರಾಯರ

ನಿತ್ಯ ಧರ್ಮ ನೃಪೋತ್ತಮನೆ

ಸತ್ಯ ನಿನ್ನಾಶ್ರಯವ ಪೊಂದಿತು-ನಿನಗುಚಿತವೊರೆದೆ |

ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ನಿನಗಾರು ಧೊರೆ ನೀ

ಸತ್ಯಗುಣ ಸಂಪನ್ನ ಪೂರ್ವದೊ

ಳಿತ್ತ ವರಗಳನೀಗ ನೀಡೆಂದಳು ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ ||೨೫||

ತರಣಿಕುಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಧಿಪತಿ

ಭರತನಾಗಲಿ ಸಿಂಹಪೀಠದಿ

ಮೆರೆಯಲಿಂದೇ ಮೊದಲ ವರದಲಿ ಭೂಮಿಪತಿಯಾಗಿ |

ಎರಡನೆಯ ವರ ಕೇಳು ರಾಮನು

ಧರಿಸಿ ಜಟಿ ನಾರುಡಿಯ ಹಳುವದಿ

ವರುಷಗಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಾಸಿಸಲೆಂದಳಾ ರಾಣಿ ||೨೬||

ಸಿಡಲೆರಗಿದಂತಾಯ್ತು ಕೈಕೆಯ

ನುಡಿಸರಳು. ಹಮ್ಮೈಸಿ ಬಿದ್ದನು

ಪೊಡವಿಯಲಿ ಹುರಿಯೊಡೆದು ದಶರಥ ಕೆಡೆದು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ

ಒಡನೆ ಮೈ ತಿಳಿದಿದ್ದು ರಾಮಂ

ಗಡವಿವಾಸವೆ ? ಶಿವಶಿವಾಯೆಂ

ದೊಡನೆ ಬೀಳ್ವನು ತಿಳಿಯುತೇಳ್ವನು ಸಿಲ್ವಿಕೋಟಲಿಗೆ ||೨೭||

ಭೂವನಿತಿ ವರಿಸಿದಳು ರಾಮನ
 ದೇವಮುನಿಸುರರೊಲಿದು ವಂದಿಸ
 ದೇವ ಜ್ಯೇಷ್ಠನು ರಾಜ್ಯವನನಡು-ನಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿಗೆ !
 ಹೇವಮಲ್ಲವೆ ಭರತನಾಳ್ವರೆ
 ಭಾವಿಸದಿರೇ ಬಯಕೆ ಕೈಕಾ
 ದೇವಿ ಭರತಗೆ ಮಿಗಿಲು ರಘುಪತಿ ನಿನಗೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮||

ವೊಡವಿಯಾಳಲಿ ಭರತ ರಾಮಂ
 ಗಡವಿಯೊಡೆತನವೇಕೆ ? ವರಗಳ
 ಪಡೆದು ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಳ್ವರೆ ಹೇಳು ನೀನೆನಲು |
 ಸಿಡಿದು ಕೋಪದಿ ಕಣ್ಣಳಲಿ ಕೆಂ
 ಗಿಡಿಯ ಕಾರುತ ನಾಥನೆಂಬುದ
 ಕಡೆಗಣಿಸುತುದ್ದುರುಟು ನುಡಿಗಳನೊರೆದಳಾ ಕೈಕೆ ||೨೯||

ಅಂಥಳಾದಳು ಕೈಕೆ ಕೋಪದಿ
 ನೊಂದು ನುಡಿಯಲು ಭೂಪ ಭರತನೊ
 ಳಿಂದು ಮನುತೆಯ ತೊಡೆದೆಯಾ ಮಗನಲ್ಲವೇ ನಿನಗೆ |
 ಇಂದು ಮರೆವೆಯ ಭರತನಂ ನೀ
 ನಂದು ವರಿಸಿದೆ ಯೆನ್ನ ಕಾಮನ
 ದಂದುಗವ ಪರಿಹರಿಸೆ ನೃಪ ಹೋಗಿಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೩೦||

ಎನ್ನ ಶತ್ರುಗಳಮರರಾಗಲಿ
 ಅನ್ಯರೇಂ ರಘುರಾಮನಾಗಲಿ
 ಇನ್ನಳಿದರೆಂದೊರೆದ ಪೌರುಷಮೆಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಯ್ತು !!
 ನಿನ್ನ ಸುತಗೀ ರಾಜ್ಯವೀಯುವೆ
 ನೆನ್ನವೀ ನಾಲಿಗೆಯು ಹೊರಳಿತೆ ?
 ಗನ್ನಕತಕವ ತಿಳಿಯೆನೆಂದಳು ಕೈಕೆ ಕೋಪದಲಿ ||೩೧||

ಬೇಡುವೆನೆ ಬಹುರುಚಿಯ ಭಕ್ಷ್ಯವ
 ಬೇಡುವೆನೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜ್ಯವ
 ಬೇಡುವವಳಾನಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಲಿ ರತ್ನಪದಕಗಳ |
 ಕಾಡಿದರೆ ಕೇಳಿದನು ಕೊಡದೊಡೆ
 ಕಾಡುವವಳಾನಲ್ಲ ನೀವೊಡ
 ಲಾಡಿದಾ ನುಡಿ ಮಾಸಿತೆಂದಳು ಕ್ರೂರನುಡಿಗಳಲಿ ||೩೨||

ಹಿಂದೆ ಶಿಬಿ ಭೂಪಾಲ ಪಕ್ಷಿಗೆ
 ನೊಂದು ದೇಹವನಿತ್ತ. ಸಂತಸ
 ದಿಂದ ಮೌನಿ ದಧೀಚಿ ಜೀವವನಿತ್ತನಿದ್ರಂಗಿ |
 ಇಂದು ಭರತಂಗಳೆಯ ಬಯಸಿದೆ
 ನೆಂದು ಭೂಪತಿ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವ
 ಬಂಧಿಸಿದಿರೇ ಹೋಗಲೆಂದಳು ಕೈಕೆ ಕೋಪದಲಿ ||೩೩||

ಕಿವಿಯೊಡೆದು ಕಣ್ಣುಡಿದು ಖಡ್ಗದಿ
 ಸವರಿ ಗಂಟಲಕೊಯ್ಯುತ್ತಂಗಾಂ
 ಗವನು ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಭೇದಿಸಿದೊಲು ನೃಪೋತ್ತಮನು |
 ಬುವಿಯೊಳುರುಳಿದನೊಡನೆ ತಿಳಿಯುತ
 ವಿವಿಧ ಪರಿಯಿಂದಳಲುತಕಟಾ
 ಯುವತಿ ಕಂಟಕಿ ಮೃತ್ಯುವಾದಳೆನುತ್ತ ಮರುಗಿದನು ||೩೪||

ಇರಿದಳೇ ನುಡಿ ಶರದಿ ಹೃದಯವ
 ಹರಿದಳೇ ರವಿಕುಲದ ಧರ್ಮವ
 ಮುರಿದಳೇ ಪೀಳಿಗೆಯ ಮಾರಿಗೆ ಬಲಿಯ ನಿಕ್ಕಿದಳೇ |
 ಧರಗಮಂಗಳ ತಂದಳೇ ರಘು
 ವರಗೆ ಚೀರಾಜಿನವೆ ಹಾಹಾ
 ಕರೆದಳಪಮೃತ್ಯುವನು ಮಾರಿಯೆನುತ್ತ ಹೆಲುಬಿದನು ||೩೫||

ಪುರಜನರು ಕಾದಿಹರು ಮುನಿಗುರು
ವರರು ಮೋದದೊಳಿಹರು ರಾಮಂ
ಗೊರೆವೆನೇನನು ಭರತನಿದನೊಪ್ಪುವನೆ ಕಾತರಿಸಿ |
ತೊರೆದು ಧೈರ್ಯವ ನೃಪತಿ ಕಂಪಿಸಿ
ಸೆರೆಬಿಗಿಯು ತುಪರೋಧದಿಂ ಸರ
ಸಿರುಹ ವದನೆಯ ಕುರುಳ ತಿದ್ದುತ ವೇಳ್ವ ನಿಂತೆಂದು ||೩೬||

ರಮಣಿ ಮರುಳಾಡದಿರು ನಿನ್ನನು
ಪಮದ ಗುಣವೊತ್ತರಿಸಿ ರಾಮಂ
ಗಮಿತ ಕಷ್ಟವನೇಕೆ ಬಯಸುವೆ ಭೇದವೆಣಿಸುತ್ತ |
ಸುಮತಿ ಕೇಕೆಯ ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ
ಸಮನಿಸದು ನಿನಗೇ ದುರಾಗ್ರಹ
ಕಮಲಲೋಚನೆ ಕರುಣಿಸೌ ರಘುರಾಮಚಂದ್ರಮನ ||೩೭||

ಕುಟಿಲ ಕಟಕಿ ಕರಾಳವದನೆ ಭೃ
ಕುಟಿಯ ಕುಣಿಸುತ ಗುಬ್ಬವಿಕ್ಕಿಸಿ
ಹಟವ ತೊಟ್ಟರೆ ನೆನೆದು ಪರಿಭವ ನೊಂದನಾ ನೃಪತಿ |
ಕಠಿನನುಡಿ ಸರಳಿಸೆಯದಿರು ದು
ಘಟದ ವರಗಳ ಕೇಳದಿರು ಸಂ
ಘಟಿಸದಿರು ಮಾರಣಕ ಹೋಮವ ದೇವಿ ನೀನೆಂದ ||೩೮||

ಭರತ ರಾಘವರೆನ್ನ ಕಣ್ಣಳು
ತರಳೆ ದೂತರನಟ್ಟಿ ಶೀಘ್ರದಿ
ಕರೆಸಿ ಭರತಗೆ ರಾಜ್ಯವೀವೆನು ನಿನ್ನ ಮನದಂತೆ |
ಕರುನು ಸಿಂಹಾಸನವನೊಲ್ಲನು
ಪರಮಘನ ವೈರಾಗಿ ರಾಮನು
ಭರದೊಳಿವನು ರಾಜ್ಯಕೋಶಗಳನುಜಗೊಲವಿಂದ ||೩೯||

ಹಿರಿಯ ಕುವರಗೆ ರಾಜ್ಯವೀವುದು
 ತರಣಿ ಕುಲದರಸುಗಳ ನೀತಿಯು
 ಹಿರಿಯ ನಾಲ್ವರೊಳಾ ರಘೂತ್ತಮನದರಿಂದವಗೆ |
 ಧರೆಯನೀಯಲು ಮನವ ಮಾಡಿದೆ
 ನೆರಡ ಬಗೆದವನಲ್ಲ ಭರತಗೆ
 ತರುಣಿಮಣಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಕೌಳಿಕವೆಸಗಿದವಳಲ್ಲ ||೪೦||

ಮೂಢಮತಿಯಿಂ ನಿನ್ನೊಳೊರೆಯದೆ
 ರೂಢಿಯಿಂ ಶುಭಲಗ್ನವಿಡೆ ಕೈ
 ಗೂಡದಾದುದು ಮನ್ಮನೋರಥ-ಬಲುಗರವ ತೊರೆದು |
 ನೋಡು ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವ
 ಮಾಡುವೆನು ಭರತಂಗೆ ಶೀಘ್ರದಿ
 ನೀಡಿದೆನು ವರವೊಂದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಧರಿಸೆಂದ ||೪೧||

ವಿದಿತಘನ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯುತ ಗುಣ
 ಸದನ ಸೀತಾಕಾಂತ ಭೂಪತಿ
 ಪದವ ಕೇಳಿದವನಲ್ಲ ಬಿಡುಬಿಡು ವಾಯದಸವಾದ |
 ಸದಯದಿಂ ಪೂರಾಯಮಾನದಿ
 ಚದುರೆ ಕರುಣಿಸು ರಾಮಚಂದ್ರನ
 ಮುದದಿ ಭರತನ ರಾಜ್ಯವೈಭವ ನೋಡಲವನೆಂದ ||೪೨||

ತೊರೆಯಲೇನಪರಾಧ ಗೈದನು
 ತರಣಿಕುಲ ಸಿಂಹಾಸನವ ಕೊಡು
 ತಿರಲು ರಾಜ್ಯಭ್ರಂಶಮೇತಕೆ ರಾಮಚಂದ್ರಮಗೆ |
 ಸರಸಿಜಾನನೆ ಮನವ ಮಧಿಸುತ
 ವರವ ಯಾಚಿಸು ವೃದ್ಧಪತಿಯೆಂ
 ದಿರದೆ ಛಲದಿಂದಣಕವಾಡದಿರೆಂದ ಭೂಪಾಲ ||೪೩||

ಪರಿಕಿಸದಿರೌ ಹೃದಯ ಸೋತುದು
 ಇಷ್ಟುಕೆವಡೆದಿಂ ಹಾಸ್ಯಮೆಸಗದೆ
 ಕಟ್ಟುಬದಿರು ಸಂಸ್ತಾಯಮಾನನ ಕಾಡಿಗಟ್ಟಿದಿರು |
 ಇರಲಿ ಯಮಳರೊಲಾ ರಘೂತ್ತಮ
 ಭರತ ವೈಭವ ನೋಡಿ ದಣಿಯಲಿ
 ಮುರಿಯದಿರು ರಘುವಂಶ ಮೂಲವನೆಂದನಪನಿಪತಿ ||೪೪||

ಇನಕುಲೋತ್ತಮನಿಂದ ಜೀವನ
 ಮೆನಗೆ, ದರುಶನದಿಂದ ಬದುಕಿಹೆ
 ವನವ-ಪ್ರೊಕ್ಕೊಡೆ ರಾಮ ಯಮನಾಲಯವ ಸೇರುವೆನು |
 ಮುನಿಯದಿರು ಹಿಸುಣೆಗರ ನೂಕುತ
 ವನಜವದನೆ ವಿವೇಕಿ ವೃದ್ಧನ
 ಟೋಣಿಯದಿರು ರಾಘವನ ಕರುಣದಿ ದೇವಿ ಸಲಹೆಂದ ||೪೫||

ರೋಷವುಕ್ಕಿತು ಮಾನಿನಿಯ ಮನ
 ಮಾಸಿದುದು ಹೃದಯಾಗ್ನಿ ಹೊತ್ತಿತು
 ನಾಶಮಾದುದು ದೈನ್ಯ ಕೋಪವ ಬೆಳೆಸುತಡಿಗಡಿಗೆ |
 ಬೀಸರದ ನುಡಿಯೇಕೆ ಬೇಡುವೆ
 ದೇಸಿಗರೊಲೀ ದೈನ್ಯಮೇಕೆ ವಿ
 ನಾಶಮಾಗದೆ ವಂಶ ನಿನ್ನಿಂದೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೪೬||

ಬಾಯಬಲ್ಲಿದನಾದೆ ವಿವಿಧೋ
 ಪಾಯಗಳ ನೀ ಬಲ್ಲೆ ಮೋಸದ
 ಮಾಯಗಳನೊಡ್ಡು ವೆಯ ನಗಳೇ ಕೀರ್ತಿ ಮಾನಿನಿಯು |
 ಆಯತಿಕೆಯೇನಾಯ್ತು ರವಿಕುಲ
 ರಾಯಪೀಳಿಗೆ ನರಕಕಿಳಿವುದು
 ಹೇಯಮಲ್ಲನೆ ನೃಪತಿ ಮಾತೇಕೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೪೭||

ಭೂಮಿಯೇ ಕಡುಸಾಧು ದಶರಥ
 ರಾಮರಿವರು ಸಾಧು ಶೀಲರು
 ರಾಮನಾತೆ ವಿನೀತೆ ಸದ್ಗುಣೀತಕೀ ಮಾತು |
 ಭೂಮಿಯಲಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಕೈಕೆಗೆ
 ಪ್ರೇಮ ಬಗೆವಳೆ ಪಡೆಯುತೆನ್ನನು
 ಕಾನುತ್ಯಪ್ತಿಯ ಪೊಂದಿ ಸುಖಿಸಿದುದಾಯ್ತು ಧರಣಿಪತಿ ||೪೮||

ತರಣಿಯುದಯಿಪ ಮುನ್ನ ರಾಘವ
 ಧರಿಸಿ ವಲ್ಕಲ ನನವ ಸೇರಲಿ
 ತೆರಳದಿರ್ದೊಡೆ ಮೃತ್ಯುವಪ್ಪುವಳೆನ್ನ ಪಥ್ಯವಿದು |
 ಅರಸ ನಿನ್ನಗಪಕೀರ್ತಿ ತಪ್ಪದು
 ಸೆರಗಿನಲಿ ಗಂಟೆಕ್ಕು ಭಾಷೆಯ
 ಮರೆಯದಿರು, ಕೊಡದಿರೆಲು ವರಮೇಕೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೪೯||

ಉದಯಿಸಿದುದಘ ನಗದಿ ರೋಷದ
 ನದಿ ಪಳಾಳ ವಿನಾಶಕರನುಡಿ
 ಯುದಕ ಪೂರದೊಳೆರಡು ವದಗಳ ದಡವ ಮಾರುತಲಿ |
 ಸದೆದು ನೃಪತರುಮೂಲವಾಪ
 ತ್ತುದಧಿಗೆಸೆದುದು ಬುದ್ಧಿ ದೊರೆದನು
 ಹೈದಯ ಕಂಪಿಸೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದನು ಭೂಪ ಹಮ್ಮೈಸಿ ||೫೦||

ಶಿರವ ಬಲಿಗೊಡುವೆನೆಲೆ ಭಾಮಿನಿ
 ಕರುಣೆ ಕುಲತರುಮೂಲಕ್ಕನಿಯ
 ನಿರಸುವರೆ ಬಯಸುವೆಯ ನಿಜಪತಿ ಮರಣವಿನ್ನೇನು |
 ವಿರಹತಾಪದಿ ಮರಣ ನಿಜಮೆಂ
 ದೊರೆಯಲೇತಕ್ಕೈದೆದಾಳಿಯ
 ಹರಿದಮಂಗಳರೂಪ ಹಾರವಿಸದಿರು ನೀನೆಂದ ||೫೧||

ಹಳುವ ಹೊಗದಿರೆ ರಾಮ ಬದುಕುವೆ
ಕುಲಲಲಾಮನ ನಿತ್ಯ ದರ್ಶನ
ದೊಲವು ದೊರಕಲು ಜೀವಧಾರಣಮೆನಗೆ ಲೋಕದಲಿ |
ಬಲಿಯನೀವನೆ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯ
ಕುಲವಿಘಾತಿನಿ ಕೊಲುವಳೆನ್ನನು
ಸಲಹೆ ರಘುಪತಿಯೆಂದು ಬಿದ್ದನು ಧರಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ||೫೨||

ಕರಿ ಬಿಸುಟ ಸುರಭೂಜದೊಲು ಧರೆ
ಗುರುಳಿ ಧೊಪ್ಪನೆ ಕೆಡೆದ-ಜಲದಿಂ
ದೊರಗೆ ಬಿಸುಟಹ ಮೀನಿನಂದದಿ ಸೊರಗಿ ಕಂದಿದನು |
ಇರಿಯೆ ಹೃದಯನ ನುಡಿ ಶಿಳಿಮುಖ
ಪರತಪಿಸಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಮುಂದೇ
ನರಿಯದಾ ನೃಪ ರಾಮರಾಮೆನ್ನುತ್ತ ಮಲಗಿಹನು ||೫೩||

ಮತ್ತೆ ನುಡಿದಳು ಕೈಕೆಯಜನಿಸು
ತಿತ್ತ ಮಾತೇ ಮಿಲ್ಲುವಾಯ್ತು ರ
ಘಾತ್ತಮನೆ ನರ ಬೇಡು ಬೇಡೆಂದೊತ್ತಿ ಪೇಳಲ್ಕೆ |
ಚಿತ್ತದಾಸೆಯನೊರೆದೆ ಕೊಡದು
ನೃತ್ತನೊಲು ಮೊದಲಿತ್ತು ಹಾಯೆಂ
ದತ್ತರೇಂ ಸುಖ ದಿಂಡುಗೆಡೆಯದೆ ವಂಶ ವೈಜೆಯಲಿ ||೫೪||

ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನು ಸಲಿಸುವುದು ಮೇಣ್
ತೊಟ್ಟ ವೈಜೆಯ ಮುರಿಯುವುದು ಮನ
ಮುಟ್ಟುವುದೆ ಕೇಳಿರಡು ಕಾರ್ಯಗಳೇಕ ಕಾಲದಲಿ |
ಇಷ್ಟಮಾದರು ಮಾಳ್ವದರಿತು ವಿ
ಶಿಷ್ಯ ಮಾರ್ಗವ ಬಿಡದೆ ರಾಯ ಘ
ರಟ್ಟ ವರ್ತಿಸು ಹೊಣಿಕೆಯ ನಡೆಸೆಂದಳಾ ರಮಣಿ ||೫೫||

ಅಬಲೆಯಂತಳುತಿರುವೆ ಬೇಡುವೆ
 ಯಬಲೆಗಿತ್ತಿಹ ವಚನ ಮರೆತೆಯ
 ಸಬಲನಾಗೈ ಕ್ಷತ್ರಕುಲಮಣಿ ಧೈರ್ಯವಡೆಯನಲು |
 ಸಬಳ ನುಂಗಿದ ತೆರದೊಳಾಗ
 ಲ್ಲಬಲೆಯಲ್ಲಾ ನುಂಗಲೆನ್ನನು
 ಸಬಲ ವೃತ್ಯು ವಿನಾಶಕಾರಿಣಿ ಕೈಕೆ ನೀನೆಂದ ||೫೬||

ಕನಸು ಮನಸಿನೊಳಾನು ಭರತನು
 ಜನಪನಾಗುವನೆಂದು ಬಗೆದೆನೆ
 ವನಜಮುಖಿ ಮೂಡಿದುದು ದುರ್ಮತಿ ವಿಧಿ ವಿಲಾಸದಲಿ |
 ಇನಿತು ಘಟಿಸಿತು ಮಾರಲಾಪೆನೆ
 ಪಣೆಯ ಲಿಖಿತವನಿಂದುಮೆನಗಾ
 ವನಜ ಪೀಠನೆ ಶತ್ರುವಿನ್ನೇಂ ವೃತ್ಯುವೆನೆಗೆಂದ ||೫೭||

ರಾಮ ಜಗದಭಿರಾಮ ಮಂಗಳ
 ಧಾಮ ಸದ್ಗುಣ ಪೂರ್ಣ ಕೋಸಲ
 ಭೂಮಿಯಾಳ್ವನು ಬಾಹುವಿಕ್ರಮದಿಂದ ಜಯಿಸುವನು |
 ಭೂಮಿಪರು ಮಣಿಯುವರು ರಿಪುಕುಲ
 ಭೀಮ ರಾಮನ ಕೀರ್ತಿಮಾನಿನಿ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬೆಳಗುವಳು ಮೂಲೋಕಗಳ ಸಂಚರಿಸಿ ||೫೮||

ದುರುಳೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದು ದುರ್ಯಶ
 ಪರಿಭವಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಯುವೆ
 ಚರಿಸು ಮನ ಬಂದಂತೆ ಮುಖ ತೋರದಿರು ಸಾರಿಲಗೆ |
 ಕರುಣವಿಲ್ಲೆಲೆ ಪಾಪಿ ಕಂದನ
 ದುರುಳ ಕಾನನಕಟ್ಟುವೆಡೆ ಮನ
 ಕರಗಲೊಲ್ಲದೆ ತೊಲಗು ಶಾಕಿನಿ ಕೆಡುವೆ ಹೋಗೆಂದ ||೫೯||

ದೇವಿ ಕೈಗಳ ಮುಗಿವೆ ಮತ್ತಿ
 ನ್ನಾವ ಮಾತಾಡದಿರು ಸಿಂಹಕೆ
 ಗೋವ ತಂದೀವಂತೆ ಕಂದನ ಬಲಿಯು ನಿನಗಾಯ್ತು |
 ಹೇವಮಿಲ್ಲದ ನಿನ್ನ ಪಾಪಿ ಮು
 ಖಾವಲೋಕನ ಹೇಯನುತ್ತುದು
 ತೀವಿದಪವಾದದಲಿ ಸಾಯುವೆ ತೊಲಗು ನೀನೆಂದ ||೬೦||

ಸೂರ್ಯಕುಲ ಭಾರಾಪನೋದನ
 ಕಾರ್ಯಕೋಸುಗ ಜನಿಸಿ ಕರವಿಡಿ
 ದಾರ್ಯ ರಕ್ತಪಿಯಾದೆ ಕುಲಪಾಂಸುಲಿನಿ ತೊಲಗೆನುತ |
 ಆರ್ಯ ದಶರಥ ಕಡೆದನವನಿಗೆ
 ಧೈರ್ಯಮುಳಿದುದು ದುಗುಡ ಪರ್ಚಿತು
 ಕಾರ್ಯ ಕೆಟ್ಟಿತೆನುತ್ತ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯೋದಳಾ ಕೈಕೆ ||೬೧||

ಪಕ್ಷಮಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿಯೊಲು ಭೂ
 ರಕ್ಷಕನು ಧರೆಗೊರಗಿ ರಾಮನು
 ತಕ್ಷಿಗಳ ತೆರೆಯುತ್ತ ನೋಡಿದ ಸುತ್ತ ನೋಯುತ್ತ |
 ಪಕ್ಷಿಗಣ ಹಾಡದಿರಲಾದಿನ
 ರಕ್ಷಕನು ಮೂಡದಿರಲೀ ಖಳ
 ಶಿಕ್ಷೆಯನು ರಘುರಾಮಗಾರುಂ ತಿಳುಹದಂತಾಗೆ ||೬೨||

ರಘುಕುಲದ ಗುರು ಸವಿತ್ಯದೇವನೆ
 ಹೊಗದಿರುದಯೋಚಲವ-ಹೋಗ
 ಲ್ಕುಘವಯೋಧ್ಯಾವುರವ ಸಾರ್ವದು ದುಃಖವೊಡ್ಡುವುದು |
 ಮುಗುಧಿ ಮೋಹದೊಳಾನು ಸಿಲ್ಕುತ
 ಬಗ್ಗಿದನಪರಾಧವನು ರಾಮಗೆ-
 ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಿದಳೇಕೆ ನಿಷ್ಕುರದಿಂದ ಹರಿಯೆಂದ ||೬೩||

ಬಂದೆಯಾ ರವಿ ಧರೆಗೆ ದುಃಖವ
 ತಂದೆಯಾ ನಾಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು
 ತಂದೆ ಕಷ್ಟವನಕಟವೊಡ್ಡಿದೆ ಬೆಂಗದಿರನಹುದು |
 ಬಂದೆಯಾ ಬೆಳಕೊಡನೆ ಕತ್ತಲೆ
 ತಂದೆಯಾ ದಶರಥನ ಭಾಸ್ಕರ
 ಕೊಂದೆಯಾ ಕಡುಪಾಪಿಯೆನ್ನುತ ಸಂದ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ||೬೪||

ಅತ್ತು ಬೆಂಡಾಗಿರುವ ನರಪತಿ
 ಗಿತ್ತು ಸುಜ್ಞಾನವನು ತಮವನು
 ಕಿತ್ತು ಬೆಳಕೀಯಲೈ ಮೂಡಿದ ಭಾನು ಪೂರ್ವದಲಿ |
 ಅತ್ತ ಮಾಗಧ ವಂದಿಗಳು ಹೊಗ
 ಳುತ್ತಲಿರಲೆಳ್ಳರಿಸೆ ಭೂಪತಿ
 ಚಿತ್ತ ಭೇದನವಾಯ್ತು ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ಕೇಳುತಿರೆ ||೬೫||

ಪತಿಯ ಸೇರಲು ಚಿತೆಯನೇರುವ
 ಸತಿಗೆ ರತುನಾಭರಣ ಬೇಹುದೆ
 ಹಿತಮಹುದೆ ನಿಸ್ಸಾಳ ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ದಶರಥಗೆ |
 ಅತಿ ಹರುಷದಲಿ ಪುರ ಜನಗಳು
 ನುತಿಸುತಿರೆ ರಘುವರನ ಗುಣಗಳ
 ಮತಿಯ ತೊರೆದಾ ನಿದ್ರೆಯಳಿದುದು ನೀಗಿ ಸಕಲರನು ||೬೬||

ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ ಮಂತ್ರೀ
 ನರರು ಸೇವಕ ಜನರು ಕಾದಿರ
 ಲರಸನ್ನೀಕೇಳದಿಹನೆಂಬಾತುರದ ಮನದಿ |
 ಪರಿಪರಿಯೊಳೂಹಿಸುತ ನರಪತಿ
 ಬರವ ನೋಡುತಲಿಹರು ರಾಮನ
 ಪರಮ ಘನ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವ ನಡೆಸುವಾತುರದಿ ||೬೭||

ವಿಶ್ರಾಮ ಳ

ಸೂ|| ಜನಕನಾಡಿತವರಿತು ಕೈಕೆಯ

ನನುನಯದಿ ಸಂತವಿಸಿ ರಾಘವ

ವನಕೆ ತೆರಳಲು ವಚನತೊಟ್ಟನು ನರಪನಿದಿನಲಿ ||

ನೆರೆದು ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಮುನ್ನವೆ

ನರಪನರಮನೆ ಬಾಗಿಲಲಿ ಜನಗಣ-

ವರಸನಾಗುವ ರಾಮನೆಮ್ಮೆಯ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಬಂದು |

ಸುರರು ಕಾಣದ ನಾಕಸುಖಗಳ

ಕರೆಯುವನು ಸಾಕೇತ ಪುರದಲಿ

ಮೆರೆಯರೇ ಭಾವಿಜಯ ವಿದ್ಯಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ನಲಿದು ||೧||

ಪಟ್ಟದೊಸಗೆಯೊಳೊಲಿದು ದಶರಥ

ಪಟ್ಟಿರುವ ರವಿ ಮೂಡಣದ್ರಿಯ

ನೆಟ್ಟನೆರಿದ, ಹೊಯ್ಸನೆತಕೆ ಬದ್ಧವಣಗಳನು |

ಕೊಟ್ಟ ಕೋಸಲರಾಜ್ಯ ದನುಜ ಘ

ರಟ್ಟ ರಾಮಗೆ ಧನ್ಯನಾದ ವಿ

ಶಿಷ್ಯ ಗುಣಸಂಪನ್ನ ಭಾಸ್ಕರಕುಲ ಗಗನ ಸೂರ್ಯ ||೨||

ಕುಲಪ ಬೆಳಗುವ ತರಳ ತಾನಿಂ

ದಿಳೆಯ ಭಾರವ ತಳೆವ ನೋಡುವೆ

ನಲಿವೆನೆಂದತಿ ಹರುಷದಿಂ ರವಿ ಪೂರ್ವಶೈಲದಲಿ |

ತೊಳಗಿದನು ನೃಪ ಮುಂದುಗಾಣದೆ

ತಳುವಿದನು ಹೋಗೈ ಸುಮಂತ್ರನೆ

ಕಳೆದು ನಿದ್ರೆ ಯ ನೃಪನೆಳ್ಳಿರಿಸೆಂದರಾ ಜನರು ||೩||

ಏನಿದಚ್ಚರಿ ಭೂಪನೇಳನಿ
 ದೇನು ಹೊಂಗುತ ಮರೆತನೇ ಕರೆ
 ದಾ ನೃಪಾಲನನೆಳ್ಳರಿಸು ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ಹೋಗಿನಲು |
 ಮೌನದಿಂದ ಸುಮಂತ್ರ ಜನಪತಿ
 ಗೂಣಯೇನೆಂದರಿಯೆ ನಿದ್ರಾ
 ಮಾನಿನಿಯನೊಲಿಸುತ್ತ ಮರೆತಿಹನೆಂದು ಒಳಹೊಕ್ಕು ||೪||

ಆರು ನುಡಿಯರು ಸಚಿವಗೊರೆಯರು
 ದಾರವಟ್ಟವ ತೆರೆದು ನಿಂದಾ
 ಗೌರವಾರ್ಹನ ಮೌನದಿಂದೊಳ ಹೊಗಿಸೆ ಹೊಗರಳಿದು |
 ಆರಿದುದು ತಾಳಿಗೆಯ ಪಸೆ ನೀ
 ರೂರಿದುದು ಕಂಗಳಲಿ-ಕಂಡನು
 ದೂರದಿಂ ನೃಪ-ಕೈಕೆಯಿರ್ವರ ವಂದಿಸಿದನೊಲಿದು ||೫||

ಕೇಡಿಗರು ಕಿತ್ತೊಗೆದ ಬಿಸಿಲಿಗೆ
 ಬಾಡಿ ಕಂದಿಹ ಕಮಲದಂತಾ
 ನಾಡೊಡೆಯನಿಳಿ ಮೊಗದಿ ಮರುಗುತ ಮಲಗಿಹುದ ಕಂಡ |
 ನೋಡನೇಳ ಸುಮಂತ್ರನಂ ಮಾ
 ತಾಡಿಸನು ಸೆರೆ ಬಿಗಿದು ಕಂಪಿಸಿ
 ಮೂಢನಂದದಿ ಬಿದ್ದು ಕೋಟಲೆಗೊಂಬನಾ ನೃಪತಿ ||೬||

ಸೆರೆಬಿಗಿದು ನುಡಿಸಿಕ್ಕುತರಸನ
 ಪರಿಯ ನರಿಯದೆ ನೊಂದು ಕೈಕೆಯ
 ಸಿರಿಮೊಗವ ನೋಡಿದನು ಮೊಗಸನ್ನೆಯಲಿ ಕೇಳಿದನು |
 ಅರಿಯೆನಾನುಂ ರಾಮರಾಮೆಂ
 ದೊರೆದು ಚೀರ್ವಂ ಬಳಲುತಳುವಂ
 ತರಹರಿಪ ನಸುನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆಯೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೭||

ಹೋಗು ಕರೆತಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ಬೇಗ ನೃಪನೇಳುವನು ವಹಿಲದಿ
ರಾಘವನ ಹಂಬಲದಿ ಬಳಲಿದನೆಂದೊಡಾ ಕೈಕೆ |
ತಾಗಿತೆನಗೀ ಮಾತು ಭೇದದ
ಲಾಗಿನಲಿ ಸಿಲ್ವಿದನು ದಶರಥ .
ಮೂಗುವಟ್ಟೆಹ ಸತಿಯ ವಂಚನೆಗೆಂದು ಮನದಂದ ||೮||

ಬಂದೊಡಾ ರಘುರಾಮ ಮನಕಾ
ನಂದಮಪ್ಪುದೊ-ಗಾಸಿವಡೆವನೊ-
ಬಂದರೊಳ್ಳಿತೊ-ಬಾರದಿದೊಡೆ ನೃಪತಿ ನೋಯುವನೋ ? |
ಕಂದಗೇನಾಣತಿಯನೀವನೊ
ಕುಂದನೊರೆಯದೆ ಭೂಪ ಕಂದಿಹ
ನೆಂದು ನಡೆದನು ವರ ಸುಮಂತ್ರನು ರಾಮನರಮನೆಗೆ ||೯||

ಬಂದ ಮಂತ್ರಿಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ರಘು
ನಂದನನು ವಂದಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆ
ಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸುತಲಿ ಹೊಗಳಿದ ಸದ್ಗುಣಗಳನು |
ಕಂದ, ದಶರಥ ಕರೆವ ನೀ ನಡೆ
ಯೆಂದು ವಹಿಲದಿ ರಾಮನೊಡನೈ
ತಂದು ದಶರಥನಾಲಯವನೊಳಹೊಕ್ಕ ವೌನದಲಿ ||೧೦||

ಎನಗೆ ಜಗ ಮೂಕಾಯ್ತು ಕಂಡೊಡೆ
ಭಣಿತೆಯಳಿಸಿತು ಬೆಗಡುಗೊಂಡಿಹು
ದಿನೆಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿಲ್ಲ ಕೈವಾರಿಸದು ರೂಢಿಯಲಿ |
ಎನುತ ಕಳವಳಗೊಂಡು ಹೊಕ್ಕನು
ಜನಕನಾಲಯ ನೊಸಲ ಚಾಚಿದ
ವನಜಪದಯುಗಳದಲಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾ ರಘೂತ್ಸಮನು ||೧೧||

ವಂದಿಸುವ ಮೆಗನನ್ನು ನುಡಿಸನು
 ಬಂದೆಯಾ ಬಾರೆಂದು ಕರೆಯನು
 ನೊಂದ ಮದಗಜದಂತೆ ಬಿಸಿಯುಸಿರಿಡುತ ಮಲಗಿಹನು |
 ಇಂದಿನಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಚನ
 ಮೆಂದು ಕೌವರೆವಡೆದ ಜನಪತಿ
 ನೊಂದನೇಕೆಂದರಿಯದಾ ರಘುರಾಮ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧೭||

ಸನಿಹದಲಿ ಕಡುರೋಷದಿಂದಲಿ
 ಜನನಿ ಕೈಕಾದೇವಿ ನಿಂದಿರ
 ಲನುಪಮನು ಪಾದಾಭಿವಂದನ ಗೈದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
 ವನಜ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ತಾಯೀ
 ಜನಕನಾತಿಸನೇಕೆ-ಬಂದಿದೆ
 ತನಯನಂ ನೋಡದೆಯೆ ನೊಂದಿಹನೇಕೆ ವೇಳೆಂದ ||೧೮||

ಮರಿಯೊಡೆದು ಪಟ್ಟಿರುವ ವಂದಿಸೆ
 ಹರಸನೇಕೋ ಜನನಿ ಕಾರಣ
 ಪೊರೆದುಪಾಯವ ತೋರು ಜನಕನ ನುಡಿಸು ನೀನೆನಲು |
 ತರಳ ನಿನ್ನಯ ಮೋಹದಲಿ ನೊಂ
 ದಿರುವ, ನೀನೇ ದುಃಖ ಕಾರಣ
 ಪರಮ ಪ್ರೇಮದ ಪುತ್ರನೀ ಪರಿಹರಿಸು ದುಃಖವನು ||೧೯||

ಕೊಟ್ಟ ವಚನವ ಸಲಿಸಲಾರದೆ
 ಪಟ್ಟಿರುವ ಗರುವಾಯಿಗಿಟ್ಟನು
 ಕೊಟ್ಟು ವರವೆರಡಿನಗೆ ದೇವಾಸುರರ ಯುದ್ಧದಲಿ |
 ಧಟ್ಟಿಸುವ ಬೇಡಲ್ತೆ ನೃಪ ಬಾ
 ಯ್ವಿಟ್ಟು ನುಡಿಯನು ಪುತ್ರ ಮೊಹದಿ
 ಬಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟನು ವರಗಳೇವೆಯೆಂದಳಾ ಜನನಿ ||೨೦||

ಪುತ್ರ ಮೋಹದ ಕುತ್ತುವೊಂದೆಡೆ
 ಸತ್ಯವಚನದ ವೈಜಯೋಂದೆಡೆ
 ಕತ್ತರಿಗೆ ಸಿಲ್ವಿದೊಲು ಭೂಪತಿ ಘಾಸಿಪಡುತಿಹನು |
 ಉತ್ತಮನೆ ಸಿತ್ಯವಚನ ಪಾಲಿಪು
 ದುತ್ತುಮರ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿತ
 ಮಿತ್ತಿಯಾದೊಡೆ ಹರ್ಷಗೊಳ್ಳುವನೆಂದಳಾ ರಾಣಿ ||೧೬||

ಕಂದ, ಬೇಡಿನೆ ಯಾಚಿಸಿದೆ ಕೇ
 ಳೊಂದು ವರದಲಿ ಸುತಗೆ ರಾಜ್ಯವ
 ನೊಂದು ವರದಲಿ ನಿನಗೆ ಕಾನನವಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯನು |
 ನೊಂದು ದುಗುಡವ ಕೆತ್ತು ಮಲಗಿಹ
 ತಂದೆಯಾಡಿತದಾಗುಹೋಗುಗ
 ಳಂದು ಸೇರ್ದುದು ನಿನ್ನನೆಂದಳು ಪರಮ ನಿಷ್ಕರುಣಿ ||೧೭||

ಫಡ ವಿಕಾರಿಯ ನೂಕೆನುತ ಸಿಡಿ
 ಸಿಡಿದು ಕಾರಿನ್ಯಗುಣ ಕರಗಿತು
 ಕಡೆಗಣಿಸಿ ನಾರೀ ಹೃದಯ ಕಲ್ಲಾಯ್ತಿದಚ್ಚರಿಯು |
 ಒಡನೊರೆದು ರಾಮಂಗೆ ನಿಂದಿರೆ
 ಕೆಡಿದು ಕೈಕಾ ಚರಣ ತಲದಲಿ
 ಪೊಡವಿಯಾಳಲಿ ಭರತ ಹೊಂಪುಳಿಯೋದೆ ತಾನೆಂದ ||೧೮||

ಕಂದಿದನೆ ಕುಂದಿದನೆ ದುಃಖವ
 ತಂದನೇ ವನವಾಸಮೆಂದುರೆ
 ನೊಂದನೇ ಪೂರಾಯಮಾನದಿ ತಾಳ್ವ ದೀಕ್ಷೆಯನು |
 ತಂದೆಗೆರೆಡೆಣಿಸಿಮೊಡೆ ಬಾಳ್ವೆನೆ
 ಮುಂದೆ ನರಕವ ಪಡೆವುದಿಲ್ಲವೆ
 ತಂದೆಯೇ ಪರದೈವ ಮಕ್ಕಳಿಗೊಂದು ಮನದಂದ ||೧೯||

ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ವಚನಮತಿಶಯ
 ತಂದೆಯಾಡಿತವೆನಗನುಗ್ರಹ
 ಮುಂದೆನಗೆ ವನರಾಜ್ಯದೊಡತನಮಿತ್ತು ಕರುಣಿಸಿದ |
 ಇಂದು ನಿಮ್ಮಡಿ ಹರಕೆಯಿರೆ ವನ
 ಮಂದಿರದೊಳೆನಗಾವ ನಿಷ್ಕುರ
 ವೊಂದನರಿಯೆಂ ತಾಯೆ ಕಳುಹುವುದೆಂದನಾ ರಾಮ ||೨೦||

ಅನುಜ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರ
 ಲೈನಗೆ ಪರಮಾನಂದ ರಘುಕುಲ
 ಮಣಿ ವಿಲಾಸದೊಳಾಳಲೀ ನೆಲ ಪರಮ ವೈಭವದಿ |
 ವನದಿ ವಲ್ಕಲ ಜಟಿ ಧರಿಸಿ ಮೃಗ
 ಮುನಿ ನಿಕರಪಾಲಿಸುವೆ ಮುಕ್ತಾಂ
 ಗನೆಯನೊಲಿಸುವೆ ನಿನ್ನನುಗ್ರಹವೆಂದನಾ ರಾಮ ||೨೧||

ಸುರತರುಗೆ ಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಿ ಶಾಲ್ಮಲಿ
 ತರುವ ಭಜಿಪರೆ, ಸುಧೆ ತೊರೆದು ವಿಷ
 ವೆರೆವರೇ ಸುರಭೇನುವಟ್ಟುತ ಹುಲಿಯ ಕಟ್ಟುವರೆ ? |
 ಪರಮಘನ ಕೈವಲ್ಯಮಿಲ್ಲದ
 ಧರೆಯ ಭೋಗಮಿದೇಕೆ ತಾಯೇ
 ಕರುಣಿಸಿದೆ ಘನಪದವಿ ಪುತ್ರಗೆ ಧನ್ಯ ತಾನೆಂದ ||೨೨||

ಇದಕೆ ಚಿಂತಿಪನಲ್ಲ ನರಪತಿ
 ಯದಟನರಿಯೆನೆ ಖಿನ್ನನಾಗಿಹ
 ನಿದರ ಕಾರಣಮೊರೆದು ಹೃದಯದ ದುಗುಡ ಕಳೆಬೇಗ |
 ಮುದದಿ ನೋಡನು, ನುಡಿಸನೇಳನು,
 ಪದಕೆ ನಮಿಸಲು ಹರಸನೇಕೋ
 ಮುದದೊಳಜ್ಞಾನದಲಿ ತಪ್ಪೆಣಿಸಿದೆನೆ ತಾನೆಂದ ||೨೩||

ಆವುದಪರಾಧಮೆಸಗಿದೆ ಮೇ
 ಣಾವ ರೀತಿಯೋಳೇನು ಘಟಿಸಿತೋ
 ಆನಕಾರ್ಯದಿ ದುಃಖಮಿತ್ತೆ ನೊ ಪರಮ ಪಾಪಿಯಲಾ |
 ಪಾವನಾತ್ಮನ ನೋಯಿಸಿದೆ ಭೂ
 ದೇವಿ ನುಂಗದೆ ತಡೆದಳೇ ತಾ
 ನಾವ ಪರಿಯಿಂದೊಲಿಸಿಕೊಂಬೆನು ತಾಯೆ ಹೇಳೆಂದ ||೨೪||

ಆವ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಿದೊ
 ಡಾವ ಶಪಥವ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ವಸು
 ಧಾ ವರನು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವ ಶಾಂತನಾಗುವನು |
 ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯೋಳೇನ ಗೈದೆನು
 ಸಾವೆನೇ ಬಲಿಗೊಡುವನೇ ಸಂ
 ಭಾವಿತನೊಲಿಸುವ ಸುಮಾರ್ಗವ ತೋರು ನೀನೆಂದ ||೨೫||

ಸರಳ ಸಹೃದಯ ಸೂನ್ಯತವ್ರತ
 ಶರಣಜನ ಸುರಥೇನುವೆಂಬುದ
 ಮರೆತು ಪಾಟಿಸಿ ಮನದೊಳಾರೈವುದನು ತೊರೆದು |
 ವರಿಸುವನು ವನವಾಸ ಕಂಟಕ
 ಮುರಿದು ರಾಷ್ಟ್ರಶ್ವರ್ಯ ಸೇರ್ದು
 ಭರತ ಕುವರಂಗೆಂದು ಹಿಗ್ಗಿದಳಾ ತಳೋದರಿಯು ||೨೬||

ರಾಮ ನೀನಪರಾಧಿಯೇ ಗುಣ
 ಧಾಮ ರಾಕ್ಷಸಭೀಮ ಜಗದಭಿ
 ರಾಮ ತಪ್ಪೆಣಿಸುವೆಯ ಜನನೀ ಜನಕ ಸುಖದಾತ |
 ಭೂಮಿಪನ ಬಗೆಯರಿಯೆ ನುಡಿಯನ :
 ದೇಂ ಮನೋವ್ಯಥೆಯೊರೆಯ ಕೇಳಲು
 ಮಾಮಸಕದಿಂ ಟೊಣೆದು ನುಡಿಯುವನೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ ||೨೭||

ತಿಳುಹು ನಿನ್ನ ಮನೋಭಿಲಾಷೆಯ
 ನುಳುಹು ಜನಕನ ನುಡಿಯ ಪಾಪಕೆ
 ಬಿಳದೊಲಾರೈದವನಿವನೆ ಸಂತವಿಸು ವಹಿಲದಲಿ |
 ಮುಳಿಸು ಮನ ಚಂಚಲವ ತೊಲಗಿಸು
 ತಿಳೆಯ ನೀಡಲಿ ಭರತ ಕುವರಗೆ
 ತಿಳುಹು ಬೇಗದೊಳೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿದಳು ರಘೂತ್ತಮಗೆ ||೨೮||

ಅನಿತರಲಿ ನೃಪ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿಯಲು
 ಮಣೆ ಮಕುಟ ಚಾಚಿದನು ಚರಣದೊ
 ಳಿನಕುಲೋತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ತನ್ನ ಪೆಸರೊರೆದು |
 ತನಯನಂ ತಕ್ಕೈಸಿ ಕಣ್ಣೀ
 ರಿನಲಿ ನನೆದನು ನೃಪತಿ ತಾಳಿಗೆ
 ಯೋಣಗಿ ನುಡಿಬಾರದಿರೆ ನೋಯುತ ಬೆಕ್ಕಸಂಗೊಂಡ ||೨೯||

ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಿದಳೀ ನೃಪಾತ್ಮಜೆ
 ಬಗೆದಳೇ ವಿಶಸನವ ನುಡಿಯಲಿ
 ನಿಗಳ ತೊಡಿಸಿದಳೆನಗೆ ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ನಿರ್ವಾಹ |
 ಹೊಗುವನೇ ವನ ರವಿಕುಲಾಗ್ರಣಿ
 ತೆಗೆದುದೇ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಚನ
 ನೊಗಡಿಸದೆ ಜಗವೆನ್ನ ಕೃತಿಯಿಂದೆಂದು ವಿಲಸಿಸಿದ ||೩೦||

ಆರಿಗೊರೆಯಲಿ ಮನದ ದುಃಖವ
 ಮಾರಹರ ಕರುಣಾಳು ತನಗಿ
 ನ್ನಾರುಗತಿ ಶ್ರೀರಾಮರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾಗಲ್ವೆ |
 ನಾರಿಗತಿಶಯ ಮತಿಯನಿತ್ತು ನಿ
 ವಾರಿವುದು ಕಯ್ಯಾದು ಕೊಳ್ಳೈ
 ಸಾರದಿರಲಾ ರಾಮ ವನಕೆಂದಳಲಿದನು ನೃಪತಿ ||೩೧||

ಅಸಯಶವೆ ಬರಲೆನಗೆ ಸಗ್ಗವು
ಕುಪಿತಗೊಳ್ಳಲಿ, ನರಕವಾಗಲಿ,
ಶಪಥ ಮುರಿಯಲಿ, ಸಹಿಸಲಾಗದ ದುಃಖ ಬರಲೆನಗೆ |
ತಪವು ನಶಿಸಲಿ, ಸತ್ಯವಳಿಯಲಿ,
ತಪನ ಕುಲಮಣಿ ರಾಮಚಂದ್ರನು
ವಿಪಿನಕ್ಕೆದದೆ ಎನ್ನ ಸಂಗದೊಳರಲದುವೆ ಭಾಗ್ಯ ||೩೨||

ಮೇಲೆ ಮೇಲುಕ್ಕುತ್ತಿರೆ ದುಃಖ ಪ
ಳಾಳನರಿಯದೆ ನುಡಿಯು ಬಾರದೆ
ಬಾಲಕನ ಮೊಗ ನೋಡದಾ ನೃಪ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾದ |
ಚಂಳಿಸಿತು ಕಡುದುಃಖ ಮೋಹದಿ
ಕೋಳುಮೋದನಿದೇಕೆ ಹರಹರ
ಪಾಲಿಸೈ ಸತ್ಯೇಶನೃಪತಿಯನೆಂದನಾ ರಾಮ ||೩೩||

ತಂದೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಚಿಂತೆ ಭರತಂ
ಗಿಂದೆ ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು ಜನನಿಯ
ದಂದುಗನ ಪರಿಹರಿಸು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳುವೆನು |
ಇಂದಿದುವೆ ಶುಭಮಕ್ಕು ವರಯುಗ
ಳಿಂದ ಮಂಗಳಮಾಯ್ತು ಲೋಕಕೆ
ಕಂದು ಕುಂದನು ತೊರೆದು ಬೀಳ್ಕೊಡು ವನಕೆ ನೀನೆಂದ ||೩೪||

ಎಳೆರಡು ವರುಷಗಳ ನೂಕುವೆ
ಪಾಲಿಸುವೆ ಮುನಿನಾನ್ಯ ಪುಷ್ಪಿಗಳ
ಬಾಳುವೆಯ ಸತ್ಯದಲಿ ನಿನ್ನೀ ಹರಕೆಯೊಂದಿರಲು |
ಕಾಳುಗಿಡೆವೆನೆ ನಿನ್ನ ನುಡಿಗಳ
ನೇಳು ಕೊಟ್ಟಾಣತಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಡು
ಭಾಳಲೋಚನನಾಣೆಯಿಂದನು ರಾಮಚಂದ್ರನು ||೩೫||

ನಿನ್ನ ಬೆಸಕೆಯ್ವಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆ
 ನೆನ್ನುವಾತುರವೊಂದುಮಲ್ಲದೆ
 ನಿನ್ನ ನುಡಿಗಳು ವೇದವಾಣಿಗಳೆನಗೆ ಪಾಲಿಸುವೆ |
 ನಿನ್ನ ವಚನವನಳಿಸಿದೊಡೆ ಜಗ
 ನೆನ್ನ ನೂಕದೆ ತಂದೆ ಮಾತಾ
 ಡೆನ್ನ ಬೀಳ್ಕೊಡು ಬೇಗ, ನೋಯದಿರೆಂದನಾ ರಾಮ ||೩೬||

ಧನ್ಯನಾದೆನು ತಂದೆ ವನದೊಳ
 ಗಿನ್ನೆನಗೆ ಶುಭಮಕ್ಕು ಲೋಕದಿ
 ನಿನ್ನ ನುಡಿಗಳ ಪಾಲಿಪುದಕಿನ್ನೆನಗೆ ಬೇರೇನು ? |
 ನಿನ್ನ ಹರಕೆಯ ಹೊತ್ತು ವನಗತಿ
 ಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಮರಳಿ ಬರುವೆನು
 ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯ ಕೊಂಬೆನೆನ್ನುತ ರಾಮನನುವಾದ ||೩೭||

ಹೊರಡಲನುವಾಗಲ್ವೆ ರಾಮನು
 ಬರುವ ದುಃಖದಿ ನುಡಿಯಲಾರದೆ
 ನರಪನೊರಗಿದ ನನೆದು ಕಣ್ಣೀರ್ಗಗಳಿ-ಮಲಗಿಡನು |
 ಹರಡಿಡುದು ನಗರದಲಿ ವಾರ್ತೆಯು
 ಪುರದಿ ಹರಿದುದು ದುಃಖವಾರಿಯು
 ನೆಲವಣಿಗೆ ಗುಂದಿದುದು ಸಾಕೇತಪುರ ಬಸನದಲಿ ||೩೮||

ಒಂದು ನೋಡಲು ಬಯಸಿ ನಾವಿ
 ನ್ನೊಂದು ದೃಶ್ಯವ ನೋಡುತಿರುವೆವು
 ಇಂದಿನಾ ಯುವರಾಜ ಕಾಡನು ಸೇರ್ವನೇನಕಟಾ |
 ದಂದುಗವು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಸಂತಸ
 ಬಿಂದುದೇ ವರವೆಂಬ ಬಿಂಕಿಯೊ
 ಳಿಂದರಸ ಸಂತಸವ ದಹಿಸಿದನೆಂದರಾ ಜನರು ||೩೯||

ಒಲಿದನೇ ನೃಪಮಾರಿ ಕೈಕೆಗೆ
ಬಲಿಯಗೊಟ್ಟನೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ಇಳೆಯ ಬಯಸಿದನೇಕೆ ಭರತನು ಯೌವರಾಜ್ಯವನು |
ನೆಲವ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ರಾಮನ
ಹೆಳುವಕಟ್ಟುವ ಮತಿಯು ಮೂಡಿತೆ
ಲಲನೆಯೋ ಹೆಮ್ಮಾರಿಯೋ ಹಾಯೆಂದುದಾ ಪುರವು ||೪೦||

ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಮುಗುಢಿಯರು ನೀ
ನೊಲಿದ ಕಾರ್ಯವಿದೇನು ರಾಮನ
ಹೆಳುವಕಟ್ಟುವರುಂಟೆ ಭರತಂಗೊಪ್ಪುವುದೆ ಮತ್ತೆ !|
ಒಲವಿದೇತರದಾಯ್ತು, ಮೋಹದ
ಲಲನೆಗಳುಕಿದನೇಕೆ, ಸಿಲುಕಿದ
ಚಿಲುವೆಗಂಗಳ ಬಲೆಗೆ ದಶರಥನೆಂದು ತೆಗಳಿದರು ||೪೧||

ಎಲೆ ಮುಗುಢೆ ಭಲಮೇಕೆ ವಂಶವ
ನಳಿಸೆ ಹಾರವಿಸುವೆಯ ರಾಮನು
ಹೆಳುವಕ್ಕೆದಲು ನೃಪತಿ-ಕೌಸಲ್ಯೆಯರು ಬದುಕುವರೆ ?|
ಮುಳಿವನಲ್ಲದೆ ಭರತನೊಲಿವನೆ
ಇಳೆಯೊಳಪಕೀರ್ತಿಯಲಿ ಮುಳುಗುವೆ
ಲಲನೆ ಬಿಡು ಭಲಮೆಂದರಾ ಸಖಿನಿವಹೆ ಮರುಗುತ್ತ ||೪೨||

ಭಾನುವಿಲ್ಲದ ಹೆಗಲಿನೊಲು ವರ
ಪ್ರಾಣಮಿಲ್ಲದೆ ದೇಹದೊಲು ಶಶಿ
ಕಾಣದಿಹ ಬಾನಂತೆ ರಘುವರನಿಲ್ಲದೀ ನಗರ |
ಶೂನ್ಯಮಲ್ಲವೆ ದೇವಿ ನೀ ಲೋ
ಕಾನುಭವವರಿಯದಳೆ ದುಮ್ಮನ
ವೇನು ತೊರೆ ಚಲನೆಂದು ಪೇಳಿದರಾ ಸಖೀ ಜನರು ||೪೩||

ಮುನಿದು ಪಾಟಿಸಿ ನೂಕಿ ಸಖಿಯರ
 ಭಣಿತೆಗಳನವಗಡಿಸಿ ಕೋಪದಿ
 ಜಿನುಗುಮತಿ ಮಂಥರೆಯ ನುಡಿಗಳ ನೆನೆದು ಮನದಲ್ಲಿ |
 ವನಿತೆಯರಿಗುತ್ತರವನೀಯದ -
 ಜನಿಸಿ ಮೊಗದಿರುಹಿದಳು ಮೊನಿನಿ
 ವಿನಯವಾರಿತು ಹಸಿದ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ನೋಡಿದಳು ||೪೪||

ಸವಿನುಡಿಯ ಪೊಳ್ಳೆಗೆವೆ ನಿನಗಿ
 ನ್ನವನಿಯಲಿ ರಾವಿಲ್ಲ ರಘುವಂ
 ಶವನು ಸುಡುವೆಯಿದೇಕೆ ನಾವಿನ್ನಡವಿ ಸಾರುವೆವು |
 ಇವಳ ಪರಿ ನಮಗೇಕೆ ಸೀತಾ
 ಧವನ ಚಿಂತೆಯೆ ಸಾಕು ನಮಗೇ
 ಕಿವಳ ಗೊಡವೆಯೆನುತ್ತ ಸರ್ವರು ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗಿದರು ||೪೫||

ಪಿತನ ಮೌನವ ಕಂಡು ವನಕಾ
 ಣತಿಯೆ ಮೌನವೆನುತ್ತ ಮನದೊಳು-
 ಚಿತವ ನೆನೆಯುತ ನಡೆದ ಮೂತಿಯ ಕಾಣುವಾತುರದಿ |
 ಪಿತೃವಚನಮಂ ತಳೆದು, ತೊರೆದು
 ಸ್ತ್ರೀಯನಾಳುವ ಬಯಕೆ ರಾಘವ
 ನತಿಶಯದಿ ನಡೆತಂದ ವರಕೌಸಲ್ಯೆಯರಮನೆಗೆ ||೪೬||

ವಿಶ್ರಾಮ ೫

ಸೂ|| ಜನನಿಗರಗಿದ ರಾಘವನ ಮತ
 ವನು ಧರಾತ್ಮಜೆ ತಿಳಿದು ಬೇಡಲು
 ವನಕೆ ಬಾರಿದೊಲಿದ ಸೀತಾರಮಣಿಗಾ ರಾಮ

ಧರೆಯನಾಳುವ ಬಂಧನವ ಪರಿ
ಹರಿಸಿ ವನವಾಸದಲಿ ತೊಳಲುವ
ಹರುಷವಿಮ್ಮಡಿಯಾಯ್ತು ಋಷಿಗಳ ಸೇವೆ ಸಿಲುಕಿರಲು |
ಪರಮವುರುಷಂ ಮಾತೆಯಡಿಗಳಿ
ಗೆರಗಿ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು, ವಸ್ತ್ರಾ
ಭರಣಗಳ ತಂದಿತ್ತು ಕೋಸಲೆ ಮಗನ ಹರಸಿದಳು ||೧||

ರಾಮ ಬಾ ರಘುವೀರ ಬಾ ಗುಣ
ಧಾಮ ಬಾ ಬಾರೆಂದು ಮುದ್ದಿಸಿ
ಪ್ರೇಮರಸ ಪಯವುಕ್ಕೆ ಮನದನುರಾಗ ಚಿಮ್ಮಿದುದು |
ಭೂಮಿಗರಸಾಗೆಂದು ಹೆರಸುತ
ರೋಮ ಪುಳಕಿತಗಾತ್ರಿ ಸೀತಾ
ರಾಮನಂ ನೋಡಿದಳು ಕೊಂಡಾಡಿದಳು ಮನದಣಿಯ ||೨||

ತನಯ ನಿನ್ನಂ ಪಡೆಯುತ್ತೆನ್ನೀ
ಜನುಮ ಸಾರ್ಥಕಮಾದುದಾತ್ಮದ
ಗುಣವು ವಿಕಸಿತಮಾಯ್ತು ಸೀತಾರಾಮದರ್ಶನದಿ |
ಮಣಿಖಚಿತ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ನೀ
ನಣಿಯರದಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ನೋಡುವ
ಸನುಮುಹೂರ್ತವದೆಂದು ರಘುವರನೆನ್ನುತಪ್ಪಿದಳು ||೩||

ಕಂದ ನಡೆ ಪನ್ನಿರ್ಗಳಲಿ ನೀ
ಮಿಂದು ತಿಲಕವ ತಿದ್ದಿ ವಸ್ತ್ರಗ
ಳಿಂದಲಂಕರಿಸುತ್ತ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಗಳ ಭುಂಜಿಸುತ |
ತಂದೆ ನೀನೈದೆನ್ನ ಮಹದಾ
ನಂದಮನ್ನೊರೆ ಪಿತಗೆ ನೋಡುವೊ
ಡಿದು ಸಾಲುವು ಕಣ್ಣಿಳಿರಡೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೪||

ಸುರುತರು ಕುಸುಮದಿಂದೊಸರುತಿಹೆ
 ಪರಮಘನ ಮಧುವಿನೊಲು ಮಾತೆಯ
 ಕರುಳು ವಳನನ ಕೇಳ್ತು ರಾಮನ ಮನಕೆ ಹಿತಮಾಯ್ತು |
 ಹರಿ ವಿವೇಕವನೊರೆದು ತಾಯಿಯ
 ಕರೆದು ನಗೆಮೊಗದಿಂದಲಾತುರೆ
 ಮರರೆ ಬೇಡೊ ರಾಜ್ಯಮೇತರದೆಂದನಾ ರಾಮ ||೫||

ಬಿಡು ವಿಕಾರವ ಜನನಿ ನಾನಿ
 ನ್ನಡವಿವಾಸವ ವರಿಸಿ ನಡೆವೆನು
 ಪೊಡವಿಯೊಡೆತನವಿಂದು ಭರತಂಗಾಯ್ತು ಬೆದರದಿರು |
 ಅಡವಿಯೇ ಸುಖಮೆನಗೆ ಯೋಗಿಗ
 ಕೊಡನೆ ತತ್ತ್ವ ವಿಚಾರದಿಂದಲಿ
 ನಡೆದು ಹದಿನಾಲಕ್ಕು ವರುಷವ ನೂಕಿ ಬಹೆನೆಂದ ||೬||

ಎನಗೆ ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಿದು ಚರಿಸುವೆ
 ಮುನಿಯೊಲಾಂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ
 ವನದಿ ನಾರುಡೆಯುಟ್ಟು ಭುಜಿಸುತ ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳ |
 ಜನನಿಯಾಶೀರ್ವದಿಸು ನಿನ್ನೀ
 ವನಜಪದಗಳ ಕರುಣಮೊಂದಿರ
 ಲೆನಗೆ ಭಯಮೇನಿಹುದು ಲೋಕದಿ-ಹರಸುಹರಸೆಂದ ||೭||

ಮೊದಲೆ ಬಯಸಿದೆನಿದನು ಮತ್ತೆನ
 ಗೊದವಿದುದು ಮೆಚ್ಚಿದುದು ಮನದಲಿ
 ಬೆದರದಿರು ಮಜ್ಜನನಿ ಶೀಘ್ರದಿ ಮರಳಿ ಕಾಣುವೆನು |
 ಮುದದಿ ಜನಕನ ನುಡಿಯ ಪಾಲಿಸ
 ಲೊದವಿದುದು ವನವಾಸ ಮರುಗದೆ
 ಹದುಳವಿಡು ಬಾ ತಾಯೆ ಬಾಗುವೆನೆಂದ ರಘುರಾಮ ||೮||

ಸಿಡಿಲೆರಗಿದಂತಾಯ್ತು ಕೌತುಕ
ವಡಗಿ ಹೃದಯದಿ ಶೂಲವಿರಿದಂ
ತುಡುಗಿ ಹಮ್ಮಿಸಿದಳು ಧರೆಯಲಿ ಮಗನ ನುಡಿ ಕೇಳ್ವು |
ನಡುಗಿ ನುಡಿಗಳು ಬಾರದಿರೆ ಬಿಸುಸು
ಯ್ದೊಡ ಲೊಳಲಗಿಕ್ಕಿದೊಲು ನೊಂದಳು
ಪೊಡವಿಯೊಳು ಹೊರಳಿದಳು ದುಃಖದಿ ಬಳಲುತಡಿಗಡಿಗೆ ||೯||

ಲಲನೆ ಧೃತಿಗೊಂಡೆದ್ದು ರಾಮನ
ನಳಿನ ಮುಖವನು ನೋಡಿ ಕೆಂಬನಿ
ಮಳೆಗರೆದು ಹಾ ರಾಮ ರಾಮೆಂದೊರಲಿ ದುಃಖದಲಿ |
ಬೆಳೆವ ತರುವಂ ಮುರಿವರೇ ರವಿ
ಕುಲಲ ಶಾಮನೆ ನೃಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಹೆ
ನೊಲಿದು ನಿನ್ನಯ ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳೆಂದಳಾ ಜನನಿ ||೧೦||

ಜನಗಳನುಮತದಿಂದ ರಾಜ್ಯವ
ನಿನಗೆ ಕೊಡಲು ಮುಹೂರ್ತವಿಟ್ಟುದ
ನನಳು ಮರೆತನೆ ನನಕೆ ಹೋಗೆಂದೊರೆದನೇ ನೃಪತಿ |
ತನಯ ದುಷ್ಕೃತವೇನನೆಸಗಿದೆ
ಮುನಿದನೇಕೆ ನೃಪಾಲ ರವಿಕುಲ
ವನದವಾನಲರಾರು ಹಾಯೆಂದೊರಲಿದಳು ಮಾತೆ ||೧೧||

ನೋಡಿ ಮೊಗ ಸನ್ನೆಯಲಿ ಹರಿ ಮಾ
ತಾಡಲರಿಯುತ ಮಂತ್ರಿ ಸುತನ
ಕ್ರಾಡುತ್ತೊರೆದನು ಕೈಕೆ ಸಾರಿದ ಮಂತ್ರವೆಲ್ಲವನು |
ಬಾಡಿದಳು ಕೌಸಲ್ಯ ನೃಪ ಬೆ
ಳ್ಳಾಡಿದನೆ ಮೂರ್ಛಾಭಿಷೇಚನ
ಮಾಡ ಭಯಸುತ ಮಾತು ಮುರಿದನೆನುತ, ಹಲುಬಿದಳು ||೧೨||

ಮನ ಬರದು ಹೋಗಿನಲು ಹೊಗದಿರೆ
 ಜನಪನಾಡಿತಕೆಡರು ಬರುವುದು
 ವನದಿ ಚೀರಾಜನವ ಧರಿಸುತ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಲಿ |
 ತನಯ ಚರಿಸುವನೆಂತು ಹಾ ಇ
 ನ್ನಿನಗೆ ರಾಘವ-ಭರನರಿವರು
 ತನಯರವರೊಳಗಿಂದು ರಾಮನು ವನಕೆ ಹೋಗುವನೆ ! ||೧೩||

ಜನಕನಾಣತಿಯಾಗಲಿನ್ನೇ
 ನೆನಗೆ ನೀ ಹೊರಗಾದೆ ತೆರಳ್ಳೆ
 ಜನಕ ವಚನವ ಕಾವುದೇ ನಿಜಧರ್ಮ ಲೋಕದಲಿ |
 ವನವನಾಳುವ ಭರವು ನಿನ್ನದು
 ಜನವನಾಳುವ ಭರವು ಭರತಗೆ
 ತನಯ ನಿನ್ನೀ ಧರ್ಮವೇ ಕಾಪಾಡುವುದು ನಿನ್ನ ||೧೪||

ಜನಕನೇ ವನದೇವ-ದೇವತೆ
 ಜನನಿ, ಖಗಮೃಗ ಪರಿಜನಗಳು
 ವನವಯೋಧ್ಯಾನಗರ ಮುನಿಸಂಕುಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳು |
 ಘನ ವಿರಾಗಿ ವಿರಕ್ತ ಸಿಂಹಾ
 ಸನದಿ ಮೆರೆಯಲು ಜನಕನೊರೆದಿರೆ
 ಜನನಿಯಾಣತಿಯೇಕೆ ಹೋಗಿಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೧೫||

ಆರು ನಿನ್ನಂದದ ಕುಮಾರರು
 ಧಾರಿಣಿಯ ಸಿರಿ ಬಿಸುಟು ಕಾನನ
 ನಾರಿ ತೊಡೆಯೊಳು ಬೆಳೆವೆ ವನಸತಿ ಪುಣ್ಯಫಲವೆನಿತೊ ? |
 ಧಾರಿಣೀಪತಿಯಾನು ವಿಸಿನವ
 ಸಾರಿ ತಪದಲಿ ಕಳೆವ ಧರ್ಮನ
 ತೂರಿ ಮೊದಲೇ ನಿನ್ನ ಕಳುಹುವೆವೆಂದಳಾ ಮಾತಿ ||೧೬||

ತರಳನಾನುಂ ಬರುವನೆಂಬೆನೆ
ಹರಣ ತೊರೆಯುವೆನೆಂಬೆನೇಯನ
ಗಿರಲಿ ಯಮನಾಲಯವು ರಾಮನ ತೊರೆದ ಬಳಿಕಿನ್ನು !
ಮರಣವೇ ಲೇಸೆನಗೆ ಮಗನೇ
ಮರೆಯದಿರು ಮಾತೆಯನು ವನದ
ಲ್ಲಿರಲಿ ನಗರದೊಳಿರಲಿ ಹಾಯೆಂದಳು ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ ||೧೭||

ಅಂತ್ಯಮಾದುದು ಸುಕೃತಫಲವಿ
ನ್ನಂತ್ಯಮಾದುದು ಪುಣ್ಯಕಾಲವು
ಚಿಂತೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿದುದು ಸಂತೋಷಗಳ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ |
ಇಂತು ಬಹಳ ವಿಲಾಸದಿಂದ
ತ್ಯಂತ ದುಃಖದಿ ಮುಳುಗಿ ರಾಮನ
ನಂತಮೂರ್ತಿಯನೋಡಿ ಹೊರಳಿದಳಂದು ಪೊಡವಿಯಲಿ ||೧೮||

ಜನನಿಯನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಧೂಳಿಯ
ಕಣಗೊರೆಸಿದ ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ
ಸನುಮತಿಯನೊರೆಯುತ್ತ ಸಂತವಿಸಿದನು ರಘುರಾಮ |
ಜನನಿ ಜನಕರ ಸೇವೆ ಮಾಡದೆ
ವನದೊಳಿಂತಿಹೆನೆಂಬ ಚಿಂತೆಯು
ಮನಕೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ನೋಯದಿರೆಂದ ಕೋಸಲಿಗೆ ||೧೯||

ಅರಿಯುತೀ ವಾರ್ತೆಯನು ಜಾನಕಿ
ಹರಿಯ ದರ್ಶನಕಾತುರದಿ ನಡಿ
ತರುತ ಕೋಸಲೆಯಡಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ರಾಮಗಿರಗಿದಳು |
ಧರೆಯ ಭರತಂಗಿತ್ತು ವಿಪಿನದಿ
ಚರಿಪ ಸುವ್ರತವೆತ್ತು ನಿನ್ನೊಡ
ನಿರುವೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವೆನೆಂದಳು ಸೀತೆ ರಾಘವಗೆ ||೨೦||

ಅನಿತರಲಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ನುಡಿದಳು
 ತನಯ ಘನವಿದು, ನೀನು ತೆರಳಲು
 ವನಕೆ, ಸೀತಾವದನ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಿತ್ಯದಲಿ |
 ತನುವ ಹಿಡಿಯುವೆನೆಂಬ ಹವಣಿಕೆ
 ಯೆನಗೆ- ಜಾನಕಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬಹೆ
 ನೆನುವಳಿದಕೇನೆಂಬೆ ಹಾಯೆಂದಳು ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ ||೨೧||

ಜನಕ ಜನಕನು ತಾಯಿ ಧರೆ ಮಾ
 ವನು ದಶರಥನು ನಿನಗೆ ಸತಿ ಮ
 ತ್ತಿನಗೆ ಸೊಸೆ ವನಕೆಂತು ಕಳುಹುವೆ ಕಳುಹಿ ಬದುಕುವೆನೆ ! |
 ಎನಗವಳೆ ಜೀವಸುತೆ ತೊರೆದೆಂ
 ತೆನಗೆ ಬಾಳಿನ್ನ ಕಟ ಬಿಸುಟೆಯ
 ತನಯ ಮಾತೆಯ ಕೊರಳ ಕೊಯ್ತಿಯಯೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೨೨||

ಪರಮಸುಂದರಿ ಸಾಧ್ವಿ ಕೋಮಲೆ
 ಚರಿಸ ಬಲ್ಲಳೆ ಘೋರವಿನದಿ
 ದುರುಳ ಕೋಲ ಕಿರಾತ ರಾಕ್ಷಸರಿರಲು ಬಾಳುವಳೆ ? |
 ತರಳೆ ಸಿಂಹ ವರಾಹ ಕರಿ ವೃಕ
 ಚಿರತೆ ನರಿ ಮೊದಲಾದ ಮೃಗ ತುಂ
 ಬಿರುವ ಕಟ್ಟಡವಿಯಲಿ ನೋವಳೆಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೨೩||

ರಾಮನಿಲ್ಲದಯೋಧ್ಯೆ ಕಾನನ
 ಭೂಮಿಜೆಯು ಬಿಡೆನಗರ ಜೀವವಿ
 ರಾಮಮಪ್ಪುದು ತೊರೆದು ಸೀತಾರಾಮರಿವರನು |
 ಭೂಮಿಯೇ ಸಾಗರದಿ ಮುಳುಗದೆ
 ರಾಮ ಬಳಲಿಸಬೇಡ ನತಜನ
 ಕಾಮನೆಯ ಪಾಲಿಸುವ ಬಿರುದೇನಾಯ್ತು ಹೇಳೆನಲು ||೨೪||

ತಾಯೆ ಬಿಡು ದುಃಖಗಳ ನೀನೆ
ನ್ನಾಯತಿಕೆಯರಿತಿರುವೆ ಕಾನನ
ದಾಯಸವ ಲೆಕ್ಕಿಸೆನು ತಂದೆಯ ಹೊಣೆಕೆಯ ಸಲಿಸಿ
ತೋಯರುಹಪದಯುಗಳ ಕಾಂಬೆನು
ನೋಯದಿರು ಹರಸೆನ್ನ ನೀಂ, ರಮ
ಣೀಯ ಗುಣಗಳ ನೆನೆದು ಬಾಳುವೆನೆಂದನಾ ರಾಮ

ಎಂದು ತಾಯಿಯ ಸಂತವಿಸಿ ನಲ
ವಿಂದ ಸೀತೆಯ ನೋಡಿ ಪರಿಪರಿ
ಯಿಂದ ಕಾನನವಾಸ ಗುಣದೋಷಗಳನರುಹಿದನು |
ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದೆಯೆ ಪೊರಡದಿ
ರಿಂದುಮುಖಿ ಮನವೊಲಿದು ಸೇವಿಸು
ನೊಂದ ತಾಯ್ತಂದೆಯರನೆಂದನು ಸತಿಗೆ ರಘುರಾಮ ||೨೬||

ಅತ್ತಿ ಮಾವಂದಿರನು ಸೇವಿಸು
ದುತ್ತಮದ ಕುಲಧರ್ಮ ಭಾಮಿನಿ
ಸತ್ಯವಚನವ ಪಾಲಿಸಲು ಹಳುವದಲಿ ಚರಿಸುವೆನು |
ಎತ್ತಲೀ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ
ಮತ್ತೆ ಕಾಣುವೆಯೆನ್ನ ಶೀಘ್ರದಿ
ತತ್ತರಿಸದಿರು ಛಲವ ತೊಡದಿರು ಸೀತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೭||

ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳೆಲ್ಲಿ, ಕರ್ಕಶ
ಮೆಲ್ಲಿ, ಕಂಟಕಮೆಲ್ಲಿ, ದುರ್ಘಟ
ಮೆಲ್ಲಿ, ವಿಷಮಯ ಹಾವು ಹುಲಿ ಕಾಡಾನೆಯಿರವೆಲ್ಲಿ ? |
ಎಲ್ಲಿ ವೃಕ ಶಾರ್ದೂಲ ಸಿಂಹಗ
ಳೆಲ್ಲಿ ದುರ್ಜನರೆಲ್ಲಿ, ರಾಕ್ಷಸ
ರೆಲಿ ಬನದಲಿ ಹೇಳಲರಿಯೆನು ಸೀತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮||

ಹಳುವದಲಿ ನೆಲೆ ವಾಸಕೆಲೆವನೆ,
 ನೆಲದಿ ಶಯನ, ಸ್ನಾನ ಪಾನಂ
 ಗಳಿಗೆ ಗಂಗಾಜಲವು, ತಿನ್ನಲು ಕಂದಮೂಲ ಫಲ |
 ಕೆಲವು ಋತುಗಳೊಳೆಮಗೆ ಬೊರೆಯವು
 ಫಲಗಳಾಗಳು ನಿರಶನವ್ರತ
 ಲಲನೆಯದರಿಂ ವನಕೆ ಬಾರದಿರೆಂದನಾ ರಾಮ ||೨೯||

ಅಟನಕಸದಳಮಪ್ಪ ಘನದು
 ಘೃಟದ ಕಾರಡವಿಯಲಿ ನೀ ಸಂ
 ಕಟದಿ ಬಳಲುತ ಸಂಚರಿಸುವರೆ ಬೇಡ ಬರಬೇಡ |
 ಅಟವಿ ಗಂಹರಗಳಲಿ ಬಳಲುವ
 ಜಟಿಲ ಕಾರ್ಯವಿದೇಕೆ ಸತಿ ಪಾ
 ಸಟಿಯೆ ನಿನಗಿದು ಪರಮ ಕೋಮಲೆ ಸೀತೆ ಬೇಡೆಂದ ||೩೦||

ಕೇಳಿದಳು ಪತಿಯಾಡಿತನ ಕ
 ಕ್ಷಾಲಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿದುವು ದುಃಖದಿ
 ಪಾಲಿಸುವ ಧೂರೆ ವಿಸಿನಕೈದೊಡೆ ಕೇಳ್ವರಾರಿನ್ನು |
 ನಾಲಗೆಗೆ ನುಡಿ ಬರದು, ಪತಿ ವಿಸಿ
 ನಾಲಯಕೆ ಬಿಟ್ಟೈದುವನು ನರ
 ಪಾಲನಟ್ಟುವನಕಟನುತ ಹಂಬಲಿಸಿದಳು ಸೀತೆ ||೩೧||

ಎರಗಿದಳು ಕೌಸಲ್ಯೆ ಚರಣಕೆ
 ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ತೊಳೆದಳು
 ಕರುಣೆಸೌ ಕ್ಷಮಿಸೆನ್ನ ನೆನೆವೆನೆ ನಿನ್ನೊಳವಿನಯನ |
 ಒರೆದನತಿಹಿತಮೆನಗೆ ಪತಿಯಾ
 ದರೆಯು ತೆರಳುವ ವಿಸಿನವಾಸಕೆ
 ತೊರೆಯುತೆನ್ನನು ವಿರಹಬೇಗೆಯೊಳೆಂದಳಾ ಸೀತೆ ||೩೨||

ಪತಿವಿಯೋಗ ವ್ಯಥೆಗೆ ಮೀರಿದ
ಸತತ ದುಃಖವು ಬೇರಿಹುದೆ ಮನ
ಕತುಳ ಸಂತಾಪವಿದು ಹದಿಬದೆಗಿದುವೆ ಬಲುಕಷ್ಟ |
ಪತಿಯೆ ಗತಿಮತಿಯೆಂದರಿದು ಪತಿ
ಪಥವನನುಸರಿಸಲ್ಕಿ ನೀಡಾ
ಣತಿಯ ಕರುಣದಿ ತಾಯೆ ಕಾಪಾಡೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೩೩||

ರಾಮ ಕರುಣಾಯತನ ಜಗದಭಿ
ರಾಮ ಲೋಕಪ್ರೇಮಮಯ ಶ್ರೀ
ರಾಮ ಮಂಗಳಧಾಮ ರವಿಕುಲ ಗಗನ ಶಶಿಕೋಟಿ |
ಪ್ರೇಮರಮಣನ ತೊರೆದು ಬಾಳ್ವೆನೆ
ರಾಮನಿಲ್ಲದ ಸಗ್ಗ ರಾರವ
ರಾಮನಿಲ್ಲದೆ ಭವನವೇ ಘನಘೋರ ಗಂಹರವು ||೩೪||

ಜನನಿ ಜನಕರು ಭಗಿನಿ ಬಂಧುಗ
ಳನುಜರಗ್ರಜ ಸುಹೃದ ಗುರುಜನ
ರನಘ ಸಾಸು ಶ್ವಶುರ ಪರಿಜನ ಮಿತ್ರಪರಿವಾಧ |
ತನುಜ ಸಜ್ಜನ ನಿಕರ ಸೇನಾ
ವನಿತೆಯರ ಸತ್ಪ್ರೇಮೆ ರುಚಿಸದು
ಇನಿಯನಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಕೇಳೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೩೫||

ರವಿಕಿರಣ ತಾಪವನು ಮೀರಿಸಿ
ನವೆಯಿಸುವುದೀ ವಿರಹತಾಪವು
ಬುವಿಯನಶ್ವರ ಸುಖದೊಳೇಂ ಹದಿಬದೆಗೆ ಪರಿಕಿಸಲು |
ಅವನಿಯಲಿ ನೆಲೆಯೆಲ್ಲಿ ಯಸತಿಗೆ
ಪತಿಯ ಹತಿಯೊಲು ಕೇಲಿಸದೆ ಶ್ರೀ
ಧನನ ವಿರಹಾತುರವು ಹೃದಯವನೆಂದಳಾ ಸೀತೆ ||೩೬||

ರಮಣನಿಲ್ಲದ ಭೋಗ ರೋಗಕೆ
 ಸಮವು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣವೇತಕೆ
 ಯಮನ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಸಮವು ಸಂಸಾರಗಳ ಸುಖವೃಂದ |
 ರಮಣನೇ ಮತ್ಪ್ರಾಣ ಲೋಕದೊ
 ಳಮಿತ ಸುಖದಾಯಕನು ತೊರೆಯದಿ
 ರನುನು ಬದುಕುವೆನೆಂತು ವಿರಹದೊಳಿಂದಳಾ ಸೀತೆ ||೩೭||

ಜೀವವಿಲ್ಲದ ದೇಹದೊಲು ನಿ
 ಜೀವ, ಜೀವನರಹಿತ ನದಿಯೊಲು,
 ಜೀವನಾಥನ ತೊರೆದ ಸತಿ ಶೋಭಿಸಳು ಜಗದಿ |
 ಅವಗಂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ವಿಹರಿಸಿ
 ದೇವ ನಿನ್ನೀ ವದನ ವರಚಂ
 ದ್ರಾವಲೋಕನದಿಂದ ಪಡೆನೆ ಸಮಸ್ತ ಸಂಪದವ ||೩೮||

ಪರಿಜನರು ಖಗವ್ಯಗವು, ವನವೇ
 ಪುರವು, ವಲ್ಕಲಮೆನಗೆ ಪೀತಾಂ
 ಬರವು ಪರ್ಣಕುಟೀರವಮರಾತಿಯು, ನೀನಿರಲು |
 ಪರಮಪುರುಷನೆ ನಿನ್ನ ಸನಿಯದೊ
 ಳಿರಲು ಗುಡಿಸಲು ಪೊಳೆಯುವಂತಃ
 ಪುರವು ಸುಖಗಳ ತವರು ರಾಘವ ನಿನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ||೩೯||

ಮಾವನೇ ವನದೇವ ವರವನ
 ದೇವಿಯತ್ತೆಯು ರಾಮ ಪೊರೆಯುವ
 ರಾವಗಂ ಮನುತೆಯಲಿ, ಕುಶಕಿಸಲಯಧ ಪರ್ಯಂಕ |
 ಪಾವನದ ಸಿಂಹಾಸನವು ಚಿಂ
 ತಾವಲೋಕನಮೇಕೆ ಸಲಹೆನೆ
 ದೇವನಡಿದಾವರೆಗಳಿಂದಳು ಸೀತೆ ನಸುನಗುತ ||೪೦||

ಕಂದ ಫಲ ಮೂಲಗಳೆ ಸುಧೆಯೆನ
ಗಿಂದು ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಗಳನೊಲ್ಲೆನು
ತಂದೆ ಕೈಬಿಡದೆನ್ನ ಕೊಂಡೊಯ್ವುದು ಸರಾಗದಲಿ |
ಸುಂದರ ಪದಾಬ್ಜಗಳ ದರ್ಶನ
ದಿಂದ ಬಾಳುವ ಸೀತೆಯಾದೆನ
ಗಿಂದಯೋಧ್ಯಾನಗರ ಕಾನನವೆಂದಳಾ ಸೀತೆ ||೪೧||

ವನದ ನಾನಾ ಪರಿಯ ಕಷ್ಟದ
ಘನತೆಗಳ ಬಣ್ಣ ಸಿದೆಯಾದೊಡೆ
ವನಜಪದ ಸನ್ನಿಧಿಯ ವಿರಹದಿ ಬರುವ ದುಃಖಗಳ |
ಘನತೆಯೇನೆಂದೊರೆವೆ ನೂರ್ಮುಡಿ
ಯನಘ ತೊರೆಯದಿರೆನ್ನ ಬರುವೆನು
ವನಕೆ ಪಡಿನೆಳಲಂತೆ ಬಹೆನೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೪೨||

ವರುಷ ಹದಿನಾಲ್ಕುಮುಮ ಬಿಟ್ಟುಗ
ಲಿರೆನು ಶರಣಾಗತರ ಪೊರೆಯುವ
ಬಿರುದು ನಿನ್ನದು ಸತಿಯ ತೊರೆವೆಯ ನುಡಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ |
ಧುರವಿಜಯ ಕೇಸರಿಯೆ ನಾರಿಯ
ಪೊರೆವ ಹದನಾವಘನ ವಿಪಿನದಿ
ಚರಣ ಸೇವೆಯ ಕೊಳುವೆನೆಂದಳು ಸೀತೆ ವಿನಯದಲಿ ||೪೩||

ಮರದ ನೆಳಲಲಿ ಮಲಗಿರಲು ಸೀ
ಗುರಿಯನಿಕ್ಕುವೆ ಪದಗಳೊತ್ತುವೆ
ನೊರೆಸುವೆನು ಮೆಯ್ಯಾರ ರಘುಪತಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯಲಿ |
ಚರಿಸುವೆನು ವನವಾಸ ನಿನ್ನಯ
ದರುಶನವೆ ಘನಪುಣ್ಯ ಕರುಣವ
ತೊರೆಯುವರೆ ಕರುಣಾಳು ಸಲಹೆಂದೊರಲಿದಳು ಸೀತೆ ||೪೪||

ಬಿರುನುಡಿಯ ಕೇಳಿದರು ಪ್ರಾಣವ
 ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಪಾಣ ಹೃದಯಳು
 ಬಿರಿಯದೆ ಹೆದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ ವನಕೆ ತೆರಳುವೊಡೆ |
 ವಿರಹ ದುಃಖವ ಕೇಳಿ ನುಡಿಯದ
 ಶರೀರವೇತಕೆ ರಮಣನರಿಯೆಯ
 ವರ ಸತೀಧರ್ಮಗಳನೆಂದಳು ಸೀತೆ ದುಃಖದಲಿ ||೪೫||

ನೆನೆದು ಕಣ್ಣೀರ್ಗಲಲಿ ರಾಮನ
 ಮನವನೊಲಿಸುವ ಬಗೆಯಕಾಣದೆ
 ವನರುಹಾಸನ ಪಿತನ ಹೃದಯವ ಹೊಕ್ಕು ತೋರಿದಳು |
 ಇನಕುಲೋತ್ತಮ ಪರಮ ಕರುಣಾ
 ವನಧಿ ಮನಕರಗಿದನು ಜಾನಕಿ
 ವನಪಯಣಕನುವಾಗು ಶೀಘ್ರದೊಳೆಂದ ದಾಶರಥಿ ||೪೬||

ನೋಡಿದಳು ಕೌಸಲ್ಯೆ ಜಾನಕಿ
 ಕಾಡ ಹೊಗುವಳು ಪತಿಯೊಡನೆ ನಾ
 ತಾಡಲರಿಯದೆ ಕಣ್ಣಿರಡು ಕುರುಡಾಯ್ತು ತನಗೆನುತ |
 ಓಡಿ ಸೀತೆಯನಪ್ಪಿ ರಾಮನ
 ಬೇಡಿದಳು, ಮುಂಗಾಣದಾದಳು
 ಬಾಡಿ ಬೆಂದಳು ನೋಡಿ ಸೀತಾರಾಮರಿವರನು ||೪೭||

ಕಂದ ರಘುಪತಿ ವತ್ಸ ರಾಘವ
 ನೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುತ ತಾನಿ
 ನ್ನೆಂದು ಕರೆವೆನು ತಾಯೆ, ಸೀತಾದೇವಿ ತೆರಳುವೆಯ |
 ಎಂಥು ತಾನಾಲಿಂಗನವ ಮುದ
 ದಿಂದ ಮಾಡುವೆ ತಂದೆ ಕಾಪಾ
 ಡೆಂದು ಬಗೆದಳಬಲೆ ಬಲು ದುಃಖಾತಿರೇಕದಲಿ ||೪೮||

ಪರಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲಿ ಧೈರ್ಯವ
ತೊರೆದಳಾ ಕೌಸಲ್ಯ ನಾಲಗೆ
ಯೊರೆಯಲಾರದೆ ದೀವಿ ಹೆಮ್ಮೈಸಿದಳು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ |
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ರಾನು ಜನನಿಯ
ಕರೆಯುತುಪಚರಿಸಿದನು ಸವಿನುಡಿ
ಯೊರೆದು ಸಂತಪಿಸಿದನು ವರ್ಣಿಸಲಳವೆ ವಚನದಲಿ ||೪೯||

ಅತ್ತೆಯಡಿಗಳಿಗಿರಿಗಿ ಜಾನಕಿ
ಬಿತ್ತರಿಸಿದಳು ತಾಯೆ ದೈವಾ
ಯತ್ತಮಾಯ್ತಿದು ತಾನು ನಿರ್ಭಾಗಿನಿಯು ಲೋಕದಲಿ |
ಇತ್ತದೇ ಬಹುದುಃಖ ವಿಧಿ ತಾ
ಕಿತ್ತು ಸುಮನೋರಥವ ಸೇವೆಯ
ಮತ್ತೆ ತೊರೆಯಿಸಿ ಸೆಳೆವುದೆನ್ನನು ಕಣ್ಮರೆಯನುಡಿ ||೫೦||

ಸೀತೆಯಾಡಿದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸು
ತಾ ತಪಸ್ವಿನಿಯಪ್ಪಿದಳು ಸಾ
ಕೇತಕೀ ನುಡಿ ತರಳೆ ಸೀತಾರಾಮರನು ತೊರೆದು |
ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಮುಂದೆ ದರ್ಶನ
ಕಾತರತೆಯಿಂ ಜೀವನಿಡುವೆನು
ಮಾತೆ ಸುಖಿಯಾಗೆಂದು ಹರಸಿದಳಾ ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ ||೫೧||

ಇಂತು ನಾನಾ ವಿಧದಿ ಹರಸುತ
ನಂತ ಸುಖಗಳ ಬಗೆದು ಸೀತೆಯ
ನಂತರಂಗದಿ ನಿಲಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಂ ನೆನೆದು |
ಚಿಂತೆಯಿಂ ಮರೆತಿರಲು-ಜಾನಕಿ
ಸಂತಸದೆ ರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ
ನಂತಗುಣಗಳ ನೆನೆದು ಹೊರಟಳು ಪಯಣಕನುವಾಗಿ ||೫೨||

ವಿಶ್ರಾಮ ೬

ಸೂ || ಅನುಜ ಸತಿಸಹಿತೈದಿ ವಂದಿಸಿ

ಜನಕ ನಾಣತಿಯಿಂದ ಸೇರ್ವನು

ವನವ ರಘುಪತಿ—ಜನರ ವಂಚಿಸಿ ಕಾಡ ಸಾರಿದನು ||

ಇನಕುಲೋತ್ತಮರಾಳ್ವ ಧರ್ಮಾ

ಸನದಿ ಮೆರೆಯುವನಣ್ಣ ರಾಘವ

ನೆನುವ ಮಹದುತ್ಸಹದೊಳರೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಸಗೆಯಲಿ |

ಜನಕನಾಣತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವ

ನನುಜನೊಳರಿಸಿ ಸೀತೆವರಸುತ

ವನಕೆ ತೆರಳುವನೆಂಬ ಕರ್ಕಶವಾರ್ತೆ ಪಸರಿಸಿತು

||೧||

ಹಳುವಕ್ಕೆದುವನಣ್ಣ ನೆಂಬುದ

ತಿಳಿದು ಮನದಲಿ ನೊಂದು ರಾಮನ

ನಳಿನಪದ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದನು ವಾಯುವೇಗದಲಿ |

ತೊಲಗೆ ಧೃತಿ ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಿಸುತ

ಜಲಜನಯನಂಗರಗಿ ನುಡಿಗಳು

ಸಿಲುಕೆ ಬಾರದೆ ಮಾತು ಮನದಲಿ ವಿಧಿಯ ನಿಂದಿಸಿದ

||೨||

ಸತ್ಯ ಶೌಚಾಚಾರ ಧರ್ಮವಿ

ಪತ್ತ ಪಡೆದುದೆ ಜಗದಿ ನಿತ್ಯಾ

ನಿತ್ಯವರಿಯದ ಗಾವಿಲಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮವೇನಕಟೆ |

ನಿತ್ಯ ದೈವವನಟ್ಟ ವಿನಿಕೆ

ನಿತ್ಯ ಸುಖಗಳನುಂಬ ಮೂರ್ಖರ

ಪಥ್ಯವಾವುದೊ ತಿಳಿಯೆನೆಂದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಮನದಿ

||೩||

ಧರ್ಮವೇ ಕಾಲ್ದಿ ಗೆಯೆ ಮುಕ್ತಿಯ
ಕರ್ಮಕೇ ಭ್ರಷ್ಟತ್ವ ಲೋಕವ
ನಿರ್ಮಿಸುವ ಶ್ರೀರಾಮಗೇ ವನವಾಸವಚ್ಚರಿಯು |
ಕರ್ಮವರಿಯದ ನಿತ್ಯಸುಖದ ವಿ
ಧರ್ಮಗಳಿಗಾಧಾರಮೀ ಜಗ
ಮರ್ಮವರಿವವರಾರು ಲೋಕದೊಳೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ||೪||

ಜಗದ ದೈವವ ನೂಕಿ ಬದುಕುವ
ಮುಗುಧ ಮಾನವರೊಡನೆ ಬದುಕೇ
ಕಗಣಿತನ ಸನ್ನಿಧಿಯೆ ಸಾಕೆಮಗೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ |
ಜಗದ ಸುಖಗಳ ಬಿಸುಟು ಜಾನಕಿ
ರಘುವರರನನುಸರಿಸೆ ವಿಸಿನಕೆ
ಸೊಗದಿ ಹಾರವಿಸಿದನು ರಾಮನ ದರ್ಶನಾತುರದಿ ||೫||

ನೋಡಿ ತಮ್ಮನ ಗುಣಗಳನು ಕೊಂ
ಡಾಡಿದನು ಮನದಭಿಮತವ ತಾ
ನಾಡಿದನು ರಘುರಾಮ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋಡಿ |
ಕಾಡ ಹೊಗುವ ವಿವೇಕ ಮನದಲಿ
ಮೂಡಿದುದೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನೀ ಬರ
ಬೇಡ ವಿಸಿನಕೆ ಪುರದಿ ಜನಕನ ಬಳಿಯೊಳಿಹುದೆಂದ ||೬||

ಹಿರಿಯರಾಣತಿಯಂತೆ ನಡೆದರೆ
ಪರಮಸುಖವದ ಪಳಿದರಾದೊಡೆ
ಧರೆಯೊಳಾ ಬದುಕೇಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮನದೊಳರಿಯಿದನು |
ಪರಮ ದುಃಖದಿ ನೊಂದ ಜನಕನ
ನಿರುತ ಸೇವಿಸುತಿಹುದು, ತನಯನ
ವಿರಹತಾಪದಿ ನೊಂದ ಮಾತೆಯ ಸಲಹು ನೀನೆಂದ ||೭||

ಸತಿಗೆರಡು ವರವಿತ್ತ ಪೂರ್ವದಿ
 ಪಿತನದನು ಯಾಚಿಸಲು ಭರತ
 ಕ್ಷಿ ತಿಯನಾಳುವನೆನೆಗೆ ಹಳುವದ ವಾಸ ವಿಧಿಸಿಹನು |
 ಪಿತನ ನುಡಿಗಿರಡುಂಟಿ ವಿಪಿನದಿ
 ಸತಿಸಹಿತ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗ
 ಳತಿ ಸುಲಭದಲಿ ಮುಗಿಸಿ ಮರಳುವೆನವಧ ಪುರಕೆಂದ ||೮||

ಪುರವನುಳಿದೊಡೆ ತಮ್ಮ ನಂಬಿದ
 ಪುರದ ನರನಾರಿಯರ ನೇಹದ
 ಪಂಜನರ ದೆಸೆಗಾಣದಿಹ ಪುರವರದ ಗತಿಯೇನು ? |
 ವಿರಹತಾಪದಿ ಬೆಂದು ಬಳಲಿದ
 ನರಪತಿಗೆ ದಿಕ್ಕಾರು ಮಾತೆಯ
 ಸಂಸದೊಳಿಹುದು ವನಕೆ ಬರದಿರು ವತ್ಸನೀನೆಂದ ||೯||

ಹಲವುಪರಿ ದುಃಖಾತಿರೇಕದಿ
 ಸಿಲುಕಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಾಜಭಕ್ತಿಯ
 ನುಳಿದು ಧರ್ಮವಭಿಟ್ಟು ಕರ್ಮವ ಮರೆದು ನಡೆಯುತಿರೆ |
 ಪಳವು ಜನಕಗೆ ತಪ್ಪದಾಗಳು
 ಬಿಳುವ ನರಕದಿ ತಂದೆಯದರಿಂ
 ದೊಲಿದು ಪತ್ತನದೊಳಿರು ವತ್ಸ ವಿನಾದ ಬೇಡೆಂದ ||೧೦||

ಶೂಲವಿರಿದಂತಾಯ್ತು ಹೃದಯದಿ,
 ಬಾಳುಗೆಟ್ಟಿನು ಭರತರಾಜ್ಯದೊ
 ಳಾಳುತನ ತನಗೇಕೆ ದೇವೋತ್ತಮನೆ ತೊಲಗುತಿರೆ
 ಬಾಳಿಸಲು ತಮ ಪುರದಿ ದುರಿತ ವಿ
 ಕಾಳಿಸಲು ಸಿರಿರಹಿತ ನಗರದಿ
 ಬಾಳಲಾಪೆನೆಯೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮರುಗುತಣ್ಣಗೆ ||೧೧||

ದೇವ ನೀನೇ ತೊಲಗೆ ಮತ್ತಿ
 ನ್ನಾವ ದೇವರ ಕಾಣೆ ಸಲಹುವ
 ನಾವನೋ ಸಾಕೇತ ನಗರವ ದುಃಖ ಸಂಚಯದಿ |
 ಸಾವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮದುವೆಯೇತಕೆ
 ಹೇವನುರಿಯದ ನರರ ಹಿಂಡಿನೊ
 ಕಾವ ಧರ್ಮದ ನೆಲೆಯೊ ಕೆಟ್ಟಿತು ಕುಲದ ಬಲುಹೆಂದ ||೧೨||

ಇಷ್ಟ ದೈವದ ಸನಿಹ ತಪ್ಪಲು
 ಭ್ರಷ್ಟನೆನಿಸುವ ಭಕ್ತನದರಿಂ
 ದಿಷ್ಟ ದೈವನ ಬಿಡೆನು ಬಿಂಬತ್ತಿಹೆನು ನಿರುತದಲಿ |
 ಇಷ್ಟ ದೈವನ ನೂಕಿ ನೃಪತಿ
 ಭ್ರಷ್ಟನಾದನು ದೇವ ತೊರೆಯದಿ
 ರಿಷ್ಟ ಕರುಣಾಮಯನೊ ಭಕ್ತರೊಳೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ||೧೩||

ಎನಗೆ ನೀನೇ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯು
 ಎನಗೆ ನೀನೇ ನಾಥನಿತ್ತರ
 ಮನದೊಳೆಯೆನು, ಶಿಶುವ ತೊರೆಯುತ ಹೊಗದಿರಡವಿಯನು |
 ಮನ ವಚನ ಕರ್ಮದಲಿ ನಂಬಿದೆ
 ನಿನಕುಲೋತ್ತಮ ನಿನ್ನನೊಬ್ಬನೆ
 ನೆನಗೆ ಧರ್ಮದ ನಿಗಳನೇತಕೆ ತಂದೆ ಹೇಳೆಂದ ||೧೪||

ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಭಕ್ತಿಯ
 ನಿರ್ಮಿಸುತ ಸರ್ವೋದರದಿ ನೀ
 ಪರ್ಮೆಯಿಂದರಲಾನು ಸಂತತ ನಿನ್ನೊಳೊಪ್ಪಿರಲು |
 ಧರ್ಮಬಂಧನವಿಲ್ಲ ಲೋಕದ
 ಕರ್ಮಗಳ ಸೆರೆಯಿಲ್ಲ ರಘುಪತಿ
 ಮರ್ಮವರಿತರೆ ನಿತ್ಯದರ್ಶನವಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ ||೧೫||

ನಿನ್ನ ನಾಮಾಮೃತವ ಸವಿಯುತ
 ನಿನ್ನ ಮೂರುತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ
 ನಿನ್ನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಗಳನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ ನಮಿಸುತಲಿ |
 ಧನ್ಯನೆನಿಸಿದೆನಿಷ್ಟ ಮೂರುತಿ
 ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ದಿವಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ನನ್ನು ಲೋಕವು ಮತ್ತೆ ಕಾಣದು ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ ||೧೬||

ತಂದೆಯನುಮತದಿಂದ ಮುನಿಯೊಡ
 ನಂದು ತೆರಳಲು ಜೊತೆಯೊಳಿದೆನು
 ತಂದೆ ನಾನಾಪರಿಯ ಹಳುವನ ಕಂಡು ಚರಿಸಿಹೆನು |
 ಇಂದು ಮುನಿವೇಷದಲಿ ದೀಕ್ಷಾ
 ಬಂಧನದಿ ಪೊರಟೆರಲು ಬಾರದಿ
 ರೆಂದರಾನಂತಿರಲಿ ಕರುಣದಿ ಸಲಹೆ ನೀನೆಂದ ||೧೭||

ಎನಿತು ಕರುಣವೊ ನಿನಗೆ ತಮ್ಮನೊ
 ಳೆನಿತು ಮಮತೆಯೊ ರಾಮ ನಾನೇ
 ವನದಿ ಚರಿಸುತ ಜನಕನಾಣತಿ ನಡೆಸಿ ಮರುಳುವೆನು |
 ಘನಮಹಿಮ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆ ವೊಂದಿರ
 ಲೆನೆಗಿನಿತರದು ವಿಸಿನ ವಾಸವು
 ಮುನಿಯೊಲಾಂ ಹದಿನಾಲ್ಕುವತ್ಸರ ಕಳೆದು ಬಹೆನೆಂದ ||೧೮||

ಅನುಜನಾಡಿದ ನುಡಿಗಳಾಲಿಸಿ
 ಕಣುಗಳಲಿ ನೀರ್ಗರೆದು ಕರುಣದೊ
 ಳನುಜನಂ ತಕ್ಕೈಸುತಾಲಿಂಗಿಸಿದ ರಘುರಾಮ |
 ವನಕೆ ಬಾರೆನ್ನೊಡನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಜನನಿಯಾಣತಿ ಪಡೆದು ಬಾ ಹೋ
 ಗೆನಲು ನಡೆತಂದನು ಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೧೯||

ಇಂದುಮುಖ ಪದಕೆರಗಿ ಕೋಸಲೆ
 ನಂದನಂಗೊದವಿರುವ ವಿಪತಿಯು
 ತಂದೆಯಾಣತಿಗಳನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಮಾತೆಯೊಳು |
 ಇಂದು ಸೀತಾಸಹಿತ ಮುನಿವರಿ
 ಜಿಂದ ತೆರಳುವ ವನಕೆ ದಶರಥ
 ನಂದನನ ಹಿಂಬಾಲಿಸಲ್ಪಾಣತಿಯ ನೀಡೆಂದ ||೨೦||

ನೊಂದು ಬಂದಾಪತ್ತ ನೆನೆಯುತ
 ಲಿಂದುಮುಖ ಪರಮಾದರದಿ ನಿಜ
 ನಂದನನ ಬೋಳೈಸಿ ಕೈಕೆಯು ನೆನೆದ ದುಷ್ಕೃತಿಗೆ |
 ಕೊಂದಳಕಟಾ ನೃಪನ ರವಿಕುಲ
 ಬೆಂದುದಕಟಾ ಕುಲಕೆ ಮಾರಿಯ
 ತಂದ ತೆರನಾಯ್ತವಳ ಬರವೆಂದಳಲಿದಳು ರಾಣಿ | ||೨೧||

ಹಳುವ ವಾಸವೆ ಮತ್ತೆ ಸೀತಾ
 ಲಲನೆ ಹೊಗುವಳೆ ಬನವ ಭರತನು
 ನೆಲನ ಕೊಳುವನೆ ವಿಧಿಯ ನಿಯಮವ ಮೊರಲಳವಲ್ಲ |
 ಹಳುವವಾಗಲಿ ನಗರವಾಗಲಿ
 ಒಲಿದು ದೇವರು ನಡೆನ ಹಾದಿಯೊ
 ಳಿಳುವುದೇ ನಿಜಧರ್ಮ ಕೇಳೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೨೨||

ರಾಮನೆಲ್ಲಿಹನಲ್ಲಿ ನೀನಿರು
 ಭೂಮಿಜೆಯು ನಡೆವಲ್ಲಿ ನೀನಡೆ
 ರಾಮನೇ ಪಿತ ಸೀತೆ ಮಾತೆಯು ವನವಯೋಧ್ಯಪುರ |
 ರಾಮನಿಲ್ಲದ ನೆಲದೊಳೇನಾ
 ರಾಮನೇ ಸರ್ವಸ್ವಮೆಂದರಿ
 ರಾಮನಾಮವ ನೆನೆದು ಸುಖಿಯಾಗೆಂದು ಹರಸಿದಳು ||೨೩||

ಕಲುಷವೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ-ಲೋಕದ
 ಗೆಳೆಯ ಭಕ್ತರ ಬಂಧು ನೆನೆದರ
 ಸಲಹುವಾತುರವೊಂದು ಕರುಣಾಘನ ನಿರಾಮಯನು |
 ಒಲಿದರಿಂಗೊಲಿಯುವನು ಜೀವರ
 ಸಲಹುವನು ನಿತ್ಯಾತುಮನು ನಿನ
 ಗೊಲಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಧನ್ಯ ನಡೆಯೆಂದಳು ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ||೨೪||

ಪರಮ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ರಾಮನ
 ಚರಣ ಸೇವೆಯೊಳಿಹುದೆ ಪಾವನ
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನ ಡಿಂಗರಿಗನೆನಿಸುತ್ತ ನಡೆವನಕೆ |
 ಹರಿಯೆ ಜನನೀ ಜನಕ ಸೋದರ
 ವರರು ನಿನಗೆಲೆ ತನಯ, ರಾಘವ
 ಚರಿಸುವನು ಕಾಡಿನಲಿ ನಿನಗಾಗೆಂದಳಿದುಮುಖಿ ||೨೫||

ಆರು ಸಂತತ ಭಜಿಸಿ ರಾಮ ಪ
 ದಾರ ವಿಂದದಿ ಭಕ್ತಿಗೈವರೊ
 ಆ ರಮಣಿಯರೆ ಸಾಧ್ವಿ ರಮಣಿಯರೆನಲು ಸಂಶಯವೆ !!
 ಶ್ರೀ ರಮಣ ವಿಮುಖರನು ಪೆತ್ತು ಶ
 ರೀರ ವೇದನೆ ಸಹಿಸುವುದಕಿಂ
 ನಾರಿ ಪುತ್ರ ವಿಹೀನೆಯಪ್ಪುದೆ ಮಿಗಲು ಲೋಕದಲಿ ||೨೬||

ರಾಗ ಮೋಹ ದ್ವೇಷ ರೋಷಾ
 ವೇಗ ಮಾತ್ಸರ್ಯಾದಿಗಳಿಗೊಳ
 ಗಾಗದಿರು ಕನಸಿನೊಳು ನಂಬದಿರೀ ಗುಣಂಗಳನು |
 ನೀಗಿ ಸಕಲ ವಿಕಾರ ಮನದನು
 ರಾಗದಲಿ ಮನ-ವಚನ-ಕರ್ಮದಿ
 ರಾಘವನ ಭಜಿಸುತಿರು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂದಳಿದು ಮುಖಿ ||೨೭||

ತಂದೆತಾಯ್ತುಳು ರಾಮಸೀತೆಯ
ರೊಂದಿಗಿರೆ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಪರಮಾ
ನಂದನುಪ್ಪುದು, ಕಂದ, ದೊರೆತುದು ಪರಮ ಭಾಗ್ಯವಿದು |
ಮುಂದೆ ಸೀತಾರಾಮರಿವರ
ನಂದದಿಂದೆಡ ಬಿಡದೆ ನೋಡುತಿ
ರೆಂದು ಸನ್ಮತಿವೊರೆದು ಕಂಬನಿದುಂಬಿದಳು ರಾಜ್ಞಿ ||೨೮||

ಸಂತತಂ ಸೀತಾಪತಿಯ ಪದ
ಚಿಂತೆಯಿಂ ಕಾಲವನು ನೂಕುತ-
ನಂತ ಸುಖಗಳ ಪಡೆಯನುತ ಹರಸಿದಳು ಮಗನನ್ನು |
ಸಂತಸದಿ ತಾಯ್ತರಗಿ ರಾಮನ-
ನಂತನಾಮವ ನೆನೆದು ಮಾತೆಯ
ಸಂತಪಿಸಿ ಧಾವಿಸಿದ ಸಿರಿರಘುರಾಮ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ||೨೯||

ಬಂದು ಸೀತಾರಾಮರಿವರ
ವಂದಿಸಲು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ದಶರಥ-
ನಂದನಂ ಹರಸಿದನು ಬಾರಿಂದವನನಪ್ಪಿದನು |
ಮುಂದೆ ರಾಘವ- ನಡುವೆ ಜಾನಕಿ,
ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂತು ದಶರಥ
ಮಂದಿರಕೆ ಸಾರಿದರು ನೃಪನಾಣತಿಯ ಪಡೆಯಲ್ವೆ ||೩೦||

ತೊರೆವನೇ ಪುರವನ್ನು ಭಕ್ತರ
ಮರೆವನೇ ರಘುರಾಮ-ದಶರಥ
ನಿರಿದನೇ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಹೃದಯವ-ಪುರವ ದಹಿಸಿದನೆ |
ಪರಿಹರಿಸುವಳೆ ಕೈಕೆ ದುಃಖವ
ಪುರಕೆ ಬಂದುದೆ ಹೊತ್ತು ಹರಿಹರಿ
ಪರಮದಾರುಣವೆಂದು ಬಳಲಿತು ನರರ ಸಂದಣಿಯು ||೩೧||

ಬರಲು ರಾಮಂಗಿದಿರುವೆಂದರು,
 ಚರಣಕೆರಗಿ ವಿಷಾದಗೊಂಡರೆ
 ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯಲವರ ಸಂತವಿಸುತಲಿ ನಡೆತಂದು |
 ಅರಮನೆಯ ಹೊಗಳೊಡನೆ ನೃಪತಿಯ
 ಕರೆಯುತ್ತೆಲ್ಲ ರಿಸಿದ ಸುಮಂತ್ರನು
 ಪರಮದುಃಖದಿ ಮುಳುಗಿದನು ತನಯರನು ಕಂಡು ||೩೨||

ಉಕ್ಕಿಬಹೆ ಕಡುಶೋಕವನು ಮುಂ
 ದಿಕ್ಕಿ ಕಂಬನಿಗರೆಯೆ ಹರಿ ಮೈ
 ಯಿಕ್ಕಿ ಸಂತವಿಸಿದನು ಜನಕನ ಸೂಕ್ತಿ ಸುಧೆಗಳಲಿ |
 ಅಕ್ಕರದ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ
 ಕೊಕ್ಕುರಿಸಿ ಸುತನಿರವ ಕಾಣದೆ
 ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಲಿ ಮಾರುವೋದನು ಮಗನ ಮೋಹದಲಿ ||೩೩||

ಬೇಯುತ್ತಿರೆ ದುಃಖಾಗ್ನಿ ಹೃದಯದಿ
 ಬಾಯಿ ಬಾರದು ನುಡಿಯೆ ಶೋಕದೊ
 ಳಾಯತಿಕೆಯಂ ನೀಗಿ ನೊಂದಿಹನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತ |
 ತೋಯಜಾಂಬಕ ರಾಮ ದಶರಥ
 ರಾಯನಡಿಗಳ್ಗೆ ರಗಿ ಪೊತಡಲು
 ರಾಯಸವ ಬೇಡಿದನು ಜನಕನ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೩೪||

ತಂದೆ ನೀನಾಶೀರ್ವದಿಸುತಾ
 ನಂದಮುಖದಿಂ ಕಳುಹು ಭರತಂ
 ಗಿಂದೆ ಸುದ್ದಿಯ ತಿಳುಹು, ಬಹೆನೆಂಬಾರು ವರ್ಷದಲಿ |
 ಇಂದಿದೇತರ ಕಷ್ಟ ಲೋಕದ
 ಬಂಧನವ ಬದಿಗಿಟ್ಟು ವಿಶ್ವದ
 ತಂದೆಯಡಿಗಳ ನೆನೆದು ಸುಖದಿಂದಿರುವೆ ತಿಳಿಯೆಂದ ||೩೫||

ಎದ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ ತೆರೆದು ಕಣ್ಣಳ
ನದ್ದಿ ಕಂಬನಿ ಸರದಿ ರಾಮನ
ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಿದ ಮಗನೆ ವಿಸಿನವನಾನು ಸೇರುವೆನು |
ಉದ್ದುರುಟುತನದಿಂದ ಪಡೆದಳು
ಗದ್ದುಗೆಯನೀ ಕೈಕೆ ನಿನ್ನೊಡ
ನಿದ್ದು ಬಾಳುವೆ ವನದಿ ಸುಖದಿಂದೆಂದನಾ ನೃಪತಿ ||೩೬||

ಅರಿದೆನ್ನೆ ಹರಿಯೆಂದು ಕರುಣಾ
ವರನೆ ಲೋಕದ ಶಿಕ್ಷೆ ರಕ್ಷೆಗೆ
ಪರಮಗುರು ನೀನೆಂದು ಸಚರಾಚರದೊಳಿಹೆಯೆಂದು |
ಚರಿಸಲಶುಭಾ ಶುಭದ ಕರ್ಮವ
ನರಿತು ಫಲಗಳ ಕೊಡುವ ದೇವನು
ಪರಮಪುರುಷನು ನೀನೆನುತ ಗುರು ಮುನಿಗಳೊರೆದಿಹರು ||೩೭||

ಶಿಕ್ಷೆ ಯೇನಪರಾಧಮಿಲ್ಲದೆ
ಶಿಕ್ಷಕನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಕೆ
ಪಕ್ಷಿವಾಹನನೆಂಬ ಬಿರುದಿನ ವಾರಿಜೋದರನು |
ರಕ್ಷಿಸೈ ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾನಿಯ
ದೀಕ್ಷೆಯಂ ತಾಳದಿರು ಪಿತನ ಪ
ರೀಕ್ಷಿಸದಿರೈ ತಂದೆ ರಘುಪತಿಯೆಂದು ಬೇಡಿದನು ||೩೮||

ವಿಸಿನ ವಿಮುಖನ ಮಾಡೆ ರಾಮನ
ನೃಪತಿಯೊರೆದನು ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ
ವಿಫಲಮಾಗಲು ಪರಮ ದುಃಖನ ತಾಳ್ತು ಮನದಲ್ಲಿ |
ವಿಸಿನಕ್ಕೈದುವ ಜಾನಕಿಯ ಕರೆ
ದುಪಚರಿಸಿ ಹೊಗದಿರು ಮಗಳಿಂ
ದಪರಿಮಿತ ದುಃಖವನು ತಾರದಿರೆಂದನಾ ನೃಪತಿ ||೩೯||

ಪತಿಚರಣ ಮಹಿಮೆಯಲಿ ತನಗುಪ.

ಹತಿಯು ತೋರದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ
ಪತಿಯ ನಾನುಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ ನಡೆಯೆ ಭಯಮುಂಟೆ |
ಪಿತನ ಮಾತಿಂ ನಡೆವ ರಘುಪತಿ
ಪತಿಯ ಮಾರ್ಗವನನುಸರಿಪುದೇ
ಸತಿಗೆ ನೀತಿ ನೃಪಾಲನೆಂದಳು ಸೀತೆ ವಿನಯದಲಿ ||೪೦||

ಅನಿತರಲಿ ನಾರುಡೆಯ ತಂದಳು
ಜನಕಜೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ರಾಮಂ
ಗೆನುತ ಕೊಟ್ಟಳು ಕೈಕೆ ಮೂವರು ತೊಟ್ಟಿರವುಗಳನು |
ಮನ ಮರುಗದಿರೆ ಸತಿಗೆ ಕಂಡಾ
ಜನಪ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದ ನೋಡು
ತೃಣಕವಾಡಿದಳಬಲಿ ರಾಮಂಗಳವಸರವನಿತ್ತು ||೪೧||

ಧರಸಿ ಮುನಿವಲ್ಕಲವ ಜಟೆಯನು.
ಹಿರಿಯರಿಂಗಭಿನಮಿಸಿ ಪೊರಟನು
ಪರಮಪುರುಷನು ವನಕೆ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣವೆರಸಿ |
ಕರ ಕವೋಲದೊಳಿರಿಸಿ ಕಂಬನಿ
ಗರೆದರಾ ಪುರಜನರು ವಿಸಿನಕೆ
ಹರಿಯ ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಮನಮಾಡಿದರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೪೨||

ಗುರು ವಸಿಷ್ಠನ ಕಂಡು ನಮಿಸುತ
ಪರಿಜನರ ಭೃತ್ಯಾವಳಿಯ ಗುರು
ಚರಣಕರ್ಪಿಸುತಿವರ ಸಲುಹುವುದಾನು ಬಹತನಕ |
ಕರಗಿ ಕಂದಿದ ಜನನಿ ಜನಕರ
ಪೊರೆವ ಭಾರವು ನಿನ್ನ ಸೇರ್ದುದು
ಹರಸು ಹರಸೆಂದೆರಗಿ ಕಾನನ ಪಯಣಕನುವಾದ ||೪೩||

ಪರಿಜನಕೆ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ವಿಪ್ರ ನಿ
ಕರಕೆ ವರ್ಷಾಶನವನಿತ್ತನು
ಕರೆದು ಯಾಚಕವೃಂದಕಿತ್ತನು ಕೇಳ್ದ ವಸ್ತುಗಳ |
ಪುರಜನರ ನೋಡುತ್ತಲಕಟಾ
ಇಱಿಕೆನಡೆದಾ ಜನನಿ ದುಃಖದಿ
ಕೊರಗುತಿರುವಳು ಮರುಗದಂದದಿ ಸಲಹಿ ನೀವೆಂದ ||೪೪||

ತುಂಬಿದುದು ಬಹುದುಃಖ ಹರಿದುದು
ಕಂಬನಿಯ ಪರಿವಾಹ ಭಯವೇ
ತುಂಬಿದುದು ಸೀತಾರಮಣ ವನವಾಸಕ್ಕೆದಲೈ |
ಕುಂಭಕರ್ಣಾಗ್ರಜನ ರಾಜ್ಯದೊ
ಳಿಂಬುಗೊಂಡುದಮಂಗಳ ಧ್ವನಿ
ತುಂಬಿದುದು ಸುಖದುಃಖವೆರಡೊ ಡೇವನಗರಿಯಲಿ ||೪೫||

ನರಪನುದೈಗದಲಿ ಕಣ್ಣರೆ
ದೆರೆದು ನೋಡಿದನಕಟಿ ವಿಪಿನಕೆ
ತೆರಳಿದನೆ ಸುಕುಮಾರ ಹಾ ಹಾ ರಾಮ ಹಾರಾಮ |
ಮುರಿದಳೇ ರವಿಕುಲವ ರಕ್ಕಸಿ
ಯಿರಿದಳೇ ಹೃದಯವನು ವರ್ಧಿಸಿ
ತರಳನನ್ನಟ್ಟಿದಳೆ ಕಾನನಕೆಂದು ಮರುಗಿದನು ||೪೬||

ಇದಕಧಿಕ ಕಡುಶೋಕಮಾವುದು
ಹೃದಯ ವಜ್ರದೊಲಿಹುದು ಮರುರೇ
ವಿಧಿಯ ಕೈ ಮೇಲಾಯ್ತು ರಾಮಂಗಡವಿ ನೆರೆಯಾಯ್ತು |
ಹೆದುಳವಿಡು ಬಾ ಮಂತ್ರಿ ಶೀಘ್ರದಿ
ಕುದುರೆ ರಥ ಸಹಿತ್ಯದಿ ಮೂವರ
ಪುದಿದ ಕಾನನಕೊಯ್ದು ಮಾರ್ಗವ ತಿಳುಹಿ ಬಾಯೆಂದ ||೪೭||

ನಡೆವರೇ ಹಾದಿಯನು ನೀನಡೆ
 ದಡವಿ ಮಾರ್ಗಗಳೊರೆದು ಬಾ ಸುಖ
 ದೊಡಲು ದಣೆವುದು ಮೂವರನು ರಥದಲ್ಲಿ ಕಳುಹುವುದು |
 ಪೊಡವಿಸುತೆ ಸುಕುಮಾರಿ ಭಯದಲಿ
 ನಡುಗುವಳು ಮತಿಯೊರೆದು ಕರೆತರ
 ಲೊಡಲ ಹಿಡುವೆನು ಸೀತೆ ಬಂದೊಡೆ ಹೋಗು ನೀನೆಂದ ||೪೮||

ನೆನೆದು ರಘುಪುಂಗವನ ನರಪತಿ
 ಭಣಿತೆಯರಿಯದೆ ರಾಮರಾಮೆಂ
 ದೆನುತಲೊರಗಿದ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಸೆರೆಬಿಗಿದು ಬರುತಿರಲು |
 ಜನಪನಿರವನು ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿಯು
 ನೆನೆದು ಕಂಬನಿ ಜಲದಿ ಮರುಗಿದ
 ವಿನಯದಿಂದುಪಚರಿಸಿ ಬಿಜ್ಜಣವಿಕ್ಕಿ ಸೇವಿಸಿದ ||೪೯||

ರಾಮ ರಾಮಧ್ವನಿಯೆ ಮೊಳಗಿತು
 ಭೂಮಿಯೊಳಗೆಲ್ಲೆಲ್ಲು-ಬಳಲುತ
 ಭೂಮಿಪತಿಯೆಲ್ಲ ತ್ತು ದೈನ್ಯದಿ ನೋಡಿ ಮಂತ್ರಿಯನು |
 ರಾಮನಂ ತೋರೈ ಸುಮಂತ್ರನೆ
 ಭೂಮಿಜೆಯ ಕರೆತಾರಕಟಕಟ-
 ರಾಮ-ರಾಘವ ಬಾರೆನುತ ಹಲುಬಿದನು ಭೂಪಾಲ ||೫೦||

ಪಡೆಯುತಾಣತಿ ಮಂತ್ರಿ ನಮಿಸುತ
 ನಡೆದ ರಥವನು ತರಿಸಿ ವಾಘೆಯ
 ಹಿಡಿದು ಬಂದನು ಬೇಗ ರಾಮನು ತಂಗಿದ ಸ್ಥಳಕೆ |
 ತಡೆದು ಪುರಬಾಹೆಯಲಿ ದೇಹವ
 ಕೆಡೆದು ರಘುಪತಿಪಾದಕಮಲದಿ
 ನುಡಿಯದಾದನು ಮನದ ದುಃಖದ ಬೇಗೆಯಲಿ ಬೆಂದು ||೫೧||

ಜನಪನಾಜ್ಞೆಯನೊರೆಯೆ ರಘುವರ
ವಿನಯದಿಂದಭಿನಮಿಸಿ ರಥವ
ನ್ನನುಜ ಸತಿಸಹಿತೇರ್ದು ಮುಂದಣ ಪಯಣ ಬಿಳಿಸಿದನು |
ಇನಕುಲೋತ್ತಮರಾಳ್ವಯೋಧ್ಯೆಯ
ನೆನೆದು ಕಣ್ಣೀರ್ಗರೆದು ವಂದಿಸಿ
ವನಕೆ ಸಾರ್ಧನು ರಾಮ ತಂದೆಯ ನಚನ ಪಾಲಿಸಲು ||೫೨||

ಹರಿಯೊಡನಯೋಧ್ಯಾ ಪುರದ ಜನ
ಬರುತಿರಲು ನರನಾರಿಯರು ವೃದ್ಧರು
ತರುಣ ಬಾಲರು ರಾಮನೇ ಗತಿಯೆಂದು ಸಂದಣಿಸಿ |
ಪುರದೊಳೆಮಗೇನಿಹುದು ಸರ್ವೋ
ದರನು ಸೇರಲು ವನವ ರಾಮನ
ಚರಣ ಸನ್ನಿಧಿಯಮರ ನಗರಿಯು-ಹರಿಯ ವೈಕುಂಠ

ಎಂದು ದಶರಥನಂದನನ ಬಲ
ವಂದು ಸರ್ವರು ಬರಲು ಪರಿಪರಿ
ಯಿಂದ ಸಂತವಿಸುತಲಿ ಪೇಳ್ವನು ಪುರವ ಸೇರಲ್ವೆ |
ತಂದೆತಾಯ್ತಳ ತೊರೆದು ಬಾಳುವ
ಹಂದೆಗಳು ನಾವಲ್ಲ ಲೋಕದ
ತಂದೆತಾಯ್ತಳು ನಿಮ್ಮ ತೊರೆದಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವೆವು ||೫೪||

ತರಣಿ ಮುಳುಗಲು ಪಶ್ಚಿಮದಿ ಹರಿ
ಚರಣಯುಗಳವ ನೆನೆದು ಸರ್ವರು
ಮರೆತು ದೇಹವ ಮಲಗಿದರು ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಪರವಶದಿ |
ಎರಡು ಯಾಮವ ಕಳೆದು ಮಂತ್ರಿಯ
ಕರೆದು ರಘುಪತಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದ
ಲರರೆ ಪುರಜನರಿವರು ಮರಳಲಿ ಬೇಗ ಪುರಕೆಂದ ||೫೫||

ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಮೈನುರೆತು ಮಲಗಿಹ
 ರೆದ್ದರಾದೊಡೆ ಬಿಡರು, ತೀರನು
 ಸದ್ವಿಮಾಡದೆ ನಡೆಸು ಹೊಗುವೆವು ಶೀಘ್ರದಲಿ ವನವ |
 ಉದ್ವುರುಟುತನಮಲ್ಲ ಹಳುವದೊ
 ಳದ್ವು ಬದುಕುವರಲ್ಲ ನಗರದೊ
 ಳದ್ದರಾದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಂಬೆನು ನಡೆಸು ರಥವೆಂದ ||೫೬||

ಮೂವರೇರಲು ರಥವ ಹರಿಸಿದ
 ಸಾವಧಾನದಿ ಮಂತ್ರಿ ಜನ ನಿ
 ದ್ರಾವಶದಿ ಮಲಗಿರಲು ಚಕ್ರದ ಜಾಡು ತಿಳಿಯದೊಲು |
 ದೇವ ಮರಳಿದನೆಂಬ ಬಗೆಯಲಿ
 ಧಾವಿಸುತ ಪುರಕೆದುರು ಮತ್ತಾ
 ಪಾವನನ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ವನಕೆ ಸುಮಂತ್ರ ಗುಪ್ತದಲಿ ||೫೭||

ಬೆಳಗಿ ರವಿ ಪೂರ್ವದಲಿ ಕಣ್ಣೆರೆ
 ದಲಘುಮತಿ ರಘುಪತಿಯ ಕಾಣದೆ
 ಕಳವಳಿಸಿ ರಥಮಾರ್ಗವನು ನೋಡುತ ಪುರವ ಸೇರಿದರು |
 ಅಳಲುತಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ತೊಳಲುತ
 ಬಳಲಿ ನಿದ್ರೆಯ ಬೈದು ರಘುಪತಿ
 ಹಳುವಕ್ಕಿದಿದ ತೊರೆದು ಸರ್ವರನೆಂದು ಮರುಗಿದರು ||೫೮||

ಮುಂದೆ ಬದುಕಿರಲೆಮಗೆ ದಶರಥ
 ನಂದನನು ದರುಶನವನೀಯುವ
 ನಿಂದು ಮರಣವನ್ನೈದೆ ದರ್ಶನಲಾಭ ಸಂದಪುದೆ ? |
 ತಂದೆ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಮೆರೆವುದ
 ನಿಂದು ನೋಡುವ ಸುಕೃತ ಬರಲೆನು
 ಗೆಂದು ಜೀವನ ಹಿಡಿದರಾ ಭಕ್ತೋತ್ತಮರು ಕೊರಗಿ ||೫೯||

ಧಾಮದರ್ಶನ ಬಯಕೆಯಿಂ ವ್ರತ
ಹೋಮ ನಿಯಮೋಪಾಸನಂಗಳ
ಪ್ರೇಮದಲಿ ನರನಾರಿಯರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಚರಿಸುವರು |
ಶ್ರೀಮನ್ನೋಹರ ವಿರಹ ದುಃಖದಿ
ಭೂಮಿಯೇ ಕೊರಗುತಿರೆ ಸರ್ವರು
ರಾಮನಾಮಾಮೃತವ ಸವಿಯುತ್ತಲಿಹರು ಸಂತತವು ||೬೦||

ವಿಶ್ರಾಮ ೭

ಸೂ|| ಒಲಿದು ಗುಹನೊಡಗೂಡಿ ರಾತ್ರಿಯ
ಕಳೆದು ರಘುಪತಿ, ಪುರಕೆ ಮಂತ್ರಿಯ
ಕಳುಹಿ, ಮೂವರು ಮುದದಿ ಗಂಗಾನದಿಯ ದಾಟಿದರು

ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮಾರ್ವ ಸೋದರ
ರಂಗನಾಮಣಿ ಮಂತ್ರಿವರಸುತ
ಶೃಂಗಬೇರಪುರವನು ಸೇರ್ಪರು ರಥದ ಪಯಣದಲಿ |
ಸಿಂಗರದಿ ಹರಿಯುತಿಹ ಪಾವನ
ಗಂಗೆಗಭಿನಮಿಸಿದರು ನಾಲ್ವರು
ಮಂಗಳೆಯ ಕಥನಪ್ರಸಂಗವನೊರೆದ ರಘುರಾಮ ||೬೧||

ಮಿಂದು ತೀರ್ಥವ ಸವಿದು ಕುಸುಮಗ
ಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ನೆನೆದು ಕೀರುತಿ
ವೃಂದನಂ ಹೊಗಳುತ್ತ ಮಾರ್ಗಾಯಾಸ ಕಳೆಯುತ್ತ |
ಅಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತಿರಲರ
ವಿಂದಮುಖ ಬಂದಿಹುದನರಿಯುತ
ಲಂದದಿಂ ನಡೆತಂದ ಶಬರನೃಪಾಲ ಗುಹನೊಲಿದು ||೬೨||

ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಚರಣ
 ದ್ವಂದ್ವಗಳ ಪಿಡಿಯುತ್ತ ದರ್ಶನ
 ದಿಂದ ಹೊಂಪುಳಿಯೋದ, ಪರಿಜನಸಹಿತ ಹೊಗಳುತಲಿ |
 ಬಂದ ಗುಹನಂ ಮನ್ನಿಸುತಲರ
 ವಿಂದನಾಭನು ಕುಶಲವೇ ಸಖ
 ನಿಂದು ನಿನ್ನನು ನೋಡಿ ಸಂತಸವಡೆದೆ ತಾನೆಂದ ||೩||

ಚರಣ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಲಿ ಸುಖ
 ದೊರೆತುದೈ ತವ ಕರುಣವೊಂದಿರೆ
 ಧರೆಯೊಳಾವುದು ಕಷ್ಟ ಸಕಲವು ಕರತಳಾಮಲಕ |
 ಚರಣ ಭೃತ್ಯರು ನಾವು, ನಮ್ಮಾ
 ಧರಣಿ ಸಂಪದ ನಿನ್ನದೈ ಸ್ವೀ
 ಕರಿಸಿ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದು ಹಣೆಚಾಚಿದನು ಹರಿಪದದಿ ||೪||

ಅನಘ, ನಗರವ ಹೊಕ್ಕು ಪಾವನ
 ವೆನಿಸು, ಸಿಂಹಾಸನವು ನಿನ್ನದು
 ವನಜ ಪದಗಳ ಸೇವೆಯೊಂದೇ ಸಾಕು ತನಗೆನಲು |
 ಜನಕನಾಣತಿಯಿಂದ ವನದಲಿ
 ಮುನಿಯೊಲಾಂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ
 ಅನುಜಸತಿವರಸುತ್ತಲಿರುವೆನು ಬಾರೆನಾಂ ಪುರಕೆ ||೫||

ಹರಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಗಿದನು ಗುಹ
 ಪುರವ ಹೊಗದ್ವ್ರತವ ತೊಟ್ಟಿರೆ
 ಮರುನುಡಿಯನಾಡದೆಯೆ ರಚಿಸಿದನೆಲೆವನೆಯನೊಂದ |
 ಎರಗಿ ಪದಕಮಲದಲಿ ಕಾಣಿಕೆ
 ಸುರಿದು, ಫಲಮೂಲಗಳನರ್ಪಿಸಿ
 ತೆರಳಿದರು ಪುರಜನರು ರಾಮನ ಗುಣವ ಹೊಗಳುತ್ತ ||೬||

ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳನಿವರ ಹಳುವಕೆ
ಕಳುಹಲಿಂತೊಡಬಟ್ಟರೋ ಮನ
ಮೊಲಿದು ತಾಯ್ತಂದೆವಿರ ಹೊಗಳಲೆಯೆಂದಳೊರ್ವ ಸಖಿ |
ಕಳುಹಿ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ದಶರಥ
ನೊಳತಗೈದನು ದೈವದರ್ಶನ
ಸುಲಭವೇನಘಟಿತವಲಾ ಕೇಳೆಂದಳೊರ್ವಸಖಿ ||೭||

ಮಾಡಿ ಕುಶಕಿಸಲಯದ ಹಾಸಿಗೆ
ಕಾಡಮೌನವ ಸೀಳಿ ಬೇಡರು
ಹಾಡಿದರು ರಘುಪತಿಯ ಗುಣಗಾನವನು ಮಾಡುತ್ತ |
ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನನ ಹರಿ
ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿಂದಲವರೊಡ
ಗೂಡಿ ಫಲಮೂಲಗಳ ತಿಂದನು ಸಾನುರಾಗದಲಿ ||೮||

ಪವಡಿಸಲು ಹರಿಯಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನವನಡಿಗಳೊತ್ತಿದನು ಪಯಣದ
ಬವಣೆಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ಭಕುತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನೆಸಗಿ |
ಅವನಿಜಾಪತಿ ನಿದ್ರಿಸಿದ, ನೀ
ಪವಡಿಸೆಂದನು ಮಂತ್ರಿಯನು ಮಾ
ಧವನ ರಕ್ಷೆಗೆ ತರಳ ವೀರಾಸನದಿ ಮಂಡಿಸಿದ ||೯||

ಕರೆಸಿ ಸುಭಟರನಿಸಿ ಸುತ್ತಲು
ಭರದೊಳಾ ರಾಘವನ ರಕ್ಷೆಗೆ
ಶರಧನುವ ಪಿಡಿಯುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಡೆಗೆ ಗುಹ ಬಂದ |
ಅರರೆ ಮೃದು ತಲ್ಪದಲಿ ನಿದ್ರಿಸ
ಪರಮಪುರುಷಂಗೀ ವಿಧಿಯಕಟೆ
ಅರಮನೆಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮರೆತನೆಯೆಂದನಾ ಗುಹನು ||೧೦||

ಶ್ರೀಪತಿಯ ಮಾಯವಿದು, ದಶರಥ
 ಭೂಪತಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಲೋಕದ
 ತಾಪಗಳನನುಭವಿಸೆ ವೈರಾಗ್ಯೋಪದೇಶದಲಿ |
 ತಾಪಸರ ಪರಿಜಿಂದ ಲೋಕದ
 ಲೋಪಗಳನೊರೆಸಲ್ವೆ ಮೃದು ಸ
 ಲ್ಲಾಪ ತೃಪ್ತನು ಬಂದನೇ ಕರುಣಿಸಿದನೇ ನಮ್ಮ ||೧೧||

ಧರೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸಲಹುತುಪಸಂ
 ಹರಿಪ ಸೀತಾಮಾತೆ ನಮ್ಮನು
 ಕರುಣದಿಂದಲಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದು ಬಂದಿಹಳೆ |
 ಸಿರಿಗೆ ಸಿರಿ ಬೇಡಾಯ್ತು ಕಾಡಿನ
 ಸಿರಿಯ ಮೆಚ್ಚಿದಳೇಕೆ ದೇವಿಯ
 ಕರುಣವೆನಿತೋ ತನ್ನ ಭಕ್ತರೊಳಿಂದನಾ ಭೂಪ ||೧೨||

ಮಂದಮತಿಯಾ ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆ
 ಸಂದುದೇ ವರಗಳ ಫಲಂಗಳು
 ಬಂಧುಕೃತ್ಯದ ಮಾತು ಭರತಂಗೊಪ್ಪಿತೇನಕಟಿ |
 ಇಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿ ರಘುಕುಲ
 ನಂದನರ ತಾಂ ಮೆರೆವಳೇ ಸತಿ
 ಯೆಂದನಾ ಗುಹ ಮನದ ದುಃಖದಿ ಬೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ||೧೩||

ಇದುವೆ ಬಯಲ ಭ್ರಾಂತಿ ಕನಸಿನೊ
 ಳದುಭುತವ ಕಾಣುತ್ತ ಶಕ್ತನ
 ಪವನಿಯನು ಪಡೆನಂತೆ ತಿರುಕನು ನಿದ್ರೆಮರೆಯಲ್ವೆ |
 ಪದವು ಹೋಯ್ತೆಂದಳಲುವನೆ ಮನ
 ನದಕೆ ಬೇಸರವಡದು ಸುಖದುಃ
 ಖದಲಿ ಸೆಳೆವುಡು ಕರ್ಮಮಿಥ್ಯಮಿದೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ||೧೪||

ಒಡನೆ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರಲು ಸರ್ವರು,
ಪಡೆಯೆ ಪರಮಾರ್ಥವನು ಯೋಗಿಯು
ಜಡನೆನಿಸಿ ಸುಜ್ಞಾನಿ ಜಾಗ್ರತನಾಗಹನು ಸತತ |
ಪೊಡವಿಯುದರದೊಳಿಟ್ಟ ದೇವಂ
ಗಡವಿಯೊಡತನಮೆಂಬ ದುಃಖನ
ಬಿಡು ಮನೋವ್ಯಥೆಯಿವನ ಲೀಲಾನಾಟಕಮಿದೆಂದ ||೧೫||

ಸ್ಮರಿಸಲಿವನಂಘ್ರಿಗಳನರ್ಚಿಸಿ
ಭರದಿ ಸೇವಿಸೆ ಮೋಹವಳಿವುದು
ಹರಿಯು ಮುಕ್ತರ ಮಾಡಿ ಸೇವಾಸಕ್ತರಂ ಪೊರೆವ |
ಪರಮ ಘನವೀ ಚರಿತೆ ಹೃದಯದೊ
ಳರಿದು ಲೋಕಭ್ರಮೆಯನರಿವುದು
ಚರಣ ಕಮಲವನಂಬಿ ರಾಮನ ಭಜಿಸು ನೀನೆಂದ ||೧೬||

ಕಳೆದರಾ ನಿಶಿ ರಾಮಕಥನದಿ
ಬೆಳಕು ಹರಿದುದು ಮಂಗಳಪ್ರದ
ನೊಲಿದು ಕಣ್ಣೆರೆದಿದ್ದ ಪೂರ್ವದಿ ನೇಸರುದಯಿಸಲು |
ತೊಳೆದು ಮುಖಪದ್ಮವನು ಗಂಗೆಯೊ
ಳಳಿದು ಮಿಂದನು ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮವ
ನಳವಡಿಸುತ್ತಿಷ್ಟಾರ್ಚನೆಯ ಮುಗಿಸಿದ ರಾಮಚಂದ್ರಮನು ||೧೭||

ವಟತರು ಕ್ಷೀರವನು ತರಿಸುತ
ಜಟಿಯ ರಚಿಸುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ
ಜಟಿಯ ಕಟ್ಟಿದ ಕೈಕೆಗಿತ್ತಿಹ ನುಡಿಯ ಪಾಲಿಸಲು |
ಲಟಕಟಿಸಿದನು ಮಂತ್ರಿ ಮನದೊಳ
ಘಟಿತವಿದಕಟ ಸಾರ್ವಭೌಮಗೆ
ಜಟಿಯೆ ವಲ್ಕಲ ವಸನವೇ ಸುಡು ವಿಧಿಯ ಕೃತಿಯೆಂದ ||೧೮||

ಮುಗಿದು ಕರಗಳನೆಲೆ ಠಘೂತ್ತಮ
ಹಳುವಕಟ್ಟಿದನೆನ್ನ ಭೂಪತಿ
ತಿಲಕ ನಿಮ್ಮನು ರಥದೊಳ್ಳೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಯೆಂದು |
ಹಲವು ಪರಿ ನುಡಿದಿಹನು ಗಂಗಾ
ಜಲದಿ ಮಜ್ಜನಮಾಡಿ ಬರಲೆ
ನ್ನಿಳಿಗೆ ಸುತರೆಂದೊರೆದೆ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಾ ಸಚಿವ ||೧೯||

ಮರಳು ನೀ ಪುರಕಿನ್ನು ತಾತನು
ಪರಮ ದುಃಖದೆ ನವೆನನವನಂ
ಪೊರೆವುದೈ ಪಿತ್ಯ ವಚನ ಪಾಲಿಸಲೆನಗೆ ನೇಮವಿರೆ |
ಪುರವ ಸೇರುವುದೆಂತು ಕೈಕೆಯೊ
ಳೊರೆದುದೇಂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ
ಚರಿಸುವೆನು ವನವಾಸವೆಂದೊರೆದೀಗ ದೂರುವೆನೆ ||೨೦||

ತಾತನಾಶೀರ್ವಾದ ತಾಯಿಯ
ಪ್ರೀತಿ.ಕೈಕೆಯ ವಚನ ಸುಜನ
ವ್ರಾತದಂತಃಕರಣ ಹಳುವದೊಳೆಮ್ಮ ಕಾಯುತಿರೆ |
ಭೀತಿ ಬೇಡಿನೇನು ಮರಕ್ಕೆ
ನೀತಿಯೊರೆದಾ ನೃಪಗೆ-ಮಕ್ಕಳು
ಸೋತುದಿಲ್ಲೈ ಸುಖದೊಳಿಹರೆಂದೊರೆದು ಸಂತವಿಸು ||೨೧||

ಧರಮ ಸತ್ಯಕೆ ಶಿಬಿದಧೀಚಿಯು .
ವರ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನೃಪ ನಾನಾ
ಪರಿಯ ದುಃಖಕ್ಷೇಶಗಳನನುಭವಿಸಿದರು ಜಗದಿ |
ಪರಮ ಭಕ್ತನು ರಂತಿರೇವನು
ಸುರವಿರೋಧಿಯು ಬಲಿಯು ನಾನಾ
ಪರಿಯ ಸಂಕಟಗಳನು ಹಾಯ್ದರು ಸತ್ಯವೊಂದುಳುಹೆ ||೨೨||

ಸತ್ಯದೊಲು ಸದ್ಧರ್ಮ ವಾವುದು
 ನಿತ್ಯ ನಿಗಮಾಗಮ ಪುರಾಣ
 ಸ್ತುತ್ಯಮಾಗಿರೆ ಸುಲಭದಿಂದದ ಸಾಧಿಸುವೆನಾನು |
 ಸತ್ಯಮಂ ಬಿಡಲಾರೆ ಲೋಕದೊ
 ಆತ್ಯಧಿಕ ದುರ್ಯಶವು ಕಾಡುತ
 ನಿತ್ಯನರಕದೊಳಿಳಿವುದೆನ್ನನು ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩||

ಜನಕನಂ ಸಂತವಿಸು ದುಃಖದಿ
 ತನಯಗೋಸುಗ ಹಲುಬದೊಲು ನೀ
 ನನಘ ನಿರ್ಮಲ ಚರಿತೆವೊರೆವುತ ಸಲಹು-ಮರಳುವೆನು |
 ಜನನಿಗಿತ್ತಿಹ ನುಡಿಯ ಪಾಲಿಸಿ
 ಜನಕನಡಿಗಳ ಸೇವೆ ಶೀಘ್ರದಿ
 ವಿನುತ ನೀ ನಡೆಯೆನಲು ತಲೆಬಾಗಿದನು ಮಂತ್ರೀಶ ||೨೪||

ತಿಳುಹುವುದು ಜಾನಕಿಗೆ, ರಘುಪತಿ,
 ಲಲನೆ ಮರಳಲಿ ಪುರಕೆ ಜನಪತಿ
 ಯಾಲವಿನಿಂ ಸೇವಿಸಲಿ ಪಾಲಿಸು ಭೂಪನಾಣತಿಯ |
 ಜಲಜಮುಖಿ ಬಾರದಿರೆ ಜೀವನ
 ಕಳೆವನಾ ಭೂಪಾಲ ನಗರಕೆ
 ಕಳುಹು ಸೀತೆಯ ಸಲಹು ಮಾತಾಪಿತರ ನೀನೆಂದ ||೨೫||

ಪರಮ ಕರುಣಾಮಯ ವಿವೇಕಿಯೆ
 ನೆರಳು ತನುವಂ ತೊರೆಯಲರಿವುದೆ
 ತೊರೆಯ ಬಲ್ಲದೆ ಕಾಂತಿ ಸೂರ್ಯನ ತಿಳಿದು ಪೇಳೆನಗೆ |
 ಉರುವ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳು ಶಶಾಂಕನ
 ತೊರೆಯೆ ಶಕ್ಯವೆ ಹೂವ ಪರಿಮಳ
 ತೊರೆಯಲಾಪುದೆ ಪತಿಯ ತೊರೆವೆನೆಯೆಂದಕಾ ಸೀತೆ ||೨೬||

ಮನ್ನಿಸೆನ್ನನು ಮಂತ್ರಿ ರಾಮನ
 ಸನ್ನಿಧಿಯೆ ಸುಖನಲೆಯು ಮಿಕ್ಕಿನ
 ಬನ್ನಣೆಯ ರಾಜ್ಯದಲಿ ಬಾಳುವ ಬಗೆಯೆ ನಾನರಿಯೆ |
 ಎನ್ನ ಜನಕನ ನಿಲಯ ಮೇಣಿನ
 ಗಿನ್ನು ಮಾವನ ನಿಲಯ ಪತಿ ಸಂ
 ಪನ್ನಿನಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ನಾರಕಮಂದಳಾ ಸೀತೆ ||೨೭||

ಮಾವನರಮನೆ ಸಗ್ಗಕಿಂ ಮಿಗಿ
 ಲಾ ವಿದೇಹನ ಭವನ ಭುವನದೊ
 ಳಾವಗುಂ ದೊರೆಯದಿರೆ ದೊರೆಯುತ್ತೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದಲಿ |
 ಶ್ರೀವರನ ರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ
 ಪಾವನಾಂಘ್ರಿ ಸರೋಜ ಸನ್ನಿಧಿ
 ಗಾವ ಜಗ ಮಿಗಿಲಹುದು ಪೇಳೆಂದಳು ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ||೨೮||

ಲೋಕರಕ್ಷಕನೆನ್ನ ರಮಣನ
 ನೇಕ ಭುವನವನುದುರದೊಳಿಡುತ
 ಸಾಕುವೀ ಪ್ರಭುಪಾದೆ ಮೂಲನ ತೊರೆದು ಬಹೆನೆಂತು |
 ಮೂಕರಾದೆಮಗೀತನೇ ಗತಿ ಭಯ
 ಮೇಕೆ ಮೈದುನನಂಗ ರಕ್ಷಣೆ
 ಸಾಕು ನೀ ನಡೆ ಮರುಗಬೇಡೆಂದಳು ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ ||೨೯||

ಅತ್ತ ದಶರಥನಿತ್ತ ರಘುಪತಿ
 ಚಿತ್ತವನು ಸೆಳೆಯುತಿರೆ ವರ ಸಚಿ
 ವೋತ್ತಮನು ಬೆರಳಿನಲಿ ದೃಗುಜಲ ಮಿಡಿಮ ನಿಂದಿರಲು |
 ಸತ್ಯಕೋಸುಗ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ
 ನಿತ್ತ ಕಳೆವೊಡೆ ದುಃಖಮೇತಕೆ
 ಚಿತ್ತ ಕೊಂಕಿಸದಿನ್ನು ನೀ ತೆರಳೆಂದ ದಾಶರಥಿ ||೩೦||

ತಳುವಿದೊಡೆ ನೃಪನಸುವ ತೊರೆವನೊ
ಹಳುವಕಟ್ಟಿದನೆಂದು ಮುನಿವನೊ
ಲಲನೆಗೆದ್ದೆಳೆ ನೃಪನ ಸಿಂಹಾಸನವ ಬಯಸುತಲಿ |
ತಿಳಿವೆನಿವ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನಗ
ಳೊಲಿದು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪೊರೆದು ನುಂಗುವ
ಜಲಜನಾಭನ ಮಾಯೆ ದುಃಖವನೊಡ್ಡಿ ತಿನಗಿಂದ ||೩೧||

ರಾಮನಂ ನೋಡುತ್ತ ಕುದುರೆಗೆ
ಳಾ ಮಹಾತ್ಮನ ತೆಗೆದು ಪುಳುಕದಿ
ರಾಮನಿಲ್ಲದ ರಥವನೆಳೆಯಲು ಬಾರದಿರೆ ಕಂಡು |
ರಾಮ ಕರುಣದಿ ಚಪ್ಪರಿಸೆ ಹೊರ
ಟಾ ಮಹೀಪತಿ ಪುರವ ಸಾರಿದು
ವೀ ಮೃಗಾದಿಯ ಭಕ್ತಿಯೆನಿತೋ ದೇವನಂಭಿಯಲಿ ||೩೨||

ಮುಂದೆ ಗಂಗಾನದಿಯ ದಾಟಲು
ತಂದು ನಿಲಿಸಿದ ನಾವೆಯಂ ಗುಹ
ನಂದು, ಭಕ್ತಿಯ ಮನದೊಳಂಬಿಗ ನೋಡಿ ರಘುವರನ |
ತಂದೆ ನೀನನುಪಮಿತ ಮಹಿಮನು
ಹಿಂದೆ ಮೂರಡಿ ನೆಲನನಳೆಯುತ
ಲೊಂದು ಪಾದದಿ ಕೊಂಡೆ ಭುವನವನೆಲ್ಲ ನೀನೆಂದ ||೩೩||

ಪದರಜವ ಸೋಕುತಲಿ ಕಲ್ಲನು
ಸುದತಿಯೆಸಗಿದ ದೇವ ನಿನ್ನೀ
ಪದವು ಸೋಂಕಿದೊಡೆನ್ನ ನಾವೆಯ ಪರಿಯದೇನಹುದೊ |
ಮೊದಲು ಪದರಜವೊರೆಸಿ ಜಲದಲಿ
ಮುದದೊಳೇರಿಸಿ ನಿನ್ನ ನೊಯ್ವನು
ಪದುಮನಾಭನೆ ಕರುಣಿಸೆನ್ನಲು ಮೆಚ್ಚಿದನು ರಾಮ ||೩೪||

ತಂದು ಗಂಗಾಜಲವ ಹರುಷದ
 ಲಂದು ಹರಿಸದಪದ್ಮ ತೊಳೆದಾ
 ನಂದಲಹರಿಯೊಳಂಬಿಗನು ಕುಣಿಕುಣಿದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
 ಬಂದುದುಂಗುಟದಿಂದ ಸುರನದಿ
 ಯಿಂದು ರಾಮನ ಸೇವೆಗಾಯ್ದಿದು
 ತಂದೆ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆಂದನು ಹರಿಯ ಪದಕೆರಗಿ ||೩೫||

ಭವ ಸಮುದ್ರವ ದಾಟಿಸುವ ಹರಿ
 ದಿವಿಜನದಿಯನು ನೌಕೆಯಲಿ ದಾ
 ಟುವನು ಗಡ ಪಾದದೊಳು ಗಂಗೆಯ ಪೆತ್ತ ಪಾವನನು |
 ಅವರನೊಯ್ದೆಂಬಿಗನು ದಾಟಿಸು
 ತನನಿಜಾಪತಿಯಂಪ್ರಿಗಿರಗ
 ಲ್ಲವನೆ ಸೀತಾಕರದ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿತ್ತ ಮುದದಿಂದ ||೩೬||

ನಿನ್ನ ನೋಡಿದೆನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿ
 ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯು ಲಭಿಸೆ ಕೊಳ್ಳೆನೆ
 ಸನ್ನತ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯಿಂ ಬಾಡಿಗೆಯ ಧನವಿನ್ನು |
 ನಿನ್ನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಸಂತತ
 ನಿನ್ನ ಚರಣ ಸರೋಜ ಪೂಜೆಗ
 ಳನ್ನು ಕರುಣಿಸು ತಂದೆಯೆಂದೆರಗಿದನು ಹರಿಪದಕೆ ||೩೭||

ಪರಮ ಭಕ್ತನು ನೀನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ
 ಸುರನದಿಯ ದಾಟಿಸುತ ಬಳಲಿದೆ
 ಚರಣಯುಗಳವ ತೊಳೆದು ಮಹಿಮೆಯ ಕೊಂಡೆ ನಿವಿಸದಲಿ |
 ಹರಸಿದೆನು-ಹೋಗೆಂದು ಕಳುಹಿದ
 ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ನದಿಯ ಹೊಗಳುತ್ತ
 ಲಿರುವ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರನು ಸಂತಸದ ಮನದಿ ||೩೮||

ವಿಶ್ರಾಮ ಲ

ಸೂ|| ಕೆಡೆದು ಭಾರದ್ವಾಜ ಋಷಿವರ
ನಡಿಗಳಲಿ ನಾಲ್ಕೀಕಿ ಮುನಿಪತಿ
ಯೆಡೆಯ ಸೇರುತ ಚಿತ್ರಕೂಟಾಚಲಕೆ ಹರಿಬಂದ ||

ಮಾಡಿ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಪೂಜೆಯ
ಮಾಡಿ ಮೂವರು ಮಂಗಳನ ನೀ
ನೀಡೆನುತ ವರ ಬೇಡಿದರು ಸುರನದಿಯ ಕೈಮುಗಿದು |
ನೋಡದೆಮ್ಮಯ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದನು
ನೀಡು ತಾಯೆ ಮನೋರಥಂಗಳ
ಬೇಡುವೆನು ಹರಸೆಂದು ಹರಕೆಯ ಪಡೆದಳಾ ಸೀತೆ ||೧||

ಮುಂದೆ ರಾಮನು ನಡೆವ ಪಯಣದೊ
ಇಂದು ಗುಹೆ ಕರಮುಗಿದು ಭಕ್ತಿಯೊ
ಇಂದ ಕರುಣಾನಂದಮಯ ರಘುರಾಮ ನಿಸ್ಸೀಮ |
ಇಂದು ತೊರೆಯದಿರೆನ್ನ ಜೊತೆಯಲಿ
ಬಂದು ಸೇವೆಯ ಸಲ್ಲಿಸುವೆ ಚೆಲು
ವಿಂದ ಪರ್ಣಕುಟೀರ ಕಟ್ಟುವೆ ನೀನಿರುವ ವನದಿ ||೨||

ತೋರಿ ವನಮಾರ್ಗಗಳನಾಯಸ
ವಾರಿಸುವೆನಸುರಾರಿ ಭುಜದೊಳ
ಗೇರಿಸುತಲೊಯ್ಯುವೆನು ಮೂವರ ವನದಿ ತಾನೆಂದ |
ಆರು ನಿನ್ನಂದದಲಿ ಸಖರೆನು
ಗಾರು ಬಂಧುಗಳಾದೊಡೆಲೆ ಗುಹೆ
ಬಾರದಿರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ರಾಜ್ಯವನಾಳು ನೀನೆಂದ ||೩||

ಭರತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಶತ್ರುಸೂದನ
 ರೆರಕ ನಿನ್ನಲಿ ಮೂಡಿದುದು ಗುಹೆ
 ತೊರೆಯಲಾರೆನು ನಿನ್ನನಧರಿದೆನ್ನೊಡನೆ ಬಾರ |
 ಇರುತ ದಿನಗಳು ನಾಲ್ಕು ಸವೆಯಲು
 ಮರಳು ನಿನ್ನಯ ಪುರಕೆ ರಾಜ್ಯವ
 ಪೊರೆವುದೇ ಸದ್ಧರ್ಮ ನೀತಿಯ ಮರೆಯ ಬೇಡೆಂದ್ ||೪||

ಕಳೆದರಲ್ಲಿಯೆ ರಾತ್ರಿ ಹರುಷದಿ
 ಮರುದಿವಸ ಪೊರಮುಟ್ಟು ಪಯಣದಿ
 ಚರಿಸಿ ಸೇರಿದರು ಪ್ರಯಾಗವ ತೀರ್ಥರಾಜನನು |
 ಪರಮ ಘನ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮೆಗ
 ಳಿರವ ಮೂವರಿಗೊರೆದು ರಘುಪತಿ
 ನರ ಭರದ್ವಾಜಾಶ್ರಮಕೆ ನಡೆತಂದ ವಹಿಲದಲಿ ||೫||

ಘನತೆಗಳ ಬದಿಗಿಟ್ಟು ನೊಸಲನು
 ಮುನಿಸದದಿ ಚಾಚಿದನು ಪದರಜ
 ಪಣೆಯೊಳಿಟ್ಟನು ಸುರರುಘೇಯನೆ ಹೊಗಳುತ್ತಾಗಸದಿ |
 ಮನದ ಹರುಷದಿ ನಗುತಲುಬ್ಬತ
 ಕುಣಿದ ಭಾರದ್ವಾಜ ರಾಮನ
 ಕಣುಗಳಿಂ ಸೆಳೆಯುತ್ತ ಹೃದಯದಿ ಬಂಧಿಸಿದ ಬಿಗಿದು ||೬||

ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಬಂಧು ಹರಿ ತಾ
 ನಿಂದೊಲಿದು ಕರುಣಾಸ್ಪದನು ನಲ
 ವಿಂದ ಶರಣರ ಬಯಕೆ ಸಲಿಸಲು ಬಂದ ನಡೆನಡೆದು |
 ಅಂದಹಲ್ಲಾದೇವಿಯೆಡೆಗೈ
 ತಂದು ಸಲಹಿದ ದೇವನೀ ಪರಿ
 ಜಿಂದ ಬಂದ ವಿಚಿತ್ರನಾಟಕವೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ||೭||

ಎರಗಿ ಸತಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಗುಹೆನ್ನಪ
ವೆರಸಿ ರಘುಪತಿ ಹೊಗಳಿದನು ರಘು
ವರನ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ ಲೋಕಾಧಾರ ನೀನೆನುತ |
ಕರದೊಳೆತ್ತುತ ಹರಸಿ ನಾಲ್ವರ
ದರುಶನದಿ ಮುದವಾಂತು ಭಕ್ತರ
ಕುರುಹುದೋರಲು ಬಂದ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ ಶರಣೆಂದ ||೮||

ರಾಮ ಬಂದಿಹೆನೆಂದು ತಿಳಿದೊಡ
ನಾ ಮಹಾಮಹಿಮನನು ನೋಡಲು
ಕಾಮಿಸುತ ನೆರೆದು ಪ್ರಯಾಗ ನಿವಾಸಿಗಳು ಭರದಿ |
ಪ್ರೇಮದಿಂ ತಾಪಸರು ಸಿದ್ಧರು
ಶ್ರೀ ಮನೋಹರ ಮೂರ್ತಿ ದರ್ಶನ
ಕಾಮನೆಯೊಳ್ಳೆತಂದು ನಿಂದರು ಮುನಿಪನಾಶ್ರಮದಿ ||೯||

ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಮನ್ನಿಸುತಲೊಲ
ವಿಂದ ನುಡಿಸಿದನನಿಬರನು ಮುದ
ದಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೈಕೊಂಡು ಹೊಗಳಿದನು |
ಅಂದಿನಾ ರಾತ್ರಿಯನು ಕಳೆಯುತ
ತಂದೆಯುದಯಿಸಲೆದ್ದು ಮುನಿಪನ
ವಂದಿಸುತ ತೋರೆಮಗೆ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗ ನೀನೆಂದ ||೧೦||

ಲೋಕಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ನಿನಗೀ
ಲೋಕದಲಿ ತಿಳಿಯದಿಹ ಮಾರ್ಗವ
ಕಾಕು ಮಾನವರವರೇ ಸಾಕೇತರಾಟವಿದು |
ಮೂಕಮಾನವರಂತೆ ನಿನಗಿದ
ನೇಕ ವೇಷಗಳಾಯ್ತು ವೇದಾ
ನೀಕವರಿಯದ ನಿನ್ನ ನಿಜವೆಂತರಿವೆ ನಾನೆಂದ ||೧೧||

ಕರೆಸಿ ಶಿಷ್ಯರ ನಾಲ್ವರನು ರಘು
 ವರಗೆ ಹಳುವದಿ ಮಾರ್ಗದೋರಲು
 ಭರದಿ ಕಳುಹಲು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸುಕೃತಮೆಂದೆನುತ |
 ಹರಿಯ ಪದಕಮಲಾರ್ಚನೆಯ ಗೈ
 ದೆರಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತ ಸುಲಭ ಹಾದಿಗ
 ಳರಿದು ತೋರುತ ಬರಲು ನಗುವೊಗದಿಂದ ನೋಡುವನು ||೧೨||

ಗ್ರಾಮನಿಕಟಕೆ ಬರಲು ನೆರೆದು
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ನರನಾರಿಯರು ಸಿರಿ
 ರಾಮ ದರುಶನಮಾಡಿ ಜನ್ಮವು ಸಫಲಮಾಯ್ತೆಂದು |
 ಭೂಮಿಯೊಳಗುದಯಿಸಲು ದೊರಕಿತು
 ರಾಮ ದರ್ಶನಲಾಭ ಸತ್ಪಲ
 ರಾಮನಾಮಾಕೃತಿಯ ಕಂಡೆವೆನ್ನುತ್ತ ಹೊಗಳಿದರು ||೧೩||

ನಡೆದು ಯಮುನಾತೀರಕ್ಕೆದುತ
 ಲೊಡನೆ ಮುನಿವಟುಗಳನು ಮನ್ನಿಸಿ
 ನಡೆದು ನೊಂದಿರಿ ಮರಳಿ ಆಶ್ರಮಕೆಂದು ಕಳುಹಿದನು |
 ಮಡದಿ ಸಹಿತಾರಾಮ ಮಿಂದನು
 ಕಡುಮಮತೆಯಲಿ ಹೊಗಳಿ ಯಮುನಾ
 ಮಡುವ ನಿಜತನು ವರ್ಣದಿಂ ಶೋಭಿಸುವ ವಾರಿಯನು ||೧೪||

ತಿಳಿದು ಯಮುನಾತೀರ ವಾಸಿಗ
 ಳೊಲಿದು ಬಂದರು ಬಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಯವ
 ಸುಲಭ ನಡೆತಂದಿರಲು ಹರುಷದ ಮನದೊಳಾತುರದಿ |
 ನಲಿದು ಸೀತಾರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ರೆಳೆ ಮೊಗವ ಕಾಣುತ್ತಲುಬ್ಬುತ
 ಲಿಳೆಯ ಭಾರವ ಕಳೆವ ಹರಿಯವನೆಂದು ಹೊಗಳಿದರು ||೧೫||

ಕರೆದು ಗುಹನಂ ಮರುಗ ಬೇಡೈ
ಪುರಕೆ ಮರಳಿನ್ನೇನು ಹಳುವದಿ
ತೆರಳುವೆವು ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯೆಮಗಿರೆ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ |
ಪರಮ ಸದ್ಗುಣ ತೆರಳು ಪುನರಪಿ
ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಿ ನಿನ್ನ ನೋಡುವೆ
ಪೊರಮಡಿನಲು ಹಸಾದವೆನ್ನುತ ಪುರವ ಸಾರಿದನು ||೧೬||

ಪಥಿಕರನು ನುಡಿಸುತ್ತ ಪಾಂಥರ
ತುತಿಗೆ ತಲೆವಾಗುತ್ತ ಚರಣಾ
ನತರ ಕೃಪೆಯಲಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ನಗೆಮೊಗದಿ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳತ |
ಪಥವ ಗವಿ ಗುಹೆ ಗಹ್ವರಂಗಳ
ಶ್ರುತಿ ಶಿರೋಮಣಿ ಪುಣ್ಯವೆನಿಸಿದ
ಪತಿತಪಾವನ ವಾದವೂರುತ ನಡೆಯುತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ||೧೭||

ಅಡವಿಯಲಿ ನಡೆನಡೆದು ಮುಳ್ಳಳ
ಲಡಿಯಿಡುತ ಸೋರುತಿರೆ ನೆತ್ತರು
ಮಡದಿ ನೊಂದಿಹಳೆಂದು ಮರದಡಿಗಳಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ |
ಒಡಲಿನಾಯಾಸಗಳ ಗಣಿಸದೆ
ನುಡಿದು ಹಾಸ್ಯೋಕ್ತಿಗಳ ಸುಲಭದಿ
ನಡೆವ ಮೂವರ ಕಂಡು ಪಾಂಥರು ಹಿಗ್ಗುವರು ನಲಿದು ||೧೮||

ಬಂದ ನಾರಾಯಣನು ಭಕ್ತರ
ಬಂಧು ಸಿರಿಯೊಡನೆಮಗೊಲಿದು ನಲ
ವಿಂದ ಚೇರ ಜಟಾಮಕುಟಗಳ ಧರಿಸಿ ನಡೆ ನಡೆದು |
ಬಂದ ಭೃತ್ಯರ ನೆನೆದು ನಿಜರೂ
ಪಿಂದ ಹೃದಯವ ಸೂರೆಗೊಂಡಾ
ನಂದವಿತ್ತ ಮಹಾಮಹಿಮ ರಘುರಾಮ ನಿಷೀಮ ||೧೯||

ಎಂದು ಪರಪರೆಯಿಂದ ಮಹದಾ
 ನಂದದಿಂ ಹೊಗಳುತ್ತ ಪದಕಭಿ
 ವಂದಿಸುತ ಮನದಣಿಯೆ ನೋಡುತ ಮೂವರನು ತುತಿಸೆ |
 ವಂದನೆಯ ಕೈಗೊಳುತ ನಾರೀ
 ವೃಂದವನು ಮನ್ನಿಸುತ ನಗುತರ
 ಪಿಂದನಾಭನು ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದೊಲಿದ ಸರ್ವರಿಗೆ ||೨೦||

ಒರೆದನವರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಘು
 ವರನ ಮಹಿಮಾತಿಶಯಗಳ ಮು
 ತ್ತೊರೆದ ಸೀತೆಯ ದಿವ್ಯ ಚರಿತೆಯ ಮಂದಹಾಸದಲಿ |
 ಧರೆಯ ಮಾತಾಪಿತರು ವನ ಸಂ
 ಚರಿಸಿ ನೋಯುವರೆಂದು ಮರುಗುತ
 ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳವರು ನಡೆದರು ರಾಘವನ ಹಿಂದೆ ||೨೧||

ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗಗಳಿರಿದು ಕಾಡಿನ
 ಸುಳಿವುಗಳ ತಿಳಿಯುತ್ತ ಸವಿನುಡಿ
 ಗಳಲಿ ಕಳುಹಿದನವರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾಮನಾಚ್ಛೆಯಲಿ |
 ಅಳಲಿ ವಿಧಿಯನು ಬೈದು ಕಾಲುಗ
 ಳೆಳೆದು ಸೀತಾಧವನ ನೆನೆಯುತ
 ಬಳಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದುದು ನಿಜನೆಲೆಗಂದು ಜನನಿಕರ ||೨೨||

ಮಾನವಾಕೃತಿಯಿಂದ ದಶರಥ
 ಸೂನುವೆನಿಸಿ ವಿರಾಗಿಯಾಗಿ ನ
 ವೀನ ದರ್ಶನವೀನ ಹರಿಗೀ ವಿಧಿಯ ಕಾಣೆವಲಾ |
 ಮಾನಿನಿಗೆ ಮನಸೋತು ಭೂಪತಿ
 ಸೂನುವನ್ನಟ್ಟಿದನೆ ದುರ್ವಿಧಿ
 ಯೇನಗೆಯ್ಯದು ಜಗದೊಳೆಂದರು ಮನದ ದುಃಖದಲಿ ||೨೩||

ಕೆಲರು ಭೂಪನ ಹೊಗಳಿದರು ಜನ
ಕುಲಕೆ ಸೀತಾರಾಮ ದರ್ಶನ
ಸುಲಭದಿಂದಾಯ್ತದರ ಬಗೆಯಿಂ ಮನಕೆ ಹಿತಮಾಯ್ತು |
ಕೆಲರು ಕೈಕೆಯ ಬೈದು ಮಗನಿಗೆ
ನೆಲನ ಬೇಡುವ ನೆವದಿ ದೇವರ
ಬಳಲಿಸುವರೇ ಕೆಟ್ಟಿತೆಂದುದು ಸಕಲ ಜನನಿಕರ ||೨೪||

ದನುಜಿಯೊಬ್ಬಳ ಕೊಂದು ಕಾಯ್ದನು
ಮುನಿಯ ಯಾಗವನೊರೆಸಿ ಮಾರೀ
ಚನ ಸುಬಾಹುವನಿನಹಲ್ಯಾ ಸತಿಯನುದ್ಧರಿಸಿ |
ಧನುವ ಭಂಗಿಸಿ ಪರಶುರಾಮನ
ಮುನಿಸ ಮುರಿಯುತ ಲೋಕಮೆಚ್ಚಲು
ಜನಕಜೆಯ ಕರವಿಡಿದ ಪಾವನನೆಂದು ಹೊಗಳಿದರು ||೨೫||

ವನದ ಬಿಡಗನು ನೋಡಿ ನಗುತಿಹ
ಜನಕಜೆಯ ಬಳಲಿಕೆಯನರಿಯುತ
ಮನವೊಲಿದ ಕತೆಯೊರೆದು ತಡೆದಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ |
ವನದ ಮಿಗ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸೊಬಗಿನ
ದನಿಯನಾಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನಡೆಯುತ
ತನುವಿನಾಯಾಸಗಳ ಗಣಿಸದೆ ಪಯಣ ಬಿಳಿಸಿದರು ||೨೬||

ಚರಿಸಿ ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ಪಯಣದಿ
ಪರಮಪುನ ರಾಮಾಯಣವ ಹಾಡುವ
ನಿರುಪಮಾನಂದಾತ್ಮ ವರವಾಲ್ಮೀಕಿಯಾಶ್ರಮವ |
ಭರದೊಳ್ಳೆತರೆ ಕಾವ್ಯದೇವರು
ಬರುವುದರಿಯುತ ಬಾಷ್ಪವಾರಿಯ
ಗರೆದು ಮುನಿವರನಿದಿರುಗೊಂಡನು ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೨೭||

ಸತಿ ಸಹೋದರ ಸಹಿತ ಸಿರಿರಘು
 ಪತಿಯರಗಿದೊಡೆ ಹರುಷದಲಿ ಮುನಿ
 ಪತಿಯು ಮೂವರನೆತ್ತಿ ಹರಸಿದನುಪಚರಿಸಿ ನಲಿದು |
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಮಾಯೆಗೆ ಬಾಗಿ ನಿಗಮ
 ಪ್ರತತಿಕಾಣದ ಲೋಕನಾಯಕ-
 ನತಿ ಮುದದಿ ನಡೆತಂದನಚ್ಚರಿಯೆಂದು ಮುನಿಯೊರೆದ ||೨೮||

ಒರೆವುನಲ್ಲದೆ ವೇದ ಕಾಣವು
 ವರುಷ ಸಾವಿರ ತಪಕೆ ನಿಲುಕುದ
 ಹರಿಯೆ ನಡೆತಂದೆಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿ ನೀನೊಲಿದು |
 ಧರೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪೊರೆದು ನುಂಗುವ
 ಹರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನಿಲ್ಲವೆಂದಕೆ
 ಸರಸಿಜಾನನೆ ಹಳುವ ಕಟ್ಟಿದಳರರೆ ಹೇಳೆಂದ ||೨೯||

ಕೈಕೆಯರಿಯದೆ ಹೋದೊಡೆಯ ನೃಪ .
 ಮೂಕನಾದನೆ ಗುರುವಸಿಷ್ಠಂ
 ಗೀ'ಕಥಾವೃತವರಿಯದೇ ಹರಿ ನಿನ್ನ ಮಾಯಗಳು
 ಸಾಕು ರಾಮಾಯಣದ ಕವಿ ವಾ
 ಲ್ಮೀಕಿ ಬರೆದಂತ್ಯದಿ ಸಲಹಲು
 ಲೋಕಮಂ ಬಂದಿರುವೆ ರಘುಪತಿ ಜಾಣ ನೀನೆಂದ

ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಹೊಗಳುತ
 ಲಂದು ಮೂವರ ನುಪಚರಿಸಿ ಮುನಿ
 ಕಂದ ಫಲ ಮೂಲಗಳನಿತ್ತೊಡೆ ನಗುತ ಕೈಕೊಂಡು |
 ಮಂದಿಯೊಡನದು ಸವಿದ ಹರಿ ನಲ
 ವಿಂದ ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಮುನಿಯರ
 ವಿಂದನಯನನ ರೂಪನೋಡುತ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೊಂಗಿದನು ||೩೦||

ಎಲೈ ಮುನಿಸ ಹೆದ್ದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷವ
ಹೆಳುವದಲಿ ಕಳೆವ ನೃತ ಮೆನಗೆ
ನೆಲವನಾಳುವ ಭಾರ ಭರತಂಗಾಯ್ತು ಪುಣ್ಯದಲ್ಲಿ |
ಒಲಿದು ತೋರೆನಗೊಂದು ತಾಣವ
ಕಳೆವೆನವಧಿಯನಲ್ಲಿ ಸೀತೆಗೆ
ಫಲ ಕುಸುಮವಿಹೆ ವನವ ತೋರೆನುಗೆಂದ ದಾಶರಥಿ ||೩೨||

ಅಣುವಿನೊಳಗಣುವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿ
ಘನಕೆ ಘನತರವೆನಿಪ ನಿನ್ನಯ
ಗುಣವನರಿವವರಾರು ನೀನಿರದಿರುವ ಠಾವೆಲ್ಲಿ |
ವಿನಯವಿದು ನಿನಗುಚಿತ ದಶರಥ
ತನಯ ನಿನಗಿನ್ನಾವ ಜಗದಲಿ
ಮನೆಯನಾಡಲಿ ಸ್ಥಳವತೋರಲಿ ತಂದೆ ಹೇಳೆಂದ ||೩೩||

ಜಗಕೆ ನಾಟಕನೊಂದು ತೋರಲು
ವಿಗಡವೇಷದಿ ಬಂದೆ ಹರಿ ನಿ
ನ್ನಗಣಿತಾಮಲ ರೂಪವಿನ್ನೆನಿತಿಹುದೊ ತಿಳಿಯೆನಲಾ |
ಸೊಗಸು ನಿನ್ನೀ ಚರಿತೆ ರಘುಕುಲ
ಗಗನ ಮಣಿ ನಡೆ ಭಕ್ತ ಹೃದಯದಿ
ಮನವರಿತು ನೀ ನೆಲಸು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸಹಿತ ||೩೪||

ಗುರು ಸುರದ್ವಿಜ ಸಾಧು ಸಂಪ
ನ್ನರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪದರಜ
ಧರಿಸಿ ತೀರ್ಥವ ಸವಿದು ನಿರ್ಮಲ ಕತೆಯ ಕೇಳುತ್ತ |
ಹರಿಯೆ ಪರತರವೆಂದು ಜಾನಿಪೆ
ನರನ ಹೃದಯವೆ ಕುಶಲಮಂದಿರ
ತರಣಿಕುಲ ಸಂಜಾತ ನೀ ನೆಲಸಲ್ಲಿ ಹೋಗೊಂದ ||೩೫||

ಮಾಡಿ ತರ್ಪಣ ಯಜ್ಞ ಹೋಮವ
 ನೀಡಿ ವೃಷ್ಟಾನ್ನವನು ದಾನವ
 ರೂಢಿಯಿಂ ಸದ್ಧರ್ಮದಿಂ ನಿಜವಿಧಿಯನನುಸರಿಸಿ |
 ಮಾಡಿ ಗುರುಪದ ಪೂಜೆ ಮಿಗೆ ಕೊಂ
 ಡಾಡಿ ರಘುಪತಿನಾಮ ಮಹಿಮೆಯು
 ಹಾಡಿ ನಲಿಯುವ ಸಾಧು ಹೃದಯದಿ ನೆಲಸು ಶಾಂತಿಯಲಿ ||೩೬||

ಜನನಿ ಫರನಧುವೆಂದು ಸರ್ವರ
 ನನುಜರಗ್ರ ಜರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
 ವಿನಯದಲಿ ನಮಿಸುತ್ತ ಹಿರಿಯರ ಗುರುಮುನೀಜನರ |
 ವಿನುತ ತವಪದ ಭಜನೆ ವಂದನೆ
 ವನಜಪದ ದರ್ಶನದಿ ಹೊಂಗುವ
 ಅನುಪಮನ ಹೃದಯದಲಿ ರಘುವರ ನೆಲಸು ಹೋಗಿಂದ ||೩೭||

ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗಳರಿತು ಸಂತತ
 ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಬಲ್ಲ ವರ ಸಂ
 ಪನ್ನ ಮತಿ ಹೃದಯದಲಿ ನೀ ಮನೆಮಾಡು ದಾಶರಥಿ |
 ನಿನ್ನ ನಾಮವನಂತವಾಗಿರ
 ಲೆನ್ನ ಮತಿ ನಿಲುಕುವುದೆ ನೀ ಬಂ
 ದೆನ್ನ ಜನ್ಮನ ಸಫಲಗೊಳಿಸಿದೆ ಕಾರುಣಿಕನೆಂದ ||೩೮||

ಎಂದೊರೆದ ಮುನಿವರನ ಮಾತುಗ
 ಳಿಂದಮಂ ನೆನೆಯುತ್ತ ಸಂತಸ
 ದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮುನಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ಬಲೆಗೆ ತಾ ಸಿಲುಕಿ |
 ತಂದೆ ರಘುಪತಿ ಮನುಜ ವೇಷದಿ
 ಬಂದೆ ಭಕ್ತರ ಸಲಹೆ ನಿನಗಾ
 ನೊಂದು ಪಾವನ ನೆಲೆಯ ತೋರುವೆನೆಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ||೩೯||

ಚಿತ್ರ ಕೂಟಾಚಲವು ನೆಲದೆ ವಿ
ಚಿತ್ರವಾಗಿರುತಿಹುದು ನಿನಗ
ನ್ಯತ್ರ ದೊರಕದು ಸೌಖ್ಯ ನಿನಗನುಕೂಲಮಾಗಿಹುದು |
ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗಾ ಶೈಲ ಪರಮ ಪ
ವಿತ್ರ ಕೇಸರಿ ಕಲಭ ಖಗ ವ್ಯಗ
ನೇತ್ರ ಸುಂದರನಾಗಿ ವಿಹರಿಸವಲ್ಲಿ ನಡೆಯೆಂದ ||೪೦||

ಅತ್ರಿ ಸತಿಯನಸೂಯೆ ತಪದಿ ಪ
ವಿತ್ರ ಸುರನದಿ ಶಾಖೆ ಭವ ತಾ
ಪತ್ರಯವ ಪರಿಹರಿಸ ವರ ಮಂದಾಕಿನೀ ನದಿಯ |
ಚಿತ್ರ ಕೂಟಕೆ ತರಿಸಿದಳು ನಿನ
ಗುತ್ತಮದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾಪಸ
ರತ್ರಿ ಮೊದಲಾದಮಲ ಮುನಿವರರಿಹರು ಹೋಗಿಂದ ||೪೧||

ಆ ಗಿರಿಯ ಮಹಿಮಾತಿಶಯಗಳ
ನಾಗ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿ ವಿವರಿಸೆ
ನಾಗಶಯನನು ಕೇಳಿ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣವೆರಸಿ |
ಬಾಗಿ ಮುನಿಸದಕೆರಗಿ ನಡೆದು ವಿ
ರಾಗಿ ಪಯಣದಿ ಚಿತ್ರ ಕೂಟಕೆ
ಸಾಗಿ ಮಂದಾಕಿನಿಯ ವಂದಿಸಿ ಮಂದರವರಲ್ಲಿ ||೪೨||

ಒಲಿದು ಸುರಮುನಿ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹರಿ
ಹಳುವಕ್ಕೆದೊಡೆ ಚಿತ್ರ ಕೂಟಾ
ಚಲಕೆ ಕೋಲಕಿರಾತ ವೇಷವಧರಿಸಿ ಸುರನಿಕರ |
ನಲಿದು ಬಂದರು ರಾಮಸೇವೆಗೆ
ಎಲೆವನೆಯ ಕಟ್ಟಿದರು ಸವಿಸ
ಣ್ಣಳನು ತಂದೊಟ್ಟಿದರು ಹಾಡುತ್ತ ರಾಮನಾಮವನು ||೪೩||

ಸುರರು ಖಚರರು ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾ
 ಧರರು ಕಿನ್ನರ ಯಕ್ಷ ನಾಗರು
 ನೆರೆದರಾಗಲೆ ಚಿತ್ರಕೂಟದಿ ರಾಮದರ್ಶನಕೆ |
 ಭರದಿ ರಘುಪತಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಕರ
 ವೆರಡ ಜೋಡಿಸಿ ವಂದಿಸಲು ಸುರ
 ವರರು ನೇತ್ರಾನ್ದ ಪೊಂದಿದರಾಗ ನೋಡುತ್ತಲಿ ||೪೪||

ಮುನಿನಿಕರ ಸಂದಣಿಸೆ ರಾಘವ
 ನನುಪಮಿತ ಮಹಿಮಾವಲಂಬನ
 ವೆನಿತೆನುತ ಕೈವಾರಿಸುತಲಿರೆ ನೋಡಿ ಋಷಿವರರ |
 ಜನಕಜಾ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಹಿತಾ
 ಇನಕುಲೋತ್ತಮ ನಮಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ
 ವಿನಯದಿಂ ಸುಕ್ಷೇಮ ಕುಶಲವ ಕೇಳ್ವ ನಲವಿಂದ ||೪೫||

ಮುನಿಗಳಾಲಿಂಗಿಸಲು ರಾಮನು
 ಮನದ ಬಯಕೆಯ ಸಲಿಸಿ ಹರಕೆಯ
 ವಿನಯದಲಿ ಕೈಕೊಂಡು ಕಳುಹಿದನಾಶ್ರಮಗಳಿಗೆ |
 ಕೊನೆಗೆ ಕೋಲ ಕಿರಾತ ವೃಂದದ
 ಗುಣಕೆ ಹರ್ಷಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿದನಾ
 ವನಜ ಮುಖ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪತಿಕರಿಸಿ ಭಕ್ತರನು ||೪೬||

ಪ್ತೇರ ವಾರಿಧಿಯನ್ನು ತೊರೆದು ವಿ
 ಹಾರ ಸುಂದರ ಪುರವ ನುಳಿಯತ
 ವೀರ ಬಂದನು ಪಿತೃವಚನ ಪರಿಪಾಲನಾರ್ಥದಲಿ |
 ಸೇರಿದನು ಹರಿ ಚಿತ್ರಕೂಟ ವಿ
 ಹಾರಿ ಸತಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ ವೆರಸುತ
 ಭೂರಿ ವಿಭವನ ತೊರೆದು ಬಂದನು ಮಾನಿಸರ ತೆರದಿ ||೪೭||

ಹೇಳಲಸದಳ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸ
 ಮೈಗಳ ಜೇಷ್ಠನ ಭಕ್ತಿಯನುಪಮ
 ಲೀಲೆಯಿಂ ಸೇವಿಸುವ ಸೀತೆಯ ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಗಳ |
 ಆಲಯವ ಪಿತ್ತಮಾತ್ಮ ಬಾಂಧವ
 ರಾಳಿಯಂ ತಾ ನೆನೆಯ ರಾಮನ
 ಪಾಲನೆಯ ರಕ್ಷೆಯಲಿ ಬಂದಿರೆ ಚಿಂತೆಯೇತರದು ||೪೮||

ಪತಿಯ ಸಹವಾಸದಲಿ ಮರೆತಳು
 ಸ್ತೀತಿಜೆ ಲೋಕದ ಸುಖದ ಕಲ್ಪನೆ
 ಪತಿಯ ವಿಧುಮುಖ ದರ್ಶನವೆ ಹಿತಮಾಯ್ತು ಘನವೆನಿಸಿ |
 ಹಿತವ ಬಿಸುಟಳು ಮುದದಿ ವರಮುನಿ
 ಸತಿಯರಾಳೋಚನೆಗೆ ಭೂವಧು
 ಸುತೆಗೆ ಕಾಡೇ ಸಗ್ಗವೆನಿಸಿತು ಭಕ್ತರಿರವಿನಲಿ ||೪೯||

ಸ್ತೀತಿಜೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಲಿದು ಕೇಳುವ
 ಕಥೆಗಳೊರೆಯುತ ಹರುಷದಲಿ ರಘು
 ಪತಿಯು ತಾನಿರ್ವರನು ಕಾಯ್ವಕ್ಷೇಮದಲಿ ನಿಚ್ಚು |
 ಪಿತನಿರವ ನೆನೆಯುತ್ತ ಮರುಗಲು
 ಹಿತದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಣ್ಣದೇವನ
 ಮತಿಗೆ ತಂಪೆರೆಯುತಲಿ ಸೇವಿಸ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ||೫೦||

ವಿಶ್ರಾಮ ೯

ಸೂ|| ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ನೊಂದು ದಶರಥ
 ಬಳಲಿ ವಿರಹಾನಲದಿ ಬೇಯುತ
 ಲಿಳಿಯ ತೊರೆದನು ರಾಮಚಂದ್ರ, ಧ್ಯಾನ ಪರವಶದಿ ||

ರಾಮ ವಿರಹದಿ ನೊಂದು ನೀತಿ ವಿ
 ರಾಮನಾದುದು ಗುಹೆ-ಸುಮಂತ್ರರು
 ನಾಮ ಜಪಿಸುತ ರಾಮ ತನ್ಮಯರಾಗಿ ಪಯಣದಲಿ |
 ಭೂಮಿಜಾಪತಿ ಕಳುಹೆ ಬಂದರು
 ಭಾಮಿನೀ ಸೌಮಿತ್ರಿಯರ ವರ
 ನಾಮಗಳ ನೆನೆಯುತ್ತ ಪಯಣದಿ ಸುರನದಿಯ ದಾಟಿ ||೧||

ಜೀವವಿಲ್ಲದ ದೇಹದೊಲು ತಮ
 ಗಾವ ನೆಲೆಯೆಂದರಿಯದಾದರು
 ತೀವಿರುವ ದುಃಖದಲಿ ಮನನೊಂದು ಮೈಯುಡುಗಿ |
 ಸಾವೆನ್ನಿನ್ನೇವೆನೆನುತಳಲುತ
 ಲಾ ವಿಭುವ ನೆನೆಯುತ್ತ ದುಃ
 ಖಾಪನತ ಮುಖನಾಗಿ ನೊಂದ ಸುಮಂತ್ರ ಗುಹೆನೊಡನೆ ||೨||

ಆ ನಿಶಾಧರನಾಥ ಧೈರ್ಯದೊ
 ಳಾ ನರೋತ್ತಮನನ್ನು ನೋಡುತಿ
 ದೇನು ಲೋಕಾಯತರ ಪರಿಯಲಿ ದುಃಖವೇಕಕಟಿ |
 ನೀನು ಪರಮಾರ್ಥಗಳನರಿತವ
 ಕೇಣಮಂ ಬಿಡು ಘಾಲಲಖಿತಗ
 ಳೀ ನವೀನದ ಕಷ್ಟವಿತ್ತುದು ಧೈರ್ಯಗೊಳ್ಳೆಂದ ||೩||

ತೀರನೆಳೆಯದೆ ರಥದವಾಜಿಗ
 ಳಾ ರಘೋತ್ತಮ ಪಥವ ನಿರುಕಿಸು
 ತೋರಣೆಯ ಪ್ರಭುವಿಲ್ಲದಿಹ ರಥವೇಕೆ ತನುಗಿನುತ |
 ವಾರುನಂಗಳ ಶೋಕವರಿತು ರ
 ಮಾರಮಣ ಪದ ಜಾನದಲಿ ವರ
 ಧಾರುಣೀಶನ ನೆನೆದು ನಡೆಸಿದ ರಥವ ಸನ್ಮಂತ್ರಿ ||೪||

ಹರಣಗಳೆದ ಶರೀರದೊಲು
ಸಿರಿಯ ನೀಗಿದ ಲೋಭಿಯೊಲು ರಣ
ಧುರದಿ ಹಗೆಯೊಳು ಸೋಲುತೋಡಿದ ವೀರನೊಲು ಮಂತ್ರಿ |
ಹರಿಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನು ತೊರೆಯುತ
ಬರಿಯ ರಥವನು ತಂದು ನಿಲಿಸಿದ
ಪುರದಿ ವಿಪ್ರ ದ್ರೋಹಿಯೊಲು ಮನದೊಳಗೆ ಬಲು ನೊಂದು

ಏನ ನೊರೆಯಲಿ ನೃಪಗೆ ಕೋಪಲೆ
ಗೇನನೊರೆವೆ ಸುಮಿತ್ರ ಕೇಳ
ಲೈನನೊರೆಯಲಿ ಹರಹರಾ ಸಂಸಾರಮಿದು ಕಷ್ಟ |
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ನೋಯದಾ ಖಳ
ಕಾನನದಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬಿಸುಡುತ
ಲಾನು ಮರಳಿದಿನೆಂದು ಪೇಳ್ವೆನೆ ಭಾಪುವಿಧಿಯೆಂದ ||೬||

ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು ಸುಮಂತ್ರ ದಶರಥ
ನಂದನರ ನೆನೆಯುತ್ತ ಪುರವನು
ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ರಾಯನರಮನೆ ಕಂದಿದಾನನದಿ |
ಬಂದು ನಾರೀ ಜನರು ಸಖಿಯರು
ಬಂಧುಗಳು ಬಳಸಿದರು ರಾಘವ
ನಿಂದುಮುಖಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನಿಹರೆಂದು ಕೇಳಿದರು ||೭||

ನಿಲ್ಲದಾದನು ನುಡಿಯೆ ನಾಲಗೆ
ನೊಲ್ಲದಾದುದು ಮುಳುಗಿ ಕಂಬನಿ
ಯಲ್ಲಿ ನೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷಿಯೊಲು ನಡುಗಿ |
ಅಳ್ಳೆಯೊಳಗಸಿ ಹೊಗಿಸಿದಂತಾ
ಬಲ್ಲಿದನ ಕಡುದುಃಖವರಿಯುತ
ನಿಲ್ಲದೊಯ್ದರು ಧಾತ್ರಿಯರು ಕೌಸಲ್ಯೆಯರಮನೆಗೆ ||೮||

ಮುರಿದ ರೆಕ್ಕೆಯ ಪಕ್ಷಿಯೊಲು ನೃಪ
ವರನು ನಿಶ್ಚೇಜದಲಿ ಮಲಗರೆ
ಕೊರಳ ಸೆರೆ ಬಿಗಿಯುತಿರೆ ಬಂದನು ಮಂತ್ರ ನೃಪನೆಡೆಗೆ !
ಎರಗಿ ಜಯ ಜಯ ಭೂಪ ಜಯ ಮೆಂ
ದುರವಣಿಪ ದುಃಖದಲಿ ನಿಂದನು
ಚರಣ ಸೀಮೆಯಲಂದು ಭೂಪತಿಯಿರನ ನೋಡುತ್ತ ||೯||

ತಂದೆ ರಘುಪತಿಯೆಲ್ಲಿ ರವಿಕುಲ
ಕಂದ ಸೀತಾರಾಮನೆಲ್ಲಿಹ
ಸುಂದರಾಂಗ ಸುಮಿತ್ರ ಮಗ ಸೀತಾರಮಣಿಯೆಲ್ಲಿ |
ಹಿಂದುಳಿದು ಕಾರ್ಗಾಡಿನಲಿ ನೀ
ಬಂದೆಯಾ ಬಾರೆಂದು ಕೂರಿಸು
ತಂದು ಸನಿಯದಿ ನೃಪತಿ ನೋಡುವನನನನಡಿಗಡಿಗೆ ||೧೦||

ಕುಶಲವೇ ರಘುಪತಿ ಸುಮಂತ್ರನೆ
ಬಿಸಜಮುಖಿ ಭೂಜಾತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಕುಶಲರೇ ಪೇಳಾವ ಕರ್ಕಶ ವಿಸಿನದೊಳಗಿಹರು |
ಒಸೆದು ರಾಜ್ಯವನೀವೆನೆಂದಾ
ಶಿಸುತ ಕೊನೆಗಾನಡವಿಗಟ್ಟಿದೆ
ನೆಸಕವರಿಯದೆ-ವಿಧಿಯ ಮಾಟವನರಿಯೆ ಶಿನಯೆಂದ ||೧೧||

ಎಲೆ ಸುಮಂತ್ರನೆ ರಥವನೆಳೆತಾ
ಹೆಳುವ ಹೊಗುವೆವು ರಾಮಚಂದ್ರನ
ನಲುನುಡಿಯ ಕೇಳುವೆವು ವಹಿಲದಿ ನಡೆಸು ರಥವನ್ನು |
ತಳುವದಿರು ಸುಕುಮಾರರೆಡೆಯಲಿ
ಖಳ ಶರೀರಕೆ ಪುಣ್ಯಗಾಣಿಸಿ
ನೆಲದಿ ಬಾಳುವೆನಿಲ್ಲದಿರೆ ಮರಣ ನಿಜ ತನಗೆಂದ ||೧೨||

ಹೆಣ್ಣು ಗೊಲಿಯಲು ಹೇವಮರಿಯದೆ
ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿದಳೀಕೆ ಪುತ್ರಂ
ಗಿನ್ನು ಹೆಳುವವೆ ಶರಣು ಎನ್ನುದರದಲಿ ಬಂದುದಕೆ |
ಸನ್ನುತನು ಮನಗುಂದಿದನೆ ಸಂ
ಪನ್ನಮತಿಯೇನೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನಣ್ಣು ನೊಂದನೆ ಪಿತನ ಹಳಿದನೆ ತಂದೆ ಹೇಳೆಂದ ||೧೩||

ತಂದು ತೋರೈ ಸಖನೆ ರಘುಕುಲ
ನಂದನನ ಸೀತಾರಮಣಿಯಂ
ಕಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಲ್ಲಿ ತೋರೈ ಮರಳರೇ ಪುರಕೆ |
ಎಂದು ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದು ತಿಳಿಯುತ
ತಂದೆ ರಾಘವನೆಲ್ಲಿನುತ ಪರಿಪರಿ
ಯಿಂದ ಬಳಲಲು ಮಂತ್ರಿವೊರೆದನು ನೀತಿ ಭೂಪತಿಗೆ ||೧೪||

ಎಲೆ ನೃಪತಿ ನೀ ಜ್ಞಾನಿ ಧೀರನು
ಛಲವ ಬಿಡು ವಿಧಿಗೆಯ್ದ ಹದನಕೆ
ಬಳಲಲೇನಹುದೆನುಗೆ ಭಕ್ತರಗೇಕೆ ಮೋಹವಿದು |
ಅಳಿವುಳಿವು ಸುಖದುಃಖಮೆಂಬಿವು
ಸುಳಿವುವೇ ನಮ್ಮಿಷ್ಟದೊಲು ಬಿಡು
ಬಳಲಿದಿರು ಮನಗುಂದಲೇತಕೆ ಧೃತಿಯ ತಾಳೆಂದ ||೧೫||

ಮಂದಮತಿಗಳು ಸುಖದಿ ಹರ್ಷಿಸಿ
ಬಂದ ದುಃಖದಿ ಕ್ಲೇಶಗೊಂಬರು
ತಂದೆ ಸಾಧುಗಳಿವನು ಸಮನೆಂದೆಣಿಸಿ ಚಿಂತಿಸರು |
ಇಂದು ವಂಚಿಸಿ ದೈವ ದಾರುಣ
ಬಂಧನದಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಲು ಧೈರ್ಯದೊ
ಳೆಂದು ಸಹಿಪುದು ಧರ್ಮ ಸಮೃತ್ತವೆಂದನಾ ಮಂತ್ರಿ ||೧೬||

ಜನಪ ಬಿಡು ದುಃಖವನು ಲೋಕದಿ
 ಜನನ ಮರಣ ವಿಷಾದ ಸುಖಗಳು
 ಕೊನೆಗೆ ಭೋಗಾಭೋಗ ಲಾಭಾಲಾಭ ಮೊದಲಾದ |
 ಗುಣಗಳಿವು ಕರ್ಮವಶ ವಿಧಿಕ್ರತಿ
 ನೆನೆದು ಮಾಡುವುದೇನು ಧರ್ಮವ
 ಮನದೊಳಿರಿಯುತ ನೀಗು ದುಃಖವನೆಂದನಾ ಮಂತ್ರಿ ||೧೭||

ಬಂದ ಸಂತಸದಿಂದ ಹರ್ಷಿಸಿ
 ನೊಂದು ದುಃಖದಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುವರು
 ಮಂದ ಮತಿಗಳು ಸಾಧುವಿದ ಸಮನೆಂದೆಣಿಸಿ ಚಿಂತಿಸನು |
 ತಂದೆ ಲೋಕವ ತಿಳಿಯದನೆ ನೀ
 ನಿಂದು ಧೈರ್ಯವ ತಳೆದು ಚರಿಸೈ
 ಮುಂದೆ ಕಾಣುವೆ ಸುದಿವಸಗಳ ನೋಯಬೇಡೆಂದ ||೧೮||

ವಿದಿತಗುಣ ಸಂಪನ್ನ ರಾಮನು
 ಮೊದಲನೆಯ ದಿನವಿಳಿದು ತಮಸಾ
 ನದಿಯ ತೀರದೊಳಿರಡನೆಯ ದಿನ ಸುರನದಿಯ ಸೇರಿ |
 ಮುದದಿ ವಂದಿಸಿ ಮಿಂದು ಮೂವರು
 ನದಿಯ ತೀರದೊಳಿದ್ದು ಜಲಪಾ
 ನದಲಿ ಭೋಜನ ಮುಗಿಸಿ ಕಥೆಗಳನೊರೆದು ನಿಶಿಕಳೆದು ||೧೯||

ಸೇವೆಮಾಡಲ್ಪಲ್ಲಿ ಶಬರರು
 ದೇವನಲ್ಲಿಯೆ ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿಯ
 ತಾ ವಿನೋದದಿ ಶೃಂಗಬೇರ ಪುರಾಖ್ಯ ನಗರದಲಿ |
 ಓವಿ ಶಾಬರನಾಥ ಗುಹೆ ಸಿರಿ
 ದೇವನನು ಪ್ರಾಜಿಸಿದ ಮರುದಿನ
 ಕೋವಿದರು ಜಟಿಧರಿಸಿ ಮುಂದಣ ಪಯಣಕನುವಾಗೆ ||೨೦||

ದೇವನಾಥತಿಯಿಂದ ಗುಹಪತಿ
ನಾವೆಯಂ ತರಿಸಿದರೆ ಸೀತಾ
ದೇವಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ರಘುವರ ನೌಕೆಯನ್ನೇರಿ |
ಅವರಿಸೆ ಕಡುದುಃಖ ಮನದಲಿ
ಶ್ರೀವರನು ನೋಡಿದನು ನುಡಿದನು
ಭೂವಧೂವರ ರಾಮವಚನವನೀಗ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧||

ಸರಕು ಮಾಡದಿರಿದನು ಜನಕನೆ
ವಿರಹವೇತರದಿದು ವಿಚಾರಿಸೆ
ನಿರುತ ನಿನ್ನಾಶೀರ್ವಚನ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರಲೆಮ್ಮ |
ಭರತನೊಳು ನೋಡೆಮ್ಮ ನಿನ್ನಯ
ಕರುಣೆ, ಕೃಪೆ, ಘನಪುಣ್ಯ ಬಲದಂ
ದುರುತರದಿ ಸುಕ್ಷೇಮಮೊದಗಲು ಚಿಂತೆ ನಿನಗೇಕೆ ||೨೨||

ನಿನ್ನನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕಾನನ
ವನ್ನು ಸುಖದಿಂ ಸೇರಿ ವಚನಗ
ಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಮರಳಿ ಬರುವೆನು ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ |
ನಿನ್ನ ಮೇಣ್ ಕೌಸಲ್ಯ ಪದಯುಗ
ಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಧನ್ಯನೆನಿಸುವೆ
ನಿನ್ನು ಬಿಡು ತವ ದುಃಖಮೆಂದೊರೆದಿಹನು ಕೇಳೆಂದ ||೨೩||

ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಂದೇಶವೊರೆದಿಹ
ಪರ ಪದದೊಳೆರಗುತ್ತ ಜನಕನು
ಪರಿ ಪರಿಯ ದುಃಖದಲಿ ನರಳುತ ನೋಯದಿರುವಂತೆ |
ಒರೆದು ಸುಜ್ಞಾನವನು ಕಾವುದು
ತರಳರಂ ಚಿಂತಿಸದ ತಿರದಲಿ
ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯೋಪದೇಶವ ಮಾಡುವುದು ನಿತ್ಯ ||೨೪||

ಕನಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನುಡಿಯೆ ರಾಘವ
 ನನುಜನಂ ತಡೆಯುತ್ತ ಕೋಪವ
 ನನಘ ತಾರದಿರೆಂದು ಸಂತಪಿಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ |
 ವನಜ ಮುಖಿ ಸೆರೆಬಿಗಿದು ಬರೆ ಮನ
 ದನುವನೊರೆಯದೆ ವಕಾನತಾಳ್ಳಳು
 ಜನಪ ಕೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾದರವರೆಂದ ||೨೫||

ಅನಘ ತೆರಳಲು ಮುಂದುಗಿಟ್ಟನು
 ಜನಪ ರಾಮನ ಪಯಣ ಗತಿಗಳ
 ಕಣುಗಳೆನೆಯಿಕ್ಕದೆಯೆ ನೋಡುತ್ತಲಿರಲು ಮೆರೆಯಾದ |
 ತನುವನೆಳೆತಂದಿಲ್ಲ ಸೇರ್ಪೆನು
 ತನಯನಭಿಮತವೊರೆದೆ ನಿನ್ನಯ
 ಮನದ ದುಃಖವ ತಡೆದು ನೋಯದಿರೆಂದನಾ ಮಂತ್ರಿ ||೨೬||

ಮರೆತು ಹೆಮ್ಮೈಸಿದನು ಭೂಪತಿ
 ಹೆರಹರಾ ಶ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಥನ
 ಪರಿಯನರಿಯದೆ ನೂಕಿ ಪಾತಕಿಯಾದೆ ಲೋಕದಲಿ |
 ಸಿರಿಯ ಹೊಗಿಸಿದೆ ವನವನಿನ್ನೇ
 ನರಿದು ಪಾಪಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಖಡ್ಗದೊ
 ಳರೆದು ನಾಲಗೆ ಸೀಳು ಬಾಯೆಂದೊರಗಿದನು ಭೂಪ ||೨೭||

ನೆನೆದು ರಾಮನ ಸದ್ಗುಣಂಗಳ
 ನೆನೆದವನ ಚಿದ್ರೂಪ-ಭಾವನ
 ವನಿತೆಯರು ವಿಲಸಿಸುತ ಭೂಪನ ಪರಿಯ ನೋಡುತ್ತಲಿ |
 ತನಯಗೋಸುಗ ದೈವ ಹೀನಳು
 ಜನಪತಿಯ ಕೊಲ್ಲುವಳೆ ಹೆರಹರ
 ಮನವೆನಿತು ಕರ್ಕಶವೊ ಛೇಯೆಂದುದು ಸಖೀ ನಿವಹ ||೨೮||

ಅರಿತು ಋಷಿಶಾಪವನು ಜನಪತಿ
ಮರಣ ತಪ್ಪದೆನುತ್ತ ಕೋಸಲೆ
ಗೊರೆದು ತಾಂಡವ ಮುನಿಯ ಕೊನೆಗಾಲದಲಿ ತನಗಾದ |
ಹಿರಿಯ ಶಾಪದ ಕತೆಯ ರಾಮನ
ವಿರಹದಲಿ ಬಳಲುತ್ತಲಳಲಿತ
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನ ನೆನೆದು ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದ ದಶರಥನು ||೨೯||

ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ ಪ್ರಜೆಗಳನು ನೀ
ಮನ್ನಿಸದೆ ಸುತ ವಿರಹ ಜಲಧಿಯೊ
ಳಿನ್ನ ಮುಳುಗಿಸಲೇಕೆ ಜನಪತಿ ಧೈರ್ಯಮಂ ತಾಳ್ಪು |
ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡೆಮ್ಮ ಕಾಪಿಡು
ನಿನ್ನ ಧರ್ಮದ ಸುಕೃತ ರಾಘವ .
ನನ್ನ ತೋರದೆ ಮುಂದೆ ನೋಯ್ದರೆಂದಳಾ ಕುಶಲಿ ||೩೦||

ವಿರಹ ವೇದನೆಯಿಮ್ಮಡಿಸೆ ನೃಪ
ಪರಮ ದುಃಖದಿ ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿಯ
ಸಿರಿ ರಘೂತ್ತಮನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತ ಬಳಲಿ ಬಿಂಡಾಗಿ |
ತೊರೆದು ರಾಮನ ಬದುಕ ಬಹುದೇ
ಧರೆಯ ಬಾಳಿನ್ನೇಕೆ ಮಂತ್ರಿಯೆ
ಹರಿಯ ಕರೆತಾ ತೋರು ಸೀತೆಯನೆಂದು ಮರುಗಿದನು ||೩೧||

ರಾಮನಿದೊ ರಘುರಾಮ ಕೋಸಲ
ರಾಮ ಜಾನಕಿರಾಮನೆನುತಾ
ಭೂಮಿಪತಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ನೀಗಿದ ತನುವ ವಿರಹದಲಿ |
ಭೂಮಿಯಂ ತೊರೆಯುತ್ತ ದಶರಥ
ರಾಮಚಂದ್ರನ ನೆನೆಯುತ್ತಾತ್ಮಾ
ರಾಮನಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾದನು ರಘುಕುಲೋತ್ಕಮನು ||೩೨||

ವಿಶ್ವಾಮ ೧೦

ಸೂ|| ಮರಳಿ ಪುರವರಕ್ಕೆದಿ ಜನಕನ

ಮರಣ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ವಿರಚಿಸಿ

ಪುರಕೆ ರಾಮನ ಕರೆತರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು ಭರತ ||

ರಾಮಚಂದ್ರ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಸುರ

ಧಾಮಕ್ಕೆದಲು ನೃಪತಿ ನೋಡುತ್ತ

ಕಾಮಿನೀ ನಿಕುರುಂಬ ರೋದಿಸೆ ಮುಳುಗಿ ಶೋಕದಲಿ |

ಆ ಮಹಾನಗರದಲಿ ಪಸರಿಸಿ

ಭೂಮಿಪತಿ ವಿರಹಾಗ್ನಿ ದಹಿಸಿತು

ಭೂಮಿಯಿಂ ನರನಾರಿಯರ ಹೃದಯಂಬುಜಾಕರವ

||೧||

ಮುನಿದಳೇ ರಾಮಂಗೆ ಲೋಭದಿ

ಜನಪತಿಯ ನೀಗಿದಳೇ ವಿಧವಾ

ನನವ ತಾಳ್ವಳೆ ಜಗವ ಕೆಡಹಿದಳಂಥ ಕೊಪದಲಿ |

ವನಿತೆಯೋ ಹೆಮ್ಮಾರಿಯೋ ವರ

ವನಿತೆಯಿವಳೇ-ಕೈಕೆಗೊಲಿಯುತ್ತ

ತನುವನೀಗಿದನರಸನೆಂದುದು ಸಖಿಜನವ್ರಾತ

||೨||

ಕುಲವ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ ದಶರಥ

ನಳಿದನಕಟಾ ತೋರಿ ಬಿಳಕ

ನ್ನಿಳೆಯ ಸಂತವಿಸಲ್ವೆ ತಲೆದೋರಿದನು ರವಿ ತೊಳಗಿ |

ಹಲವು ಪರಿಯಿಂ ನೀತಿವೊರೆಯುತ್ತ

ಲಲನೆಯರ ಪರಿಜನರ ಭೃತ್ಯಾ

ವಳಿಯ ಸಂತೈಸಿದನು ವಹಿಲದಿ ಗುರುವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿ

||೩||

ಇರಿಸಿ ತೈಲದ್ರೋಣಿಯೊಳು ನೃಪ
ವರನ ದೇಹವ ಗುರುವಸಿಷ್ಠನು
ಹರಿಯ ಬಿಟ್ಟನು ಚರರ, ಭರತನ ಪುರಕೆ ಕರೆತರಲು |
ಪರಮ ವೇಗದಿ ನಡೆದು ಕೇಕೆಯ
ಪುರವ ಸಾರ್ಧರು ರಾಮ ದಶರಥ
ವಿರಹದುಃಖವ ಭರತ ಸಹಿಸುವನೆಂತೆನುತ ನೆನೆದು ||೪||

ಆತ್ತ ರಘುಪುಂಗವನು ತೊಲಗಲು
ಮೃತ್ಯುಮುಖನಾಗಲ್ವೆ ದಶರಥ
ನಿತ್ತ ಭರತಂಗಂದಿನಿಂ ಮನಗಂದಿದುದು ಬಳಲಿ |
ಎತ್ತಣದು ದುಶ್ಯಕುನ ನಮ್ಮಾ
ಪತ್ತನಕೆ ಸುಕ್ಷೇಮವಾಗಲಿ
ನಿತ್ಯರಾಗಿರಲೆಮ್ಮ ಜನಕಾದಿಗಳು ಹಾಯೆಂದ ||೫||

ಮೃಷ್ಟ ಭೋಜನದಿಂದ ವಿಪ್ರರ
ತುಷ್ಟಿ ಬಡಿಸಿದ ಭೂರದಕ್ಷಿಣೆ
ಇಷ್ಟ ದಾನಗಳಿತ್ತು ನಾನಾ ವ್ರತವ ಮಾಡಿದನು |
ಇಷ್ಟ ದೈವವ ಪೂಜೆಗೈದು ವ
ಸಿಷ್ಟ ಗುರುಪದ ನೆನೆದು ಹರಿಯನು
ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಸ್ಮರಿಸುತಲಿ ಸರ್ವರ ಸುಖವ ಬಯಸಿದನು ||೬||

ಇಂತು ನಾನಾ ಚಿಂತೆಯಲಿ ವಿ
ಶ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ
ನಂತ ಗುಣಗಳ ನೆನೆದು ರಾಮನ ಚಿಂತಿಸುತ ಮನದಿ |
ಶಾಂತಿಗಾಣದೆ ಮರಳಿ ಪುರವ
ನ್ನೆಂತು ನೋಡುವೆನಕಟ ದುಃಖವ
ಘಂತಮಾಗಿರಲೆನಗೆ ಸಹಿಸುವೆದೆಂತು ತಾನೆಂದ ||೭||

ಹೆದರಿದನು ಹೃದಯದಲಿ ವಿಷದುರಿ
 ಕೆದರಿದುದು ಹಾ ದುಃಖದಿಂದೊರೆ.
 ಗಿದನೆ ಜನಪತಿ-ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೇನು ಪಾವನರೋ |
 ಒದಗಿದರು ಪಿತನಂತ್ಯ ಕಾಲಕೆ
 ಮದಮುಖನು ನಾನ್ಮೈದ ಬಹುದೇ
 ಸದಯ ಹೃದಯನ ತೋರದೆ ಹಾಯೊಂದೊರಗಿದನು ನೆಲದಿ ||೧೬||

ಸ್ಮೃತಿ ತಿಳಿದು ದೃಗುಜಲವ ಬಿಡುರುತ
 ಪಿತನು ಯಮನಾಲಯನ ಸಾರ್ಥನೆ
 ಸುತರ ತೊರೆದನೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ? |
 ಪಿತಗೆ ಸಾವೇಕಾಯ್ತು ರಾಮಗೆ
 ಸುತರನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನೇ ನಿನ
 ಗತಿ ವಿಷಾದವನಿತ್ತನೇ ಹಾಯೊಂದು ಹೊರಳಿದನು ||೧೭||

ಮಗನೆ ಬಿಡು ದುಃಖವನು ದಶರಥ .
 ನಗಣಿತಾಮಲ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವ
 ಸುಗಣಿ ನಿನಗಿತ್ತಿಹನು ನೃಪನೆನಗಿತ್ತ ವರಗಳಲಿ |
 ರಘುವರಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ
 ಹೊಗಲು ವನವಾಸವನು ನೇಮಿಸೆ
 ಸುಗುಣಿ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣವರಸುತ್ತು ವನಕೆಯ್ದು ||೧೮||

ಅ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ದುಃಖದೊ
 ಳಾನೆ ಸಿಂಹಧ್ವನಿಗೆ ಬೆದರುವೊ
 ಲಾ ನೃಪಾಲಕುಮಾರ ಭಯದಲಿ ನೆಲದೊಳೊರಗಿದನು |
 ಮಾನನಿಧಿ ತಿಳಿದೆದ್ದು ನರಪತಿ
 ಗೇನ ತಪ್ಪೆಣಿಸಿದನು ರಾಘವ
 ನಾ ನ್ನಪೋತ್ತಮನೇಕೆ ವಿಧಿಸಿದ ಕಠಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನು ||೧೯||

ಹಿಂದೆ ದೇವಾಸುರರ ಯುದ್ಧದಿ
ಸಂದೆರಡು ವರಗಳನು ಯಾಚಿಸಿ
ಕಂಡ, ರಾಜ್ಯವ ಪಡೆದು ರಾಮನ ವವಕೆ ಕಳುಹಿದೆನು |
ಎಂದು ಮನದುಮ್ಮಳವ ಬಗೆ ಬಗೆ
ಯಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಲ್ಪೆ ನುಡಿಯಲು
ಬೆಂದ ಗಾಯಕೆ ಲವಣವೆರೆದೊಲು ನೊಂದ ದುಃಖದಲಿ ||೨೦||

ಎಲೆ ಜನನಿ ಮೋಹದಲಿ ರಾಜ್ಯವ
ನೊಲಿದು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ ರಾಮಗೆ
ಹಳುವ ವಾಸವನಾವ ಸುಖಮಂ ಬಯಸಿ ನಿಯಮಿಸಿದೆ ? |
ಇಳೆಯನೊಲಿವನಲ್ಲ ತಂದೆಯ
ಕೊಲೆಗೆ ಕಾರಣನಾದೆ ರಾಮನು
ಕುಲಕೆ ಹಿರಿಯನು ಪರಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಹೆಗೆಯಾದೆ ||೨೧||

ಮರಗಡಿದು ಕೊಂಬೆಗಳ ಬಯಸಿದೆ
ಕೆರೆಯ ನೀರನು ಮೊಗೆದು ಕಾಲುವೆ
ತೆರೆದು ಮಿನ್ಗಳ ಕಾವ ತೆರನಾಯ್ತಿದು ವಿಚಿತ್ರವಲಾ |
ತರಳನಲಿ ದುರ್ಮೋಹ ಬಳೆಯಿಸಿ
ಹಿರಿಯ ಸೌಮಂಗಳ್ಯ ನೀಗಿದೆ
ಪರಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ನೂಕಿದೆ ಘನವನರಿಯದೆಯೆ ||೨೨||

ಎನಗೆ ಕಂಟಕನೆಂದು ರಾಮನ
ವನಕೆ ಕಳುಹಿದೆಯಲ್ಲೆ ಭರತನ
ಮನವನಿನಿತಿತೆಂದು ಪರಿಕಿಸೆದಾದೆ ಮೊದಲಾಗಿ |
ಜನಪನಳಿದನು, ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಜನಕಜಾ ಸಹಿತ್ಯೆದ ವಿಪಿನಕೆ
ಕೊನೆಗೆ ರಾಜ್ಯವನೊಲ್ಲೆ ನಾಂ ನಿನ್ನಾನೆ ನಿಷ್ಕಳವು ||೨೩||

ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಕರುಣೆ ಮೂಡ
 ಲ್ಪಾತುರದಿ ನೊಸಲೆತ್ತಿ ಕುಮುದಾ
 ರಾತಿ ವಂಶಪವಿತ್ರನಂ ತಕ್ಕುವಿಸಿ ಹರಸುತ್ತ |
 ಏತಕೀ ಪರಿ ದುಃಖ ನೀ ಮನ
 ಸೋತು ನುಡಿವೈ ಮಾಯದಾಟವಿ
 ದೇತರದು ಸುಖದುಃಖಗಳು-ಸಹಿಸೆಂದೆಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೩೨||

ಹುಡುಕದಿರು ದೋಷಗಳ ಪರರಲಿ
 ನುಡಿಯಲಿನ್ನೇಕಾತ್ಮ ನಿಂದನೆ
 ತಡೆದು ರೋಷವ, ತಾಳು ಶಾಂತಿಯ, ನೀಗು ದುಃಖವನು |
 ಕೆಡಹುವನು ಸುಖದುಃಖದಲಿ ಜಗ
 ದೊಡೆಯಗೇನೋ ಹರುಷಮಿದರಿಂ
 ತೊಡೆದು ತಾನೇ ಕೊನೆಗೆ ಕೊಡುವನು ಶಾಂತಿ ಕರುಣದಲಿ ||೩೩||

ಮನದಿ ಹರ್ಷೋತ್ಸಾಹ ದುಃಖವ
 ನೆಣೆಸದೆಯೆ ರಘುವೀರನಾಲಿಸಿ
 ಜನಕನಾಣಿತಿಯಂತೆ ವಸ್ತ್ರಾ ಭರಣಗಳನುರ್ಚಿ |
 ಜನನಿ ಕೈಕಾದೇವಿ ಕೃಪೆಗೈ
 ದನಘಗಿತ್ತಳು ನಾರುಮಡಿಗಳ
 ವನದಿ ಸುಖಮಿರಲೆಂದು ಮೂವರ ಹರಸಿ ಕಳುಹಿದಳು ||೩೪||

ಪತಿಯೊಡನೆ ಸರಸದಲಿ ಸೀತಾ
 ಸತಿಯು ಪೊರಟಳು ನೆನೆದು ಮನದಲಿ
 ಪತಿಯ ಸೇವೆಯನೊಂದನೇ, ಬಿಡಲಾರದಾ ಹರಿಯ |
 ಮತಿಯುತನು ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಾಮಂ
 ಗತಿವಿದಾರುಣ ಕಷ್ಟವೊದಗಿರೆ
 ಹಿತವಚನಗಳ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪೊರವಂಟನವರೊಡನೆ ||೩೫||

ಕುಸುಮ ಕೋಮಲೆ ಲೋಕಪಾವನಿ
 ಸೊಸೆಯನಟ್ಟಿದೆ ಬನಕೆ ಮಕ್ಕಳ
 ಹಸುಳಿಯರ ನೂಕಿದೆನು ಘೋರಾಟವಿಗೆ ವಿಧಿವಶದಿ |
 ಅಸುಪಿಡೆದು ಬದುಕಿಹೆನು ಪರಮ ಪು
 ರುಷಗೆ ಜನ್ಮವಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದೆ
 ನಸುರರಾಹಾರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯನು-ಹೆತ್ತ ಶಿಶುಗಳನು ||೩೬||

ದುರಿತರಾಶಿಯ ತನರು ತನುವಿದು
 ನರ ಸುವುತ್ರರ ತೊರೆದು ಬದುಕಿತು-
 ಮರಣ ಪರಿಯಂತರವು ರಾಮನ ದರುಶನವ ಮಾಡಿ |
 ನರಪನ್ನಿರ ಬಾರದೆನುತಲಿ
 ಸುರಪನಗರಿಯ ಸಾರ್ವನರರೇ
 ಶರವೆನ್ನನು ಬಿಡದು ಕಲ್ಮನ ಬಿರಿಯದೀ ಹೃದಯ ||೩೭||

ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಶೋಕಿಸುವ ಕೋ
 ಸಲೆಯಡಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತ ತಾಯೇ *
 ಹೆಲುಬದಿರು ತಪ್ಪೆನ್ನ ಕಾರಣಕಾಯ್ತು ಶಪಿಸೆಂದ |
 ವಿಲಪಿಸುವ ಸೋದರರನಪ್ಪಿದ
 ಳಳುಕಿ ದುಡುಕಿದೆ ಭರತನೊಂದನು
 ತಿಳಿಯ ನೊಂದನು ತರಳ ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂದು ಮರುಗಿದಳು ||೩೮||

ಕರಮುಗಿದು ಭಲತೊರೆದು ಭರತನು
 ಪರಮ ವಿನಯದಿ ಮಧುರ ವಚನವ
 ನೊರೆದ ಮಾತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ವಂದಿಸಿ ಶುದ್ಧಮನನಾಗಿ |
 ಅರಿದಳೇ ಎನ್ನ ಮನ ಲೋಕದ
 ಸಿರಿಗೆ ವಂಚಿ-ತಳಾಗಿ ದೇವರ
 ತೊರೆದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗೊಂಬಳು ಜನನಿ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯||

ರಾಮನೇ ಸುತನೆಂದು ತನಗಾ
 ರಾಮನೇ ಹಿತನೆಂದು ಕೈಕೆಯು
 ರಾಮರಾಮೆಂದಾವಗಂ ವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ನಡೆಯುವಳು |
 ಆ ಮುಹೂರ್ತದಲವಳ ಬುದ್ಧಿ ವಿ
 ರಾಮವಾದುದು ಮಾಯಪಾಶದಿ
 ಕಾಮಿಸಿದೆ ನಾನಿಲ್ಲ ಕೋಸಲರಾಜ್ಯ ಸಂಪದವ ||೪೦||

ಬರಲೆನಗೆ ಪಿತೃಮಾತೃ ಗುರುಹಿರಿ
 ಯೆರ ತರಿದ ಘನಘೋರ ಶಾಪವು
 ಧರಣಿಯಮರರ ಪುರವ ಗೋವ್ವಳ ನೆಲೆಯ ಸುಟ್ಟವನ |
 ದುರಿತವೊದಗಲಿ ಬಾಲವಧಕನ
 ತರುಣಿಯರ ಕೊಂದವನ ದೋಷವು
 ಬರಲಿ ಭೂಪಗೆ ವಿಷವನಿಕ್ಕಿದ ದುರಿತ ಬರಲೆನಗೆ ||೪೧||

ಬಗೆದನಾದೊಡೆ ದೋಷ ರಾಮಗೆ
 ಬಗೆದನಾದೊಡೆ ರಾಜ್ಯ ಸಂಹದ
 ಬಗೆದನಾದೊಡೆ ಪಿತನಿಗಳಿವನು-ನಿಮ್ಮ ದುಃಖವನು |
 ಹೋಗುವೆನಗ್ನಯ ತಾಯೆ ಕಾಡಲಿ
 ಜಗದೊಳಿಹ ಅಘರಾಶಿ ದಹಿಸಲಿ
 ಸೊಗದಿ ವಿಧಿಸಾ ತಾಯೆ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆಗಳ ||೪೨||

ಮರೆತು ಹರಿಹರ ಸೇವೆ ಕಾಣದ
 ದುರುಳ ಭೂತಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸ
 ನರರ ಗತಿ ಬರಲೆನಗೆ, ವೇದವ ಧನಕೆ ಕಲಿಸಿದನ |
 ಪರರ ದೋಷವನೊರೆವ ಕೋಪಿಯು
 ದುರಿತವೊದಗಲಿ ಕುಟಿ-ಲ ತಂತ್ರದ
 ಪರಧನವ-ಪರಸತಿಯ ಬಯಸಿದ ಪಾಪಿಯುಳು ಬರಲಿ ||೪೩||

ಆನ ನರ ಸತ್ಸಂಗವೊಲ್ಲನೊ
 ಆನ ಮೂರ್ಖನು ಮೋಕ್ಷ ಬಯಸನೊ
 ಆನ ಮಾನವ ಮದದಿ ಹರಿಹರಪಾದಪೂಜಿಸನೊ |
 ಆನ ನರ ಸದ್ಧರ್ಮ ಹೀನನೊ
 ಆನ ನರ ಸಾಧುಗಳ ಹಳಿವನೊ
 ಆ ವಿನಾಶಕನಘನು ಕಾಡಲಿ ಬಯಸೆ ನಾನಿದನು ||೪೪||

ವೇದಬಾಹಿರ ಧುಷ್ಠ ಮಾರ್ಗ ವಿ
 ನೋದಿ ವಂಚಕ ಕಳ್ಳ ಪಾದರಿ
 ಶೂದ್ರಸೇವಕ ವಿಪ್ರರಘವೇನಗಾಗದಿರದಿಹುದೆ |
 ಆ ದಿವಾಕರನಾಣೆ ಮನವಚ
 ನಾಡಿ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮನಿ
 ಗಾದ ವನವಾಸಗಳ ಕೋರಿದೆನಿಲ್ಲ ತಾನೆಂದ ||೪೫||

ಮನ ವಚನ ಕರ್ಮದಲಿ ಕರುಣಾ
 ವನಧಿ ರಾಮನ ದಾಸನಾಂ ತಾ
 ನನಘ ಹೃದಯದೊಳಿರ್ದು ಎನ್ನೀ ಭಕ್ತಿಯನ್ನರಿವ |
 ಎನಲು ಕಂಬನಿಧಾರೆ ಸುರಿದುದು
 ಜನನಿಯಂಪ್ಪಿ ಯೊಳಿರಗಿದೊಡೆ ವರ
 ವನಿತೆಯಪ್ಪಿದಳವನ ವಿಶ್ವಾಸಗಳ ತಾಮೆಚ್ಚಿ ||೪೬||

ಪ್ರಾಣ ಸಖ ನೀ ರಾಮಚಂದ್ರನೆ
 ಪ್ರಾಣಕುಂ ಮಿಗಿಲೆಂದು ನಿನ್ನನು
 ಕಾಣುವನು ಬಿಡು ದುಃಖ ಬಂದುದ ವೀರುವರಾರು |
 ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಹಿಮ ಬೆಂಕಿಕಾರಲಿ
 ಮೋಣು ವಿಭು ವಿಷವನ್ನು ಸುರಿದರು
 ವೀಣು ನೀರನು ತೊರೆದರೂ ನೀ ವಿಮುಖನೇ ಹರಿಗೆ ||೪೭||

ಪುತ್ರಮೋಹದಲಂಘಿನಿಂ ಎದೆ
 ಗೊತ್ತಿದರೆ ಪಯವುಕ್ಕಿದುದು ಶತೆ
 ಪತ್ರಲೋಚನೆ ತಲೆಯನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ ತನು ಮರೆಯೆ |
 ಅತ್ತ ಭರತನ ಕೀರ್ತಿ ಬೆಳಕೆನೆ
 ಹತ್ತುತುದಿಯಾಚಲನ ಲೋಕದ
 ಕತ್ತಲೆಯ ಪರಿಹರಿಸಿ ಹೊಳೆದನು ಸೂರ್ಯ ಕಾಂತಿಯಲಿ ||೪೮||

ಗುರು ವಸಿಷ್ಠನು ವಾಮದೇವನು
 ಕರೆಸಿ ಸಚಿವ ಮಹಾಜನಂಗಳ
 ನೆರೆದು ನೀತಿಯನರುಹಿ ನಾನಾ ವಿಧದಿ ಭರತಂಗೆ |
 ಒರೆದು ಪರಮಾರಥದ ಮಾರ್ಗವ
 ನೆರೆದು ಧೈರ್ಯೋತ್ಸಾಹ, ವತ್ಸನೆ
 ಧರೆಯ ಧರ್ಮವ ಬಿಡದಿರೆಂದರು ಸಕಲವಿಧದಿಂದ ||೪೯||

ಮನದೊಳ್ಳೆಲ್ಲರ ತಾಳ್ದು ಕೌಸಲೆ
 ಯನುಮತಿಯ ಪಡೆಯುತ್ತ ಕುಲಗುರು
 ಮುನಿ ಸಹಾಯದಿ ಪಿತನ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಮುಗಿಸಿ |
 ಜನರ, ರಥ ಗಜ ತುರಗ ಪಶುಗಣ
 ಧನದಿ ತಣಿಸಿದ ವಸನ ಭಾಷಣ
 ಕನಕ ರತ್ನಾದಿಗಳನ್ನಿತ್ತನು ದಣಿಸಿ ಸರ್ವರನು ||೫೦||

ಒಂದು ದಿವಸ ವಸಿಷ್ಠ ಮಂತ್ರೀ
 ವೃಂದವನು ನೆರೆಯಿಸುತ ಕರೆಸಿದ
 ನಂದು ಭರತನ ಸಭೆಗೆ ವಹಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸೂತ್ರಗಳ |
 ಬಂದುದೀ ವಿಧಿ ಕೈಕೆಯಾಸೆಯ
 ದಂದುಗದಿ ನೃಪ ಸತ್ಯವಚನದಿ
 ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನು ಜೀವದೊರೆದನು ಧರ್ಮಪಥಕಾಗಿ ||೫೧||

ದೈವ ಬಲವೇ ಬಲವು ಲೋಕದಿ
ಸಾವು-ಹುಟ್ಟುಗಳೆಮ್ಮ ವಶವೇ
ನೋವು ಸುಖ ಅಪಕೀರ್ತಿ-ಕೀರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ದೈವ ವಶ |
ದೈವದಿದಿರಲಿ ಪುರುಷಯತ್ನಗ
ಳಾವ ಕಾರ್ಯವ ಗೆಯ್ಯಲಿಪ್ಪುದು
ಭಾವಿಸದಿರೈ ಕಂದ ದೋಷವನೆಣಿಸಬೇಡಿನ್ನು ||೫೨||

ತನ್ನ ಸತ್ಯದ ನುಡಿಗೆ ಸೋಲುತ
ಲುನ್ನು ತಾಮಲ ಕೀರ್ತಿವಡೆಯುತ
ನಿನ್ನು ಜನಕನು ಸ್ವರ್ಗಧಾಮವ ಸಾರ್ಧ ಪುಣ್ಯದಲಿ |
ಇನ್ನು ದಶರಥನೃಪನ ಹೋಲುವ
ಸನ್ನುತರು ಪುಟ್ಟುವರೆ, ಬಿಡು ಬಿಡು
ನಿನ್ನು ದುಃಖವ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ತಳೆದು ಸುಖಿಯಾಗು ||೫೩||

ವನಕೆ ಕಳುಹಿದ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ತನುವನಿಳುಹಿದ ಸತ್ಯವಚನಕೆ
ಜನಪತಿಗೆ ವಚನ ಪ್ರಧಾನವದೆಂದು ತಾ ತಿಳಿದು |
ಜನಪನಿತ್ತಿಹ ರಾಜ್ಯಕೋಶವ
ನಿನಗೆ ಸಿತ್ಯನುಡಿಯಾಂತು ಮುದದಲಿ
ಜನಪ ಪದವಿಯ ತಾಳ್ಪು ಧರ್ಮವನುಳುಹು ತೀಳ್ಪುದಲಿ ||೫೪||

ಹಿಂದೆ ಭಾರ್ಗವರಾಮ ಜನನಿಯ
ಕೊಂದ ಸಿತನಾಜ್ಞೆಯಲಿ-ಜವ್ವರ್
ತಂದೆಗಿತ್ತನು ಪೂರು ಜರೆಯನು ಕೊಂಡು ಜಸವಡೆದ |
ಇಂದು ಜನಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಲಿ ನಲ
ವಿಂದ ರಾಜ್ಯವ ತಾಳ್ಪು ಪಾಲಿಸು
ತಂದೆಯಾಡಿತ ನೆನೆಯದುಚಿತಾನುಚಿತಗಳನೆಂದ ||೫೫||

ಇದುವೆ ರಾಮನ ಮತವು ಜನಕಂ
 ಗಿದುವೆ ಸಮೃತ ಕುಶಲೆಯೊಪ್ಪಿದ
 ಳಿದನು ಕೈಕೆಯಾಶಯ ಮುನಿಗಳಾಜ್ಞೆಯಿದು |
 ಇದು ನಿಗಮ ಸಮೃತವು ನಿನಗಿಂ
 ದೊದವಿರುವ ರಾಜ್ಯಾದಿಗಳ ನೀ
 ಪದುಳದಲಿ ಕೈಕೊಂಡು ಪಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಮತವೆಂದ ||೫೬||

ನಿನಗೆ ರಾಮನೊಳೆನಿತು ಪ್ರೇಮವೊ
 ಅನಿತು ರಾಮಗೆ ಪ್ರೇಮ ನಿನ್ನೊಳು
 ಅನಘನಿದ ಜಗವರಿತು ಮನ್ನಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಹೊಗಳುತ್ತಿದೆ |
 ಜನಪದವ ನೀ ವಹಿಸಿ ರಾಘವ
 ವನದಿ ಮರಳಿದ ಬಳಿಕ ರಾಜ್ಯವ
 ನನುಮತದೊಳವಗಿತ್ತು ಸೇವೆಯನುಮಾಡು ಕೇಳೆಂದ ||೫೭||

ಬಂಧು ಮಂತ್ರೀ ಹಿತರು ಸಾಧುಗ
 ಳೆಂದು ರಾಜ್ಯವನಾಳು ರಾಮನು
 ಬಂದು ಕಳೆವನು ದುಃಖ ವನವಾಸವನು ನೀಗುತ್ತ |
 ಎಂದು ತಿಳುಹಲು ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ
 ಇಂದುಮುಖಿ ಕೌಸಲ್ಯೆಯೊರೆದಳು
 ಕಂದ ದೇಶವನಾಥನಾಗಿರೆ ಸಲಹೆ ಶೀಘ್ರದಲಿ ||೫೮||

ಎನಗೆ ಕೈಕೆ ಸುಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವ
 ಮುನಿ ಸಚಿವರಿಗೆ ಪರಿಜನಕೆ ಧಾ
 ರುಣಿಗೆ ನೀನಾಶ್ರಯನು ಜೀವಾಧಾರ ಮತ್ತೀನು |
 ಮನದ ಕಾತರ ತೊರೆದು ಕಾಲದ
 ಘನತೆಯನ್ನರಿಯುತ್ತ ರಘುಕುಲ
 ಘನನು ನೀನೆನಿಸಿನ್ನು ಕೇಳೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೫೯||

ಗುರುವಚನ ಸಚಿವರಭಿನಂದನ
ಪರಿಜನರ ನುಡಿ ಬಾಂಧವರ ಕರೆ
ಧರೆಯ ಮೊರೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಯಾಣತಿ ಮುನಿಗಳಾಳಾಪ |
ಸರಳ ಸದ್ವಚನಗಳ ಮಳೆಯಲಿ
ಹರುಷಮಾದುದು ಮನದಿ ಸರ್ವರ
ಪರಮ ವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ವಂದಿಸಿ ಭರತ ಮನ್ನಿಸಿದ ||೬೦||

ಜನನಿ ನುಡಿಯಂ ನೆನೆದು ಭರತಗೆ
ಮನದಿ ವಿರಹಾತುರವು ಮೂಡಲು
ಕೊನೆಗೆ ಸಭೆಯಲಿ ನೊಂದು ಕಂಬನಿಗರೆಯದವರಿಲ್ಲ |
ಅನಿತರಲಿ ಧೃತಿವಡೆದು ಕೈಮುಗಿ
ದನಘನೊರೆದನು ವಿಧಿವಿಲಾಸನ
ನೆನೆದುದೇಂ ರಾಘವನ ವಿಪಿನಾಂತರಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ||೬೧||

ಜನಕವಚನಮಲಂಘ್ಯ ಮೇಣೀ
ಜನನಿಯಾಣತಿ ಪ್ರಜೆಗಳಭಿಮತ
ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯು ಸಚಿವರೊಪ್ಪಿತಗಳನು ಮುರಿಯುವೆನೆ |
ನೆನೆಯಲುಚಿತಾನುಚಿತ ಕೃತ್ಯವ
ಮನದೊಳರಿತೆನು ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವ
ನೆನೆಗೆ ಹಿತಮಾದುದನೆ ಬಗೆದಿರಿ ಘನತೆಯಲಿ ನೀವು ||೬೨||

ಈ ಸಿರಿಗೆ ಮನಸೋತು ಪತಿಯ
ನ್ನಾಸುರದ ಮೋಹದಲಿ ನೀಗುತ
ಮಾಸಲಾದಳು ಮಾತೆ ಜಗದಪಕೀರುತಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ |
ಮೋಸಹೋದನು ಜನಕ ರಘುಪತಿ
ಗೇಸು ಗಂಡಾಂತರವನೊಡ್ಡಿತು
ಘಾಸಿಯಾದೆನು ಬೇಡೆನೆಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖವೆಂದ ||೬೩||

ಆ ವಿಭುವು ನಾರುಡೆಯ ಧರಿಸುತ
 ದೇವಿಯೊಡನೀ ರಾಜ್ಯದೊರೆಯುತ
 ಧಾವಿಸಿರೆ ವಿಸಿನಾಂತರಕೆ ಸಿರಿಗೊಲಿಯುವನಲ್ಲ |
 ಪಾವನನೆ ಗತಿ ರಾಮಚಂದ್ರನ
 ಸೇವೆ, ರಘುಪತಿನಾಮವೊದುಂಳಿ
 ದಾವ ಮಾರ್ಗವ ಕಾಣೆ ಸೀತಾಪತಿಯೆ ಹಿತನೆಂವ ||೬೪||

ಭೂಮಿಜಾ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಹಿತಾ
 ರಾಮನಂ ವನಕಟ್ಟಿ ಪದಯುಗ
 ತಾಮರಸ ಡರ್ಶನವನೊಲ್ಲದ ದೋಷರಾಜ್ಯವಿದು |
 ರಾಮನೇ ಸರ್ವಾತ್ಮ ಜಗದಲಿ
 ರಾಮನಂ ತೊರೆದೆಂತು ಜೀವಿವು
 ದೀ ಮಹೀತಲದಲ್ಲಿ ನಡೆವೆಣದಂತೆ ಬುದುಕಿಹುದೆ ? ||೬೫||

ಮನದೊಳಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಮೂಡದ
 ತನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿಚಾರಮೇತಕೆ
 ವನಿತೆ ವಸನವನೊಲ್ಲದಾಭರಣಗಳ ತೊಡುವಂತೆ |
 ತನುವ ತೊರೆಯಲಾತ್ಮ ದೇಹದ
 ಘನತೆಯಳಿವೊಲು ರಾಮಚಂದ್ರನ
 ವನಜಪದ ಡರ್ಶನವ ಪಡೆಯದೆ ಜೀವಿಸಿಹುದೆಂತು ||೬೬||

ಅದೆರಿನಾ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ
 ಪದವ ಸೇರುವೆನಿನ್ನು ಕೊಡಿ ನೀ
 ವಿದಕೆ ಸಮ್ಮತಿ ಜಗಕೆ ಮಂಗಳಮೆನಗು ಹಿತಮಹುದು |
 ಇದ ತೊರೆದು ನಶ್ವರದ ರಾಜ್ಯದ
 ಪದವಿಗಳನಾನೊಲ್ಲೆ ನಾಲ್ವರ
 ಮೊದಲಿಗನು ರಾಮನಿರೆ ಕೋಸಲ ಪಟ್ಟವೇಕೆನಗೆ ||೬೭||

ಎನ್ನೊಳಿಹುದೇ ನೃಪತಿ ಲಕ್ಷಣ
ಮೆನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದ ರಾಘವ
ನನ್ನು ಜನಪತಿ ವಿಸಿನಕಟ್ಟಿದ ತೊರೆದ ತಾನಸುವ |
ಎನ್ನ ಪೊಲು ಪಾಪಿಗಳ ಕಾಣೆನು
ಎನ್ನ ಭಾರದಿ ಮುಳುಗದೀ ನೆಲ
ವೆನ್ನ ಬಯಸುವಿರೇಕೆ ಜನಪತಿಯೆಸಗದಿರಿಯೆಂದ ||೬೮||

ಜನನಿಯರಿಯದೆ ಬಯಸಿ ರಾಜ್ಯವ
ನೆನಗೆ ದೇವರನಗಲಿ ಲೋಕಕೆ
ಘನತರದ ದುಃಖಗಳ ನೀಡುತ ಪತಿಯ ನೀಗಿದಳು |
ವನಜಪೀಠನ ಕುಟಲವಿದಕಾ
ಜನನಿ ಬಲಿಯಿಕ್ಕಿದಳು ಹೃದಯವ
ತನಯಗೋಸುಗಮೆಂದು, ತಪ್ಪಾಯ್ತೆನ್ನ ಕಾರಣದಿ ||೬೯||

ಲೋಕದಲಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮಾನ್ಯನು
ನೂಕುತರಮನೆ ಸುಖವ ರಘುವರ
ನೇಕ ಭಕ್ತಿಯೊಳೊಲಿದು ನಡೆದನು ಹರಿಯ ಬಳಿವಡಿದು |
ಕಾಕಲಾ ಎನಗೇನು ವೈಭವ
ಮೇಕೆ ರಾಮನ ಪಾದಧೂಳಿಯೆ
ಸಾಕು ಮಿಥ್ಯಾ ಪ್ರೇಮಿಯಾದೆನೆ ದೈವದೂರನಲಾ ||೭೦||

ತಿಳಿಯೆನನ್ನೋಪಾಯಗಳ ಮನ
ದಳಲನಡಗಿಸೆ ರಾಮ ಭಕ್ತರಿ
ಗೊಲಿದಡಲ್ಲದೆ ಬದುಕಬಹುದೇ ಜೀವಮಿನ್ನೇಕೆ |
ಹೊಳೆಯೆ ಸೂರ್ಯನು ನಾಳೆ ರಾಮನ
ಬಳಿಯ ಸೇರುವೆವಾವು ಶೀಘ್ರದ್ವಿ
ಸುಲಭನಡಿಗಳ ದರ್ಶನದಿ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವೆವು ||೭೧||

ಸರಲಗುಣ ಸುಸ್ನೇಹ ಸದನನು
 ಪರಮ ಕರುಣಾವರನು ರಘುಪತಿ
 ಪರಮ ಶತ್ರುವನಾದೊಡೆಯು ರಕ್ಷಿಸುವನೆಣಿಸಿದೆಯಿ |
 ತರಳನಿವನೆಂದೆನ್ನ ಸಲಹುವ
 ಕಿರಿಯನಿವನೆಂದೆನ್ನ ತಪ್ಪುಗ
 ಳೊರೆವನೇ ಮನ್ನಿಸುವ ಸೋದರನೆಂದನಾ ಭರತ ||೨೭||

ಭರತನಾ ನುಡಿಗೆಳೆ ಸಕಲರು
 ಹರಿಯನೇ ನೆನೆಯುತ್ತ ಭರತನ
 ಹರಸಿ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಲಿ ನೊಂದರು ಜೀವದೊರೆದಂತೆ |
 ಸರುವರೊಪ್ಪಿದರಾ ವಿರಾಗಿಯ
 ಪರಮ ನೇಹಕೆ ಸೋತು ರಾಮನ
 ಕರಿತರಲು ಪತ್ತನಕೆ ಭರತಂಗಾಣತಿಯನಿತ್ತು ||೨೮||

ಮರೆದು ಕಳೆ ದುಃಖಗಳ ನಾವಿ
 ನ್ನರಸಿ ರಾಮನ ಬೇಡಿ ಪುನರಸಿ
 ಧರಿಯ ಕೊಡುವೆವು ನಿನ್ನ ಹೃದಯಕೆ ತಂಪನಿರೆಯುವೆವು |
 ಭರತ ತಪ್ಪೆಣಿಸುವರೆ ನಿನ್ನಲಿ
 ಪರಮ ಸದ್ಗುಣ ಶೀಲ ರಾಮನ
 ಚರಣಕಾಣುವ ನಾಳೆಯೆಂದ ವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿರಾಯ ||೨೯||

ಮರುದಿವಸ ಹರಿಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಮುನಿ
 ವರರು ಜನನೀ ಪರಿಜನಂಗಳು
 ಪೊರವುಡಲ್ಕಾತುರದಿ ಭರತನು ಪಯಣಕಣಿಮಾಡಿ |
 ಇರಿಸಿ ರಾಮನ ಪಟ್ಟವಣೆಯಲಿ
 ಚರಿಸುವೆನು ವನವಾಸ ತಾನೆಂ
 ದುರುತರದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ರಾಮಧ್ಯಾನಪರನಾದ ||೩೦||

ವಿಶ್ರಾಮ ೧೧

ಸೂ|| ನಡೆದು ಪರಿಜನ ಸಹಿತ ಹಳುವದಿ
ಕಡು ತವಸಿ ರಾಘವನ ಕಂಡನು
ನುಡಿಸಿ ಭಕ್ತರ ಭರತ ನೋಡಿದ ಚಿತ್ರಕೂಟವನು ||

ಮರುದಿವಸ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಾತದಿ
ಪೊರಮಡಲು ರಾಘವನ ಸನಿಯಕೆ
ಪುರಜನರು ನಿಜವಸ್ತುವಾಹನ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದರು |
ಭರತನರಮನೆಗೈದಿ ರಥಗಜ
ತುರಗ ಭಾಂಡಾಗಾರಮೆಲ್ಲವ
ಪೊರೆವುದೆಚ್ಚರನೊಂದು ನಚ್ಚಿನ ಭಟರ ಕಳುಹಿದನು ||೧||

ಅಡವಿಯಲಿ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವ
ನಡೆಸಬೇಹುದು ರಾಮಚಂದ್ರಗೆ
ಪೊಡವಿಯವನದು ನಾವು ಭೃತ್ಯರು ರಾಮಸೇವಕರು |
ನಡೆದು ದೇವರ ನೋಡಬೇಹುದು
ನಡೆಯಿರೆನುತವೆ ತರಿಸಿ ಭಂಡಿಗ
ಳೊಡನಿರಿಸಿ ಸಂಭಾರಗಳ ವನಪಯಣಕನುವಾದ ||೨||

ತರತರದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೇರುತ
ತರುಣಿಯರು ನೃಪಸತಿಯರೆಲ್ಲರು
ಹರಿಯ ದರ್ಶನಕಾಗಿ ಪೊರಟಿರು ಪರಮದುತ್ತಹವಿ |
ಪುರಜನರು ವಾಹನಗಳೇರುತ
ಪೊರಟಿಹರು ರಘುರಾಮನಿರುತಿಹ
ಪರಮ ಮಂಗಳ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಯನು ನೆನೆಯುತಲಿ ||೩||

ಬಲು ಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ ಗಜಪಡೆ
 ಜಲವರಸಿ ನಡೆವಂತೆ ಸರ್ವರು
 ಹೆಳುವನುಂ ಸಾರಿದರು ರಾಮನ ಕಾಣುವಾತುರದಿ |
 ಸುಳಿವ ಚೀರಾಜಿನದಿ ಹರಿಯೆಂ
 ಬಳಲಿನಿಂ ಶತ್ರುಘ್ನವೆರಸುತ
 ಹೆಳುವದಲಿ ಬರಿಗಾಲಿನಲಿ ನಡೆತಂದ ಪಯಣದಲಿ ||೪||

ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರೆ ಭರತ ಸರ್ವರು
 ಬಿಡುತವಾಹನ ಗಜರಥವ ಕಾ
 ಲ್ನುಡಿಗೈಯಲಿ ನಡೆತರುತ ರಾಮಧ್ಯಾನಪರರಾಗಿ |
 ನುಡಿಯಲಂಜುತಲಿಂಗಿತದಿ ರಥ
 ವಡರೆ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ತಮ್ಮೊಳು
 ನುಡಿವುತಿರೆ ಕೌಸಲ್ಯ ವಚನದಿ ರಥವನೇರಿದನು ||೫||

ಸೇರಿ ತಮಸಾನದಿಯ ನೊದಲಿರು
 ಳಾರಲೆರಡನೆ ದಿನಕೆ ಗೋಮತಿ
 ತೀರ ಕಂಡು ಸಯಾನದಿಯ ದಾಟಿದರು ಮರುದಿವಸ |
 ಮಾರನೆಯದಿನ ಶೃಂಗಬೇರವ
 ಸೇರೆ ಮುಟ್ಟಿತು ವಾರ್ತೆ ಗುಹೆಗೆ ವಿ
 ಚಾರಿಸಿದ ಗೂಢಪ್ರಚಾರರ ಕಳುಹಿ ದೆಸೆದಿಸೆಗೆ ||೬||

ಬಂದನೇ ಕುಟಿಲದಲಿ ರಾಮನ
 ಕೊಂದು ರಾಜ್ಯವ ನುಂಗಲೋಸುಗ
 ತಂದನಿಲ್ಲವೆ ಸೈನ್ಯ ಭರತಂಗೇಕೆ ಕಪಟಮಿದು |
 ಎಂದು ನಾವೆಯ ತಡೆದು ಮಾರ್ಗವ
 ಬಂಧಿಸುತ ಹಗೆಯಾದೊಡಿನನು
 ಕೊಂದು ಗೆಲುವೆವು, ಮಿತ್ರನಾದೊಡೆ ಹಬ್ಬಮಾಯ್ತಮಗೆ ||೭||

ಇಂದು ರಾಜ್ಯವ ರಾಮಗೊಪ್ಪಿಸ
ಬಂದನೋ, ಹಗೆಯಾಗಿ ರಾಮನ
ಕೊಂದು ಕಂಟಕ ನೀಗ ಬಗೆವನೊ ಮಂದಮತಿಯಾಗಿ |
ಕಂದನಿವ ಕುಂದರಿಯ ಯುಕ್ತಿಯೊ
ಳಂದು ತಥ್ಯವನರಿದೊಡನೆ ಬಹು
ದೆಂದೊರೆದು ಕಳುಹಿದನು ದೂತರ ವಹಿಲದಲಿ ಗುಹೆನು ||೮||

ಆವ ಕಾರಣ ಬಂದ ಭರತನಿ
ಗಾವ ದುರ್ಮತಿಯೊಡಿ ಮನಸಿನೊ
ಳಾವುದಾಪೆಯೊ ಅಮಮ ಸಿರಿಯಿನ್ನೇಸು ನಿರ್ದಯಳೊ |
ದೇವನೊಳು ಹಗೆಯೆಣಿಸುವನೆ ಸೈ
ನ್ಯಾವಳಿಯ ಕರೆತಂದನೇಕೆ ನಿ
ರಾವಲಂಬನ ಕೊಲಿಸಬಂದನೆ ಭರತ ತಾನೆಂದ ||೯||

ನೆಲಕೊಡೆಯ ತಾನಾಗಿ, ರಾಘವ
ಹೆಳುವ ಹೊಕ್ಕುದು ಸಾಲದೇ ವಿಷ
ಜಲವೆರೆದು ಸೋದರರ ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವ ಹಂಬಲವೆ |
ಒಲಿದರೊಳ್ಳಿತು ಮುನಿದನಾದೊಡೆ
ಬಲಿದು ಮಾರ್ಗವ ಕಟ್ಟಿ ಶಬರರ
ಬಲವ ತೋರ್ವುದು ಗಾಯಗಾಣಿಸಿ ಹಿಂದಕಟ್ಟುವುದು ||೧೦||

ಬದುಕುವನೆ ಹಗೆಯಾಗಿ ರಾಮಗೆ,
ಸದರಮಾದುದೆ ಸರಿಗೆ ಮೃಗಸತಿ
ಯುದಿಸ ಸೂರ್ಯಂಗೆಣೆಯ ಕತ್ತಲೆ ನೀರ್ಗೆ ಕೆಸರಿದರೆ |
ಅದೊ ವಸಿಷ್ಠವೆರಸಿ ಬರುವನು
ಹುದುದಿ ನಡೆದೊಡೆ ಗೆಳೆಯನಪ್ಪನು
ಹೃದಯ ವಿಷಮಯಸೂಗೆ ಭರತ ಸಮಾಧಿಯಾಯ್ತೆಂದ ||೧೧||

ನಡೆಯುತ್ತಾಪ್ತರ್ ವೆರಸಿ ದೂರದಿ
 ಕಡುತವಸಿಯಂ ಕಂಡು ನಮಿಸಲು
 ಕೆಡೆದ ಗುಹನನ್ನೆತ್ತಿ ಹರಸಿ ವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ಹೊಗಳಿ |
 ನುಡಿಯಲರಿವೆನೆ ಗುಹನ ಗುಣಗಳ
 ನೆಡಬಿಡದೆ ರಾಘವನ ಭಜಿಸುವ
 ನೊಡೆದು ಮೂಡಿದ ಕಾಂತಿ ನೋಡಾ ಭರತ ನೀನೆಂದ ||೧೨||

ಇಳಿದು ರಥದಿಂ ಭರತ ಗುಹನ
 ನ್ನೊಲಿದು ಮನ್ನಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದೊಡೆ
 ಸಲಿಸಿ ಕಾಣ್ಕೆಯ ಪಾದಕೆರಗಲು ಗುಹನನಪ್ಪಿದನು |
 ಗೆಳೆಯರಿರ್ವರ ಗುಣಹೊಗಳಿ ಹೊ
 ಮಳೆಗರೆದು ನೀಚೋನ್ನತಿಯ ಪರಿ
 ಯಳಿಸುತ್ತೊಲಿದಾ ಭರತನಂ ಸ್ತುತಿಸಿದುದು ಸುರನಿಚಯ ||೧೩||

ಒಲಿದ ರಾಘವ ಗುಹಗೆ ಕರುಣದೊ
 ಳಳಿಸಿ ಜಾತಿಯಕಟ್ಟು ಸೋದರ
 ನೊಲುಮೆಯಿಂ ಬೆರೆದಿರಲುಮೆನಗೀ ಗುಹಸಹೋದರನು |
 ತಿಳಿಯದಾ ವಾಲ್ಮೀಕಿ 'ಮರ'ವೆಂ
 ದುಲಿಯೆ ರಘುಪತಿನಾನು ಮಹಿಮಾ
 ಬಲದಿ ಬೇಡ ಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿಯೆನಿಸಿದನು ಲೋಕದಲಿ ||೧೪||

ಎಂದು ರಾಮನ ನೇಹಿಗನ ಮುದ
 ದಿಂದ ಕುಶಲವ ಕೇಳಿ ಗುಹ ನಲ
 ವಿಂದ ಸಂಭಾವಿಸಿದ ಭರತನ ಹರಿಯ ಕಂಡಂತೆ |
 ತಂದೆ ನಿನ್ನಂ ಕಂಡು ಪರಮಾ
 ನಂದ ಪೊಂದಿದೆ ಸಿಗುವರೇ ನಿ
 ನ್ನಂದದಿಂ ಘನಪುಣ್ಯ ಮಾನುಷರೆಂದನಾ ಗುಹನು ||೧೫||

ಹೋದ ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತಫಲದಿಂ
ಮಾಧವನ ಮೇಣ್ ನಿನ್ನ ಸದಮಲ
ಪಾದ ದರುಶನವಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮಿಂದಾನು ಘನನಾದೆ |
ಮಾದು ಕಳೆದುದು ಪಾಪ ಸಂಚಿತ
ಸಾಧುವಾದುದು ಬಂದ ಕುಲ ಶ್ರೀ
ಪಾದ ಮಹಿಮೆಯೊಳಿಂದು ಬೆಳಗಿತು ಹೇಳಲೇನೆಂದ ||೧೬||

ಅಪ್ಪಿದನು ಗುಹನನ್ನು ಶತ್ರುಹ
ನೊಪ್ಪಿ ಮಾತಾಡಿಸಿದ ರಘುವರ
ನಪ್ಪಿ ದೀ ತನು ದುಃಖ ಶಮನವ ಮಾಡುತಿದೆಯೆಂದು |
ಒಪ್ಪಿದರು ನರನಾರಿಯರು ತಂ
ದೊಪ್ಪಿಸುತ ಕಾಣಿಕೆಯ ನಿಜ ಕ
ಣ್ಣೊಪ್ಪುವೊಲು ನೋಡಿದರು ರಾಮಾನುಜರ ಮನವೊಲಿದು ||೧೭||

ತಿಳುಹೆ ಮೊಗ ಸನ್ನೆಯಲಿ ದೂತರು
ನಿಲಯಗಳ ಕಟ್ಟಿದರು ಶೀಘ್ರದಿ
ನಿಳಲ ತಾಣದಿ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಸುಖವಸತಿಗಳನು |
ತಳಿರ ಪಲ್ಲಂಗಗಳ ರಚಿಸಿದ
ರೊಲಿದು ಫಲಮೂಲಾದಿ ಪಣ್ಣಳ
ನಿಳುಹಿದರು ತಂದಲ್ಲಿ ಸೇವಾತುರರು ಮೈಮರೆದು ||೧೮||

ಪುರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಗುಹನೊಡನೆ ವರ
ಸುರನದಿಯ ಸೇರಿದನು ಭಕ್ತಿಯೊ
ಳೆರಗೆ ರಾಮನು ನಿಂದ ತಾಣವನೋಡಿ ವಿನಯದಲಿ |
ಹಿರಿಯನಂ ಕಂಡಂತೆ ಹರುಷದೊ
ಳೆರಗಿ ರಘುಪತಿ ಪಾದಧೂಳಿಯ
ಶಿರದೊಳಾಂತನು ನೆನೆಯುತ್ತಣ್ಣನ ಚರಣ ಮಹಿಮೆಗಳ ||೧೯||

ಇಳಿದು ಸಕಲವೈರಸೆ ಮಿಂದನು
 ಜಲಜಮಿತ್ರಂಗಘೈವೀಯುತ
 ಲೋಲಿದು ಗಂಗೆಯ ಭಜಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು ವಿರಾಗದಲಿ |
 ಕಳುಹಿ ಸರ್ವರ ಗುಹನನೈಕ್ಕಟ
 ಸೆಳೆಯುತುಕ್ಕುವ ಪ್ರೇಮದಿಂ ದೃಗು
 ಜಲವ ಸಂವರಿಸುತ್ತ ನಡೆದನು ಕರದಿ ಕರವಿರಿಸಿ ||೨೦||

ಎಲ್ಲಿ ರಾಘವ ತಂಗಿದನು ಮ
 ತ್ತೆಲ್ಲಿ ಜಾನಕಿ ಮಲಗಿದಳು ಮೇ
 ಣೆಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿರ್ದ ಬಂದೀ ಪುರದಿ ಪಯಣದಲಿ |
 ಎಲ್ಲವನು ಬಿತ್ತರಿಸು ರಾಮನ
 ನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ ಮೊದಲು ಗುಹನೀ
 ನೆಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿದೆ ಪೂಜ್ಯಪಾದನ ಬೇಗ ಹೇಳೆಂದ ||೨೧||

ಮದುಗಿ ಭರತನ ನುಡಿಗೆ ಸರ್ವರು
 ಹರಿಯ ನೆನೆಯುತ ಗುಹನ ನೋಡುತ
 ಲಿರಲು ತೋರಿದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತೆಯಿರ್ದಿರವ |
 ಹಿರಿಯಗಾತ್ರಯವಿತ್ತ ಶಿಂಶುಪ
 ಮರದ ಸಯ್ವಿನ್ನೆನಿತೋ ಹರಹರ
 ಹರಿಯು ಮಲಗಿದ ಕುಶಕಿಸಲಯದ ಪುಣ್ಯವಿನ್ನೆನಿತೋ ||೨೨||

ಎಂದು ಕುಶಪಲ್ಲಂಗವನು ಬಲ
 ವಂದು ರಾಮಪದಾಬ್ಜ ರೇಖೆಗ
 ಕಂದಮಾಗಿರೆ ನೆಲದಿ ಕಣ್ಣೊತ್ತಿದನು ಪೊಡವಂಟು |
 ಅಂದು ಸೀತೆಯ ಕೊರಳ ಚಿನ್ನದ
 ಬಿಂದು ಚಿಲ್ಲಿಹುದೆಂದು ಭೂಮಿ
 ನಂದನೆಯ ಕಂಡಂತೆ ಹಿಗ್ಗಿದ ಶಿರದೊಳಿರಿಸುತ್ತ ||೨೩||

ಆ ವಿದೇಹನೆ ತಂದೆ ಸೀತೆಗೆ
ಮಾವ ರವಿಕುಲಭಾನು ಸುರರಮ
ರಾವತಿಯ ಪಾಲಕನು ದಶರಥನಮಲ ಕೀರ್ತಿಯುತ |
ದೇವಿಗಾ ರಘುನಾಥ ನಾಥನು
ಭೂವಧೂಮಣಿ ತಾಯಿಯಿಂಥಾ
ದೇವಿಗೀ ವಟ ಭಾಯೆಯರಮನೆ ತಳಿರ ಪಲ್ಲಂಗ ||೨೪||

ಹಿಂದು ಮುಂದಿಂದಿಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನಂದದ ಸಹೋದರರು ಜನಕಾ
ನಂದರೂಪನು ಬಾಲಲಾಲನ ಯೋಗ್ಯನದ್ಭುತನು |
ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ ಮೆಚ್ಚು ರಾಮನಿ
ಗೊಂದೆ ದೇಹನು ಕಾಣೆನ್ನಿವ
ನಂದದ ಸಹೋದರರ ಧರೆಯೊಳಗೆಂದನಾ ಭರತ ||೨೫||

ಅರಿವನೇ ರಘುರಾಮ ಕಾನನ
ದಿರವ, ಜನಕನು ಜೀವ ವೃಕ್ಷವ
ಪೊರೆದ ನಿಚ್ಚಂ ಬಿಡದೆ, ಜನನಿಯರಿವನ ಮೋಹದಲಿ |
ಇರುಳು ಹಗಲೊಳು ಕಣ್ಣಿನೆವೆಗಳು
ಪೊರೆಯುವಂದದಿ ರಕ್ಷಿಸಿದರಾ
ಪರಮ ಪುರುಷನನೆಂದು ಹಲುಬಿದ ಭರತ ನೆನೆನೆನೆದು ||೨೬||

ಇಂದವಗೆ ವನದಲ್ಲಿ ವಾಸವೆ
ಕಂದ ಫಲಮೂಲಗಳು ಭೋಜ್ಯವೆ
ತಂದೆ ಕೋಮಲ ತನುವ ಪೊರೆಯುವನೆಂತು ಕಾಡೊಳಗೆ |
ತಂದಳೇ ಪರಿ ಕೈಕೆ ದುಃಖವ
ಕಂದಗಿಂದೀ ರಾಜ್ಯಸಂಪದ
ದಿಂದ ದುರ್ಯಶ ಪೊಂದಿ ನೊಂದಳು ಹರಿಗೆ ಹಗೆಯಾಗಿ ||೨೭||

ಸುಡಲಿ ನನ್ನೀ ಜನ್ಮ ಪಾತಕ
 ಜಡಧಿ ಮತ್ತುತ್ತಾತ ಕಾರಣ
 ಕೆಡೆಯನಿತ್ತುದು ಪಾಪತನುವಿದಕಿರಲಿ ಧಿಕ್ಕಾರ |
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ವಿಧಿ ಕುಲಕಳಂಕನಿ
 ಗೆಡೆಯ ಕೊಟ್ಟನದೇಕೆ ಜನಿಸ
 ಲೊಡನೆ ಜೀವನ ಕೊಳ್ಳದಾದನೆ ಪಾಪಿ ತಾನೆಂದ ||೨೮||

ಭರತನಾ ಬಸನವನು ಗುಹೆ ತಿಳಿ
 ದೊರೆದ ವಿನಯದಿ ನಾಥ ಬಿಡು ಬಿಡು
 ಬರಿಯ ದುಃಖವಿದೇಕೆ ಹೃದಯದ ಚಿಂತೆಗಳ ಬಿಸುಡು |
 ಹರಿಯ ಹೊರಗೈದುತಿಹೆ ಕರುಣಾ
 ವರನ ಮರೆಹೊಕ್ಕರಿಗೆ ಭಯಮೇ
 ತರದು ಮೋಷಗಳೆಲ್ಲ ದೈವಾಯತ್ತವರಿಯೆಂದ ||೨೯||

ಇಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ ರಾಮ ನಿನ್ನಯ
 ಸಲ್ಲಲಿತ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ
 ಮೆಲ್ಲನಿರುಳನು ಕಳೆದವಾವ್ ಸಖ ನಿನ್ನ ಕಥೆಗಳಲಿ |
 ಎಲ್ಲಿರಲಿ ಹರಿ ತನ್ನವರ ವನ
 ದಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವನೊಲಿದವರ ಸುಖ
 ದಲ್ಲಿ ಮೂಡುವನಿಂದವಗೆ ವನವಾಸ ನಾಟಕವು ||೩೦||

ಒಳಹೊರಗೆ ತಾನಿಪ್ಪನಣುಗಣು
 ವಿಲಯ-ಪಾಲನ ಸೃಷ್ಟಿ ಚತುರನು
 ಸುಲಭ ಸುಂದರ ಘನಕೆ ಘನತರವಹನು ನಿತ್ಯಾತ್ಮ |
 ಒಲಿದರಿಯುತೀ ನೀತಿ ಶಾಂತಿಯ
 ತಳೆದು ನಡೆ ಬೀಡಾರಕೀಗಳೆ
 ತಳುವ ಬೇಡಿನಿ ಗುಹನು ಸಂತಸದಂದನಾ ಭರತ ||೩೧||

ಕಳೆದುದಾ ನಿಶಿ ರಾಮ ಕಥೆಯಲಿ
ಹೊಳೆದ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯಲಿ ರವಿ ನಡೆ
ದಿಳೆಯನೊಪ್ಪಿಸಲಣ್ಣದೇವಗೆ ಭರತ ಹೊರವಂಟ |
ಸಲಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಗಳ ಗುಹನಂ
ಸೆಳೆದು ನಾವೆಯನೇರಿ ಗಂಗೆಯ
ಕಳೆದು ಪರಿಜನರೊಡನೆ ಭಜಿಸಿದನಮರ ನದಿಯನ್ನು ||೩೨||

ಸುರನದಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತ ಮನದಲಿ
ಭರತ ಸೀತಾ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ವರರ ನೆನೆಯುತ ರಥವನೊಲ್ಲದೆ ನಡೆದ ಹಾದಿಯನು |
ಹರಿ ನಡೆದ ಪಾವನದ ನೆಲಮಿದು
ತಿರದಿ ನಡೆವುದೆ ಕೀರ್ತಿ ಸೇವಕ
ಧರುಮವೇ ಬಲ್ಲುಕಷ್ಟ ಲೋಕದೊಳೆಂದನಾ ಭರತ ||೩೩||

ಮೂರು ರೂಮಕೆ ಸುಪ್ರಯಾಗವ
ಸೇರಿ ಸೀತಾರಾಮರಂದದ
ವಾರಿ ಧನಳ ಶ್ಯಾಮ ಸಂಗಮ ದರ್ಶನದಿ ಸುಖಿಸಿ |
ನಾರಿಯರು ಬಹುದಾನ ವಿತ್ತರ
ಪಾರ ಮಹಿಮನ ದರ್ಶನಾತುರ
ಸೂರಿಗಳು ಬೇಡಿದರು ಪೂಜೆಗಳಿಂದಲೊಲಿಸುತಲಿ ||೩೪||

ಶ್ಯಾಮಸಿತ ವಾರಿ ತ್ರಿವೇಣೀ
ಧಾಮವೀ ವಿನುಲ ಪ್ರಯಾಗ ವಿ
ರಾಮ ಪಾಪಗಳಿಲ್ಲ, ನಿಂದೊಡೆ ವಾಂಛಿತನ ಪಡೆದು |
ಈ ಮಹಾಧನು ಭರತ ಬೇಡುವ
ರಾಮಭಕ್ತಿಯನೊಂದ ಮತ್ತೀ
ಭೂಮಿ ಭೋಗಗಳೊಲ್ಲೆನೆಂದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜನು ||೩೫||

ಜಲಧರನು ಮಳೆಗೆರೆಯದಾಗಲಿ
 ಇಳೆಯು ಬತ್ತಲಿ ನೀರ ಬೇಡದೆ
 ಭಲದೊಳೊಂದೇ ಮನದಿ ಚಾತಕ ದಾಹಮೆಣಿಸದೆಯೆ |
 ಬಿಳಲಿ ಹಿಮಗಡ್ಡಿಗಳು ಮೇಲಿನ
 ಮಳೆಗೆ ಬಾಯೊಡ್ಡಿರುವ ಚಾದಗೆ
 ಯೊಲು ರಘೋತ್ತಮ ನಾಮರಸವೊಂದಿರಲಿ ತನಗೆಂದ ||೩೬||

ಮೊಳಗಿದುದು ಮೃದುವಾಣಿ ಸಂಗಮ
 ಮೊಲಿದು ಪೇಳ್ವುದು ಭರತ ದುಃಖವ
 ನುಳಿದು ಮುನ್ನಡೆ ರಾಮಕಾದಿಹ ನಿನ್ನ ನೋಡಲ್ಕೆ |
 ಒಲಿವ ಹರಿಗಾರಿಹರು ಪ್ರಿಯತಮ
 ರಿಳೆಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಂತೆ ರಘುಪತಿ
 ಸುಲಭ ನೀನೇ ಧನ್ಯ ಮಾನ್ಯ ನಿಧಾನವಿದು ಜಗದಿ ||೩೭||

ಆ ತ್ರಿವೇಣಿಯ ವಾಣಿಯಿಂದ ಪ
 ವಿತ್ರನಾದಾ ಭರತ ಶಿರದೊಳೆ
 ಗಾ ತ್ರಿದಿವರಾಗಸದಿ ನೆರೆಯುತ ಸುಮನ ಸೂಸಿದರು |
 ಮಿತ್ರವಂಶಾಗಸದ ರವಿ ಶತ
 ಪತ್ರನಯನನ ಮೆಚ್ಚು ಸನ್ನತಿ
 ಪಾತ್ರ ರಾಮಂಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ ತಮ್ಮನಿವನಹನು ||೩೮||

ಎಂದು ಯತಿಮುನಿ ಸಮಿತಿ ಹೊಗಳುತ
 ಬಂದು ಭಾರದ್ವಾಜ ಮುನಿಪದ
 ಸಂದು ವಂದಿಸಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳ ತಿಳುಹಿದರು |
 ತಂದೆ ಬಾರೈ ರಾಮಸೋದರ
 ಬಂದೆಯಾ ಬಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜ
 ಬಂದೆಯಾ ಬಾರೆನ್ನುತಪ್ಪಿದ ಮುನಿಪನೊಲವಿಂದ ||೩೯||

ಶೋಕಮೇಕೆಲೆ ಕಂದನಿವುಗಳ
 ಕೈಕೆ ಬಯಸಿದಳಿಲ್ಲ ಘಟಿಸಿತು
 ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಗಳನೆಸಗಲು ವಿಧಿಯಮಾಟವಿದು |
 ಬಾ ಕುಮಾರನೆ ಕುಳ್ಳಿರೈ ಚಿಂ
 ತಾಕುಲತೆಯಲೆ ಜನನಿ ನೋವಳು
 ಸಾಕು ಸಂಕಟಮೇಕೆ ನಿಜವರಿ ಮನದಿ ನೀನೆಂದ ||೪೦||

ಅಲ್ಲ ನೀನಪರಾಧಿ ರಾಘವ
 ಬಲ್ಲನೀ ಕೃತಿಗಳನು ರಾಜ್ಯವ
 ನೊಲ್ಲದಡವಿಯ ಸೀಮೆಗೈತಂದಿಹನು ತಾನೊಲಿದು |
 ಇಲ್ಲ ಕೈಕೆಯದೋಷ ವಿಧಿ ತಾ
 ಬಲ್ಲ ಕೈತವಂದಿ ನಾಲಗೆ
 ಯಲ್ಲಿ ದೋಷವ ನುಡಿಸಿ ಸೆಳೆದನು ರಘುವರನ ವನಕೆ ||೪೧||

ಬಂದುದೊಳ್ಳಿತು ವಿಹಿತಮಿದು ನಿ
 ನ್ನಂದದ ಸಹೋದರರ ಕಾಣೆನು
 ಕಂದ ಲೋಕದ ದುಃಖ ಬಾಡಲಿ ನಿನ್ನ ಕೃತಿಗಳಲಿ |
 ತಂದೆ ನಿನ್ನನೆ ನೆನೆವ ಪರಿಪರಿ
 ಯಿಂದ ಹೊಗಳುವ ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣ
 ವೃಂದರಾಮಗೆ ನಿನ್ನ ಮಾತೇ ಮಾತು ಬೇರಿಲ್ಲ ||೪೨||

ನಿನಗೆ ಬಂದ ಕಳಂಕ ಲೋಕದಿ
 ಕೊನೆಗೆ ಮಂಗಳವಪ್ಪುದದರಿಂ
 ವಿನಯಮತಿ ಚಿಂತಿಸದೆ ಬಂದುದ ಸಮಸು ಸಮಯದಲಿ |
 ತನಗೊಲಿದ ಭಕ್ತರಲಿ ತಾನಿರು
 ವನು ರಘೂತ್ತಮನವರ ಹೃದಯದಿ
 ಮನೆಯಮಾಡುವ ನಿತ್ಯಮೂಡುವ ಜ್ಞಾನ ಶಿಖರದಲಿ ||೪೩||

ರಾಮ ಭಕ್ತಿ ಪಿಯೂಷ ಪಾನದೊ
 ಳೀ ಮಹಾ ಕಂಟಕವ ಸುಲಭದಿ
 ಕೋಮಲಾಂಗನೆ ಕರಗಿಸಿದೆ ಪಾವನನು ನೀನಾದೆ |
 ಆ ಮಹಾತ್ಮ ಭಗೀರಥಂಗೊಲಿ
 ದೀ ಮಹಾನದಿ ಗಂಗೆಯಿಳಿದಳು
 ರಾಮಸಿತನವನಿಗೆ ಮಿಗಿಲಹ ತನ್ನ ಗುಣಗಳಲಿ ||೪೪||

ಸ್ನೇಹ ಸಿಲ್ಕಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ವರ
 ದೇಹವಡೆಯುತ ಮನುಜರೂಪದಿ
 ರೂಪುಗೊಂಡಿಹ ದಶರಥಗೆ ಸುತನಾದಂದಿನಲಿ |
 ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಘನರೂಪವೀಕ್ಷಿಸ
 ದಾಹದಿಂದೆಡಬಿಡದೆ ನೋಡುವ
 ನಾ ಹರನು ರಘುರಾಮಲೀಲಾ ಪ್ರೇಮಜಲಧಿಯಲಿ ||೪೫||

ನುಡಿಯೆನಾ ಮಿಥ್ಯವನು ಬನದಲಿ
 ಜಡತನಸಿಯಾಗಿರುವೆ ಲೋಕದ
 ಬಡತನವ ಸಿರಿತನವನರಿಯೆನು ಎನಗರಿಗಳಿಲ್ಲ |
 ಅಡವಿಯೊಳುದಾಸೀನನೆನಿಸುತೆ
 ಕಡುತಪದ ಸಾಧನೆಗೆ ದೊರಕಿತು
 ಕಡೆಗೆ ಸತ್ಪಲವೆನಗೆ ರಘುಪತಿದರ್ಶನದ ಲಾಭ ||೪೬||

ಅದರ ಫಲದಿಂ ನಿನ್ನ ನೋಡಿದೆ
 ನೊದಗಿದುದು ಸೌಖ್ಯ ಪ್ರಯಾಗದ
 ಬುಧಜನಕೆ ಮೇಣಿನಗೆ ಜಗದೊಳು ಧನ್ಯರೆನಿಸಿದೆವು |
 ಚದುರಮತಿ ನೀ ಧನ್ಯ ರಾಮನ
 ವಿವಿಧಘನ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆಯುತ
 ಪದೆದು ಬೆಳಗಿದೆ ಜಗವ ನಿನ್ನೀ ಕೀರ್ತಿ ರವಿಯಿಂದ ||೪೭||

ಮುನಿಪ ಭಾರದ್ವಾಜನಿಂತೆನೆ
 ನನೆಗಳೆಸೆದರು ಸುರರು ಪುಳಕಿತ
 ತನುವಿನಿಂದೆರಗಿದನು ಮೌನಿಗೆ ಭರತ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
 ಗುಣಘನನು ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಂಪೂ
 ರಣನು ರಾಮನು ತನ್ನೊಳರಿಯನೆ
 ಅನುಜನಂತಿಹನೆಂದು ಗುಣಸಂಪನ್ನ ಹೇಳೆಂದ ||೪೮||

ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷನ ಪೆತ್ತು ದಶರಥ
 ಪುಣ್ಯಲೋಕವ ಸಾರ್ಥ ಸರಿಯಾ
 ರಿನ್ನವಗೆ ಜಗದಲ್ಲಿ ನೋಯೆನು ಪಿತನ ಮರಣದಲಿ |
 ಪುಣ್ಯಲೋಕಗಳೆನ್ನ ಕೈಬಿಡೆ
 ಗಣ್ಯನಾಡೆನು ಕಾಲು ನಡೆಯಲಿ
 ವನ್ಯ ಮಿಗಮೊಲು ಚರಿಸೆ ಮೂವರು ಶೋಕಕಾಡುವುದು ||೪೯||

ಮಲಗಿ ತರುಮೂಲದಲಿ ಪಣ್ಣಾ
 ಯ್ಗಳನು ಮೆಲ್ಲುತ ಧರಿಸಿ ನಾರುಡೆ
 ಹಳುನ ರಾಜ್ಯದಿ ಚರಿಪನಾ ರಘುನಾಥನೆನಗಾಗಿ |
 ಒಲಿದಳಿದಕೆನಗಾಗಿ ಕೈಕೆಯು
 ಕುಲದಮಾನವ ಕಳೆದೆ ರಘುವರ
 ನೆಲವನೊಲ್ಲನೆ ಮತ್ತೆ ಬಾರನೆ ಪುರಕೆ ಹೇಳೆಂದ ||೫೦||

ಎನಲು ಭರತನ ದೃಢವ ಮೆಚ್ಚಿದ
 ತನಯ ತೊರೆ ಚಿಂತೆಯನು ರಾಮನ
 ಘನ ಪದಾಂಬುಜ ಕಾಣೈ ನೀನಿಂದಡವಿಯೊಳು ನಡೆದು |
 ಅನಘ ದುಃಖವ ಕಳೆವನೆನುತಾ
 ಮುನಿಪ ಭರತಗೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಔ
 ತಣವನಾಡಿಸಿ ನಲಿದ ತಣಿಸುತ ರಾಜಪುರಜನರ ||೫೧||

ಸಿದ್ಧಿಗಳು ನರರೂಪದಲಿ ನೆರೆ
 ದಿರ್ದು ಸೇವಾದಿಗಳ ಮಾಡಲು
 ಬರ್ದಿಲರು ಸುರಭೀನುವೊಡನೆ ತಂದು ಪಾಕಗಳ
 ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಲು ಸವಿದು ಸುಖದಿಂ
 ದಿರ್ದು ದಣಿದರು ಮುನಿಯ ಪುಣ್ಯದೊ
 ಳಿದ್ ಮಹಿಮೆಯ ಹೊಗಳಿ ಮೆಚ್ಚಿದ ಭರತ ಪದುಳದಲಿ ||೫೨||

ನೆರೆದ ಸಂಪದವೇ ಚಕೋರಿಯು
 ಭರತನಾದ ಚಕೋರವಕ್ಕಿಯು
 ವರ ಭರದ್ವಾಜಮುನಿಯೆಂಬ ನಿಷಾದನಂದಲ್ಲಿ |
 ಇರುಳ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸೆ
 ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಗೆ ಸಿಲ್ವಿ ರಾಮನ
 ಚರಣಕಮಲ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ನೂಕಿದನು ರಾತ್ರಿಯನು ||೫೩||

ಮರುದಿವಸ ಗಂಗೆಯಲಿ ಮಿಂದನು
 ಪರಿಜನರ್ವರಸುತ್ತ ಮುನಿಸದ
 ಕೆರಗುತಾಣತವಡೆದು ರಾಮಪದಾಬ್ಜ ದರ್ಶನಕೆ |
 ತೊರೆದು ರಥವಾಹನವನಣ್ಣನ
 ಚರಿತೆಯೊರೆವುತ ಚಿತ್ರಕೂಟಕೆ
 ಕರದಿ ಕರವಿಸುತ್ತ ನಡೆದನು ಭರತ ಗುಹೆನೊಡನೆ ||೫೪||

ಜಲಧರನು ಸುಖಭಾಯೆಯಿತ್ತನು
 ಒಲಿದು ಸುಖದಿ ಸವಿಾರ ಬೀಸಿದ
 ಹಳುವದಲಿ ಪಥಿಕರಿಗೆ ಸಂತಸ ಪಯಣಗತಿಯಿತ್ತು |
 ಸುಳಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸುಖವು ರಾಮನು
 ಹಳುವದಲಿ ಹೋಹಾಗ. ಭರತನು
 ಸುಳಿಯೆ ಮೂಡಿತು ತಾನೆ ಮಾರ್ಗದೊಳವನು ನಡೆಯುತಿರೆ ||೫೫||

ಭರತ ಗುಹರಾ ಮೈತ್ರಿ ನಾಕದ
 ಸುರರನೊಲಿಸಿತು ಕುಸುಮ ವರ್ಷವ
 ಗರೆದುಘೇಯಿಂದವರ ತುತಿಸಿದರಂಬರದಿ ನಿಂದು |
 ಹಿರಿಯನಂಘ್ರಿಯ ನೆನವು ರಾಮನ
 ಚರಿತ ಕಥನವೆ ಕಥನ ಮತ್ತೀ
 ನರಿಯ ಮನದಲಿ ಕಾಣನಿತರವ ರಾಮನನ್ನುಳಿದು ||೫೬||

ಭರತನಿಂತ್ಯೆ ತರಲು ರಾಮಗೆ
 ಮರಳಿ ರಾಜ್ಯವನೀಯೆ ಭಯದಿಂ
 ಸುರಪ ರಾಕ್ಷಸ ಹನನ ಕಾರ್ಯವದೆಂತು ನಡೆಯುವುದೊ |
 ಸುರಗುರುವೆ ಮತ್ತಾವ ತಂತ್ರದಿ
 ಭರತ-ರಾಮರ ಮಿಲನ ತಪ್ಪಿಸು
 ಹರಿಯು ಹಳುವದಿ ಭರತರಾಜ್ಯದಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆಸಗು ||೫೭||

ಎನಲು ಶಕ್ರನು ನಕ್ಕು ಸುರಗುರು
 ನಿನಗೆ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣಳೇತಕೆ
 ಕೊನೆಗೆ ಕೆಡುವುದು ಕಜ್ಜ ತಂತ್ರವನೆಸಗೆ ಭರತನೊಳು |
 ತನಗೆ ತಪ್ಪೆಣಿಸಿದರೆ ಕೋಪಿಸ
 ನನಘ ಭಕ್ತರೊಳಿರಡ ಬಗೆದಡಿ
 ಮುನಿನ ರೋಷಾಗ್ನಿಯಲಿ ದಹಿಸುವ ರಾಮ ನಿವಿಸದಲಿ ||೫೮||

ಸಮಗುಣಂಗನುರಾಗ ರೋಷದ
 ಗಮನವಿಲ್ಲವು ಪಾಪಪುಣ್ಯದಿ
 ಮಮತೆಗೊಳ್ಳನು ದೋಷಗಳ ತಾನೆಣಿಸ ರಘುರಾಮ |
 ಅಮಲ ಭಕ್ತಾಭಕ್ತ ಹೃದಯದಿ
 ಸಮತೆಯಿಂ ದಿರುತಿಹನು ಭಕ್ತರ
 ಮಮತೆಗೀವನು ತನ್ನ ಸುಲಭದಿ ಡಿಂಗರಿಗನಾಗಿ ||೫೯||

ನೆನೆಯೆ ಮೋಸವ ಕಾರ್ಯಕೆಡುವುದು
 ವನಕೆ ಬಂದಾ ರಾಮ ಮುಂದಿನ
 ಹನನ ಕಾರ್ಯವನರಿಯನೇ ಭೂಭಾರವಿಳಿಸುವನು |
 ಅನುಜಗರ್ತಿಯನೊರೆದುಪಾಯದಿ
 ಗುಣವನೆಸಗುವ ಮುಂದುಗಡದಿರು
 ನೆನೆವ ಸರ್ವರ ಹಿತನನಾವಗಮೆಂದ ದೇವಗುರು ||೬೦||

ಸುಯ್ದು ಭರತನು ತನ್ನದೃಷ್ಟವ
 ಬಯ್ದು ಕಂಬನಿ ಜಲದಿ ಮಾರ್ಗವ
 ತೊಯ್ದು ರಾಮಧ್ಯಾನದಿಂ ನಾಲ್ಕೆಸೆಯ ದನಿಗೊಳಿಸಿ |
 ಒಯ್ದು ಯಮುನಾ ತೀರಕೆಲ್ಲರ
 ಗೆಯ್ದು ಮಜ್ಜನ ಬಾಪ್ಸವಾರಿಯ
 ಹೊಯ್ದು ಪರಿವಹ ಪೆರ್ಚಿಸಿದನಾ ಭರತ ಕಳವಳದಿ ||೬೧||

ಅಂದು ಯಮುನಾತೀರದಲಿ ನಲ
 ವಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ಕಳೆದು ಪರಿಜನ
 ಸಂದಣಿಯು ನಂದಿರಲು ಗುಹನಾಜ್ಞಾನುಸಾರದಲಿ |
 ತಂದು ನಾವೆಯ ನಿಲಿಸರೆಲ್ಲರು
 ಬಂದು ನದಿಯಂ ಕಳೆದು ಮಜ್ಜನ
 ದಿಂದ ಹೊಂಪುಳಿವಡೆದು ನಡೆದರು ಪಯಣಗತಿಗಳಲಿ ||೬೨||

ಭರತ ಶತ್ರುಹರನ್ನು ನೋಡಿದ
 ತರುಣಿಯರು ಕರೆದೊರ್ವರೊರ್ವರ
 ತರಳೆ ನೋಡಾ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂತೆ ತೋರುವರು |
 ಹರೆಯದಲಿ ವರ್ಣದಲಿ ರೂಪದೊ
 ಳರೆರೆ ನಡೆನುಡಿ ಶೀಲ ತೇಜದಿ
 ಸರಿ ಸಮಾನರು ಮೇಣ್ ಸಹೋದರರಹರೆ ಹೆಚ್ಚೀನು ||೬೩||

ಜಾನಕಿಯ ಜೊತೆಯಿಲ್ಲ ನಾರುಡೆ
ಮೇಣು ಶಿರದಲಿ ಜಟೆಯ ಕಾಣೆವು
ಮೃಗನಮುಖರಾಗಿಹರು ಸೇನಾ ಸಹಿತ ಬಂದಿಹರು |
ವಕಾಸಮತಿಯನು ಸರಿಸುತವರಂ
ಮಾಣಿಸನು ವನವಾಸ ರಾಮಗೆ
ಜಾಣೆ ರಾಮಾನುಜರು ನಡೆದಿಹರೆಂದಳೊರ್ವಸಖಿ ||೬೪||

ಎಂದು ಕೈಕೆಯ ಕೃತ್ಯವೊರೆಯುತ
ಲಂದು ರಾಜ್ಯವನುಳಿದು ರಾಘವ
ಬಂದು ಹಳುವದಿ ಪರುಣವೋದುದ ನೆನೆಯುತಿನೋರ್ಮೆ |
ಇಂದು ಹಿರಿಯಗೆ ಧರೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿ
ಹಿಂದಕ್ಕೆತರೆ ರಾಜಬಿರುದುಗ
ಳಿಂದ ನಡೆದಿಹ ಭರತನೆಂದಾ ತರುಣಿಯರು ನುಡಿದು ||೬೫||

ದೂಷಿಪುದು ತವವಲ್ಲ ಕೈಕೆಯು
ದೋಷಿಯೇ ವಿಧಿನಿಯತಿ ಕಾಲಗೆ
ತೋಷವಿದು ಸಂಘಟಿಸಿ ನಮಗಿಂತಾಯ್ತು ಸತ್ಪಲವು |
ದೋಷಿಗಳು ಮತಿಮಲಿನರಾವು ವಿ
ದೂಷಕರು ಧರ್ಮಾರ್ಥದೂರರು
ಯೋಷೆಯರು ನಾನಾಗಿರಲು ಕರುಣವನು ತೋರಿಹನು ||೬೬||

ಅಜಸುತನ ಸುತ ರಾಮನಾಮವ
ಭಜಿಸಿ ಸಂತತ ಬಂಧು ಸೇನಾ
ವ್ರಜನ ನಡೆಸುತ ತೀರ್ಥ ಮುನ್ಯಾಶ್ರಮವನೊಳಹೊಕ್ಕು |
ಭಜನ ಮಜ್ಜನ ವಂದನೆಗಳಿಂ
ನಿಜ ಶರೀರವ ಕೆಡಹಿ ನಿಲ್ಲದೆ
ಸುಜನವಂದ್ಯನ ಮಾರ್ಗವಿಡಿಯುತ ಭರತ ಮುನ್ನಡೆದ ||೬೭||

ವನದಿ ಕೋಲಕಿರಾತ ವಟುಯತಿ
 ಯಣುಗ ವೈಖಾನಸರ ಕಾಣಲು
 ಮಣಿದು ಮಮತೆಯೊಳವರೆ ನುಡಿಸುತ ಮಧುರವಾಣಿಯಲಿ |
 ಜನನಿ ಜಾನಕಿ ರಾಮಖಕ್ಷ್ಮಿಣ
 ವನದಿ ತಂಗಿದ ತಾಣ ತೋರುವು
 ದೆನುತ ಕೇಳುವನವರ ವಿನಯದಿ ಮನವೊಲಿಸಿ ನಗಿಸಿ ||೬೮||

ರಾಮನಂ ಸುಕ್ಷೇಮದಲಿ ವನ
 ಧಾಮದಲಿ ತಾಂ ಕಂಡನೆಂದಡೆ
 ನೇಮದಿಂದವನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂತೆ ಗೌರವಿಸಿ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಲಿಂಗಿಸುವ ರಘು
 ರಾಮನೆಂತಿಹನೇನ ಹೇಳುವ
 ನಾ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಂಡ ಭಾಗ್ಯದ ಪುಣ್ಯವೊರೆಯೆಂದು ||೬೯||

ಇಂತು ನಿಶಿದಿನ ಪಯಣಗತಿಯೊಳ
 ನಂತರಾಮನ ವನಕೆ ಬರುತಿರೆ
 ಸಂತಸದಿ ಗುಹೆ ಚಿತ್ರಕೂಟವ ತೋರ್ವ ಭರತಂಗಿ |
 ಮುಂತೆಸವ ಮಂದಾಕಿನೀ ನದಿ
 ಕಂತುಜನಕ ಸ್ನಾನದಿಂ ಪು
 ಣ್ಯಾಂತರಂಗದಿ ಪರಿವ ತೀರ್ಥವ ನೋಡು ನೋಡಲ್ಲಿ ||೭೦||

ಅಲ್ಲಿ ಮಂದಾಕಿನಿಯ ತೀರದಿ
 ಚೆಲ್ವ ಗುಡಿಸಲು ಕಾಣದೇ ನೋ •
 ಡಲ್ಲಿ ಮೂವರು ನಿಂದ ವೈಕುಂಠಮದು ನಡೆಯೆನಲು |
 ಚೆಲ್ಲಿ ದೇಹವ ನಮಿಸಿ ಹೊರಳಿದ
 ರಲ್ಲಯೋಧ್ಯಾಪುರಕೆ ಮರಳಿದ
 ಸಲ್ಲಲಿತಗುಣ ರಾಮಚಂದ್ರಮನೆಂಬ ರೀತಿಯಲಿ ||೭೧||

ವಿಶ್ರಾಮ ೧೨

ಸೋ|| ನಡೆದನುಜ ಗುಹರೊಡನೆ ಪಯಣದೊ

ಳಡವಿಯಲಿ ರಘುವರನ ಕಂಡನು

ಕೆಡದು ಚರಣದಿ ಠಾಮಭಕ್ತಿಯ ಸೂರೆಮಾಡಿದನು ||

ರಾಮ ಚರಣದಿ ಭಕ್ತಿ ಮನದಲಿ

ರಾಮನಾಮ ಸ್ಮರಣೆ ಸಂತತ

ರಾಮದರ್ಶನವೊಂದು ಮುತ್ತಿನ್ನೇನ ಕಾಣದಿರೆ |

ರಾಮಮಯಮಾಯಾ ವನಾಂತರ

ರಾಮರೂಪದಿ ಸಕಲ ಖಗಮಿಗ

ರಾಮಗಿರ್ಯಾಶ್ರಮನ ತೋರುತಲತ್ತ ಹಾರುವುವು

||೧||

ಚಿತ್ರ ಕೂಟದಿ ರಾಮನೆದ್ದನು

ಮಿತ್ರನುದಯಿಪ ಮುನ್ನ ಸೀತೆ ಎ

ಚಿತ್ರ ಕನಸನು ಕಂಡಳಂದಾ ಭರತ ಬಸನದಲಿ |

ಭಕ್ತ ಚಾಮರ ತೊರೆದು ಪರಿಜನ

ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವ ಸಹಿತ ಭಯದಲಿ

ಮಿತ್ರಕುಲಪತಿಯೆಡೆಯ ಸೇರುತ ಶರಣುವೋದಂತೆ

||೨||

ಅಳುತ ಕೈಕೆ ಸುಮಿತ್ರ ವರ ಕೌ

ಸಲೆ ರಘೂಜನ ಮುಂದೆ ನುಡಿಯದೆ

ಬಳಲಿ ಕಂದಿದ ವೊಗದಿ ನಿಂದಿರುವಂತೆ ಕನಸಾಯ್ತು |

ಇಳೆಯ ಮಗಳಾ ಸ್ವಪ್ನವರಿಯುತ

ಲೊಲಿದುದೇ ಕಡುಕಷ್ಟ ಲಕ್ಷ್ಮಣ

ಮುಳಿದುದೇ: ವಿಧಿ ದುಃಖನಾರ್ತೆಯ ಕೇಳ್ವೆವಾವಿದು

||೩||

ಎಂದು ರಾಮನು ಶಿವನ ಚರಣ
 ದ್ವಂದ್ವ ಪೂಜಿಸಿ ಸುರರೆ ಸಂತರ
 ವಂದಿಸಿದ ನುಡಿವುತ್ತುಲುತ್ತುರದಿಶೆಯ ನೋಡಿವನು |
 ಎಂದು ಕಾಣದ ಧೂಳಿ ಗಗನವ
 ನಿಂದಡರ್ದುದು ಭಯದಿ ಖಗಮಿಗ
 ನೊಂದು ಬಂದೋಡುತಿವೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನೋಡಿದಚ್ಚರಿಯು ||೪||

ಎನಲು ನೆರೆದ ಕಿರಾತರೆಂದರು
 ವಿನಯಮತಿ ಬರುತಿಹನು ಭರತಂ
 ಜನರ ಸೇನಾ ಬಂಧು ಬಾಂಧವ ತಾಯಿಯರ್ವೆರಸಿ |
 ಅನುಜ ಬಹನೇಕೆಂದು ಸರ್ವರ
 ವನಕೆ ತಹನೇಕೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ
 ಮನದಿ ಕಾತರಗೊಂಡ ರಾಘವ ಬಂದುದಂ ನೆನೆದು ||೫||

ಬರುವ ರಾಜ್ಯವನಿರಿಸೆ ತನ್ನೊಳು
 ಮರೆತು ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯನು ನಗರಿಗೆ
 ಮರಳುವರೆ ವರಕೈಕೆ ಬಂದಳೆ ಸಂತವಿಸೆ ತನ್ನ |
 ಇರಲಿ ತನ್ನಾಜ್ಞಾ ನುನರ್ತಿನಿ
 ಭರತನೆನ್ನುತ ನೆನೆಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ನೊರೆದ ತನ್ನೊಳು ಕಂಡ ವಿಷಯವನಣ್ಣದೇವಂಗಿ ||೬||

ಕೇಳೆಲೆ ಪ್ರಭು ನಿನ್ನ ದೂತನ
 ಕಾಳು ನುಡಿಯಂ ಮುನ್ನಮನ್ನಿಸಿ
 ಮೇಲನೊರೆವೆನ್ನೀ ಸ್ವತಂತ್ರನ ಗಣಿಸದಾಲಿಪುದು |
 ಪಾಲಿಸುವೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವ
 ಕಾಲಗುಂ ಕಾಲನಹೆ ಸಕಲ ಜಗ ಜೀ
 ವಾಳಿಗಳ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ನಿನ್ನವರೆಂದು ನೋಡುತಿಹೆ ||೭||

ಪರಮ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ, ಮಾನವ
 ಸಿರಿಯಮದ ರಾಜ್ಯಮದ ಹೆಚ್ಚಲು
 ಮೆರೆವನಾಗಸ ಭೂಮಿಯೊಂದೆನುತಂಧನಾಗುತಲಿ |
 ಭರತನಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ
 ಹಿರಿಯ, ಸುಜ್ಞಾನದಲಿ ಶಂಕರ,
 ಧರೆಯು ತಿಳಿದಿಹುದೀ ವಿರಾಗಿಯ ಸಾಧುಸದ್ಗುಣವ ||೮||

ದೊರೆಯಲೀ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವು
 ಭರತನಾದೊಡಮೇನು ಧರ್ಮದ
 ವರ ರಹಸ್ಯವ ಸಾಧುಮರ್ಯಾದೆಗಳ ಮರೆಯುವನು |
 ಇರಲಿರಲು ವನದಲ್ಲಿ, ಪಟ್ಟಕೆ
 ಹಿರಿಯ ನೀನಹುದೆಂಬ ಕಾರಣ
 ಶಿರಕೆ ಶೂಲವನೊಡ್ಡಿ ಭೂಮಿಯನಾಳ್ವ ಬಗೆಯುಂಟೆ ||೯||

ಮಾಡಿ ನಿಷ್ಕಂಟಕನ ರಾಜ್ಯವ
 ರೂಢಿಸಲು ಶತ್ರುಘ್ನ ಸಹಿತೀ
 ಮೂಢ ಸೈನ್ಯ ವರೂಢ ಧನು-ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳೆರಸಿ |
 ಕಾಡಿಗೆಯೆತಹನೇಕೆ ನಿಮ್ಮಡಿ
 ಕೇಡ ಮಾಡದೆ ಬಿಡನು ಮಣ್ಣಿನ
 ಬೀಡಿನೀ ಮೋಹದಲಿ ದೇವರಪಾದ ಮರೆತಿಹನು ||೧೦||

ಎಕೆ ತುರಗ ಪದಾತಿ ರಥ ಗಜ
 ವೇಕೆ ಮನದಲಿ ದುಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ
 ಯೇಕೆ ಸೈನ್ಯ ಸಮೇತ ಬರುವನು ರಾಮನನ್ನರಸಿ |
 ಲೋಕದೀ ಸಂಪದದ ಮದದಲಿ
 ಸಾಕೆನಿಸದಿರೆ ಭರತನೊರ್ವನ
 ದೇಕೆ ಯತಿಮುನಿಯಾದೊಡಂ ಮದದಿಂದ ಮರೆಯುವನು ||೧೧||

ಗುರು ಸತಿಯ ರಮಿಸಿದನು ಸೋಮನು
 ಹೊರಿಸಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನು ನೃಪ ಭೂ
 ಸುರರ ಭುಜದಲಿ ಕೆಟ್ಟು ಕಳೆದನು ಶಕ್ರ ಪದವಿಯನು |
 ಸಿರಿಯನುದದಲಿ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು
 ತೊರೆದನಸುವನು ಬಹುದನರಿಯದೆ
 ಭರತ ಕೆಡುವನು ಕೆಣಕಿ ಲೋಕದಗರುವ ದೇವರನು ||೧೨||

ತೊರೆದು ರಾಜ್ಯವ ರಾಜದೊಡಿಗೆಯ
 ತೊರೆದು ಪಣ್ಣಾಯ್ಗಳನು ಮೆಲ್ಲುತ್ತ
 ಚರಿಸ ನೀನಸಹಾಯನೆಂಬುದನರಿತು ಕೊಲುವುದಕೆ |
 ಅರೆದು ನುಂಗುವೆನಿನನ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ನಿರವ ಮರೆದನೆ ಮನದೊಳಾಗಳೆ
 ಭರತರಾಯನ ಕೊರಳ ಹಿಂಡಿದೆ ಬಲವ ನೋಡೆಂದ ||೧೩||

ಕೇಳಿದನುಚಿತವಲ್ಲ ಭರತನ
 ಕೋಳುವೋಗಿಸಿ ಮದದಿ ಮೆರೆಯುವ
 ಬಾಳ ಸೀಳುವೆ ಚಾಪ ಬಾಣಾವಳಿಯ ತಾರೆನಗೆ |
 ಭಾಳನಯನನ ಮರೆವೊಗಲಿ ಸೇ
 ನಾಳಿ ಸಹಿತಲಿ ದಿಂಡುಗೆಡಹುವೆ
 ಕೋಳಿಮರಿಗಳ ಹದ್ದು ಹಾರಿಸ ತೆರದಿ ನಿವಿಸದಲಿ ||೧೪||

ರೋಷಭೀಷಣನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಘಾಸಿನಡೆದುದು ಲೋಕ ಭಯದಲಿ
 ಮೋಷಮಾಡುದು ನಿಜವನರಿಯದೆ ಸಮರ ಹೊಡುವನು |
 ಆಸೆಯೇ ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯದಿ
 ಮೋಷ ಬಗೆವನೆ ರಾಮಚಂದ್ರಗೆ
 ಬೀಸಿದನೆ ವಿಧಿಮಾಯೆ ಮತ್ತೆಯು ಹರಮಹಾದೇವ ||೧೫||

ಅನಿತರಲಿ ನಭವಾಣಿ ಕೇಳ್ವುದು
ತನಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಿಜವನರಿಯದೆ
ಮುನಿಯಾದಿರು ನೀ ಶರವತೊಡದಿರು ರಣವನೊಡ್ಡದಿರು |
ಘನಪರಾಕ್ರಮಿ ನೀನು ನಿನ್ನಯ
ಘನತೆಯರಿವವರಾರು ಭರತನ
ಗುಣವ ಬಲ್ಲವರಾರು ಮುಳಿಯದಿರೆಂದು ಮೊಳಗಿದುದು ||೧೬||

ಅಹುದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಮದ
ತಹುದು ದುರ್ವಾಸನೆಯನಾದೊಡೆ
ಕುಹಕವೆಣಿಸನೆ ಭರತನಹಿತನೆ ನಮಗೆ ಮುಳಿವವನೆ |
ಸಹಿಸು ಕೋಪವು ತರವೆ ತಮ್ಮನ
ಮಹಿಮೆಯಿರಿಯುವೆ ಬಂದ ವಿಸಿನಕೆ
ಮಹಿಯ ಸಂಪದವೊಡೆದು ಪಟ್ಟವನೊಪ್ಪಿಸತ್ತಿನಗೆ ||೧೭||

ಬರಲಿ ವಿಧಿ ಹರಿಹರರ ಪದವಿಯು
ಗರುವಗೊಳ್ಳುವನಲ್ಲ ನಾಕದ
ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲುವನಲ್ಲ ಮತ್ತಿದ ಸರಕುಮಾಡುವನೆ |
ಇರುಳೊಗೆಯೆ ಹಗಲಲ್ಲಿ ಮೇಘವ
ನುರು ಗಗನ ನುಂಗಿದರು ಧಾರುಣಿ
ತೊರೆಯೆ ಶಾಂತಾಗುಣವ ರಾಜ್ಯಕೆ ಭರತನೊಡಬಡನು ||೧೮||

ಮೇರು ಚಲಿಪುದೆ ಮಶಕ ನಾದಕೆ
ವೀರನಹ ವೈರಾಗಿ ಸೋಲ್ವನೆ
ಧಾರುಣಿಯ ಸಂಪದಕೆ, ಬಂದಿಹನೊಲಿದು ಪ್ರೀತಿಯಲಿ |
ಕ್ಷೀರಮಂ ಹೀರಿಹನು ವಿಷಮಯ
ವಾರಿಯಂ ನೂಂಕುತ್ತ ಭರತ
ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಯಿಂದಲತುಲ ಕ್ಷೀರಮಮಯನೆಂದ ||೧೯||

ಭರತ ಜನ್ಮವ ತಾಳದಿದ್ದೊಡೆ
 ಪರಮ ಧರ್ಮ ಧರೀಣರಾರಿಹೆ
 ರರರೆ ಧರಣಿಯ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಪರಾಯಣರು ಬಹರೆ |
 ಅರಿವರಾವರು ಭರತರಾಯನ
 ಚರಿತೆಗಳ ಸೌಮಿತ್ರಿ ರವಿಕುಲ
 ಪರಮಘನ ಚರಿತಾರ್ಥವೆನಿಸಿತ್ತವನ ಜನ್ಮದಲಿ ||೨೦||

ಎಂದ ವಾಣಿಯ ಕೇಳ್ತು ಸಂತಸ
 ದಿಂದ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಹರಿ
 ತಂದ ಭರತನ ಕಾಣುವಾತುರದಿಂದ ನಂದಿರಲು |
 ಬಂದನುತ್ತಾಹದಲಿ ನದಿಯಲಿ
 ಮಿಂದು ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಜಲದಲಿ
 ತಂದೆ ರಘುಪತಿಯಂಘ್ರಿ ದರುಶನಕೆಂದು ಹೊರವಂಟ ||೨೧||

ನಿಲಿಸಿ ಪರಿಜನ ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾ
 ವಳಿಯನಲ್ಲಿಯೆ ಗುರುಗಳಾಣತಿ
 ತಳೆದು ತಾಯ್ಗಳ ನಮಿಸಿ ಗುಹೆ ಶತ್ರುಘ್ನರೊಡಗೂಡಿ |
 ಒಲಿವನೇ ರಾಘವನು ಧಾರುಣಿ
 ಗಳುಪಿ ಮೂತಿಯ ವರಕೆ ಸೋಲುತ್ತ
 ಭಲಕೆ ಮಣಿದವನೆನುವನೋ ಮೇಣೆನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸುವನೊ ||೨೨||

ತನಗೆ ಸೇವಕನೆಂದು ಬಗೆವನೊ
 ಕೊನೆಗೆ ದುರ್ಗುಣನೆಂದು ನೋಡನೊ
 ಮನುಕುಲೋತ್ತಮನಂಘ್ರಿತಲದಲಿ ಶರಣುವೊಕ್ಕವರ |
 ಮನದ ದುಃಖವ ಕಳೆವನಾ ಹರಿ
 ಯೆನಗೆ ತಾನೊಲಿಯದಿರ ಭಕ್ತರೊ
 ಕನಘ ಸಂತತ ಸೇವೆಗೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷಮಿಸದಿರನೆಂದ ||೨೩||

ಹಿಂದಡಿಯನಿಡುತಿದ್ದ ಜನನಿಯ
ಕುಂದುಗಳ ನೆನೆಯುತ್ತ ಪುನರಪಿ
ಮುಂದಡಿಯನಿಡುತಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯ ಬಲದ ಧೈರ್ಯದಲಿ |
ಇಂದಿನಗೆ ರಘುರಾಮನೇ ಗತಿ
ಯೆಂದು ಹಿರಿಯನ ಗುಣವ ನೆನೆಯುತ್ತ
ಲಂದು ಬಂದನು ನಡೆದು ಶೀಘ್ರದಿ ಹರಿಯ ಹೊರೆಗಾಗಿ ||೨೪||

ಶಕುನಗಳ ನೋಡುತ್ತ ಲೊಮ್ಮಿಗೆ
ಸುಖವು, ಕಡೆಯಲಿ ದುಃಖವಪ್ಪುದು
ಪ್ರಕಟವಿದು ತಾನೆಂದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಗುಹನು ಭರತಂಗೆ |
ಭಕುತಿಯೇ ಗತಿಯೆಂದು ನೋಡುತ್ತ
ವಿಕಿರಿದುಪಲಾಳಿಗಳ ಭಕ್ತ
ಪ್ರಕರ ಪಾಲಕನಾಳ್ ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕ ನಲವಿನಲಿ ||೨೫||

ಸರುವ ಸಂತಸದಿಂದ ತುಂಬಿರೆ
ಹರಿಯು ನೆಲೆಸಿಹ ವಿನವುತ್ತಮ
ಧರಣಿಪಾಲಕನಾಳ್ ರಾಜ್ಯದವೋಲು ಸುಖದೊಳಿರೆ |
ವರ ವಿವೇಕ ನೃಪಾಲ, ಮಂತ್ರೀ
ಪರಮುಘನ ವೈರಾಗ್ಯ ಶಮದಮ
ವುರುವ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ವನರಾಜ್ಯದಲಿ ಬೇರುಂಟೆ ||೨೬||

ಸುಭಟರೇ ಯಮನಿಯಮ ಮತ್ತಾ
ಸುಬಲ ಪರ್ವತ ರಾಜಧಾನಿಯು
ಅಬಲೆ ಶಾಂತಿ-ಸುನೀತಿ ಶುಚಿ ರಾಣಿಯರು ನರಪತಿಗೆ |
ವಿಬುಧನೃಪ ಸರ್ವಾಂಗ ಭೂಷಿತ
ನಭಯ ರಾಮಾಶ್ರಯದಿ ಸುಖಗಳ
ನುಭವ ಪಡೆಯುತ್ತಲಿದ್ದ ಸಾನಧಂದಲಿ ತಪ್ಪದೆಯೆ ||೨೭||

ಆ ವಿವೇಕ ನೃಪಾಲ ದುಷ್ಟಮು
 ತೀ ವಲಯಮಂ ಜಯಿಸಿ ರಾಜ್ಯವ
 ಪಾವನಂ ಗೆಯ್ದಿಹೆನು ಕಂಟಕಗಳನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು |
 ಭಾವಿಸಿದ ಸುಖ ಸಂಪದಂಗಳು
 ತೀವಿಡತಶಯದಿಂದ ತುಂಬಿರ
 ಲಾ ವಿರಾಗಿಯು ಕಂಡ ರಾಮಾಶ್ರಮದ ಸೊಬಗುಗಳ ||೨೮||

ಬರುತ ನೋಡಿದನಾಶ್ರಮಂಗಳ
 ಪುರವ ನಗರ ಗ್ರಾಮವರಮನೆ
 ಪರಮಘನ ಸೌಧಂಗಳನು ಗುಡಿಸಲು ಕುಟೀರಂಗಳ |
 ಚರಿಪ ಶುಕಪಿಕ ಪಕ್ಷಿ ನಿಕರವ
 ಕರಡಿ ಕಪಿ ಹುಲಿ ತೋಳ ಗಜಗಣ
 ತೊರೆದು ನಿಜವೈರವನು ನೆರೆದಿರೆ ವನದಿ ವೈತ್ತಿಯಲಿ ||೨೯||

ಝರಿಯ ನಿಸ್ಸದ ಮದಗಜದ ರವ
 ಹರಿಯ ಗರ್ಜನೆ ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲಾ
 ವರವನದಿ ಚಾತಕ ಚಕ್ರೋರ ಮರಾಳ ಕಲಹಂಸ |
 ಚರಿಸಿ ಶುಕಪಿಕ ಮುದದಿ ಹಾಡುತ
 ಮರದಿ ಕುಳಿತು ಮನೋಜ್ಞ ದನಿಯಲಿ
 ಕರೆದು ಪಾಂಥರ ದಣವ ತೊಡೆವುವು ಸುಖದ ಗಾಯನದಿ ||೩೦||

ತುಂಬಿಗಳ ರ್ಘೀಂಕಾರ ನವಿಲುಗ
 ಳಂಬರದಿ ಕುಣಿದಾಡೆ ಮಂಗಳ
 ತುಂಬಿದುದು ಲೋಕದಲಿ ಮೂಡಿತು ಸೌಖ್ಯ ಸರ್ವರಲಿ !
 ತುಂಬಿ ಪೂ ಪಣ್ಣಯ್ಯಂ ತಮ
 ಬಿಂಬ ಮಾದುದು ಸುಖಕೆ ಧರಣಿಯ
 ನಂಬಿಸುತ್ತಲಿ ನೆಗಿಸಿ ಕಷ್ಟವ ತೊಡೆದು ಹಿತಗೆಯ್ದು ||೩೧||

ಅರಸಿ ಬರುತಿಹನಿಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯು
ಚರಣದೇವಿವಿಡಿಯುತ್ತ ರಘುವರ-
ಗಿರಿಯ ದರ್ಶನಮಾಗೆ ಪುಳಕೋದ್ಗಮದ ತನಿಸುಖದಿ |
ನೆರೆದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ತಪದಿಂ
ಕರೆಯೆ ಕಾಣದ ರಾಘವೇಂದ್ರನ
ಸಿರಿವೊಗದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನೆನೆಯುತ ಸುಖವನನುಭವಿಸಿ ||೩೨||

ಭರತ ತರುಣಜಿಗಳ ನೋಡಿದ
ನೆರಳನೀವುವು ಮಾವು ಸಂಪಗೆ
ಕರಡಿ ಜಂಜು ತಮಾಲ ಕಕ್ಕಟೆ ಹಲಸು ಮೊದಲಾದ |
ಅರಳಿದಲರಿಂ ಬಿರಿದ ಫಲದಿಂ
ಧರೆಗಿಳಿಯುತಿವೆ ಮಧುವನೊಸರುತ
ತರತರದ ಫಲಪುಷ್ಪ ಸಂಕುಲವೀ ವನದೊಳಿಂದ ||೩೩||

ಹೊಳೆವ ವೃಕ್ಷಾವಳಿಯ ಮಧ್ಯದೊ
ದೇಳೆ ಚಿಗುರಿನಿಂ ನಿಂದ ವಟತರು
ಫಲಕುಸುಮ ಭಾರದಲಿ ಸರ್ವರ ಮನವ ಸೆಳೆಯುವುದು |
ಎಲೆಗಳಾಗಸ ಬಣ್ಣ ಪಣ್ಣಳು
ಹೊಳೆಯೆ ಕೆಂಬಣ್ಣದಲಿ ನಾಲೊಗ್ಗ
ಕಲೆಸಿ ತಿಮಿರಾರುಣವ ತಾಣವನಿದನು ವಿರಚಿಸಿದ ||೩೪||

ಕಟ್ಟಿ ವಟಮೂಲದಲಿ ಮನೆಯ
ನ್ನಿಷ್ಟ ದೇವರು ಕುಳಿತಿಹರು ಜಟಿ
ಗಟ್ಟಿ ವನಮುನಿಯಂತೆ ವೇದಾವಳಿಯ ನೀತಿಯಲಿ |
ಇಟ್ಟು ಹಿಟ್ಟಿನ ರಂಗವಲ್ಲಿಯ
ನೆಷ್ಟು ಸೊಗದಲಿ ತುಳಸಿಯು ಕ
ಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕಾವಳು ಸೀತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪೊರೆವ ತರುಗಳನು ||೩೫||

ನೋಡು ವಟಿ ಭಾಯೆಯಲಿ ಜಗಲಿಯ
ಮಾಡಿಹಳು ಸೀತಾರಮಣಿ ಮಾ
ತಾಡುತಿಹನಾ ಜಗಲಿಯಲಿ ಮುನಿಗಳೊಳು ರಘುವರನು |
ಹಾಡಿ ಕತಿಗಳ ಕೇಳಿ ದುಃಖನ
ದೂಡಿ ದಿನಗಳ ನೂಕುತಿರುವರು
ನೋಡು ರಾಮಾಶ್ರಮವನಂದನು ಗುಹನು ಭರತಂಗೆ ||೩೬||

ಎನಲು ಹೊಂಪುಳಿ ನಡೆದು ಮರೆತನು
ತನುವ ಕಣ್ಣೀರ್ಗಲಿ ಕಾಣದೆ
ಮನದ ಹರುಷದಿ ಮುಗುಳು ನಗೆಯಲಿ ಕಾಲುತೊಡರುತಿರೆ |
ಅನುಜ ಗುಹರೊಡಗೂಡುತಾತುರ
ಮನದಿ ರಾಮಸ್ಮರಣೆಯಲಿ ಬರೆ
ಮಣಿದು ವಿನಯದಿ ನೆಲದಿ ಮೂಡಿದ ರಾಮಪದಗಳಿಗೆ ||೩೭||

ಭರತನಿರವನು ಕಂಡು ಖಗತತಿ
ಹರಿಯ ಗುಣಗಾನವನು ನುಡಿವೊಲು
ಧರಣಿಜಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸುಖೇಮಗಳ ವೇಳ್ವವೊಲು |
ನೆರೆದು ಸರಗೆಯ್ಯುತಿರೆ ಮಿಗಗಣ
ವುರುತರ ಪ್ರೇಮದಲಿ ನೋಡುತ
ತಿರುಗಿ ರಾಮಾಶ್ರಮವ ತೋರುವುನತ್ತಮೊಗಮಾಡಿ ||೩೮||

ಹೊಗುತ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮವ ಹೃದಯದಿ
ಧಗಧಗಿಪ ಕಡುಶೋಕವಾರಿತು
ಸಿಗಲು ದರ್ಶನ ಯೋಗಿ ತತ್ವ ವಿರಾಗ ದರ್ಶಕನ |
ಸೊಗದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾಮನಿದಿರೊಳು
ನಗುತ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಭರತ ಕಂಡನು
ಗರುವದೇವನು ಕೊಡುವನುತರ ತಮ್ಮಗನುನಯದಿ ||೩೯||

ಶಿರದಿ ಜಟಿ ಸೊಂಟದಲಿ ಮುನಿಪಟ
ಕರದಿ ಶರ ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮುಕ
ಮೆರೆಯೆ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧು ಸಮಾಜ ಕುಳಿತಿರಲು |
ಸ್ಮರನು ಮುನಿವೇಷದಲಿ ತತ್ತ್ವನ
ನರಸಿ ರತಿವೆರಸುತ್ತಲಿರುವೊಲು
ಮೆರೆದನಾ ರಘುರಾಮ ಸೀತಾ-ಲಕ್ಷ್ಮಣವೆರಸಿ ||೪೦||

ಕಾಣನೀ ಲೋಕವನು ಭರತನು
ಕಾಣನಿತರವ ರಾಮನಲ್ಲದೆ
ಶೂನ್ಯಮಾಗಹುದವನಿ ರಘುವರನೊಬ್ಬನನ್ನುಳಿದು |
ವಿನಿದಣ್ಣನ ಕುರುಹ ನೋಡುವ
ತಾಣವೆಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಭರತನ
ವಾಣಿಯೇ ರಾಮಜಪ ವನದೊಳಗೆಲ್ಲ ನಾಮಮಯ ||೪೧||

ಬಂದು “ ರಕ್ಷಿಸೆನಾಥನಾಥ ಮು
ಕುಂದ ಕಾಯ್ತಿ ”ಯೆಂದು ತತ್ತ್ವದ
ವೃಂದದಲಿ ಹೊಡೆನುರಳಿ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ಕಾಲ್ಪೊಳೆಯೆ |
ಬಂದ ಭರತನ ಹೃದಯದೊಳವೊ
ಕ್ಕಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಮನದಲಿ
ತಂದೆ ರಾಘವ ಮರೆತ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲಿ ಬಾಹ್ಯವನು ||೪೨||

ಭರತನಡಿಗಳಿಗೆರಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಕರೆಯುತ್ತಣ್ಣನ ತಂದೆ ರಾಮಾ
ವರಜನೆರಗುವ ನೋಡಿನಲ್ಕಾ ರಾಮನೆಳ್ಳರದಿ |
ಕರದ ಕಾರ್ಮುಕ ಬಾಣ ಕೈಯಿಂ
ದುರುಳೆ ಧೈರ್ಯವು ಸರಿಯೆ ತಮ್ಮನ
ಹಿರಿದು ಮನ್ನಿಸಿ ನೊಸಲನೆತ್ತಿದನೊಸೆದು ನಸುನಗುತ ||೪೩||

ಎರಡು ದೇಹಗಳಾತ್ಮವೊಂದೇ
 ಭರತ-ರಾಮರ ಮಿಲನ ಲೋಕಕೆ
 ತರದಿಹುದೆ ಮಂಗಳವ ವಿನರಿಸಲಾರು ಬಲ್ಲಿದರು |
 ಹರಿಯ ಮಾಯಾ ನಾಟಕವ ಕವಿ
 ಯರಿಯ ಬಲ್ಲನೆ ಶೇಷಗಳವೇ
 ಸರಸತಿಗೆ ನಿಲುಕದಿರಲುಳಿದರ ಮೃತಿಗೆಟಕುವುದೆ ||೪೪||

ಕಲಿತು ಸುರರಾಗಸದಿ ಭರತಂ
 ಗೊಲಿದು ರಘುವರ ಪುರವ ಸೇರ್ವನೊ
 ನೆಲದ ಭಾರವ ಕಳೆಯೆ ಮರೆವನೊ ಹಳುವ ತೊರೆಯುವನೊ |
 ತಿಳಿಯ ಬಲ್ಲವರಾರೆನುತ ಮಿಗೆ
 ಹೆಲುಬುತಿರೆ ಸಂತವಿಸಿದನು ಬ
 ದಿಫಲರ ವರಗುರು ರಾಮ-ಭರತರ ಮಹಿಮೆಯೊರೆಯುತಲಿ ||೪೫||

ನುಡಿಸಿ ರಿಪುಸೂದನನ, ಪದದಲಿ
 ಕೆಡೆದ ಗುಹನನ್ನಪ್ಪಿ ಸರ್ವರ
 ನೊಡನೆ ವಂದಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿದನೆಲ್ಲರನು ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ನೊಡವಿ ಸುತೆಯಂ ಕಂಡು ಶತ್ರುಹ
 ನೊಡನೆ ಚರಣಕ್ಕೈರಗಿ ಪರಕೆಯು
 ಪಡೆದು ಹರ್ಷವ ತಾಳ್ವ ಭರತನು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೪೬||

ಆರು ನುಡಿಯರು ಕೇಳರಾರುಂ
 ಸೂರೆಯಾಯ್ತು ಪ್ರೇಮ ಹಳುವದ
 ಪಾರ ಮೌನವನ್ನೊಡೆದು ರಾಮಂಗೆರಗಿ ಗುಹನುಡದ |
 ಭೂರಮಣ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಕಾಣಲು
 ಸಾರಿಹುದು ಮುನಿನಿಕರ ಪುರಜನ
 ರಾರಯಿದು ಸುಕೇಮ ಮೂವರು ಮಾತೆಯರು ಸಹಿತ ||೪೭||

ಬಂದನೇ ಗುರುವೆಂದು ಶತ್ರುಹ
ನಿಂದಿರೆಯ ಬಳಿ ನಿಲಲು ರಾಮನು
ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಗುಹರೊಡಗೂಡಿ ನಮಿಸಿದನು |
ತಂದೆ ನಡೆದೈತಂದೆಯಾ ಏ
ಳೆಂದು ಮುನಿಯೆತ್ತಿದನು ಮೂವರ
ನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ಹೊಗಳಿದನು ರಾಘವನ ಮಹಿಮೆಗಳ ||೪೮||

ರಾಮನಸ್ತಿದ ಗುಹಪವಿತ್ರನು
ಭೂಮಿಯೊಳೆನುತ ನೊಸಲನೆತ್ತಿದ
ಭೂಮಿಯಮರನು ಹೊಗಳಿ ವಹಿಯಿಂ ಸುಧೆಯ ಕೊಟ್ಟಂತೆ |
ರಾಮ ಭಜನೆಗೆ ಮಿಗಿದಾವುದು
ರಾಮ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸರಿಯದಾವುದು
ರಾಮದೂತರೆ ಜಗದಿ ಪಾವನರೆಂದು ಹೊಗಳಿದನು ||೪೯||

ನೋಡಿ ಬಂದಿಹ ಜನರ ಹೃದಯದ
ಗೂಢಗಳನರಿಯುತ್ತ ತಾ ಮಾ
ತಾಡಿಸಿದನಿಲ್ಲರನು ಕರುಣಾಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ |
ನೀಡಿ ಸರ್ವರ ಬಯಕೆ ಭಕ್ತರ
ಪಾಡುಗಳ ಬಲ್ಲವನು ಹರುಷದ
ಗಾಢಿಕೆಯಲಾ ದೇವ ಮೆರೆವನು ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯನು ||೫೦||

ಸೋರಗಿ ಬಾಡಿದ ಬಳ್ಳಿಯೊಲು ಕರ
ಕರಗಿ ಕಂದಿದ ತಾಯಿ ಮೂವರ
ಹೊರಗೆ ಬರುತಾ ಕೈಕೆಗೆರಗಿದ ಮೊದಲು ಸಂತಪಿಸಿ |
ಕೊರಗದಿರು ವಿಧಿ ನಿಯಮದಂತೀ
ಕರುನು ಮೂಡಿತು ಹಣೆಯ ಬರಹವ
ನೊರೆಸಲಾಪರೆ ದುಃಖಮಿದಕೇಕೆಂದ ರಘುರಾಮ ||೫೧||

ಎರಗಿದನು ಕೋಸಲೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯ
 ಚರಣಯುಗಳಿಗೆ ಹರುಷನುಡಿಗಳ
 ನೋರೆದು ದೈವಾಯತ್ತಮಾಯ್ತಿದು ಲೋಕಮದರಿಂದ |
 ಬರಿದೆ ದೂಷಿಪುದಲ್ಲ ಬಂದುದ
 ನರಿತು ಸವೆವುದೆ ಧರ್ಮಮೆಂದೊಡೆ
 ತರಳರಿವರ್ನನ್ನೆ ಮುಂಡಾಡಿದರು ಮುದದಿಂದ ||೫೨||

ಅಗುಜ ಜನನೀ ಜನರ ಸಹಿತಾ
 ಮನುಕುಲೋತ್ತಮ ರಾಮಚಂದ್ರನು
 ಮುನಿವಸಿಷ್ಠನ ಕರೆದನಾಶ್ರಮಕೆಯ್ಗೆ ಕರುಣದಲಿ |
 ಮುನಿಯನುಜ್ಞೆಯ ಪಡೆದು ಸರ್ವರು
 ವನದ ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಶೋಭಾ
 ನನನ ನೋಡುತ ನಡೆದು ರಾಮಾಶ್ರಮವ ಸೇರಿದರು ||೫೩||

ಬಂದು ಋಷಿಪತ್ನಿಯರ ಸಹಿತಲ
 ರುಂಧತಿಯು ಜಾನಕಿಯ ಸಂತಸ
 ಧಿಂದ ಕಾಣಲ್ಪೊಡನೆ ಗುರುಸತಿ ಚರಣ ಕೆರಗಿದಳು |
 ಬಂದ ನಾರೀವೃಂದಮೆಲ್ಲವ
 ನಂದದಿಂ ಮನ್ನಿಸುತ ಹಿರಿಯರ
 ವಂದಿಸುತ ಮಾತಾಡಿಸಿದಳ್ಳೆಲ್ಲರನು ಪದುಳದಲಿ ||೫೪||

ಅತ್ತಿಯರ ಕಾಲ್ಪಡಿಯೆ ಕೋಮಲೆ
 ಗೆತ್ತಲೀ ವಿಧಿ ಕಷ್ಟವಿತ್ತನೆ
 ನುತ್ತು ಕಂಬನಿಗರೆದು ತೊಡೆಯೊಳು ಸೊಸೆಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ |
 ಎತ್ತಲೊಯ್ದಾ ರಾಜಕುಮರಿಗೆ
 ಕುತ್ತವೆಸಗಿತು ಕೋಮಲಾಂಗಿಯ
 ನೊತ್ತೆಯಿಟ್ಟೆವೆ ವಿಪಿನಕಕಟಾಯೆಂದು ಮರುಗಿದರು ||೫೫||

ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿ ಹ ಹಂಸದಂದದಿ
 ಲಲನೆಯರು ನಡುಗಿದರು ನೋಯುತ
 ಲೆಲೆಲೆ ವಿಧಿ ನೀನೇನ ಗೆಯ್ದಿಹೆಯೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ |
 ನೆಲದಿ ವಿಧಿ ಲಿಖಿತವನು ಸಂತಸ
 ದೊಳನುಭವಿಸುವುದೆಂದು ನೀತಿಯು
 ನೆಲದ ಮಗಳಿಗೆ ಪೇಳಿ ಸಂತವಿಸಿದರು ಮರುಕದಲಿ ||೫೬||

ತಳೆದು ಧೈರ್ಯವ ಮನದಿ ಜಾನಕೆ
 ಹೇಳುವದಲಿ ತನಗೀಸು ಕಷ್ಟದ
 ಕಳಕಳಕೆಯೆಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದಳು ತಾಯ್ವಿರಡಿಗಿರಗಿ |
 ಕೆಲವರನು ನಮಿಸಿದಳು ಕೆಲವರ
 ನೊಲುಮೆಯಿಂದಾಲಿಂಗಿಸಲು ವರ
 ಲಲನೆಯರು ಹರಸಿದರು ಸೀತೆಯ ಸೊಗದಿ ಬಾಳೆಂದು ||೫೭||

ಸೀತೆ ಮತ್ತಾ ರಾಣಿಯರು ಮನ
 ಸೋತು ಬಾಡಿರಲರಿತು ಗುರು ಮನ
 ದಾತುರವ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸರ್ವರ ಜಗದ ಜಂತ್ರಿಯಲಿ |
 ಈ ತಿರೆಯ ಗತಿಗಳನು ಮಾಯಾ
 ತೀತ ದೇವನ ಕಪಟನಾಟಕ
 ಮಾತನೊರಿದನು ತತ್ತ್ವಗೂಢವ ಪೇಳ್ವನೆಲ್ಲರಿಗೆ ||೫೮||

ಜನಕ ನೀ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಯ
 ಜನಕ ದಶರಥ ನಿನ್ನ ನಾಮವ
 ನೆನೆದು ಪಾವನನಾದ ನಿತ್ಯಾತುಮನ ತಾ ಕಂಡ |
 ತನುವನೊಗೆದಾ ಸ್ವರ್ಗಧಾಮದಿ
 ಮನೆಯ ಪೂಡಿದ ನಿನ್ನ ನಾಮವೆ
 ಕೊನೆಯುಸಿರು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಳಿಗಾಯ್ತೇನೆಂಬೆ ರಘುರಾಮ ||೫೯||

ಅಳಿದನೇ ಹಾಯೆಂದು ಹೊರಳಲು
 ಹಲವು ಬಗೆಯಲಿ ಶಾಂತಿವೊರೆಯು
 ತ್ತಳಲಿ ನೂಕಿದ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತೆಯರನೊಸೆದು |
 ತೊಳಲ ತೊರೆಯುತ್ತ ಶನ ಜಲಗಳ
 ನೆಲೆದೊಡೆಯನಂ ನೆನೆದು ನೇಮದಿ
 ಕಳೆದರಾ ದಿನ ರಾಯ ದಶರಥ ಗುಣವ ಕೊಂಡಾಡಿ ||೬೦||

ಮುನಿಯನುಜ್ಞೆಯ ಪಡೆದು ಜನಕನಿ
 ಗನಘ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಮಾಡಿದ
 ನನುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೂಡಿ ಮಂದಾಕಿನಿಯ ತೀರದಲಿ |
 ಜನರಿಗಂದದ ರೂಪದೋರುತ
 ವನಜಪದದರ್ಶನವ ನೀಯುತ
 ಲಿನಕುಲೋತ್ತಮ ರಾಮನಿರ್ದನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿ ||೬೧||

ವಿಶ್ರಾಮ ೧೩

ಸೂ|| ವಿರಚಿಸುತ ಪಿತೃಯಜ್ಞ ರಘುವರ
 ಭರತನಾ ಮೊರೆ ಕೇಳ್ವು ಮತ್ತಾ
 ನರಪ ಜನಕನು ಬರಲು ವಿಪಿನಕೆ ಭರದಿ ಕರೆತಂದ ||

ಪಿತನ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಮುಗಿಸುತ
 ವಿತತ ಪಾತಕ ತಿಮಿರ ಭಾಸ್ಕರ
 ನತಜನಾಪ್ತ ಪುನೀತನಾದನು ಕರ್ಮಗಳ ರಚಿಸಿ |
 ಸತತ ರಾಮಸ್ಮರಣಿ ಮಾಡಲು
 ಹುತವಹೆದು ಪಾತಕ ವನಾಂತರ
 ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಿ ಹರಿನಾಮವೇ ಸನ್ಮಂಗಳಕೆ ಮೂಲ ||೧||

ದಿನವೆರಡು ಸಾಗಿದುದು ನೋಡಿದ
ನನಘ ಕಷ್ಟದಿ ಕಾಲ ಕಳೆವರು
ಜನರು ಜಲಪಾನದಲಿ ಫಲಮೂಲಾದಿಗಳ ತಿನ್ನುತ |
ಇನತಪಕೆ ತಲೆಯೊಡ್ಡಿ ನೆಲದೊಳು
ತನುವಿಗಾಶ್ರಯಮರರೆ ನೊಂದರು
ತನಗೆ ತೆತ್ತಾತ್ಮವನು ಭಕ್ತರು ಬರೆದೆ ಹಾಯೆಂದ ||೨||

ಗುರುವರನೆ ನೀ ತೆರಳಯೋಧ್ಯಾ
ಪುರಕೆ ಸರ್ವರ್ವೆರಸಿ ನಗರವ
ಪೊರೆಯುವವರಾರಿಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಮನಾಥಮಾಗಿದುದು |
ಮರಳಬೇಹುದು ದೇವ ಕೋಸಲ
ತರುಣಿ ಕಂಬನಿಗರೆಯದೆಂತಾ
ಧರೆಯ ಪಾಲಿಸು ವತ್ಸ ಭರತಗೆ ನೀತಿಯನ್ನೊರೆದು ||೩||

ಧರುವು ವಾರಿಧಿ ಸೇತು ಕರುಣಾ
ಭರಿತ ನಿನ್ನೀ ಗುಣಕೆ ನುಡಿಯಿದು
ತರವು ಕೇಳಾದೊಡೆಯು ಶೋಕಾನ್ವಿತರು ದಿನವೆರಡು |
ಪರಮ ಪುರುಷನೆ ನಿನ್ನ ನೋಡುತ್ತ
ವಿರಹ ದುಃಖವ ಮರೆತು ಸಂತಸ
ಭರದಿ ಕಳೆವರು ಕಾಲಮಿಲ್ಲರಲೆಂದನಾ ಮೌನಿ ||೪||

ಜಲದಿ ಮುಳುಗುವ ನಾವೆಯೊಳ್ ಜನ
ರಳಲುಂತಾ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು
ಬಳಲಿದರು ರಾಘವನ ನುಡಿಯಿಂ ಮತ್ತೆ ವಿರಹಮಿದು |
ಸೆಳೆಯಬಹುದೇ ತಮ್ಮನೆನ್ನುತ
ಬಳಲಿ ಸಮಯೋಚಿತದ ನುಡಿಯಲಿ
ಜಲಧಿಯಲ್ಲನುಕೂಲಿ ಗಾಳಿಯ ತೆರದಿ ಸುಖಿಸಿದರು ||೫||

ತರಣಿಯುದಯಿಸ ಮುನ್ನ ನಿದ್ರೆಯ
ತೊರೆಧು ನದಿಯಲಿ ಮಿಂದು ಸಂಧ್ಯಾ
ಕರುನು ನೆರವೇರಿಸುತ ಸೀತಾರಾಮ ಚರಣಗಳ |
ಭರದೊಳೆರಗುತ ರಾಮಗಿರಿಯಲಿ
ತಿರುಗಿ ವಿಸಿನದ ಶೋಭೆಯಂ ಕಂ
ಡರಿತು ಹೊಗಳುತ್ತ ಪುರವ ಮರೆತರು ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಿದು ||೬||

ಹಲವು ಜಾತಿಯ ತರುಲತೆಗಳಾ
ವಲಯದಲಿ ಫಲಪುಷ್ಪ ಭಾರದಿ
ನೆಳಲನೀಯುತ ತಂಪು ಸೂಸುತಲಿಹವು ನಿತ್ಯದಲಿ |
ಹೊಳೆಯೆ ಶಿಲೆ ಮುಖದೋರಿ ಸರಸಿಜ
ಸಲಿಲ ಪಾತ್ರದ ಬೆಡಗ ನೋಡಿದೊ
ಬೆಳೆದ ತೃಣಪಲ್ಲಂಗ ಮೃದುವಾಗಿಹುದು ವನದಲ್ಲಿ ||೭||

ಕೊಳದ ಕಮಲದಿ ತುಂಬಿ ನಿರ್ಘಲ
ಜಲದಿ ನೀರ್ವಕ್ಕಿಗಳು, ಮಧುರಸ
ಕಳುವ ಜೇನ್ಪಳು, ಕೋಕಿ ಲಾಲಾಪದಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿರೆ |
ತೊಳಲಿ ಕೋಲಕಿರಾತ ಭಿಲ್ಲರು
ಎಲೆಯ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಮಧುವ
ನ್ನೊಲಿದು ತಂದೊಟ್ಟಿದರು ಸವಿಫಲ ಕಂದ ಮೂಲಗಳ ||೮||

ಅವರು ವಿನಯದಿ ವಿವಿಧ ಫಲಮೂ
ಲವನು ಭೇದಿಸಿ ರುಚಿಯನ್ನೊರೆವರು
ಸವಿದು, ಧನವನ್ನಿತ್ತು ಕೊಂಬರು ಭರತನಾ ಜನರು |
ಅವನಿಜಾಪತಿಯಡಿಗೆ ತದ್ರ
ವ್ಯವ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ದೈವ ಬಂಧುಗ
ಳೆವಗೆ ದೇವರು ನೀಚರೆಮಗಿದೆ ಪರಮ ದುರ್ಲಭವು ||೯||

ಮರಳು ಕಾಡೊಳು ಸುರನದೀ ಜಲ
ದೊರೆವುದೇ ರಘುರಾಮನೇ ದೊರೆ
ತಿರೆಗೆ ಭಕ್ತರು ನಿಮ್ಮ ನೋಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದೆವಲಾ |
ಹರಿಯ ಸಹವಾಸದಲಿ ದುರ್ಗುಣ
ತೊರೆದುದೆಮ್ಮನು ಕಾಣದೋಡಿತು
ದುರಿತ ನಿಮ್ಮವೊಲಾವ ಭಕ್ತರ ಕಾಣೆವೆನುತಿರಲು ||೧೦||

ಅವರ ಭಕ್ತಿಯ ಮೆಚ್ಚಿ ದೇವರಿ
ಗವನಿಯೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಜಾತಿಯ
ಬವಣಿಯುಂಟೇ ಲೋಕವೇ ತನ್ನದರದಲ್ಲರಲು |
ಅವನು ಮೆಚ್ಚಿದರಾಯ್ತು ತಾನೇ
ಭವ ಸಮುದ್ರನ ಹಾಯ್ಸಿ ವೊರೆವನು
ಅವನಿಜಾಪತಿಗಡವಿ ನಗರಿಗಳೆಂಬ ತೆರನುಂಟೆ ||೧೧||

ಹಲವು ರೂಪವ ಜಾನಕಿಯು ತಾ
ತಳೆಯುತ್ತತ್ತೆಯರನ್ನು ಸೇವಿಸಿ
ಹಲವು ಪರಿಯುಪಚರಿಸಿ ನೋಳ್ವಳು ತುಷ್ಟಿಪಡಿಸುವಳು |
ತಿಳಿದನೀ ಮರ್ಮಗಳ ರಾಘವ
ನಿಳಿಯ ಮಗಳನು ಮೆಚ್ಚಿ ಹೊಗಳಿದ
ನೆಲದೊಳಿವಳೀ ಘನಮಹಿಮೆಗಳನರಿವರಾರೆನುತೆ ||೧೨||

ತಿಳಿದು ಸೀತಾರಾಮರಿವರೊ
ಳಲಘು ಗುಣಗಳ ಕೈಕೆ ನಾಚಿದ
ಳೊಲಿದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಮೂಡಿತು ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನು |
ಕೊಲುವನೇ ಯಮನೆನ್ನ ! ಕೊಳ್ಳದು
ನೆಲವು ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟೆನ್ನ ಲೋಕದಿ
ಹಳಿವ ಹೊತ್ಸನು ದೂರಿ ಧ್ವನವನಳಿದೆ ಸತ್ಸವನು ||೧೩||

ನರಕದಲಿಯೆಡೆಯುಂಟೆ ತಿಳಿದಿದ
 ತೊರೆದ ದಶರಥನೆನ್ನ ಕೊನೆಯಲಿ
 ಹರಹರಾ ತಪ್ಪಾಯ್ತು ರಾಘವ ಮರಳನೇ ಪುರಕೆ ! |
 ದುರುಳಿ ಕುಬುಜೆಯ ಬಯ್ದು ಫಲವೇ
 ನರರೆ ಕೆಡಿಸಿದಳೆನ್ನ ಮತಿಯಂ
 ಹರಿಯ ರಾಮಗೆ ವಿಪಿನ ತೊರೆಯುವ ಮತಿಯು ನೀಡಿದು ||೧೪||

ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಹೆಲುಬುತ
 ಲಿಂದುಮುಖಿಯಿರಲತ್ತ ದುಗುಡದಿ
 ಬಂದ ಭರತ ವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿಯನ್ನರಸಿ ಪದಕೆರಗಿ |
 ತಂದೆ ರಾಘವನೆಂದು ಮರಳುವ
 ದಂದುಗವ ಪರಿಹರಿಸಿ ನೀ ಸಲ
 ಹೆಂದು ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಹೊರಳಲು ಮುನಿಪನಂತೆಂದ ||೧೫||

ಅವನು ಸತ್ಯವ್ರತನು ರಾಮೋ
 ದ್ಭವವು ಮಂಗಳ ಹೇತು ನೀತಿಯೊ
 ಳವನು ಪಾಲಿಪ ವೇದಮರ್ಯಾದೆಗಳನನುಸರಿಸಿ |
 ಅವಗೆ ಗುರುಪಿತೃ ಮಾತೃ ವಚನವೆ
 ಸವಿಯು ಶಿಷ್ಯರ ಸಲಹಿ ದುಷ್ಟರ
 ಸವೆವ ರಾಮನ ಪರಮ ಲೀಲಾನಟನ ರಂಗಮಿದು ||೧೬||

ಸ್ವಾರ್ಥ ನೀತಿ ಪ್ರೀತಿ ವರಪರ
 ಮಾರ್ಥದರ್ಥವ ರಾಘವನೊಲು ಯು
 ಧಾರ್ಥದಿಂದರಿಯುತ್ತ ಪೇಳ್ವ ವರಾರು ಲೋಕದಲಿ |
 ಕೂರ್ತು ವಿಧಿ ಹರಿಹರರು ನಡೆದಿ
 ಸ್ವಾರ್ಥ ಪಡೆವರು ವಾಯುರವಿಶಶಿ
 ಯರ್ತಿಯಲಿ ಸೇವಿಸುತ ಪಡೆದರು ಶಕ್ತಿ ಜಗದೊಳಗೆ ||೧೭||

ಆದಿಶೇಷ ಸುರೇಶ ಶಂಕರ
ವೇದ ಸಿದ್ಧಿ ಸುಯೋಗ ಸಿರಿ ಮೊದ
ಲಾದ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲ ರಾಮನ ಹಿತದಿ ಜಗದೊಳಿರೆ |
ಆದಿಪುರುಷನ ಗುಣವನನುಸರಿ
ಸೀ ದುರಂತ ಕಳಂಕ ಕಳೆವುದು
ಸಾಧು ಮಾಧವನೊಲುಮೆಯೊಂದೇ ಮಾರ್ಗವೆನುಗೊಂದ ||೧೮||

ಪುರಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದೊಣ್ಣದೇವರ
ಮರಳಿ ಕೋಸಲರಾಜ್ಯವರ್ಪಿಸಿ
ಚರಣತಲದಲಿ ಲೋಕ ಸಂತಸಗೆಯ್ವುದೇ ಮಾರ್ಗ |
ಕರೆವುಪಾಯವ ಮಾಡು ಮೇಣೀ
ತರಣಿಕುಲ ಸಂಭವರು ಸತ್ಯದಿ
ಧರುನು ಕರುನುದೊಳೊರ್ವಗಿಂತಿನ್ನೊರ್ವ ಮಿಗಿಲಹನು ||೧೯||

ಹಿರಿಯ ವಂಶಜರಿಡಕೆ ಕಾರಣ
ಪರಮಪುನ ತನುವೀವ ನಾಲೊಗ
ನರಿವಿದಾರರು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರೇನ ಹೇಳುವೆನು |
ಒರೆಸಿ ದುಃಖವನ ಲೋಕ ಹಿತವ
ನ್ನೊರೆದು ರಾಮನ ಮರಳಿ ರಾಜ್ಯದೊ
ಳಿರಿಸಿ ಸಲಹುವ ಭಾರ ನಿನ್ನದು ತಂದೆಯೇಳೆಂದ ||೨೦||

ಎಲೆಲೆ ಸರ್ವ ಸಮರ್ಥ ನೀನೇ
ತಿಳಿಯುತಿವುಗಳನೆಲ್ಲ ಯುಕ್ತಿಯ
ತಿಳಿಯದನ ಕೇಳ್ವದೆನೆ ನಿಜ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವಹುದೆನಲು |
ಒಲಿದು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲಿ ಮುನಿಸತಿ
ಕಳಕಳಿಕೆ ಬೇಡನ್ನು ನಿನಗಿ
ನ್ನಳಲ ಶಿಖಿಯಗಾರಿದುದು ರಾಮನ ಮರಳು ಬ

ತರಳ ಕೇಳೈ ಬುದ್ಧಿವಂತರು
 ತೊರೆವರಥವ ರಾಜ್ಯ ಸಿರಿಗಳ
 ಧರೆಯ ವಿಶ್ವಸನ ನೋಡಲಾರದೆ ದೂರಸಾರುವರು |
 ತರಳ ನಿನಗೀ ರಾಮಭಕ್ತಿಯ
 ಭರದಿ ಘನವೈರಾಗ್ಯ ಮೂಡರೆ
 ತೊರೆದು ಶಾಶ್ವತ ರಾಮನೊಲು ವನವಾಸಮಿಹುದಿನ್ನು ||೨೨||

ಒರೆಯಲಿದ ಮನಬಾರದಿರೆ ಸೋ
 ದರಗೆ ಮರುಗುವ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಕೆ
 ಹಿರಿದು ದುಃಖವ ಕಾಣೆ ಶತ್ರುಹನೊಡನೆ ನೀನಿನ್ನು
 ಧರಿಸು ರಾಮನ ದೀಕ್ಷೆ ಹೆಳುವದಿ
 ಚರಿಸುವುದು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ
 ಹರಿಯು ಸಿಂಹಾಸನವನೇರುವನಾಗ ತಿಳಿಯೆಂದ ||೨೩||

ಹರುಷಮುಕ್ಕಿತು ಶೋಕವಾರಿತು
 ಭರತ ಶತ್ರುಹನೊಡನೆ ಹಿಗ್ಗಿದ
 ಗುರುವೆ ನೀನೆಂದಂತೆ ತೊಳಲುವೆ ಶತ್ರುಹಂವೆರಸಿ |
 ತೆರಳು ರಾಘವನೊಡನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಧರಣಿಜಾತಿಯ ಸಹಿತ ಕೋಸಲ
 ಧರೆಯ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಹೆಳುವನೇ ನಮಗಾಯ್ತು ನಿರ್ವಾಹ ||೨೪||

ಭರತನೇ ಘನವಾರಿನಿಧಿ ಮುನಿ
 ಯೊಡೆದ ನೀತಿಯೆ ವನಿತೆ, ತೀರದೊ
 ಳಿರುತ ಬೆಮೆಗೊಂಡಿಹಳು ವನಧಿಯ ದಾಂಟಲೆಂತೆಂದು |
 ದೊರೆಯದಿರಲುತ್ತರಿಸೆ ನೌಕೆಯು
 ಪರಮ ಚರಣ ಶ್ರೀಪ್ರಸಾದವು
 ದೊರೆವುದೆಂತೆಂದೆಲ್ಲ ಚಿಂತೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ನೋವುತಿರೆ ||೨೫||

ಮೆಚ್ಚಿ ಭರತನ ಗುಣವನಾತುರ
 ಹೆಚ್ಚಿ ಗುರುವರ ನಡೆದ ಮನವಂ
 ಬಿಚ್ಚಿ ನುಡಿಯಲು ರಾಮ ಸನ್ನಿಧಿಗಾಗ ವಹಿಲದಲಿ |
 ಅಚ್ಚುತನು ಮುನಿಯಂಘ್ರಿಗಿರಗುತ
 ಲುಚ್ಚು ಸೀತವನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸೆ
 ಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದನು ಕಾಲ ಸಮಯವನರಿತು ಸೂಕ್ತಿಯನು ||೨೬||

ಅರಿವೆ ಸಕಲವ ರಾಮ ಲೋಕದ
 ಧರುಮ ಕರುಮ ಜ್ಞಾನ ನೀತಿಗ
 ಳರಿವೆ ನೀ ಸರ್ವಜ್ಞ ಜನರ ಮನೋರಥಂಗಳನು |
 ಸರುವ ಹೃದಯ ನಿವಾಸಿಯದೆರಿಂ
 ಪುರಜನರ ಮಾತೆಯರ ಮತ್ತಾ
 ಭರತ ರಿಪುಸೂದನರ ಜೀವಕೆ ತಂಪನೆರೆಯಿಂದ ||೨೭||

ನುಡಿವನಾರ್ತ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ಜೂಜಾಳಿಯಾಟದಿ
 ಹಿಡಿದ ತನ್ನಾಟವನೆ ಗಮನಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿನಲು |
 ನುಡಿದ ಗುರುವಚನಗಳ ಮೆಚ್ಚುತ
 ಮೃಡಮುನಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಯುಕ್ತಿಗ
 ಳಡಗಿಹವು ಪೇಳೇನ ಮಾಡಲಿ ನಿನಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿ ||೨೮||

ಎನಗೆ ನಿನ್ನಾಣತಿಯೆ ಪಥ್ಯವು
 ಮುನಿಯೆ ನೀಡಾಜ್ಞೆಯನು ನಾನದ
 ನನುಸರಿಸಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯವನಿಸಗ ಬಯಸುವೆನು |
 ಜನಕನೊಲು ನೀನೆನಗೆ ಬೆಸಸೆನ
 ಲನಘ ರಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ರಾಮನ
 ಗುಣವ ನೀನೇ ಪರಮ ಪುರುಷನು ನಿನ್ನ ನುಡಿ ಸತ್ಯ ||೨೯||

ಆದೊಡೇನಾ ಭರತನಿರವೆಂ
 ತಾದುದೋ ರಘುರಾಮನಂತೆನ
 ಗಾದುದೀ ಮತಿ ಮಸುಕಿತೇನೆಂಬಿನು ವಿನೋಹದಲಿ |
 ಮಾದುದೆನ್ನಯ ಯುಕುತಿ ನೀನೇ
 ಕಾದುಕೊಳ್ಳೈ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ
 ಮೋದಗೊಳಿಸುವ ಕೃತ್ಯ ನಿನ್ನದು ತಂದೆ ಕೇಳೆಂದ ||೩೦||

ಭರತನಿಂಗಿತವರಿತು ನೊಂದಾ
 ತರಳನಿಂಗಿರೆ ತಂಪ ತಪ್ಪಲು
 ಮರಣವೇ ಸರಿ ಸಲಹು ಸರ್ವರಿಗಭಯವೀಯುತಲಿ |
 ನರಪ ನೀತಿ ಶ್ರುತಿ ಮೃತನ ಮೇಣ್
 ಧರಣಿಮತ ಸಾಧುಮತಗಳರಿತು
 ಧರೆಗೆ ಹಿತವೆಂತಂತು ಕಾರ್ಯವನೆಸಗು ನೀನೆಂದ ||೩೧||

ಗುರುವಿಗಿನಿತು ಸ್ನೇಹ ಭರತನೊ
 ಳರೆರೆ ಧರ್ಮಧುರೀಣ ಭಕ್ತನು
 ಧರೆಯನೊಲಿಸಿದ ದೈವಭಕ್ತಿಯ ಭಾವವೊಂದರಲಿ |
 ಚರಣಯುಗ್ಮಗಳಾಣೆ ಭರತಗೆ
 ಸರಿಯ ಸೋದರನ್ನಿಲ್ಲ ಕೈಯ
 ಪರಮ ಪುಣ್ಯೋದಯವ ಹೊಗಳುವೊಡರಿದು ತನ್ನಗೆಂದ ||೩೨||

ಅಂತು ಗುರುಭಕ್ತಿಯನು ಸೇವಿಪ
 ನರನು ಪಡೆಯುವ ಪರಮ ಪದವಿಯ
 ನೊರೆಯಲೇನದ ಧನ್ಯನಾತನೆ ಪರಮನದ್ವಯನು |
 ಗುರುಕರುಣಕೆಡೆಗೊಂಡ ಭರತಗೆ
 ಸರಿಯಿಹರೆ ಭಾಗ್ಯದಲಿ ಕೃಪೆಯಿಂ
 ಪೊರೆದೆ ಕಂದನ ಭರತನಿನ್ನೇನಮಲ ಮಾನಿಸನೊ ! ||೩೩||

ಇರಿಸಿ ಲೋಕವ ಭರತ ಹಸ್ತದಿ
ತೆರಳಿದನು ಸುರಧಾಮ ದಶರಥ
ಪೊರೆಯುವ ಪ್ರಭು ನಮಗೆ ಬೆಸಸಲಿ ಮಾಳ್ವದೇನೆಂದು |
ಧರೆಯ ಹಿತಗಳ ನೆನೆಯುತುಚಿತವ
ನೊರೆಯ ಬಲ್ಲ ಮಹಾತ್ಮನದರಂ
ತರಿಯುತೆಸಗುವೆನೆಂದು ಮೌನನ ತಾಳ್ವ ದಾಶರಥ ||೩೪||

ಮುನಿಪ ಸಂತಸ ತಾಳ್ವ ಭರತಗೆ
ವಿನಯಮತಿ ಬೆಸಗೊಳ್ಳು ಕರುಣಾ
ವನಧಿಯಡಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಮನದಿರವೆಂತು ಪೇಳಿನಲು |
ಮನದ ಹರುಷದಿ ರಾಮನಿರೆ ಬಂ
ದನಿತುವುಮ್ಮಳವುಕ್ಕಿ ಭರತನ
ಮನವ ಮುಸುಕಿತು ರಾಮನಲ್ಲದೆ ಮರೆತ ಬಾಹ್ಯನನು ||೩೫||

ಭರತನಿರವನ್ನರಿತು ಮುನಿಜನ
ತರುಣಿಯರು ಬಾಂಧವರು ಪರಿಜನ
ಕರಿತುರಗ ಖಗಮಿಗ ಸಮಸ್ತವು ಕರೆಯೆ ಕಂಬನಿಯ |
ಇರಿಸಿ ಪದಮಾಲದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯ
ನೊರೆದ ಗದ್ಗದ ಸರದಿ ರಘುಪತಿ
ಯರಿಯೆನೇನಂ ಕೃಪೆಯೊಳೊರೆದಿಹನೆಲ್ಲ ಗುರುವರನು ||೩೬||

ಒಡೆಯನತಿಶಯವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿನು
ಪಡುವನೇ ಸಂದೆಗವ ತನ್ನರಿ
ಪಡಿಯನಾದರು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಪೊರೆಯುವ ಕೋಪಮಿಲ್ಲದೆಯೆ |
ನಡೆನುಡಿಯ ಕೂಟದಲಿ ಕುರುಣದಿ
ನುಡಿನಲ್ಲದೆ ಮುಳಿದುದುಂಟೇ
ಹುಡುಗರಾಟದಿ ಮೋತು ಗೆಲಿಸುವ ತನ್ನ ನೇಹಗರ ||೩೭||

ಅಡಿಯೆಡೆಯೊಳಾಂ ನಿಂದು ನುಡಿಸ
 ಲ್ಕೊಡಬಡದು ಮನ ಭಯದಿ ಕಣುಗಳೆ
 ಗೊಡೆಯನೀ ದರ್ಶನವು ತೃಪ್ತಿಯ ಕೊಡದು ನೋಡುತಿರೆ |
 ಕೆಡಹಿದನು ವಿಧಿಯೆಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ
 ಮೊಡವಿಯಾಸೆಯನೊಡ್ಡು ತಕಟಾ
 ಬಿಡದು ಪಾಶವಿದಾರ ದೂರಿದೊಡೇನು ಫಲವಹುದು ||೩೮||

ಜನನಿಯಧಮಳು ತಾನು ಸದ್ಗುಣಿ
 ಯೆನುವ ನರನೇ ದುಷ್ಟ ಪಾಪಿಯು
 ಜನಿಸುವುದೆ ತಂಡುಲವು ರಾಗಿಯ ಬನದಿ ಮತ್ತಿನ್ನು |
 ಜನಿಸುವುದೆ ಶುಕ್ತಯಲಿ ಮುತ್ತುಗ
 ಳೆಣಿಸಬಾರದು ಪರರ ದೋಷದ
 ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯು ಪುಣ್ಯ ನಶಿಸುವುದದರ ಫಲದಿಂದ ||೩೯||

ನರಪತಿಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
 ವಿರಹವೇದನೆ ಮತ್ತೆ ಕೈಕೆಯ
 ಮರುಳುಮತಿಯೆಂಬುದಕೆ ಜಗವೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಹುದು |
 ಪುರಜನರ ಜನನಿಯರ ಲೋಕದ
 ವಿರಹ ದುಃಖಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ
 ದುರುಳನಾನೇ ನೋಡುತಿಹೆನೀ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ||೪೦||

ಅರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕಾಳು ಕೇಳಲು
 ಧರಣಿಜಾ ಸೌಮಿತ್ರಿವೆರಸುತ
 ಧರೆಯ ತೊರೆಯುತಲಡವಿವೊಕ್ಕುದನರಿತಿ ಮುನಿಯಂತೆ |
 ಧರಿಸಿ ನಾರುಡೆ ಕಾಡಿನಲಿ ನಡೆ
 ದಿರಲು ಹರನೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಬರುತಾಂ
 ಪರಮ ಭಕ್ತನ ಗುಹನ ಕಂಡೆನು ಕಲ್ಪನದ ನಾನು ||೪೧||

ನೋಡಿದೆನು ಮನದಿಷ್ಟದೇವರು
ಕಾಡಿನಲಿ ಮುನಿಯಂತೆ ನಿಂದುದ
ಬಾಡಿದೆನು ಬದುಕೇನು ಫಲವಿನ್ನೆನಗೆ ಲೋಕದಲಿ |
ಕಾಡದೇ ವಿಧಿ ಹರಿವಿರೋಧಿಯ
ಸೂಡದಿಹುದೇ ಪಾಪ ಭರತನ
ಕೇಡು ನುಂಗದೆ ರಾಮವಿಮುಖನ ನೂಕುತಿದೆಯೆಂದ ||೪೨||

ನೊಂದ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳಿ ಕರುಣದ
ಜಿಂದಳಿರು ಸುಟ್ಟಂತೆ ಬೆಂದರು
ಚಂದ್ರಮುಖಿಯರು ಸಭೆಯು ಹಿಮದಿಂ ತೊಯ್ದ ಬನದಂತೆ !
ಕಂದಿರಲು ಗುರುವೊರೆದು ನೀತಿಗ
ಳಂದ ಹರಿಚರಿತೆಗಳ ರಾಘವ
ನೆಂದ ವೃದ್ಧನುಡಿಯಿಂದ ಭರತನ ತಮವ ಪರಿಹರಿಸಿ ||೪೩||

ಮನದ ದುಃಖವ ನೀಗು ಜಡವೀ
ತನುವು ಮೇಣ್ ಜೀವಾತ್ಮ ಗತಿಗಳು
ಅನಘ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಲೀಲೆಯು ಸಕಲವವನ ವಶ |
ಅನುಜ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾಧಿಪತಿ ಪಾ
ವನ ವಿರಾಗಿಗಳೊಡೆಯ ನಿನ್ನೊಳ
ಗೆಣಿಸುವರೆ ದೋಷಗಳನಿಹಪರ ಸುಖವ ತೊರೆಯುವರು ||೪೪||

ಜನನಿ ಕೇಕಯಿ ದೋಷಿಯೇ ನಿ
ಗುಣದ ನುಡಿಯಿದು ನಿನ್ನ ನಾಮವ
ನೆನಿಸೆ ನರ ಮನ್ನಣೆಯ ಪಡೆಯುವನಿದಕೆ ಶಿವನಾಣೆ |
ಅನುಜ ಸಲಹಲು ನಿನ್ನ ಧರಣೀ
ಜನನಿ ಕೈ ನೀಡಿಹಳು ನಿನ್ನಯ
ಘನತಿ ಪರ್ವಿರಲಾವನವನು ಮಹಿಮೆಗಳ ಗೂಢ ||೪೫||

ಮುನಿಗಳೊಡನೀ ವಿಹಗಮೃಗತತಿ
 ವಿನಯದಿಂ ನಲಿಯುವುವು ವಧಿಕನ-
 ಅನಹಿತನ ಕಂಡೊಡನೆ ಹರಿದೋಡುವು ನಿಲ್ಲದೆಯೆ |
 ಮನದೊಳರಿವುವು ಹಿತರನಹಿತರ
 ವನದ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳು ಮೇಡೀ
 ತನು ಗುಣಜ್ಞಾನಗಳ ತವರಿದು ಸಾಧು ವಚನವಿದು ||೪೬||

ಅರಿವೆ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ ಮೇಣಾ
 ನರಿವೆ ನಿನ್ನಯ ವಿರಹ ದುಃಖವ
 ದೊರತುದಿನಗಿಂದುಭಯ ಕಷ್ಟಗಳೇನ ಚಿಂತಿಸಲಿ |
 ಪೊರೆಯೆ ಸತ್ಯವ ಜನಕನೆನ್ನನು
 ತೊರೆದ ವಚನ ಪ್ರೇಮಕೋಸುಗ
 ತೊರೆಯುತ್ತಾಂ ತನುಮೋಹ ಹೊಕ್ಕನು ಘೋರ ಕಾನನವ ||೪೭||

ಜನಕ ವಚನವನುಳಿವೆನೇ ಮೇ
 ಣನುಜ ದಂದುಗ ಕಳೆವೆನೇ ಧಾ
 ರುಣಿಯ ಬಯಕೆಗಳೆಂತೊ ಕಾಣೆನು ಮುನಿಯು ವಿಧಿಸಿಹನು |
 ಅನಘ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಗಳ ಪೇಳಾ
 ನನುಸರಿಸುವೆನು ನೀಗು ದುಃಖವ
 ನೆನಲು ನಗೆಮೊಗದಿಂದ ಸರ್ವರು ನೆಗೆದರಾಗಸಕೆ ||೪೮||

ಒಲಿದೆ ನಿನಗಿಂದೊಡನೆ ಸುರಪತಿ
 ಯಳಲಿ ಬಳಲಿದ ದುರುಳ ನಾಶಕೆ
 ಹಲವು ವಿಘ್ನಗಳೇಕೆ ಹರಿಹರಿಯೆಂದು ಮರೆವೊಗುತ |
 ನೆಲದ ಭಾರವ ಕಳೆವನೇ ಸುರ
 ರಳಲ ಪರಿಹರಿಸುವನೆ ರಾಮನು
 ಹಳುವ ವಾಸವ ಬಿಡುವನೇ ಹಿಂಸೆಗಳನಳಿಸುವನೆ ||೪೯||

ಹಿಂದೆ ಸಲಹಿದನಂಬರೀಷನ
ಕಂದನಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೊಲಿಧುತ
ಕೊಂದು ದುರಳ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನವನ ಸೋದರನ |
ಇಂದು ಸುರರಂ ಪೊರೆಯೆ ರಕ್ತಸ
ವೃಂದಮಂ ಕೆಡಹುತ್ತ ಲೋಕವ
ತಂದೆಯುಳುಹನೆ ಭರತನರಿಯನೆ ದುಷ್ಟರುಪಟಳವ ||೫೦||

ಆಗ ಸುರಗುರುವೆಂದ ಭಕ್ತನು
ರಾಘವಂಗಳಾ ಭರತನಮಲ ವಿ
ರಾಗಿ ಭಯಮೇಕಿನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮವೇ ಹರಿಗೆ |
ಭಾಗ್ಯ ನಮಗೀ ಭರತ ದರ್ಶನ
ಯೋಗಿಯಾದ ನಿರಾಶಿವಂತನ
ತ್ಯಾಗಮರಿಯಿರೆ ರಾಮ ಸಲಹುವನೆಮ್ಮ ಮರೆಯುವನೆ ||೫೧||

ರಾಮದಾಸರು ವಿಮಲ ದಶಶತ
ಕಾಮಧೇನು ಸಮಾನ ನೆನೆಯಿರೆ
ರಾಮ ಮೆಚ್ಚಿದ ಭರತನಂಘ್ರಿಯನಿದು ಪವಿತ್ರವಲಾ |
ಪ್ರೇಮ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಿಲ್ಕಿ ನುಡಿಯರು
ರಾಮಚಂದ್ರನ ಛಾಯೆ ಭರತನು
ರಾಮನಾಣತಿಗೆನನೊರೆಯನು ನಮಗೆ ಶುಭವೆಂದ ||೫೨||

ಅರಿತು ಸುರರಾಲಾಪ ಲೋಕವ
ಪೊರೆವ ಭಾರವನರಿಯುತ್ತಲು
ಮುರಿದು ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯನು ಭರತಂಗಳೊಲಿವ ಮನವಿತ್ತ |
ಹೊರಳಿ ಕಣುನೀರ್ಗಲಿ ನಾಡಿದ
ಚರಣಯುಗಳವ ಭರತ ವಿನಯದಿ
ಕರಮುಗಿಯುತಿಂತೆಂದ ಲೋಕದ ದುಃಖವಂ ನೆನೆದು ||೫೩||

ತಂದೆ ನೀನನುಕೂಲನಾಗಿರ
 ಲಿಂದೆನಗೆ ಗುರುವೊಲಿಯೆ ಮಲಿನದ
 ಬಂಧನವ ಕಿತ್ತೊಗೆದೆ ಕರುಣಾವರನೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ |
 ಅಂದು ಮಾತೆಗೆ ಕುಟಿಲ ಬುದ್ಧಿಯು
 ಬಂದು ಮುಸುಕಿತು ಭಾಗ್ಯ ಹೀನತೆ
 ಗಿಂದು ವಿಧಿಯೇ ಹೇತುಮಾಗಿರೆ ತನಗೆ ಭಯಮೇಕೆ ! ||೫೪||

ಕೊಲುವುವೈ ದೋಷಗಳು ತನ್ನನು
 ಕೊಲುವುದಪಮಾನಗಳು ರಾಘವ
 ಸಲಹು ಕರುಣದಿ ನಿನ್ನ ಹೊರತಿನಿಲ್ಲ ಜಗದಲ್ಲಿ |
 ಒಲಿಯೆ ಸುಲಭವಿ ನೀನು ದುರ್ಗುಣ
 ಕಲಭ ಕೇಸರಿ ಪಾಪ ಕೆಸರಿಂ
 ದಿಳಿದೆ ಭಕ್ತನ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗಳರಿವರಾರಿನ್ನು ||೫೫||

ಸೇರೆ ಸುರತರುಮೂಲ ದುಃಖವು
 ಸಾರಿ ಸುಖ ಕೈ ಸೇರಿ ಸಂತಸ
 ವೇರಿ ಬರುವುದು ತೀವಿದುತ್ತಾಹದಲಿ ನಲಿಯುವನು |
 ಸಾರಿದುದು ಸಂಶಯವು ರಘುವತಿ
 ಧಾರುಣೀ ಕ್ಷೇಮವನೆ ನೆನೆಯುತ
 ಭೂರಿ ಶೋಕವನೊರೆಸಿ ಕಾವುದು ನಿನ್ನ ನಂಬಿದರ ||೫೬||

ಒಡೆಯಗೀಯುತ ದುಃಖ ಸಂತಸ
 ವಡೆವ ಸೇವಕನಧಮ ಲೋಭವ
 ಸುಡುತ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಮರೆಯುತ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಲಿ |
 ತೊಡೆದಹಂಕೃತಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ
 ನಡೆವ ದೂತನ ಕೃತಿಯೆ ನಿರ್ಮಲ
 ವಡೆದ ಸೇವಾಧರ್ಮವಿದನರಿತಾನು ಬಂದಿಹೆನು ||೫೭||

ಆಲಿಸೈ ಪರಮಾತ್ಮ ಬಿನ್ನಹ
ಪಾಲಿಸೈ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರುತ
ಲಾಳು ಕೋಸಲರಾಜ್ಯವಿಂದಭಿಷೇಕಿಪೆವು ನಿನಗೆ |
ಏಳು ಜಲಧಿಯ ತೀರ್ಥ ರವಿಕುಲ
ಪಾಲಕರ ಹರಿಪೀಠ ಮುನಿಜನ
ಪೀಳಿಗೆಯು ಬಂದಿಹುದು ನೀನಭಿಷೇಕಗೊಳ್ಳುವುದು ||೫೮||

ಕಳುಹು ಶತ್ರುಹನೊಡನೆ ವಿಪಿನ
ಕ್ಯೊಲಿಯುತೆನ್ನ ಸನಾಥರೆನ್ನಿಸು
ಹೊಳಲ ಸಾರೈ ತಂದೆ ಶೀಘ್ರದಿ ರಾಜ್ಯವನು ವಹಿಸು |
ಸಲಿಸದಿದೊಡೆ ವರವನಿದನೀ
ಕಳುಹು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಶತ್ರುಹರ ನಾ
ಹಳುವದಲಿ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸ ಬರುವೆ ಸೇವಿಸಲು ||೫೯||

ನಿನಗಿದುವು ಸರಿದೋರದಿದೊಡೆ
ಅನುಜರ್ವರ್ವೆರಸಿ ಚರಿಸುವೆ
ವನದೊಳಾಂ ನೀಂ ಸಾರು ಪುರವನು ಜಾನಕೀಸಹಿತ |
ನಿನಗೆ ಹಿತಮಾದುದನು ಬೆಸಸೆನ
ಗನಘ ಸರಿಯೇ ದೂರಮಿರ್ಪುದು
ಘನ ಧರಾಮಂಡಲದ ಭಾರವನೆನ್ನೊಳಿರಿಸುತ್ತ ||೬೦||

ಅರಿಯೆ ಧರ್ಮವಿಚಾರ ನೀತಿಗ
ಳರಿಯೆ ಭಕ್ತಿಯ ತಿಳಿಯೆ ದುಃಖಾ
ತರನು ವರಸುಜ್ಞಾನ ಸೇರ್ಪಡೆ ಪಾಪಿಯಾದೆನಗೆ |
ಹಿರಿಯ ನಿನ್ನಾಣತಿಗೆ ಮಾರು
ತ್ತರವನೀವನ ದೂತನೇ ಹರಿ
ಶರಣು ಬಂದಿಹೆ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಸಲಹಿಕೋಯಿಂದ ||೬೧||

ನೆನೆದು ಲೋಕೋನ್ನತಿಯ ಬೆಸಸೆನ
 ಗನಘ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯನು ಚರಣಕೆ
 ಮಣೆದು ತಲೆಯಲಿವೊತ್ತು ನಡೆಸುವೆನದನು ನಿನ್ನಾಣೆ |
 ಎನಲು ರಾಘವ ಸಾಧುವೆಂದನು
 ಮನದಿ ಪುರಜನ ನೊಂದು ಹಾಯೆನ
 ಲನುವಿನಿಂ ಸುರನಿಕರ ಸುಮಪರ್ಷವನು ಸೂಸಿದರು ||೬೨||

ಅನಿತರಲಿ ವೈದೇಹ ಪುರದಿಂ
 ಜನಕ ದೂತನು ಬರಲು ಕರೆಸಿದ
 ಮುನಿಪ ಮನ್ನಿಸಿ ನೃಪನ ಸುಷ್ವೇಮಗಳ ಬೆಸಗೊಳಲು |
 ಮುನಿಗೆ ಸೀತಾರಾಮರಂಭಿಗೆ
 ಮಣೆದು ಮುನಿವೇಷದಲಿ ಕಾಣುವ
 ಜನಕಜಾ ರಾಘವರ ನೋಡುತ ಕರೆದ ಕಂಬನಿಯ ||೬೩||

ಗುರುವೆ ನೀನೊರೆದಮಲ ವಚನವೆ
 ಧರಣಿಪಾಲ ಕ್ಷೇಮಹೇತುವು
 ಅರಸ ದಶರಥನೊಡನೆ ಲೋಕಕ್ಷೇಮ ಸಾರಿದುದು |
 ನರಪ ಕೊರಗಿ ವಿದೇಹನೆಂಬಾ
 ವರ ಸುನಾಮವನುಳಿಸಿಕೊಂಡನು
 ಮರೆದು ದಶರಥಗಾದ ವ್ಯಥೆಯಲಿ ಹಿಂದುಮುಂದುಗಳ ||೬೪||

ಕೈಕೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಕೇಳಿ ಜನಕವಿ
 ವೇಕ ತೊರೆದನು ಮನದ ದುಗುಡವ
 ನೌಕಿ ಮಂತ್ರಿ ಜನರ ನೆರೆಯಿಸಿ ನೀತಿ ಬೆಸಗೊಂಡ |
 ನೂಕಿ ಗುಪ್ತದಿ ಚರರ ಭರತನಿ
 ಗೇಕೆ ರಾಜ್ಯದ ಮಮತೆಯೆಂಬುದ
 ನಾ ಕಕುತ್ಸ್ಥನ ಹಿರಿಮೆಯರಿಯುತ ಬಂದು-ತಿಳುಹಿದರು ||೬೫||

ಮರಳಿ ಕರಿತರೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ಭರತ ನಡೆದಿರೆ ಚಿತ್ರಕೂಟಕ್ಕೆ
ಹೊರಟು ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ಪಯಣದಿ ಜನಕ ಬಂದಿಹನು |
ಸರಿದು ಯಮುನಾ ತಟವ ಪರಿಜನ
ವೆರಸಿ ಮಜ್ಜನಗೈವ ಸವಯದಿ
ಚರನಟ್ಟಿದ ನಿಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಗೊಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ||೬೬||

ಜನಕನೈತಹನೆಂದು ಭರತನು
ಮನದ ಹರುಷದೊಳಿರಲು ರಘುಪತಿ
ಮನದ ಸಂಕೋಚದಲಿ ನೊಂದನು ದೇವಪತಿಯತ್ತ |
ದನುಜವಧೆಯೆಂತಹುದಕಟಕಟ
ವಿನುತ ಮರೆದನೆಯೆಂದು ಮರುಗಲು
ತನುವನಸು ತೊರೆದಂತೆ ನಾಣ್ಣುತ ಕೈಕೆ ಬಾಡಿದಳು ||೬೭||

ಇವರ ಹೃದಯಕೆ ತಂಪನೀಯಲು
ರವಿಯು ಪಶ್ಚಿಮ ಶಿಖರವಿಳಿದನು
ತನಗೆ ಸನ್ನಿಧಿ ವಾಸವಾಯ್ತೆನ್ನೆರಡು ದಿನಮೊಂದು |
ಅವಧಪುರಜನರೇಕಭಾವದಿ
ಶಿವಶಿವೆನ್ನುತ ಭಜಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ
ರವಿಗಿರಗ ಶಂಕರಿಯ ಬೇಡಿದರಂದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೬೮||

ರಾಮನೊಡಬಡಲಿಂದು ರಾಜ್ಯ
ಪ್ರೇಮ ಮೂಡಲ್ಪವನ ಹೃದಯದಿ
ಭೂಮಿಯೊಡಿತನ ತಾಳೊಡಾದುದು ಧನ್ಯತೆಯ ಸಫಲ |
ಭೂಮಿಜೆಯು ಸಮ್ರಾಜ್ಞೆಯಾಗಲಿ
ಭೂಮಿವಧು ಪುಣ್ಯ ಫಲವೆಂದರು
ತಾಮಸರು ಮೌನಿಗಳು ಪರಿಜನ ಭಾಂಧವಾದಿಗಳು ||೬೯||

ಒಲುಮೆ ನಲುಮೆಯ ಜಲಧಿ ರಘುವರ
 ಚೆಲುವ ಸರಳ ಸುಶೀಲ ಸದ್ಗುಣ
 ಸುಲಭ ಕರುಣಾಕಾರ ಪರಮಕೃಪಾಗುಣೋತ್ತುಂಗ |
 ಹೆಳುವನೇ ಸುರಪುರಕೆ ಮಿಗಿಲಾ
 ಯ್ದೊಲಿದು ಬಂದನು ಜನಕನರಪತಿ
 ಯಳಿಯಗೋಸುಗಮವನ ದರ್ಶನಮಹೆದು ತಮಗಿನ್ನು ||೨೦||

ಗುರು ಸಚಿವ ಸೋದರರು ಪುರಜನ
 ವೆರಸಿ ರಘುವರ ಜನಕರಾಯನ
 ಚರಣ ಸನ್ನಿಧಿಗೈದಿದನು ಮುದದಿಂದ ಮುಂದಾಗಿ |
 ಗಿರಿಯ ಚೆಲುವನು ನೋಡುತ್ತಾ ನೃಪ
 ಬರುವ ಪಡೆಯಂ ಕಾಣುತ್ತಿಳಿದನು
 ವರ ವರೂಢವ ನಡೆದು ಬಂದನು ಗುರುವಿಗಿರಗಿದನು ||೨೧||

ರಾಮ ದರುಶನಮಾಗೆ ಹರಿದುದು
 ಕಾಮನೆಗಳಾ ಜನಕೆ ಮೂಡಿತು
 ಭೂಮಿಜೆಯ ದರ್ಶನದಿ ವರ ಸುಜ್ಞಾನ ರವಿ ಮನದಿ |
 ಶ್ರೀ ಮನೋಹಾರಕನು ರಘುಕುಲ
 ರಾಮನನುಜವೆರಸಿ ನಮಿಸಲು
 ಭೂಮಿಪತಿ ನೊಸಲೆತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಹರುಷದಲಿ ||೨೨||

ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಿಂದುಭಯ ಪುರಜನ
 ಶೋಕಜಲಧಿಯೊಳದ್ದಿ ನುಡಿಯದೆ
 ಮೂಕರಾದರು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಮರೆತು ನಾಚುಗೆಯ |
 ಆಕೆವಾಳನ ಗುಣವ ನೆನೆಯುತ
 ನೂಕಿದರು ಮನವನ್ನು ರಾಮನ
 ನೆಕ ಭಾವದಿ ಸ್ಫುರಿಸೆ ಭಕ್ತಿ ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ನಿಂದು ||೨೩||

ಸುರರು ಸಿದ್ಧರು ಯೋಗಿ ತಾಪಸ
ವರರು ಮುನಿಗಳು ಜನಕರಾಯನ
ಪರಿಯಕಾಣಲು ಮುಂದನರಿಯದೆ ನೊಂದು ಮರುಗಿದರು |
ಹರಿಯನೊಲಿಸದ ಮನುಜ ರಾಮನ
ನರಿಯದಿಹ ನರನಿಹನೆ ಲೋಕದಿ
ಹರಿಯ ದರ್ಶನವೊಂದೆ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸುಲಭ ಸೋಪಾನ . ||೩೪||

ಜಗವನಾಳುವ ಹರಿಗೆ ವನಮೇಂ
ನಗರ ಶಿಖರಗಳೇನು ಸಕಲವ
ನೆಗಳುವಾತಗೆ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳ ಭೇದಮೇನಿಹುದು | -
ಸುಗುಣ ನೀನಿಂತಳಲಬಹುದೇ
ರಘುವರನ ಲೀಲೆಯಿದು ಬಿಡು ಬಿಡು
ನಗರೆ ಲೋಕದೊಳೊಂದರಾ ಮುನಿಸಿದ್ಧ ಯೋಗಿಜನ . ||೩೫||

ವಿಶ್ರಾಮ ೧೪

ಸೂ|| ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಭರತನಳಲನು
ನಿಲಿಸಿ ಸೋದರ ಧರ್ಮವೊರೆಯುತ
ತಳೆಯೆ ರಾಜ್ಯವ ಪಿತೃವಚನ ಹಿತಮೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ||

ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಗುರುವಸಿಷ್ಠನು
ತಿಳುಹಿ ನೀತಿಯ ಜನಕ ನರಪತಿ
ಯಳಲ ಸಂತವಿಸಿದನು ಧೃತಿಯೊರೆಯುತ್ತ ರಾತ್ರಿಯನು |
ಕಳೆದು ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿ ನದಿಯಲಿ
ಒಲಿದು ಜಲಪಾನದಲಿ ದಿನವಂ
ಕಳೆಯುತ್ತಿರೆ ರಘುರಾಮ ಭಕ್ತರು ಜನಕ ಗುರು ನೋಡಿ ||೧||

ಸರುವ ವಿಪ್ರರ ನುಡಿಸಿ ನೀತಿಯ
 ಕರುಮ ಮಾರ್ಗದ ವಿವರವೊರೆದನು
 ಧರೆಯ ಜಂಗಮಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮೋಕ್ಷವೆ ಪರಮ ಸಾಧನವು |
 ಧರುಮ ಮಾರ್ಗವನರಿದು ನಿತ್ಯದ
 ಕರುಮಗಳನಾಚರಿಸೆ ಮೋಕ್ಷವು
 ಕರದೊಳಿಹುದೆಂದೊರೆದನಾಗಳು ಮುದದಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ||೨||

ಅರಿದು ರಾಘವನಿಂಗಿತಂಗಳ
 ತಿರಿದು ತಂಧರು ಕಂದಫಲಗಳ
 ಭರದಿ ಕೋಲಕಿರಾತ ಭಿಲ್ಲರು ಗೂಡೆ ಗೂಡೆಯೊಳು |
 ಗಿರಿಯು ರಘುರಾಮ ಪ್ರಸಾದದಿ
 ಪರಮ ಕಲ್ಪದ್ರುಮವೆನಿಸೆ ಪರಿ
 ಹರಿಸಿ ದುಃಖವ ಸುಖವನಿತ್ತುದು ಮುದದಿ ರಾಮಗಿರಿ ||೩||

ಬೇಲತರು ಪಣ್ಣಾಯಿ ಪುಷ್ಪ ವಿ
 ಶಾಲ ವಾಟಿಕೆಗಳಲಿ ವಿಸಿನ ಮೃ
 ಗಾಳಿ ಕಣ್ಣಿನ ದಣಿಯೆ ಚರಿಪವು ನೋಳ್ವರನ್ನೊಲಿಸಿ |
 ಸೀಳುತಾಗಸ ಮಧುಪ ಖಗಗಣ
 ಮೇಳದಿಂ ಹಾರುತಿರೆ ತುಂಬಿತು
 ಮೇಲಿನಿಂ ರಿಘಂಕಾರ ಮಾರುತನೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ||೪||

ಜನಕಗಾತಿಧ್ಯವನು ನೀಡುವ
 ವನದವೊಲು ಸೌಂದರ್ಯ ಸೂಸುತ
 ವನಪದವೊ ಜನಪದವೊ ಮಿಗಿಲೆಂಬುದನು ತೋರಿಸುತ |
 ಕೊನೆಗಳಿಂಬಾಗಿಹವು ಫಲಗಳು
 ಜನದ ಕರಗಳಿಗೆರಗಿ ಮಧುವಂ
 ನನೆಯೊಸರೆ ಪುರಜನರು ವನದಲಿ ಸಂಚರಿಸುತಿಹರು ||೫||

ಇಂತು ಕಳೆಯಲು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು
 ಪಿಂತೆ, ಸರ್ವರು ರಾಮ ಸನ್ನಿಹದಿ
 ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಹರಿಯನ್ನೊಳಿದು ನಿಜಪುರಕೆ |
 ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ತರವೆ ರಾಮನ
 ಚಿಂತನೆಯನ್ನೊಳಿದಾವು ಜೀವಿಪು
 ದೆಂತು ಹೆಳುವದಿ ನಾವಿಹೆವು ಹೆದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಗಳು ||೬||

ಎಮಗಯೋಧ್ಯಾಪುರದ ಬಗೆಯೇ
 ಕೆಮಗೆ ಮಿಥಿಲಾನಗರದಾಸೆಯೆ
 ಅಮರನಗರಿಯ ಸುಖವ ಕೊಳ್ಳೆವು ರಾಮನನ್ನೊಳಿದು |
 ಅಮರನದಿ ಜನಕನನು ಸೀತಾ
 ರಮಣಿಯನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ದರ್ಶನ
 ನಮಗೆ ದೊರಕಿರೆ ಮುಕ್ತಿಯೇಕೆಮಗಿನ್ನು ಲೋಕದಲಿ ||೭||

ಚರಿಸಿ ರಘುಪತಿ ಶೈಲ ವನದಲಿ
 ಪರಮ ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮದಿ ನಿಹರಿಸಿ
 ತಿರಿಯುತವೃತ ಸಮಾನ ಫಲಮೂಲಗಳ ಸವಿಯುತ್ತ |
 ಸರಸದಿಂ ಹೆದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವ
 ನರೆಘಳಿಗೆಯೊಲ್ ಕಳೆಯುವೆವು ಸಂ
 ಚರಿಸುತೀ ವನಮೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು ನರೋತ್ತಮರು ||೮||

ಇದನು ಪಡೆಯುವ ಯೋಗ ಭಾಗ್ಯಗ
 ಕೊದಗುವುದೆ ನಮಗೆಂದು ಬಗೆದಿರೆ
 ಮುದದಿ ಸೀತಾಮಾತೆ ಕೋಸಲೆಯೆಡೆಯ ಸೇರಿದಳು |
 ವಿಧಿಯ ವಂಚನೆಯಿದುವು ಬಯಸಲು
 ಸುಧೆಯ ವಿಷಮಾಯ್ತೆಮಗೆ ದುಃಖೋ
 ದಧಿಯೊಳದ್ದೆವು-ಗೂಗೆ ಬಕ ನಾಯಸದ ಹಾವಯಿ ||೯||

ಹಂಸನೋಡಿತೆ ಲೋಕದೊಳು ಕಲ
ಹಂ ಸಮಯಮಾಯ್ತೆಕೆ ಹರ್ಷವ
ಹಂಸೆತಿಗಳಿತೆ ಬಿನದನೇ ದುರ್ನಾಟಕದ ಕತಿಗೆ |
ಹಂಸೆಗತಿಶಯ ನೆರೆಯೆ ಹರಿ ವಿರ
ಹಂ ಸರಾಗಮೆ ಹೊಂಗೊಳದ ಕಲ
ಹಂಸ ಕಾಡೊಳು ಚರಿಸಬಲ್ಲದೆ ವಿಧಿಯ ನಿಯಮವಿದೆ ! ||೧೦||

ಇದನು ಕೇಳಿ ಸುಮಿತ್ರ ನುಡಿದಳು
ವಿಧಿಯಗತಿ ಮಗುವಂತೆ ವಿಪರೀ
ತದಲಿ ನಡೆವುದ ತಿಳಿಯಲಾರೆವು ನಮ್ಮ ವಿಲಗದಲಿ |
ಇದುವೆ ಕರ್ಮದ ನೀತಿ ಸುಖ ದುಃ
ಖದಲಿ ನೂಕುತ ಪರಿಕಿಸುವುದೇ
ಬಿದಿಯ ಗುಣವೆಂದೊರೆದಳಾ ಕೌಸಲ್ಯಗನುನಯದಿ ||೧೧||

ವನವ ಹೊಗಲಾ ರಾಮ ತೋರದು
ಮನದಿ ಖೇದವು ಭರತನಿರವಂ
ನೆನೆಯೆ ಸುಡುವುದು ಹೃದಯ ಸಲಹುವುದೆಂತೊ ವತ್ಸನನು |
ವಿನಯಗುಣ ಸಂಪನ್ನನಗ್ರಜ
ಮನೆಯ ಹೊಗದಿರೆ ತೊರೆವನಸುವನು
ತನುಗಳೆಯೆ ಮತ್ತಾರ್ಗ ರಾಜ್ಯವಿದೆಂದಳಾ ಕುಶಲೆ ||೧೨||

ಭರತ ಕುಲದೀಪಕನು ರವಿಕುಲ
ದೊರಕ ತೇಜಃಪುಂಜನೆಂಬುದ
ನರಪನೊರೆವುತ್ತಿದರ್ ಸಂತತ ಮೆಚ್ಚುತ್ತವನನ್ನು |
ಸಿರಿಯೊದಗೆ ಗುಣವರಿಯಬಹುದಾ
ನರನ ಪರಿ ವಿಪರೀತಮಪ್ಪುದು
ಸಿರಿಯ ದರ್ಪದಿ ಮರೆವನಲ್ಲವೆ ಲೋಕ ಮಾನವನು ||೧೩||

ಅರರೆ ನಾನೇನೊರೆದೆ ತಪ್ಪಲೆ
ಮರುಗಿ ಮರೆತೆನೆ ಮತಿಯ ತಪ್ಪಾ
ಯೊರೆದುದೆಂದಾ ಜನಕ ಸತಿಯಂ ನೋಡಿ ಮನಮರುಗಿ |
ವರವಿದೇಹನ ರಮಣಿ ಲೋಕದೊ
ಳರಿವೆಯಲ್ಲವೆ ನೀನು ನಿನಗಾ
ನೊರೆಯಲೇನಿಹುದಿನ್ನು ಪರಮಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರಲು ||೧೪||

ಲಲನೆ ನಡೆನಡೆ ನಿನ್ನ ನುಡಿಯಲಿ
ತಿಳಿಹಿಸೊಜನಕಂಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನಿಲಯ ಸೇರಲಿ ಭರತ ವನಮಂ ಹೊಗಲಿ ತನ್ನೊಡನೆ |
ಲಲಿತಮತಿಯಿದಕೊಪ್ಪಿ ನಡೆದೊಡೆ
ಯುಳಿವನಾ ಸುಕುಮಾರನಲ್ಲದೊ
ಡಳಿವನಿದನೇನೆಂಬೆನೆಂದಳು ಕೌಸಲಾದೇವಿ ||೧೫||

ಸುರರು ಭಲೆಭಲೆಯೆಂದು ಹೊಗಳಲು
ಹರನೆ ಗತಿಯೆಂದಿನರು ದುಃಖಿಸೆ
ಚರಣಯುಗಕೆರಗುತ್ತ ಜನಕನ ರಾಣಿ ನುಡಿಸಿದಳು |
ಹರಿ ಜನನಿ ನಿನಗೀ ಸ್ವಭಾವವು
ತರವು ಕೇಳಾ ರಾಮ ಸರ್ವರ
ಪರಿಯನಾದರಿಸುವನು ಸುಗುಣ ದುರ್ಗುಣವೆಲ್ಲವನದಲಿ ||೧೬||

ಶಿರದಿ ಪರ್ವತ ವಹ್ನಿ ತರು ತೃಣ
ಹೆರಣ ಮೃಗ ಮೊದಲಾದುವೆಲ್ಲವ
ಧರಿಸಿಹುದು ಬಗೆಯದೆಯೆ ಬರುವ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನು |
ಹರಿಯ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಲೋಕದ
ಹರಣ ಭರಣಗಳಿರಲು ಗೂಢವ
ನರಿವಾರೊಂದೊರೆದಳಾ ಮಿಥಿಲಾಪುರದ ರಾಣಿ ||೧೭||

ನಿನಗೆ ಸಮರಾರಿಹರು ಲೋಕದಿ
 ದಿನಪಗಂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಬೆಳಗುವ
 ನಿನ್ನುಕುಲೋತ್ತಮ ದೇವ ಕಾರ್ಯವ ಮುಗಿಸಿ ತಿರೆತಳೆವ |
 ಮುನಿಪನೋರೆಯನೆ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಯನು
 ವನಜನಾಭನ ಕೃಪೆಯೊಳೀ ಧರೆ
 ಸನುನುತದೊಳಿಹುದೆಂದು ಹೊಲ್ಲೆ ಹವಲ್ಲ ಮುನಿವಚನ ||೧೮||

ಒರೆಯುತೀಪರಿ ನಮಿಸಿ ನಿಧಿಲಾ
 ತರುಣಿಯಿತ್ತಲು ನಡೆಯಲತ್ತಲು
 ನರಪ ಜನಕನು ಬಂದು ಬೀಡಾರಕ್ಕೆ ಸತಿಸುತೆಯ |
 ಭರದಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸೀತೆಯ
 ಶಿರವನಘ್ರಾಣಿಸುತ ತಾಪಸ
 ಪರಿಜಿನಿಂದಿಹ ದೇವಿಯಂ ನೋಡಿದನು ಮನದಣಿಯ ||೧೯||

ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ನುಗಳ ಹೃದಯದಿ
 ಹೊಳೆವರಾಮನ ಮೂರ್ತಿ ಕಂಡನು
 ನೆಲದೊಡೆಯನಭಿವರ್ಣಿಸಿದ ಜಾನಕಿಯ ಮಹಿಮೆಗಳ |
 ತೊಳಗಿ ವಂಶದ್ವಯದ ಕೀರ್ತಿಯ
 ಬೆಳಗಿ ಸೀತಾರಮಣಿ ರಾಮನಿ
 ಗೊಲಿದು ಸೇವಿಪಳಾವ ಸುಕೃತಳೊ ಧನ್ಯೆ ಜಾನಕಿಯು ||೨೦||

ಜನನಿ ಜನಕರ ನೆಲೆ ತವರ್ಮನೆ
 ಯೆನಿಸೆ ಪುಳಕೋದ್ಗಮದ ಸುಖದಲಿ
 ಜನಕನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ತಾಯಿಯ ಹರಕೆಯಂ ಪಡೆದು |
 ಮನುಕುಲೋತ್ತಮನತ್ತ ಸಾರ
 ಲ್ಪನುವರಿತು ಕೌಸಲ್ಯೆಯಾಡಿತ
 ವನು ಸುಲೋಚನೆ ಜನಕಗೊರೆಯಲು ಜನಪ ಮೆಚ್ಚಿದನು ||೨೧||

ಬರಿಯ ಬೆಮೆ ನಾವರಿವೆವೆಂಬುದು
 ಭರತನೆಂತಿಹನೆಂಬುದರಿಯೆನು
 ಧರುವು ಸತ್ಯ ಪಿಯೂಷ ಪೂರ್ಣನ ಮನವದೆಂತಿಹುದೊ |
 ಭರತ ನಿರವಧಿ ಗುಣನು ನಿರುಪಮ
 ಪುರುಷ ಸಮನಾ ಭರತನೊಬ್ಬನೆ
 ಭರತರಾಯಗೆ ಮೇರುಗಿರಿಗೆ ಸುಮೇರುವೇ ಸಮವು ||೨೧||

ಭರತ ರಘುವರನೊಡನೆ ವಿಪಿನದಿ
 ಚರಿಸೆ ಮಂಗಳಮಪ್ಪುದದರಿಂ
 ಪುರವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೊಗಲಿ ಮಾಸದು ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳು |
 ಹರಿಯನೇ ನಂಬಿಹನು ರಾಮನ
 ಚರಣ ಸೇವೆಯೆ ಮೋಕ್ಷವೆಂದರಿ
 ದರಿದು ಸಿಂಹಾಸನವ ತಂದಿಹ ಧೈರ್ಯನರ್ಪಿಸಲು ||೨೨||

ಹೊಗಳುತ್ತಲಿ ಹಿರಿದಾಗಿ ಭರತನ
 ರಘುವರನ ಸುಗುಣಗಳ ಜನಪತಿ .
 ಮುಗಿಸಿದನು ರಾತ್ರಿಯನು ಮೂಡಲು ಸೂರ್ಯ ತಿಳಿದಿದ್ದು |
 ಒಗುಮಿಗೆಯೊಳಾಗೈದಿ ನದಿಯೊಳು
 ಸೊಗದಿ ಮಿಂದನು ಮಾಡಿಪೂಜಾ
 ದಿಗಳ ಮುಂದೇನೆಂದು ತನ್ನವರೊಡನೆ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೨೩||

ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾಪೂಜೆಗಳ ಕಾ
 ಡಾಡಿ ಹೊಕ್ಕನು ಗುರುವಸಿಷ್ಠನ
 ಬೀಡು, ನಮಿಸುತ ಪೇಳ್ವನಿದಿರೊಳುನಿಂದು ಕರಮುಗಿದು |
 ಕಾಡಿನೊಳು ಬಳಲಿದರು ಸಕಲರು
 ನೋಡು ಮರಳಲಿ ಭರತನಗಾಗಿ
 ನಾಡಸೇರಲಿ ಜನಕನುಚಿತವನೊರೆದು ಕಳುಹೆಂದ ||೨೪||

ಕಳೆದುವೈ ದಿನಹಲವು ಪರಿಜನ
 ಬಳಗ ಬಾಂಧವ ಜನನಿ ಸೋದರ
 ರೊಲಿದು ಬಂದರು ಮುಳ್ಳಿನೊಳು ಮಲಗುತ್ತ ನೋಯುವರು |
 ಮೆಲುತ ಬೇರನು ಜೀವ ಹಿಡೆವರು
 ಬಳಲಿದರು ಬಲು ಕಷ್ಟಗೊಂಬರು
 ಪೊಲಗು ಸರ್ವವೆರಸಿ ನಗರಿಗೆ ತಂದೆ ನೀನೆಂದ ||೨೬||

ಎನಗಡವಿ ವಾಸವನು ನಿಯಮಿಸು
 ತನುಜ ಭರತಂಗಿತ್ತ ರಾಜ್ಯವ
 ಜನಕನಾಣ್ಣಿ ಮರೆತು ಕಾಡೊಳು ನಿಂದನೇಕೆಂತು ? |
 ಮುನಿಯದಿರು ಹಿಂದಿರುಗು ಭರ
 ತನ ವಿಷಾದವ ಕಳೆದು ಪದುಳದಿ
 ಜನನಿಯರ ಸಂತಪಿಸು ಗುರುನೀನೆಂದ ರಘುರಾಮ ||೨೭||

ಕರುಣೆಯನಿತ್ತೋ ಭಕ್ತಜನರಲಿ
 ಹರಿಗೆ ಧರೆಯ ಕ್ಷೇಮವೆನಿತ್ತೋ
 ಒರೆದ ನುಡಿಯಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನಿತ್ತೋ ರಾಮಚಂದ್ರಂಗೆ |
 ಚರಣ ಕಮಲವನುಳಿದು ಸುಖ ಲವ
 ಮಿರದು ನಿನ್ನೀ ವಿರಹದಃಖನ
 ನೊರೆಯ ಬಲ್ಲರೆ ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿವಾಸವೇ ಸ್ವರ್ಗ ||೨೮||

ಸಕಲ ಜೀವ ಪ್ರಾಣ ಭಕ್ತ
 ಪ್ರಕರಪಾಲಕ ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿ
 ಸುಖದಿ ಸವಿವಾತುಗಳ ಸೌಖ್ಯದಿ ದರ್ಶನದ ನೆಲೆಯಿಂ |
 ನಿಖಿಳ ಜನ ಮುದದಿಂದಿರಲು ನಾ
 ರಕ ಸಮಾನದ ಪುರವ ಹೊಗುವರೆ
 ಸುಕೃತವೇ ಮೈದೋರಿ ನಿಂದಿರೆ ಸೌಖ್ಯ ಬೇರಿಹುದೆ ? ||೨೯||

ಮರುಳಹರೆ ಗುರುವರನೆ ನೀನೇ
ನರಿಯದನೆ ದಶರಥಗೆ ವರಗುರು
ಪುರಕೆ ನೀಂ ಮರಳೆಂದು ವಂದಿಸಿ ನಡೆದನಾಶ್ರಮಕೆ |
ಅರಘುಳಿಗೆ ಮತಿಮರೆದು ತತ್ಕ್ಷಣ
ಧರಿಸಿ ಧೃತಿಯಂ ಜನಕ ನೃಪತಿಯ
ಹೊರಗೆ ಬಂದನು ರಾಮವಾಣಿಯನೆಲ್ಲವುಸುರಿದನು ||೩೦||

ಎಲೆ ನೃಪಾಲಕನೇನುಪಾಯವ
ತಿಳಿಯೆ ಸರ್ವರ ಹಿತವ ಚಿಂತಿಸು
ತಿಳಿಯನುದ್ಧರಿಸಿಂದು ಧರ್ಮಜ್ಞಾನಿ ರಾಜರ್ಷಿ |
ಇಳೆಯರಸ ತನಯಂಗೆ ನಿಯಮಿಸಿ
ಹೆಳುವನಾಸನ ಮನುತೆಯಳಲಿಂ
ತೊಳಲಿ ತೆತ್ತನು ತನುವ ದಶರಥನೆಂದ ಜನಕಂಗೆ ||೩೧||

ಚದುರಮತಿಗಳು ನಾವು ವನಹೊಗಿ
ಸಿದೆವು ರಾಮನ ಸುಖವ ಬಯಸುತ
ಮುದದಿ ಮರಳುವೆವಿನ್ನು ಪುರವನು ಧನ್ಯರೆನಿಸುವೆವೆ ? |
ಇದಿರುಗೊಂಡಿರೆ ದುಃಖ ನನುಗಿ
ನ್ನೆದೆಯೊಡೆಯದೇ ಜೀವಹಿಂಗದೆ
ಬಿದಿಯ ಕೃತಿಗೀ ನೆಲವು ನುಂಗದೆಯೆಂದನಾನ್ಯಪತಿ ||೩೨||

ತಾಪಸರು ಮಹಿಸುರರು ಮುನಿಗಳು
ಭೂಪನಿರವನ್ನರಿತು ಮನ ಸಂ
ತಾಪವಡೆದರು ನೊಂದು ದುಃಖಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬೇಯುತಲಿ |
ಭೂಪ ಸರ್ವವೆರಸಿ ಭರತ ಸ
ಮಾಸಕ್ತಿದಿದ ಜಗವನುಳಿವುದು
ರೂಪನಳಿವುದು ಭರತಗಾಯಿತ್ತೆಂದು ಮನದಂದು ||೩೩||

ಬರುವ ಜನಕನ ಪರಿಜನರ ಮುಂ
 ಬರಿದು ವಿನಯದಿ ಭರತ ಕೂರಿಸು
 ತಿರಗೆ ಜನಕನ ಚರಣಯುಗಳಕೆ ನೊಸಲನೆತ್ತಿದನು |
 ತರಳನಿಂತೀ ವನದೊಳಿದೊಡೆ
 ಧರೆಯ ಭಾರವ ಮರೆತು ನರಪತಿ
 ಧರುಮ ಮಾಸದೆ ನೆನೆವುಪಾಯವನೆಂದ ಜನಕನೃಪ. ||೩೪||

ಪರಮ ಸತ್ಯವ್ರತನು ಧಾರ್ಮಿಕ
 ನಿರುತ ರಾಮಸ್ನೇಹಪರವಶ
 ಕರುಣವಾರಿಧಿ ಸಕುಚ ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಸೆರೆಯಾದ |
 ಅರಿಯುತುಚಿತಾನುಚಿತಮಾದುದ
 ಪರಿಹರಿಸು ಬಂದಿರುವ ಕಷ್ಟವ
 ತರಳ ನಿನ್ನಾಜ್ಞಾನುಸಾರದಿ ನಡೆಯುವೆವು ನಾವು ||೩೫||

ಎನಲು ಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಭರತನು
 ಹೆನ್ನಿಗರೆದು ಕಣ್ಣಳಲಿ ಪೇಳ್ವನು
 ಜನಕ ನೀನಿಂದೆನಗೆ ಸದ್ಗುರು ಬೇರೆ ಹಿತರುಂಟೆ ? |
 ಅನುಸರಿಸಿ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಗಳ ಪಾಲಿಸಿ
 ಮನ ಮಲಿನಮಂ ತೊಡೆವೆ ನೀ ಬೆಸ
 ಸೆನಗೆ ಲೋಕದ ಕಷ್ಟವೆಂತಲಿಯುವುದು ಹೇಳೆಂದ ||೩೬||

ಮರುಳನಂತಾನೊರೆವೆನರಿಯದೆ
 ಹಿರಿಯ ಮಾತುಗಳರಿಯೆ ಮನ್ನಿಸು
 ಪರಮಗುರು ನೀನೆನಗೆ ಪಾಲಿಸು ವಿಧಿವಿರೋಧಿಯಲಾ |
 ಅರಿತು ರಾಮಮನೋಭಿಲಾಷೆಯು
 ಸರುವ ಹಿತಮಂ ಮರೆಯದೊದಗಿಹ
 ಪರಮ ದುಃಖವ ಕಳೆಯಲುಚಿತವನೆಸಗು ನೀನೆಂದ ||೩೭||

ಭರತನಾ ಮಿತವಾಣಿಯಿಂ ನೃಪ
ಪರಮ ಹರುಷವತಾಳ್ಳ ಕಷ್ಟವ
ಮರೆಯಬಹುದೇ ರಾಮನೊಲಿವನೆ ನಮ್ಮಪಾಯಗಳ |
ಭರಣಿಯಾರನು ಬಯಸಿನಿಂದಳೊ
ಅರಿಯಲಾಗದುಯೆನುತ ಜನಪತಿ
ಭರದಿ ರಾಘವನೆಡೆಗೆ ಬಂದನು ಸಕಲಜನಸಹಿತ

||೩೮||

ಅರರೆ ಬಂದುದೆ ಮತ್ತೆ ಕಂಟಕ
ಭರೆಯ ದುಷ್ಟರ ಹಾವಳಿಯ ಮೇಣ್
ಸುರರ ಸಂಕಟವರಿಯರೇ ರಾಮಾವತಾರದಲಿ |
ಭರೆಯ ಭಾರವ ಕಳೆವನೆಂಬುದ
ನರಿಯರೇ, ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವ
ನಿರಿಸಿ ಕಂಟಕರಾದರೀ ಭರತಾದಿ ನಾಯಕರು

||೩೯||

ಎಂದು ಬರ್ದಿಲರೊಡೆಯ ಸುರರೊಡ
ನಂದು ನೆನೆದನು ಶಾರದೆಯ ಕುಮು
ದೇಂದುಮುಖಿ ಸಲಹಿಂದು ರಘುವರಗೇಕೆ ರಾಜ್ಯವಿದು |
ಹಿಂದೆ ಕೈಕೆಯ ನುಡಿಗೆ ಸಿಲ್ಕಿಸು
ತಂದು ಭರತನ ರಸನೆಯೊಳಗಿರು
ಬಂದ ಕಷ್ಟವ ನೀಗಲಾ ರಘುಜಾತ ವಿಸಿನದಲಿ

||೪೦||

ಎನಲು ಚತುರಾನನನ ಮಾನಿನಿ
ವಿನಯವೇಕಿದು ವಜ್ರ ಮನದಲಿ
ನೆನೆವೆ ಸ್ವಾರ್ಥವನೇಕೆ ಭರತನ ಮತಿಯನೊರೆಸುವೆನೆ |
ವಿನಯಮತಿಯಿಂಗಿತವನ್ನರಿವವ
ರನಘರಾರೀ ಜಗದಿ ಹರಿಹರ
ವನಜಭವಗಳವೆಲ್ಲ ಸುಜ್ಞಾನ ಹೃದಯ ತಿದ್ದುವುದೆ ?

||೪೧||

ಅವನ ಹೃನ್ಮಂದಿರದಿ ಸೀತಾ
 ಧವನು ಜಾನಕಿ ಸಹಿತಲಿರುವನು
 ಅವನ ಮನವುಂದಿರದಿ ರವಿ ಬೆಳಗುವನು ಹೊಳಹೊಳೆದು |
 ಅವಗೆ ಮಾಯವನೊಡ್ಡ ಲಾವುದೆ
 ಪವಿಧರನೆ ನೆನೆಯದಿರು ಚಂದ್ರನ
 ಕವಳಗೊಳುವುದೆ ಕಿರಣವೆಂದಳು ಶಾರದಾದೇವಿ ||೪೨||

ಇಂದು ಸುರರ ಕ್ಷೇಮ ಭರತನ
 ಪೊಂದಿದುದು ಸೀತಾರಮಣ ನಮ
 ಗಿಂದು ಬಂದಾಪತ್ತ ನೆನೆಯನೆ ಮರೆತನೇ ನುಡಿಯ |
 ಹೊಂದಿ ಮನುಜ ಶರೀರ ರಾಘವ
 ನಿಂದು ಮರೆತನೆ ತನ್ನ ನೈಜವ
 ಬಂದು ದನುಜರ ಸದೆಯದಿರ್ದೊಡೆ ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನು ||೪೩||

ಎಂದು ಪರೇಷರಿಯಿಂದ ಬರ್ದಿಲ
 ರಂದು ಮರುಗಲ್ಪತ್ತಲಿತ್ತಲು
 ಬಂದ ಜನಪತಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೆದ್ದು ವಂದಿಸುತ್ತ |
 ಬಂದ ಗುರುವಿಂಗಭಿನಮಿಸಿ ನಲ
 ವಿಂದ ಭರತನನಪ್ಪಿ ದಶರಥ
 ನಂದನನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಿದನೆಲ್ಲರನು ||೪೪||

ಹಲವು ವಿಧಿಗಳನೊರೆದು ನೀತಿಯ
 ಪಳೆನುಡಿಗಳನ್ನರುಹಿ ಪಾರ್ಥಿವ
 ಕುಲದ ಧರ್ಮವ ತಿಳುಹಿ ಮೈತ್ರಾವರುಣಿ ರಘುವರಗೆ |
 ಹಳುವ ವಾಸವನುಳಿದು ರಾಜ್ಯವ
 ತಳೆವುದೇ ಹಿತವೆಂದು ತಿಳುಹಿದ
 ನೊಲಿದು ಜನಪತಿ-ಭರತರವರು ನೆನೆದ ಸಂಗತಿಯು. ||೪೫||

ತಂದೆ ನಿನ್ನಯ ವಾಣಿಯೆನುಗಬಿ
ವಂದ್ಯ ಲೋಕದೊಳದನು ಮನ್ನಿಪೆ
ವಿಂದು ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯನು ತಲೆಯೊಳು ಪೊತ್ತು ನಡೆಸುವೆವು |
ಎಂದಮಾತಿಗೆ ನೊಂದು ಸಜ್ಜನ
ವೃಂದಕಭಿವಂದಿಸಿದ ಹಸ್ತ
ದ್ವಂದ್ವ ಜೋಡಿಸಿ ನುಡಿದ ವಿನಯದಿ ಜಾನಕೀರಮಣ ||೪೬||

ತರವೆ ಪಿತ್ತಗುರುಯುಗಳಕಾಜ್ಞೆಯ
ನೊರೆವರೇ ಗುರುಹಿರಿಯರಿದಿರೊಳು
ತರಳನನುಚಿತ ಗೈವೆನೇ ಪಾಲಿವುದನುಳಿದು |
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಮೇಣು ಜನಕನ
ಹಿರಿಯರಾಣತಿ ಸಲಹಿಕೊಂಬೆನು
ಪರಮ ಗುರು ನಿನ್ನಾಣೆ ದಶರಥನಾಣೆ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ||೪೭||

ಭೂಮಿಪಾಲ ವಸಿಷ್ಠರಿವರು
ರಾಮನು ನುಡಿಗೇಳಿ ಭರತನ
ಕಾಮನೆಯು ಕೈಗೂಡಿತೆಂದರು ಮೊಗನನೋಡುತಲಿ |
ತಾಮರಸಭವ ಸತಿಯ ನೆನೆಯಲು
ಕಾಮಿನಿಯು ಮುಖಪದ್ಮದಲಿ ನಿಂದಳು
ರಾಮ-ಗುರು-ಜನಕರನು ವಂದಿಸಿ ಭರತನಿಂತೆಂದ ||೪೮||

ತರಳ ತಾನಿವನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ
ಪರಳ ಹೃದಯದಿ ಕಠಿನ ನುಡಿಗಳ
ನೊರೆವೆ ಸೀತಾರಾಮರಂಭ್ರಿಯ ನೆನೆದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
ಕರುಣಿಸುವುದುದ್ದರಿಸುವುದು ಪತಿ
ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮನ ಸಲಹೆ ಕೊಂಬುದು
ಕರುಣವಾರಿಧಿ ರಾಮಚಂದ್ರಮಯೆಂದು ತುತಿಸಿದನು ||೪೯||

ದೇವ ರಘುಕುಲನಾಥ ದೇವರ

ದೇವ ಜನನೀಜನಕ ಸದ್ಗುರು

ಪಾವನ ಸ್ವಾಮಿ ಹೈಹಯಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ |

ದೇವ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಭಕ್ತರ

ಭಾವನೆಯ ಕೈಗೂಡಿಸುವ ಮಹಿ

ಮಾವಲಂಬನ ಸಲಹೆ ಕರುಣದೊಳೆಂದು ಹೊರಳಿದನು ||೫೦||

ಶರಣಜನ ಮಂದಾರ ಶೌರಿ

ಸರುವ ಕಾರ್ಯಸಮರ್ಥ ಸುಗುಣಾ

ಕರನೆ-ದುರ್ಗುಣ ದುರಿತಪಾವಕ ದೇವ ರಘುನಾಥ |

ಧರೆಯೊಳನುಪಮ ಸ್ವಾಮಿ ಹಿರಿಯರ

ಹಿರಿಯ ನಿನಗಾಂ ಡಿಂಗರಿಗನಿರೆ

ಸರಿಯದಾವರು ನಮಗೆ ಲೋಕದಿ ಸ್ವಾಮಿದೂತರಲಿ ||೫೧||

ತಿಳಿಯದಾಂ ಪಿತೃವಚನ ದುರ್ಮತಿ

ಪಳಿದು ಪರಿವಾರವನು ಸೇರಿಸಿ

ಹೆಳುವ ಸಾರಿದೆನಿಂದು ಜನನೀ ಬಂಧುಜನ ಸಹಿತ |

ಇಳೆಯೊಳುತ್ತಮ ನೀಚರುಚ್ಚರು

ಹುಲುನರರು ಪೀಯೂಷ ಸುರಸದ

ಕೊಲುವ ವಿಷ-ಮರಣಾದಿ ಸಂಕುಲ ನೆರೆದಿಹುದು ನೋಡು ||೫೨||

ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆ ನುಡಿಗಳ ಮುರಿ

ದೂಣಿಯುವ ಚಿಂತಿಸರ ಧರೆಯಲಿ

ಕಾಣೆ ಜಗದಲಿ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವೊಲ್ಲದಹಿತರನು |

ವಾಣಿ ಪಾರ್ವತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮೇಣ್ ಗೀ

ವಾಣಿರೊರೆಯರೆ ನಿಗಮಮಂತ್ರಗ

ಳಾಣೆಯಿಡವೇ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರವೇ ಜಗಕೆ ||೫೩||

ಎನ್ನ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ
 ಉನ್ನತನ ಮಾಡಿರುವೆ ಲೋಕದೊ
 ಳೆನ್ನ ಪೋಲಾರುಂಟು ಧನ್ಯರು ಪಡೆದೆ ಕೃಪೆಯಾಲವ |
 ಸನ್ನುತರ ಸಂಘದಲಿ ತಮ್ಮನಿ
 ಗಿನ್ನು ನೆಲೆಯೆಲ್ಲಿನುತ ಭರತನಿ
 ಗುನ್ನುತಾಮಲ ನೆರೆಯ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿಹೆ ನೀನು ||೫೪||

ಶರಣು ಬರುವರು ನಿನ್ನ ಪಾವನ
 ಚರಣ ಮಹಿಮೆಗಳರಿತು ಬಂದಾ
 ನರರ ದುರಿತಾಂಕುರವ ದಹಿಸುತ ದೋಷಗಳ ನುರೆಸಿ |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನವರೆಂದು ನೋಡುವೆ
 ಕಿರಿಯ ಗುಣಗಳ ಹಿರಿದು ಮಾಡುವೆ
 ಪರಮ ಪಾವನರಾಮ ನಿನ್ನಗಿನ್ನಾರು ಸರಿಯೆಂದ ||೫೫||

ನಿನ್ನ ನುಳಿದಿನ್ನೊಬ್ಬರುಂಟೇ
 ಉನ್ನತ ಪ್ರಭು ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಿಗ
 ಳೆನ್ನ ಪರಿಯನ್ನಿಹರೆ ರಘುಪತಿ ಲೋಕಮೂರರಲಿ |
 ಸನ್ನುತರ ಸಂಘದಲಿ ಸೇವಕ
 ರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸುವೆ ಕೀರ್ತಿಗ
 ಳನ್ನು ಪಸರಿಸಿ ವರಶಿರೋಮಣಿಯೆನಿಸಿ ಹೊಗಳಿಸುವೆ ||೫೬||

ನೊಂದು ಶೋಕ ಸ್ನೇಹ ಕಾರಣ
 ಮಂದಮತಿಯಾಂ ಮಗುವಿನೊಲು ನಡೆ
 ತಂದೆ ನಿನ್ನೆಡೆಗಾಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಮನದರದೆ |
 ಇಂದು ನಾನವಿಧೇಯನಾಗುತ
 ತಂದೆ ಬಂದಿರಲೆನ್ನನುನ್ನುತ
 ನೆಂದೆನಿಸಿ ನೀನಭಯವಿತ್ತಿಹೆ ಪರಮ ಕರುಣದಲಿ ||೫೭||

ನೋಡಿ ಪಾವನ ಚರಣಕಮಲವ
ಮೂಡಿದುದು ಸದ್ಭಕ್ತಿ ರಘುವರ
ಮೂಢನಂ ಪತಿಕರಿಸಿ ನೀನನುಕೂಲನಾಗಿರಲು |
ನಾಡ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಕರುಣದಿ
ಕಾಡುನಾಡಾಗಿಹುದು ಭೃತ್ಯರ
ಪಾಡುಗಳ ನೀಬಲ್ಲೆ ಲೋಕವ ಸಲಹು ನೀನೆಂದ ||೫೮||

ಅರಿತವರಗತಿ ಮಾತನೊರೆವುದು
ತರವೆ ಸುಜ್ಞರು ಸುಹೃದಯರಿಗೆ ಪರಿ
ಪರಿಯ ಮಾತುಗಳಾಡೆ ದೋಷವು ಸೇವಕಾವಳಿಗೆ |
ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಹೆನೆನ್ನ ಪರಿಯಂ
ಶರಣಜನಮಂದಾರನಾಜ್ಞೆಯ
ನೊರೆದು ಮನ್ನಿಸುತೆನ್ನ ಶೀಘ್ರದಿ ವಿಧಿಸು ಕಾರ್ಯಗಳ ||೫೯||

ನಿಶಿ ಹಗಲು ನಿನ್ನೊಲವು ಜಾನದ
ಮುಸುಕಿನಲಿ ಮಲಗುವೆನು ನಾಮದೊ
ಳಸುವಿಡಿಯುತರಸುತಲಿ ಪದಮೂಲವನು ನೋಡಿದೆನು |
ಒಸೆದು ಬಿಜಮಾಡಿನ್ನು ಕೋಸಲ
ವಸುಮತಿಯನುದ್ಧರಿಸು ಕರುಣಿಸು
ಶಿಶುಗಳಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ ರಾಘವ ನಾವು ಸಲಹೆಂದ ||೬೦||

ಇಂದು ನಿನ್ನಾಜ್ಞಾಪ್ರಸಾದವ
ತಂದೆ ನೀಡೆಂದವನು ಬಹುಭಯ
ದಿಂದ ಹೊರಳಿದ ರಾಮಚರಣದಿ ಕರೆದು ಕಂಬನಿಯು |
ದಂದುಗವ ಬಿಡು ತಂದೆ ನೊಂದೈ
ಬಂದಕಾಲವ ನೋಡು ಹೃದಯದ
ಕಂದು ಕುಂದನು ನೀಗೆನುತಲೆತ್ತಿದನು ಸೋದರನ ||೬೧||

ನೆಗಹಿ ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ರಘುವರ
 ಸೊಗಸು ನುಡಿಗಳನೊರೆದು ಮೆಚ್ಚಿದ
 ನಗಧರನು ಸೋದರನ ಭಕ್ತಿಯ ವಿನಯಮತಿಗಳನು |
 ತೆಗೆದುದಗ್ಗದ ದುಃಖ ಸರ್ವರು
 ಹೊಗಳಿ ಮತ್ತಿನ್ನೇನನೊರೆವನೊ
 ರಘುತನುಜನೆನೆ ಸುರರು ನಾಣ್ಣುತ ಸುಮನ ಸೂಸಿದರು ||೬೨||

ಅರಿತು ಸುರರಿಂಗಿತನ ಭರತನ
 ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯ ವಾಣಿಯಾಲಿಸಿ
 ತರುಣಿಯರ ಕಳವಳವ ಸಚಿವರ ಪೌರ ಮುನಿಜನರ |
 ಹಿರಿಯ ದುಃಖವನರಿತು ಗುರುವಿನ
 ಪರಿಯ ಕಾಣುತ್ತ ಜನನಿಯರ ಕರು
 ಳರಿದು ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಕರಗಿದ ರಾಮಚಂದ್ರನು ||೬೩||

ಬರಡು ಕವಿಗಳ ನುಡಿಗೆ ಭರತನ
 ನಿರುಪಮಗುಣಾಂಬುನಿಧಿ ನಿಲುಕದು
 ಎರಿಯರಿದ ವರ್ಣಿಸಲು ಶೇಷಾದಿಗಳು ತಿಣುಕುವರು |
 ಹಿರಿಯನಲಿ ಮೈಗಂಡು ಮಣಿದನು
 ಧರೆಗೆ ತೋರಿದ ಹರಿಯ ಪರಗಳ
 ನೆರೆದು ನಂಬಿದ ಜನರ ಕರುಣದಿ ಮುಕ್ತಿಗೇರಿಸಿದ ||೬೪||

ಹಿರಿಯನಾದೆನಗಿಂದು ಹಿರಿಯನು
 ಕಿರಿಯನಾದೊಡಮೇನು ಗುಣದಲಿ
 ಹಿರಿಯ ಭರತನೊಲಾರ ಕಾಣೆನು ಪರಮಪಾವನನು |
 ಅರಿವೆ ನೀ ರವಿವಂಶ ನೀತಿಯ
 ಧರಮ ದಶರಥನೃಪನ ಕೀರ್ತಿಯ
 ನರಿಯದವನೇ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಗಳೆಂದೆ ರಘುರಾಮ ||೬೫||

ನಿನಗೆ ಭೇದಾಭೇದವರಿವುದು

ನಿನಗೆ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮ ವಿದಿತವು

ನಿನಗುಮೆನಗುಂ ಪರಮಹಿತ ಮಾರ್ಗಗಳು ನಿನಗೊಳವು |

ಅನುಜ ಧರ್ಮದಮೂರ್ತಿ ನೀನೇ

ನೆನೆವುಪಾಯವ ಪೇಳು ಕರ್ಮವ

ನನುಸರಿಸಿ ನಮಗೊಳ್ಳಿದನು ನೆನೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟದಲಿ ||೬೬||

ಹಗಲು ರವಿಯಸ್ತಮಿಸೆ ಲೋಕದ

ಸುಗತಿಯುಳವುದೆ ತಂದೆ ಧರ್ಮದಿ

ಸೊಗದಿ ನಡೆವುದೆ ಸುಖವು ವಿಧಿನಿಯಮಗಳನನುಸರಿಸಿ |

ಅಗಡು ಮಾನಿಸನಪ್ಪೆನೇ ಜಗ

ನಗದೆ ಸಗ್ಗದಿ ಜನಕನೇನೆಂ

ಬನು ಮರಳಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವ ತಳೆಯೆ ನಾನೆಂದ ||೬೭||

ರಾಜಕಾರ್ಯ ಸುಕೀರ್ತಿ ಧರ್ಮವಿ

ರಾಜಮಾನ ವಿರಾಗ ಧರಣೀ

ತೇಜ ಧನಧಾಮಗಳು ಪರ್ಮೆಯು ದೊರೆಯೆ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂ |

ಈ ಜನಪನೊಲವಿನಲಿ ಜನಕ ಸ

ರೋಜಪದ ದಯದಿಂದ ಸಮಗಿ

ನ್ನೀ ಜಗದಿ ಜಯನಹುದು ಪರಿಣಾಮದಲಿ ತಿಳಿಯೆಂದ ||೬೮||

ಅಭಯವಿತ್ತಿಹನೆಮಗೆ ಸದ್ಗುರು

ವಿಬುಧ ಗುರುಪಿತ್ಯ ವಚನಗ

ಳುಭಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಧರಣಿ ಸಮಾನ ಧರ್ಮದಲಿ |

ಪ್ರಭುವೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟಾಜ್ಞೆ ಪಾಲಿವು

ದುಭಯರಿಗೆ ವರಧರ್ಮವದರಿಂ

ವಿಭುವೆನಿಸು ಧರಿಗಿಂದು ನಗರಕೆ ಮರಳು ನೀನೆಂದೆ ||೬೯||

ಬಂದ ದುಃಖವ ನೆನೆಯದಿರು ಪಿತ
ನೆಂದ ನುಡಿಗಳ ಮರೆಯದಿರು ಧರೆ
ಗಿಂದು ಪತಿ ನೀನಾಗಿ ಪಾಲಿಸು ಧರ್ಮ ಕರುಣಗಳ |
ಮುಂದೆ ವನವಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ
ಬಂದು ಸೇರುವೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯಾ
ನಂದವನು ಮಾಡುವೆನು ನಗರಿಗೆ ತೆರಳು ನೀನೆಂದ ||೨೦||

ಅರಿವೆ ನಿನ್ನಿಂಗಿತವನಾದೊಡೆ
ಹಿರಿಯರಾಜ್ಞೆ ಯಲಂಘನೀಯವು
ತರಳ ನಿನಗಿದು ಕಠಿನವೆಂಬುದ ಬಲ್ಲೆನಂತಿರಲಿ |
ಅರಿತು ಸೋದರ ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಿಸು
ಹಿರಿಯನೆನ್ನನು ಪಿತನ ನುಡಿಯಂ
ತಿರಲು ವಿಪಿನದಿ ತಂದೆ ನೆರವಾಗೆಂದ ರಘುರಾಮ ||೨೧||

ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಭರತನಳಲನು
ನಿಲಿಸಿ ಸೋದರ ಧರ್ಮವೊರೆಯಲು
ತಳೆದು ದುಃಖವನಣ್ಣ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಗಳ ಮಾರುವೆನೆ |
ನೆಲದ ಭಾರವ ತಳೆದು ನಗರದಿ
ಕಳೆವೆನೆಂತೋ ದೀರ್ಘದವಧಿಯ
ಸಲಹು ಸತ್ಪಥದೋರು ಹರಿತನಗಿಂದನಾಭರತ ||೨೨||

ಪರಮಪುರುಷನೆ ನಿನಗರಣ್ಯದಿ
ಧರಣಿಯೊಡಿತನವೀಯೆ ತಂದೆನು
ಶರಣಿ-ವರ ಗಂಗಾದಿ ತೀರ್ಥವ ವ್ಯರ್ಥವ್ವಾದುದಲ |
ಪರಮಪಾವನ ತೀರ್ಥ ಮೀಸಲು
ಹರಿಯೆ ತವ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕೆ
ಕರುಣಿ ಬೆಸಸೆನಗಿಂದು ಪಾವನ ಜಲವನೇಗೈವೆ ||೨೩||

ಒಗೆದುದೆನಗೊಂದಾಸೆ ಮನದಲಿ
 ಖಗವೃಗಂಗಳು ಚಿತ್ರಕೂಟದಿ
 ಬಗೆಬಗೆಯ ನದಿತಿರ್ಥ ಪದ್ಮಾಲಯಗಳುಪವನವು |
 ರಘುವರನ ಪದಚಿಹ್ನೆಯಿಂದಲಿ
 ನಗವಿದಮಲ ಪವಿತ್ರಮಾಗಿರೆ
 ಬಗೆವೆ ನೋಡಲ್ಪಿದನು ನೀಡಾಣತಿಯನೆನಗೆಂದ ||೨೪||

ಅತ್ರಿಮುನಿಯಾಜ್ಞೆಯನು ಪಡೆದೀ
 ಚಿತ್ರಕೂಟವ ನೋಡು ನಡೆಸು ಪ
 ವಿಕ್ರಮಂಗಳಮಯದ ವನದಲಿ ಚರಿಸು ಭಯತೊರೆದು |
 ಚಿತ್ರಮಯಮಾಗಹೆಂದು ಗಿರಿಯ ವಿ
 ಚಿತ್ರ ನೋಟವ ನೋಡು ಮುನಿಯ ಪ
 ವಿಕ್ರತೆಯೊಳಿ ವನವು ಮಂಗಳ ಮೂಲಮೆನಿಸಿಹುದು ||೨೫||

ಮುನಿಯು ತೋರುವ ನೆಲದಿ ತೀರ್ಥವ
 ವಿನಯದಿಂದಿಡು ನಿನಗಿದಾಜ್ಞೆಯು
 ಅನುಜ ನಡೆಯನೆ ಪಡೆದ ಋಷಿಯಾಣತಿಯ ಪದಕೆರಗಿ |
 ವನದ ಮಾಟವ ನೋಡಿ ರಾಮನ
 ಘನಮಹಿಮ ಪದಮೂಲ ಸೋಂಕಿದ
 ವನದ ನೆಲದಲ್ಲಡಿಯಿಡಲು ಹರ್ಷಿಸಿದ ತಾ ನೊಲಿದು ||೨೬||

ರವಿಕುಲಜರಿವರ ಸುಸಂವಾ
 ದವನು ಮಂಗಳಕರದ ಮೃದುನುಡಿ
 ಸವಿಯನಾಲಿಸಿ ಸುರರು ಹೊಂಪುಳಿವಡೆದು ಹರ್ಷದಲಿ |
 ಜವದಿ ಹೊಮಳೆಗರೆದರಾಗಳು
 ದಿವಿಜರಿಪುಗಳ ಗೆಲುವನಿನ್ನೇ
 ನವರು ರಾಮನ ಶರದಿ ಹೆತರಹರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ||೨೭||

ವಿಶ್ರಾಮ ೧೫

ಸೂ|| ಮೆಚ್ಚಿ ಭರತಗೆ ರಾಮ ತನ್ನಯ
ಮೊಚ್ಚೆಯವ ನೀಡಿದೊಡೆ ಭಕುತಿಯು
ಸೆರ್ಚಿ ರಚಿಸಿದ ಪಾದುಕಾಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಚನನ ||

ಧನ್ಯ ರಾಘವ ಭರತರೇ ಜಗ
ಮಾನ್ಯರನುಪಮ ಧರ್ಮಿಗಳೆನುತ
ನನ್ಯ ಮನದಿಂ ಸುರರು ಕೈವಾರಿಸಿದರಿವರನು |
ಮಾನ್ಯ ವಚನನ ಕೇಳಿ ಖೇದಗ
ಳನ್ನು ಮರೆತರು ಜನಕ ಮುನಿಜನ
ಬೆನ್ನ ತೆತ್ತರು ದುಷ್ಟದುಃಖಕೆ ಹರುಷಮನರಾಗಿ ||೧||

ಜನಕ ಹೊಗಳಿದ ರಾಮ ಭರತರ
ಗುಣವ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಸಭಿಕರು
ವಿನಯದಲಿ ನಮಿಸುತ್ತ ಹೊಗಳುತ್ತ ನಲಿದು ನೋಡುವರು |
ಅನುಜಗೊಲಿದೀಪರಿಯ ಚಿಂತಿಸಿ
ಜನಕ ನೇಮದಿ ನಡೆವ ರಾಮನ
ಘನತರದ ಮಾರ್ಗವನು ಮೆಚ್ಚಿದರೆಲ್ಲರೊಮ್ಮನದಿ ||೨||

ಅತ್ರಿ ಮುನಿ ಕರೆಯುತ್ತ ಭರತನ
ಚಿತ್ರ ಕೂಟದ ತಪ್ಪಲಲಿಹ ಪ
ವಿತ್ರ ಕೊಳದಲಿ ತಂದ ತೀರ್ಥವನಿಡಲು ನಿಯಮಿಸಿದ |
ಚಿತ್ತ ಹರುಷದಿ ಸರುವಜನವೆರ
ಸುತ್ತಿ ನಡೆದನು ಸಕಲ ತೀರ್ಥವ
ವತ್ತಿಮುನಿ ಮಡುವಿನಲಿ ಹಾಯ್ದಿದನುದಧಿಪರಿಯೆನಿಸಿ ||೩||

ಇದು ಮಹಾದ್ಭುತ ಜಲಧಿ ಪಾವನ
ಮಿದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿವರಾವರು
ಬುಧಜನರ ತಪ ಸಿದ್ಧಿ ಯೋಗದ ಪುಣ್ಯನಿಲವೆನಲು |
ಮುದದಿ ಸುಂದರ ಕೂಪ ರಚಿಸಿದ
ರುದಕ ತುಂಬಲು ಮುಕುತಿ ನಿಲಯದ
ಕದವು ತೆರೆದುದು ಮಿಂದವರು ಹರಿಸದವ ಸೇರುವರು ||೪||

ಭರತ ತೀರ್ಥಾಂಕದಲಿ ಮುಕ್ತಿಯ
ಕರುಣಿಪುದು ಪಾವನದ ಜಲಮಂ
ದುರುತರದಿ ಹರಸಿದನು ಮುನಿಸತಿ ಪರಮಹರುಷದಲಿ |
ಒರೆದು ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳದ ಚರಿತೆಯ
ಗಿರಿಯ ಮಹಿಮಾದರ್ಶನವ ಪನ
ಚರರ ಪುಣ್ಯೋದಯವನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನತ್ರಿಮುನಿ ||೫||

ಒರೆಯುತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೊಬ್ಬ ಕಮಲಾ
ಕರದ ಮಹಿಮಾ ಸಂಗತಿಯನತಿ
ಹರುಷದಿಂದೈತಂದರಾ ಜನ ರಾಮಸನ್ನಿಧಿಗೆ |
ಒರೆದನಾ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಭಾವವ
ಹರಿಗೆ ಪದುಳದಿ ಪರಮ ಪುಣ್ಯೋ
ತ್ಕರುಷನತ್ರಿಮುನಿಪನಾನಂದಾಂತರಂಗದಲಿ ||೬||

ಹೇಳುತಲಿ ಧರ್ಮತಿಹಾಸ ಕ
ಥಾಳಿ ರಾತ್ರಿಯ ನೂಕಿದರು ಮುನಿ
ಪಾಳಿ ಜನರೊಡಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂದೆದ್ದು ರವಿಯುದಿಸಿ |
ಪಾಲಿಸುತ ಜಪ ನಿತ್ಯ ವಿಧಿಗಳ
ಕೇಳುತಾಣತಿ ಭರತ ಶತ್ರುಹ
ರೋಲಗಿಸಿ ಗುರು ರಾಮನತ್ರಿಮುನಿಯ ನಮಿಸಿದರು ||೭||

ಹೊರಟು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲಿ ವನಮಂ
 ಚರಿಸಿ ಕಲ್ಯಾಣಗಳ ಗಣಿಸದೆ
 ಹರಿ ನಡೆದ ನೆಲಮೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಗಿರಿಗುಹೆಯ ನೋಡಿ |
 ಧರಣಿ ಮೃದುಮಯ ಮಾಗಲತ್ತಲು
 ಸರಿದ ಮಾರುತ ಮಂದಗಮನದಿ
 ಹರಿಯ ಭಕುತರಿಗೆತ್ತಣದು ಭೂತಗಳ ಬಾಧೆ ||೮||

ಜಿಲ್ಲಿ ಪೂಗಳ ಸುರರು ಹರಿನಡಿ
 ದಲ್ಲಿ ನೆಳಲನು ನೀಡಿ ಹಸಿದರಿ
 ಗಲ್ಲಿ ಫಲಮೂಲಾದಿ ತೋರುತ ರಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ |
 ಎಲ್ಲರನು ಮೃದ್ವು ಭೂಮಿ ನಡೆಸ
 ಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಹಗ ಸುವಾಣಿಯಿಂ ಪಾ
 ಡಲ್ವಿ ರಘುಪತಿ ಸೇವೆಯೆಂದುಲಿಯುತ್ತ ಸುಖಿಸಿದರು ||೯||

ಚಿತ್ರಕೂಟವ ತಿರುಗಿ ಪರಮ ವಿ
 ಚಿತ್ರ ಗಿರಿಗುಹೆ ಗಹ್ವರಗಳ ಪ
 ವಿತ್ರ ತಾಣವ ತೋರಿ ಭರತಗೆ-ಸಕಲ ಚರಿತೆಗಳ |
 ಅತ್ರಿವೊರೆವನು ಹಿಂದೆ ತಪದಲಿ
 ಚಿತ್ರ ಶುದ್ಧಿಯ ವೊಂದಿ ದೇವರ
 ಚಿತ್ರ ವೊಲಿಸಿದ ಹಲವು ಮುನಿಗಳ ಕತೆಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ||೧೦||

ಮಿಂದು ಕೆಲವೆಡೆ ನಮಿಸಿ ಕೆಲವೆಡೆ
 ನಿಂದು ಕೆಲವೆಡೆ ಕುಳಿತು ಕೆಲವೆಡೆ
 ಸುಂದರೋದ್ಯಾನಗಳ ನೋಡುವ ಶತ್ರುಹಂ ವೆರಸಿ |
 ತಂದೆಯಡಿಗಳ ನೆನೆದು ಶೀಘ್ರದಿ
 ಬಂದು ರಘುವರನಂಘ್ರಿಗೇರಗದ
 ನಂದು ಬಳಲುತ ದಿನಪನಿಳಿದನು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಗೆ ||೧೧||

ಮರುದಿವಸ ಹರಿಪದವ ಸೇರುತ
 ಕರವ ಜೋಡಿಸುತೆನ್ನ ಕಾರಣ
 ಹರಿಯೆ ನಿನಗೀ ಪರಮ ದಾರುಣ ದುಃಖಮೊದಗಿದುದು |
 ಮರಳಿ ಪುರವರಕ್ಕೆದಿ ತವಪದ
 ಸರಸಿರುಹಗಳ ಸೇವೆಯೆಸಗುವೆ
 ಹರಸಿ ಕರುಣದಿ ಕಳುಹಬೇಕೆಂದೆರಗಿದನು ಪದಕೆ ||೧೨||

ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಲು ಪಾದದರ್ಶನ
 ವವಧ ಪುರದಲಿ ನಮಗೆ, ಕಾಣದೆ
 ಸವೆವೆನ್ನಿಯೊಳೆನ್ನನಾಹುತಿಯಿತ್ತು ಮರುದಿವಸ |
 ಅವಧಿ ಕಳೆವೆನು ಜೀವವಿಡೆವೆನು
 ದಿವ್ಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ಶ್ರೀ
 ಧವನಿ ಮೈದೋರನಗೆ ಕರುಣದಿ ಕ್ಲಪ್ತ ಕಾಲದಲಿ ||೧೩||

ಪುರಜನರು ಪರಿಜನರು ಪ್ರಜೆಗಳು
 ಸರಸ ವಿಮಲ ಸ್ನೇಹ ದೊಲುಮೆಯೊ
 ಕೆರಗಿ ಸೆರೆಯಾಗಿಹರು ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಭಾಷದಲಿ |
 ಅರರೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿರ
 ಲರಿವರೇ ಹರಿ ನಿನ್ನನುಳಿಯುವು
 ಪರಮಪದವನು ತೊರೆಯ ಬಲ್ಲೆನೆ ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||೧೪||

ದೇವ ನೀ ಸರ್ವಜ್ಞ ನಿನ್ನಯ
 ಸೇವಕರ ರುಚಿ ಲಾಲಸೆಗಳೆಂ
 ಭಾವಿಸುವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವೆ ನೀನವುಗಳನು ನಲಿದೊಲಿದು |
 ನೀವು ದೀನಾನಾಥ ಬಾಂಧವ
 ರಾವು ದೀನರು ಎಮಗೆ ಗತಿಮತಿ
 ನೀವು ನಂಬಿದೆವಿನ್ನು ನಿಮ್ಮಡಿಯಿಂದನಾ ಭರತ ||೧೫||

ಮರುಗಲೇತಕೆ ಜನಕ ಭೂಪತಿ
ಗುರುವಸಿಷ್ಠರ ಪಧನ ನಂಬಲು
ಧರೆಯೊಳೆನುಗೇನಹುದು ಪೊರೆಯುವರವರು ನಡೆಸುತಲಿ |
ಭರತ ನಿನ್ನೀ ವ್ಯಥೆಯ ಬಿಡು ನಡೆ
ಪುರಕೆ ದಶರಥ ನುಡಿದ ತೆರದಲಿ
ತೀರೆಯನಾಳೆಂದೊರೆದ ರಘುಪತಿ ಮುಗುಳುನಗೆಗಳಲಿ ||೧೬||

ನಮಗೆ ಗುರುಪಿತೃಮಾತ್ಮ ವಚನಾ
ಗಮವು ಪಾಲಿಸೆ ಪತಿತನಾಗನು
ಸಮನಿಪುದು ಘನಪುಣ್ಯ ಪಾವನಮೆನಿಪುದೀ ಬಾಳು |
ವಿಮಲಮತಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ
ನಮಗೆ ಸುವ್ರತ ಸಮಯ ಲೋಕವ
ಮಮತೆಯಿಂ ರಕ್ಷಿಪುದು ತೆರಳೆಂದೊರೆದ ರಘುರಾಮ ||೧೭||

ತಿಳಿಯುತ್ತೀ ಮರ್ಮಗಳ ಹೃದಯದ
ಕಳವಳವ ತೊಡೆಯೇಳು ಪುರವರ
ಕೊಲಿದು ಸಂರೈ ತರಳ ನಡೆನಡೆ ಧರಣಿಪತಿಯಾಗು |
ಛಲವನೊರೆಸುತ ಮರಳಯೋಧ್ಯಾ
ಹೊಳಲ ಶೀಘ್ರದಿ ಕಾಲ ನಡೆಯುವು
ದೊಲಿದು ನಿನಗಿನ್ನೇಳು ಸಂದೆಗಬೇಡ ಹೋಗಿಂದ ||೧೮||

ಹಿರಿಯನಾಣತಿ ಕೇಳಿ ಮರೆತನು
ಭರತ ತನುವಂ ಸಚಿವ ಪರಿಜನ
ವರರು ಪರವಶರಾಗಿ ಹರಿಯೇ ತಮಗೆ ಗತಿಯೆಂದು |
ಶರೀರ ಪುಳಕಿತರಾಗೆ ರಾಘವ
ಕರುಣದಲಿ ಪಾದುಕೆಯನಿತ್ತನು
ಭರತ.ಹಸ್ತದಿ ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಧರ್ಮವೊರೆಯುತಲಿ ||೧೯||

ಚರಣಪೀಠವ ನೀಡೆ ರಾಮನು
 ಸರನ ಭಕ್ತರು ಜೀವಕಾಯನ
 ಪರನು ಪಾಲಕರವರಂತಾ ಹಾವುಗೆಯು ನೋಡಿ |
 ಭರತರಾಯ ಸ್ನೇಹರತ್ನವ
 ಮೊರೆನ ಸಂಪುಟಮಾಯ್ತು ರಾಮೆಂ
 ಬೆರಡು ಲಿಪಿಗಳು ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧಕಮೆಂದು ನಂಬಿದರು - ||೨೦||

ಎರಡು ಬಾಗಿಲು ಕುಲಕೆ ಮತ್ತಿವು
 ಎರಡು ಕರಗಳು ಕುಶಲ ಕರ್ಮಿಗೆ
 ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಧರ್ಮಸೇವಾನಿರತನಿಗೆ ಜಗದಿ |
 ಹರುಷಮಾದುದು ಪಾದುಕಾಶ್ರಯ
 ದೊರೆಯೆ ಭರತನು ರಾಮ ಸೀತೆಯ
 ಚರಣ ತಲದಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ ಮನದಿ ||೨೧||

ಮುಂದಯೋಧ್ಯಾ ನಗರಿಗೈದಲು
 ತಂದೆಯಡಿಗಳಿಗೆರಗಿ ಕಂಬನಿ
 ದೆಂದು ನಿಂದಿರಲನುರಪತಿ ಮಾಯೆಯನು ಬೀಸಿದನು |
 ಅಂದಿನಾ ಸಮಯದಲಿ ಭಕ್ತರು
 ದೆಂದುಗದೊಳಸುದೊರೆಯುತಿರ್ದರು
 ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಬೆಮೆಗೊಳಿಸುತ್ತ ದೇವೇಂದ್ರ ||೨೨||

ಪಯಣಕನುವಾಗಲೈ ರಾಮನ
 ನಯನಕಮಲಗಳಿಂದ ಧಾರಾ
 ಮಯದಿ ಸುರಿದುದುವಾರಿ ಭಕ್ತರ ಮನದ ಸೂರೆಯಲಿ |
 ಸುಯಿದು ಜನಪ ವಸಿಷ್ಠಗಿರಗುತ
 ನಯದೊಳನುಜನ ತಿಳುಹಿ ಕಳುಹಲು
 ಭಯವ ನೀಗಿದುದಾಗ ಬರ್ದಿಲನಿಕರ ಮನದಿಂದ ||೨೩||

ಬಂದು ಕೈಕೆಯ ಚರಣಕಮಲವ
ವಂದಿಸಿದ ರಘುರಾಮ ಭಕ್ತಿಯೊ
ಳಂದು ತೊಡೆದನು ಮನದ ಶಂಕೆಯನೆಲ್ಲವೊರೆಸುತ್ತ |
ಅಂದಣವನ್ನೇರಿಸಿದ ಮಾತೆಯ
ಸಂದರುಶನದಿ ಹರುಷಗೊಳ್ಳುತ್ತ
ಲಿಂದುಮುಖಿಯಂ ಕೋಸಲಕೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಪದುಳದಲಿ ||೨೪||

ಹಲವು ಪರಿಯಂ ವಿರಹ ಬಾಧೆಯ
ನಿಲಿಸಿ ಸರ್ವರ ಪಯಣಮಾಡಿಸಿ
ಕಳುಹಿ ಬಂದನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಗೆ ರಾಮಚಂದ್ರಮನು |
ಎಳೆದು ಪದಗಳ ರಾಮಜಪದಲಿ
ಕಳೆದ ಜೀವದ ದೇಹದೊಲು ಗತಿ
ಗಳನು ಕಾಣದೆ ಹೋಗುತಿದರ್ರು ರಥದ ಚಕ್ರದೊಲು ||೨೫||

ಗಿರಿಯ ಸಚರಾಚರವು ರಾಮನ
ಕರುಣ ಸವಿಯನ್ನರಿತು ಕಂಬನಿ
ಸರಿಯ ಸುರಿದುವು ತಮ್ಮೊಳರಿಯುತ್ತ ಭರತನಾಮಹಿಮೆ |
ಸುರಿದು ಹೊಮಳಿ ಹೊಗಳಿ ಸುರಪಡೆ
ನೆರೆದು ತಂತಮ ಕಷ್ಟವೊರೆದೊಡೆ
ಹರಿಯು ಸಂತವಿಸುತ್ತಲಿ ಸರ್ವರಿಗಭಯ ತಾನಿತ್ತು ||೨೬||

ಬಂದು ಗುಹನಾಲಯಕೆ ದುಃಖದೊ
ಳೆರೆದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡವನ-ಜನಕನ
ವಂದಿಸುತ್ತ ಕಳುಹಿಸಲು ಮಿಥಿಲಾಪುರವ ಸೇರಿದನು |
ಹಿಂದಿನಾ ನೈಭವನ ನೆನೆಯುತ್ತ
ಬಂದ ವಿಧಿಯಂ ಬಗೆದು ಭರತನು
ಬಂಧು ಜನವೆರಸುತ್ತ ಬಂದನಯೋಧ್ಯಪುರವರಕೆ ||೨೭||

ರಾಮದರ್ಶನ ಲಾಭಕೋಸುಗ
 ರಾಮಜಪ ತಪ ನಿಯಮ ಸುವ್ರತ
 ಧಾಮರಾದರು ಕಾಮ ಭೋಗಾದಿಗಳ ತೊರೆಯುತಲಿ |
 ಆ ಮಹಾ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗ
 ಳೋ ಮಹಾ ಕಂಟಕವೊ ಪೇಳೆನು
 ತಾ ಮಹಾಜನ ಕಾಯುತಿರ್ದರು ತೀರಲವಧಿಯನು ||೨೮||

ಜನಪನಿಸಿ ಸಲ್ಪೊಲ್ಲ ಭರತನು
 ಜನಪದವು ರಾಮಂಗೆ ಮೀಸಲು
 ಜನರ ರಕ್ಷಣೆ ತನಗೆ ರಾಮಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಲಭಿಸಿಹುದು |
 ಅನುಜ ಶತ್ರುಘ್ನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು
 ಜನನಿಯರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭರತನು
 ಜನಪ ಧರ್ಮಗಳಿರಿದು ನಿರ್ವಹಿಸಿದನು ರಾಜ್ಯವನು ||೨೯||

ಕರೆಸಿ ವಿಪ್ರಾಳೆಯನು ಪದಗಳಿ
 ಗೆರಗ ನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಪಾಲಿಸೆ
 ಧರೆಯನೆನ್ನುತ ಪರಿಜನರ ಪುರಜನರ ಪ್ರಜೆಗಳನು |
 ಕರೆಸಿ ಹಿತದಿಂ ನೆಲಿಸಿ ಪುರದಲಿ
 ಮರುಗದಿರಿ ನೀವೆಂದು ಕಳುಹುತ
 ಸರಿದ ಗುರು ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಶತ್ರುಹ ಸಹಿತ ವಹಿದಲಿ ||೩೦||

ತಂದೆ ನೀನಾಣತಿಯನಿತ್ತೊಡೆ
 ಮುಂದೆ ಸುವ್ರತ ನೇಮದಿಂದಲಿ
 ಮುಂದಿನವಧಿಯ ಕಳೆವೆ ರಘುವರ ಪುರಕೆ ಬಹತನಕ |
 ಕಂದ ನಿನ್ನಾಚರಣೆ ಸಕಲ ವ
 ಸುಂಧರೆಯ ನಿಜನೀತಿ ಹೃದಯದಿ
 ಬಂದ ಧರ್ಮವ ಮಾಡು ನೀನೆಂದೊರೆದನಾ ಮುನಿಪ ||೩೧||

ಆ ವಸಿಷ್ಠನನು ಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಭೂ
ದೇವರನು ಜೋತಿಷರು ಮಂತ್ರಿ ಜ
ನಾನಳಿಯ ಬರಮಾಡಿ ಶುಭದಿನ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲಿ |
ದೇವ ರಘುಪತಿ ಪಾದುಕೆಯ ಭ
ಕ್ತಾವಳಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಭರತನು
ಪಾವನದ ಸಿಂಹಾಸನಮೊಳಿರಿಸಿದನು ಮುದದಿಂದ ||೩೨||

ಎರಗುತ್ತಲಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಚರಣಕೆ
ಗುರುವಸಿಷ್ಠಂಗೆರಗಿ ರಾಮನ
ಚರಣ ಪೀಠಗಳಾಜ್ಞೆಯಂ ಪಡೆಯುತ್ತ ಭಕ್ತಿಯೊಳು |
ಸರಿದು ನಂದಿಗ್ರಾಮದೊಳು ತಾ
ವಿರಚಿಸಿದನೆಲೆವನೆಯ ರಾಜ್ಯೈ
ಶ್ವರಿಯ ತೊರೆಯುತ ಮುನಿಯ ಪರಿಜಿಂ ನಿಂದ ನಿಯಮದಲಿ ||೩೩||

ವರಜಹಾಜೂಟತಿರ ಮುನಿಪಟ
ಧರಿಸಿ ದರ್ಭಾಸನದಿ ಮಂಡಿಸಿ
ತೊರೆದು ಭೋಜನ ವಸನ ಫಲಮೂಲಾದಿಗಳ ಸವಿಯುತಲಿ |
ಧರೆಯ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲದೆ
ಹರಿಯ ಪದಮೂಲದಲಿ ಮನಮ
ನ್ನಿರಿಸಿ ಸುರಪ ಕುಬೇರರಂ ನಾಚಿಸಿದ ವಿರತಿಯಲಿ ||೩೪||

ಮಧುವಿನಾಸೆಯ ತೊರೆಯುತಳಿಕುಲ
ಪದೆದು ಚಂಪಕ ಬನಮೊಳಿದವೊಲು
ಬುಧರು ರಾಮ ಪದಾಬ್ಜ ದರ್ಶನ ಬಯಸಿ ತಪವೆರಸಿ |
ಚದುರ ರಾಮ ಪ್ರೇಮ ಪಾತ್ರಂ
ಗೊದವಿದತಿಶಯ ನೇಮ ಕಷ್ಟವೆ !
ಹೃದಯ ಶುದ್ಧಿಯ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ ನೀತಿ ಮತಿಯುತಗೆ ||೩೫||

ಕಂದಿದನು ಕೃಶನಾಗಿ ಭರತನು
 ಕುಂದುವುದೆ ನಿಜಶಕ್ತಿ ತೇಜವ
 ಮೊಂದಿ ಕಳೆಗೂಡಿದುದು ಮುಖದಲಿ ಕಾಂತಿಯುಕ್ಕಿದುದು |
 ಬೆಂದು ದುಃಖವು ನವನವೀನದ
 ಸಂದ ಭಕ್ತಿಯು ಪೆರ್ಚಿ ತಾ ಮನ
 ದಂದ ಶಪಥವು ಶಕ್ತವಡೆದುದು ನಿರ್ಮಲತೆಯಿಂದ ||೩೬||

ಸರುವ ಪ್ರಜೆಗಳೆ ರಾಮರೂಪರು
 ಸರುವ ಜೀವರ ಸೇವೆ ಹರಿಕೃಪೆ
 ಪರಮ ಪಾವನ ಪಾದುಕಾ ದರ್ಶನವೆ ಹರಿಯೊಲವು |
 ಪುರವನಾಶ್ರಮ ಮಾಡಿ ರಾಮಂ
 ಗಿರದ ಕಷ್ಟವ ಕಂಡು ಮೈಮರೆ
 ತಿರುವ ರಾಮಧ್ಯಾನ ತತ್ಪರನಾಗಿ ಕಡುತನಸಿ ||೩೭||

ನಿತ್ಯ ಪಾದುಕೆಯಾಜ್ಞೆ ಪಡೆಯುತ
 ಮತ್ತೆ ಮಾಡುವ ರಾಜಕಾರ್ಯವ
 ನುತ್ತುಮನು ರಾಮಾಜ್ಞೆಯಿಂದೇ ಬಗೆದು ನಿರ್ವಹಿಸಿ |
 ಎತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಧರೆಯ ಮಾನವ
 ರೆತ್ತಲರಿವರು ಸುರರು ಭರತನ
 ಸತ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗಗಳ ಗೂಢವ ರಾಮನಲ್ಲದಲಿ ||೩೮||

ಮೂವರ ಧ್ಯಾನದಲಿ ತನ್ಮಯ
 ನಾ ವಿರಾಗಿಯು ಜಗದಿ ರಾಘವ
 ದೇವನಲ್ಲದೆ ಕಾಣನಿತರವ ನೋಡಿದೆಡೆಗಳಲಿ |
 ದೇವಮಯಮಿ ಲೋಕಮದರಿಂ
 ದಾವ ಸೇವಾಕಾರ್ಯವೆಸಗಲು
 ದೇವ ತಾನಾಗುವನು ದೇವತ್ವವನು ನೋಡುತಲಿ ||೩೯||

ಅವರು ಹೆಳುವದಲಿರಲು-ಪುರದಲಿ
 ಸವೆವ ದೇಹವ ಛಲದಿ ವಿರತಿಯ
 ತವಸಿಯಾದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜ ರಾಮನಂ ನಿನೆದು |
 ಅವನ ಚರಿತೆಗಳಿರಿವನಾವನು
 ಭುವನವನು ತೃಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ
 ಸವಿದ ವೈರಾಗ್ಯವನು ರಾಮಪದಾಬ್ಜ ಸ್ಮರಣೆಯಲಿ ||೪೦||

ದುರಿತ ಕುಂಜರ ಸಿಂಹ ಜನಿಸದೆ
 ಧರೆಗೆ ಗತಿಮತಿಯಿಲ್ಲ ಮುನಿಜನ
 ರಿರುವಿಕೆಗೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರ ಭರಣಮುನ್ನಿಲ್ಲ |
 ಭರತ ಚರಿತೆಗಳೊಲಿದು ಕೇಳ್ತರ
 ದುರಿತನಾಶವು ರಾಮನೊಲಿವನು
 ಭರತನೊಲು ಹರಿಭಕ್ತರುಂಟೀ ಹಿಂದು ಮುಂದಿನ್ನು ||೪೧||

ಸುಲಭನೊಲಿವನು ಕರೆಯಲವನೊಲು
 ಇಳಿಯೊಳೊಲಿವನರಾರು ಭರತನ
 ನೊಲಿಸದಿದೊಡೆ ಪಾಪಿಯಲ್ಲವೆ ಮಾನವನು ಮತ್ತೆ |
 ಕಲಿ ಸಮಯದಲಿ ವಿಬುಧ ಸತ್ಸಭೆ
 ಯೊಳಗೆ ರಾಮಾಯಣವನೊರೆಯಲು
 ತಿಳಿವುದೇ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಭರತನ ಕರುಣೆವೂದಗದಿರೆ ||೪೨||

ಇದು ರಘೂತ್ತಮ ಭರತಜೀವನ
 ಮಿದನು ಮೆಚ್ಚಿದ ರಾಮ ಲೋಕದೊ
 ಳಿದನು ಕೇಳಿದ ನರರು ರಾಮುಂಗೊಪ್ಪಿದರು ಮತ್ತೆ |
 ಇದುವೆ ಸತ್ಯದ ತನರು ಭಕ್ತರ
 ನಿಧಿಯು ಧರ್ಮದ ನೆಲೆಯು ಮುಕ್ತಿಯ
 ವಿದಿಯು ಲೋಕದ ಸಕಲ ದರ್ಶನ ವಿರತಿ ಸೋಪಾನ ||೪೩||

ಸಕಲ ಕಲಿಮಲಹಾರಿ ಭಕುತಿಯ
 ಶಕುತಿ ಸುಖಗಳ ತವರು ಮುಕುತಿಯ
 ಮುಕುರ ದುರಿತೌಷಧವು ರಘುವರ ಚರಿತಮಾನಸವು |
 ಯುಕ್ತ ಸಂತರಗಿದುವು ಲೋಕದ
 ನಿಖಿಳ ನಿಜಗಳ ತೋರಿ ಮಾನವ
 ನಿರಕೇವುದು ಸುಖದ ಸೂರಿಯ ರಾಮನಂಘ್ರಿಯಲಿ ||೪೪||

|| ಮಂಗಳಂ ||

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ

ವಿಶ್ವಾಮ ೧

ಸೂ|| ಚಿತ್ರಕೂಟವನುಳಿದು ವನದ ವಿ
ಚಿತ್ರಗತಿಯಂ ನೋಡುತ್ತಿ ಪ
ವಿತ್ರ ದರ್ಶನವಡೆದು ನಡೆದರು ಮೂವರುಂ ಮುಂದೆ ||

ಶ್ರೀವರನ ಸೀತಾಧವನ ನಾ
ಮಾವಳಿಯ ನೆನೆವುತಲಿ ಸಂತತ
ದೇವದೇವೋತ್ತಮನ ಮನದಂದವನ ನುತಿಗೈದು |
ಕಾವಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ ಭಜಕರ
ಭಾವನೆಯ ಕೈಗೂಡಿಸುವ ವಿಭು
ವೀವ ಸಂಪದ ಸೌಖ್ಯ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನೊಲವಿಂದ ||೧||

ಮೂಲಧರ್ಮದ್ವಯ ವಿವೇಕ ವಿ
ಶಾಲ ಜಲನಿಧಿ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ಸು
ಶೀಲ ವರವೈರಾಗ್ಯ ಸರಸಿಜಭಾನು ರಘುಸೂನು |
ಕಾಳ ಪಾಪದವಾಗ್ನಿ ಮುಕುತಿ ಸು
ಖಾಲಯಂ ಶಿವರಾಮರಂಘ್ರಿ ವಿ
ಶಾಲ ಸರಸಿಜಕೆರಗಿ ರಾಘವ ಚರಿತೆಗಳನೊರೆನೆ ||೨||

ಗಿರಿಜೆ ನಿನಗಾನೊರೆದೆ ಭರತನ
ಚರಿತೆ ಮತ್ತಾ ರಾಮ ವಿಪಿನದಿ
ಚರಿಸಿ ತೋರಿದ ಲೀಲೆಯೆಲ್ಲವ ಕೇಳು ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
ತಿರಿದು ಹೊಗಳ ತಂದು ಮುಡಿಸುವ
ಧರಣಿಜೆಗೆ ಹೂಜಾಲ ತರುಲತೆ
ಯಿರವ ವಿನರಿಸಿ ಹರುಷಗೊಳಿಸುವ ಮರೆಸಿ ದುಃಖಗಳ ||೩||

ಇರಲಿರಲು ಸುರಪತಿಯ ಸುತ ರಘು
 ವರನ ಪರಿಕೆಸೆ ಬಂದ ವಾಯಸ
 ಪರಿಜಿನಿ ಮೂಢಾತ್ಮ ಜಲಧಿಯನಿರುವೆಯರಿವಂತೆ |
 ಧರಣಿಜಿಯ ಚರಣವನು ಕೊಕ್ಕಿಂ
 ದಿರಿಯ ಶೋಣಿತ ಧಾರೆಯಿಳಿದುದು
 ಹರಿಯು ಕಂಡಡ ಕೆಂಡವಾದನು ವಾಯಸನ ನೋಡಿ ||೪||

ತೃಣವ ಬಾಣವ ಗೈದು ಮಂತ್ರಿಸಿ
 ಕುಣಿವ ವಾಯಸಕೆಸೆಯಲಟ್ಟಿತು
 ಅಣಲೊಣಗಿ ಸುರಪಸುತ ನಿಲ್ಲದೆ ಪಿತನೆಡೆಗೆ ಬಂದ |
 ಮಣಿವ ಮಗನಂ ನೋಡಿ ಮರುಗುತ
 ಮನದಿ ನಿಜವರಿಯುತ್ತ ಕೋಪದಿ
 ಕೊನೆಗೆ ರಘುಪತಿ ವಿಷುಖನಂ ತೃಜಿಸಿದನು ಖತಿಯಿಂದ ||೫||

ಮತ್ತೆ ಕಾಕಾಸುರನ ವೇಷದೊ
 ಳತ್ತು ದುಃಖದಿ ದಿಕ್ಕುಗಾಣದೆ
 ಸುತ್ತಿದನು ದೂರ್ವಾಸ ಚಕ್ರಕೆ ಸಿಲ್ಕಿ ನವೆದಂತೆ |
 ಸತ್ಯಲೋಕದಿ ವಿಧಿಯ ಬೇಡಿದ
 ಮತ್ತೆ ಕಾಡಿದನೆನ್ನ ಮುರುಹಿದ
 ರೆತ್ತ ಹೊದರು ಪೊರೆಯ ರಾಮತ್ಯಣಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಹರಿಸಿ ||೬||

ಕರೆದು ಕೂರಿಸರಾರು ವಾಯಸ
 ದುರುಳನಂ - ಹರಿವೈರಿಗಾವನು
 ಕರೆಯುತಾಸನವೀನ ಮನ್ನಿಸಿ ಪೋಶಿಸುವನಾರು ? ||
 ಹರಿ ವಿರೋಧಿಗೆ ತಂದೆಯೇ ಯಮ
 ಪೊರೆನ ತಾಯಿಯೆ ಮೃತ್ಯುವೆನಿಸಳು
 ಹರಿಯ ವಿಷುಖಗೆ ಸುಧೆಯೆ ವಿಷವಾಗುವುದು ಲೋಕದಲಿ ||೭||

ಪರಮ ದುಃಖದಿ ಶಕ್ರಪುತ್ರನು
 ನೆರೆಯ ಕಾಣದೆ ಬೆನ್ನ ಬಿಡದಿಹ
 ಶರಕೆ ಬೆದರುತಲೋಡುತಿದನು ಜೀವ ಭಯದಿಂದ |
 ಸುರಮುನಿಯು ಕಂಡದನು ಸನ್ಮತಿ
 ಯೊರೆದು ರಾಘವನಡಿಗೆ ನಮಿಸುತ
 ಕರುಣೆ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬೇಡು ದೀನಾನಾಥ ಬಾಂಧವನ ||೮||

ಎನಲು ಹೆರಿದೈತಂದು ರಾಮಗೆ
 ಮಣಿದು ರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೈ ತ
 ಪ್ಪೆಣಿಸಿ ನಾನಪರಾಧಿಯಾದೆನು ಪಾದ ಕಮಲದಲಿ |
 ಎಣಿಸಿದನೆ ಮಹಿಮೆಗಳ ನಿನ್ನಯ
 ಗುಣವ ನೆನೆದನೆ ಪತಿತಪಾವನ
 ನೆನುವ ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆದ ದೇವನೆ ಸಲಹು ಸಲಹೆಂದ ||೯||

ನಿನ್ನನರಿತವನಲ್ಲ ಗರ್ವದಿ
 ಗನ್ನಗತಕದಿ ಬಂದು ಪೊಂದಿದೆ
 ಬನ್ನಮಂ ಕಾಪಾಡು ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ ಪೊರೆಯೆನಲು |
 ಕಣ್ಣನೊಂದನು ಬಲಿಯನಿಕ್ಕಿ ವಿ
 ಪಣ್ಣ ವದನನನುಳುಹಿ ಕಳುಹಿದ
 ನಿನ್ನು ದುಷ್ಟತ್ರಿಯೆಸಗ ಬೇಡೆಂದೊರೆದು ಕರುಣದಲಿ ||೧೦||

ಖಳ ಜಯಂತನು ಮಾಯವಶದಿಂ
 ದೆಳಸಿ ದೋಷವ ದ್ರೋಹಮೆಸಗಲು
 ಕೊಲಲುಚಿತಮಾಗಿರಲು ಕರುಣದೊಳುಳುಹಿದನು ರಾಮ |
 ಬಲದೊಳಿರಾರಿಹರು ರಾಮಂ
 ಗಿಳೆಯೊಳೀಪರಿ ಹಗೆಯ ಮನೆವರೆ
 ಕಲಕಿ ಹುತ್ತವ ಕೈಯನಿಕ್ಕುತ ಬದುಕಿ ಬರಬಹುದೆ ||೧೧||

ಶ್ರುತಿ ಸುಧೆಯು ಸಾರುತಿಹ ಚರಿತೆಯ
 ನತಿ ಮನೋಹರಮಾಗಿ ತೋರಿದ
 ಪತಿತ ಪಾವನಚಿತ್ರ ಕೂಟದೊಳಿರುತಮಿನ್ನೆನರ |
 ಇತರರರಿತರು ದರುಶನಾತುರ
 ಹಿತರು ಮನಬಂದಾಗ ಬರುವರು
 ಸತತವೆಂದನುಮಾನವೊಕ್ಕುದು ರಾಮಚಂದ್ರ ಮಗೆ ||೧೨||

ಸರುವ ಮುನಿಗಳಿಗಿರಗಿ ಮೂವರು
 ಸರಿದರಲ್ಲಿಂದತ್ರಿ ಮುನಿಪದ
 ವರವ ಸೇರುತ ನಮಿಸುತನಸೂಯೆಯನು ವಂದಿಸುತ |
 ಬರಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತಿರ್ವರ
 ಹರಸಿ ಸೀತೆಯ ರೋಮಪುಳಕಿತ
 ಶರೀರನಾದನು ಹರುಷಜಲದಿಂದನರ ನೆನೆಯಿಸಿದ ||೧೩||

ಅನುವಿನಿಂ ಋಷಿವರರು ಮೂವರ
 ಮನದಣಿಯ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕರೆಕರೆ
 ದನಘರನ್ನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪೂಜಿಸಿ ಮಧುರ ಫಲವಿತ್ತು |
 ವಿನಯದಿಂ ನುಡಿಸುತ್ತ ಕರುಣಾ
 ವನಧಿ ನಮ್ಮಿಷ್ಟಗಳನರಿಯುತ
 ವನಕ್ಕೆ ಬರುತಲಿ ದಿವ್ಯದರ್ಶನವಿತ್ತಿ ಸತಿಸಹಿತ ||೧೪||

ಕರಮುಗಿಯುತತ್ರಿ ಮುನಿ ರಾಮನ
 ಪರಮ ಸುಂದರರೂಪ ಸುಧೆಯಂ
 ಭರದೊಳಿಂಟುತ ನುಡಿಯು ಬಾರದೆ ಬೆನುರ ಹರಿಸುತಲಿ |
 ಹರುಷದಲಿ ಮೈಮರೆತು ಸೀತಾ
 ವರನ ನಗೆಮೊಗ ನೋಡಿ ದಣಿಯದೆ
 ಪರಮ ಸುಖದಲಿ ಪುಳಕ ಜಲದಲಿ ನನೆದು ನೋಡುವನು ||೧೫||

ಭಕುತರಪರಾಧಗಳ ಮನ್ನಿಸಿ
 ಭಕುತ ಭೃತ್ಯನೆ ನಡೆದು ಸೇವಕ
 ನಿಕರಕೇ ದರ್ಶನನ ನೀಡುವೆ ಕಿಂಕರರ ಮಾಡಿ |
 ಮುಕುತಿ ಕರಗತಮಲ್ಲವೇ ಪ್ರಭು
 ಭಕುತ ಜನರಿಗೆ ನಿಲುಕದಾವುದು
 ಯುಕುತಿಯೊಂದೇ ನಿನ್ನಪದ ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಲೋಕದಲಿ ||೧೬||

ರಾಮ ರವಿಕುಲತಿಲಕ ಶಿವಧನು
 ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ಹರಣ ಕದನೋ
 ದ್ವಾಮ ನೀನಾಚಾನುಬಾಹು ಪರಾಕ್ರಮದಿ ಸರಿಯೆ |
 ಸ್ವಾಮಿ ನೀ ಭುವನೈಕ ನಾಯಕ
 ರಾಮ ವೈಭವವರಿವನೇ ರಿಪು
 ಭೂಮ ರಾಕ್ಷಸ ಕಾಲಭೈರವ ಶಿಷ್ಯ ಸಂರಕ್ಷ ||೧೭||

ಮನಸಿಜಾರಿ ವಿಹಾರಿ ವಿಧಿಸುರ
 ವಿನುತ ಶುದ್ಧ ಸುಖೋಧ ಸುಂದರ
 ವಿನಯ ಮೂರುತಿ ದುರಿತದೂಷಣ ಹಾರಿ ದನುಜಾರಿ |
 ಅನುಜ ಸತಿಯರ್ವರಸಿ ದಶರಥ
 ತನಯ ದರುಶನವಿತ್ತೆ ಭಕ್ತರೊ
 ಕೆನಿತು ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿ ನಿನಗೆಂದತ್ರಿ ಹೋಗಳಿದನು ||೧೮||

ಇರುವೆ ಹರಿ ನೀನೊರ್ವನದ್ಭುತ
 ಪರಮವಿಭು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಗುರು
 ವರನೊಡೆಯ ನೀನೊರ್ವ ಶಾಶ್ವತನತುಲಗುಣಪೂರ್ಣ |
 ಹರಿಯೆ ಸತ್ವ ರಜಸ್ತಮೋಗುಣ
 ದೇರಕ ನಿನ್ನಲಿ ಜಗವ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ
 ಮೊರೆಯತುಪಸಂಹರಿಸ ಪ್ರಭುನೀ ಜಾನಕೀ ರಾಮ ||೧೯||

ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತಿ
 ನ್ನೆಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಯ ನೆನವು ಲೋಕದೊ
 ಕೆಲ್ಲಿ ರಘುಪತಿ ಪೂಜೆ ಹರಿ ನಡೆದಲ್ಲಿ ನುಡಿದಲ್ಲಿ |
 ಬಲ್ಲಿದನ ಸಿರಿನಾಮ ಭಜನೆಗೆ
 ಕೆಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳ
 ಚೆಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯು ನಲಿದು ಬರುವಳು ಒಲಿಯುತಪ್ಪುವಳು ||೨೦||

ರಾಮನನುಪಮ ರೂಪ ನಿರ್ಗುಣ
 ಭೂಮಿಜಾಪತಿ ತೋರು ಕೃಪೆಯಂ
 ಕೋನುಲಾಂಗ ಪದಾಬ್ಜ ಭಕ್ತಿಯ ನೀಡು ನಮಿಸುವೆನು |
 ರಾಮ ನಾಮಕೆ ನಿಲುಕದಾವುದು
 ರಾಮನೆಂದರೆ ಮೂಕ ಬಧಿರರು
 ಭೂಮಿಯಲಿ ಕುಣಿ ಕುಣಿದು ಹಾಡುವರೊಲಿದು ಹರಿನಿನ್ನ ||೨೧||

ಚಿಂತಿಸಲಿ ತವ ಚರಣಯುಗಳ ನಿ
 ರಂತರವು ನಿಜಬುದ್ಧಿಯೆಡಬಿಡ
 ದಂತೆ ನೆನೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ನಾಮವನೆನ್ನ ಮಾನಸವು |
 ಸಂತಸದಿ ಪೂಜಿಸಲಿ ಕರಗಳ
 ನಂತ ರೂಪನೆ ನರ್ತಿಸಲಿ ಪದ
 ಸಂತತವು ತವಪಾದತೀರ್ಥವ ಸವಿಯಲೀ ರಸನೆ ||೨೨||

ಜನುಮ ಜನುಮದಿ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ
 ವೆನಗೆ ದೊರೆಯಲಿ ಶುದ್ಧ ಚಂದ್ರನ
 ನೆನೆದು ಸುಖಿಪ ಚಕೋರ ಪಕ್ಷಿಯ ತೆರದೊಳಾನಿರಲು |
 ಎನಲು ವಿನಯದೊಳೆರಗಿ ರಾಘವ
 ಮುನಿಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದನು ಸೊಗದಿಂ
 ವನದ ನಾನಾ ಸೊಬಗನಭಿವರ್ಣಿಸುತ ನಸುನಗುತ ||೨೩||

ಎರಗುತನಸೂಯೆಯನು ಜಾನಕಿ
ಹಿರಿಯಮಾನ ಸುಶೀಲ ಘನತೆಯ
ಭರದಿ ಸೇರ್ದಳು ಮುದದಿ ಮುನಿಸತಿ ಸನಿಹಮಂ ಬಯಸಿ |
ಸರುವಲೋಕ ಸುಖಪ್ರದಾಮಣಿ
ಧರಣಿಜಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಮಾತೆಯು
ಸಿರಿಯು ಶಕ್ತಿಯು ತಾನಯೋನಿಜೆ ಮಂಗಳ ಪ್ರದಳು ||೨೪||

ಆದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಾದಿ ಪುರುಷನ
ಭೇದಿಸಿದ ವಿಜ್ಞಾನಕಾರಿಣಿ
ಮಾಧವಾ ಶಿವಬ್ರಹ್ಮ ಮೂವರ ನಡೆಸಿ ಭಯಹರಿಸಿ |
ಈ ಧರೆಯ ಮಾಧುರಿಯ ತೋರಿದ
ಶ್ರೀಧರಾವಧುಜಾತೆ ಹರುಷದಿ
ಸಾಧುಸತಿಯನಸೂಯೆ ಬಳಿಯಲಿ ಸುಖವವೊಂದಿದಳು ||೨೫||

ತಂದು ದಿವ್ಯ ಸುವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣ
ಸುಂದರಾಂಗನ ಸಿಂಗರಿಸಿದಳು
ಕುಂದದೆಂದಿಗು ವಿಮಲ ನೂತನಮಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವುವು |
ಹಿಂದೆ ಸರಿವುತ ದುಃಖ ಸಾವುರ್ದು
ಹೊಂದದಿವುಗಳು ಭಯದಿ ಗರುಡನ
ದಂದುಗದೊಳೋಡುತಿಹ ಸರ್ಪದ ತೆರದಿ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ||೨೬||

ಕೊಟ್ಟು ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಲ
ದುಟ್ಟುಡೆಯ ಜನಕಜೆಗೆ ಪದುಳದೊ
ಳಿಷ್ಟ ನುಡಿಯಿಂ ನುಡಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಿದವಳನ್ನು |
ಮಟ್ಟುಮಾರಿ ಪ್ರೀತಿಹರಿದುದು
ತುಷ್ಟವೃಷ್ಟಿಯ ಬಲದಿ ಸೀತೆಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಬಹುಮಾನಗಳ ಹರಸಿದಳಾಗಳನಸೂಯೆ ||೨೭||

ಮುನಿಸತಿಯು ವಧುಧರ್ಮಗಳ
 ಜನಕಜಿಗೆ ಮೃದುವಾಣಿಯಲಿ ಪೇ
 ಕ್ಷ್ಣುಜಗ್ರಜ ತಂದಿತಾಯ್ತುಳು ಬಂಧುಜನವೆನುಗೆ |
 ಘನಸುಖವ ನೀಡುತಿಹರಾದೊಡೆ
 ಇನಿಯನಿಹ ಪರದೈವ ನಾರಿಯ
 ನನವರತ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆಸುವ ಗುರುವು ಭರ್ತಾರ ||೨೮||

ಇನಿಯ ವೃದ್ಧನು ರೋಗಿ ಬಧಿರನು
 ಧನವಿಹೀನನು ಜಡನು ಮೂಕನು
 ವಿನಯ ಹೀನನು ಕುರುಡ ದೀನನು ಕೋಪಿಯಿಂದವನ |
 ವನಿತೆಯವಮತಿಗೊಳಿಸಲಾಗದು
 ಇನಿಯನೇ ದೇವತೆಯು ಪತಿಪದ
 ವನಜ ಸೇವೆಯ ಮರೆಯಿ ತಪ್ಪದು ನರಕ ವಧುಗಳಿಗೆ ||೨೯||

ಸತಿಗೆ ಹದಿಬದೆ ಧರ್ಮ ಮೂಲವು
 ಸತಿ ಸತೀತ್ವದಿ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ
 ಸತುಕರುಮದಲಿ ಪರಮಪದವನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವಳು |
 ಪತಿವಿರೋಧಿನಿಯಾಗಿ ಮುಂದಿನ
 ಗತಿಯ ಮುರಿವಳು ಮರಳಿ ಜನ್ಮಮದಿ
 ಪತಿಯ ತಾರುಣ್ಯದಲಿ ನೀಗುತ ವಿಧವೆಯೆನಿಸುವಳು ||೩೦||

ಎನಿತು ಪಾಪವ ಮಾಡಲೇನವ
 ಳನಿಯ ಸೇವಾಫಲದೊಳುತ್ತಮ
 ಳನಿಸೆ ಕೊಂಡಾಡುವುದು ವೇದಗಳವಳ ಮಹಿಮೆಗಳ |
 ವನಜಲೋಚನೆ ಪತಿಪರಾಯಣೆ
 ವಿನುತ ತುಲಸೀದೇವಿಯೊಲು ಘನ
 ವೆನಿಪ ಹರಿಪದ ಸೇರ್ದು ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವಳು ||೩೧||

ತರಳೆ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಿ
 ದುರಿತ ರಾಶಿಗಳುಂದು ಬೀಳ
 ಲ್ಪುರುತರದ ಸುವ್ರತವ ಮಾಡಲು ನಿನ್ನ ನೆನೆಯುತ್ತ |
 ತರಳೆಯರು ಮನಶುದ್ಧಿ ವಡೆವರು
 ಧರಣಿ ಪಾವನವೆನಿಸಳದರಿಂ
 ದೊರೆದ ರಘುಪತಿ ನಿನಗಿದೆಲ್ಲವ ಮುನ್ನ ಮಮತೆಯಲಿ ||೩೨||

ಪರಮ ಸುಖದಾಯಕದ ಸುತಿಗಳ
 ಧರಣಿಜೆಯು ಕೇಳುತ್ತ ವಿನಯದೊ
 ಳೆರಗಿ ಮನ್ನಿಸುತುಚಿತವಚನದಿ ಬರಲು ಹರಿಯೆಡೆಗೆ |
 ತೆರಳುವೆನು ಮುಂದಾನು ಪಯಣದಿ
 ವರಮುನಿಸ ನೀಡಾಣತಿಯ ಬಿ
 ಟ್ಪಿರೆನು ಮುನಿಜನನಿಕರಮಾದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಬಹೆನೆಂದ ||೩೩||

ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿರಲೆಮಗೆ ಲೋಕದೊ
 ಳಿನ್ನ ಸಾಧ್ಯದ ಕೃತಿಯದಾವುದು
 ನಿನ್ನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯೆಮಗಿರುವಂತೆ ಕರುಣೆಪುದು |
 ನಿನ್ನ ಸನಕಸ ನಾರದಾದಿಗ
 ಳಿನ್ನು ವರ ಪರಮಾರ್ಥವಾದಿಗ
 ಳುನ್ನತರು ಬಯಸುವರು ಪ್ರಭುಕೃಪೆಯೆಂದನತ್ರಿಮುನಿ ||೩೪||

ಹೋಗದಿರು ಮನದಿಂದ ಮನದನು
 ರಾಗ ಮುರಿಯದೆ ತಂದೆ ಮುನಿ ನಿ
 ಭಾಗಭೇಯನ ನೀನು ಮನ್ನಿಸಿ ಪೊರೆದೆ ಘನತೆಯಲಿ |
 ನೀಗಿದುದು ಮಮಕಾರ ನಿನ್ನ ವಿ
 ಯೋಗ ಸಹಿಸುವೆನೆಂತು ಮೇಣೇಂ
 ರಾಘವನೆ ಭೂಭಾರಯಿಸಲು ತೆರಳು ಕರುಣದಲಿ ||೩೫||

ಕಲಿತು ಮುನಿನಿಕುರುಂಬ ಮೂವರ
 ಚೆಲುವ ರೂಪವ ನೋಡಿ ನುಡಿಗಳು
 ಸಿಲುಕೆ ಕಂಠದಿ ಮೂಕಮನರಾಗುತ್ತ ನಿಂದಿರಲು |
 ಅಲಘುಮತಿ ವರವಿತ್ತು ಋಷಿಗಳು
 ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ತುತಿಸಲೆರಗುತ
 ಹೆಳುವದಲಿ ನಡೆತಂದ ಪಯಣದಿ ರಾಮಚಂದ್ರಮನು ||೩೬||

ಹರಿಯು ಚರಿಪಾವನದಿ ನದಿನದ
 ಗಿರಗುಹಾಂತರ ಮಾರ್ಗತೋರಲು
 ಸರುವ ಸುಖದಾಯಕವ ಮಾಡುತ ಸ್ವಾಗತಿಸುತಿರಲು |
 ನೆರಳ ಮೇಘ ಸಮೂಹವೊದಗಿಸ
 ಲುರಿವ ಕಿರಣದಿ ತಂಪನೀಡುವ
 ತರಣಿ ಮುದದಿಂ ರಾಮಚಂದ್ರನ ನಡೆಸುತಿರುತಿಹನು ||೩೭||

ವಿಶ್ರಾಮ ೨

ಸೂ|| ಖಳ ವಿರಾಧನ ಕೊಂದು ಮುನಿಸಂ
 ಕುಲಕೆ ದರುಶನವಿತ್ತು ಕುಂಭಜ
 ನೊಲವ ಪಡೆಯುತ ಪಂಚವಟಿಯಲಿ ನಿಂದ ರಘುರಾಮ ||

ನಡೆದು ಪಯಣದಿ ಘೋರ ಕಾನನ
 ಕಡಿಯಿಡುತಲೆಳ್ಳ ರದಿ ಕಾಮುಕ
 ವಿಡಿದು ವಿಶ್ರಮಿಸುತಲಿ ಕೆಲವೆಡೆ ಮತ್ತೆ ನಡೆಯುತಲಿ |
 ಎಡುವುತಲಿ ತಡವುತಲಿ ಜಾನಕಿ
 ಯಡಿಯ ರಕ್ತವು ಸೋರೆ ಗಮನಿಸ
 ದಡವಿ ಹೊಕ್ಕುಳು ನಗುತ ರಾಘವಲಕ್ಷ್ಮಣವೆರಸಿ ||೧||

ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾನುಷ ವನಾಂತರ
 ವೆಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲಿ ವೃಗಕುಲ
 ವೆಲ್ಲಿ ವೃಕ ಶಾರ್ದೂಲ ಕೇಸರಿ ಕರಡಿ ಹೆಬ್ಬಾವು |
 ಅಲ್ಲಿ ಗಗನವ ಚುಂಬಿಸುವ ಮರ
 ವಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಗವಿದು ಮಾರ್ಗವ
 ಬಳ್ಳಿ ಮುಳ್ಳು ತಡೆದು ಭೀಕರ ದೃಶ್ಯತಾಳಿಕುದು ||೨||

ಹಿರಿದು ಭಯಮಾಯ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೀಸಿತು
 ಮೊರೆದು ಭೀಕರ ಗಾಳಿ ಕೇಳ್ದುದು
 ದುರುಳ ಘರ್ಜನೆ ತರುಲತೆಗಳಲ್ಲಾಡಿ ಲಟಕಟಿಸಿ |
 ಸರಿದನಸುರ ವಿರಾಧ ಭಯತಮ
 ಗಿರಿಯು ನಡೆತರುವಂತೆ ಹೋಹೋ
 ನಳರು ಮಾನವ ಮಾಂಸದುತ್ಸವವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿ ||೩||

ಬರುವ ಭೀಕರ ರಕ್ತಸನ ಕಂ
 ಡುರತರದ ಬಾಣವನು ಮಂತ್ರಿಸಿ
 ತರಣಿಕುಲ ಸಂಜಾತ ಕೋದಂಡವನು ಜೀವಡೆದು |
 ಶರವನೆಸೆಯೆ ವಿರಾಧನುರುಳಿದ
 ಹರಿಯು ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡಿ ಪಡೆದನು
 ಪರಮ ಪದವನು, ಮಾಡಿದನು ಸಂಸ್ಕಾರ ರಾಘವನು ||೪||

ದುರುಳ ರೂಪವ ನೀಗಿ ಸುಂದರ
 ಶರೀರವಡೆಯುತ ಗಗನಮಾರ್ಗದಿ
 ಸರಿದನಸುರ ವಿರಾಧನಿತ್ತಲು ನಡೆದು ಪಯಣದಲಿ |
 ಹರಿಸಿ ನೋಟವ ನಾಲ್ಕು ದೆಸೆಯಲಿ
 ಧರಣಿಜಾತಿಯ ನಡೆಸಿ ಮಧ್ಯದಿ
 ಬರುತ ಕಂಡರು ದಿವ್ಯ ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮವ ಮಾರ್ಗದಲಿ ||೫||

ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿ ಶರಭಂಗ ರಾಮನ
 ಸಲ್ಲಲಿತ ರೂಪವನೆ ನೆನೆಯುತ
 ಲಿಲ್ಲಿಹನೊ ತಾನೆಂದು ಬರುವನೊ ಬಹನೊ ಬರುತಿಹನೊ |
 ಇಲ್ಲಿಗೈತಹುದಿಲ್ಲವೋ ಮೇ
 ಣೆಲ್ಲಿ ತನ್ನನು ಮರೆದನೋ ನೋ
 ಡಲ್ಲಿ ಬರುತಿಹನೆಂದು ರಾಮನ ಕಂಡನಾಯೋಗಿ ||೬||

ಅರಸಿಬಂದೆಯ ಬಾ ರಘೂತ್ತಮ
 ಕರೆದುದಿಲ್ಲವೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗ
 ಳುರುತಪದಿ ಹರಿ ನಡೆದು ಬಂದಿಹೆ ಭಕ್ತನೆಡೆಗಿಂದು |
 ಚರಣಕೆನಿತಾಂ ನೋವನಿತ್ತೆನು
 ಅರಸಿ ಬಂದಳೆ ತಾಯಿ ಮೈದುನ
 ವೆರಸಿ ರಘುಪತಿ ರಾಮಚಂದ್ರಮನೆಂದು ಮೈಮರೆದ ||೭||

ಮುಗಿಸಿ ಲೋಕದ ಧರ್ಮ ವಿಧಿಪುರಿ
 ಹೊಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರಲು ಹಳುವಕೆ
 ರಘುವರನೆ ನೀ ಬರುವ ಹದನರಿತಾನು ತಡೆದಿಹೆನು |
 ಮುಗಿದುದಿಂದಿಗೆ ತಪವು ನಿಗಮಕೆ
 ಸಿಗದ ಪಾವನ ಚರಣ ಕಂಡೆನು
 ಹೊಗಳಲೆನ್ನ ಕವಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಗಳನೆಲ್ಲ ||೮||

ಬೇಡುವುದಕೇನಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳು
 ಬೇಡಿದೊಡೆ ಕೊಡದವನೆ ಭಕ್ತರ
 ಕೂಡಿ ನಡೆಸುವೆ ನುನವನಪಹರಿಸಿರುವೆ ಸುಲಭದಲಿ |
 ನೋಡು ಕರುಣೆಯೊಳೆನ್ನ ದೇಹವ
 ಸೂಡಿ ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಲಿ ದಹಿಸುವೆ
 ಬೇಡ ಸಾಕಿನ್ನೆನಗೆ ಜನ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ||೯||

ಇನ್ನು ದೇಹವ ದಹಿಸುತಾತ್ಮನು
ನಿನ್ನ ಸೇರುವತನಕಲೀ ವನ
ವನ್ನು ಬಿಡದಿರು ರಾಮ ಕರುಣಿಸು ನೋಡುತ್ತಿರು ನೀನು |
ಧನ್ಯನಾಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಜಾನಕಿ
ಯನ್ನು ಕಂಡೆನು ರಾಮ ರಕ್ಷಿಪು
ದೆನ್ನನೆನ್ನುತ ಯೋಗಬಲದಿಂ ತಡೆದ ಭಾಗ್ಯಗಳ ||೧೦||

ಜನಕಜಾ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಹಿತಾ
ವನಜಮುಖ ರಘುರಾಮಚಂದ್ರಮ
ನಿನಕುಲೀಕ್ಷತ್ರಮ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಪರಿಪೂರ್ಣ |
ಮನದಿ ನೆಲಸಲಿ ಸಗುಣರೂಪದೊ
ಳೆನುತ ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಲಿ ದಹಿಸಿದ
ತನುವ ವೈಕುಂಠವನು ಸೇರ್ಪನು ರಾಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ||೧೧||

ಅವನ ಗತಿಯನ್ನರಿತು ಸುಖವನು
ಭವಿಸಿ ಸರ್ವರು ಹರುಷಪಡೆದರು
ವಿವಿಧ ಪರಿಯಲಿ ದೀನಪಾಲಕನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರು |
ದಿವಿಜರಾ ರಘುರಾಮ ಸನ್ಮಾ
ರ್ಗವನು ತಿಳಿಯುತಲನು ಸರಿಸಿದರು
ಭುವನಮೋಹನ ನಡೆದ ಪಯಣದಿ ಮುಂದೆ ವಿಸಿನದಲಿ ||೧೨||

ಬರುತ ನೋಡಿದನಪ್ಪಿ ರಾಶಿಯ
ನರರೆ ಬಿಳಿವೆಟ್ಟವಿಮೊ ಗಗನ
ಕ್ಕೈರಗುತಿದೆ ಹಿಮಗಿರಿಯೆ ಒಂದುದೊ ಕಾಣ್ಬದಾವುದಿದು |
ಪರುವತಾಕಾರದಲಿ ಮೂಳೆಯ
ಗಿರಿಯಿದೇನಹ ಪೇಳಿರೆಂದನು
ಕರೆದು ಕಂಬನಿ ರಾಮ ಕರುಣವಿ ಮುನಿಜನವ ನೋಡಿ ||೧೩||

ಶರಣಪಾಲಕ ನೀನರಿಯೆಯಾ
 ಸರುವರೋಳಗಡಗಿರುವೆ ಮಾಯಾ
 ಹರಣ ಭವಭಯ ನೀಗಿಸುವ ಸದ್ವ್ಯಾಸಿ ನಿನ್ನಗರಿದೆ |
 ದುರುಳ ರಾಕ್ಷಸ ಬಾಧೆಯಲಿ ಮುನಿ
 ಸುರ ನರೋರಗ ಕೋಟಿ ಖಗಮೃಗ
 ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವಾದಿಗಳಿಗೊದವಿಹುದು ಬಹುಭೀತಿ ||೧೪||

ಇಂದು ಪರಿಯಂತರವು ದುಷ್ಟರು
 ಕೊಂದು ತಿಂದುಳಿದು ರಾಶಿಯು
 ತಂದೆ ನೋಡಿದೊ ಜೀವ ಹಿಂಸೆಯ ಫಲದ ಬೆಳೆಯಿದುವು |
 ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ನೊಂದು ರಕ್ತಸ
 ವೃಂದವೆಲ್ಲವ ಕೊಂದು ಸಂತರಿ
 ಗಿಂದು ನಿಷ್ಕಂಟವ ಮಾಡುವೆ ಧರೆಯ ತಾನೆಂದ ||೧೫||

ಎನುತಲಭಯವನಿತ್ತು ಶಾಘವ
 ಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮಗಳನು ಹೊಗುತ್ತಲಿ
 ಮಣಿದು ರಾಕ್ಷಸದನನ ಸಂಕಲ್ಪವನು ತಿಳುಹುವನು |
 ಮುನಿ ಸುತೀಕ್ಷ್ಣನು ರಾಮ ಬಂದಿದ
 ನೆನುತ ನಿರ್ಮಲ-ಕರಣ ನೋಡಿದ
 ವನದಿ ರಘುಪತಿ ದರ್ಶನಾತುರವೊಂದ ಮೈಮರೆದು ||೧೬||

ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಬಂಧು ತಾನಡೆ
 ತಂದ ಸುಮನೋರಥವ ಪಿಡಿದೈ
 ತಂದ ಪಾಮರ ಜನರಿಗಜ್ಜರಿಗೊಲಿದು ನಡೆತಂದ |
 ಬಂದ ಸೀತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣವರ
 ಸಿಂದು ಜನ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದುದು
 ತಂದೆ ಕರುಣಾಕಾರ ಬಂದನು ಶ್ರೀನರನು ಬಂಧ ||೧೭||

ಎನಗೆ ರಾಮನಸೇವೆ ದೊರೆವುದೆ
 ಎನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮಗ
 ಕನುಭವವು ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಸಂತರ ಸೇವೆಗಳಸರಿಯೆ |
 ಎನಗೆ ಸತ್ಸಹವಾಸವಿಲ್ಲವು
 ಎನಗೆ ಜಪತಪಯೋಗ ಯಜ್ಞದೊ
 ಕನುಭವವು ಮತ್ತಿಲ್ಲ ರಾಮನ ಚರಣ ನೆನವುಳಿದು ||೧೮||

ಅರಿಯೆ ದೇವಿಯುಪದೇಸೆಯ ತಾನಾ
 ರರಿಯನೆಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆವೆನೆಂಬುದ
 ನರಿಯ ನಡೆವನು ಹಿಂದುಮುಂದಕೆ ತೊಡರೆ ಕಾಲುಗಳು |
 ಅರಿಯನಾರನು ರಾಮನಾಮದ
 ಹೊರತು ಜಗಮೂಕಾಯ್ತು ಮುನಿಪಗೆ
 ಹರಿಯ ನಾಮವ ಹಾಡಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಲಿದ್ದ ನಲವಿಂದು ||೧೯||

ರಾಮ ಮೈದೋರಿದನು ಮಾನಸ
 ರಾಮನಂ ಸುಜ್ಞಾನದಲಿ ಕಂಡನು
 ಭೂಮಿಜಾಪತಿ ರಾಮನಿದಿರಲಿ ನಿಂದಿಹುದವರಿಯು |
 ರಾಮ ಹೃದಯದೊಳಿದು ತೋರಿದ
 ನಾ ಮುನಿಗೆ ನಿಜರೂಪ ಮಹಿಮೆಯು
 ಭೂಮಿಯೊಳಗಿನ್ನಾರು ಧನ್ಯ ಸುತೀಕ್ಷ್ಣ ಮುನಿಯಂತೆ ||೨೦||

ಒಳ ಹೊರಗೆ ಹೊಳೆಯುತಿಹ ಮೂರ್ತಿಯು
 ಹೊಳವಿದಾವುದು ರಾಮನೆನ್ನುತ
 ತಿಳಿದು ಬಾಹ್ಯನ ನೋಡಲಿದಿರಲಿ ರಾಮನಿಂದಿಹನು |
 ಒಲಿದನೇ ಹರಿ ಸತಿಯ ಶಾಪನ
 ಕಳೆದ ಕರುಣಾಜಲಧಿ ಬಂದೆಯು
 ಜಲಜನಾಭನೆ ಬಂದೆಯಾ ಬಾಯೆಂದು ತುತಿಸಿದನು ||೨೧||

ಕೆಡಹಿ ಚರಣದಿ ದೇಹ ಹೊರಳುತ
 ಲೆಡಬಿಡದೆ ಹೊಗಳುತ್ತಿರೆ ರಾಘವ
 ಕೆಡದ ದೇಹವನೆತ್ತುತಾಲಿಂಗಿಸಿದನಾ ಮುನಿಯ |
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ
 ಲೊಡನೆ ಹಾರುತ ಭ್ರಾಂತಿಯೋಗದ
 ಮುಡಹನೊಲು ನಗುತಿಹನು ಮೂವರ ನೋಡಿ ನಲಿದಾಡಿ ||೨೭||

ವಿಮಲನಖಿಳನನಿಂದ್ಯ ಪೂರುಷ
 ಕಮಲ ವದನನನಂತ ಭೂಮಿ
 ರಮಣಿ ಭಾರೋತ್ತರಣ ಕಾರಣ ದಿನಪ ಕುಲಕೇತು |
 ನಮಿಪೆನಿದಕೋ ರಾಮ ಸೆರೆಗೈ
 ದಮಲ ರೂಪವ ಮನದಿ ಸಂತತ
 ನಮಿಸಿ ಪಾಡುವೆ ನೆನೆದು ನೋಡುವೆ ಧನ್ಯನಾನೆಂದ ||೨೮||

ಮುನಿ ನುಡಿಯ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಕರೆಯುತ
 ಲಲಘುಮತಿ ಬೇಕಾದುದನು ಕೇಳೈ
 ಮನದ ಬಯಕೆಯ ಮರೆಯ ಮಾಡದೆ ಕೇಳು ನೀನೆನಲು |
 ಇನುಕುಲೋತ್ತಮ ಮನದಿ ನೆನೆದುದ
 ನೆನಗೆ ಕೈಗೂಡಿಸಿಹೆ ಬೇರಿ
 ನ್ನೆನಗೆ ಬೇಹುದೆ ನೆಲಸು ಹೃದಯದಿ ಸತತ ನೀನೆಂದ ||೨೯||

ನರ ಸುತೀಕ್ಷ್ಣಂವೆರಸಿ ರಘುಪತಿ
 ಯರಸಿ ಬಂದನಗಸ್ತ್ರೈರಾಶ್ರಮ
 ವರಕೆ ನೋಡುತ ರಮ್ಯ ಪರ್ವತ ನದಿಕೊಳಂಗಳನು |
 ಮರದಿ ಪಾಡುವ ಖಗಗಳಿಂಚರ
 ಭರದಿ ನಡೆಯುವ ಮಿಗದ ಮೈತ್ರಿಯ
 ಹರಿಯು ಕಂಡನಗಸ್ತ್ರೈವನದಲಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮನದಿ ||೩೦||

ಮುನಿ ಸುತೀಕ್ಷ್ಣನು ರಾಮಬಂದಿಹ
 ನೆನಲು ನಿಲದೋಡಿದನು ಉಬ್ಬಿದ
 ಮನದಿ ಹರ್ಷದ ಬಾಷ್ಪಗರೆಯುತ ಬಂದುನೋಡಿದನು |
 ಅನುಜಸಹಿತಾ ರಾಮನೆರಗಿದ
 ಜನಕಜೆಯು ಶಿರಬಾಗಿ ಮೂವರ
 ಹಣೆಯ ನೆಗಹಿದ ಹರಸಿ ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದ ||೨೬||

ಕೇಳಿ ಕುಶಲನನಿತ್ತು ವಿಷ್ಣುರ
 ಮೇಲೆನಿಸಿದವರಾರು ಜಗದ ವಿ
 ಶಾಲ ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆದೆ ನಾನೆಲೆ ರಾಮ ಭಾಗ್ಯದಲಿ |
 ಪಾಲಿಸಿದೆ ನೀನೆಂದನಾಗಳು
 ಕೇಳಿ ರಾಮನ ಬರವ ಮುನಿಜನ
 ಜಾಲ ನೆರೆದುದು ಕುಂಭಸಂಭವನಾಶ್ರಮವಿ ನೆರೆದು ||೨೭||

ಸಾಧುಗಳಿಗಭಿನಮಿಸಿ ನಗುತ ವಿ
 ರಾಧರಿಪು ಕುಳಿತಿರಲು ರಘುಪತಿ
 ಪಾದನೆನೆಯುತೆ ಮುಖವ ನೋಡಿ ಚಕೋರಪಕ್ಷಿಯೊಲು |
 ನೋಡಗೊಂಬರು ತುಂಬ ಜಲದಲಿ
 ನೋಡಗೊಳ್ಳುವ ಮತ್ಸ್ಯದೊಲು ನಲಿ
 ದಾದಿದೇವನ ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನಕಾಗಿ ಬಂದಿಹರು ||೨೮||

ಕಲಶಜಗೆ ರಘುರಾಮ ವಂದಿಸಿ
 ತಿಳಿವೆ ಸಕಲವ ನೀನು ಜಾನದೊ
 ಕಲಘುಮತಿ ನಿನಗೊರೆವುದೇನಿದೆ ಗೂಢಮಿನ್ನಿಹುದೆ ? |
 ಹಳುವಕ್ಕೆತಂದಿರುವ ಕಾರಣ
 ಮೊಳವು ಪೇಳುವುದೇನು ಪದಯುಗ
 ನಳಿನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪಾವನರಾಜೆವಾವಿಂದು ||೨೯||

ಎಲೆ ಗುರುವೆ ಮುನಿಶತ್ರು ರಾಕ್ಷಸ
 ಕುಲವ ಮುರಿಯುವುದೆಂತು ಕಂಟಕ
 ವಲಯವಳಿಯುವುದೆಂತು ವೇಳ್ವೆ ತಿಳಿದುಪಾಯಗಳ |
 ಉಳಿಯದಂತೆಸಗುವೆನು ಹಿಮಮತು
 ನಳಿನ ಪುಷ್ಪಾವಳಿಯ ಕೆಡಿಸುವ
 ವೊಲು ವಿರಾಧನ ಜೊತೆಯಗೂಡಿಸೆನಿವರ ತಾನೆಂದ ||೩೦||

ಮುಗುಳು ನಗುತಲಗಸ್ತ್ರನೆಂದನು
 ರಘುವರನೆ ನೀನೆನ್ನ ಕೇಳುವೆ
 ಬಗೆಯನರಿಯೆಯೆ ರಾಮನಘಸಂಹಾರಿ ಮರೆಯೇಕೆ |
 ಮುಗುಧರರಿಯರು ನಿನ್ನ ಗೂಢವ
 ನಗಣಿತದ ಸೇವೆಯಲಿ ನೀ ಬಹ
 ಬಗೆಯನರಿತಹೆ ಹೊಗಳಲಳವೇ ಬರಿಯನುಡಿಗಳಲಿ ||೩೧||

ಹರಿಯ ಭೃಕುಟಿ ವಿಲಾಸಗತಿಯಲಿ
 ಧರೆಯಗತಿ ಸಾಗುತಿದೆ ಮಾಯಾ
 ತರುಣಿ ಸೇವಕಿ ನಿಯಮ ವಾರದೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿಹಳು |
 ಹರವಿಧಾತರ ಸಿದ್ಧರನು ಸೃಜಿ
 ಸಿರುವೆ ಕಾರ್ಯವಗೈಸಿ ನಡೆಸುವೆ
 ತಿರಿಯ ರಾಘವ ಜನನ ಮರಣ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣನು ||೩೨||

ನಿನ್ನ ವಾಣಿಯೊಳತುಲ ಜೀವಿಗ
 ಳನ್ನು ತುಂಬಿದೆ ಜಗದಿ ಮುನಿವು
 ವನ್ನು ತಿದ್ದುವುದರಿದೆ ಜಗದೋದರನು ನೀನಾಗೆ |
 ನಿನ್ನ ನುಡಿವೊಂದರಲಿ ದುಷ್ಟರು
 ಮಣ್ಣುಗೂಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ನೀ
 ನಿನ್ನು ಭಕ್ತರ ಸಲಹು ದುಷ್ಟರವೊರೆಸಿ ಗತಿಗೊಟ್ಟು ||೩೩||

ಕ್ಷಿತಿಗರಿವುದೇ ಹರಿವಿಲಾಸದ
ಗತಿಯು ಮಹಿಮೆಯು ಮಾಯೆ ಶಾಲ್ಮಲಿ
ಯ ತರು, ಫಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ, ಸಚರಾಚರವೆ ಜೀವಿಗಳು |
ಇತರರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದು ಕಾಲದ
ಗತಿಯು ಭೀಕರವಸ್ತು ಲೋಕವಿ
ದತಿ ಕರಾಲವು ಮಾಯೆಯಲಿ ಸಿಲ್ವಿಹುದು ನಿಜಮೆಂದ ||೩೪||

ನಿನ್ನ ಕೋಪಕೆ ಸಿಲ್ವಿ ಭಯದಲಿ
ಕಣ್ಣ ಬಿಡುತಲಿ ಉರಿದು ಹೋಹವು
ಸನ್ನು ತಾಂಗನೆ ಲೋಕಪಾಲಕನಾಗಿ ನರನಂತೆ |
ಎನ್ನ ಕೇಳುವ ಬಗೆಯಿದೇನಿದು
ನಿನ್ನ ನಾಟಕವರಿಯೆನೇ ಸಂ
ಪನ್ನ ರಾಘವ ನಿನ್ನ ನಾಮವನಿರಿಸು ರಸನೆಯಲಿ ||೩೫||

ಶ್ರೀಧರನೆ ನೀಂ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿತ್ಯನ
ನಾದಿ ದೇವನಖಂಡ ನಿರ್ಮಲ
ವೇದ ಪುರುಷನಂತನನುಭವಗವ್ಯ ರೂಪುಗಳ |
ಸಾದರದಿ ತೋರಿಸಿರಲರಿತಿಹೆ
ನಾದೊಡಂ ಬಹುರೂಪದಿರಗಳ
ಸಾಧು ಸಗುಣಬ್ರಹ್ಮನಂ ನೋಡಲ್ವೆ ಹಾತೊರೆವೆ ||೩೬||

ಅದರಿಂದಾನೊರೆಯ ಬಲ್ಲೆನೆ
ಮುದದಿ ನೀನೊಲಿದವನು ನಿನ್ನಯ
ಪದವ ಸೇರ್ವನನನ್ಯ ಸೇವಕ ಭಕ್ತ ನಿನಗವನು |
ಇದರ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೇಳ್ವೆಯ
ವಿದಿತ ಘನಗುಣಮಿಲ್ಲಿ ವನವೊಂ
ದಿದೆ ವಿರಾಗದ ತವರು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನೆಲೆಯು ಪಂಚವಟಿ ||೩೭||

ಅಲ್ಲಿ ಗೋದಾವರಿಯು ಹರಿವಳು
 ಫುಲ್ಲ ಲೋಚನೆಗಲ್ಲಿ ಸುಖವಹು
 ದಲ್ಲಿಯುಂ ಫಲ ಪುಷ್ಪ ಭಾರದ ವೃಕ್ಷರಾಜಿಗಳು |
 ಅಲ್ಲಿಗೈದುತ ನೆಲಸು ಸುವ್ರತ
 ವಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸುವುದು ರಘುಪತಿ
 ಸಲ್ಲಿಲಿತ ವನಮದುವು ನಡೆವುದು ಪಂಚವಟೆಗೆಂದ ||೩೮||

ಅನಘ ದಂಡಕವನನ ಪಾವನ
 ವೆನಿಸು ಹೊಗುತಲಿ ಒರೆಸಿ ಗೌತಮ
 ಮುನಿಯ ಭೀಕರ ಶಾಪ ಪರಿಹರಿಸಲ್ಲಿಗೈದುತಲಿ |
 ಮುನಿಗಳಲಿ ಕೃಪೆದೋರು ನಡೆಯೆಂ
 ದೆನಲು ವಹಿಲದಿ ಪಂಚವಟೆಯ
 ನ್ನನುಜ ಸತಿಯರ್ವೆರಸಿ ಸೇರ್ದನು ತಳೆದು ಮುನಿಯಾಜ್ಞೆ ||೩೯||

ನನೆಯ ಪರಿಮಳ ದಿವ್ಯ ತರುಲತೆ
 ಯನು ಮನೋಹರ ನೋಡಿ ಹರುಷದ
 ಮನದಿ ಸೀತೆಗೆ ತೋರ್ದನುತ್ತುಮ ತಾಣಗಳ ವನದಿ |
 ಜನಕಜಾ ರಘುರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ರನುವಿಂದಡಿಯಿಡಲು ದಂಡಕ
 ವನದ ಪಾಪವು ತೊಲಗಿ ಸುಖಕರವಾಯ್ತು ತಕ್ಷಣದಿ ||೪೦||

ಹರಿಯ ಬರವನ್ನರಿತು ಬಂದ
 ತ್ವರದಿ ಗೃಧ್ರಾಧಿಪ ಜಟಾಯುವು
 ಹೊರಳಿ ಚರಣದಿ ಮಿತ್ರನಾದನು ರಾಮಚಂದ್ರಮಗೆ |
 ಧರಣಿಜಾತಿಯ ರಕ್ಷೆಗೋಸುಗ
 ಲಿರುವೆ ನಾನೆಂದೊರೆದು ತನ್ನಯ
 ಪರಿಯನೆಲ್ಲವನರುಹಿ ನಿಂದನು ಪಂಚವಟೆಯಲ್ಲಿ ||೪೧||

ಬೆಳೆಸಿ ಗೃಧ್ರಾಧಿಪನ ಮೈತ್ರಿಯು
 ನೊಲವ ಬಿತ್ತಿ ಜಟಾಯು ಹೃದಯದಿ
 ಎಲೆವನೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಗೋದಾವರಿಯ ತೀರದಲಿ |
 ಸುಲಭ ಶ್ರೀರಘುರಾಮ ಚಂದ್ರನು
 ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಕಾಲ ಸುಖದಿಂ
 ಹಳುವನರಮನೆಯಾಯಿತುತ್ತುನು ಸಂಗಮೋರೆಯಲ್ಲಿ ||೪೨||

ವಿಶ್ರಾಮ ೩

ಸೂ|| ಬರೆದು ಸುಜ್ಞಾನವನು ತಮ್ಮಗೆ
 ದುರುಳಿ ಶೂರ್ಪನಖೆಯನು ಭಂಗಿಸಿ
 ಹರಿಯು ಕೊಂಡ ಖರಾದಿ ರಕ್ಕಸ ಪಡೆಯ ಯುದ್ಧದಲಿ

ನೆಲಸೆ ರಾಘವ ಪಂಚವಟಿಯಲಿ
 ತೊಲಗಿದುದು ಭಯ ಮೌನಿ ನಿಕರಕೆ
 ಹೊಳೆದುದಾ ನನ ನದಿ ಸರೋವರ ವೃಕ್ಷ ಗಿರಿಶಿಖರ |
 ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಾಂತಿಯನುದಿನ
 ಮೊಲಿದು ಖಗಮೃಗ ಮೋದನಡೆದುವು
 ನಲಿದು ಶೀತ ಸುಗಂಧ ಮಾರುತ ಮೆಲನೆ ಬೀಸುವನು ||೫||

ಆ ವನದ ಸೌಂದರ್ಯ ಪೆರ್ಚ
 ಲ್ಲಾವ ಬಲ್ಲನು ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪಿದ
 ದೇವನಾವಾಸದಲಿ ಪಾವನಮಾಯ್ತು ಪಂಚವಟಿ |
 ಓವಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಚಾಚಿ ಹಣೆಯನು
 ತೀವಿದೇಳನಗೆಯಿಂದ ಕೇಳ್ವನು
 ಪಾವನದ ಸತ್ಕರ್ಮ ಧರ್ಮದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳ ||೬||

ಸುರರ ಮುನಿಮಾನವರ ಸಚರಾ
ಚರರೊಡೆಯ ಮತ್ತೈಭುವೆ ರಾಘವ
ಭರದೊಳುಪದೇಶವನು ವಾಳ್ವುದು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿತ್ತು |
ತೊರೆದು ಸಕಲವ ನಿನ್ನನರ್ಚಿಸಿ
ಚರಣ ಕಾಣ್ಬುದೆಂತು ಸನ್ಮತಿ
ಯೆರೆದು ಸಲಹೈ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಗಳ ಗತಿಯೊರೆದು ||೩||

ದೇವರೊಲಿಯುವ ಭಕ್ತಿಯಾವುದು
ಜೀವನೀಶ್ವರ ಭೇದವೆನಿತಹು
ದಾವ ಕರ್ಮದಿ ಮುಕ್ತಿ ಕೈಗೂಡುವುದು ಶೀಘ್ರದಲಿ |
ದೇವ ಶೋಕ ಭ್ರಾಂತಿಯಳಿಯುತ
ಲಾವಗಂ ಪ್ರಭುಪದವಿ ಪ್ರೇಮವು
ದೇವ ಮೊಳೆವುದೆಂತು ನೀನೊಡೆನ್ನ ಕರುಣೆವುದು ||೪||

ತನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಮಾಗಿ ಪೇಳುವೆ
ನೊಮ್ಮನದಿ ಮತಿ ಚಿತ್ತ ಬಂಧಿಸು
ತೊಮ್ಮೆ ನೀಗಲು ನಾನು-ನೀನೆಂಬಿ ವಿಮೋಹಗಳ |
ಎನ್ನು ಕಟ್ಟಿರೆ ಮಾಯೆ ಲೋಕವ
ನೆಮ್ಮಿ ಕೆಡುವರು ನರರು ಧರ್ಮದ
ಮರ್ಮವರಿಯರು ಬೆಮೆಯ ಬಯಲಭಿಮಾನದಲಿ ಮುಳುಗಿ ||೫||

ಮನ ದಶೇಂದ್ರಿಯ ವಶದಿ ಚರಿಸುವ
ಘನಗತಿಗಳೇ ಮಾಯೆಯೆನಿವುದು
ವಿನಯ ವಿದ್ಯಾವಿದ್ಯೆ ಒಲವಿದಕುಂಟು ಲೋಕದಲಿ |
ಘನತರದ ಮಾಯೆಯಿದವಿದ್ಯೆಯು
ಗುಣರಹಿತ ಕೂಪದಲಿ ಜೀವನ
ಕೊನೆಗೆ ಕೆಡಹುತ ಸಾವುನೋವುಗಳಿಂದ ಬಳಲಿವುದು ||೬||

ಅಹಿಶಯನನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ರಚಿಪುದು
ಮಹಿಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಾಯೆಯರಿತೋಡೆ
ಮಹಿಮೆಯೆಳ್ಳ ನಿತಿಲ್ಲ ಮಾಯೆಗೆ ಸ್ವಬಲ ಮೊದಲಿಲ್ಲ |
ಸಹಜನಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಠೆಯೊ
ಳಿಹುದು ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನ ಮರೆಯುವ
ನಿಹದ ಸುಖಗಳ ಬೊಮ್ಮರೂಪವನೊಂದನುಳಿದಿತರ ||೭||

ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯಮಿದು ನಿಜಗಳ
ನರಿಯೆ ತೃಣಸಮವೆಂದು ಸಿದ್ಧಿಯ
ತೊರೆವ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ತ್ರಿಗುಣಗಳೊಲ್ಲನಾಯೋಗಿ |
ಅರಿಯಬಲ್ಲದೆ ಮಾಯೆಯಿದನೀ
ಶ್ವರನ ನಿನ್ನನು ತಿಳಿಯಲಾತ್ಮಂ
ಗರಿಯದಿಹುದೇ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದನು ಕೇಳೆಂದ ||೮||

ಧರುಮದಿಂ ವೈರಾಗ್ಯಮದರಿಂ
ಪರಮ ಯೋಗದಸಿದ್ಧಿ ಯೋಗದಿ
ದೊರೆವುದಾ ಸುಜ್ಞಾನಮದುವೇ ಮೋಕ್ಷದಾಯಕವು |
ತರಳ ಕೇಳಾನಾವ ಭಕ್ತಿಗೆ
ವರದನಪ್ಪೆನೊ ಬಳಿಯ ಸಾರ್ವನೊ
ಅರಿವುದಾ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸುಖದ ಸೋಪಾನ ||೯||

ಭಕ್ತಗಿಲ್ಲ ಪರಾವಲಂಬನ
ಭಕ್ತಗಿದೆ ನಿಜಶಕ್ತಿ ಮತ್ತೀ
ಭಕ್ತಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಘನಸುಜ್ಞಾನಗಳ ತವರುಮನೆ |
ಭಕ್ತಿಯಿಹುದೊಂಭತ್ತು ವಿಧ ನಿಜ
ಶಕ್ತಿಯಿಂ ದೃಢಗೊಳಿಸು ಬಳಿಕೆ
ನ್ನತ್ತಮದ ಲೀಲೆಗಳ ನೆನೆಯುತ ಹರಿದುಬಿಡು ಮಾಯೆ ||೧೦||

ಸಂತಜನ ಪದಕಮಲ ಭಕ್ತಿಯು
 ನಂತವಾಗಿರಲೆನ್ನ ಭಜಿಸುವು
 ದಂತರಂಗದಿ ಮನವಚನ ಕರ್ಮದಲಿ ನೇಮದಲಿ |
 ಇಂತು ಗುರು ಪಿತೃಮಾತೃ ಸೋದರ
 ಪಂಥವೇ ನಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ
 ನಂತ ಸೇವೆಯ ಮಾಡು ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿಯೆಂದ ||೧೧||

ಎನ್ನನೇ ನೆನೆಯುವುದು ಸಂತತ
 ಮೆನ್ನನೇ ನೋಡುವುದು ಲೋಕದೊ
 ಳೆನ್ನ ಗುಣಗಾನದಲಿ ಹೊಂಪುಳಿವಡೆದು ತನುಮರೆಯೆ |
 ಸನ್ನ ಗದ್ಗದ ಕಂಠಮುಪ್ಪುದು
 ಕಣ್ಣುಗರೆವುದು ಹರುಷ ಬಾಪ್ಪವ
 ನೆನ್ನ ಹಂಬಲ ಪರ್ಚಲವನಿಂಗೊಲಿವೆ ನಾನೆಂದ ||೧೨||

ಕರಣಶುದ್ಧ ನಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ
 ಶರಣು ಬರಲವನಾಸೆವಾಸಿಯ
 ತೊರೆದು ಪಾಡುವ ನರನ ಹೃದಯದೊಳಿರುವೆ ತಾನೆನಲು |
 ಹರುಷವಡೆದನು ಭಕ್ತಿಯೋಗದ
 ಪರಿಯನಾಲಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಘು
 ವರನ ಚರಣಕ್ಕೆ ರಗಿ ನಂದನು ಮುಗಿದು ಕರೆಯುಗಳ ||೧೩||

ಅಣ್ಣ ನಿನ್ನಪದೇಶಬಲದಿಂ
 ದೆನ್ನ ಸಂದೆಗ ಸಕಲಮಾರಿದು
 ದುನ್ನತದ ಸುಜ್ಞಾನ ಮೂಡಿದುದೆನ್ನ ಹೃದಯದಲಿ |
 ಸನ್ನತನೆ ಕರುಣಿಸಿದೆ ಮೂಢನ
 ಬನ್ನಮನ್ನರಿಯುತ್ತಲೆನ್ನಲು
 ತನ್ನ ತಮ್ಮನನಪ್ಪಿಕೊಂಡನು ರಾಮನೊಲವಿಂದ ||೧೪||

ಇರ್ಪವೀ ಬಗೆಯಿಂದ ಕಾಲವ
ನಾರ್ಪಿನಿಂ ಕಳೆಯುತ್ತ ವಿಪಿನದಿ
ಶೂರ್ಪನಖೆಯೆಂಬಸುರೆ ದಶಕಂಠನ ಸಹೋದರಿಯು |
ಇರ್ಪಳಾ ಬನದಲ್ಲಿ ಚರಿಸುತ
ದರ್ಪದಿಂದೊಂದು ದಿನ ರಾಮಂ
ಗರ್ಪಿಸಿದಳಾ ದುರುಳೆ ತನ್ನನೆ ನೋಡಿ ಮೋಹದಲಿ ||೧೫||

ತಂದೆ ಸೋದರ ತನುಜ ಮೊದಲಹ
ರಂದಮನ್ನೀಕ್ಷಿಸಲು ನಾರಿಯ
ರೊಂದುವರು ಮೋಹವನು ಪರಪುರುಷರನು ಬಯಸುವರು |
ತಂದಿರಿಸೆ ರವಿಕಾಂತಮಣಿ ತಾ
ನಂದಗೆಡುವೊಲು ಸೂರ್ಯನಿದಿರಲಿ
ಬೆಂದು ಕಾಮದ ಸೆರೆಗೆ ಸಿಲುಕುತಪಾಯವಡೆಯುವರು ||೧೬||

ದುರುಳೆ ರಾತ್ರಿಂಚರಿಯು ಕುಟಿಲಾ
ಕರುಷಿಣಿಯು ಪರಿಹಾಸಗೈಯುತ
ಲರರೆ ಸುಂದರನಾವನೋ ಮನಸೆಳೆದನೆಂದೆನುತ |
ಧರಿಸಿ ಮೋಹಿನಿರೂಪ ಮಾನವ
ತರುಣಿಯೊಲು ನಸುನಗೆಯ ಬೀರುತ
ಹರಿಯ ಸನಿಹಕ್ಕೆದಿ ನುಡಿದಳು ನಾಚುಗೆಯ ತೋರಿ ||೧೭||

ನಿನಗುಮೆನಗುಂ ಸರಿಯು ಚತುರಾ
ನನನು ತಿಳಿದಿದ ಸೃಜಿಸಲೆಮ್ಮನು
ಮಣುವೆ ನಿನಗಾನೊಲಿದು ಬಂದಿಹೆನೆನ್ನ ನೀನೋಡು |
ಎನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಪುರುಷರಾರಿಹ
ರೆನಗೆ ನಿನ್ನಲಿ ಚಿತ್ತ ನೆಲಿಸಿತು
ವಿನುತ ನಾನು ಕುಮಾರಿಯಾಗಿಹೆನೆಂದಳಾ ಕುಟಿಲಿ ||೧೮||

ನಗುತ ಸೀತೆಯ ನೋಡಿ ರಘುಪತಿ
ಮುಗುಧ ತಪ್ಪಿದೆಯೆನ್ನ ಬಯಸುತ
ಜಗದೊಳೊರ್ವಳೆ ಸತಿಯುಮೆನಗುಂ ಮತ್ತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು |
ಸಿಗುವನೌ ಸುಂದರನು ತರಳನು
ಮುಗುಧನೊರ್ವನೆ ವಿಪಿನದಲ್ಲಿಹ
ನೊಗುವ ತೋಷದೊಳೊಲಿವ ನಡೆಯೆನೆ ಬಂದಳೋಡುತಲಿ ||೧೯||

ಅರಿತು ಹರಿಯಿಂಗಿತವ ನುಡಿದನು
ಪರರಥಿನನು ನಾನು ದಾಸನು
ಧರಣಿಜಾ-ರಾಮರಿಗೆ ಸುಂದರನಾ ರಘೂತ್ತಮನು |
ತೆರಳು ಮೋಹಿಸುತವನ ಸುಖವಡೆ
ಕರಿವರನು ಸಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಾಟೆಯೆ
ಸರಿಯೆ ಗರುಡಗೆ ಪಕ್ಷಿಯಂತೀ ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯರಲಿ ||೨೦||

ಪಡೆವನೇ ಸುಖ ಪರರದಾಸ್ಥದಿ
ಪಡೆವನೇ ಕಡುದುಃಖಿ ಧನಮಂ
ಕೊಡುವನೇನು ಭಿಕಾರಿ ಸೇವಕನಿಂದ ಸೊಗಮಹುದೆ |
ಕಡುಕುರೂಪಿಗೆ ರೂಪವರಿವುದೆ
ಕೆಡದಿರೆನ್ನನು ಪಡೆದು ರಾಘವ
ನೊಡೆಯನಹನವನೊಡನೆ ಸಂತತ ಸುಖವು ಹೋಗಿಂದ ||೨೧||

ಹೆಳವ ಕುರುಡ ಕುರೂಪಿ ಲೋಭಿಗ
ಳಲಗೆ ಪಾಲ್ಗ ರೆದಂತೆ ನಭವಿಂ
ದೊಲಿದೆನಗೆ ನೀ ದಾಸಿಯಾಗುವೆ ರಾಮಜನಕಜಿಗೆ |
ತೊಲಗು ರಘುಪತಿ ಸಾಟಿ ನಿನಗನೇ
ಬಳುಕುತಲಿ ನಡೆತರಲು ರಾಘವ
ನೆಳೆಯ ತಮ್ಮನ ಹೊರೆಗೆ ಕಳುಹಿದ ಮತ್ತೆ ಸಂತವಿಸಿ ||೨೨||

ಸೇವಕನ ಸತಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವೆ
ಹೇವಮಲ್ಲವೆ ಮೂರು ಲೋಕದ
ದೇವ ರಾಮನ ಕರನ ಪಿಡಿ ನಡೆ ದಾಸನಕೆ ನಾನು |
ದೇವಿ ನಡೆಯೆನೆ ರಾಮ ಸೀತಾ
ದೇವಿಯಂ ಬಿಡನೆಂದು ಕೊಂದೊಡ
ನೋವಿ ಕರವಿಡಿದೊಲಿವನೆಂದಾ ಕುಟಿಲೆ ಭಾವಿಸುತ ||೨೩||

ದುರುಳೆ ರಕ್ತಸಿಯಾಗಿ ಪಲ್ಲಳ
ಕಿರಿದು ಕೇಶವ ಕೆದರೆ ಘರ್ಜಿಸಿ
ಭರಣಿಜಾತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬರುತಿರೆ ಸೀತೆ ಬಲು ಬೆದರೆ |
ಅರಿತು ರಾಮನ ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯ
ತಳಳ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬಂದನು
ಹಿರಿದ ಖಡ್ಗದಿ ಶೂರ್ಪನಖೆಯಂ ತಡೆದು ಹಲುವೊರೆದು ||೨೪||

ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಿವಿಮೂಗುಗಳ ತಾ
ನಿತ್ತನಾನುಂತ್ರಣವ ಮರಣಕೆ
ಹತ್ತುತಲೆ ದುರುಳಂಗೆ ರಾಕ್ಷಸನಿಕರ ಹತಿಗಾಗಿ |
ಇತ್ತ ವಿಕೃತಿಯ ಪೊಂದಿ ರಕ್ತಸಿ
ಕಿತ್ತ ಕಿವಿ ಮೂಗುಗಳ ಘಾಯದಿ
ರಕ್ತ ಸೋರಲು ನೋವಿನಿಂದರಚಿದಳು ಭಯಮಾಗಿ ||೨೫||

ಬೆಟ್ಟದಿಂ ಬಹ ಮಂದ ಜಲದೊಲು
ಕಟ್ಟಿ ರಕ್ತತವು ಹರಿವುತಿದುರ್ದದು
ಸೊಟ್ಟನೋರೆಯ ದುರುಳೆ ಖರದೂಷಣರ ಸೇರಿದಳು |
ಸುಟ್ಟುರಿಯದೇ ಬಲ ಪರಾಕ್ರಮ
ಕೆಟ್ಟನೇ ನಿಮ್ಮಿಂದಲೆಂದಾ
ದುಷ್ಟ ಘರ್ಜಿಸೆ ದುಃಖದಿಂ ಹೊರಳಿದಳು ಭೂಮಿಯಲಿ ||೨೬||

ದುರುಳ ಖರದೂಷಣರು ತಂಗಿಯ
 ಕರೆದು ವಿಷಯವ ಕೇಳಿ ಸೇನೆಯ
 ಕರೆಸಿ ಹದಿನಾಲ್ಕಕ್ಕು ಸಾವಿರ ಯೋಧರೊಡಗೊಂಡು |
 ಹೊರಟು ಬಂದರು ಕನಸು ಮನಸಿನೊ
 ಳರಿಯರಸುರರು ಸೋಲನೆಂದುಂ
 ಧುರದಿ ಬಿನ್ನನು ಹಾಯ್ಕದವರವರಲ್ಲವೆಂದೆಂದು ||೨೭||

ಬರುವ ರಕ್ಕಸ ನಿಕರ ಕಜ್ಜಲ
 ಗಿರಿಯು ಪಕ್ಷವ ಧರಿಸುತೋಡುವ
 ತೆರದಿ ತೋರ್ದುದು ಕುಳಿತು ನಾನಾವಾಹನಗಳಲಿ |
 ಧರಿಸಿ ಕಾರ್ಮುಕ ಶಸ್ತ್ರ ನಾನಾ
 ಪರಿಯ ರೂಪದೊಳವರು ನಡೆದರು
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನ ಕಡೆಗೆ ದುರುಳರು ಬಹಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೨೮||

ವೇ.ಘ ವರ್ಣದ ಶಸ್ತ್ರ ಸಾಲುಗ
 ಳಾಗಸದಿ ಸುರಚಾಪವುದಿಸಿತೊ
 ಸಾಗಿ ಬಂದುದೊ ಬೆಟ್ಟ ಸಾಲುಗಳೆಂಬ ಪರಿಯಿಂದ |
 ಮೂಗು ಕಿವಿಗಳ ನೀಗಿ ರಕ್ಕಸಿ
 ರಾಘವಂಗದಿರಾಗುತಕುಭದ
 ಭಾಗದಲಿ ತಾನಿಂದು ನಡೆಸುತ ಬಹಳು ವಹಿಲದಲಿ ||೨೯||

ಅವರವರ ಭುಜಬಲದ ಪರಿಮಿತಿ.
 ಯವರು ಪೇಳುತ ಭೇರಿ ಮೊಳಗಲು
 ಜನನ ಜನಗೆಡಿಸುತಲಿ ಬಹರಾ ಕಾಮರೂಪಿಗಳು |
 ಅವರು ಗಣಿಸದೆ ದುಷ್ಟ ಶಕುನಗ
 ಳವಘಡನ ನೂಂಕುತ್ತ ಬರುತಲಿ
 ಜನನ ಕೈತುತ್ತಾದರಾಗಳು ತೋಳ್ವಲವ ನಂಬಿ ||೩೦||

ಸೆರೆವಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲವರನಿವರ
ತರುಣಿಯನ್ನಪಹರಿಸು ಬಿಡದಿರು
ಕರುಣತೋರದಿರವರ ರಕ್ತವ ಹೀರಿ ಕೈದೋರಿ |
ಅರಿವರವರಿಂದೆಮ್ಮ ಧೀರರ
ಪರಮಮಿರರ ಕೈಮೆನ್ನೈಮೆಯ
ನರಿಯಲವರಿಂದೆಮ್ಮ ಶಸ್ತ್ರದೊಳೆಂದರವರಾಗ ||೩೧||

ಧೂಳಿಯೆದ್ದುದು ಮುಸುಕುತಾಗಸ
ಖೂಳ ರಕ್ತಸ ಪಡೆಯ ತುಳಿತದಿ
ದಾಳಿಯೆಬ್ಬಿಸಲಾಗ ತಮ್ಮನ ಕೆರೆದು ರಘುವೀರ |
ಎಳು ಸೀತೆಯಬಳಿಯೊಳಿರು ದು
ಷ್ವಾಳ ಬರುತಿದೆ ಕತ್ತಲೆಬ್ಬಿಸಿ
ಧೂಳಿಪಟನಾಡುವೆನು ಸುವಿಸದೊಳೆಂದನಾ ರಾಮ ||೩೨||

ನಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತೆ ರಕ್ಷಣೆ
ಗೆಂದು ಕಾರ್ತುಕವಿಡಿದು ಭಾನುಕು
ಲೇಂದ್ರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಲಿ ಹೊಗಲತ್ತ ಗಂಹರವ |
ಬಂದುದಿತ್ತಲು ಕವಿದು ರಾಕ್ಷಸ
ವೃಂದ ಕೋರೆಯದಾಡಿದೋರಿ ಮು
ಕುಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತೆಯರನರಸುತ್ತ ವಿಪಿನದಲಿ ||೩೩||

ಪಿಡಿದು ಕೋದಂಡನನು ಕಟ್ಟುತ
ಜಡೆಯ ರಘುಪತಿ ಶೋಭಿಸಿದ ಹೊಳೆ
ದೊಡನೆ ಮರ ಕತಮಣಿ ಶಿಖರದಲಿ ಮಿಂಚುಹೊಡೆದಂತೆ |
ಹೆಡೆಗಳುಳ್ಳ ಶರಾಸನಂಗಳ
ಸಿಡಿಲಬಾಣವ ತುಂಬಿ ಧರಿಸಿದ
ಪಿಡಿದು ಖಡ್ಗವ ನಗುವ, ಕೇಸರಿ ಗಜವ ಕಂಡಂತೆ ||೩೪||

ಹೋರಿ ಹುಲಿ ಸಿಂಹದೊಲು ದೈತ್ಯರು
 ಸಾರು ಪಿಡಿ ಕಟ್ಟವರ ಬಿಡದಿರು.
 ನಾರಿಯಂ ಭಂಗಿಸಿದನಾವನು ಹಿಡಿಯಿರೆನ್ನುತಲಿ |
 ಏರಿ ಬಂದರು ಬಾಲಸೂರ್ಯನ
 ಘೋರದನುಜರು ಮುತ್ತಿದರು ರಣ
 ಧೀರನಂ ಕೊಲ್ಲಲ್ವೆ ಮನದಾತುರದಿ ಸಾಹಸದಿ ||೩೫||

ಬೆಡರಿದುದು ಖಗ ಚಡರಿದುದು ಮಿಗ
 ಮದನ ಮೋಹನರೂಪ ರಘುಪತಿ
 ಯೆದೆಗೆ ಬಾಣನ ಬಿಡಲು ಮರೆತರು ಮೋಗವ ನೋಡುತಲಿ |
 ಕಡಡಿದುದು ಮತಿ ಮುಂದನರಿಯದೆ
 ಚದುರ ಮಂತ್ರಿಯ ಖರನು ಕರೆಸಿದ
 ಬುಧನೆ ನರಭೂಷಣನು ಸುಂದರ ರೂಪನಿವನಾರೋ ? ||೩೬||

ಸುರನರೋರಗರಸುರ ಮುನಿ ಕಿ
 ನ್ನರರ ನೋಡಿಹೆನವರ ಕೊಂದಿಹೆ
 ನರರೆ ರಾಘವನೊಲು ಸುರೂಪರ ಕಾಣೆ ಪುರುಷರೊಳ್ಳು |
 ತರಳೆ ತಂಗಿಯ ಭಂಗಿಸಿದನಿವನಾ
 ದರು ಮನೋಹರ ವಧೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನೆ
 ಮರಳುವೆವು ಸೌಂದರ್ಯ ವಾರಿಧಿವುಳಿಯಲಿನ್ನೇನು ||೩೭||

ಇತ್ತು ಪತ್ತಿಯನೆನುಗೆ ಬದುಕಲಿ
 ಸತ್ತು ಕೆಡದಿರಲಿವರನ್ನಳು
 ಹುತ್ತು ಕಳುಹುವೆವೆಂದು ದೂತರ ಕರೆಸಿ ಹೇಳಿದನು |
 ಅತ್ತು ರಾಮಂಗಿದನು ನೀವೊರೆ
 ಯುತ್ತುಲುತ್ತರತಹುದು ಶೀಘ್ರದೊ
 ಳುತ್ತುಮರೆ ನಡೆಯಿರೆನೆ ಬಂದರು ರಾಮಸನ್ನಿಧಿಗೆ ||೩೮||

ಅರಿಯದಾ ರಘುವರನ ಪೌರುಷ
ಮರುಳ ಪಡೆ ಯಮನೂರ ಮಾರ್ಗವ
ತೆರವುಗೊಳಿಸುತ ಮಶಕ ತಿವಿಯಲು ಮೇರು ಕದಲುವುದೆ |
ಬರುತ ರಕ್ತ ಸ ದೂತರೊರೆದರು
ಖರನ ಭಾಷೆಯ ಕೇಳಿ ನಗುತಲಿ
ಬರಲಿ ಬವರದಿ ತಲೆಯ ಚೆಂಡಾಡುವೆನು ನಿವಿಸದಲಿ ||೨೯||

ನಾವು ಪಾರ್ಥಿವರೈ ಮೃಗಂಗಳ
ನಾನಗಂ ಬೇಂಟೆಯಲಿ ಕೊಲುವೆವು
ನಾವು ನಿಮ್ಮವೊಲಿರುವ ಖಗಮೃಗ ಪಡೆಯನರಸುವೆವು |
ಜೀವಗಳ್ಳರು ನೀವು ನಿಮಗಿ
ನ್ನಾವು ಬೆದರೆವು ಧರ್ಮಪಾಲಕ
ರಾವು ಭುಜಬಲವರಿಯಿರೈ ಯಮಗಾವುಯಮರೆಂದ ||೩೦||

ನಾವು ಹುನುಜರು ದನುಜಕುಲವನ
ಪಾವಕರು ಮುನಿಪಾಲಕರು ಬರ
ಲಾ ವನೇಚರ ಖಳರು ಸಿಗಿವೆವು ಬಲಿಯನಿಕ್ಕುವೆವು |
ಜೀವವುಳಿವೊಡ ಸಾಗಲಿಂದೇ
ಧಾವಿಸುತ ನಿಜನೆಲೆಗೆ ಯುದ್ಧದಿ
ಸಾವು ನಿಶ್ಚ ಯವೆಂದು ಪೇಳಿರಿ ಖರಗೆ ನೀವೆಂದ ||೩೧||

ರಣದಿ ಧನವಿಡಿದಿಂತು ಕೈತವ
ಮನಕೆ ಕರುಣೆಯ ಶತ್ರುವೆಂಬೀ
ಘನ ಭಯಂಕರ ಹೇಡಿತನವೆಮಗಿಲ್ಲ ನಡೆಯಿರನೆ |
ದನುಜದೂತರು ಬಂದು ಖರದೊ
ಷಣರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನುಡಿಯಲು
ಕಣುಗಳಲಿ ಕಿಡಿಗಾರಿ ರೋಷಜ್ವಾಲೆ ಮುಖನಾದ ||೩೨||

ಹಿಡಿಯವನ ಬೆಂಬತ್ತು ನೀನೆಂ
 ದೊಡನೆ ತೋಮರಶೂಲ ಕಾರ್ಮುಕ
 ಕೊಡಲಿ ಪರಿಘ ಕೃಪಾಣ ಖಡ್ಗ ವ ಶಕ್ತಿ ಶರಗಳನು |
 ಪಿಡಿದು ಧಾವಿಸೆ ರಾಮ ಧನುನು
 ನುಡಿಸಿ ಟಂಕಾರವನು ಮಾಡಲು
 ಕೆಡೆದರಾಗಲು ಭಯದೊಳಜ್ಞಾನದಲಿ ಎದೆಯೊಡೆದು

ಅರಿ ಭಯಂಕರನೆಂಬುದರಿಯುತ
 ದುರುಳ ಮೋಹರ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ
 ಕರೆದು ಶರವರ್ಷವನು ಕತ್ತಲುಗೈದು ಬರುತಿರಲು | -
 ಹರಿಯು ಕೋದಂಡದಲಿ ಬಾಣವ
 ಕರೆದು ಕತ್ತರಿಸಿದನು ತೃಣದೊಲು
 ಮುರಿಯುತಂಗಳಾಗಗಳ ಧೃತಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಕೀಲಿಸಿದ ||೪೪||

ಬಿಟ್ಟು ಶರ ವಿಷ ಸರ್ಪದಂತಾ
 ದುಷ್ಟ ರಕ್ತಸರಿದೆಯ ನಾಟಿತು
 ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡಿರೆ ರಾಮ ಸಮರದಿ ಕೆಂಗಿಡಿಯಕಾರಿ |
 ತೊಟ್ಟು ಸಾಯಕ ನೆಗೆದು ಶತ್ರುವ
 ತಟ್ಟನೆ ಸೀಳುವುದು ಕೆಡಹುತ
 ಸುಟ್ಟು ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪುಣ್ಯದ ಲೋಕಗಳನೆಲ್ಲ ||೪೫||

ನೋಡಲಾರರು ಬರುವ ವಿಶಿಖಢ
 ಮೂಡಿದೇಹದಿ ಸೀಳುವಡೆದರೆ
 ಹೇಡಿದೈತ್ಯರು ಜಿನ್ನ ತೆತ್ತರು ರಾಮಭಯದಿಂದ |
 ನೋಡಿ ತಾಯ್ತಂದೆವಿರ ಖಳಖರ
 ನೀಡಿಹನು ಜವರಾಯಗೆಮ್ಮನು
 ನೋಡಬಹುದೇ ರಾಮಬಾಣವನೆಂದು ಗೋಳಿಡುತ ||೪೬||

ವೀರಭಟರೋಡುತಿರೆ ಭಯದಿಂ
ಶೂರ ಖರದೂಷಣರು ಕರಿಯುತ
ಬಾರದಿರಲಾಂ ಕೊಲುವೆನೀಗಳೆ ನಿಮ್ಮನೆಂದೆನಲು |
ಹೋರಿ ಸಾವುದು ಮೇಲು ರಣದಲಿ
ಸಾರಸಾಕ್ಷನ ಕರದಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಿ
ದಾರ ಹೊರವುದು ನಡೆಯಿರೆನ್ನುತ ಕಳನ ಮುತ್ತಿದರು ||೪೭||

ಬಿಟ್ಟ ನಾನಾ ಶಸ್ತ್ರ ರಿವುಗಳ
ಸುಟ್ಟ ರಾಘವ ನೋಡುತರಪಡೆ
ಸಿಟ್ಟ ಗೊಂಡಿಹುದರಿದು ಕೋದಂಡವನು ಜೀವಡೆದು |
ತೊಟ್ಟ ಬಾಣವ ತಲೆಗಳುರುಳಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟ ಕೈ ತೊಡೆಕಾಲು ತೋಳ್ಗಳ
ನಟ್ಟಿಗಳ ಹೊಟ್ಟಿಗಳ ತುಂಡರಿಸಿಟ್ಟ ಚಿಲುವಾಗಿ ||೪೮||

ಶರವಿಘಾತಿಗೆ ನೊಂದು ಬೀಳುವ
ರರಚಿ ಕಳಚುವ ರುಂಡ ಮುಂಡದ
ಪೆರುವತವು ಮೇಲಿದ್ದದಾ ರಣರಂಗ ಮರಿಯಾಗೆ |
ಅರಿ ಶರೀರವ ಹೆಸರನಳಿಸಿದ
ನಿರಿದನಾದೊಡೆ ಮಾಯಬಲದಿಂ
ಮರಳಿ ಜೀವನ ಪಡೆಯುತೇಳ್ವವು ಸತ್ತ ಪೆಣನಿಕರ ||೪೯||

ಝಂಡ ನೆಗೆದುದು ಮುಂಡ ಕುಣಿದುದು
ದಿಂಡು ಗೆಡೆದುದು ದೇಹ ರಣದಲಿ
ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿರುವ ಭುಜ ಕೈಕಾಲು ಗಗನದಲಿ |
ಅಂಡಲೆಯುತಿರುವಾಗಲವುಗಳ
ಕಂಡು ಕಾಕ ಶೃಗಾಲವೆರಗುತ
ತುಂಡರಿಸಿ ತಿನ್ನುತ್ತ ತೇಗಿದುವಾಗ ಸಂತಸದಿ ||೫೦||

ಒಡನೆ ರಣಹದ್ದುಗಳು ಜಂಬುಕ
 ಪಡೆ ಪಿಶಾಚ ಪ್ರೇತಗಣ ಕುಡಿ
 ಕುಡಿದು ಮೋಗೆಯುತ ನೆತ್ತರಂ ಮನದಣಿಯೆ ಸವಿಸವಿದು |
 ಒಡೆದು ಭುಜದಂಡಗಳ ರಾಮನು
 ಕೆಡಹುತಿರೆ ಮತ್ತೆದ್ದು ಘರ್ಜಿಸಿ
 ಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲೆನುತಿರ್ದು ವಲ್ಲಿಯ ನೆಣದ ತುಂಡುಗಳು ||೫೮||

ಹಾರಿದುವು ಹದ್ದುಗಳು ಮಾಂಸದ
 ಚೂರುಗಳ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಭೂತವು
 ಸಾರಿದುದು ಹೆಣಹೆಕ್ಕಿ ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯರೀಸಿ |
 ಘೋರಸಂಗರೆ ಪುರದಿ ವುಳುಗಳು
 ಸಾರಿ ಬಂದವೊಲಾಯ್ತು ರಾಘವ
 ಹಾರಿಸಿದ ರುಂಡಗಳ ಬಾಣಕೆ ಬಲಿಯಿನಿಕ್ಕುತಲಿ ||೫೯||

ಕೆಲವರೆದೆ ಸೀಳಿದುದು ಕೆಲವರು
 ನೆಲವ ಕಚ್ಚಿ ದರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಛೆಯೊ
 ಳಳಲಿ ಬಳಲಿದರಲ್ಲಿ ಮೋಹದೊಳಿಂತು ಸೋತಿರಲು |
 ಖಳ ಖರ ತ್ರಿಶಿರಸ್ಸು ದೂಷಣ
 ರೆಳೆದು ಬಲವನು ಕರೆದು ಧೈರ್ಯದಿ
 ನಿಲದೆ ರಾಮಂಗಿರಿದಿರುವಂದರು ಕೋಪಗಿಡಿಯಿಂದ ||೬೦||

ಪಿಡಿದು ತೋಮರ ಶಕ್ತಿ ಕಾರ್ಮುಕ
 ಕೊಡಲಿ ಶೂಲಕೃಪಾಣ ಬಾಣವ
 ಕಡುಗಲಿಗಳೆದೆಲ್ಲ ಕೈದುಗಳೊಮ್ಮೆ ಬೀಸಿದೊಡೆ ||
 ತೊಡುತ ಕೂರಲುಗಿಂದ ನಿವಿಸದೊ
 ಳಡಗಿಸಿದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವುಬ್ಬಟಿ
 ಯೊಡೆದ ರಕ್ಕಸರೆದೆಯ ಕೋಲ್ಮೊನ್ನೆಯಿಂದ ದಾಶರಥಿ ||೬೧||

ಬೀಳುತೇಳುತ ಸಾವುಗಾಣದೆ
ಖೂಳರಕ್ಕಸ ನಿಕರ ಮಾಯದಿ
ಬಾಳುತಿರೆ ಸುರಜಾಲ ಬೆದರಿತು ರಾಮನೊಬ್ಬನಿರೆ |
ದಾಳಿಯಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ
ವಾಳು ಕವಿಯಲು ಭಯದಿ ಚಿಂತಿಸೆ
ಲೀಲೆಯಿಂ ರಘುರಾಮ ಹೊಕ್ಕನು ಸಕಲದೇಹದಲಿ ||೫೫||

ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬನ ರಾಮರೂಪವ
ನುಬ್ಬಿ ಕಾಣುತ ಶತ್ರುವೆನುತಲಿ
ಕೊಬ್ಬಿ ತಿವಿಯುತ ಕೆಡಹಿ ಸೈನ್ಯವನಿಂತು ತುಂಡರಿಸೆ |
ಹಬ್ಬಿದ್ದುದು ರಘುರಾಮ ನಿಸ್ಸನ
ಕಬ್ಬಿ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಬಾಯಲಿ
ತಬ್ಬಿದರು ಮುಕ್ತಾಂಗನೆಯ ರಘುವರನ ಕರುಣದಲಿ ||೫೬||

ಖರನ ಶಿರಹಾರಿದುದು ದೂಷಣ
ಮರಣಪಟ್ಟವನೇರೆ ರಘುಪತಿ
ಚರಣದಿ ತ್ರಿಶಿರಸ್ಸು ಮಡಿದನು ರಾಮಜಾನದಲಿ |
ಹರಿಯರಿಯ ಹೃದಯದಲಿ ಕಾಣಿಸಿ
ತರಿದ ನಿಮಿಷದಿ ಶತ್ರುನಿಕರವ
ಸುರರ ಸಲಹಿದ ಮುನಿಗಳುಳುಹಿದ ದೇವ ಕರುಣದಲಿ ||೫೭||

ಆರಿದುದು ರಿಪುನ್ಮಂದ ತಾವೇ
ಹೀರಿಕೊಂಡರು ಜೀವ ಮಾಯೆಯ
ಬೀರಿ ಕೆಡಹಿದ ರಾಮ ಸುರಪಡೆ ಸುಮನ ಸೂಸಿದುದು |
ಹಾರಿದರು ಹೊಗಳಿದರು ವಾದ್ಯನ
ಬಾರಿಸುತ ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರಾ
ಸಾರಸಾಕ್ಷನ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮಹಿಮೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ||೫೮||

ವಿಶ್ವಾನು ಳ

ಸೂ|| ಹರಿಣಮಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ರಘುಪತಿ

ತೆರಳೆ ರಾವಣ ಸೀತೆಯನ್ನ ಪ

ಹರಿಸಿ ಕೊಂದು ಜಟಾಯುವಂ ಖಳ ಲಂಕೆಗೈತಂದ ||

ಕೊಂದು ರಾಕ್ಷಸಗಣವ ಸುರಮುನಿ

ವೃಂದ ಭಯಪರಿಹರಿಸಿ ರಘುಪತಿ

ನಿಂದಿರಲು ಸೀತಾಸಹಿತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಡೆತಂದು |

ವಂದಿಸಲು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಮ್ಮನ

ಚಂದದಿಂದಾಲಿಂಗಿಸಿದ ಜನ

ದಿಂದ ಜಾನಕಿ ವಿಜಯಿಯಾಗಿಹ ಪತಿಯನೋಡಿದಳು ||೧||

ಹರುಷಮುಕ್ಕಿತು ನೋಟಿಸಿಕ್ಕಿತು

ಹರಿಯನೋಡುತ ತನ್ನ ಮರೆತಳು

ಹರಿಯ ಪರಮಪ್ರೇಮ ಹೃದಯದೊಳತ್ತ ಶೂರ್ಪನಖಿ |

ಉರಿಯುತಿರೆ ಹೃದಯಾಗ್ನಿ ಸೋದರ

ಮರಣ ತನ್ನಯ ಸೋಲು ವೆಚ್ಚಲು

ಮೊರೆದು ರಾವಣನೆಡೆಯ ಸಾರ್ಥಳು ದಿಕ್ಕುಗಾಣದೆಯೆ ||೨||

ಉಕ್ಕಿಬಹ ಕುಡುಕೋಪವನು ಮುಂ

ದಿಕ್ಕಿ ಘರ್ಜಿಸಿ ದೇಶಕೋಶವ

ಲಿಕ್ಕಿಸದೆ ಮೈಮರೆದು ರಾವಣ ಮದ್ಯಪಾನದಲಿ |

ಸೊಕ್ಕು ನಿಶಿದಿನ ನಿದ್ರೆಯಿಂದಿರೆ

ನೆಕ್ಕುವರುನೆತ್ತರನು ರಿಪುಗಳು

ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯೇಕೆನ್ನು ಮನುಜರು ಸೋಲಿಪರು ನಿನ್ನ ||೩||

ಯತಿಕುಸಂಗದಿ ಮತಿಕುಡಿತ್ತದಿಂ
 ಪ್ಲೆತಿಪ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಸದ್ಗುಣ
 ಮತಿ ಮದವಿಯವಿನಯದಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಕೆಡುಗು ಶೀಘ್ರದಲಿ |
 ಸತತ ಮದ್ಯವಸವಿದು ನಾರೀ
 ತತಿಯನೊಲಿಸುತ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸ
 ಮತಿಯಗಾಣವೆ ಮರೆತೆಯೆನ್ನುತ ಬಿಳ್ಳಳಾದನುಜೆ ||೪||

ಮೂರು ಲೋಕದ ಗಂಡ ಬದುಕಿರೆ
 ಬಾರದಿಹೆ ಬಹು ಕಷ್ಟವೊದವಿತು
 ಜಾರಿತೇ ಬಲ ಭುಜಗಳಿಂದೆನೆ ನೋಡಿ ರಾವಣನು |
 ಆರು ಭಂಗಿಸಿದವರು ನಿನ್ನನ
 ದಾರು ಕೆಣಕಿದರರೆ ಧೈರ್ಯವಿ
 ದಾರ ಹೊಕ್ಕಿತು ಕೊಯ್ದರೇ ಕಿವಿಮೂಗುಗಳನೆಂದ ||೫||

ಪುರುಷ ಸಿಂಹನಯೋಧೈ ಪುರವರ
 ದರಸ ರಾಮನು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲಿ
 ತರುಣಿಯನುಜರ್ವೆರಸಿ ದಂಡಕವನದಿ ನೆಲೆಸಿಹನು |
 ತರಳರಿರ್ವರು ಪರಮವೀರರು
 ಧರೆಯ ಧರ್ಮಗಳರಿತವರು ಸುರ
 ನರರ ಮುನಿಸುಖದಾಯಕರು ಸೌಂದರ್ಯನಿಧಿಯವರು ||೬||

ಹಿರಿಯನೇ ರಘುರಾಮನವರೊಳು
 ತರಳೆ ಜಾನಕಿಯತಿ ಸುರೂಪಿಣಿ
 ಧರೆಯೊಳಿಹರೇ ಸುಂದರಿಯರಾ ಸೀತೆಯೊಲು ಮತ್ತೆ |
 ಅರಿತು ನಿನಗಾಂ ತಂಗಿಯೆಂಬುದ
 ನಿರಿದು ಕಿವಿಮೂಗುಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಹರಿದು ನೂಕಿದನೆನ್ನ ವಧುವೆಂದುಳುಹಿದನು ಕೊಲದೆ ||೭||

ಅಳುತಲಾಂ ಮೊರೆಯಿಡಲು ಕರುಣದಿ
 ಕಳನೊಳಗೆ ಖರದೂಷಣಾದ್ಯರು
 ಬಲಸಹಿತ ಘನಘೋರಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿದರು ಬಲಿದು |
 ಬಿಲುವಿಡಿದು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ
 ಬಲವ ಕೊಂದನು ರಾಮ ನಿಮಿಸದಿ
 ಸುಲಭದಿಂದೆನೆ ಕಿಡಿಯ ಕಾರಿದನಾಗ ರಾವಣನು ||೮||

ತಂಗಿಯಂ ಸಂತವಿಸಿ ತೋಳ ಬ
 ಲಂಗಳಂ ವಿವರಿಸುತಲೊದವಿದ
 ಭಂಗಗಳ ನೆನೆಯುತ್ತೆ ರೋಷದಿ ನಡೆದನರಮನೆಗೆ |
 ಕಂಗಳುರಿಗಾರ್ಠತರೆ ರಾವಣ
 ಹಿಂಗಿದನು ದುಃಖದಲಿ ಮರುಗುತ
 ತಂಗಿದನು ಮರೆಯುತ್ತ ನಿಧ್ರೆಯ ಕೋಪವಶನಾಗಿ ||೯||

ದನುಜ ಸುರನರನಾಗ ಖಚರರೊ
 ಳೆನಗೆ ಸಮರಾರಿಹರು ಶೌರ್ಯದೊ
 ಳನುಜರಾ ಖರದೂಷಣ ತ್ರಿಶಿರಸ್ಸುಗಳನುಳಿದು |
 ಸೆಣಸಿ ಬದುಕುವರಾರು ರಾಕ್ಷಸ
 ರಣದಿ ಮಾನವಗೆಣೆಯ ಯುದ್ಧದಿ
 ಮಣಿವರೇ ಭಗವಂತನಲ್ಲದೆ ಶಕ್ತರಿನ್ನಿಹರೆ ||೧೦||

ಅವತರಿಸಿ ನರರೂಪದಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ
 ಬುವಿಯ ಭಾರವನಿಳುಹೆ ಬಂದಿರ
 ಲವನ ಹಗೆಯಿಂದೊಲಿಸಿಕೊಂಬೆನು ಭಲದಿ ನೋಡುವೆನು |
 ಅವನ ಕರುಣಾಪಥದ ಬಾಣದಿ
 ಭವ ಸಮುದ್ರವ ಹಾಯ್ದು ಜನ್ಮವ
 ಸವೆದು ಮುಕ್ತಿಯ ಕರವ ಪಿಡಿಯುವೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧೧||

ನೆನೆಯ ಬಹುದೇ ಹರಿಯ ತಾಮಸ
ತನುವ ಧರಿಸುತಲಾನು ಹರಿಯೊಳು
ಸೆಣಸಿ ಬದುಕುವೆನೇ ರಘೂತ್ತಮನೆನಗೆ ಸೋಲುವನೆ |
ವನದಿ ವಂಚಿಸುತವನ ಮೋಸದಿ
ವನಿತೆ ಸೀತೆಯನಪಹರಿಸಿ ತಹೆ
ನೆನುತ ಪಾಪವ ನೆನೆದ ಮೃತ್ಯುವಿಗೌತಣಸನಿಕ್ಕಿ ||೧೨||

ಹಲವು ರೊಪಕ್ಷಣದಿ ಧರಿಸುತ
ಸುಲಭದಿಂದೊಲಿಸುವನು ಮೋಸದಿ
ಬಲಕೆ ಬೆದರುವನಲ್ಲ ಬಾಲಕ ನಮ್ಮ ಮಾರೀಚ |
ಹಳುವದಿರಗಳ ಬಲ್ಲ ಮಾನವ
ಲಲನೆಯರ ಗುಣ ಬಲ್ಲ ಸೀತೆಗೆ
ಚಿಲುವು ಕನಕಾಮೃಗದಿ ಮೋಹವು ಗೆಲವಿದಾಯ್ತೆಂದ ||೧೩||

ತೆರಳಿದನು ಮಾರೀಚನೆಡೆಗಾ
ದುರುಳ ಸೀತಾಮೋಹವಶದಲಿ
ಮರೆತು ಧರ್ಮವ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮ ಕೆಚ್ಚಿನಿ ನಡೆದು |
ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳಾ ರಾಮನೆಸಗಿದ
ಪರಮ ಘನಲೀಲೆಗಳ ಸೀತೆಯ
ಕರಿಯುತೊರೆದ ರಹಸ್ಯದಲಿ ಭೂಭಾರ ಕಾರಣವ ||೧೪||

ವರಕೃಪಾಸುಖವೃಂದ ಜಾನಕಿ
ಕರವಿಡಿದು ತಾನೆಂದ ನಗುತಲಿ
ತರಳೆ ಹದಿಬದೆಯರಲಿ ಪಾವನೆ ಪರಮಘನಶೀಲೆ |
ಧರೆಯ ಭಾರವ ಕಳೆವೆ ನೀನಿ
ನ್ನಿರದೆ ಪಾವಕ ರಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರು
ದುರುಳರಂ ಕೊಲುವನಕ ಕಣರೆಯಾಗು ಬೇಗೆಂದ ||೧೫||

ಪತಿ*ರಹಸ್ಯಗಳರಿತು ಬಿಂಬವ
ಹುತವಹನ ರಕ್ಷಣೆಯೊಳಿಡುತ
ಕ್ಷಿತಿಜೆ ಮಾಯಾರೂಪದಿಂ ಧರೆಗಿಳಿದಳಿನ್ನೊಮ್ಮೆ |
ಮತಿ ಮನದಿ ನಿಜಗುಣದಿ ಸೀತೆಯ
ಗತಿಯನೇ ಹೋಲುತ್ತು ನಿಂದಳು
ಪತಿಯ ನರನಾಟಕದಿ ಪಾತ್ರವ ತಾನೆ ರಚಿಸಿದಳು ||೧೬||

ಅರಿಯನೀ ಮಾಯಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನರಿವರೇನುಳಿದವರು ಸೀತೆಯ
ಪರಮಘನ ಮಾಯೆಗಳ ಸುಲಭಗುಣಗಳನು |
ಇರುತಿರಲ್ಕೀ ರೀತಿಯಿತ್ತುಲು
ದುರುಳ ರಾವಣನತ್ತ ಕಾಣುತ
ಭರದಿ ಮಾರೀಚನಿಗೆ ನಮಿಸಿದ ಕುಶಲವನು ಕೇಳಿ ||೧೭||

ಉರಗ ಚಾಪಾಂಕುಶ ಬಿಡಾಲದ
ತೆರದಿ ಮುಷ್ಕರ ನಮನವಹಿತವು
ದುರುಳರಾ ಪ್ರಿಯವಚನ ಭಯದಾಯಕವು ಧರಣಿಯಲಿ |
ಕರೆದು ಸತ್ಕರಿಸುತಲಿ ದಶಕಂ
ಧರನ ಪದುಳದಿ ಕೇಳ್ತ ತಂದೆಯಿ
ಬರವಿದೇನಿದು ದುಗುಡವಿದು ನಿನಗೇಕೆ ಹೇಳೆಂದ ||೧೮||

ಬಂದಕಾರ್ಯವನೊರೆದು ನೋದರ
ಬಂಧುವರ್ಗದ ಪರಿಭವವನೊರೆ
ದೆಂದ ರಾವಣ ಕನಕವೃಗ ರೂಪವನು ನೀತಾಳ್ತು |
ಇಂದುಮುಖಿಯೆಡೆಗೈದಿ ಸುಳಿಯುತ
ಲಿಂದು ವ್ಯಗಪಡೆವಾಸೆ ಪೆರ್ಚಲು
ತಂದೆ ನೋದರರಿವರಂ ಸೆಳೆದೂರ ಕಾನನದಿ ||೧೯||

ಅನಿತರಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ವೇಷದಿ
ಜನಕಜೆಯನಪಹರಿಸಿ ಲಂಕೆಯ
ಮನೆಯ ಸೇರುವೆ ಸತ್ಸವಿರಹದಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಭಯದಿ |
ಮನುಜ ಶತ್ರುಗಳಳಿವರೈ ನೀನಿ
ನ್ನೆನಗೆ ಸಾಧಕನಾಗು ನಡೆನಡೆ
ಮುನಿಯದಿರು ನೆನೆದೆಮ್ಮ ಸೋದರ ಹೆಗೆಯ ಹರಿಬಗಳ ||೨೦||

ಎನಲು ಬಿಡು ಬಿಡು ರಾಮನಲಿ ಹೆಗೆ
ತನವ ಮಾಡದಿರೆಲೆಲಿ ರಾವಣ
ಮನುಜನಾದೊಡಮೇನು ಸಚರಾಚರಕೊಡೆಯನಹನು |
ನಿನಗೆ ಮರುಳೇನೆಸಗಿ ಕೈತವ
ಕೆಣಕಿ ರಾಮನ ಸಾವಮಂತ್ರವ
ದನುಜಪತಿ ನಿನಗೊರೆದರಾವರು ನಮ್ಮ ಬಳಗದಲಿ ||೨೧||

ಬದುಕಬಲ್ಲೆಯ ಕೆಣಕಿ ರಾಮನ
ನಿಧಿರುಗೊಂಡರೆ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ
ಪದವಿಗದವಿಯ ಮರೆವುದೊಂದೇ ಕಾರ್ಯನಿನಗಿನ್ನು |
ಮದಿಸಿದಾ ಖರದೊಷಣಾದ್ಯರ
ಕದನಮುಖದೊಳಗೊರ್ವನೇ ಮುರಿ
ದುದನು ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿ ರಾಮನ ತೊಡಕು ಬೇಡೆಂದ ||೨೨||

ಹಿಂದೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಯಾಗದಿ
ಬಂದ ಭಂಗವನೇನನುಸುರಲಿ
ತಂದೆ ಕೊಂದ ಸುಬಾಹು ದನುಜನನೆನ್ನನುಳುಹಿದನು |
ಒಂದು ಬಾಣದೊಳೆನ್ನ ನೂಕಲು
ಬಂದು ಬಿದ್ದೆನು ಜಲಧಿ ಮಧ್ಯದೊ
ಳೆಂದು ಕೋದಂಡವನು ಮರೆವೆನೆ ಮರಳು ಪುರಕೆಂದ ||೨೩||

ಆ ದಿನಸ ಪರ್ಯಂತ ಮನದಲಿ
 ಸೋದರರ ಭಯರೂಪಮಲ್ಲದೆ
 ಬೋಧೆಯಾಗದು ಬೇರೆ ಬೆಸಸುತಲಿಂತು ಕೊಲ್ಲದಿರು |
 ಭೇದಮೆಣಿಸದಿರಿನ್ನು ನರನೆಂ
 ದಾದೊಡಂ ಮಾಯಾವಿ ರಾಕ್ಷಸ
 ಬಾಧೆ ಕಳೆಯೆಲು ಬಂದ ಯಮ ನಮಗಿವನು ತಿಳಿಯೆಂದ ||೨೪||

ಕೊಂದನಾ ತಾಟಕೆ ಸುಬಾಹುವ
 ನಿಂದುಧರ ಧನು ಮುರಿದು ನಿನ್ನಯ
 ಬಂಧುಗಳ ಖರ ದೂಷಣಾದ್ಯರ ಬಿಲುಹನೊರೆಸಿದನು |
 ತಂದೆಯವ ನರನಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸ
 ವೃಂದ ಯಮ ಮನದಂದ ಬಯಕೆಯ
 ನಿಂದು ಮರೆ ಕುಲದನುವ ನೆನೆ ನೀನೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||೨೫||

ಆಡದಿರು ಬಾಹಿರವ ಯುದ್ಧದೊ
 ಳೋಡಿದರೆ ನೀನೆಂದು ಮನುಜರ
 ಬಾಡು ತಿಂಬುವ ರಕ್ತಸರಿಗಿದಿರಹರೆ ಲಂಕೆಯಲಿ |
 ಮೋಡಿಯಲಿ ಧನು ಮುರಿದ ಬಗೆಯನು
 ನೋಡಿ ನಡುಗುವೆಯೇಕೆ ಎನ್ನೀ
 ಜಾಡನರಿಯದೆ ನುಡಿವೆ ನಡೆ ಮಾರೀಚ ಹೋಗೆಂದ ||೨೬||

ಮರುಳಲಾ ನಿನಗಿಂದು ಸೀತೆಯ
 ನರಸುವರೆ ಮೋಸದಲಿ ನಿನಗಿದ
 ನೊರೆದನಾವನು ಡನುಜಕುಲದಾವಾಗ್ನಿಯಾರವನು |
 ಮರಣ ನಿಶ್ಚಯಮೆನಗೆ ರಾಮನ
 ಕರದೊಳಾದೊಡೆ ನಮ್ಮ ಮೂಲವ
 ನೊರೆಸದಿಹನೇ ನೆನೆಯ ಬೇಡಿದನೆಂದ ಮಾರೀಚ ||೨೭||

ಉಕ್ತಿದುದು ಕಡುರೋಷ ನಿನ್ನನು
 ಕುಕ್ತು ನೆತ್ತರ ಭೂತಕಿಕ್ಕುವೆ
 ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದೆನಗೊರೆವೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತನವಿಧೇಯ |
 ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯೇಕಿನ್ನು ಮರೆತೆಯ
 ರಕ್ಕಸಾಧಿಪನಿರವ ಯಮನಗ
 ರಕ್ಕ ಪಯಣವ ಕಳುಹುವೆನು ಹೋಗದಿರೆ ಶೀಘ್ರದಲಿ ||೨೮||

ಹೊಗಳುಭಟ ಸಿರಿವಂತ ಭೇಷಜ
 ಸುಗುಣಿ ಸಾಧ್ವಿ ವಿವೇಕಿ ಕವಿ ಮ
 ಮಿರ್ಗಳ ಮೂರ್ಖ ಸ್ವಾಮಿ ಶಸ್ತ್ರೀ ಜನರ ಹಗೆಯೇಕೆ |
 ಹೊಗದಿರಲು ಕೊಲ್ಲುವನು ರಾವಣ
 ನಗಧರನು ಹೀರುವನು ನಡೆದೊಡೆ
 ಮಗುಳಿ ಮುಕ್ತಗೆ ಸಲುವೆ ರಾಮನ ಬಾಣಕೆರವಾಗಿ ||೨೯||

ಹೊರಟ ರಾವಣನೊಡನೆ ರಾಮನ
 ಚರಣಗಳ ನೆನೆಯುತ್ತ ಮನದಲಿ
 ಪರಮ ಹರುಷವ ತಳೆದು ಬಾಹ್ಯವನುಳಿದು ಮೈಮರೆದು |
 ದುರುಳನಿವನರಿದಿಲ್ಲ ರಾಮನ
 ಸರಸಿ ಜಾಂಘ್ರಿಯ ಮಹಿಮೆ ಸೀತೆಯ
 ಪರಮಪಾವನ ಚರಿತೆಯಿರಿವನೆಯೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ||೩೦||

ಬಹುದಿನದ ನೆನವಿಂದು ಫಲಿಸಿತು
 ತಹುದು ಮೋಕ್ಷವನೊಂದು ಬಾಣದೊ
 ಅಹವರದಕೃತಿ ಸಿದ್ಧಿಯಾದುದು ಸೇವೆಸಂದುದಲಾ |
 ಅಹಹ ರಾಕ್ಷಸ ಜನ್ಮ ಸಾಕೆ
 ನ್ನಹಿಶಯನ ದರ್ಶನದಿ ಪಾಪದ
 ಕಹಿಯ ನೀಗುವೆನಿಂತು ರಾವಣನಾಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸುವೆ ||೩೧||

ಕನಕ ಮೃಗ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯು
 ಮನವ ಸೆಳೆಯಲ್ಪೆನ್ನ ಪಿಡಿಯಲು
 ಧನುವಿಡಿದು ಬಹನೆನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ ರಾಘವನು |
 ಅನಘ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಾರನೆ
 ವನದೊಳೋಡುತ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವ
 ನೆನಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ನೋಡದಿಹನೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩೨||

ಅನುಜ ಸತಿಯರ್ವರಸಿ ಮುನಿಯಂ
 ತನಘನಿರಲಾಶ್ರಮವ ಹೊಕ್ಕನು
 ಮನದ ಬಯಕೆಯ ನೆನೆದು ರಾವಣ ಕೃತವದಿ ಬಂದು |
 ಕನಕಮೃಗ ಮಾರೀಚನಾದನು
 ನೆನೆದ ಮಾತ್ರದಿ ಹೇಳಲೇನದ
 ಮಿನುಗಿ ಕಣ್ಮನ ಸೆಳೆಯುತಿದನು ತನ್ನ ನೋಡಿದರ ||೩೩||

ಧಳಧಳಿಸಿ ಕಣುಗಳಿಗೆ ರಘುಪತಿ
 ಬಳಿಯೊಳಿಹ ಜಾನಕಿಯ ಮುಂದೆಸೆ
 ದೊಲಿಸಿ ಮೈವರ್ಣದಲಿ ಚಂಚಲ ನೋಟದಿರಗಳಲಿ |
 ಹೊಳೆವ ಕಾಂಚನ ಮೃಗವು ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಸುಳಿಯಲಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಿಗದಾ
 ಚೆಲುವಿಕೆಗೆ ಮನಸೋತು ಬಯಸಿದಳದನು ಹಿಡಿಯಲ್ಪೆ ||೩೪||

ಪರಮ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ನೋಡದೊ
 ಬರುವ ಸುಂದರವೃಗವ ಪಿಡಿತಹು
 ದಿರಳೆಯಂ ಕಳೆಯಾಯ್ತು ಹಳುವದೊಳೊರ್ವಳಾನಿರಲು |
 ಪೊರೆವೆನೆಡವಿಡದಂತೆ ಮತ್ತೊ
 ಯ್ದರಮನೆಗೆ ತೋರುವೆನು ಸೋದರಿ
 ಯರಿಗೆ ಕಾನನವಾಸ ಕುರುಹನು ಬೇಗತಾರೆನಲು ||೩೫||

ಹರಿಣ ನೆಪದಿಂ ಸುರರಪೊರೆವಾ
ತುರದಿ ಕೊಂಡನು ಚಾಪ ಹೊದೆಗಳ
ನೆರಳೆಯಂ ಪಿಡಿದೀಗ ತರುವೆನು ಸಿಕ್ಕುದಿರಲೋಡಿ |
ಅರಸಿ ಯುಕ್ತಿಯೊಳದನು ಪಿಡುವೆನು
ಧರಣಿಜೆಯ ಬಳಿಯೊಳಿರು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ತೆರಳದಿರು ನೀನೆನ್ನುತೆಳ್ಳರಿಸಿದನು ರಾಘವನು ||೩೬||

ಸುಲಭವೇನಿದ ತಹುದು ಹೋಗುವೆ
ಹಳುವದಲಿ ರಕ್ಕಸರು ಹಲವರು
ಸುಳಿಯುವರು ನಾವಿಲ್ಲದಿಹ ಸಮಯದಲಿ ಭೀತಿಯಲಿ |
ತಳುವದಾನಿದ ಪಿಡಿದು ತರುವೆನು
ಇಳೆಯ ಮಗಳೊಡನಿದುರ್ ಕಾದಿಹು
ದಲಘನುತಿ-ಹೋಗದಿರೆನುತ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಮೃಗವ ||೩೭||

ಹರುಷ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಸುರರಾ
ದರಿಸಲತ್ತಲು ಹರಿಣವಿತ್ತಲು
ಹರಿಯು ಬೆಂಬತ್ತಿದುದನರಿಯುತ ನಿಲ್ಲದೋಡಿದುದು |
ಹರ ಹೃದಯ ಚಿನ್ಮೂರ್ತಿ ನಿಗಮಗ
ಳೊರೆವ ನೇತಿ ಸುವರ್ಣ ಮೃಗಮಂ
ತರಲು ಸುಳಿದನು ಪಂಚವಟಿಯಂ ದಾಂಟಿ ದೂರದಲಿ ||೩೮||

ಸಿಗದು ಸಿಕ್ಕಿತು ಪೊದರ ಹೊಕ್ಕಿತು
ಮಿಗದ ಬಗೆಯಿದು ಪಿಡುವನಿತರಲಿ
ನೆಗೆದು ದೂರದಿ ನಿಂದು ಕರೆವಂತಾತುರದಿ ನೋಡಿ |
ರಘುವರನು ಕಂಡೊಡನೆ ಮಾರ್ಗದ
ಬಗೆಯರಿಯದೊಲು ಹರಿದು ಕಾರ್ಗಾ
ಡುಗಳ ಮಧ್ಯದಿ ದೂರಕೊಯ್ದುದು ಹರಿಯ ಮನಸೆಳೆದು ||೩೯||

ಇದು ಮಿಗದ ಬಗೆಯಲ್ಲ ಮೋಸದ
ಹದನೊ ರಾಕ್ಷಸಮಾಯವೋ ಕೊಂ
ದಿದನು ತರುನನು ಸಿಗದು ಪಿಡಿಯಲ್ಪಿಗಲೆನ್ನುತಲಿ |
ಮದಿಸಿದಾ ಮೃಗವನ್ನು ಕೆಡಹಿದ
ನೊಡೆದು ಬಾಣವ ರಾಮನು ಖಳ ಮರ
ಣದಲಿ ಕೂಗಿದನಿಂತು ಹಾ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಹಾ ಸೀತೆ ||೪೦||

ಅರರೆ ಕೂಗಿದುದೇಕೆ ಮಿಗಮೆಂ
ದರಿಸಿ ಮಾರೀಚನ ಶರೀರವ
ಹರಿಯು ಕಂಡನು ಮುಕ್ತಿಗೇರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿದನು |
ಎರಳೆಯಂತಳಿಯಲ್ಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಧರೆಯ ಮಗಳಿದನಾಲಿಸಿದೊಡೆ
ಹರನೆ ಗತಿಯೇನೆಂದು ನಿನೆಯುತ ರಾಮನು ನಡೆತಂದ ||೪೧||

ಕೇಳುತಾರ್ತಧ್ವನಿಯ ಬಿಳ್ಳಳು
ಧೂಳಿಯಲಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಹೋಗೈ
ಕೇಳದೇ ರಘುರಾಮನಾರ್ತಸ್ವರದಿ ಕರೆಯುತಿಹ |
ಹಾಳುಮಿಗದಾಸೆಯಲಿ ರಾಮನ
ಬಾಳುಗಡಿಸಿದೆ ತಂದೆ ಹೋಗೈ
ತಾಳದಿರು ಹೋಗಿಂದು ಜಾನಕಿ ದುಃಖದಿಂ ನುಡಿಯೆ ||೪೨||

ದೇವಿ ರಕ್ಕಸ ಮೋಸಮಿದು ಕಾಂಚನ
ಭಾವದಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ರಾಮನ
ಹೇವಗೊಳಿಸಲ್ಕೆಮ್ಮನಾರೋ ಕೃತವದೊಳಿಂತು |
ದೇವರಂ ಸೆಳೆದೊಯ್ದು ರಾಮಂ
ಗಾವ ಭಯ ಲೋಕೈಕವೀರನ
ದಾವ ಭೀತಿಯನರಿಯ ಸೈರಿಸು ಧೈರ್ಯವಡೆಯಿಂದ ||೪೩||

ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗಿರಿಸಿ ತೆರಳಿಹ
 ನೆನ್ನನದರಿಂ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು
 ನಿನ್ನು ಕಾಡೊಳು ಹೋಹುದನುಚಿತ ನಿಗಹಿತಮೆನಲು |
 ಎನ್ನ ಬಯಸುವೆ ನೀನು ರಾಮನ
 ಬನ್ನಮಂ ನೆನೆಯುವೆಯ ದುರ್ಮತಿ
 ಗೆನ್ನೊಳಾದುದೆ ಮೋಹ ಹೋಗೆಂದೊರೆದ ಬಿರುನುಡಿಯ ||೪೪||

ಕೇಳಿ ನುಡಿಯದಿರೆಲೆಲೆ ಮಾತೆಯೆ
 ಹಾಳುಹೊರದಿಹುದೇ ವಿರೋಧಿಗ
 ಳಾಳು ಕಾದಿಹರಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ರಕ್ಷಿಸಲಿ |
 ಹೇಳದಿರು ಬಿರುನುಡಿಯ ರಾಘವ
 ನಾಳುತನವನ್ನರಿಯೆ ನೀನೆಂ
 ದಾಲಿಸಿದೆ ಮರುಮಾತನೆಳೆದನು ಗೆರೆಯನಾಲ್ದಿಸೆಗೆ ||೪೫||

ಗೆರೆಯ ಮಾರಿದೊಡಹುದು ದುರ್ಮತಿ
 ಬರದಿರಿದ ದಾಂಟುತಲಿ ರಾಮನ
 ನರಸಿ ಶೀಘ್ರದಿ ಬಹೆನೆನುತ ಡೋಲಾಯನಾನದಲಿ |
 ಧರಣಿಜೆಯ ನೆನವೊಂದು ಕಡೆ ರಘು
 ವರನ ಪರಿಯೊಂದುಕಡೆ ಹೃದಯದೊ
 ಳುರಿಯು ಹೊಗೆದೊರಿದುದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮುಂದೆ ನಡೆದಿರಲು || ೪೬||

ಇತ್ತಲಾರಿಲ್ಲದಿಹ ಸಮಯದೊ
 ಇತ್ತ ರಾವಣ ಸೀತೆಯನ್ನರ
 ಸುತ್ತ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಮನಾಶ್ರಮ ಕಪಟಯತಿಯಾಗಿ |
 ಅತ್ಯಧಿಕ ಬಲನಿಂತು ಮೋಹದಿ
 ಸತ್ವ ಬಲಗಳ ನೀಗಿ ಲೋಕದ
 ಮೊತ್ತವಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೆ ಮೋಸದಲಿ ಬಂದ ||೪೭||

ಭುವಿ ಭಯಂಕರ ಶುನಕನಂದಮೋ
 ಕವನಿಜಾತೆಯ ಬಳಿಯ ಸಾರ್ಧನು
 ತವಗೆ ಸರಿಯಾತೆಂದು ನೆಮ್ಮಿದ ಬಲವ ಮರೆಯುತಲಿ |
 ಅವನಿಯಲಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಾಮಿಗೆ
 ಸವನಿಸದು ಬುದ್ಧಿ ಬಲ ಸಮಯದಿ
 ಕವಿದಿರಲು ಮಾಯಾದಿ ದುರ್ಮತಿ ಹೃದಯವಾವರಿಸಿ ||೪೮||

ಭಲ ಚತುರ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಮಾಯಾ
 ಬಲದಿ ರಾವಣ ಬಿಕ್ಕಿ ಬೇಡಿದ
 ನಳಿನಮುಖಿಯೊಳು ಚತುರ ಮಾತಿನೊಳೊಲಿಸಿ ಹಲತೆರದಿ |
 ತಿಳಿಯುತವನನ್ನತಿಥಿಯಿಂದೇ
 ಫಲವ ನೀಡಿದೊಡವಳು ವಿನಯದಿ
 ಖಳನು ಕೊಳ್ಳದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೊರೆಯುವನು ನೀತಿಗಳ ||೪೯||

ಎಲೆಲೆ ಸುಂದರಿ ನಿಯತಭಿಕ್ಷವ
 ಕೊಳೆನು ಹೋಗಿನೆ ಸೀತೆ ವಿಧಿಗತಿ
 ಗಳಿಗೆ ಸಿಲ್ಪುತ ರಾಹುಕಾಲದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಗೆರೆಯ |
 ಕಳೆದು ದಾಟುತ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು
 ಕಳೆಯೆ ಧಾರುಣಿ ದುಷ್ಕರಾಕ್ಷಸ
 ಕುಲವ ದಹಿಸುತ ವಿಶ್ವಪಾಲನ ಕಾರ್ಯಕನುವಾಗಿ ||೫೦||

ಆ ವಿಲಗನುಡಿಗೇಳಿ ಮೋಸವ
 ದೇವಿಯರಿಯದೆ ನಂದಿರಲು ಮಾ
 ಯಾವಿಳನು ಬಹುರಾಜನೀತಿಯನೊರೆದ ಕಥೆಗಳನು |
 ರಾವಣನು ಸುಖಲಾಲಸೆಯ ವೇ
 ಳ್ಲಾ ವನಿತೆಯನ್ನೊಲಿಸಿ ಚಂಚಲ
 ಭಾವನೆಯ ಭಯಪ್ರೇಮ ನುಡಿಯಿಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ||೫೧||

ಇಳೆಯೊಳಿಂತೊರೆಯುವರೆ ಯತಿಗಳು
 ಲಲನೆಯರ ಮೋಹದಲಿ ಮಾಯಾ
 ವಿಳನೆ ನುಡಿಯದಿರೆನಲು ರಾವಣ ನೈಜ ರೂಪವನು |
 ಇಳೆಯನುಗಳಿಗೆ ತೋರಿ ರಾವಣ
 ನಿಳೆ ಭಯಂಕರ ತಾನೆ ನಾನಿನ
 ಗೊಲಿದು ಬಂದಿಹೆನೆಂದು ನಿಂದನು ನಗುತ ದಶಮುಖದಿ ||೫೨||

ಮೂಡಿದುದು ಭಯದುಃಖವೊಮ್ಮೆಗೆ
 ಕಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕಳುಹಿದೆ
 ಕಾಡ ಮಿಗದಾಸೆಯಲಿ ಪತಿಯನ್ನಟ್ಟಿದನು ದೂರ |
 ಮಾಡಲಿನ್ನೇನೆನುತ ಧೈರ್ಯದಿ
 ಮೂಢ ಬಲಿಯಾಗದಿರು ರಾಮನ
 ಗಾಢ ಕೋಪಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಕದಿಯುವ ಹರಿಬ ನಿನಗೇಕೆ ||೫೩||

ಮೊಲಕೆ ಸಿಂಹದ ಮೋಹ ಭಾಸ್ಕರ
 ಕುಲದ ಕೇಸರ ಸತಿಯ ತೊಡಕಿದ
 ಬಳಿಕ ನೀನುಳಿವಾಸೆ ಮುಗಿದುದು ತೊಲಗು ಶೀಘ್ರದಲಿ |
 ಜಲಧಿಯೆನಿಪುದೆ ನದಿಯು ವಾಯಸ
 ಬಲದಿ ಗರುಡಂಗೆಣೆಯೆ ಗಾರ್ದಭ
 ವೆಳಸೆ ಸುರಭೇನಹುದೆ ರಾಮಂಗೆಣೆಯೆ ನೀನೆನಲು ||೫೪||

ಕೇಳಿ ಲಜ್ಜಾ ಭರದೊಳಾ ಮಾ
 ಲೋಲ ಸತಿಯಂ ನಮಿಸಿ ಮನದಲಿ
 ತಾಳಿ ರೋಷವನೊಡನೆ ಸೀತೆಯ ಬಂಧಿಸುತ ಸೆಳೆದು |
 ಖೂಳ ಪುಷ್ಪ ವಿಮಾನದಲಿ ಹರಿ
 ದಾಳಿ ಭಯದಿಂ ಹಾರಿನಡೆದನು
 ನೀಲಲೋಚನೆಯಾಡಿತವನಾಲಿಸದೆ ವಹಿಲದಲಿ ||೫೫||

ಭೂವಧೂಸುತೆ ಭಯದಿ ಹಾ ರಘು.

ದೇವ ಹಾ ಜಗದೀಶ ನಾನಿ

ನ್ನಾವ ತಪ್ಪೆಣಿಸಿದೆನು ಹಾ ಹಾರಾಮ ಹಾರಾಮ |

ದೇವ ರವಿಕುಲ ಕಮಲ ಭಾಸ್ಕರ

ಪಾವನಾಶ್ರಿತ ಚರಣ ಸುಖಕರ

ರಾವಣಂಗರವಾದೆ ರಕ್ಷಿಸನಾಥೆಯನು ಬೇಗ

||೫೬||

ಹಾ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ

ದೋಷಮಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ದೂಷಿಸಿ

ಘಾಸಿಯಾದೆನು ಗೆರೆಯಮಾರಿದೆ ನಿನ್ನನವಗಡಿಸಿ |

ಅಸೆವಡೆದಾ ಕೈಕೆ ಸುಖಿಸಲಿ

ನೋಸದಲಿ ವಿಧಿ ದುಃಖವೊಡ್ಡಿದ

ಮಾಸಲಾದೆನೆ ದನುಜಪಡೆಗೊಂದೊರಲಿದಳು ಸೀತೆ

||೫೭||

ಪಂಚವಟಿಯಲಿ ನಲಿವ ಪಕ್ಷಿಗ

ಳಿಂಚರವ ಮರೆತಿಹವು ಮಿಗಗಣ

ಮಿಂಚಿ ಹೋದವಗಡದಿ ಕಣ್ಣೀರ್ಗರೆದು ಮರುಗಿದುವು |

ಚಂಚಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯು ಹಲವು ಪರಿಯಿಂ

ಪಂಚಭೂತಕೆ ಮೊರೆಯನಿಟ್ಟಳು

ವಂಚಿಸಿದ ವಿಧಿ ಸೆಳೆದು ನೋದರರಿವರಂ ದೂರ

||೫೮||

ಎನ್ನ ಬನ್ನಮನಾರು ತಿಳುಹುವ

ರಿನ್ನು ರಾಮಗೆ ಯಾಗ ಪಾಯಸ

ವನ್ನು ಗಾರ್ದಭ ತಿನ್ನಬಯಸುವ ತೆರದೊಳಾಯ್ತೆಂದು |

ತನ್ನೊಳಗೆ ಮರುಗುತಿರೆ ಜಾನಕಿ

ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಚರಾಚರಂಗಳು

ನನ್ನಿಯಿಂ ಕಣ್ಣೀರ್ಗರೆದುವು ಬರುವ ದುಃಖದಲಿ

||೫೯||

ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನೆಂದು ಧರಣಜಿ
ಯಂದೊರಲೆ ದಶಕಂಠ ಲೆಕ್ಕಿಸ
ದಿಂದುವದನೆಯ ಸಹಿತ ಹರಿದ್ವಿದಿದನು ಗಗನದಲಿ |
ಇಂದುಮೌಳಿ ವಿರಿಂಚಿ ವರದಲಿ
ಬಂದ ಬಲದಿಂ ಮೆರೆದು ವೃತ್ಯವ
ಕೊಂಡು ಬದುಕುವೆನೆಂದು ಬಗೆದನು ರಾವಣನು ಮನದಿ ||೬೦||

ಅಳುವ ದನಿಯ ಜಟಾಯುವಾಲಿಸು
ತಿಳಿದು ಮರದಿಂ ಕಂಡು ರಾಮನ
ಲಲನೆಯೊರಲುವ ಸರಮನರಿಯುತ ನೋಡಿದನು ಮೇಲೆ |
ಕೊಲೆಗಡಿಗ ರಾವಣನ ಸೆರೆಯಲಿ
ಬಳಲುವಳು ಪಶುವಂತೆ ಶಿವಶಿವ
ಖಳನ ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡೆನೆನುತ ಹಾರಿದನು ನಭಕಾಗ ||೬೧||

ಮೊದಲ ಬಲವೆನಗಿಲ್ಲ ವಯದಲಿ
ಮುದುಪನಾಂ ರಕ್ತಸನ ಬಲ
ಮದನ ನೋಡುವೆನಾದೊಡಂ ಯುದ್ಧದಲಿ ತಡೆಯುವೆನು |
ಸುದತಿ ಸೀತೆ ಜಟಾಯು ನಾನಿರ
ಲೊದರುವರೆ ಖಳನಿವನ ಮುರಿಯುವೆ
ನದರ ಬಗೆಗಳನೋಡು ಬಿಡಿಸುವೆ ಮಗಳೆ ಸೆರೆಯೆಂದ ||೬೨||

ಬರುವ ವೇಗದಿ ವಜ್ರ ಶಿಖರವ
ನುರುಳಿಸುವೊಲು ಗೃಧ್ರರಾಜನು
ದುರುಳನಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ರಾವಣ ನೀಚರಧಿನಾಥ |
ತರುಣಿಚೋರ ವಿರಾಧ ವೈರಿಯ
ನರಿಯ ನೋಡೆನ್ನ ತುಲ ಬಲಮೆಂ
ದೊರೆದ ಪಕ್ಷಿಯ ಬರವ ರಾವಣ ಕಂಡ ದೂರದಲಿ ||೬೩||

ಬರುವನಿವನಂತಕನೊ ಹಾರುವ
 ಗಿರಿಯೊ ಮೈನಾಕಮಿದೊ ಖಗಪತಿ
 ಗರುಡನೋ ಮೇಣಾರೆನುತಲನುಮಾನದಲಿ ನೋಡಿ |
 ಗರುಡ ಹರಿ ಶಿವರರಿವರೆನ್ನಯ
 ಕರ ಬಲವನಿವನಾರೆನುತ ಖಳ
 ನರಿದ ಬಂದ ಜಟಾಯು ಮುದಿ ಖಗಮಕಟ ಬಲಿಯಾಯ್ತು ||೬೪||

ಎಲೆಲೆ ಹೆಕ್ಕಿಯೆ ಸವರವೇ ನಿನ
 ಗಳವಿಯೆನ್ನೊಳು ಸಾಯದಿರು ಹೋ
 ಗೆಲವೊ ತೋಟಿಯೆ ಸಾಕು ರಾವಣನಾರು ನೀನರಿಯೆ |
 ಬಲಿಗೊಡುವೆ ಕೆಣಕಿದರೆ ನಿಜಕರ
 ಜಲದಿ ತೀರ್ಥಾಂಜಲಿಯ ನೀಡುವೆ
 ಸುಲಭದಿಂ ಯಮನಿಲಯ ಸಾರದಿರೆಂದ ದಶಕಂಠ ||೬೫||

ಬರಿಯ ಮಾತಿನ ಭಂಡ ವೀರರು
 ತರುಣಿಯರನಪಹರಿಸುವರೆ ಬಿಡು
 ಸೆರೆಯೆ ವಂಶವನೊರೆಸದಿರು ಬಿಡು ಧಾರುಣೀಸುತೆಯೆ |
 ಹರಿಯ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ
 ಧರೆಯಮೇಲಿನ್ನಿರಲುಬಹುದೇ
 ಮರುಳೆ ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲಕುಠಾರನೆ ಮೃತ್ಯುವಾಯ್ತೆಂದ ||೬೬||

ಹತ್ತಿ ಪುಷ್ಪಕ ಕೋಪಶಿಖಿಯಲಿ
 ಕಿತ್ತು ಮಕುಟಗಳೆಳೆದು ರಥದಿಂ
 ದೊತ್ತರಿಸೆ ರಾವಣನು ಭೋಷನೆ ಕೆಡೆದನನಿಯಲಿ |
 ಮತ್ತೆ ಸೀತೆಯನಿಳಿಸಿ ದೂರದೊ
 ಳತ್ತ ಕೂರಿಸೆ ದನುಜಗದಿರಾ
 ಗುತ್ತ ಘರ್ಜಿಸಿ ನಿಂದ ಗೃಧ್ರಾಧಿಪತಿ ಖಾತಿಯಲಿ ||೬೭||

ಎದ್ದು ರಾವಣ ಚಾಪಹೊದೆಗಳ
 ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಲು ಪಕ್ಷಿರಾಜನು
 ಬಿದ್ದು ದುರುಳನ ಮೇಲೆ ಮುರಿದನು ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳ |
 ಹೆದ್ದು ಗೂಗೆಗೆ ಬಿದ್ದಿನನು ಬದು
 ಕೆದ್ದರಲ್ಲವೆ ಸೀತೆಯಾಸೆಯು
 ಒದ್ದವಣ ಹೊಡೆಸುತಿಕ ಕಾಲನು ನಿನ್ನ ಪಯಣದಲಿ ||೬೮||

ಕೊಕ್ಕಿನಲಿ ಕಚ್ಚಿದನು ರೋಷದಿ
 ರೆಕ್ಕೆಯಿಂ ಬಡಿದುರುಳಿಸಲು ಖಳ
 ಕಕ್ಕಿ ನೆತ್ತರ ಸಂದ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಮತ್ತೆ ತಿಳಿದೆದ್ದು |
 ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಬಲವರಿತು ತಳುವದೆ
 ರಕ್ಕಸನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಪಕ್ಷವ
 ನೆಕ್ಕಿ ಮಣ್ಣನು ಧರೆಯೊಳುರುಳಿದ ರಾಮನಂ ನೆನೆದು ||೬೯||

ರಾಮಸೇನೆಯ ನೆಪದಿ ರಾವಣ
 ಭೀಮ ವಿಕ್ರಮಕಾನು ಸಂದೆನು
 ಕಾಮಿನಿಯ ಬಿಡದಾದನೇ ಹಾಯೆಂದು ಮರುಗುತಲಿ |
 ಭೂಮಿಗೊರಗಲ್ಪುತ್ತ ದಶಶಿರ
 ಭೂಮಿಜೆಯ ರಥಕೇರಿಸುತ ಸಿರಿ
 ರಾಮಭಯದಿಂ ನಡೆದ ವೇಗದಿ ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ ||೭೦||

ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹರಿಣಿಯೊಲು ಬಾಂ
 ದಳದಿ ವಿಲಸಿಸಿ ಹಲವು ಬಗೆಯಲಿ
 ಕೆಳಗೆ ಶಿಖರದಿ ಕಪಿನಿಕರವಿರೆ ಕಾಣುತ್ತೊಡವೆಗಳ |
 ತಿಳಿಯದಂತಿರೆ ನೆರಗ ಹರಿಯುತ
 ಲಲನೆ ಕಟ್ಟುತಲೆಸಿದಳಾ ಕಪಿ
 ಬಲದ ಮಧ್ಯದೊಳಿತ್ತ ರಾವಣ ಹಾಯ್ದ ಪಯಣದಲಿ ||೭೧||

ದನುಜ ಲಂಕೆಯ ಸೇರಿ ನಿಲಿಸಿದ
 ವನಜಮುಖಿಯನಶೋಕ ಬನದಲಿ
 ಮಣವ ತೆರದಲಿ ಮಾಡೆ ರಾಕ್ಷಸವನಿತೆಯರ ನಿಲಿಸಿ |
 ಮನದಿ ಜಿಂಕೆಯ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಾ
 ಘನಮಹಿಮ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ
 ನೆನೆಯುತಿರ್ದಳು ಸೀತೆ ಮತ್ತೊಂದರಿಯದಿರುತಿಹಳು ||೨೨||

ವಿಶ್ರಾಮ ಚ

ಸೂ|| ಅರಸಿ ಸೀತೆಯ ವನದಿ ಕಾಣದೆ
 ಚರಿಸಿ ಕಂಡು ಜಟಾಯು ಮರಣದಿ
 ಕೊರಗಿ ಶಬರಿಯ ಸೇನೆಕೊಂಡನು ಕರುಣದಲಿ ರಾಮ ||

ದುರುಳ ಮಾರೀಚಾವಸಾನದಿ
 ಧರಣಿಜೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನಾರ್ತ
 ಸ್ವರದಿ ಕೂಗಿದನರರೆ ಮುಂದೇನಹುದೊ ಎನುತಿರಲು |
 ಅರಸಿ ಬಂದನು ಹರಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಬಿರಿದುದೆದೆ ಸೋದರನ ಕಾಣುತ
 ಬರಬಹುದೆ ನುಡಿವಿಾರಿ ಸೀತೆಯನುಳಿದು ಕಾನನದಿ ||೧||

ಭಯದೊಳಮ್ಮದೆ ಕಣ್ಮರೆಸಿ ಸೀ
 ತೆಯನು ಕದ್ದೊಯ್ಯೆ ಕಾಯ್ವರು,
 ನಯನ ನೀನೆಂದಿಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಲಲನೆಯಿನ್ನಹಳೆ |
 ಭಯಮೆ ನನಗಿನ್ನಡವಿಯಲಿ ನಿ
 ಣ್ಣಯವು ರಾಮನ ಬಾಣಮೆಂದರಿ
 ಯೆಯ ಸಹೋದರ ಮರೆತೆ ಬಂದಾಪತ್ನ ಸಮಯದಲಿ || ೨ ||

ಅಣ್ಣನಡಿಗಳಿಗೆರಗಿ ಜಾನಕಿ
ತನ್ನ ಬಿರುನುಡಿಯಿಂದಲಟ್ಟಿದ
ಬನ್ನಮಂ ವಿನರಿಸಲು ಬಂದರು ಹುಡುಕುತಾಶ್ರಮಕೆ |
ತನ್ನ ಸತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಲೆವನೆ
ಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕರೆ ಸುಳಿವ ಕಾಣರು
ತನ್ನ ಮರೆಸಿನ್ನೆಲ್ಲಿ 'ಹೋಗುವಳಾ ತಳೋದರಿಯು ||೩||

ವನವೆ ಕಮಲಾಕರವು ರಘುಪತಿ
ಜನಕಜೆಯರೇ ವರಚಕೋರಕ
ಘನತರದಿ ನಲಿದಾಡಿ ಹರ್ಷಿಸುತಿದ್ದ ಬನಮದುವು |
ಧನುಜ ರಾವಣನೆಂಬ ರಾತ್ರಿಯ
ಮನದ ದುಃಖದಿ ನೊಂದು ಕಳೆದರು
ನೆನೆದು ಸೀತಾಗುಣವನವಳನ್ನರಸುವಗೆಗಳನು ||೪||

ಹಾ ಧರಾತ್ಮಜೆ ಸೀತೆ ಸುಗುಣಿ ವಿ
ನೋದ ವಿನಯ ಸುಶೀಲೆ ಮಂಗಳೆ
ಬಾಧೆಯಾದುದೆ ಮೃಗದ ಸುಳಿವಿಂದೊಡ್ಡಿ ದುದೆ ಬಲೆಯ |
ಕಾದಿ ಗೆಲಲರಿಯವಿರೆ ವಂಚಿಸು
ತೀ ದುರಾಗ್ರಹದಿಂದ ದುಷ್ಟರು
ಸಾಧಿಸಿದರೇ ಹೆಗೆಯನೆಂದಾ ಹರಿಯು ವಿಲಪಿಸಿದ ||೫||

ಎಲೆಲೆ ಖಗಮಿಗಮೆಲೆಲೆ ಮಧುಕರಿ
ಲಲನೆ ಮೃಗಲೋಚನೆಯ ಕಂಡಿರೆ
ಎಲೆಲೆ ಖಂಜನ ಶುಕಕವೋತನೆ ಹರಿಣ ಮತ್ಸ್ಯಗಳೇ |
ಖಳನ ಭಯದಿಂ ನಿಜಮನೊರೆಯದ
ಕುಲವ ಸುಡುವೆನು ಪಿಕ ಮರಾಳನೆ
ಲಲನೆಯಿರನಂ ನೀವರಿಯಿರೇ ನಿಮ್ಮಗಳತಿಯನು ||೬||

ಶರದ ಸರಸಿಜ ನಾಗ ಭಾಮಿನಿ
 ಯರೆ ಸುಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲೆಶಶಿ
 ವರುಣಪಾಶ ಮನೋಜಕಾರ್ಮುಕ ಹಂಸಗಜಸಿಂಹ |
 ಅರರೆ ಜಾನಕಿಯಲ್ಲಿ ಪೇಳಿರಿ
 ತರಳಿಯಿಲ್ಲದ ದಿವಸಗಳೆಯ
 ಲ್ಪರಿವುದೆಂತೋ ಸೀತೆ ಬಾ ಬಾರೆಂದು ಮರುಗಿದನು ||೭||

ಹೊಳೆಯಲೀ ವನವಸ್ತು ರಾಜ್ಯವ
 ಗೆಲುವವೊಲು ಸಂತಸದಿ ನಾನಿದ
 ಗೆಲುವುದೆಂತೋ ರಮಣಿಯಡಗಹೆಯಲ್ಲಿ ಬಿನದದಲಿ |
 ಸುಲಿದ ಮಣಿಯಿಂ ನೊಂದ ಫಣಿವೊಲು
 ಜಲವ, ಕಾಣದ ಮೀನಿದಂದದೊ
 ಳಳುವ ರಾಮನ ಕಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮರೆತ ದೇಹವನು ||೮||

ವಿನಯವಿಂದಡಿಗರಗಿ ಧೈರ್ಯದಿ
 ಘನಮಹಿಮ ನೀನಿಂತಳುವರೇ
 ಜನಕಜೆಯನರಸುವೆವು ನಾವೆನೆ ದುಃಖ ಪರ್ಚಿದುದು |
 ಅನುಜನೊಡಗೊಂಡವಿಯರಸುತ
 ಲನಘ ಲೋಕದ ವಿರಹಿಯೊಲು ಭೂ
 ತನುಜೆಯಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಮುಂದರಿದ ||೯||

ಪರಮ ಸುಖಮಯ ಪೂರ್ಣಕಾಮನು
 ನರಚರಿತೆಗಳ ಗೈವನಭವನು
 ಪರಮಪುರುಷನು ನಿಶ್ಚಲನು ರಘುರಾಮನವಿನಾತಿ |
 ಅರಸಿ ಕೊಳಗಳ ಶಿಖರ ಗಿರಿ ಗುಹೆ
 ತರು ಸಮುಚ್ಚಯ ಹೊದರುಗಳ ಸಂ
 ಚರಿಸುತಿರ್ವರು ಮೂಲೆಮೂಲೆಯನರಸಿ ಬರುತಿರಲು ||೧೦||

ಮುರಿದ ಕಾಮುಕ ಹೊದೆಯ ಕಂಡರು
ಹರಿಯುತಿರೆ ಕೆನ್ನೀರುವುಕ್ಕುತ
ವರುಷಕಾಲದ ನದಿಯೊಲಾ ಕಾರ್ಗಾಡ ಋಧ್ಯದಲಿ |
ಧರವು ಸಂಘಟಮಾಯ್ತೊ ನೀಚರು
ಧರಣಿಜೆಯ ಸಂಹರಿಸಿ ತಿಂದರೊ
ತರಳ ಕೋದಂಡವನು ತೊಡುವೆನು ಸುಡುವೆ ಲೋಕವನು ||೧೧||

ರಾಮರಾಮೆಂದೊರೆದು ನರಳ
ಲ್ಪಾ ಮಹಾ ಗೀಧಪನ ಕಂಡರು
ರಾಮ ನೋಂದ ಜಟಾಯುವೆಂಬುದನರಿತು ಮೈದಡವಿ |
ಕಾಮರೂಪರು ಕೊಂದರೇ ಯಮ
ಧಾಮಕಡರಿದನೇ ವಿಹಂಗಮ
ರಾಮನಿಂಥಾ ಪಾಪಿಯೆಂದಳಲಿದನು ಮನಕರಗಿ ||೧೨||

ಅನಿತರಲಿ ಖಗನರಿದು ರಾಮನ
ವನಜ ಮುಖಮಂ ನೋಡೆ ತೋರಿದ
ಚಿನುಮಯನು ಚಿದ್ರೂಪ ಗೀಧಪಗೊಲಿಯುತಾಕ್ಷಣದಿ |
ಘನಮಹಿಮ ಪೊಂದಿದನು ಪುಣ್ಯವ
ನನಘನಿನ್ನರಘಳಿಗೆಯಲಿ ಪದ
ವನಜ ಸೇರುವೆನಾದೊಡಾ ಜಾನಕಿಯ ಪರಿಕೇಳು ||೧೩||

ಖಳನು ರಾವಣನೆಂಬ ರಕ್ತಸ
ತಳೆದು ಯತಿವೇಷವನು ವಂಚಿಸಿ
ಸೆಳೆದು ಕೊಂಡೋಡುತಿರೆ ಸೀತೆಯ, ತಡೆದೆ ಮಾರ್ಗವನು |
ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಕಾದಿ ಫರಿಭವ
ಗೊಳಿಸಿ ತಡೆದನು ಮುರಿಯೆ ರೆಕ್ಕೆಗ
ಳಿಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದೆನು ದುರುಳ ಹಾಯ್ದನು ಮುಂದೆ ವಧುಸಹಿತ ||೧೪||

ಕದ್ದು ಸೀತೆಯ ತೆಂಕದೆಸೆಯನು
 ಹೊದ್ದಿದನು ಹರಿ ನಿನ್ನ ಸೇವಕ
 ನಿದ್ದು ಬಿಡಿಸದೆ ಹೋದೆ ಕೈವಾರಿತ್ತು ಬಲವೆನಗೆ |
 ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರು ಕಾಣದಾ ನಿರ
 ವದ್ಯ ರೂಪವ ಕಂಡೆ ಜನ್ಮವ
 ಪೊರ್ದಿರಲು ಹಿತಮಾಯ್ತು ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಖಗನುಡಿದ ||೧೫||

ಅಧಮನಾದರು ಮುಕ್ತಿಯಪ್ಪುದು
 ಪದುಮನಾಭನು ಕಣ್ಣುಮುಂದಿರೆ
 ಬದುಕು ಪಾವನಮಾಯ್ತು ಪೂರ್ವದ ನೈಜ ಕುಲಕೋಟಿ |
 ಮುದದಿ ಸದ್ಗತಿ ಕಂಡುದೈ ಹರಿ
 ಹೈದಯ ನಿರ್ಮಲವಾಯ್ತು ಹೋಗುವೆ
 ನುದಧಿ ಭಯನ ವಿರಾಗದಿಂದಾಣತಿಯ ನೀಡೆಂದ ||೧೬||

ಆಯಿತ್ಯೈ ಶುಭಗತಿಯು ಖಗ ಗರು
 ವಾಯಿಗೆಡಿಸಿದನಾರು ರಾಮನ
 ದಾಯವರಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟನೇ ನಿನಗೀ ವಿಧಿಯನಿತ್ತು |
 ಆಯಿತ್ಯೈ ಸನ್ಮುಕ್ತಿ ನಿನ್ನತು
 ಳಾಯತಿಕೆಯೇನೆಂಬೆ ಖಗಕುಲ
 ರಾಯ ನಿನಗೇನೀಯಲಾಶಾ ಪೂರ್ಣನಾಗಿರಲು ||೧೭||

ಅನಿತರಲಿ ರಾಘವನನೀಕ್ಷಿಸು
 ತನಘ ದೇಹವ ತೊರೆಯೆ ದುಃಖದೊ
 ಳನಕುಲೋದ್ಭವ ದೇಹ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ನಡೆಸಿದನು |
 ವನದಿ ಖಗಕುಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ
 ವಿನಯವರಿಯದ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದಕೆ
 ಘನಪದವಿ ದೊರಕಿಸಿದ ರಾಮನ ಕರುಣೆಯನ್ನೆನಿತೊ ||೧೮||

ಹರಿಯ ನೆನವಂ ಮರೆಯುತಾವನು
 ದುರಿತಲಂಪಟನಾದ ಮಾನವ
 ದುರುಳ ಭಾಗ್ಯವಿಹೀನನಂತ್ಯಜ ಪಾಪಿ ಕಡುಮೂರ್ಖ |
 ಅರಸಿ ಸೀತೆಯ ನಡೆದು ಪಯಣದಿ
 ತರಳ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಪಕ್ಷಿಯ
 ಪರಮಹಿತಮಂ ಹೊಗಳಿ ಮೆಚ್ಚಿದನವನ ಸದ್ಗುಣವ ||೧೯||

ಕಟ್ಟಡವಿಯಲಿ ಹೊದರು ತರುಲತೆ
 ದಟ್ಟಮಾಗಿರಲೇರುತಿಳಿಯುತ
 ಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಗಜಸಿಂಹ ಸರ್ಪ ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳಿರೆ |
 ನೆಟ್ಟನಾ ವನ ಹೊಕ್ಕು ನಡೆದಿರೆ
 ದುಷ್ಟನಾವನೊ ಸೆಳೆದವೊಲು ಕಂ
 ಗೆಟ್ಟು ಭೂಮಿಯೆ ತಿರುಗಿದಂತಾಯ್ತಾಗಲುಭಯರಿಗೆ ||೨೦||

ಇರಲು ನಿಮಿಷದೊಳಸುರನೊಬ್ಬನ
 ಕರದಿ ಕಂಡರು ತಮ್ಮ ತಿನ್ನಲು
 ತೆರಿದ ಬಾಯನು ನೋಡಿ ಶೀಘ್ರದೊಳವನಸುವ ಹೀರೆ |
 ಮರಣವಾಗಲು ದುರುಳ ಜನ್ಮವು
 ಹರಿದು ವರ ಗಂಧರ್ವರೂಪದಿ
 ಹರಿಯ ಮುಂದೊಗೆಯುತ್ತಲೊರೆದನು ಪೂರ್ವಸಂಗತಿಯ ||೨೧||

ಹಿಂದೆ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ಶಪಿಸಿದ
 ನಿಂದು ನಿನ್ನನು ಕಂಡು ಪಾಪವು
 ಬೆಂದು ಮುಕ್ತಿಯ ಕಂಡೆನೆನ್ನಲು ಕೇಳು ಗಂಧರ್ವ |
 ಒಂದು ನಿಮಿಷವು ಸಹಿಸೆ ವಿಪ್ರರ
 ನಿಂದೆ ವಿಪ್ರದ್ರೋಹಿಗಂತಾಂ
 ಒಂದು ನೆರೆಯಲಿ ಮುಕ್ಕಿಯಾಗದುಯೆಂದನಾ ರಾಮ ||೨೨||

ಕರಣಮೂರರೊಳವರ ಸೇವೆಯು
 ನರಿದು ಮಾಡುವ ನರಗೆ ವಿಧಿ ಶಿವ
 ಹರಿಯು ಮೂವರು ವಶರು ಸುರರಾಣತಿಯ ಕಾಯುವರು |
 ಧರುಮವಿಂತಿಹುದೆಂದು ಬೋಧಿಸೆ
 ಹರುಷದಿಂ ಗಂಧರ್ವನಿರಗುತ
 ತೆರಳಿದನು ನಿಜವಾಸಕತ್ತಲು ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ ||೨೩||

ಮುಂದೆ ಪಯಣದಿ ಶಬರಿಕಾಶ್ರಮ
 ದಂದವನು ನೋಡುತ್ತ ಬಹುದಿನ
 ದಿಂದ ಕಾಯುವ ಭಕ್ತಳನ್ನರಸುತ್ತಲಾತುರದಿ |
 ಎಂದಿಗಹುದೋ ಶಬರಿರ್ದಶನ
 ಮೊಂದು ಪಯಣಮೊಳೋಡುತ್ತೋಡುತ
 ಬಂದು ಭಾವಿಸಿ ವನದ ಸರಮೋ ಶಬರಿ ಕರೆಯೆಂದು ||೨೪||

ಗುರುವೊರೆದ ರಘುರಾಮ ಬರುವನು
 ದರುಶನವ ನೀಡುವನು ನಿನಗೆಂ
 ದುರುತರದೊಳುಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಹಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ |
 ಧರಿಸುತ್ತೀ ದೇಹವನು ನೋಡಿದೆ
 ಜರೆಯು ಹಿರಿದಾಯ್ತೆನಗೆ ಬಾರನೆ
 ಕರುಣವಾರಿಧಿಯಿಲ್ಲಹನೊ ಮರೆದಿಹನೊ ಶಬರಿಯನು ||೨೫||

ಅದುವೆ ಕಾಲಿನ ಸಬುದ ಗಗನದೊ
 ಳದಕೊ ರಾಮನ ಬಿಂಬ ಕೋದಂ
 ಡದಲಿ ಝೇಂಕೃತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆಕೋ ರಾಮ ಬರುತಿಹನು |
 ಮುದುಕಿಯೊರ್ವಳ ಮನೆಗೆ ನಡೆಯುತ
 ಪದುಮ ಚರಣವ ದಣಿಸಿ ಬರುವನು
 ಸದಯನೆಂದಾತುರದಿ ನಾಲ್ಕೆನೆ ನೋಡಿ ಹಿಗು ವಳು ||೨೬||

ಹರಿಯು ಬರುವವಧಿಯಲಿಯೊಂದಿನ
ಮರಳಿತ್ತಿನ್ನೇನಾಳೆ ನಾಡಿದು
ಹರಿದು ಬಹನೆಂದಿಂತು ಕಳೆದಳು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ |
ಗುರು ಮತಂಗನ ನುಡಿಗೆ ಸಖಿಯೇ
ತ್ವರದಿ ಬಂದನು ರಾಮ ಶಬರಿಯ
ನರಸಿ ನಿಂದನು ಮುಂದೆ ಕೋದಂಡನನು ಕರವಿಡಿದು ||೨೭||

ವನಜಲೋಚನ ಬಾಹುವಿಸ್ತರ
ತನುವು ಗೌರಶ್ಯಾನು ಶಿರದೊಳು
ಹೆಣೆದ ಜಟಿಯ ಕಿರೀಟ ತುಲಸೀಹಾರ ಶೃಂಗಾರ |
ವಿನುತ ರೂಪವ ಕಂಡು ಚರಣದಿ
ತನುವನೀಡಾಡಿದಳು ಕುಣಿಯುತ
ಲನಘನಂ ಬಲನಂದು ಹಾರಿದಳುಲೆ ಪುಳಕದಲಿ ||೨೮||

ಅರಿಯದೇನಂ ಬಾರಿಬಾರಿಗು
ಚರಣಕೆರಗುತ ವಿಮಲಜಲದಲಿ
ಸರಸಿಜಾಂಘ್ರಿಯ ತೊಳೆಯುತ್ತಾಸನವಿತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ |
ಇರಲಿ ರಾಮಂಗೆನ್ನತಿರಿಸಿದ
ತರತರದ ಸವಿವಣ್ಣಳನು ರಘು
ವರಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತೊಡಾ ಫಲಗಳನು ತಾ ಕೊಂಡು ||೨೯||

ಅಹಹ ಸವಿಯಂತಿಹುದು ಶಬರಿಯ
ಬಹುಮನುತೆ ಹುದುಗಿಹುದು ಧರಣಿಯ
ಲಿಹುದೆ ಸವಿರುಚಿಯಿಂತು ಫಲಸಳಿಗೆಂದು ತಿನ್ನುತಿರೆ |
ಸಹನೆವೊಡೆದುದು ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿತು
ಮಹಿಯೇಳಾನ್ಮಂ ನೀಚಕುಲಜಳು
ವಿಹಿತ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಲರಿಯೆನು ಹೊಗಳಲರಿವಿಲ್ಲ ||೩೦||

ಅಧಮ ಸಂಗದೊಳಧಮ ವಧುನಾ
 ನಧಮಳಧಮಳು ಮಂದಮತಿಯೆನ
 ಗೊದವಿದೀ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂದಾ ಶಬರಿನುಡಿಗೇಳೆ |
 ಒದಗಿದೆನು ನಿಜಭಕ್ತಿಗಾನೊದ
 ಗಿದೆನು ತಪ ಬಲ್ಮೆಯಲಿ ಕುಲಗಿಲ
 ಮದರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯೇನು ಕುಂದೇ ನಿನಗೆ ವಂಶದಲಿ ||೩೧||

ವರಮತಂಗರು ಗುರುವು ತಪದಲಿ
 ಜರೆಯಕಂಡಿಹೆ ಭಕ್ತಿಸೂತ್ರವೆ
 ನರಿವೆ ದೇವರನೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯನರಿತುವೆ |
 ಕರುಮು ಧರ್ಮದ ಮರ್ಮ ಕರಗತ
 ವಿರಲು ನಿನಗಾರೊಳರು ಕುಲಭಲ
 ದಿರಕೆ ಸಿಗುವೆನೆಯೆಂದ ಶಬರಿಗೆ ರಾಮನೊಲವಿಂದ ||೩೨||

ಯೋಗಿ ದುರ್ಲಭಮಾದ ಪದವಿಯ
 ನೀಗ ಪಡೆದಿಹೆ ತಪದೊಳನುಪಮ
 ಳಾಗಿ ದರ್ಶನವಡೆದೆ ಸತ್ಪಲ ದೊರೆತುದೌ ತಾಯೆ |
 ಯೋಗಿನಿಯು ನೀ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿನಿ
 ಬೇಗ ಪರರೂಪದಲಿ ಮಾಯವ
 ನೀಗು ಮೆರೆದು ಚಿದಾತ್ಮ ರೂಪದೊಳೆಂದನಾ ರಾಮ ||೩೩||

ಎನ್ನ ಚರಣವ ನಂಬಿರುವ ವಧು
 ನಿನ್ನ ನೆನೆಯುತ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗ
 ಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ನರನು ಲೋಕದಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ |
 ಎನ್ನು ತವಳಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಜಾನಕಿ
 ಯನ್ನು ತಿಳಿವೆಯ ಸುಳಿವನರಿವೆಯ
 ನೆನ್ನಲಾ ವರಶಬರಿ ಪಂಪಾಸರದಯಿರವೊರೆದು ||೩೪||

ತೆರಳು ಪಂಪಾಸರಕೆ ಮುನಿಜನ
ವರರ ದರುಶನವಹುದು ಖುಷಿ
ವರ ಮತಂಗನ ಮಹಿಮೆ ಹಿರಿದೈ ತಂದೆಯಾವನದಿ |
ಸರುವ ಸಚರಾಚರವು ವೈರವ
ತೊರೆದು ಹಗೆಗಳ ಮಮತೆಯಿಂದಲಿ
ಕರೆದು ನೇಹವ ಬೆಳೆಸಿ ನೆಲೆಸಿಹವಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿಯಲಿ ||೩೫||

ಅಲ್ಲಿ ಶಿಖರದಿ ವನಸುಮಂಗಳು
ಸಲ್ಲಲಿತಮಾಗಿಹವು ಖಗವ್ಯಗ
ಮೆಲ್ಲ ನಿನಗನುಕೂಲಮಪ್ಪವು ತೆರಳಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ |
ಅಲ್ಲಿ ದರುಶನವಿತ್ತು ಕಪಿಕುಲ
ದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವಾದಿ ನಾಮಕ
ರೆಲ್ಲರಾತುರದಿಂದ ಕಾದಿಹರಲ್ಲಿಗೈತಹುದು ||೩೬||

ತೆರಳು ವರಸುಗ್ರೀವನಲ್ಲಿಗೆ
ಧರಣಿಜೆಯನರಸಿಸುವ ವಾನರ
ರರಸ ಬಲಯುತ ಋಷ್ಯಮೂಕದೊಳಿರುವನನವರತ |
ಅರಿವೆ ಭಕ್ತರ ದೈವ ರಘುವರ
ನರದಿ ನಿನ್ನಯ ಘನಮಹಿಮೆಗಳ
ಗುರು ಮತಂಗರ ಮುಖದೊಳೆಂದಳು ಶಬರಿ ಕೈಮುಗಿದು ||೩೭||

ನಿಲಿಸಿ ಹೃದಯದಿ ರಾಮರೂಪವ
ಲಲನೆ ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಲಿ ದೇಹವ
ನಳಿಸಿ ವೈಕುಂಠವನು ಸೇರ್ದಳು ಶಬರಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
ಹಲವು ಪರಿಯಿಂ ಪರರ ಕೇಡಿಂ
ಗೊಲಿವ ಮನನುಂ ಮಥಿಸಿ ಬಂಧಿಸಿ
ನಿಲಿಸೆ ರಾಮನ ಪಾದಮೂಲದಿ ಮುಕುತಿ ಕೈಗೊಳದೆ ||೩೮||

ದುಷ್ಟಜಾತಿಯ ಪಾಪ ಜನುನುದಿ
 ಪುಟ್ಟಿದಾ ಬೇಡಿತಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವ
 ಕೊಟ್ಟ ಪಾವನಮೂರ್ತಿಯೊಲಿಯುತಲವಳ ನಮ್ಮತೆಗೆ |
 ಕೆಟ್ಟ ಮನವೇ ಮರವೆಯೇಕೀ
 ಶಿಷ್ಯ ದೈವನ ಸುಖವವೇಕ್ಷಿಸಿ
 ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವೆ ತಿಳಿಯೆ ನೀನಾರೆಂದು ನೋಡದಿಹೆ ||೩೯||

ಆ ನನವ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮುಂದಕೆ
 ಧಾವಿಸುತ ಪಯಣದಲಿ ಶಬರಿಯ
 ಪಾವನಾತ್ಮನ ನೆನೆದು ಜಾನಕಿ ಬಗೆಯ ಚಿಂತಿಸುತ |
 ದೇವ ದುಃಖನ ನಟಿಸಿ ತಮ್ಮನ
 ಸೇವೆಯಲಿ ಸೈರಿಸುತ ಭಕ್ತರ
 ಕಾವ ರಘುಪತಿ ನಡೆದ ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಚಾರಿಸುತ ||೪೦||

ವಿಶ್ರಾಮ ೬

ಸೂ|| ಐದಿ ಪಂಪಾಸರಸಿ ತೀರಕೆ
 ಸಾಧು ಸುರವೃಂದವನು ಮನ್ನಿಸಿ
 ಸಾಧು ಲಕ್ಷ್ಮಣವೊರೆದ ನಾರದಮುನಿಗೆ ರಘುರಾಮ ||

ನೋಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವನದ ಶೋಭೆಯ
 ನೋಡಿದೊಡೆ ಮನ ಚಲಿಸದಿಹುದೇ
 ಕಾಡ ಖಗಮಿಗಮಾದೊಡೊಂ ಸತಿವೆರಸಿ ನಲಿಯುವುವು |
 ನೋಡದೋ ಮೌನದಲಿ ನಿಂದಿಸು
 ತೋಡುತಿವೆ ಕಂಡೆಮ್ಮ ಭಯದಲಿ
 ಕಾಡಿನಲಿ ಪೆಣ್ಣಳೆದ ನೀಚನನೆನ್ನನೀಕ್ಷಿಸದೆ ||೪೧||

ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ ಹರಿಣಿಯೊ
 ರೆವುದು ನೀವೇಕೆವರ ಕಂಡೋ
 ಡುವಿರಿ ಭಯವೆಳ್ಳನಿತು ಬೇಡವರಿಂದರಣ್ಯದಲಿ |
 ಅವನಿಜೆಯನರಸುತ್ತ ಬಂದಿಹ
 ರಿವರ ಕಾಂಚನವೃಗವು ನಂಚಿಸಿ
 ಬವಣೆಗೊಳಿಸಿಹುದೆಂದು ನುಡಿವುದ ನೋಡು ಸೌಮಿತ್ರಿ ||೨||

ಕರಿ ಕರಿಣಿ ಸಂಗದಲಿ ವಿಹರಿಸು
 ತೊರೆವುದೆ ನೀತಿಗಳ ನೋಡಾ
 ವರವಸಂತದ ಬೆಡಗ ಸೂಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಂತಿಗಳ |
 ತೊರೆದು ಪತ್ನಿಯನಿಂತು ಸಮಯದೊ
 ಳಿರಬಹುದೆ ಕಡುಭೀತಿ ತೋರದೆ
 ತರಳ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಗನೆ ನೋಡಿ ವಸಂತ ಮಾರುತನು ||೩||

ವಿರಹತೋಕಕ್ಕೀಡು ಮಾಡುತ
 ಲುರುವ ಸಂಕಟಗೊಳಿಸಿ ಮನ್ಮಥ
 ನೆರೆಸುತಳಿಕುಲ ವಿಹಗ ಮೃಗಮಿಥುನಗಳ ನೆರವಿಯಲಿ |
 ಅರಸಿ ಬಂದಿಹನೆನ್ನ ಹೃದಯವ
 ನಿರವ ಸುಮಬಾಣದಲಿ ನೋಡಾ
 ವರಲತೆಯನಪ್ಪಿ ಹುದು ವೃಕ್ಷವು ಮದನನಲ್ಲಿಹನು ||೪||

ಬಿಡುತ ಸುಮಶರ ನಗುತ ಸುಸ್ವರ
 ದೊಡನೆ ಸಂಗೀತದಲಿ ಮುಳುಗಿಹ
 ಮಿಡಿದು ವೀಣೆಯನಿದನು ನೋಡಿದ ನರನ ಹೃದಯದಲಿ |
 ಅಡಗಿರುವ ಸನ್ಮೋಹವೊಡೆಯದೆ
 ಕೆಡಿಸಿ ಮನುಜರನೆಂತು ಕುಸುಮಗ
 ಳೊಡನೆ ನಿಂದಿಹ ವಿವಿಧ ತರುಣಿಗಳ ನೋಡೆಂದ ||೫||

ಕದಳಿ ತಾಳಧ್ವಜಪತಾಕಗ
 ಳದುಭುತವ ನೀನೋಡದೋ ವಿಧ
 ವಿಧದ ವರ್ಣದ ಕುಸುಮ ತರುಗಳೆ ಸೈನ್ಯ ಮನ್ಮಥಗೆ |
 ಮದಿಸಿ ಬೆಳೆದಾ ವಿಟಪ ವೃಂದವೆ
 ಮದದ ಯೋಧರು ಸೈನ್ಯ ರಕ್ಷಕ
 ರದನು ನೋಡಾ ತಮ್ಮ ಭೇರಿಯು ಮಧುಕರ ಧ್ವನಿಯು ||೬||

ಬರುವ ಮಂದ ಸುಗಂಧ ಶೀತಲ
 ಮರುತನೇ ಸೇವಕನು ರತಿಪತಿ
 ಚರಿಸುವನು ಚತುರಂಗ ಸೇನಾಸಹಿತ ಮೊರ್ಕಿನಲಿ |
 ವಿರಹಿಗಳ ದುಃಖಾಗ್ನಿಗಾಹುತಿ
 ಯೆರೆದು ಕೆಡಿಸುತ ನಲಿವನಾತನ
 ಕರಕೆ ಸಿಲುಕದ ಸುರನರೋರಗರುಂಟಿ ಹೇಳೆಂದ ||೭||

ಸ್ಮರನ ಮೈಗಾಣಿಕೆಯ ಮೋಹದ
 ಭರವ ನೋಡಿದೊಡೇನು ಸಾಲದೆ
 ನರರ ಮನದ ಸ್ಥಿರತೆಯಳಿಸುತ ಮಾನಮಂ ನಿಲಿಸಿ |
 ಸ್ಮರಗೆ ಸತಿಯೇ ಶಕ್ತಿಯವಳಿಂ
 ಸರಿದು ಮನಮಂ ಗೆಲುವ ಧೀರನೆ
 ಪರಮ ಯೋಧನು ವತ್ಸನವನೇ ಯೋಗಸಾಧಕನು ||೮||

ಜಗದಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಲೋಭಾ
 ದಿಗಳೆ ಹಗೆ ಸುಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಕರ
 ಮುಗುಧರಂ ಮಾಡುವುವು ತೊರೆಯುವುದಿವನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ |
 ಬಗೆಯಲಾಸೆಯೆ ಡಂಭ ಲೋಭಕೆ
 ಸಿಗುವ ಬಲಿ ವಧು ಮೋಹಕಾರಣ
 ಹಗೆಯ ಪರುಷದ ನುಡಿಯೆ ಕೋಪಕೆ ಬಲವು ಕೇಳೆಂದ ||೯||

ಸರುವ ಲೋಕಾಧಿಪತಿ ಮನುಮಥ
ನುರವಣೆಗೆ ಸಿಲ್ವಿದೋಲು ನಟಿಸುವ
ನರರ ಭಾವನೆಯೆರಕದೋರುವ ಕಪಟ ನಾಟಕದಿ |
ವಿರಹವೇ ಹರಿಗಿಂತು ಮಾಯಾ
ಭರದ ದೇವಂಗಿರದ ಗುಣಮೇ
ತರದು ಲೋಕಕೆ ಲೀಲೆ ತೋರುವ ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦||

ಕಾಮ ಲೋಭ ಕ್ರೋಧಗಳು ರಘು
ರಾಮ ಕೃಪೆಯಿಂ ನಾಶಮಪ್ಪವು
ರಾಮನಂ ಸೆರೆಗೊಂಬವೇ ಮಾಯಾದಿ ಜಾಲಗಳು |
ಈ ಮಹಾಮಾಯಗಳ ನಟಿಸುವ
ರಾಮ ಕೃಪೆಗಳಿಸಿದೊಡೆ ಭಕ್ತಿಯೊ
ಳಾ ಮನುಜ ದಾಟುವನು ಮೋಹಾದಿ ಬಂಧನವ ||೧೧||

ಅನುಭವದ ವಾಣಿಯಿದು ಪಾರ್ವತಿ
ನಿನಗಿದೊರೆದೆನು ರಾಮಚಂದ್ರನ
ಗುಣವರಿತು ಭಜಿಸುವುದೆ ಸಂಪದ ಸತ್ಯ ಲೋಕದಲಿ |
ಇನಕುಲಜನಂತಾ ಧರಾತ್ಮಜೆ
ಯನು ನೆನೆದು ಪಂಪಾ ಸರೋವರ
ವನಕೆ ಬಂದ ಗಭೀರ ಸುಂದರ ನೋಟದಿಂ ನಲಿದು ||೧೨||

ಸರಳ ಹೃದಯದೊಳಾ ಸರೋವರ
ಮೆರೆದೆಸೆಯೆ ಸೋಪಾನಗಳ ಬಳಿ
ಯರೆಯ ಸೊಗದಿಂ ನಾಲ್ಕುದೆಸೆಯೊಳ್ ಸ್ನಾನಘಟ್ಟಗಳು |
ನೆರೆದು ಮೃಗಸಂಕುಲವು ನಿಂ
ದಿರಲು ನೀರ್ಗುಡಿವುದಕೆ ತೀರದಿ
ಧರುಮ ಪುರುಷನ ಮನೆಯ ಭಿಕ್ಕಿಗೆ ನಿಂದ ತಿರುಕರೊಲು ||೧೩||

ನೆಗೆದು ಮಿಾನುಗಳೊಂದುಗೂಡುತ
 ನಗುತಲಿಹವಾ ಸರದಿ ಸಂತರು
 ಸೊಗದಿ ದಿವಸವ ಕಳೆಯುವಂತಾ ಮತ್ಸ್ಯವಿಹವಲ್ಲಿ |
 ನಗುವ ನಾನಾಪರಿಯ ಕಮಲದೊ
 ಳೊಗುವ ಮಧುರಸ ಸವಿನ ಭೃಂಗಾ
 ಳಿಗಳು ನೀರ್ವಕ್ಕಿ ಶುಕ ಪಿಕ ಹಂಸಾದಿಗಳು ನಲಿಯೆ ||೧೪||

ಬರುವ ರಾಮನ ಕಂಡು ನುತಿಸುವ
 ತೆರದಿ ದನಿಗೈಯುತ್ತಲೀಸುತ
 ಲಿರೆ ಖಗಾದಿಗಳತ್ತ ಪಾಂಥರ ಕರೆವನೊಲು ವನದ |
 ತರು ಸಮುಚ್ಚಯ ತಂಪನೀಯುತ
 ಕರೆದು ಮಧುಫಲ ನೀಡುತಿಹವಾ
 ವಿರಹಿಯಂ ಸಂತವಿಪ ಯೋಗಿಯ ತೆರದಿ ವನಮರವು ||೧೫||

ಹಲಸು ಮುತ್ತುಗ ಮಾವು ವಕುಳ ಕ
 ದಳಿ ಕದಂಬ ತಮಾಲ ಪಾಟಲ
 ಹೊಳೆವ ಚಂಪಕ ತಳಿರು ಸುಮಭರದಿಂದ ಶೋಭಿಪವು |
 ಅಳಿಯ ರ್ಘೀಂಕೃತಿ ಖಗಗಳಿಂಚರ
 ವಳಿಸಿದುವು ಹರಿವಿರಹ ಹಂಪೆಗೆ
 ಸುಳಿದ ಮನುಜಂಗಳಿವುದೇ ದುಃಖಾದಿ ಬಾಧೆಗಳು ||೧೬||

ಶೀತ ಮಂದ ಸುಗಂಧ ಮಾರುತ
 ನಾ ತವೋವನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಲು
 ಮಾತನಾಡಿ ಕುಹೂ ಕುಹೂ ರವದಿಂದ ಪಿಕನಿಕರ |
 ಸೋತು ಬೆಡಗಿಗೆ ಕಂಡು ಮೌನಿ
 ವ್ರಾತ ದನಿಯಾಲಿಸುವ ಮನದಲಿ
 ಹಾತೊರೆಯರೇ ಜಗದಿ ಪಂಪಾಸರದ ಸೊಗಕೆಣೆಯೆ ||೧೭||

ಸಿರಿದೊರೆಯೆ ಸಂತಂಗೆ ಬಾಗುವ
ತೆರದಿ ಫಲಭಾರದಲಿ ಬಾಗುತ
ಧರಣಿಗರ್ವಿಸುತಿಹವು ನಿನ್ನೀ ರಸವ ಕೊಳ್ಳೆನುತ |
ಸರಸಿಜಾಕರದಲ್ಲಿ ರಘುವರ
ವಿರಹವೇದನೆ ಕಳೆಯ ಮಿಂದನು
ವಿರಮಿಸಿರಲಾ ವನಕೆ ಬಂದುದು ಮೌನಿಸುರವೃಂದ ||೧೮||

ಸುರರು ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ರಘುಪತಿ
ಹರುಷ ಮುಖದಿಂ ಸರಸ ಕತಿಗಳ
ನೊರೆಯುತಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ಸೋಪಾನದಲಿ ಕುಳಿತು |
ಹರಿಯ ವಿರಹವೃಥೆಯನರಿದಾ
ಸುನಮುನಿಯು ಬಹು ನೊಂದ ಮನದಲಿ
ಪರಿತಪಿಸಿ ನಡೆತಂದ ರಾಮನ ದರ್ಶನಾತುರದಿ ||೧೯||

ಶಾಪವಂಗೀಕರಿಸಿ ಲೋಕದ
ತಾಪ ಸಹಿಸಿದನೆನ್ನ ತಪ್ಪಿದು
ಪಾಪಮೆಸಗಿದೆ ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿ ಹಿಂದಾನು |
ಶ್ರೀಪತಿಯ ನೋಡುವೆನು ದರ್ಶನ •
ಕೀ ಪವಿತ್ರದ ಸಮಯವುಳಿದೊಡೆ
ನಾ ಪಡೆವೆನೇ ರಘುರಾಮಸೇವೆಯನೆಂದು ಹರಿತಂದ ||೨೦||

ಕರದ ವೀಣೆಯ ನುಡಿಸಿ ರಾಮನ
ಚರಣ ಗುಣಗಾನದಲಿ ಬಂದೊಡ
ನರೆ ನಗುವಿನಿಂದಿದರ್ ರಘುಪತಿ ಮೊಗವ ನೋಡಿದನು |
ಕರೆದು ಕುಶಲವ ಕೇಳಿ ಕೂರಿಸಿ
ಹರಿಯನುಜನಾ ಮುನಿಯ ಪದಯುಗ
ವರವ ತೊಳೆದನು ಪಾದ್ಯ ಮಧುಪರ್ಕಾದಿಗಳನಿತ್ತು ||೨೧||

ಹರುಷ ಚಿತ್ತದೊಳವನು ಕೈಕೊಂ
 ಡರರೆ ನರನಾಟಕವನಭಿನಯ
 ವೆರಸಿ ತೋರುವ ಭರವಸವ ನೋಡಿದೆನು ರಘುನಾಥ |
 ಪರಮ ಸುಂದರನಗನು ಸುಗಮನೆ
 ವರ ಮನೋರಥ ಸಲಿಸಿ ಕಾಪಿಡು
 ನಿರುತ ಸುಖದಾಯಕನೆ ಪರಮೋಧಾರ ಗಂಭೀರ ||೨೨||

ನಿನ್ನ ಭೃತ್ಯರನರಿವ ಗುಣ ಸಂ
 ಪನ್ನ ನೋಡೆನೆ ಭಕ್ತರಂ ತೊರೆ
 ದೆನ್ನ ದೈವತ್ವಗಳು ನಿಲುವುದೆ ನಿಜವ ನೀನರಿಯೆ |
 ಅನ್ಯ ಬಯಕೆಯದೇನು ಭಕ್ತರಿ
 ಗಿನ್ನು ನೀಡದ ವರಮದಾವುದು
 ಸನ್ನುತನೆ ಹೊಸಪರಿಯನೆಸಗುವೆಯೆಂದು ಬೇಡುತ್ತಲಿ ||೨೩||

ಎಂಬ ನಂಬುಗೆ ಮರೆಯದಿರು ನೀ
 ನಂಬು ಮನವನು ಬಿಚ್ಚಿ ಪೇಳುವು
 ದೆಂಬ ನಿರ್ಭಯ ವಚನವಾಲಿಸಿ ದೇವಮುನಿಯೆಂದ |
 ಕಂಬುಕಂಧರ ನಾಮವೆಷ್ಟಿಹು
 ದೆಂಬುದರಿಯೆನು ನಾಮ ನಿಕರದಿ
 ನಂಬಬಹುದೇ ಒಂದರಿದೊಂದಧಿಕಮೆಂದೆನುತ ||೨೪||

ಆದೊಡೇಂ ವರೆರಾಮನಾಮವೆ
 ಶೋಧಿಸಲು ಲೋಕದಲಿ ಪಾವನ
 ಸಾಧಿಸುತ್ತಲಘಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿ ವಿರಾಗ ಮಾರ್ಗದಲಿ |
 ಮಾಧವನು ತಲೆದೂಗಿ ಮುನಿಜನ
 ರಾದರದೊಳೊಪ್ಪಿದರೆ ವರದೇ
 ವಾದಿಗಳು ಕೊಂಡಾಡಲಹುದೆಂದನು ರಘೂತ್ಸಮನು ||೨೫||

ಅತಿ ಹರುಷದಿಂದಿರಲು ನಾರದ
ನುತಿಸಿ ಕರಮುಗಿದೆಂದ ವಿನಯದಿ
ಪತಿತಪಾವನನೆನ್ನ ಮೋಹದಿ ಕೆಡಹಿ ಮಾಯೆಯಲಿ |
ಸತಿಯ ವಡೆವಾಸೆಯಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ
ಹಿತವ ತೋರದೆ ವಿಘ್ನವೊಡ್ಡುತ
ಸತಿಯ ನೀನಪಹರಿಸಿ ನಡೆದಾ ಬಗೆಯ ಗುಟ್ಟೀನು ||೨೬||

ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗುರು ನಾನು ಭಕ್ತರ
ಮುಕ್ತಿಯೆನ್ನೊಳಗಿಹುದು ವಿ
ರಕ್ತ ಗುಣಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾವ ಕೃಪಾಳುವೆನಿಸುವೆನು |
ಚಿತ್ತವರಿಯದ ಶಿಶುವು ಕೆಂಡವ.
ನತ್ತ ಹಿಡಿದೊಡೆ ತಾಯಿ ತಡೆಯುವ
ಳುತ್ತನುದೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಬಿಡುವೆನು ಭಕ್ತರನ್ನೆತ್ತಿ ||೨೭||

ಪ್ರೌಢರಾಗಲು ತೊಡೆಯ ಶಿಶುಗಳು
ನಾಡೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲಿ ನೋಡುತ
ಮಾಡಳವಳು ನವೀನ ರಕ್ಷಣೆಯರಿವ ನೀಡಿರಲು |
ಪ್ರೌಢರಿದನರಿಯುತ್ತ ಭಜಿಪರು
ನೋಡು ಸುಜ್ಞಾನದಲಿ ಸನ್ಮತಿ
ನೀಡಿರಲು ಭಕ್ತಿಯನು ಬಿಡದಿರು ನಿಜವನರಿಯೆಂದ ||೨೮||

ಜಗದಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮದ ಲೋ
ಭಗಳು ಮೋಹದ ತವರು ಸಿಲುಕಿರ
ಲಗಣಿತದ ದುಃಖದೆಲಿ ಮಾಯಾನಾರಿ ಪಾಪದಲಿ |
ಒಗೆಯುವಳು ಮುನಿ ನೀತಿವಂತರು
ನಿಗಮವಿತಿಹಾಸಗಳು ನುಡಿಯವೆ
ಜಗದ ಮೋಹಾರಣ್ಯಕೀ ವಧು ಮಧು ಸಮಯಮೆಂದು ||೨೯||

ನಿಯಮ ಜಪತಪ ಯೋಗ ನಿಷ್ಠಾ
 ಚಯ ಸರೋವರ ಗ್ರೀಷ್ಮಮೃತುವೀ
 ನಿಯಮ ಸಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಂಗುವ ಬೇಸಗೆಯು ನಾರಿ |
 ಭಯದ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮತ್ಸರ
 ಚಯವೆ ಭೇಕ ಕರಾಲ ವರ್ಷೋ
 ದಯವೆ ವನಿತಾಭ್ಯುದಯ, ಪಡ್ವೈರಿಗಳು ಬೆಳೆವುದಕೆ ||೩೦||

ದುರುಳ ಕಾಮೋತ್ಕರುಷ ಕುಮುದಕೆ
 ಶರದಮೃತು ವಧು ಮತ್ತೆ ಲೋಕದ
 ಧರುಮ ಸರಸಿಜಕವಳು ಹಿಮಮೃತು ಬೆಳೆಸಿ ದರ್ಭೆಯನು |
 ತಿರೆಗೆ ತೋರುವ ಶಿಶಿರಮೃತು ವಿಷ
 ಶರಧಿ ಪುರುಷಗೆ ನಾರಿಯರಿಯಾ
 ಕರುಣಿಯು ತರವಲ್ಲ ವನಿತಾಮೋಹ ನಿನಗೆಂದ ||೩೧||

ದುರಿತ ಗೂಬೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಮತಿಬಲ
 ಪರಮ ಸತ್ಯ ಸುಶೀಲ ಮತ್ಸ್ಯವ
 ನರೆವ ಯಂತ್ರವೆ ನಾರಿಯೆಂಬರು ಸುಜ್ಞರಿದನರಿದು |
 ನರನ ದುಃಖದ ಮೂಲ ಕಾಮದ
 ಸೆರೆಯು ಮುಕ್ತಿಯ ಮರೆಯು ನರಕದ
 ಕರೆಯು ಮೋಹದ ನೆಲೆಯು ಮರುಕದ ಖನಿ ನಿತಂಬಿನಿಯು ||೩೨||

ಇದೆ ನಿವಾರಿಸಲಾನು ನಿನ್ನಾ
 ವಧುವಿನಾಸೆಯ ತೊಡೆದೆ ನಾರದ
 ಮದುವೆ ಬೇಕೇ ನಿನಗೆನಲು ರೋಮಂಚನದಿ ಮುನಿಗೆ |
 ಉದುಭವಿಸೆ ಕಣ್ಣೀರು ರಾಘವ
 ನದುಭುತದ ವಾಣಿಗಳ ನೆನೆಯುತ
 ಹೃದಯ ವಿಕಸಿತನಾಗೆ ನಾರದನೆಂದನಂತೆಂದು ||೩೩||

ಸೇವಕರೊಳಿಷ್ಟೊಂದು ಮಮತೆಯ
ನಾನ ತೋರ್ಪನು ಬಿಮೆಯ ಮರೆಯುತ
ಲಾನ ಮಾನವ ಭಜಿಸದಿಹನೋ ಮೂರ್ಖನವನಹುದು |
ಭಾವ ಶೂನ್ಯನು ಭಾಗ್ಯಹೀನನು
ದೈವದೂರನು ನೀತಿರಹಿತನು
ದೇವ ನಿನ್ನೀ ಗುಣಗಳರಿಯದ ನರನು ಮಾನವನೆ ||೩೪||

ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೈವ ಕರುಣಿಸು
ಮುಕುತ ಪುರುಷರ ಲಕ್ಷಣವನೊರೆ
ಭಕುತ ಹೃದಯ ರಹಸ್ಯ ವೆಂತಿಹುದೆನಗೆ ಪೇಳೆನಲು |
ಮುಕುತ ಭಕುತರ ಗುಣವ ಕೇಳೈ
ಸಕಲ ರೂಪದೊಳವರ ಹೃದಯದಿ
ವಿಕಾಸಿಸುವೆ ನೆನೆದಂತೆ ಮೂಡುವೆನವರ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ||೩೫||

ತೊರೆದು ಪಡ್ವೈರಿಗಳನಿಂದ್ರಿಯ
ಭರವ ನಿಲಿಸುತ ಭಜಿವ ನಿಶ್ಚಲ
ನಿರುಮಲನು ಸುಖಧಾಮನನಘನಕಾಮ ಮಾನದನು |
ಅರೆದು ಭವದುಃಖಗಳ ಸದ್ಗುಣ
ಶರಧಿ ಧೀರೋಧಾರ ಶಂಕರ
ಚರಣ ಕಮಲಪ್ರಿಯನು ಸಂಶಯರಹಿತ ನಿಜಭಕ್ತ ||೩೬||

ದೇಹಗೇಹ ಪ್ರೇಮವರಿಯನು
ಮೋಹಗೊಳ್ಳನು ನಿಜಗುಣ ಶ್ರವ
ಣಾಹಿ ಗರುಡನು ಪರಗುಣವನೊಪ್ಪುವನು ಹರ್ಷದಲಿ |
ಮೋಹ ಪದದಿ ಕ್ಷಮೆ ನಿರಂತರ
ದಾಹ ಕರಣಾ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧಾ
ರೋಹಿಯೊಪ್ಪುವ ಮೆರೆದು ಸೊಗಸದೆ ಸತ್ಪುರುಷವೃಂದ ||೩೭||

ವಿನಯ ವಿರತಿ ವಿವೇಕ ನೀತಿಯ
ಮನನ ವೇದ ಪುರಾಣ ಸಂಗತಿ
ಯನು ವಿಚಾರದೊಳರಿತು ಮದಮಾತ್ಸರ್ಯ ದಂಭಗಳ |
ನೆನೆಯರೈ ಮರೆದಾಡರಿದನೀ
ಮನುಜ ಸಂಕುಲ ಗಾನ ಮಾಡುತ
ಲನು ದಿನವು ನಿಜಲೀಲೆಗಳ ನಿಷ್ಕಾಮದಲಿ ನಲಿದು ||೩೮||

ನುಡಿಯಲಳವೇ ಸಂತಪ್ಪದಯದೊ
ಳಡಗಿರುವ ಗುಣವಿಷ್ಟೆಂದು ವಾಣಿಯ
ನುಡಿಗೆ ನಿಲುಕದು ವೇದವರಿಯದು ಸಾಧು ಲಕ್ಷಣವ |
ಕೆಡುವರಿದನರಿಯದಲೆ ನರರೆನ
ಲಡಿಗೇರಿಗ ನಾರದನು ಗದ್ದದ
ನುಡಿಯೊಳೊರೆದನು ವಿನಯಮತಿ ತಲೆವಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ||೩೯||

ಧನ್ಯನಾದೆ ಪ್ರಭುವೆ ಗುಣಸಂ
ಪನ್ನರಿರಗಳನರಿದೆ ಮರೆದೆನು
ಮುನ್ನಿನಜ್ಞಾನಗಳ ನಿನ್ನ ವಿವೇಕ ನುಡಿಗಳಲಿ |
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಗುಣವ ನೀನೇ
ಮಾನ್ಯವೆನ್ನಿಸುತಣುವನಗಣಿತ
ವೆನ್ನಿಸುವೆ ಹರಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾರಿಂದ ||೪೦||

ದೇವರಾಮನ ಕೀರ್ತಿಗಾನವ
ನಾವ ಮಾನವನಚಲ ಭಾವದಿ
ಗೈವನೋ ಸುಶ್ರವಣ ಮಾಡುವನಾ ಮನುಜ ಧನ್ಯ |
ಪಾವನದ ವೈರಾಗ್ಯ ಯೋಗ ಜ
ಪಾವಳಿಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಪಡೆಯುವ
ನಾ ವಿರಾಗಿಯು ರಾಮಭಕ್ತಿಯ ನೈಜಶೀಲದಲಿ ||೪೧||

ಯುವತಿ ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿ ಹೊಳೆವಿಗೆ
 ಕವಳವಾಗದಿರೆಲೆಲೆ ಮನವೇ
 ಸವೆಯದಿರು ಕೆಡದಿರು ಪತಂಗದ ರೂಪ ತಾಳದಿರು |
 ಅವನ ಭಜಿಪುದು ಕಾಮ ಮದ ಬಿಡು
 ತವನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗದಲಿ ನಲಿ
 ದವರ ಸೇವೆಯಮಾಡು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ನೀನಾಗು ||೪೨||

ಸಕಲ ಕಲಿಮಲಹಾರಿ ಭಕ್ತರ
 ಮುಕುರ ಮುಕ್ತರ ಶಿಖರ ಸನ್ಮತಿ
 ನಿಕರ ರಘುಪತಿ ವಾಣಿ ತುಲಸೀದಾಸ ಸತ್ಯತಿಯು |
 ಸುಖದಿ ರಘುವರ ಚರಿತ ಮಾನಸ
 ಭಕುತ ಬೃಂದಕ್ಕೊರೆದು ಹಾಡುತ
 ಸಕಲ ಜಗಕಾನಂದವೆನಿಸಿದ ಕರುಣಿ ಗೋಸ್ವಾಮಿ ||೪೩||

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

ವಿಶ್ರಾಮ ೧

ಸೂ|| ಪಯಣ ಸತಿಯಲಿ ಋಷ್ಯಮೂಕಾ
ದ್ರಿಯಲಿ ಹನುಮನ ಕಂಡು ಕೀಶಪ
ತಿಯೊಳು ಮೈತ್ರಿಯ ಬೆಳೆಸಿ ನಾಲಿಯ ಕೊಂದನಾ ರಾಮ

ಶ್ರೀಕರಾಂಘ್ರಿ ಸರೋಜ ರಾಮ ಕೃ
ಪಾಕರೋತ್ತಮ ರಂಗಧಾಮ ಪಿ
ನಾಕಪಾಣಿ ಸುರಾದಿನುತ ಗಂಭೀರ ಧುರವೀರ |
ಲೋಕಪಾಲನ ಕರ್ತ ಸಹಸಾ
ನೇಕರೂಪ ವಿಶಾಲ ಶೀಲ ಗು
ಣಾಕರನೆ ರಘುರಾಮಚಂದ್ರ ಸುನೀಲ ಸಲಹೆಮ್ಮ ||೧||

ಕುಂದ ನೈದಿಲೆಯಂತೆ ಶೋಭಾ
ಸುಂದರರು ಭುಜಬಲರು ಭೂಸುರ
ವೃಂದ ಗೋಪ್ರಿಯ ನಿಗಮನುತ ವಿಜ್ಞಾನ ಧನ್ವಿಗಳು |
ಸಂದ ಭಕ್ತಿಪ್ರದರು ಮಿಥಿಲಾ
ನಂದನಾನ್ವೇಷಕರು ಜನಕಾ
ನಂದರೂಪರು ಧರ್ಮಕರ್ಮರು ಮನುಜರೂಪಿಗಳು ||೨||

ಕಲಿಮಲ ಪ್ರಧ್ವಂಸ ಭವರುಜೆ
ಗಳಿಗೆ ಮಧುರಾಷಧವು ಶಿವಮುಖ
ನಳಿನ ಸಂಶೋಭಿತನು ವೇದಾಂಭೋಧಿ ಭವನಜನು |
ಇಳೆಯ ಕುವರೀ ಜೀವನನು ರವಿ
ಕುಲಜ ನಾಮಾಮೃತವನೀಂಟಿ
ಲೋಲವಿನಿಂದವನೇಸು ಧನ್ಯನೊ ಪುಣ್ಯಮಾನುಷನು ||೩||

ಮುಕ್ತಿನೆಲೆ ಸುಜ್ಞಾನಕಾಕರ
ಭಕ್ತರಘುಮಂ ಕಳೆನ ಭೂಮಿ ವಿ
ರಕ್ತ ಶಂಭು ಭವಾನಿ ನಿಲಯದೊಳ್ಳೇಕೆ ನಿಲ್ಲುವಿದೆ |
ಯುಕ್ತಿಗಾಣದ ಸುರರನುಳ್ಳುಹಲು
ಶಕ್ತಿಪತಿ ಬಿಸನುಂಗುತುಳುಹಿದ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಲೆ ಮನವೆ ಶಂಭುನನ್ನೇಕೆ ಮರೆತಿರುವೆ

ಪಯಣಗತಿಯಲೆ ಮುಷ್ಯಮೂಕಾ
ದ್ರಿಯನು ಸೇರಲು ರಾನು ಸೌಮಿ
ತ್ರಿಯರನಲ್ಲಿಹ ವಾನರಂ ಸುಗ್ರೀವ ನೋಡಿದನು |
ಭಯದೊಳ್ಳೆಲೆ ಹನುಮಂತ ಸುಂದರ
ನಯನ ಭುಜಬಲನಿಲಯರ್ವರ
ನಯದೊಳರಿಯುತ ನಿಜನ ತಿಳಿಯೈ ವಿಪ್ರನೇಷದಲಿ

ವಾಲಿ ಕಳುಹಿರಲಿವರನಿಲ್ಲಿಗೆ
ಕಾಲದೆಗೆವೆನು ಗಿರಿಯ ತೊರೆವೆನು
ಕೇಳಿನಲು ಹನುಮಂತನೈದಿದ ವಿಪ್ರರೂಪದಲಿ |
ಪೇಳಿ ನೀವಾರೇಕೆ ಹಳುವದಿ
ಬಾಳುವಿರಿ ಭುಜಶೌರ್ಯ ಶಕ್ತರು
ನೀಲ ಗೌರ ಶರೀರಗಳು ವೀರಕ್ಷತ್ರರೂಪಿಗಳು

ಸ್ವಾಮಿ ವನಸಂಚಾರಮೇಕಿದು
ಭೂಮಿ ಕಲ್ಮುಳ್ಳಡಿದ ಕಠಿನಾ
ರಾನು ಪದ ಮೃದು ಸಹಿಸಲೆಂತೀ ಬಿಸಿಲು ಗಾಳಿಗಳ |
ಭೀಮ ವಿಕ್ರಮರಾರು ಗೌರೀ
ಪ್ರೇಮಧಾಮರೊ ವಿಧಿಯೊ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಕಾಮನೆಯ ಫರಹರಿಯೊ ನರನಾರಾಯಣರೊ ನೀವು ||೨||

ಜಗಕೆ ಕಾರಣ ಭವಕೆ ತಾರಣ
 ಜಗದ ಭಾರವ ತೊಡೆವ ದೇವೆರೊ
 ಜಗದೊಡೆಯರೋ ಮನುಜರೂಪಿಗಳಾರು ನೀವೆನಲು |
 ನಗುತ ರಘುಕುಲನಾಥನೊರೆದನು
 ಬಗೆಯಲಿಂತೋ ಹಣೆಯ ಲಿಖಿತವ
 ನುಗಿಯ ಬಲ್ಲವರಾರು ವಿಧಿಮಾರ್ಗದಲಿ ಬಂದಿಹೆವು ||೮||

ವಸುಮತಿಯೊಳಾ ಕೋಸಲೇಶ್ವರ
 ದಶರಥಾತ್ಮಜರಾವು ಬಂದೆವು
 ವಸುಮತಿ ಸುತೆವೆರಸಿ ವಿಸಿನಕೆ ಪಂಚವಟೆಯಲಿರೆ |
 ನಿಶಿಚರನು ಕದ್ದೊಯ್ದ ಸೀತೆಯ
 ನುಸುಳುಗಾಣದೆ ಬಂದೆವರಸೆತ
 ವಸುಮತೀಸುರ ವೇಳು ನೀನಾರೆಂದು ತಿಳುಹೆಮಗೆ ||೯||

ಅರಿತು ಸತ್ಯವ ಹನುಮ ರಾಮನ .
 ಚರಣದಲಿ ಮೈಮುರಿದು ಹೊರಳುತ
 ಪರಮ ಸುಖದಲಿ ತನ್ನ ಮರೆದನು ತಿಳಿವರಾರದನು |
 ಬರದಿರಲು ಮಾತುಗಳು ರಾಮನ
 ಪರಮ ರೂಪಾತಿಶಯ ರಚನೆಯ
 ನರಿತು ರೋಮಾಂಚನನ ಪೊಂದಿದ ನಿತ್ಯದರ್ಶನದಿ ||೧೦||

ಮನದಿ ಧೈರ್ಯವ ತಳೆದು ಹೊಗಳುತ
 ಹನುಮನರಿತ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬುದ
 ನನಘ ಸಂತಸವಡೆದು ತಿಳಿಯದೆ ನಿಮ್ಮ ಕೇಳಿದೆನು |
 ಮನುಜರೊಲು ನೀನೊರೆವೆ ಕೇಳುವೆ
 ಮನ ವಿಮೋಹಕ್ಕೆರವು ಮಾಯದೊ
 ಳನುನ ಮರೆಯುತ ನಿಮ್ಮನರೆದೆನೆ ದೇವರೆಂಬುದನು ||೧೧||

ಕೋಡಗನು ಕಡುಮೂರ್ಖ ಭಕ್ತಿಯು
ಜಾಡನರಿಯೆ ಕುನೋಹ ಜಡನಂ
ನೋಡದೇತಕೆ ಮರೆತೆ ರಾಘವ ದೀನಜನ ಶರಣ |
ಮೂಡಿಹುದು ದುರ್ಗುಣವು ತೊರೆಯದೆ
ನೋಡ ಬಯಸಿದೆ ನಿನ್ನ ಮಾಯದೊ
ಳಾಡುತಿಹುದೀ ಜೀವನುದ್ಧರಿಸೆನ್ನ ಬೇಗಂದ

ಮತ್ತೆ ಭಜನೋಪಾಯವರಿಯೆನು
ಪುತ್ರನಾಂ ಪಿತೃಮಾತೃ ಭರವಸೆ
ಯಿತ್ತು ಸಲಹೈ ದುಃಖಗಳೆದಿನು ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಹೆನು
ತೊತ್ತು ನಿಮಗಾನೆಂದು ಕಾಲ್ಗಿಳಿ
ಗೊತ್ತಿ ತಲೆಯಂ ನಮಿಸೆ ರಘುವರ
ನೆತ್ತುತಾಲಿಂಗಿಸಿದ ಬಾಷ್ಪನ ಮಿಡಿದ ಮುದವಿಂದ

ಹನುಮ ಬಿಡು ಮನದೊಣೆಯಂ ನೀ
ನೆನಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗಿರಡು ಮಡಿ ಹಿತ
ನನಘ ಜನ ಸಮದರ್ಶಿಯೆಂಬರು ಲೋಕದೊಳಗೆನ್ನ
ಎನಗಧಿಕನನ್ಯಗತಿಗಾಣದ
ಘನಮಹಿಮ ಸೇವಕನು ನಿರುತನ
ನನ್ಯ ಭಕ್ತನೆ ಧೃಢಮತಿಯು ನಿಶ್ಚಲನು ನಿಜಮಿಂದ

ಪರಮ ಸೇವಕ ತಾನು ಸಚರಾ
ಚರವೆ ಭಗವದ್ರೂಪಮೆನುತಿರ
ಲರಿತ ಮಾರುತಿ ರಾಮ ತನುಗನುಕೂಲಮೆಂಬುದನು |
ಕರಮುಗಿದು ಮತ್ತೊರೆದ ನಾಥನೆ
ಗಿರಿಯೊಳಹ ಸುಗ್ರೀವ ಕಪಿಪತಿ
ಚರಣದಾಸನು ನಿನಗೆ ನೀನೈತಂದು ನೋಡುವನ

ಅವನನಾಥನು ನೀಡುತ್ತಭಯವ
 ನವನ ಸಲಹೈ ಹುಡುಕಿಸುವನವ
 ನನನಿಜಾತಿಯ ಕೋಟಿ ಮರ್ಕಟ ಪಡೆಯನಟ್ಟಿತಲಿ |
 ಅವನಿಗೊರೆದು ಸಮಸ್ತ ಚರಿತೆಯ
 ನವೆದ ಕಪಿಪತಿಯೆಡೆಗೆ ನೆಗೆದನು
 ಜವದೊಳುಭಯರ ಪೆಗೆಲೊಳೇರಿಸಿ ಸೇರ್ದ ಗಿರಿಯನ್ನು ||೧೬||

ಬಂದು ರಾಮನ ಕಂಡು ಕಪಿಪತಿ
 ಯಿಂದು ಜನಮ ಪವಿತ್ರನಾದುದು
 ತಂದೆ ದರುಶನದಿಂದಲೆಂದೆರಗಿದನು ಪದತಲದಿ |
 ಬಂದು ಸೇರಲ್ಪನುಜ ಸಹಿತ ಕ
 ಬಂಧಸೂದನ, ಮನಕೆ ಸಂದೆಗ
 ದಂದನಾ ಸುಗ್ರೀವ ಹಿತರೇನಿವರು ತನಗೆಂದು ||೧೭||

ಹನುಮನುಭಯರ ಕಥೆಗಳೊರೆಯುತ್ತ
 ಲನಲ ಸಾಕ್ಷಿಯೊಳವರ ಮೈತ್ರಿಯ
 ಲನಘ ಮಾಡಿಸುತುಭಯರ ಕ್ಷೇಮಗಳನವರವರು |
 ಮನದರಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಮಿಥಿಲಾ
 ತನಯೆ ಹರಣವೊರೆಯೆ ಕೇಳುತ್ತ
 ಕಣುಗಳಲಿ ಜಲಮಿಡಿದ ವಾನರಯೂಥ ಸುಗ್ರೀವ ||೧೮||

ಅನಘ ನಿನ್ನಯ ದುಃಖಮೆನ್ನದು
 ಜನಕಸುತೆ ಸಿಕ್ಕುವಳು ರಾಕ್ಷಸ
 ಹನನ ಕಾರ್ಯದಿ ಗೆಲುವೆ ಸೀತೆಯನೊಂದು ದಿನ ನಾನು |
 ಘನವಿಚಾರದೊಳಿರಲು ನಭದಲಿ
 ವನಿತೆಯೊರ್ವಳು ಚೀರಿ ಸೆರಗಿನ
 ಕೊನೆಯ ಹರಿದಿದ ಹಾಯ್ಕಿದಳು ನೋಡೆಂದು ನೀಡಿದನು ||೧೯||

ರಾಮ ಹಾಹಾ ರಾಮನೆನ್ನುತ
ಕಾಮಿನೀಮಣಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿರೆ
ನಾ ಮನೋವ್ಯಥೆಯಿಂದ ನೋಡಲು ಬಿಸುಟಳಿದನೆನಲು
ರಾಮನಾ ವಸ್ತ್ರವನು ಕೈಗೊಂ
ಡಾ ಮನೋಹರೆಯನ್ನು ನೆನೆಯುತ
ವೈಮರೆಯುತ್ತೆಳ್ಳತ್ತು ಹೃದಯದೊಳಪ್ಪಿದನು ಮರುಗಿ || ೩೦ ||

ಬಿಡು ಮನೋವ್ಯಥೆಯೇಕೆ ಸೀತೆಯ
ಹುಡುಕಿ ತರುವೆನಿದೇಕೆ ಶೋಕವಿ
ದೊಡೆಯ ಕಿಂಕರನಾನು ಸೇವೆಯ ಸಲಿಸಿ ಬಾಳುವೆನು |
ಮೊಡವಿ ಪಾತಾಳ ನಭ ನಾಕದಿ
ಮೊಡವಿ ಮಗಳೆಲ್ಲರಲಿ ವಾನರ
ಪಡೆಗೆ ಕಷ್ಟವೆ ತರುವೆ ನಿವಿಸದಿ ಸೀತೆ ವಾರ್ತೆಯನು || ೩೧ ||

ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ನಗುತ ಮರು ಪ್ರಾ
ತೆಂದು ಹೊಗಳುತ್ತ ಹಿಂದೆ ಶಬರಿ ಕ
ಬಂಧರೆಂದುದನೊರಿದು ತಾನೈತಂದ ಬಗೆವೇಳ್ತು
ತಂದೆ ಕಡುಗಲಿಯಾಗಿ ಭೀತಿಯೊ
ಳಿಂದು ಮಿಗದೊಲು ವನದೊಳಿಹೆಯೇ
ಕೆಂದು ಕೇಳೊಡೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟ ನಿವೇದಿಸಿದ ಪದವಿ || ೩೨ ||

ವಾಲಿಯೆನಗಗ್ರಜನು ರಾಜ್ಯವ
ನಾಳುತಿರೆ ಮಾಯಾವಿ ಮಯಸುತ
ಕಾಳಗಕೆ ವೈಯೊಡ್ಡಿ ಬಂದನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲಿ
ಆಲಿಸುತ ಘರ್ಜನೆಯ ಕೋಪದಿ
ವಾಲಿಯೊಡಿದನವನ ಪಿಡಿಯಲು
ಕಾಲ ತೆಗೆದನು ದುರುಳನಲ್ಲಿಂದಡವಿ ಮಾರ್ಗದಲಿ || ೩೩ ||

ಹಿಂದೆ ನಾನೋಡುತಿರೆ ರಕ್ತಸ
 ನೊಂದು ಗುಹೆಯೊಳ ಹೊಗಲು ವಾಲಿಯು
 ಬಂದು ತಾನೊಳಪೊಕ್ಕು ಕೊಲ್ಲುವೆನಿವನ ನಿವಿಸದಲಿ |
 ಇಂದಿಗಾಂ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನದಲಿ
 ಬಂದು ನೋಡುವೆನಿಲ್ಲದೊಡಳಿದ
 ನೆಂದು ಭಾವಿಸು ಮರಳಿ ಹೋಗುವುದೆನುತಲೊಳ ಹೊಕ್ಕು ||೨೪||

ದ್ವಾರದೊಳಗಾನಿರಲು ಮಾಸವು
 ಮಾರಿದುದು ರುಧಿರಪ್ರವಾಹವು
 ಘೋರತರದಿಂದುಕ್ಕುತಿರೆ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿದೆನು |
 ಮಾರಣಕ ಹೋರಾಟದೊಳಗಸು
 ಜಾರಿದುದು ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಗೆನ್ನುತ
 ಪಾರ ದುಃಖದಿ ನೊಂದೆ ರಘುವರ ವಿಧಿಯ ಬಗೆ ನೆನೆದು ||೨೫||

ಅಳೆಯಲಳವೇಂ ವಾಲಿಭುಜಬಲ
 ಕಳನೊಳಗೆ ಕಾದಾಡಿ ಬದುಕುವ
 ಛಲವೆ ಧೈರ್ಯಮದಾವ ವೀರನಿಗಿಹುದು ಜಗದಲ್ಲಿ |
 ಅಳಿದನಾದೊಡೆ ವಾಲಿ ರಕ್ತಸ
 ಖಳರು ಬಿಡುವರೆಯೆನ್ನ ಕೊರಳನು
 ಕಳಚಿಕೊಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಣರೇ ಹಾಯೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದೆ ||೨೬||

ಆ ಗುಹೆದ್ವಾರವನು ಬಂಧಿಸು
 ತಾ ಗಿರಿಯ ಕಲ್ಲಳಲಿ ಮುಚ್ಚುತ
 ಸಾಗಿದೆನು ಬಹುಪರಿಯ ಚಿಂತಾನಲನ ಬೇಗೆಯಲಿ |
 ಆಗ ಪಂಪಾಪುರದಿ ಸಚಿವರು
 ಬೇಗ ಪಟ್ಟವನಿತ್ತು ಭೂಪತಿ
 ಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆನ್ನ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಖ್ಯರಾಜ್ಯದಲಿ ||೨೭||

ಅತ್ತ ವಾಲಿ ಸಮಸ್ತ ದನುಜರ
ಮೊತ್ತವಳಿಸುತ ಬಂದ ಪುರವರ
ಕಿತ್ತ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಾನಿರೆ ಕಂಡು ರೋಷದಲಿ |
ಸತ್ತುದಾಗಳೆ ಸಹಜ ನಲುಮೆಯು
ಸಿತ್ತ ಕೆರಳಿತು ಕೋಪಮೂಡ
ಲೈತ್ತಲೋ ಬೆನ್ನಿತ್ತು ಸಾರ್ಧದು ಪೂರ್ವವಾತ್ಸಲ್ಯ ||೨೮||

ವೈರಿಯೊಲು ದಂಡಿಸುತ ರಾಜ್ಯ
ದ್ವಾರದಿಂ ಹೊರವಡಿಸಿ ನಿಜಧನ
ದಾರವೈಶ್ವರ್ಯಗಳ ಕೊಂಡನು ವಾಲಿ ರೋಷದಲಿ |
ಜಾರಿದೆನು ಭಯದಿಂದ ಕರುಣೆಯು
ಬಾರದಾ ಕಪಿತಗಿ ಶಾಪದ
ಭಾರದಿಂ ಬರನಿಲ್ಲಿಗಿಂದಾನಿಹೆನು ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ||೨೯||

ಎನುತಲೆರಗಲು ನೊಸಲ ನೆಗಹಿದ
ನನಘೆ ಬಿಡು ಬಿಡು ದುಃಖಮೋಡಿತು
ಹನನವಾದನು ವಾಲಿಯನ್ನೇನೊಂದೆ ಬಾಣದಲಿ |
ವಿನುತ ಹರ ವಿಧಿ ಬೆನ್ನ ಬಿದ್ದರು
ತನಗೆ ಬಂದೀ ವಿಪತಿಯಳಿಯದು
ನೆನೆಯಲಾರನುಪಾಯ ಜಯಸಿರಿಯೊಲಿನಳಿನ್ನೇನು ||೩೦||

ಮರುಗದಿಹರೇ ಸಖನ ದುಃಖಕೆ
ದುರುಳರವರನು ನೋಡಲಾಗದು
ಸರರ ದುಃಖವೆ ಮಿಗಿಲು ತನ್ನಯ ಕಷ್ಟಮೆಳ್ಳನಿತು |
ಪರುವತಕೆ ಸಮ ಮಿತ್ರ ಶೋಕಂ
ಪರಿಹರಿಸ ಮಾರ್ಗವನೆ ಚಿಂತಿಸ
ನರನೆ ನೇಹಿಗ ಸತ್ಯ ಧರ್ಮವಿವೆಂದನು ವಾಮ ||೩೧||

ರೂಢಿಯಿಂದಿದನರಿಯಲಾರದ
ಮೂಢಗೇತಕೆ ಮೈತ್ರಿ ಗೆಳೆಯನ
ಮೂಢಮಾರ್ಗವ ತಿದ್ದಿ ಸತ್ಸಂಧದಲಿ ನಡೆಸುವುದು |
ಹಾಡುವುದು ಸುಗುಣಗಳನವಗುಣ
ಗೂಢದಿಂದೊರೆಯುವುದು ಮಿತ್ರನ
ಗಾಢಮಾರ್ಗವು ಕೇಶಪತಿ ಸಹಜಮಿದು ಸರ್ವರಿಗೆ ||೩೨||

ಕೊಡುವ ತೆಗೆಯುವ ಶಂಕೆದಾರದೆ
ಕಡು ಹಿತವ ಬಗೆಯುವನು ಕಷ್ಟದಿ
ಬಿಡದೆ ನೂರ್ಮಡಿ ಗುಣದಿ ಮೈತ್ರಿಯ ಬೆಳೆಸುವನು ಸುಗುಣ
ನುಡಿಯುತೊಳಿತ ಸಮುಖದಿ ಮು
ತ್ತೊಡನೆ ಬೆನ್ನೊಳು ಕಪಟಮೆಸಗುವ
ಸುಡುಮೊಗದ ನೀಹಿಗರ ತೊರೆವುದೆ ಪರಮ ಹಿತವೆಂದ ||೩೩||

ಪ್ರೀತಿಸುವ ಸಖ ವಿಮಲ ಹೃದಯದೊ
ಳಾತುರದೊಳಿನ್ನೇನ ನೆನೆಯನು
ಪಾತಕವ ಬಗೆಯುತ್ತ ಮರೆಮಾಜುವನು ಕಪಟಸಖ |
ದೂತ ಶರ ನೃಪ ಕೃಪಣ ಮಿತ್ರ
ವ್ರಾತ ಪಾತಕ ನಾರಿ ದುರ್ಮತಿ
ಜಾತಿಯಾದೊಡೆ ಶೂಲಸಮ ತೊರೆಯುವುದೆ ಹಿತವೆಂದ ||೩೪||

ಆಲಿಸಾದೊಡೆ ರಾಮ ಬಲಯುತ
ವಾಲಿ ಶರವೊಂದರಲಿ ಕೆಡಹುವ
ತಾಲ ವೃಕ್ಷವನೊಂದ ಮತ್ತೀ ದನುಜ ದುಂದುಭಿಯ |
ಲೀಲೆಯಿಂದೊಡನೆ ಬಿಸುಟನು
ವಾಲಿ ಬಲವಿಂತೆಂದು ನುಡಿವೊಡೆ
ಸಾಲದೆನ್ನಯ ಮಾತು ಕೊಲ್ಲುವ ಬಗೆಯ ನೀನರಿಯ ||೩೫||

ಉಂಗುಟದೊಳೆತ್ತಿದನು ದುಂದುಭಿ
ಯಂಗ ಬೀಸಾಡಿದನು ನಭದಲಿ
ಭಂಗವಡೆಯುತ ಹತ್ತುಯೋಜನ ಹಾರಿದುದು ಮೇಲೆ |
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಬಾಣವೇರಿಸು
ತಂಗವಣಿಯಿಂ ಸಪ್ತತಾಲವ
ಭಂಗವಡಿಸಿದ ಚಣದೊಳಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ಕಪಿಪತಿಗೆ ||೩೬||

ವಾಲಿಗಿಂದೇ ನುರಣವಡವಿಯ
ಬಾಳು ಮುಗಿದುದು ಹಲದಿನದ ಹಗೆ
ಕೋಳುವೋದುದು ಸತಿಯ ದುಗುಡದ ಬೇಗೆಯಾರಿದುದು |
ತಾಳ ವೃಕ್ಷಗಳೇಳನೊಂದೇ .
ಕೋಲಮೊನೆಯಲಿ ಮುರಿದ ರಘುಪತಿ
ಯಾಳುತನಮಾಗುಂಟು ವಾಲಿಯ ಜೀವಮಾರಿದುದು ||೩೭||

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ವಂದಿಸುವ ದೇಹವ
ಕೆಡೆಯುತೆಡಬಿಡದೀಕ್ಷಿಸುತ ವೃಡ
ನೊಡೆಯ ಸುಸ್ಥಿರಮಾಯ್ತು ಮನವೆನಗಿಂದು ಶಾಂತಿಯಲಿ |
ಬಿಡುತಲಭಿಮಾನ ಸುಖ ಸರ್ವವ
ನಡಿಯೊಳರ್ಪಿಸುತೆನ್ನ ದೇಹವ
ನಿಡುಗೆಡೆದು ಪದಯು ಗದಿ ಸೇವೆಯಗೈವೆ ಕರುಣಿಪುದು ||೩೮||

ಅಣ್ಣನಹಿತವೆ ತನಗೆ ಹಿತಮಾ
ಯ್ತೆನ್ನ ದೇವರ ಕಂಡೆ ಮೈತ್ರಿಯೊ
ಳುನ್ನತನು ತಾನಾದೆ ಮಾಯಾರಾಧನೆಯು ತರವೆ |
ಬನ್ನ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಮಿಶ್ರಣ
ತನ್ನ ತಾನರಿವನಿತು ಬುದ್ಧಿಯ
ಕಣ್ಣು ಕೆಡುವುದು ದೈವ ದೂರವಿದಹಿತ ಮಾನವಗೆ ||೩೯||

ಕೊರಳ ಕೊಯ್ತೊಲು ಕನಸುಗಾಣುತ
 ಲರಿಯುತೆಳ್ಳ ರವಡೆದು ಚಿಂತಿಸಿ
 ಮರುಗುವುದು ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೋಹದೊಂದೆಸಕ |
 ಪರಮ ಘನ ಸ್ಥಾನ ನಿನ್ನಯ
 ಚರಣ ಭಕ್ತಿಯ ನೀಡು ಲೋಕೋ
 ದರನೆ ಹರಿ ಸಲಹೆಂದು ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ಬೇಡಿದನು ||೪೦||

ಸತ್ಯ ನೀನೆಂದಮಲ ವಚನಗ
 ಳುತ್ತಮವು ಮೇಣಾನುಮೊರೆದಾ
 ಸತ್ಯ ನಿತ್ಯವು ಭಕ್ತಿಯೇ ಪರಮಾರ್ಥ ಕೇಳೆನುತ |
 ಸತ್ಯ ಕಾಮನು ನಡೆದ ಕಪಿಯೊಡ
 ನತ್ತ ಕೋದಂಡನನು ಜೀವಡಿ
 ಯುತ್ತ ಕರೆ ವಾಲಿಯನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಸುಗ್ರೀವ ||೪೧||

ಕರೆಯಲಾ ವಾಲಿಯನು ಕಪಿಪತಿ
 ಯುರುಬಿ ಘರ್ಜಿಸೆ ಕೇಳ್ತು ದನಿಯನು
 ಉರುವ ಕೋಪದಿ ವಾಲಿವೊರಡಲು ತಾರೆ ತಡೆಯುತಲಿ |
 ಸರಿಯದರು ಧರಕೆಂದು ಗಿರಿಯಲಿ
 ಕಿರಿಯ ತಮ್ಮನು ವೀರರಿವರ
 ಕರದ ಬಲದಿಂದಿಬ್ಬಿ ಕರೆವನು ನಿನ್ನಸುವನುಗಯೆ ||೪೨||

ಧುರ ಭಯಂಕರರವರು ಕೋಸಲ
 ನರಪ ತನುಜರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ವರರು ಹೃದಯದೊಳವರ ಜಾನಿಸಿ ಮೋಹ ಮರೆಯೆನಲು |
 ತರುಣಿ ಭಯಮಿಂತೀಕೆ ರಾಘವ
 ನಿರುತ ಸಮದರ್ಶಿನಿ ನಿರಾಮಯ
 ಧುರದಿ ಕೊಂದೊಡೆ ನೀಗಿ ಭವಮಂ ಮುಕ್ತಿಗೇರುವೆನು ||೪೩||

ಅತ್ತ ನಡೆಯುತ ದೂರದಲಿ ಕರೆ
ಯುತ್ತು ನಿಂದಿರಲನುಜ ಕಂಡನು
ಮತ್ತು ಗಜದೊಲು ಧಾವಿಸಿದ ಕಡುರೋಷದಿಂ ವಾಲಿ !
ಮತ್ತೆ ಖಾಡಾಖಾಡಿಯಲಿ ಕಲೆ
ಯುತ್ತು ಕೈಗಳಚುತ್ತು ತಮ್ಮನ
ಸಿತ್ತವಿಳಿಸುತ ನೆತ್ತಿಯಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ಮರಗಿದನು ||೪೪||

ನೊಂದು ತಡೆಯದೆ ಯುದ್ಧ ಮರೆಯುತ
ಲಂದು ಕಾಲ್ದಿಗದತ್ತಲೋಡಿದ
ಬಂದು ಸೋದರನಿಂದಲೊಮ್ಮೆಗೆ ಬದುಕಿದೆನು ತಾನು !
ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಗಿ ರಘುವರ
ನೊಂದ ವೈಯನು ಸವರೆ ನೀಗಿದ
ನಂದು ದೇಹಾಯಾಸ ಶಕ್ತಿಯ ಪಡೆದ ಮುನ್ನಿನೊಲು ||೪೫||

ಎಲೆಲೆ ಕಪಿಪತಿ ನೀನು ವಾಲಿಯು
ಕಲೆತಿರಲು ಕುರುಪಾಗಲೊಲ್ಲದು
ತಿಳಿಸದಿರೆ ನೀ ಯಮಳರೆಂಬುದನೆಮಗೆ ಪೂರ್ವದಲಿ |
ಹೊಳೆಯಲಿದೆಕೋ ಪುಷ್ಪಹಾರವು
ತಿಳಿವೆ ನೀನಾರೆಂದು ವಾಲಿಯು
ಕೊಳುಗುಳಕೆ ಕರೆ ಕೊಲುವೆನೀಗಳೆ ಹಗೆಯ ತೋರೆಂದ ||೪೬||

ಕರೆದು ವಾಲಿಯು ಮತ್ತೆ ಕಲಿತನು
ಹರಿಯ ಕರಬಲ ಕೆಚ್ಚಿನಿಂದಲಿ
ಮರದ ಮರೆಯೊಳು ನಿಂದು ನೋಡುತಲಿದರ್ಥನಾ ರಾಮ |
ಗರುವದಲಿ ಕಾದಿದರು ಭಲದಿಂ
ಪರಚುತೊದೆಯುತ ಗುದ್ದುತಿರಲಾ
ಹಿರಿಯನಾಘಾತದಲಿ ನೋಯುವ ನೆನೆದು ರಾಘವನ ||೪೭||

ಹೊಡೆಯನೇತಕೆ ರಾಮನೆಂದಡಿ
 ಗಡಿಗೆ ನೋಡುತಲಿರಲು ಕಾರ್ತಿಕ
 ವಿಡಿದು ಸೆಳೆದಾಕರ್ಣಬಾಣನು ವಾಲಿಯೆದೆಗೆಸುತ |
 ಕೆಡೆಹಿದನು ನಿವಿಸದಲಿ ಹೊರಳುತ
 ಪುಡಿಯೊಳುರುಳಿದ ವೀರ, ಶರಮಿದ
 ಹೊಡೆದನಾವನೊಯೆಂದು ಕಂಡನು ರಾಮಚಂದ್ರನುನ ||೪೮||

ಶ್ಯಾಮಗಾತ್ರನು ಸರಸಿಜಾನನ
 ರಾಮ ಕೋದಂಡವನು ಪಿಡಿದಭಿ
 ರಾಮ ನಿಂದಿರೆ ಚರಣ ಕಮಲದಿ ಚಿತ್ತವಿರಿಸುತ್ತ |
 ಭೂಮಿಯೊಳು ಹೊರಳಿದನು ಪಾಪ ವಿ
 ರಾಮವಾಯ್ತೆಂದನನ ನೋಡುತ
 ಲಾ ಮಹಾ ಕಪಿವೀರ ಪೇಳ್ವನು ರಘುವರನ ನೋಡಿ ||೪೯||

ಧರ್ಮಕಾಯವತಾರ ರಘುಪತಿ
 ಮರೆಯೊಳಿದು ವ್ಯಾಧನಂದದೊ
 ಳಿದೆ ಶರದಿಂದಾವ ಕಾರಣ ಹಗೆಯ ಸಾಧಿಸಿದೆ |
 ಕಿರಿಯನೊಳು ಕೆಳೆ ಹಿರಿಯನೊಳು ಹಗೆ
 ತಿರೆಯ ಪಾಲಕ ನಿನಗೆ ಭೇದವೆ
 ಧರ್ಮಗಲ್ಲಿಯ ನೀತಿ ತೋರಿದೆ ದೇವ ಹೇಳೆಂದ ||೫೦||

ಅನುಜವಧು ಸುತನರಸಿ ಮಿತ್ರನ
 ವನಿತೆ ಭಗಿನೀ ಕನ್ನೆಯರು ಸಮ
 ನೆನೆವರೇ ಸುಖಮಿವರ ಭೋಗಿಸೆ ತರವೆ ಧರ್ಮದಲಿ |
 ಅನುಜಸತಿಯಪಹರಿಸಿ ಸತ್ವವ
 ಗನಲಗಾಹುತಿಯಿತ್ತೆ ಮರಣವೆ
 ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ತಮ್ಮನ ಕೊಲ್ಲಲೆಳಸಿದಗೆ ||೫೧||

ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನೊಳು ತರ್ಕವೇ ತನ
ನಾನು ಜಪಮಾಯ್ತೆನೆಗೆ ಪಾಪ ಬಿ
ರಾನುವಲ್ಲವೆ ನೀನೆ ದರ್ಶವೀಯಲಂತಿಮದಿ |
ರಾನು ಕೋಮಲವಾಣಿಯಿಂದಾ
ಭೀಮ ಬಲನಂ ತಲೆಯ ಸವರುತ
ನೀ ಮಹಾ ನಿಶ್ಚಲದ ಪದವಿಯ ಪಡೆದೆ.ತಿಳಿಯೆಂದ ||೫೭||

ಜನುನು ಜನುಮದಿ ಯತ್ನ ಮಾಳ್ವರು
ಮುನಿಜನರು ತನ್ಮೃತ್ಯುಕಾಲದಿ
ನೆನೆಯೆ ನಾನುವ ನಾನು ಬಲದಲಿ ಶಿವನು ಕಾಶಿಯಲಿ |
ಜನಕೆ ಮೋಕ್ಷವನೀವ ಸಮಯದೊ
ಳನಘ ತಾನೇ ಬಂದು ತೋರಿದ
ನೆನೆಗೆ ಮಂಗಳರೂಪ ಕರುಣದಿ ದೋಷಪರಿಹರಿಸಿ ||೫೮||

ಎನ್ನ ಕಣ್ಮುಂದಿರುವ ದೇವನ
ನುನ್ನುತದ ವೇದಗಳು ಹೊಗಳು
ಎನ್ನ ಮುನಿಜನಯೋಗಿ ಸಿದ್ಧರು ಜಯಿಸುತಂದ್ರಿಯನ |
ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನಿರಿಸಿ ಹೃದಯದಿ
ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಹಾಡಿ ನಲಿವರು
ರನ್ನ ಸುರತರುವಿರಲು ಶಾಲ್ಮಲಿಯೇಕೆ ತನುವೇಕೆ ||೫೯||

ಹರಿಯೆ ಕರುಣದಿ ನೋಡು ಭಕ್ತನ
ಕರೆಗೆ ಬಂದಿರೆ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಯ
ಚರಣ ಭಕ್ತಿಯ ನೀಡು ಕುಮತಿಯ ಸಲಹು ನೀನೊಲಿದು |
ತರಳನಂಗದನೆನೆಗೆ ಸಮಬಲ
ಕಿರುವರೆಯನಾತನನು ನಿನ್ನಯ
ಚರಣದಾಸನ ಮಾಡಿಕೋ ಕೈವಿಡಿದು ಸಲಹೆಂದ ||೬೦||

ಸಲಿಸುತೀ ಕಡೆನುಡಿಯ ರಘುಪತಿ
 ಸಲಹೆನುತ ನೆನೆಯುತ್ತ ರಾಘವ
 ನೊಲವಿನಭಯನ ಪಡೆಯುತಸು ನೀಗಿದನು ಕಪಿಯೂಧ |
 ಸಲಗ ಮಾಲೆಯು ಬೀಳ್ವುದರಿವುದೆ
 ಸುಲಭದಿಂದ ಕ್ಲೇಶಮಿಲ್ಲದೆ
 ತಳೆದ ಮುಕ್ತಿಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದಲಿ ||೫೬||

ವಿಶ್ರಾಮ ೨

ಸೂ|| ತಳೆದ ಕಪಿಪತಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವ
 ಕಳೆದು ವರ್ಷಾಕಾಲ ರಘುವರ
 ಕಳುಹಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಯನು ವಾನರಪತಿಯ ಕರೆಯಿಸಿದ ||

ವಾಲಿಯಗಲಿದ ವಾರ್ತೆ ಹರಹಿತು
 ಕೇಳಿ ಪುರವಾಸಿಗಳು ನೊಂದರು
 ತಾಳಿ ದುಃಖನ ತಾರೆ ಬಿಚ್ಚಿದ ಕೇಶರಾಶಿಯಲಿ |
 ವಾಲಿಯಂ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಮರೆತು ಮ
 ರಾಳಗಮನೆಯು ಮುಖವನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ನಾಲಿಗೆಯ ಹೊರಚಾಚುತ್ತತ್ತು ಬಡಿಯುತ್ತಿದೆಯನ್ನು ||೧||

ಎಲೆ ರಮಣನೊಳ್ಳುಡಿಯ ಕೇಳದೆ
 ಸುಳಿಗೆ ಸಿಲ್ವಿದೆ ಕಾಲವಶದಿಂ
 ತಿಳುಹದಂಗೆದಗೀಗ ಸುರಪುರ ಪಯಣಕೆಯ್ದವರೆ |
 ಅಳುತ್ತಿರುವ ತಾರೆಯನು ಸಂತಪಿ
 ಸಲಘುಮತಿ ಸುಜ್ಞಾನವೊರೆಯುತ
 ಲಳಿಸಿ ಮಾಯೆಯನೊರೆದ ರಾಘವ ತತ್ತಮಾರ್ಗಗಳ ||೨||

ಜಲ ಸಮೀರ ಕ್ಷಿತಿ ಖ ಪಾನಕ
ಮಿಲನದಿಂದಾಯ್ತು ಶರೀರವು
ಮಲಗಿಹುದು ಕಣ್ಣಿಂದ ನಿತ್ಯನು ನೀನು ಸಾಯುವನೆ |
ಅಳುವುದಾರ ನಿಮಿತ್ತ ಪೇಳಿಸೆ
ಲಲನೆ ಸುಜ್ಞತೆಯಿಂದಲಿರಗುತ
ಜಲಜನಾಭನ ಭಕ್ತಿಯಂ ಬೇಡಿದಳು ವಿನಯದಲಿ ||೩||

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳಾ ದೇವ ಹಾಹೆಯ
ತೆರದಿ ಕುಣಿಸುವ ಜಗನ ನಡೆಸುವ
ನೊರೆದ ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಮಾಡಲ್ವೆ |
ಹರಿಯನುಜ್ಞೆಯೊಳಂದು ಕಣ್ಣೀ
ಗರ್ವಿಯುತಣ್ಣನ ತನುವ ಚಿತೆಯೊಳ
ಗಿರಿಸಿ ಕರ್ಮವ ಮುಗಿಸಿ ಹಿರಿಯನ ನೆನವುತಿರುತ್ತಿದರ್ ||೪||

ತೆರಳು ಪಂಪಾಪುರಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಭರದಿ ನೀ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವ
ಕರಡಿ ಕಪಿವರಸುತ್ತು ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ಪಹಿಲದಲಿ |
ವಿರಚಿಸೈ ಹೋಗಿನಲು ಕರೆಯಿಸಿ
ಪುರಜನರ ವಿಪ್ರರನು ವಾನರ
ವರಗೆ ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಮೆರೆಯಿಸಿದ ||೫||

ಭರದಿ ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕನ
ತರಳನಂಗದವರಗೆ ಮಾಡಿದ
ಹರಿಗೆ ಸಮಹಿತರಾರು ಸೋದರ ಬಂಧು ವರ್ಗದಲಿ |
ಪೊರೆನ ತಾಯ್ತಂದೆಯರು ಗುರುಪಿತ್ರು
ವರರು ನೋಳ್ವರೆ ದೇವ ಕರುಣದಿ
ಬೆರೆದು ಭಕ್ತರ ಕರೆಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪಲಹುವನು ||೬||

ಒಲಿವರಲ್ಲವೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧಿಸೆ
 ಸುಳಿವರೇ ಜನ ಮತ್ತೆ ದೇವನ
 ನಳಿನ ಪದವ ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸುಗ ಬಳಸುವರು ಜನರು |
 ಅಲೆಯುತಿರ್ದನು ವಾಲಿ ಭಯದಿಂ
 ಹಳುವದಲಿ ಸುಗ್ರೀವ ಕರುಣದೊ
 ಕೊಲಿದು ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು ಸಲಹಿದ ಬಂದು ರಾಘವನು ||೭||

ನೊಂದೊಡೇನಚ್ಚರಿಯೆ ಭಜಿಸದ
 ಮಂದಿ ರಾಮನ ಮಹಿಮೆಯರಿಯದೆ
 ನಿಂದಕರು ಬಿಳದಿಹರೆ ಕಷ್ಟದಿ ಗಿರಿಜೆ ಹೇಳನುತ |
 ಅಂದು ಕಪಿಯಂ ಕರೆದು ಧರ್ಮವ
 ನಂದದಲಿ ವಿವರಿಸಿದ ಜನುಮದ
 ಬಂಧನದ ಮುಕ್ತಿಗಳನೊರೆದನು ರಾಜನೀತಿಯನು ||೮||

ಹೊಳೆವ ವಿಮಲ ಸ್ಫಟಿಕ ಶಿಲೆಯಲಿ
 ಕುಳಿತು ಮಾತಾಡುತಿರೆ ಕೇಳ
 ಲ್ಕೊಲವಿನಿಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಪಟ್ಟದ ರೂಪದಿಂ ಸುರರು |
 ನಲಿಯುತಿರೆ ಸಿದ್ಧ ಜನ ರಾಮನ
 ನಳಿನಪದ ಸೇವೆಯಲಿ ನಿಂದರು
 ತಿಳಿಯೆ ಸುಜ್ಞಾನಗಳ ವಿವರವ ರಾಜನೀತಿಗಳ ||೯||

ಅನುಜಗೊರೆವನು ಭಕ್ತಿ ವಿರತಿಯ
 ನನಘ ಧರ್ಮಪುರಾಣ ಸಂಗತಿ
 ಯನುನಯದೊಳಿಂತಿರಲು ಬಂದುದು ಮುಂದೆ ಮಳೆಗಾಲ |
 ಮಿನುಗಿ ಕೋಲ್ಮಿಂಚುಗಳು ಖಡಖಡ
 ದನಿಯ ಸಿಡಿಲೊರೆಯುತಿರೆ ಗಳಗಳ
 ಜನುಗಿ ಮಳೆಗರೆಯುತ್ತ ವರ್ಷಾಕಾಲ ರಭಸದಲಿ ||೧೦||

ಗುಡುಗುಗಳ ತಾಳಕ್ಕೆ ನವಿಲುಗ
 ಳಡಿಯಿಡುತ ನರ್ತಿಸಲು ಮೇಘದ
 ಗಡಣಮಂ ನೋಡುತಲಿ ನಲಿವುವು ಸಂತಸವ ತಾಳಿ |
 ಸಡಗರದಿ ಹರಿಭಕ್ತ ದರ್ಶನ
 ಕೊಡೆ ಗೃಹಸ್ಥನು ನಲಿವ ತೆರದೊಳು
 ಪಡೆದು ಹರ್ಷವ ಕುಣಿವ ಶಿಖಿಗಳ ವತ್ಸ ನೋಡೆಂದ ||೧೧೦||

ನಡೆಯುತಿವೆ ಮೇಘಗಳು ಸಿಡಿಸಿಡಿ
 ಸಿಡಿಲು ಘರ್ಜಿಸಿ ವಿರಹವೇದನೆ
 ನೊಡೆಯುತಿದೆ ಹೃದಯವನು ಸೀತಾರಮಣಿಯನು ತೋರಿ |
 ನಡೆಯುತಡಗುತ ಬಹಳು ದಾಮಿನಿ
 ಕೆಡಹಿ ಲೋಕವ ಭಯದಿ ದುರ್ಮತಿ
 ಪಡುವನೇ ಭಯಮದರ ತೆರದಿಂ ಮಿಂಚುಹೊಳೆವುತಿದೆ ||೧೧೧||

ಸರಿಸರಿದು ಕಾಮೋಡ ಮಳೆಯನು
 ಸುರಿಯುವುದು ಭೂಮಿಯಲಿ ಕೋವಿದ
 ಪರಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯದಲಿ ನಮ್ರತೆವಡೆವ ರೀತಿಯಲಿ |
 ಗಿರಿ ಶರಾಘಾತವನು ತಡೆಯುತ
 ದುರುಳ ನುಡಿಗಳ ಸಾಧು ಸಹಿಸುವ
 ತೆರದಿ ಬಗೆಯದನುಚಿತ ನಿಂದಿಹವರರೆ ವಿನಯದಲಿ ||೧೧೨||

ಧನಮದದ ಧನಿಕನೊಲು ಕಿರುನದಿ
 ಘನತರದೊಳುಕ್ಕುತಲಿ ಹರಿವುದು
 ಘನತೆಯನು ನೀಗುವುದು ನಿವಿಸದಿ ಪೆರ್ಮೆಯನ್ನಳಿದು |
 ವನ ಸರೋವರ ಹೊಗಲು ಘರ್ಜನೆ
 ಘನತೆಯಳಿವುದು ಸಾಧು ಸದ್ಗುಣ
 ವಿನಯಶೀಲ ವಿಚಾರ ಸುಜ್ಞಾನದಲಿ ನಲಿವಂತೆ ||೧೧೩||

ಹರಿದು ನದಿನದ ಸೇರಿ ವಾರಿಧಿ
 ಗರುವ ಮರೆವೊಲು ಮುಕ್ತ ಪುರುಷರು
 ಹರಿಯ ಸಾಯುಜ್ಯದಲಿ ಸೇರುತಲಚಲರೆನಿಸುವರು |
 ಧರಿಯ ಮುಚ್ಚಲು ಹೆಸರು ಹುಲ್ಲುಗ
 ಳರಿಯಲಪ್ಪುದೆ ಹಾದಿಯದರೊಲು
 ದುರುಳವಾದದಿ ಲುಪ್ತಮಪ್ಪುದು ವಿದಿತ ಸದ್ಗುಂಧ ||೧೫||

ಕೇಳುತಿದೆ ಕಪ್ಪೆಗಳ ದನಿ ವೇ
 ದಾಳಿ ಮಂತ್ರವನೊರೆನ ವಟುವೊಲು
 ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ವಿವೇಕ ಸಾಧಕ ಪಡೆವವೊಲು ತಳಿರು |
 ಸೀಳಿ ವೃಕ್ಷವ ಬರುತಿಹುದು ಮತ್ತಾ
 ತಾಳೆ ಮೇಣಕರ್ಪದೊಳಗೆಲೆಗಳು
 ಬಾಳಲಾರದ ತೆರದಿ ನಡೆಯದು ದುಷ್ಟರುದ್ಯಮವು ||೧೬||

ದೊರೆವುದೇ ಪುಡಿ ತೊಡೆದು ಹೋಗಿರೆ
 ಧರುಮ ಕಾಲೆತ್ತುವುದು ಕೋಪದ
 ನೆರೆಗೆ ಸಿಲ್ಕುತ ಮತ್ತೆ ಸಸಿಪಂಪದವು ಪೆರ್ಚುವೊಲು |
 ಧರೆಯೊಳುಪಕಾರಿಗಳು ಮೆರೆವರು
 ದುರುಳ ಪಾಷಂಡಿಗಳು ನಲಿವರು
 ಭರದಿ ಮಿಂಚುಂಬುಳುವು ನಿಶಿಯಲಿ ಹೊಳೆನ ಪರಿಯಂತಿ ||೧೭||

ಹೊಲದ ಕೋಟರವಧಿಕ ಮಳೆಯಲಿ
 ಕಳೆದು ಹೆಸರಡಗುವೊಲು ನಾರೀ
 ವಲಯ ಕೆಡುವುದು ಪಡೆಯುತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜಗದಲ್ಲಿ |
 ಹೊಲದ ಕಳೆಗಳನರಿತು ಕಾಲವ
 ಕಿಳುವ ರೈತನ ತೆರದಿ ಬುಧಜನ
 ಹಳೆವು ಮಾನಮದಾದಿ ತೊರೆವನು ಸುಜ್ಞತೆಯ ಬಲದಿ ||೧೮||

ನೋಡೆಸಿಗದು ಚಕೋರಮದರೊಲು
ಬಾಡದೇ ಸದ್ಧರ್ಮ ಕಲಿಯೊಳು
ಮೂಡದೈ ಮರುಭೂಮಿಯೊಳು ತೃಣಮದರ ತೆರನಂ
ಕಾಡದಾಸೆಯು ಸಾಧು ಹೃದಯವ
ಕಾಡು ಮೆರೆವುದು ಜಂತು ಸಂಕುಲ
ಗೂಡಿ ಸೂನ್ಯವ ರಾಜ್ಯ ಸತ್ತಜೆಯಿಂದ ಪೆಚುಮೊಲು

ಮಳೆಯ್ಯದೆಸೆಯಿಂ ಪಾಂಥದಣಿಯುತ
ನಿಲುವಮೊಲು ದಣಿದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು
ತಿಳಿನಡೆದು ನೈರಾಗ್ಯ ವರ್ಷದಿ ಶಾಂತಮಾಗುವುವು |
ಬೆಳಕಳಿಸೆ ಮೋಡದಲಿ ರವಿಯಿಂ
ಬೆಳಕು ಮೂಡುವ ತೆರದೊಳಿವುದು
ತಿಳಿವು ಮತ್ತಾ ಸುಜನ ಸಂಗದಿ ಮೆರೆಯೆ ಸುಜ್ಞಾನ ||೨೦||

ಮಾರುತಾಘಾತದಲಿ ನೀರದ
ಹಾರಿ ಹೆರಿದೋಡುವೊಲು ಕುಲದಲಿ
ಸಾರುವುದು ಧನಧರ್ಮ ನೀತಿಯು ದುಷ್ಟ ಮಗನಿಂದ |
ಆರೆ ವರ್ಷಾಕಾಲ ಶರದೃತು
ವೇರೆ ವಿಕಸಿತ ಪುಷ್ಪಚಯದಿಂ
ಭೂರಿ ಶೋಭೆಯ ಸೂಸುತಿರುವುದ ನೋಡು ಸೌಮಿತ್ರಿ ||೨೧||

ಉದಯಮಾದುದಗಸ್ತ್ಯ ನೀರೋಣ
ಗಿದುದು ಮಾರ್ಗದಿ ಲೋಭಿ ಸಂತಸ
ಹುದುಗಿದೊಲು ಜಲವಾರಿ ನಿರ್ಮಲಮಾಯ್ತು ನೆಲವೆಲ್ಲ |
ನದಿ ಸರೋವರಮಿಹವು ವಿಮಲ ಜ
ಲದಲಿ ತುಂಬುತ ಸಾಧುಸಂತರ
ಹೃದಯ ಮದಮೋಹಗಳ ತೊರೆವಂತೆಸದು ಶೋಭಿಪವು ||೨೨||

ಸರಸಿ ನದಿಜಲ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ
 ಕರಗುವೊಲಹಂಕಾರ ಬಿಡುವರು
 ಪರಮ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತೀ ಶರದಮಿತು ಶೋಭೆ |
 ಮೆರೆವವೊಲು ಸುಕೃತಂಗಳಿಸೆವುದು
 ಧರೆಯು ಮೆರೆವುದು ವತ್ಸ ನೋಡೀ
 ಶರದ ಕಾಲದ ಸೊಬಗು ದೆಸೆದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿಹುದು ||೨೩||

ಧೂಳು ಕೆಸರಿಲ್ಲದಿರೆ ಭೂಮಿ ವಿ
 ಶಾಲ ನಿರ್ಮಲಮಪ್ಪವೊಲು ಭೂ
 ಪಾಲ ಮತಿಯುತನಾಗೆ ಕೀರ್ತಿ ವಿಶಾಲನಾಗುವನು |
 ಸೊಲದೇ ಝಷ ನೀರು ಬತ್ತಲು
 ಬಾಳಿನಲಿ ಬಹುಸುತರ ಮೂರ್ಖರ
 ಸಾಲಿನಲಿ ನೋಯುವ ಕುಟುಂಬಿಯು ಪರಮದುಃಖದಲಿ||೨೪||

ಮೋಡವಿಲ್ಲದ ಗಗನ ನಿರ್ಮಲ
 ಬೀಡಿನಂತಿಹ ತೆರದಿ ಭಕ್ತರು
 ದೊಡ್ಡತಾಶಾದಿಗಳ ಕೀರ್ತಿಯ ಮೆರೆವರೀ ತೆರದಿ |
 ನೋಡಲಪರೂಪದಲಿ ಮಳೆ ಬಂ
 ದೋಡುವಂತೀ ತಿರೆಯ ಜನರೊಳು
 ಮೂಡುವನು ಸದ್ಭಕ್ತನೊರ್ವನೆ ವಿಮಲ ಮಾನಸನು ||೨೫||

ಪುರವ ಬಿಡುತಲಿ ವಣಿಕ ತಾಪಸ
 ನರಪ ಮೇಣು ಭಿಕಾರಿ ಹರುಷದಿ
 ಪೊರಮಡುವವೊಲು ರಾಮಭಕ್ತರು ಪರಮ ಸಂತಸದಿ |
 ಅರಿಯಲಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ನಡೆವರು
 ತೊರೆಯುತ ಶ್ರಮಗಳನು ಪರಸುಖ
 ಸರದಿ ಮಜ್ಜನ ಮಾಪ್ಪರೀ ಭೂಮಿಯಲಿ ನಲಿದೊಲಿದು ||೨೬||

ಹರುಷವಡೆವುದು ಮತ್ಸ್ಯ ತಾನಿರೆ
ಶರದ ಮಧ್ಯದೊಳದರ ಪರಿಯಲಿ
ಹರಿಯು ಶರಣರು ಬಾಧೆ ವಡೆಯರು ಆನ ಬಗೆಯಿಂದ |
ಸರಸಿಜಾಕರ ಕಮಲ ವೃಂದದಿ
ಮೆರೆವವೊಲು ಹರಿಯಿರುವ ತೋರುವ
ಪರಮ ನಿರ್ಗುಣ ಬೊಮ್ಮ ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಲಿ ||೨೭||

ಮೊರೆದು ಷಟ್ಪದ ವೃಂದ ಖಗಗಣ
ಮೆರೆದು ರಾತ್ರಿಯು ಬರಲು ಕೊರಗುತ
ಲಿರೆ ಚಕೋರಿಯು ಪರರ ಸಂಪದದಿಂದ ಕರುಬವೊಲು ||
ಸೊರಗಿ ಬಾಯಾರುತ್ತೆ ಚಾದಗೆ
ತೆರದ ಬಾಯಲಿ ನನೆಯುವೊಲು ಬಲು
ನರಳುವರು ಶಿವ ವಿಮುಖ ಮನುಜರು ಸುಖವನರಿಯದೆಂಬೆ||೨೮||

ಶರದ ಬೇಗೆಯ ತೊಡೆವ ನಿಶಿತಶಿ
ಹರಿಯು ಭಕ್ತರ ದರ್ಶನದಿ ನಿಜ
ದುರಿತ ಹರಿವುದು ರೂಢಿ ಲೋಕದ ಧರ್ಮ ಹರಿಭಜನೆ |
ನಿರುಕಿಸುತಲಿ ಚಕೋರ ಚಂದ್ರನ
ಹರುಷಗೊಂಬುದು ಸಾಧು ಮುನಿಜನ
ಚರಣ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಂತೋಷವನು ಪೊಂದುವರು ||೨೯||

ವಿಷ ಮಶಕಗಣ ಶರದ ಶೀತಕೆ
ಮಸಗುವೊಲು ಭೂಸುರರ ನಿಂದಿಸಿ
ನಶಿಸಿಕೊಂಬರು ಕುಲವ ದುರ್ಜನ ವೃಂದ ನಿಜ ಗುಣದಿ |
ನಶಿಸುವುವು ವಿಷಜೀವಿ ಸಂಕುಲ
ವುಸುರು ದೊರೆಯುತ ಶರದೊಳದರೊಲು
ನಶಿಸುವುವು ಸಂದೇಹ ಸದ್ಗುರು ಮಿಲನದಿಂದೆಮಗೆ ||೩೦||

ಸರಿಯೆ ವರ್ಷಾಕಾಲ ನಿರ್ಮಲ
 ಶರದ ಋತು ಬರವಾಯ್ತು ಕಾಣೆನು
 ಧರಣಿಜೆಯ ತಾವನ್ನು ಕುಶಲವನರಿಯೆ ನಾನಿನ್ನು |
 ಅರಿದಿನಾದೊಡನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ
 ಸರಿದು ಮೃತ್ಯುವ ನಿಮಿಷದಲಿ ತುಂ
 ಡರಿಸಿ ಸೀತೆಯ ತರುವೆನೀ ಕೋದಂಡಕಿರಾರು ||೩೧||

ಜೀವದಿಂದಿರೆ ಸೀತೆ ಕರೆತಹೆ
 ನಾವ ಬಗೆಯಿಂದಾದೊಡಂ ಸು
 ಗ್ರೀವ ಪುರ ಸತಿ ರಾಜ್ಯಕೋಶವ ಪಡೆದು ಮರೆತಿಹನು |
 ಈ ವಿಶಿಖ ವಾಲಿಯನು ಕೊಂದಂ
 ತಾ ವಿಕಳನಂ ಕೊಲದೆ ಬಿಡುವುದೆ
 ಜೀವದೊರೆನನು ಬಿದ್ದು ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ ಕಸಿಯೆಂದ ||೩೨||

ಅವನ ಕೃಪೆಯಿಂ ಮೋಹ ಮದ ನಶಿ
 ಸುವುವು ಮತ್ತವಗೆಲ್ಲಿ ಕೋಪವು
 ಬುವಿಗೆ ತೋರುವನಿಂತು ಲೀಲೆಯನೆಂದ ಶಂಕರನು |
 ರವಿಕುಲಜನೀ ಕೃತಿಯ ಸುಜ್ಞರ
 ರವರು ಚರಣಪ್ರೀತಿಸಡೆಯುತ
 ಲವನ ಕೋಪವನರಿತು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಧನುವ ಕೈಗೊಂಡ ||೩೩||

ಮನಕೆ ಶಾಂತಿಯನೊರೆದು ರಘುವರ
 ನನುಜ ಕೋಪವ ನಟಿಸಿ ಕರೆತಾ
 ಘನಗುಣನು ಸುಗ್ರೀವ ಹಿಂಸಿಪುದೆಮಗೆ ತರವಲ್ಲ |
 ಎನುತಲಿತ್ತಲು ಕಳುಹಲತ್ತಲು
 ಹನುಮ ಭಯದಿಂದೆಚ್ಚರಿಸಿದನು
 ಸನಿಹಕೈದಿಯಿದಾವ ಕಾರ್ಯವ ಬಗೆದೆ ಮರವೆಯಲಿ ||೩೪||

ಎನಲು ಭೀತಿಯ ತಾಳ್ವ ವೆಷಯಗ
 ಳೆನಗೆ ಮರುಳೊಡ್ಡಿ ದುವು ಮರೆದೆನು
 ಹನುಮ ದೂತರನೆಟ್ಟ ವಾನರಪಡೆಯ ಬರಮಾಡು |
 ಜನಕಜೆಯನರಸಿಸುವೆ ವಹಿಲದೊ
 ಳನಘ ಕರೆನ್ನೆಯೆನಲು ಸರ್ವರ
 ಹನುಮ ದಿನಹದಿನ್ನೈದರಲಿ ನೆರೆಸಿದನು ನಗರಿಯಲಿ ||೩೫||

ಬರುವ ವಾನರ ಯೂಧರಂ ಸ
 ತ್ಕರಿಸುತವರವರುಚಿತವರಿಯುತ
 ಲುರುವ ಕಜ್ಜದ ಬಗೆಯನೊರೆಯುತಲಿರಲು ಕಪಿಪಡೆಯು |
 ಅರಿತು ಮಾರುತಿಗೆರಗಿ ರಾಮನ
 ಚರಣ ಸೇವೆಯೊಳೆಮ್ಮ ಮಿರುವ
 ಪುರುಷರಾರೀ ಕಡುಹ ಬಲ್ಲವರಾರೆನುತ ಹೊಗಳುವರು ||೩೬||

ವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬಂದ ಕಾರ್ಮುಕ
 ಕೇರಿಸುತ ಬಾಣವನು ಕೆಂಡವ
 ಕಾರಿ ಕೋಪವ ತೋರಿ ನಿಂದೊಡನರಿತು ಕಪಿನಿಕರ |
 ಜಾರಿದುದು ಭೀತಿಯಲಿ ದೆಸೆದೆಸೆ
 ಸಾರಿ ಬಾಯಾರುತ್ತ ನಾಚುಗೆ
 ಯೇರಿ ನಡುಗುತಲಡಗಿ ನಿಂದರು ಮುಖವ ತೋರಿಸದೆ ||೩೭||

ಧನುವಿಗೇರಿಸಿ ಬಾಣ ಪುರವ
 ನ್ನನಲಗಾಹುತಿಯಿವೆನೆನುತಿರೆ
 ಮನದ ಭಯದಿಂದೊರಲೆ ಪುರಜನ ಬಂದನಂಗದನು |
 ವಿನಯದಿಂದೆರಗಿದೊಡೆ ಮನ್ನಿಸಿ
 ಮುನಿಸದೊರೆದನು ಧೈರ್ಯವೊರೆಯ
 ಲ್ಕನುವನರಿಯದೆ ನಡುಗಿ ತಳಮಳಗೊಂಡ ಸುಗ್ರೀವ ||೩೮||

ಹನುಮ ತಾರಾಸಹಿತ ಕಾಣಿಸಿ
 ವಿನತಿಯಂ ಮಾಡೆನಲು ಮಾರುತಿ
 ಸನಿಹೆಕೆಯ್ದುತ ರಾಮಗುಣ ಕೀರ್ತಿನದಿ ಹೊಗಳುತಲಿ |
 ವಿನಯದಿಂದರಮನೆಗೆ ಕರೆತಂ
 ದನಘ ಪದಯುಗ್ಮಗಳ ತೊಳೆಯುತ
 ಮಣಿವ ಸುಗ್ರೀವನನು ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಮನುಡಿಯೊರೆದೆ ||೩೯||

ಎರಗಿ ಕರವಿಡಿದಪ್ಪಿ ಕಪಿಪತಿ
 ಯೊರೆದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಿಷಯಸುಖಸಮ
 ವರಿಯೆ ಮುನಿಮನ ಮೋಹೆಗೊಳಿಪುದು ಚಣದೊಳಾವರಿಸಿ |
 ನೆರೆದಿಹರು ವಾನರರು ರಾಘವ
 ನುರುವ ಸೇವೆಯನಿಸಗೆ ಬಂದಿರೆ
 ಹರಿಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನು ಸೇರುವೆನಿಂದು ನಡೆಯೆಂದ ||೪೦||

ನಡೆದು ಸುಖದಿಂದಂಗದಾದಿಯ
 ಪಡೆವೆರಸಿ ಸುಗ್ರೀವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ತಡೆದು ರಕ್ಕಸ ಬಲವ ಸೀತೆಯ ತಹೆನೆನುತ ಬಂದು |
 ನಿಡುಗೆಡೆದು ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು ಬೇಡಲು
 ಕೊಡಹಿ ಧೂಲಿಯ ಕೃಪೆಯೊಳೆತ್ತಿದ
 ನಡಗಿಸುತ ಕೋಪವನು ನಸುನಗೆ ಮೊನೆಯ ಬೀರುತಲಿ ||೪೧||

ಎಣಿಸದಿರು ದೋಷವನು ವಾನರ
 ನಣಲ ಮುರಿಯದಿರೆಲೆಲೆ ಕರುಣಾ
 ಮಣಿಯೆ ಕಾಮಕೆ ವಿವಶವಾದೆನು ಪಶು ವಿಮೋಹದಲಿ |
 ವನಿತನಯನ ಕರಾಲ ಕತ್ತರಿ
 ಮಣಿಯದಿಹರೇ ವಿಷಯ ವಿವಶರು
 ಮುನಿಯದಿರು ತಮಮನ್ನೊಡೆದು ಸನ್ಮತಿಯನರಿಹೆನು ||೪೨||

ಸಿಲುಕಿ ಲೋಭಕೆ ನವೆಯದಿಹ ನರ
ನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಪಾವನನು ವಿಷಯಕೆ
ಹೊಳಕೆ ಬಹುದೇ ಸಾಧಕನು ಮುಖದಿರುಹುವನು ಸುಖಕೆ |
ತಿಳಿಯೆ ನಿನಗವ ಹೊಣಕೆ ಹರಿ ನೀ
ನೊಲಿಯೆ ಲೋಕದ ಸುಖವು ಬೇಹುದೆ
ಸಲಹು ಸಲಹೆನೆ ಮುಗುಳುನಗುತಲಿ ರಾಮ ನೋಡಿದನು ||೪೩||

ಭರತನೊಲು ನೀ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು
ಧರಣಿಜೆಯನರಸಲ್ವೆ ವಹಿಲದಿ
ಚರರ ಕಳುಹೈ ತಂದೆ ಯುಕ್ತಿಯನೊರೆದು ಬೆಸಸೆನಲು |
ನೆರೆದುದಾಗಳು ಬಂದು ಕಪಿಪಡೆ
ಪರುವತಾಕಾರದಲಿ ರಾಮನ
ಚರಣಕಮಲದಿ ನೊಸಲ ಚಾಚಿದುವಂದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೪೪||

• ವಿಶ್ರಾಮ ೩

ಸೂ || ಕರೆಸಿ ಕಪಿಪಡೆಯಟ್ಟಿ ದೆಸೆದಸೆ
ಗರಸೆ ಸೀತೆಯ—ಪಯಣಗತಿಯಲಿ
ತರದಿಯಂ ಸೇರಿದರು ಜಾಂಬವ ಹನುಮದಾದಿಗಳು ||

ದೇವಿ ನೋಡಿದೆ ನಾನು ಕಪಿಸೇ
ನಾವಳಿಯನದ ನೆಣಿಸಲಾಪುದೆ
ದೇವಿ ಸೀತಾಸ್ವೇಷಣಕ್ಕನುವಾಗಿ ನೆರೆದಿರಲು |
ತೀವಿದುತ್ತಹದಿಂದ ರಾಮನ
ಭಾವನೆಯ ಮನದಂದು ಲೋಕದಿ
ಪಾವನರು ತಾವೆಂದು ಬಗೆದರು ರಾಮಕೃಷ್ಣವೆಗಳಿಸಿ ||೧||

ಹರಿಯು ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡದ
 ಕರಡಿ ಕಸಿಯಾರಿಲ್ಲಮನರೊಳು
 ಹರಿಗೆ ದೊಡ್ಡಿತೆ ವಿಶ್ವರೂಪಿಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞೇತನಗೆ |
 ಭರದಿ ನಿಂದಿರಲಾತುರದಿ ಕಸಿ
 ಯೊರೆದ ಘನಕಾರ್ಯಮಿದು ನಿಮ್ಮಯ
 ಪರ ಸಹಾಯದೊಳರಸಿ ಸೀತೆಯ ಪಡೆವುದಾವಿದು ||೨||

ಅವನಿಜಾನ್ವೇಷಣವ ಗೈವುದು
 ದಿನಸ ಮೂವತ್ತರೊಳು ಬಹುದಿ
 ನ್ನನಧಿ ಮಿಾರಲು ಮರಣದಂಡನೆ ನಿಮಗೆ ತಪ್ಪದಲ |
 ಜವದೊಳ್ಳಿದಿರಿಯೆನುತ ಹೊಗಳತ
 ಲನರ ಕಳುಹುತ, ಜಾಂಬವಾಂಗದ
 ಪವನಸುತ ನಳಿನೀಲ ಮೊದಲಾದವರ ಬರಮಾಡಿ ||೩||

ಇನಕುಲೋತ್ತಮನರಸಿಯಂ ದ
 ಪ್ರೀಣದೊಳರಸಿರಿ ಲಂಕೆಯಲಿ ರಾ
 ವಣನ ರಾಜ್ಯವ ಬಿಡದೆ ಧೈರ್ಯದಿ ಹುಡುಕಿ ಜಾನಕಿಯ |
 ಜನರ ಮುನಿಗಳ ಕಂಡುಕೇಳ್ತರ
 ವಿನಯದಿ ವಿಚಾರಿಸುತ ಸೀತಾ
 ವನಿತೆಯಿರವನ್ನರಿತು ಬರುವುದು ಕುರುಹ ತೋರುವುದು ||೪||

ಅನಲನುರದೊಳು ರವಿಯ ಬೆನ್ನೊಳು
 ಮಣಿದಿರಲ್ಪದನರಿತು ದೋಷವ
 ಗಣಿಸದೀ ರಘುರಾಮ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
 ಘನವೆ ಮಾಯಾ ದೂರಗೀ ಭವ
 ಜನಿತ ದುಃಖವು ಸೋಂಕಲರಿವುದೆ
 ವನಜನಾಭನ ಭಜನೆಯೇ ಸಾರ್ಥಕವು ಜೀವರಿಗೆ ||೫||

ಮರೆಯುತಿತರ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯವ
ಹರಿ ಭಜನ ಸುಸ್ಥರಣವಂದನ
ವರಿದ ಪದಪದ್ಮಾನುರಾಗಿಯೆ ಪರಮ ಪಾವನನು |
ಎರಗಿ ರಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ಕಪಿ
ವರರು ಮಾರುತಿ ಸಹಿತ ಜೈಯೆಂ
ದಿರಗೆ ಪವನಜನಿಂದ ಜಯನುಹುದೆಂದು ಹರಿತಿಳಿದು ||೬||

ಕರೆದು ಕರತಾಮರಸವಿಸುತ
ಶಿರದೊಳಾಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು
ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾರುತಿ ಸೀತೆಯಂ ಕಂಡು |
ವಿರಹದಿರಗಳ ತಿಳುಹಿ:ವೇದನೆ
ಯುರುಹಿ ಶೀಘ್ರದಿ ಕಳುಹೆ ಬಹುದೈ
ತರಳ ಹೋಗನೆ ಹಿಗ್ಗಿ ನಡೆದನು ರಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯಲಿ ||೭||

ಅಖಿಳ ಲೋಕಾನರಣ ಸುರ ರ
ಕ್ಷಕನು ರಕ್ಷಾಭಾರ ಮಾರ್ಗದ
ಸಕಲ ಧರ್ಮವ ಬಲ್ಲನವರೊಲು ನಡೆವ ರಾಘವನು |
ಪ್ರಕಟ ಕಂಟಕ ವನ ಸರೋವರ
ವಿಕಟ ಗಂಹರ ಗಿರಿ ಗುಹಾಂತರ
ನಿಖಿಳ ನದಿನದ ಹೊದರುಗಳನರಸಿದುದು ಕಪಿವ್ವಂದ ||೮||

ಕಂಡೊಡನೆ, ರಕ್ತಸರ ಕೆಡುಹುತ
ದಿಂಡುಗಡೆವರು ನಿಜವೊರೆಯದರ
ತುಂಡರಿಸಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ಕಾನನ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆದು |
ಕಂಡರಾದೊಡೆ ಸಾಧು ವೃಂದನ
ಮಂಡಿಯಾನುತ ಬೇಡುವರು ಭಯ
ಗೊಂಡು ಜಾನಕಿಯಿರನ ಕಾಣದೆ ವನದೊಳಲೆದಾಡಿ ||೯||

ಅಲೆದಲೆದು ಬಾಯಾರಿ ಡಗೈಯಲಿ
 ಜಲವ ಕಾಣದೆ ಬೀಳೆ - ಮಾರುತಿ
 ಸುಲಭದಲಿ ಮೃತಿಯಹುದೆ ತಮಗೆಂದರಿದು ಚಿಂತಿಸುತ |
 ಅಳಲ ಸೈರಿಸಿ ಶಿಖರ ಪರ್ವತ
 ಗಳಲಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗಳನು ನೋಡುತ
 ನೆಲದಿ ಕಂಡನು ಬಿಲವನೊಂದನು ಮನದ ಕೌತುಕದಿ ||೧೦||

ಬಕ ಚಕೋರ ಮರಾಳ ಶುಕಪಿಕ
 ವಿಕಿರಿಯು ತಲೊಳಹೊಗಲು ವಾನರ
 ನಿಕರ ನಿಲಿಸುತ ತೋರ್ವನೆಲ್ಲವ ಬಿಲದ ಬಗೆಗಳನು |
 ಭಕುತನಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಹೊಕ್ಕುದು
 ಸಕಲ ವಾನರ ವೃಂದವಿದಿರೊಳು
 ಪ್ರಕಟಮಾದುದು ಪುಷ್ಪವಾಟಿಕೆ ಸೊಬಗ ಸೂಸುತಲಿ ||೧೧||

ಅರಳಿ ನಗುತಿಹ ಕಮಲವೆಸೆಯುವ
 ಸರಸಿಜಾಕರ ಮೇಲೆ ಗಗನ
 ಕೈರಗಿ ತೋರುವ ಸೌಧ ಸನಿಹದೊಳೊರ್ವ ತಾಪಸಿಯು |
 ಬರುವ ಕಪಿಪಡೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ
 ಪರಿಮಳೋದಕ ಸವಿ ಫಲಂಗಳ
 ತರಿಸಿ ಕೊಡುತುಪಚರಿಸುತಾಯಸಗಳೆದಳಾ ಸಾಧು ||೧೨||

ಮಿಂದು ಜಲಮಂ ಕೊಂಡು ಫಲಮಂ
 ತಿಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸುತಿರೆ ಯೋಗಿನಿ
 ಯೆಂದಳವರಿಗೆ ತನ್ನ ಚರಿತಾಸಾರಮೆಲ್ಲವನು |
 ಇಂದೆ ತೆರಳುವೆ ರಾಮಸನ್ನಿಧಿ
 ಗೆಂದು ಕಣ್ಣಳ ಮುಚ್ಚಿ ಸೀತೆಯ
 ಮಂದಿರವ ಕಾಣುವಿರಿ ಬೆದರದಿರೆಂದು ಹೇಳಿದಳು ||೧೩||

ನಡೆದಳತ್ತಳು ರಾಮ ಪದದಲಿ
ಕೆಡೆದು ದೇಹವ ಹಲವು ಪರಿಯಿಂ
ದೆಡಬಿಡದೆ ಹೋಗುಳುತ್ತ ಭಕ್ತಿಯ ಸೂರೆ ಮಾಡಿದಳು |
ಉಡುಗಿ ಕಂಪಿಸಿ ರಾಮಕೃಪೆಯನು
ಪಡೆದು ಬದರೀನಾಥ ಸನ್ನಿಧಿ
ಯೆಡೆಯ ಸಾರ್ಥಳು ರಾಮನಾಮವ ನೆನೆದು ಹೃದಯದಲಿ ||೧೪||

ಜಲಧಿಯೆಡೆಯೊಳು ತನ್ಮುನರಿಯುತ
ಕಳೆದುದವಧಿಯು ರಾಮಕಾರ್ಯ
ಕೃಳಿವು ತಲೆದೋರಿದುದೆ ಹಾಯೆಂದೊರೆದನಂಗದನು |
ಅಳಿವುಮೆನಗಿನ್ನುಭಯ ತೆರದಲಿ
ಇಳೆಯ ನುಗಳೆಲ್ಲಿಹಳೊ ಕಪಿಸತಿ
ಕೊಲುವ ಹಿಂದಿರುಗಲ್ಪೆ ಬರಿಗೈಯಿಂದಲಾವೆಂದ ||೧೫||

ಜನಕನಳಿದಾಗೆನ್ನ ನುಳುಹಿದ
ನಿನಕುಲೋತ್ತಮ ಕರುಣಗರೆಯುತ
ಲೆನಗೆ ತಪ್ಪದು ಮರಣವಹ ಸುಗ್ರೀವ ಕೊಲದಿಹನೆ |
ಎನಲು ಜಾಂಬವನಂಗದನ ಕರೆ
ದನಘ ನೀತಿಗಳೊರೆದು ರಾಮನ
ಘನ ಮಹಿಮೆಯಿಂತೆಂದು ಪೇಳ್ವೆನು ಕತೆಗಳೊರೆಯುತ್ತಲಿ ||೧೬||

ನರನೆ ರಾಘವನಜಿತನಭವನು
ಪರಮ ನಿರ್ಗುಣ ಬೊಮ್ಮನವನಿಗೆ
ಚರಣ ಸೇವಕರಾವು ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಪೂಜಕರು |
ಧರಣಿ ಗೋದ್ವಿಜ ದೇವ ಕಾರಣ
ಹರಿ ನಿಜೇಚ್ಛೆಯೊಳವತರಿಸುವನು
ಭರದಿ ಮಾಡಿರಿ ಸಗುಣ ಭಜನೆಯ ಮೋಕ್ಷಸುಖದೊರೆದು ||೧೭||

ಹರಿಗುಣವ ಬಹುವಿಧದಿ ಬಣ್ಣಿಸು
ತಿರುವ ಸಮಯದಿ ಕೇಳಿ ಗಂಹರ
ದೊರೆದು ಮೆಲನೆ ಬಂದ ಖಗ ಸಂಪಾತಿ ನೋಡಿದನು |
ನೆರೆದಿರುವ ಕಪಿ ಪಡೆಯ ಕಾಣುತ
ಹರನು ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಭೋಜನ
ಪರವನನುತಲಿ ಹಿಗ್ಗಿನಲಿದನು ಹಸಿವಿನಿಂದಳಲಿ ||೧೮||

ನೋಡಿ ಗೃಧ್ರನ ಕಪಿಗಳೆದ್ದುವು
ಆ ಧಗೆಯನರಿಯುತ್ತ ಜಾಂಬವ
ಬಾಡಿದನು ದುಃಖದಲಿ ಕಪಿಗಳ ಹೇಡಿತನವರಿತು |
ನಾಡಿ ರಘುಪತಿ ಸೇವೆಯಲಿ ಹೋ
ಗಾಡಿದನು ದೇಹವ ಜಟಾಯು ಸ
ಗಾಡಿಕೆಯಲನ ಧನ್ಯ ಸಮರಾರಿಂದನಂಗದನು ||೧೯||

ರಾಮ ಕಾರ್ಯ ನಿಮಿತ್ತ ಜೀವವಿ
ರಾಮನಾದುದೆ ಪಕ್ಷಿಗೆನುತಿರೆ
ಭೂಮಿಗೊರಗಿದನಳುತಲಾ ಸಂಪಾತಿ ದುಃಖದಲಿ |
ಹಾ ಮಹಾದೇವನುತ ಕೇಳಿದ
ನಾ ಮಹಾ ಖಗನಳಿದನೇ ರಿಪು
ಭೀಮ ವಿಕ್ರಮ ಸರಿದನೇ ಹಾಯೆಂದು ಬರುತಿರಲು ||೨೦||

ಖಗನ ಕಂಡೋಡುತಿರೆ ಕಪಿಗಳ
ಬಗೆಯನರಿಯುತ ತಡೆದು ಭೀತಿಯ
ನೊಗೆದು ನಿಲ್ಲಿರಿ ಭಾಷೆಯಿದೆಕ್ಕೋ ಪೇಳಿ ವಾರ್ತೆಗಳ |
ಖಗ ಜಟಾಯುವಿನಣ್ಣ ನಾನೆನೆ
ರಘುವರನ ಚರಿತೆಗಳನೊರೆದೊಡೆ
ಮುಗಿದು ಕೈಗಳ ಹೊಗಳಿತುತಿಸಿದ ರಾಮ ಮಹಿಮೆಗಳ ||೨೧||

ಜಲಧಿತಟಕೊಯ್ದೆನ್ನ ಕರುಣದೊ
 ಳಳುಹಿ ತರ್ಪಣವೀವೆ ತನ್ನನಿ
 ಗೊಲಿದು ನುತ್ತಾನೊದಗಿ ತೋರುವೆ ಮಾರ್ಗ ಪಯಣಕ್ಕೆ |
 ಎಳೆಯ ತಮ್ಮ ಜಟಾಯು ಜನ್ಮನ
 ಬಲದಿ ಹಾರಲು ಸೂರ್ಯತಾಪದಿ
 ಬಳಲುತಿಳಿದನು ಪೆರ್ವೆಯಿಂದಾಂ ನೆಗೆದಿನಾಗಸಕೆ ||೨೨||

ಹಾರಿದನು ರವಿಯೆಡೆಗೆ ಪಕ್ಷಗ
 ಳಾರಿದುವು ಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿ ಹುತದಲಿ
 ಚೀರುತಲಿ ಧರೆಗುರುಳೆ ಚಂದ್ರಮನೆಂಬ ಋಷಿಕಂಡು |
 ಆರಯಿದು ಸಲಹಿದನು ಸನ್ಮತಿ
 ತೋರಿ ಸುಜ್ಞಾನೋಪದೇಶದಿ
 ಮಾರಮಣನವತಾರ ಕಾರಣವೊರೆದನೆನಗಂದು ||೨೩||

ಧರಣಿಜೆಯ ಕದ್ದೊಯ್ದುನಾಗಳು
 ದುರುಳ ರಕ್ತಸರೊಡೆಯ ಸತಿಯ
 ನ್ನರಸಲಟ್ಟುವ ವಾನರರನಾ ದೂತದರ್ಶನದಿ |
 ಪರಮಪಾವನನೆನಿಪೆ ನೀನೆಂ
 ದೊರೆದಿಹನು ನುಡಿಸತ್ಯಮಾದುದು
 ಹರಿಯ ಕಾರ್ಯವನೆಸಗಿ ಭರದಿಂದೆಂದ ಸಂಪಾತಿ ||೨೪||

ಅದಕೊ ಹೊಳೆಯುವುದಾ ತ್ರಿಕೂಟದಿ
 ವಿದಿತ ಲಂಕಾನಗರಮಿರುತಿಹು
 ದದಕೆ ರಾವಣನೊಡೆಯನಲ್ಲಿಯಶೋಕವನಮಿಹುದು |
 ಅದರೊಳಹಳಾ ಸೀತೆ ದುಃಖದಿ
 ಕುದಿದು ಕಂದಿಹಳವಳ ನೋಡುವೆ
 ನದನು ಕಾಣೆರಿ ನೀವು ಗೃಧ್ರದ ದೃಷ್ಟಿತಿಕ್ಷಣಲ ||೨೫||

ನಾನು ವೃದ್ಧನು ಶಕ್ತಿಗುಂದಿಹೆ
 ನೇನಮಾಡಲ್ವಿಜಲಧಿ ಲಂಘಿಸಿ
 ವಾನರರೆ ನಿಮಗೇನಸಾಧ್ಯವೆ ನೂರುಯೋಜನವು |
 ಜ್ಞಾನ ಧೀಮಂತರಿರೆ ಹಾರುತ
 ಲಾ ನರೋತ್ತಮ ಸೇವೆಗೈವನ
 ನೇನು ಧನ್ಯನೊ ಮಾನ್ಯನವನಿಗೆ ಜಗದಿ ಸಮರಾರು ||೨೬||

ನೋಡುತೆನ್ನನು ಧೈರ್ಯವಡೆಯಿರಿ
 ಮೂಡಿದುದು ಮುನ್ನಿನೊಲು ದೇಹವು
 ಕೂಡಿದುವು ಪಕ್ಷಿಗಳು ರಘುಪತಿ ಕೃಪೆಗೆ ಮಿತಿಯುಂಟೆ |
 ದೂಡುತಾಲಸ್ಯವನು ಜಾನನ
 ಮಾಡಿ ರಾಘವನಾಮ ಭಯದಲಿ
 ಖೋಡಿಯಾಗಲುಬಹುದೆ ರಾಮನ ಭಕ್ತರಿರೆ ನೀವು ||೨೭||

ಇಂತೊರೆದು ಸಂಪಾತಿ ತೆರಳಲ
 ನಂತರಂ ಕೌತುಕದಿ ಕಪಿಪಡೆ
 ಚಿಂತಿಸುತ ಹೇಳಿದುವು ತನ್ಮಯ ದೇಹ ಬಲಗಳನು |
 ಎಂತು ಲಂಘಿಸಲಹುದು ವೃದ್ಧನು
 ಪಿಂತೆ ಬರಲರಿಯೆನು ಸಮುದ್ರವ
 ನೆಂತು ಹಾರಲಿ ಹೋಯ್ತು ಜವ್ವನಮೆಂದ ಜಾಂಬವನು ||೨೮||

ಬಲಿಯ ಬಂಧಿಸುವಾಗ ದೇವನು
 ಬೆಳೆದ ಬಹು ಘನಮಾಗಿ ವರ್ಣಿಸ
 ಲಳವೆ ತಾಸೆರಡರಲಿ ನಾನೇಳು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ |
 ಸುಲಭದಿಂ ಗೈದೆನೆನೆ ಜಾಂಬವ
 ಜಲಧಿಯಂ ಲಂಘಿಸುತ ಹೋಗುವೆ
 ಲಿಲುಕದೆನಗುಂ ಹಿಂದೆ ಬರುವುದಕೆಂದನಂಗದನು ||೨೯||

ಒಡೆಯ ನೀನು ಸಮಸ್ತ ವಾನರ
ಪಡೆಗೆ ಕಳುಹುವುದುಚಿತವೇ ನೀ
ಕಡುಗಲಿಯು ಬಲ್ಲೆನದ ಲಂಘಿಸಲರಿವೆ ನೀನೆನುತ |
ಕಡೆಗೆ ಮಾರುತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ
ನುಡಿಯದಿಹೆ ವಕಾಸದಲಿ ಶೌರ್ಯದಿ
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಸಮರಾರು ಬುದ್ಧಿ ವಿವೇಕದಲಿ ನಿನಗೆ ||೩೦||

ನಿನಗಸಾಧ್ಯದ ಕಾರ್ಯಮಾವುದು
ಜನುಮವೇ ರಘುರಾಮ ಸೇವೆಗೆ
ಜನಿತಮಾದುದುಯೆನಲು ಜಾಂಬವ ಬೆಳೆದ ಹೆನುಮಂತ |
ಕನಕವರ್ಣ ಶರೀರ ಕಾಂತಿಯು
ಹೆಣೆದು ಗಿರಿಪತಿಯಂತೆ ನಿಂದನು
ವನಧಿಯಂ ಲಂಘಿಸುವನೆಂದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೩೧||

ರಾವಣನ ಬಲ ಸಹಿತ ಬಳಗದ
ಜೀವಗಳೆಯುವೆನಾ ತ್ರಿಕೂಟವ
ಸಾವುಗೆಡಹುತ ತಹೆನು ಸೀತೆಯ ವೇಳ್ವತುಚಿತಗಳು |
ಆವುದೆಸಗಲಿ ಆರನೊರಸಲಿ
ಸಾವಧಾನದಿ ಪೇಳೆನಲು ನೀ
ದೇವಿಯಂ ಕಂಡವಳ ಕುಶಲವನರಿತು ಮರಳೆಂದ ||೩೨||

ಇದುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕಜ್ಜ ಸೀತಾ
ಪದವ ಕಾಂಬುದು ಮತ್ತೆ ರಾಘವ
ಹದನನೊರೆವನು ಬಹನು ವಾನರ ಸೇನೆಯೊಡಗೊಂಡು |
ಉದಧಿ ಲಂಘಿಸಿ ಗೆಲುವ ರಾವಣ
ನೆದೆಯ ಸೀಳುವ ಮತ್ತೆ ಕೋಸಲ
ಪದಕೆ ತೆರಳುವ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸುಖಗೊಳಿಸಿ ||೩೩||

ದೇವ ಮುನಿನರ ನಾರದಾದಿಗ
 ಳಾ ವಿರಾಗಿಯ ಕೀರ್ತಿಗಾನವ
 ತೀವಿವತ್ತಿಶೆಯದಿಂದ ಮಾಡುವರದನಂದ ನರನು |
 ಪಾವನನು ಜಗದಲ್ಲಿ ರಘುಪತಿ
 ದೇವ ನಾಮವ ಭಜನೆ ಮಾಳ್ವರು
 ತಾವು ತುಲಸೀದಾಸಗೋಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಂತತವು ||೩೪||

ಭವರುಜೆಗೆ ಪರವೌಷಧವು ರಾ
 ಘವನ ಕೀರ್ತನ ಕೇಳ್ವರಂ ಪರ
 ಶಿವನು ಸುಮನೋರಥವ ಕೈಗೂಡಿಸುವ ಭರದಿಂದ |
 ಅವನು ಮನ್ಮಥ ತಾತ ವಿಧಿಹರ
 ರವನ ಗುಣಗಾನವನು ಮಾಡುವ
 ರವನ ನಾಮವ್ಯಾಧನಘಟಗವ್ಯಂದಕೀ ಜಗದಿ ||೩೫||

ಇದುವೆ ವಿಮಲ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ
 ಇದುಕೃಪಾಳುವಿನೆರಕ ಮೈತ್ರೀ
 ಹೃದಯ ಲಾಂಛನ ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಯಗೈವ ಬೋಧೆಯಿದು |
 ಇದುವೆ ಭಕ್ತರ ಚರಿತೆ ಮುನಿಜನ
 ಪದವನೋಲೈಸುತ್ತ ಹಾಡಿದ
 ಪದುಮನಾಭನ ಪುಣ್ಯ ಚರಿತಾಮೃತವು ಪಾವನವು ||೩೬||

ರಾಮದಾಸರ ಕರುಣ ಸಿರಿರಘು
 ರಾಮ ಚಂದ್ರನ ಸೇನೆ ರಾಘವ
 ನಾಮರಸ ಪೀಯೂಷ ತುಳಸೀದಾಸ ಸದ್ವಾಣಿ |
 ಪಾಮರರ ಸುಜ್ಞಾನಸಾಗರ
 ನಾಮಧಾರಕರತುಳ ಸೌಧವು
 ಭೂಮಿಯೊಳು ರಘುರಾಮ ಚರಿತಾಮೃತಕೆ ಪಡಿಯುಂಟೆ ||೩೭||